

முகவுரை.

மணிகளைக்கொழிக்கும் அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த பூவுலகின்கண் பலவளங்களையும் பெருக்கவேண்டுமென்று கருதிமலையமா முனிவரன் கரகமண்டலத்தில் மகிழ்வுடனமர்ந்து சையபருவதத்துத் தங்கியபோதுதந்திமுகத்தோன் காகவடிவாகவந்து கவிழ்ப்பக்குதித்து அம்மலையிலுள்ள மணிகள் பொன்மணல் அகில் குங்குமம் சந்தனம் பாடலங்கொன்றை சகரா புண்ணை யானைக்கொம்பு முதலிய பொருள்களையெல்லாம் வரன்றிக்கொண்டு குறவர்தவ் குடிபெலாங் குலைதரப்புருந்து மயிற்றேகையாதி யவாரியக்குறிஞ்சி நிலத்திலோக்கடந்து பாலையிற் பரவி வேடர்தவ் குலத்தோர் வில்லம்பு முதலாய்க் கைக்கொண்டு அந் நிலவெப்பத்தையகற்றி முல்லைநிலத்தில் முடுக்காய்ச் சென்று ஆயர்பாடி புக்கு கண்ணைப்போல் ஆய்ச்சியர் ஆடைகளையும் வெண்ணெய்பால் தயிர்நெய்யையும் அடுக்கலோ டபகரித்துக்கொண்டு மருதொடு குருந்து முதலிய மரனெலாம் பெயர்த்துக் கொண்டு துறையொடும் இருகரைமோதி யெழுந்தார்ப் பரித்து மருதவைப்படைந்து இருபாலு முள்ள அநேகம் கால்வாய் வழி யொழுதி கடையர்தம்மனைக் கடவினின்முட்டி ஏரிகுளந் தடாக மோடை யெல்லாம் நிரப்பி வயல்தொறுமுலாவிவாழை பலா மா தெங்கு கமுகு கன்னல் முதலிய சோலையிற்சென்று தாய்முலைப்பால்கொடு சிசுக்களை வளர்க்கு மாறுபோல் வளர்த்துப் பலனுற்செய்தும் தன்னிடைமூழ்கினோர் சனைந்தரங்களிற் செய்தபா வங்களினுத்தும் பரிதியைக்கண்ட பனிபோற்பறக்கச்செய்தும் ஈன்றதாய்போ வின்பமொடு வளர்ச்சு தெய்வீகத் தன்மையிற் சிறந்த காவிரிநதி வாய்ந்தசோழ நன்றாட்டை (ஆழமுமகலமுமுடைய அகழியிலுலும் உயர்வுநினைமையமுமுடைய இடமகன்ற மதிவிலுலும் சூழப்பட்டு உயர்நிலையுள்ள நான்கு கோபுரமாகவளங்கும் வாயில்களையுடைத்தாய் பிரம ஸுத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களென்னும் நான்கு வர்ணத்தாருடைய அநேகம் மேனிலை மாடமாளிகைகள் நிரம்பிய வீதி களும் பெரிய ராஜவீதியும் சமுத்திர கோஷ்டம்போ லொலிக்கின்ற அநேகம் கடைவீதிகளும் வேத பாடசாலை சாஸ்திர பாடசாலை தமிழ்ப்பாடசாலை தெலுங்கு பாடசாலை சங்கீத வித்தியாபாடசாலை நாடகசாலை செலம்பசாலை அன்ன சாலை இவைகள் ஒவ்வொரு வீதிகளிலும் பலவாகவும் ஒவ்வொரு வீதிகளிலும் பலபாக வதர் மடங்கள் சைவர் மடங்கள் பல புராணங்கள் பிரசங்கு செய்யும் தானங்களும் தெருக்கள்தோறும் அன்னசத்திரங்களும் ஞானவான்கள் ஞானசாஸ்திர விசாரஞ் செய்யும் ஸ்தானங்களும் ஸ்ரீவேங்கடேசப்பெருமான் ஸ்ரீலெட்சுமிநரசிங்கப்பெருமான் ஆலயமூதல் அநேகம் விஷ்டணு வாலயங்களும் ஸ்ரீபிரகதீசர் கொங்கணேசர் ஆலயமூதல் அநேகம் சிவாலயங்களும் இவைகளுக்கு மத்தியில் இராஜாவின் அரண்மனையைச்சூழ்ந்த புரீசைகளோடுங்கூடிய உயர்ந்த மதிலும் எழுநிலை மாடமும் அநேக மாடிகளும் கூடகோபுரங்களும் ஆடரங்கும் செய்குன்றும் பந்தடிமேடைகளும் சிங்காரவணங்களும் செந்தாமரைத்தடாசங்களும் கொலுமண்டபம் சபாமண்டபம் முதல் அந்ந்த மண்டபங்களும், பொக்கிஷசாலை ஆய்தசாலை அஸ்வசாலை கஜசாலை ரதசாலை யாகசாலை வைத்தியசாலை முதலிய பல சாலைகளும், பலபண்டம் தானியாதிகள் நிறைந்திருக்கும் களஞ்சியங்களும் பசுக்கூட்டங்களாடைய தொழுவங்களும் பாளையங்

களிருக்கும் பாசறைகளும் மற்றும் அநேக விச்சித்திர வினோதக்காட்சிகளும் உவகங்கையாகிய உத்தம தீர்த்தமும் கோட்டைவெளியாகிய விஸ்தாரமான புற நகரில் மணிமுத்தா நதியையும் பராசர் க்ஷேத்திரத்தையும் கொண்டு கொடை முரசு படைமுரசு கலியாணமுரசு ஆகிய மும்முரசும் இரவு பகல் இடைவிடாது முழங்கும் படியாய் நித்திய மங்கள உற்சவத்துடன் அமரபதியினும் அளகாபுரியினும் சிறந்ததென்னளகை யென்பதாய் பூமாதேவிக்கு வதனம்போலும் அவள் நெற்றித்திலதம்போலும் அவள் திருமங்கலியம் போலும் விளங்கும் தஞ்சைமாநகரத்தை மகாசாந்த சீலசௌமிய சாகர சத்துவகுணசம்பன்னரும் தீனதயாளரும் மன்னுயிர் யாவையும் தன்னுயிர்போற் காக்கின்ற சீவகாருணியரும் ஸ்ரீமன். நாராயணனுடைய பாதபங்கயங்களில் தம்முடைய சித்தத்தை யீடு படுத்தினவரும் ஸ்ரீ ரெங்கநாயகருடைய பத்தியிற் சிறந்தவருமாகிய மன்னாருநாயக்கர் அவர்கள் மணுநீதிமுறைப்படி செங்கோல் செலுத்திச்சிம்மாசனாதிபதியாயரசாக்கிசெய்துகொண்டேவந்தார் இப்படி இவரசரசெலுத்திவருங்காலத்தில்) மாராட்டி ரதேசமாகிய சாத்தாராவில் அரசாக்கி செலுத்திவந்த பூர்வ சிவாஜி மகா ராஜாவின் கனிஷ்ட சகோதரராகிய ஏகோஜி மகா ராஜாரா மேஸ்வர யாத்தா செய்யப் பிரயாணப்பட்டு திரளான சேனைகளோடு வரும்போது ஷா சிவாஜி மகாராஜாவின் பிரபலமான பங்குநாயக்கன் உத்தியோகம் பார்த்து வந்தருளியவமிசி மக்காஜி நாயக்கர் அவர்களும் யாத்திரைசெய்து வருவதாய் ப்பெரிய ராஜா வினிடத்தில் உத்திரவு பெற்றுக்கொண்டு தம்முடைய குடும்பசகிதமாக ஏகோஜிராஜா உடன்வந்தார் மார்க்கங்களிலுள்ளநாடுகரங்கள் பலவற்றையுங்கடந்து தஞ்சைமாநகரத்துக்கு வெளிகரமாகிய விண்ணற்றல் தளையருகில் வந்து பானையத்துடன் முகாமிற்க்கினார் தெங்கு கழுகு கண்ணல் நெற்பயிர் வாழை பலா மா முதலியவை செழித்தோங்கி கற்பகச் சோலைகூழ்ந்த தேவநாட்டிற்கொப்பா யிருப்பவைகளையும் மாதனை கொய்யா நாரத்தை ரம்பா பந்தர் எலிமிச்சை முதலிய பழவகைகள் பழுத்திருப்பவைகளையும் மல்லிகை முல்லை யிருவாக்கி சண் பகம்ந்தானை கொன்றை சுரை புண்ணை முதலியவைகள் புட்பித்து மலர்ந்து திவ்வியவாசனை பரிமளிப்பதையும் சூயில் கிளி நாகணவாய்ப்பட்டி வானம்பாடி முதலியபட்சிகள் பேசுகிற தொனியையும் விண்ணற்றின் ஜலப்பிரவாகத்தையும் ஏகோஜி மகாராஜாவின் கண்குளிரப் பார்த்து தேகம் ஆரோக்கியமடைந்து மனம்பரவசமாகி அவர் கொண்டிருந்த யாத்திரை யெண்ணத்தையாற்றி இவ் வீத நலங்களோடுங் கூடிய இத்தேசத்தை யாளவேண்டுமென்றிற் பேரவையை யுண்டாக்கி விட்டது அச்சமயம் இவர் விரும்பியபடி அனுபவிக்கும் பிரபலபத்மஇவருக்கிருந்தமையால் அரசாண்டுகொண்டிருந்த ஸ்ரீ ரெங்கநாயகருடைய பாத பத்தி மறவாதவராகிய மகா ராஜா மன்னாருநாயக்கரவர்கள் பரம பதநாட்டையடைந்தார் ஏகோஜி மகாராஜாவுக்கு ஈஸ்வரகிருபை பூரணமாயிருந்தபடியால் நாயக்கரிருந்தரசு செலுத்திய சிம்மாசனத்தில் தாமெழுந்தருளியிருந்து சோழதேசமுழுவதும் தம்முடைய செங்கோல் செலுத்தி அரசாண்டெவந்தார் அவர் கூடவந்த சூரியவமிசி மக்காஜிநாயக்கர் அவர்கள் சாத்தாராவில் சிவாசி மகாராஜாவிடத்தில் இருந்ததுபோல் ஏகோஜி மகாராஜாவிடத்திலும் அதிக கௌரவதாயும் செல்வாக்காயும் பிரீதியாயும் ராஜகாரியம் பார்த்துக்கொண்டெவந்தார். இவருக்கு புத்திரர்கள் சூரியவமிசி தேவாஜிநாயக்கர் 1 சூரியவமிசி சில்லோஜிநாயக்கர் 1 இந்த இருவர்களில் மூத்தவராகிய சூரியவமிசி தேவாஜிநாயக்கருக்கு புத்திரர்கள் சூரியவமிசி மக்காஜிநாயக்கர் 1 சூரியவமிசி பீமாஜிநாயக்கர் 1 சூரியவமிசி பர்மாஜிநாயக்கர் 1 இந்த மூவர்களில் இரண்டாவது சூரியவமிசி பீமாஜிநாயக்கருக்குப் பிள்ளையில்லாமையால் இவருடைய மூத்தமகனாகிய சூரியவமிசி மக்காஜிநாயக்கர் இளையபரியாளன்

மூத்தகுமாரராகிய அயனாராவ் சூரியவமிசியவர்களைத் தடுத்துபுத்திரனாகப் பெற்றுக்கொண்டார் இவருக்குப்புத்திரர்கள் அப்பண்ணராவ் சூரியவமிசி 1 பீமராவ்சூரியவமிசி 1 இந்த இருவர்களில் இனையவராகிய பீமராவ்சூரியவமிசிக்குப் பின்னையில்லாமையால் சகோதரன் ஏசுவந்தராவ் சூரியவமிசிக்குப் கொனகிய கோவிந்தராவ் சூரியவமிசியவர்களைத்தத்து புத்திரனாகப் பெற்றுக் கொண்டார் இவருக்கு ராஜாராம்சூரியவமிசியவர்கள் 1 கிருஷ்ணசாமி சூரியவமிசியவர்கள் 1 பீமராவ் சூரியவமிசியவர்கள் 1 மாதசாமி சூரியவமிசியவர்கள் 1 இந்நால்வர்களில் மூத்தகுமாரராகிய ராஜாராம் சூரியவமிசியவர்களுக்குப்புத்திரர் அப்பண்ணராவ் சூரியவமிசி 1 இரண்டாவதாகிய கிருஷ்ணசாமி சூரியவமிசியவர்களுக்கு புத்திரர் கோவிந்தராவ் சூரியவமிசி 1 ஏசுவந்தராவ் சூரியவமிசி 1 மூன்றாவதாகிய பீமராவ் சூரியவமிசிக்கு ஆண்சந்ததியில்லை. நாலாவது மாதசாமி சூரியவமிசியவர்களுக்கு ராமசகநிதிராவ் சூரியவமிசி 1 லெட்சுமணராவ் சூரியவமிசி 1 ஷே கோவிந்தராவ் சூரியவமிசியவர்கள் புத்திரர்கள் நால்வரில் மூத்தவராகிய ராஜாராம்சூரியவமிசியவர்கள் தஞ்சைசமாநகரத்திலிருந்து கடைசியாக ராஜாங்க நடத்திய சிவாஜி மகாராஜாவிடத்தில் இவருடைய பிதாவாகிய கோவிந்தராவ்சூரியவமிசியவர்களும் பிரபல உத்தியோகத்திலிருந்தார் இவருமகாராஜா உசூரில் பிரபல உத்தியோகத்திலிருந்தார். அப்போதிவர் சிறுவயதாயிருந்தபோதிலும் வாழையடிவாழை யென்னும் வழக்கமொழிக்கிணங்கத் தம்முடைய வர்க்கத்து முன்னோர்கள் சித்து புருஷானாயும் மகாயோகிகளாயும் ஞானிகளாயும் அஷ்டமாசித்திகளைபுடையவர்களாயும் இருந்தவர்கள் சந்ததி வழியாகையினாலும் பிதாவாகிய கோவிந்தராவ் சூரியவமிசியவர்கள் சாந்தலேளும் ஆதம் விசாரத்தியானமுமுடைய வராதலினாலும் இவரும் சத்துவகுணசம்பண்ணராய் சாதா சங்கத்துடனும் பாகவதர்களுடனும் பழக்கமுடையவராயிருந்தார். ஸ்ரீலெட்சிமிநரசிம்ம ஸ்ரீரத்தியினுடைய பக்தராய் சுவாமியோடு சாதாரணமாய் வார்த்தை பேசிக்கெண்டிருந்து ஸ்ரீரெங்கநாயகரோ தஞ்சைநகர் வந்து அழைத்துக்கொண்டுபோன வருமாகிய பெத்ததாச சுவாமிகளுக்கு தங்கள் முன்னோர் தங்கள் கிரகத்தில் கட்டியிருந்த மடத்தை உன்னதமாயுயர்த்திக் கட்டி தினம் இரண்டுவேளை பூசையும் ஏகாதசிதோறும் பஜனையும் வருஷந்தோறும் பத்துநாளந்தவரையும் ஆயிரம்நெருக்குச் சமாராதனையுஞ் செய்து ஷே பெத்ததாசரவர்களிடத்தில் மிகுந்த சிரத்தாபத்தி விசுவாசமுடையவராய் நடந்துவந்தார். நாளாவிர்த்தியாய் பகவத்பத்தி விசேஷித்து வைணவசீலம் நிரம்பி தமிழ்வேதமாகிய திருவாய் மொழிப் பிரபந்தத் தார்ப்பரியங்களை முறைப்படி கேட்டு அவ்வனுஷ்டானபரமாய் சதாஸ்ரீமன் நராயணமந்திர செபத்பமுடையவராயிருந்தார். இப்படியிருக்கும்போது ஒருநாள் இவர்கொப்பனத்தில் ஸ்ரீபண்டராபுரநாயகரான சர்வார்திரியாமி சர்வபரிபூரணர் பத்தபரிபாலரான ஸ்ரீபாண்டரங்கன்னுக்காராம் சுவாமிகளைப்போலே வந்து அப்பாராஜாராம் உன்னிடத்தில் ஒரு காரியார்த்தமாக வந்தேன் அது என்னவெனில் பக்தான் சரித்திரமெல்லாம் பிராகிருதபாஷையில் இருக்கின்றது அது மராட்டி ரதேசத்துக்குரியது இது தமிழ்தேசமாகையால் தமிழில் அவைகளை மொழிபெயர்த்து பக்த புராணமாகச் செய்யத்தக்கவனீயே யாதையால் இதைச்சொல்லும் பொருட்டாகவே வந்தேன் நீ அவ்வண்ணஞ் செய்து இத்தமிழ்தேசத்திலுள்ள யாவருங் கேட்டு எம்பெருமானுடைய திருவடிக்காளாக்கி வையென்று சொல்லி மறைத்தருளினார். உடனேயிவர் விழித்துத் தேம்பிதேம்பி யழுதனர் உடனே சமீபத்திலிருந்த சகோதரர் பீமராவ் சூரியவமிசியவர்களை வணங்கித் தாங்கண்டசொப்பனத்தைத் தெரிவித்தார் அப்பால் தம்முடைய சாதகத்தைச் சோசியரைக்கொண்டு பார்த்தார் சோசியர்கள் கன்னியாலட்சுமி சாதகமாகையால் இப்போது செவ்வாய்திசை

இந்தச் செவ்வாயினுடைய புத்தி சமீபமாயிருக்கிறது இந்தச் செவ்வாய்புதியில் மாணமென்று எழுதியுங்கொடுத்தார்கள் அதைக்கேட்டசிலப்பினங்களுக்குப்பின் சில யோக்கியர்களைவைத்துக்கொண்டு தான்கண்டசொப்பனத்தையும் தன் சாதகத்திலுள்ள தனது மாண சமீபத்தைபுஞ் சொல்லி ஷை பத்தர்களுடைய சரித்திரங்களிருக்கு மிடந்தேடி வரவழைக்கவும் அப்படி வரவழைப்பதைத்தமிழில் மொழிபெயர்க்கவுமே என்னுடைய ஆயுள்நாள் போராதுபோலிருக்கிறது தவிர தமிழ் கொஞ்சம் வாசித்திருந்தபோதிலும் அதிகமாய்க்கவியெய்தவழைக்கமில்லைசெய்ததொடங்கினாலும் நீண்டவருடக்கணக்கான நாட்செல்லுமேசுவாமியி சொல்லிய சொப்பனத்துக்குயான் என்னசெய்வேன் என்றுயோசித்துக்கொண்டிருக்குத் தருணத்தில் தில்லைத்தானத்தில் அவதாரசொருபரா யெழுந்தருளியிருக்கின்ற வையகுண்டாசாரி சுவாமிகள்வந்துசேர்ந்தார் இச்சங்கதிகளையெல்லாம் அவர் விசாரித்தறிந்துகொண்டதமக்குள் ஆலோசித்து அப்பா அவர்களைப்பார்த்துச் சொன்னதாவது எம்பெருமான் எனக்குட்பிரேமணம்பண்ணினபடி சொல்லுகிறேன் உமக்கு ஆயுட்காலம் சொற்பமென்றுபெருமான் கட்டணையை மறுக்கவேண்டாம் இப்போதே ஆரம்பித்துக்கொள்ளும் எத்தனைவருடங்களில் இப்புரானம்நிறைவேறுமோஅதற்குமேல்சாதககாலம் உம்மிடத்திலிவருமேயல்லாது அதற்கிடையிலவராது இதற்கு ஆகேற்பணிகளையாதென்று சொல்வீனர் அம்மொழியை ஸ்ரீபாண்டுரெங்கன்கட்டணையாக உட்கொண்டு அறிவினிலுயர்ந்த அஜபால ராஜவமிசன் வசித்த கோத்திரன் வாமன குத்திரன் மஞ்சள் துவண் மஞ்சள்காதியன் தாசக மந்திரன் சிம்ம முத்திரைபோன் இலக்குமிதேவியன் அயோத்திரகரன் தூதவஸ்திரன் காண்ட சஸ்திரன் கிவப்புப்பரியன் பொறையினில் மிகுந்தோன் கொடையினிற் சிறந்தோன் நடையினுலொழுங்கோன் வைணவசிலன் அன்பினுக்காலயன் ஆத்மவிசாரன் சர்ச்சனர்நேயன் சாதுசங்கத்தன் சூரியவமிச ராஜாராம் அவர்கள் பிராகிருத பாஷையிலுள்ள பத்தர்களுடைய சரித்திரங்களை அநேகமிடங்களிலிருந்துவரவழைத்து ஸ்ரீபாய்ச்சிசெய்து அநேகம் பத்தர்களில்தம்முடைய சக்திக்கும்புத்திக்கும் ஒத்த என்பத்திரண்டு பத்தர்களுடைய சரித்திரங்களைப்பொருள் வருவாயல் தமிழில் மொழிபெயர்த்து. ஈஸ்வரனுடைய விபவம் அந்தர்யாமித்துவம் அர்ச்சாவதாரத்தவம் விபூதி முதலியவும் பிரமசரியன் கிரகஸ்தன் வானப்பிரகடன் சன்னியாசியாகிய ஆசிரமங்களும்கூட இல்லறம் துறவறமும் தர்மம் அர்த்தம் கிற்பான்மைகாம் மோக்ஷங்களும் பிரமக்ஷத்திரிய வைசியர் குத்திரங்கள் ஒழுங்கமும் நவவிதபக்டியும் மேலும் உலகியல் நடைபலவற்றிற்கும் முன்னோர் தூங்காரில் விதித்தவியும் இலக்குவியும் பெரும்பாலும்தழுவச் செய்தபிழ் கிருத்தகொண்டளாய் காப்பிய முறையுடன்த்தாய் இலக்கணங்களுக்கெடுத்தகட்டி மொழிபெயர்வியமாய் பத்திக்கோராலயமாய் பத்தர்களுக்குப்பாக்யமாய் வான்பெயர் தழுவ மாநிகியாய் உற்றுக்கேட்போர்க் குணமுதாய் கற்றோர்க்குத் கழிமதமாய் செந்தாமரைச் செல்லிமணன்குத் திருமாலையாய் பிரமா விஷ்டணாருத்திரன்மாயை வியாசர்வான்மீகர் சுகர் பிரகலாதனர் ஆஞ்சனேயர் முதலிய தேவர்கள் ரிஷிகள் முதலானோரும் இக்கலியுகத்தில் சற்றேறக்குறைய சதசூர வருடங்களுக்குப்பின் மாராட்டிர இந்தஸ்தான் தேசங்களில் மாணுடாக அவதரித்து ஸ்ரீபண்டரிநாதனுடைய பத்திசெய்து பேறுபெற்ற மரபும்முறையும் வாய்மல் பண்டரிமான்மியந்தொடர்ந்தபுண்டலீக்சரித்திரமுதலுக்காராம் சுவாமியரித்திர மீறாக என்பத்திரண்டு பத்தர்கள் சரித்திரங்களையும் தமிழ்வேதமாகிய ஸ்ரீநாலாயிரப் பிரபந்தத்தைத்தழுவிய ஆராய்ந்துச்சிலுவானம் செய்யுளாக பத்தலீலாமிருத மென்கிற பெயருடன் செய்தனர் இங்ஙனஞ் செய்துநிலைவணவாகம் முணர்ந்த வைணவரும் மாகாவித்துவானுமாகிய திரிசுரபுரம்

ஈ-ஈ-ஸ்ரீகோவிந்த பிள்ளையவர்களால் முழுவதும் பரிசீலனைச் செய்வித்துப் பின்னர் தமது மனையிலுள்ள பெத்ததாசசுவாமிகள் சந்நிதியில் கிரந்தம் தெழுங்கு பிராகிருதம் தமிழ் ஆகிய பாஷைகளிற் றேர்ந்த வித்துவான்களையும் கியானவான்களையும் பகவத்பக்தர்களான பிரபுக்களையும் குழுமச்செய்து தாமதம்முடைய சகோதரர்களாகிய கிருஷ்ணசாமி சூரியவமிசி பீமராவ் சூரியவமிசி மாதாசாமிராவ் சூரியவமிசி இம்மூவரும் தமது புத்திரராகிய அப்பண்ணராவ் சூரியவமிசியவர்களும் நின்று வந்தவர்களுக்கெல்லாம் தக்க மரியாதைசெய்து இருத்தியபின்னர் முறைப்படி அரங்கேற்றவித்து ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்ருவுக் குமங்களாரதி செய்து பெத்ததாச சுவாமிகளுக்கும் ஆரதிசெய்தபின் கிரமப்படி வித்துவான்களுக்கெல்லாம் வஸ்திராலங்காரஞ்செய்வித்து அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட சாத்துக் கலிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு யாவருக்கும் சந்தன புப்பதாம்பூலம் பிரசாதி முங்கொடுத்து சேவித்து ஆசீர்வாதம் பெற்றநனுப்பிவித்துச் சிலநாட்கழித்து தஞ்சைமாவட்ட மகா வித்துவானாகிய மதுரைமுத்துபாத்தியாயரைக்கொண்டு ஒருவாறு பார்வையிடச்செய்து பெத்ததாச சுவாமிகள் சந்நிதியில் ஹேயுபாத்தியாயர் பிரசங்கஞ் செய்யவும் ராமுடு உபாத்தியாயர் வாசிக்கவும்செய்து பத்துமாதத்தில் பூரணமாக நிறைவேறியபின் அச்சிற்பதிப்பிக்க வேண்டுமென்று கருதி தமது கனிஷ்ட சகோதரராகிய மாதாசாமிசூரியவமிசியவர்களையும் தமது புத்திரர் அப்பண்ணராவ் சூரியவமிசியவர்களையும் சென்ன பட்டணத்திற்கனுப்பி அச்சுப்பதிக்கவேண்டிய கருவிகளையெல்லாம் வரவழைத்து தமது பெத்ததாசசுவாமிகள் சந்நிதியில் அச்சுக்கட்டம் ஏற்படுத்தி எண்பத்திரண்டு பத்தர்கள் சரித்திரர்களும் பதித்தாயினவுடன் பண்டரிநாதன் கருணை கூர்ந்து ஆச்சரியமான அற்புதமாய்த்தமது பரமபதநாட்டுக்கழைத்துக்கொண்டார் அப்போது மூன்செவ்வாய்கிடைச செவ்வாய்புத்தியில் சாதகத்திற்சொல்லிய மரணகாலத் தப்பி வைகுண்டாசாரிய சுவாமிகள் சொல்லியபடி மேல் ஏழு வருடமிருந்து ஷைபுராண நிறைவேறியபின் ராகுதிசை குருபுத்தியில் அடைந்தனர் இவ்விதமான அற்புதம்பொருந்திய இப்பத்தலீலாமிருத கிரந்தத்தை ஷையப்பா அவர்கள் சகோதரர்களாகிய கிருஷ்ணசாமிசூரியவமிசியவர்களும் மாதாசாமிசூரியவமிசியவர்களும் புத்திரராகிய அப்பண்ணராவ்சூரியவமிசியவர்களும் மிகுந்த சிரத்தாபத்தி விசுவாசத்தோடு பாக்கியாயிருந்த சாத்துக்கலிகளை அச்சிற்பதிப்பித்து அழகுள்ளதாகவும் பூசைசெய்தற்குயோக்கியமாகவும் புஸ்தகம் கட்டி நிறைவேற்றினார்கள். இந்தப்பத்தலீலாமிருதத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் பூசித்தவர்களும் ஸ்ரீபண்டாராபுரவாசரான தேவாதிதேவன் ஸ்ரீலெட்சுமிநாயகருடைய கிருபையால் இம்மையில் புத்திரபௌவத்திரபாரம்பரையாய் அஷ்டைசூரிய சம்பண்ணராய்வாழ்ந்து மறுமையில் பரமபதநாட்டில் எம்பெருமான் சந்நிதியில் நித்திய வாழ்வுற்றிருப்பார்கள்.

ஸ்ரீ மாதாசாமி சூரியவமிசியவர்கள் மொழிப்படி.

தஞ்சைமகாவித்துவான்

மகா-ஈ-ஸ்ரீ மதுரைமுத்துபாத்தியாயர்கள்

இயற்றியதுமாநாசர்.

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிருத பக்தர்கள்.

சரித்திர அட்டவணை.

நெ.	சரித்திரம்	பக்கம்	செய்யுள்
க	புண்டலீகர்	க	நாடுஅ
உ	ஜயதேவர்	உரு	நாஉ
கூ	துளசிதாசர்	கூஎ	நாடுஎ
ச	நாமதேவர்	சுரு	நாஅரு
ரு	கபீர்தாசர்	கூரு	நாககூ
கூ	கியானதேவர்	ஏஎ	உநாகூ
எ	கூர்மதாஸர்	கூஅ	ருஉ
அ	ராகாகும்பார்	நாச	உசு
கூ	கோராகும்பார்	நாஎ	ருச
உ	பரிசாபாகவதர்	நாககூ	கூரு
உக	ஜகமித்திரர்	நாகஎ	கூகூ
உஉ	ஜோகாபரமானந்தர்	நாஉக	உஉ
உகூ	நரஹரிபக்தர்	நாஉச	கூஉ
உச	ஜனாபாய்	நாஉஎ	சுசு
உரு	மச்சேந்திர நாதர்	நாஉஉ	கூரு
உசு	கோபிசந்த ராஜன்	நாகூ	நா
உஎ	சாங்கதேவர்	நாசுசு	நாஉக
உஅ	சோகாமேளர்	நாசுகூ	உஉ
உகூ	பத்மநாபவேதியர்	நாசுரு	உஎ
உஉ	ரோகிதாஸர்	நாசுஎ	உசு
உக	பிம்பாஜி பக்தர்	நாசுகூ	உசு
உஉ	நரசிம்மமேதா	நாஎகூ	நாஉகூ
உகூ	இராமதாசர்	நாஅஎ	கூகூ
உச	பிரமசாரி	நாகூக	சுரு
உரு	சூரதாசர்	நாகூஎ	ருஅ
உசு	சேனாநாபிகர்	உநாகூ	கூக
உஎ	சாத்தீகராஜன்	உநாஎ	கூகூ
உஅ	கருமாபாய்	உநாகூ	உஅ
உகூ	ஜயவந்தபக்தர்	உநாககூ	கூ
கூஉ	சுரதாசர்	உநாகரு	கூஎ
கூகூ	ரதிகமுராரிபக்தர்	உநாககூ	ருச
கூஉ	மீராபாய்	உநாஉரு	உரு
கூகூ	தாசிகாண்டேவ பாத்தா	உநாஉகூ	கூஉ
கூச	தாமாஜிபண்டிதர்	உநாககூ	அஉ
கூரு	மிருத்யுஞ்சய பக்தர்	உநாசுக	சுஉ
கூசு	பானுதாசர்	உநாசுஎ	நாஎஅ
கூஎ	ஏகநாதசுவாமிகள்	உநாகரு	சுநாகூ
கூஅ	மாண்கோஜிபோதலே	கூநாகூ	உநாஎ
கூகூ	பகிரம்பட்டர்	கூநாககூ	சுசு
சுஉ	கணேசதாசர்	கூநாககூ	கூகூ
சுக	கேசவசுவாமி	கூநாககூ	உசு
சுஉ	கோமாயியம்மாள்	கூநாசுக	கூரு

ஸ்ரீ பத்தல்லாமிருத பக்தர்கள்.

சரித்திர அட்டவணை.

நெ.	சரித்திரம்	பக்கம்	செய்யுள்
சுந	லதீப்வாபக்தர்	...	நாசநு
சச	சந்தோபாபக்தர்	...	நாசஎ
சடு	நீளோபாபக்தர்	...	நாநு
சசு	உத்தவசிக்கனர்	...	நாநுஎ
சஎ	நாபாஜிபக்தர்	...	நாசுந
சஅ	நானகதாசர்	...	நாசுஉ
சக	பிரோமபாயி	...	நாசுக
நு	சினாபாயி	...	நாஎஉ
நக	சமர்த்தராமதாசசுவாமிகள்	...	நாஎநு
நஉ	மண்டலீகராஜன்	...	சாநக
நக	பிளாபாயி	...	சாஎந
நச	ராமாபாயி	...	சாசக
நடு	ராமராஜர்	...	சாசநு
நசு	ஒகருசாங்கார்	...	சாசஎ
நஎ	ஹரிஅனந்த வைஷ்ணவர்	...	சாசக
நஅ	ராமசந்திரபட்டர்	...	சாநக
நக	சுஹவ்வாபக்தர்	...	சாநுஉ
சுந	பன்னஹஜி ரசபுத்திரர்	...	சாநுநு
சுக	ஜயமல்லராஜர்	...	சாநுசு
சுஉ	ஸ்ரீதரபண்டிதர்	...	சாநுக
சுந	ஹரிபாளதாசர்	...	சாசுந
சுச	ஜம்புதாசர்	...	சாசுக
சுடு	தனோடார்	...	சாசுநு
சுசு	சுகாந்தர்	...	சாசுஎ
சுஎ	மாதவதாசர்	...	சாசுக
சுஅ	ஹரிவியாசர்	...	சாஎக
சுக	திரிபுரதாசர்	...	சாஎநு
எந	லாடுபாவா	...	சாஎஎ
எக	திரிலோச்சனதாசர்	...	சாஎக
எஉ	சஜ்ஜனகசாருகர்	...	சாஅக
எக	அங்கதபூபதி	...	சாஅசு
எச	குணவதிபாயி	...	சாஅக
எடு	குபராபாயி ✓	...	சாநக
எசு	கிரிதரலால்	...	சாசுக
எஎ	பலக்புகார்	...	சாசுக
எஅ	சேக்பரீத்தாசர்	...	சாசுக
எக	சங்குபாயி ✓	...	நாஉ
அந	குபாகும்பார்	...	நாநு
அக	கமலாகரர்	...	நாசுக
அஉ	துக்காராமசுவாமிகள்	...	நாசுக

ஸ்ரீராமஜெயம்.

சாத்துக்கவிகள்.

இயற்றமிழ் ஆசிரியராகிய

திரிசுரபுரம் மகாவித்துவான் மகா-ரா-ம-ஸ்ரீ

வீ. கோவிந்த பிள்ளை யவர்களா லியற்றிய

பெருங்கழிநெடில் விருத்தம்.

உலகமியாவு மணியுதரத் தொளிருந்தேவ னடிப்புணையா
லுற்றபவ சாகரமதனை யுறுதியாக நீந்தியரு
ளிலகப்பணியும் பத்தர்களி னெழிற்சேர் சரிதமனைத்து மன்பே
யேற்றமாகத் தமிழ்க்கவியா லெங்கும் விளங்கப் பலவணியும்
பலசொற் சுவையும் பொருட்சுவையும் பார்த்துப் புலவருள மகிழ்ப்
பத்த லீலாவமிர்த மெனப்பகர்ந்தான் செல்வங் கல்வியொடுங்
குலவுந்சஞ்சை நகர்தனில்வாழ் குபேரனே யென்றறிநுருளங்
குறிக்கு மிராஜாராம் சூரியவம்சி யெனுநற் குலத்தோனே.

குஞ்சரம் போற்பரச மயங்குலையவெழு கோளரியாங்குலத்திராம
வெஞ்சரம்போற் நீவினவே ரறுக்குஞ்சு ரியகுலக்கோ விந்தராவின்
மஞ்சரம்போல் வளர்தஞ்சை மாநகரி விரக்கமெல்லாம் வாய்ந்துவைகப்
பஞ்சரம்போல் விளங்குமிராஜாராம் தாசனுரை பத்தர்சீரே.

(க)

உலகமகிழ் மாராடர் மொழியுளதை நலத்தமிழாலுவந்து வாங்க
அலகில்புகழ்ப் பாண்டரங்க னடியார்த மகிமையெல்லா மளந்துரைத்தான்
திலகன்ரவி குலநலன்றண் ண்ளித்தருமன் கொடைக்கன்னன் சிறந்ததஞ்சை
விலகருமுத் துணைவரொடு ராஜாரா மெனுநாமம்விளங்குவோனே.

(உ)

முப்பொருட்கு முதல்வனெனத்துணைவொரு மூவருக்கு முதல்வனாகி
எப்பொருட்கு மிறைவனென்னும் பாண்டரங்கனடியார்க ளிசைகளாய
அப்பொருட்கு மகிழ்வுகொண்டு ராஜாராம் தமிழில்விளக் கினனன் னுன்றன்
கைப்பொருட்கு மெய்ப்பொருட்குங் களாயில்லையெனும்வாழ்வு கவினத்தானே
எக்கனிக்கு மிக்கசுவைத் தெனவேத விமலரொல்லாம் இனிதுணக்கா
ரக்கனிக்கு மினிக்குமவ னடியார்தம் மகிமையமு தகிலந்துய்த்து
முக்கனிக்குங் கற்கண்டின் முதிர்சுவைக்கும் பாற்கடல முதுக்குங் கற்ப
கக்கனிக்கு மிக்கதென ராஜாராம் தமிழில் விளங்கச்செய்தானே.

(ச)

ஞானமனுட் டானமுணர் நலத்தன்பர் விலாசமென நவீற்று நன்னூல்
ஆனது பாண்டரங்க னருளானது செந்தமிழில் விளங்கச் செய்தேர்ச்சி
மானச ராஜாராமர் சூரியகுலோத்தமரீ வாழ்கவாய்ந்துன்
னானவிலப் பழுத்ததமிழ்ச் சுவைமதுரந் தித்திக்க நாவலோர்க்கே.

(ரு)

வெண்பா

வைகுண்டாசாரி சுவாமிகளே மாலருளான்
மெய்குன்றூப் பத்தவிலாசநன்னூல்—செய்கென்று
சொன்னான் ராஜாராமன் சூரியகுலோத்தமன் சீர்
பன்னாளு நிற்கும்படி.

வெண்பா

நோக்கிற் சிறந்தமறை தூற்பொருளே யாமமுத
வாக்கிற் சிறந்த மதுரமுத்தே—தூக்கிலொளி
தோற்றவந்த பாதுகுலத் துங்கன்ராஜாராமன்
சாந்நவந்த பத்தவிலாசம்.

தஞ்சைமாநகரத்துத் தலைமைப் புலவராகிய

மகா-ந-ஸ்ரீ மகாவித்துவான் மதுரைமுத்துபாத்தியாயர்

அவர்களா வியற்றியது

நித்தமொரு பரபத்தி நெறியொழுகிப் பரமபத நிலையம்பெற்ற
பத்தர் சரித்திரப் பயசுப்பல் கடலையுறிவாய் பருப்பதத்தால்
புத்ததுறையெழக்கடைந்து தமிழ் விருத்தப்ப தலையிடைப் பொதுளச்செய்தே
இத்தகையோர் சிரவணவாய் புகட்டியுற்பன மறவஞ்ச மிழைத்திட்டானே
விரிதிரைகுழ்புடவி முழுதிருள சுற்றுஞ் சத்தியின்றி மெலிவுபூண்ட
பரிதிசுலந்தனி லுதித்தும் பத்தவிலையத் தொளிரைவப் பரப்பிமாந்தர்
இருதயவஞ் ஞானவிரு ளொருக்காலு மணுகாம வியற்றிமேலாம்
அரிதிருத்தா ளொளிர்தெரித்த ராஜாராம் வன்மையிற் தகி வியப்பே
உத்தவர்க்கு மர்ச்சுனர்க்கு மோதிய வாறொப்பின்றி யுயர்நாலாம்ப
தத்தவர்க் கானந்த சுகந்தரும் பாண்டொங்கனிநு சரணிலுள்ளம்
வைத்தவர்க்கும் பத்தலிலா வமிர்தஞ் செவிவாயுண்பவர்க்கு முச்ச
கத்தவர்க்கும் ராஜாராம் தமிழ்க்கவிய னுலளித்துகந்தான்மாதோ
தேசாசாரங்கள் வருவாதுயர்ந்தோ ராசாரஞ் சிறப்பமாயோன்
பூசாசாரம் தெரிந்து பத்தியினு லவன்றாளிற் புந்நிகடர்ந்த
தாசாக்கள் நடந்தவற்புதச் செயலெல்லாந் கிரட்டித் தமிழ்ப்பாவாக
ராஜாராம் நாவலவ னவின் பத்தலிலாமிர்த மது மாதோ
மதியுதவும் படித்தவர்க்கு நிதியுதவு முணர்ந்தவர்க்கு மாறன்பாத
கதியுதவு மன்பருக்குக் காட்சிபெறு ஞானியர்க்குக் கணவைகுண்டப்
பதியுதவுமிது படைத்த ராஜாராம் பாவலர்க்குப் பங்கயத்து
விதியுதவும் படைப்பின்றி நித்திய வாழ்வுற்றதொரு வியப்பதாமோ.

தஞ்சைமாநகரம் சதாவதானம்

மகா-ந-ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்

இயற்றியது.

சீர்பூத்த திணிமார் பிற்றினம் பூப்பச்செழுங்கமலச் செல்வமானை
யேர்பூத்த வெண்குத வவ்விடந் துயில்தற்கினியதென வெண்ணியாங்குப்
பார்பூத்த பாற்கடலிற் பவனமெனும் பஞ்சிசெறி பள்ளிமேவுந்
கார்பூத்த கடவு ளருட்கடன் மூழ்கிக் கதியடைந்தோர் காணத்தம்மை,

(க)

கோட்டானைக் காக்கை தொடக் குளிர்கொடுமெய் கூனிமதிக்குதோறும்வெண்
கோட்டானைக் காக்கைக் காராழிநிகர் சுடாவெயிற் கூடிக்காயக்
கோட்டானைக்காக்கை செய்யுமோர் கரியைவெந் கண்டு கொற்றங் கொள்ளோர்
கோட்டானைக் காக்கையது கொட்டவருமெழிற் பொன்னிகுலவுநாட்டில் (உ)

மேலுலக நாகர்களுந் கீழுலக நாகர்களு மேயநட்பாற்
சாலுனாயாடிட ஆன்று பொற்குழலைத் தன்மதிலாச் சார்ந்து நாப்ப
னேலுறு தான்றடை யுறவான ணுகியவக் குழற்பாங்கரிற் கீழ்நாட்டோர்
கோலுற முன்னகழ்ந்து வருவழியை யகழாக்கொண்டோர் கூர்தஞ்சைக்கண். (1)

உலகமெலா நிறைந்தபுற விருணீங்கக்கிற் பரப்பியுதிக்குஞ் சோதி
இலகுருலந்தனிலின்னாற் போன்றைய முதலிய மூவிடையுற்றற்பு
பலகலை தேர்த்தக விருளோ வுறவுதித்துப் புகழ்க்குடைக் கீழ்ப்பாலிரண்டாம்
அலகிலுயிர் யாவையுந்தன் னுயிரொனக் காத்திடுமிறைமை யடைந்துளானே. (1)

கமலமிரண்டினி லுறையுமிரு மாதரநு ளிரண்டுந் கலப்பக்கொண்டோன்
கமலமிரண்டுந் நோக்குஞ் செயல் படைத்தவென விளங்குங் கண்ணன்செய்ய
கமலமிரண்டொரு கமலமிசைமலர்ந்த வெனச்சித்தாங் கண்ணன் செந்தாட்
கமல மிரண்டெஞ் ஞான்றுங் கனிவினோடு சமக்குமனக் கமலத்தானே. (சு)

வையமிசை யாரோனும் பெருமூயர் கொண்டி. டிலதனை மாற்றுமாற்றாற்
பொய்யுரையும் புகல்காவான் வேதியர் களாசிபல புகன்றுநல்குஞ்
செய்யவெழிலக்கையா லேற்பதுவுந் தெரிந்தகையான் சென்றுகொண்டோர்
கையுமறந்திடு கொடையானி ராஜாராமெனும் பெயர்கொள் காவலோனே. (எ)
கண்ணலினின் சாடுறென்றே யக்காரஞ் சருக்கரை கற்கண்டார் தன்மை
யென்னவொரு செந்தமிழிலியல் விருத்தவகையாற்றன் னிருகுலத்தில்
முன்னொருவன் கங்கைவரமுயன்ருதுவுந்தன்பொருட்டான்முருந்தன் தான்செய்
யின்னமுதம்பிற்பொருட்டி. திருதிருத்தம்பயப்ப தெனவிசைத்தான் மன்னே

தஞ்சை மகாராஜாஅவர்கள்மந்திரியாகிய

ரா-ஸ்ரீபெரியண்ண வென்னும் பெயரினையுடைய

வேங்கடதாசர் அவர்களியற்றியது.

சொனக்களவுசெயும்பாவந்துலையும்வெண்ணெய்கவர்ந்தோன்பேர் சொல்லச்சா [லச்
சினக்களுணும் பிழைபோம் பேய்முலைப்பா லுண்டவ னியற்கை செப்பநாளும்
உனற்கரிய குருதற்ப கப்பவம் போமாய்ச்சியர் ஜாரசனையுரைக்க
துனற்கரிய பிரமஹத்தி துலையுமி ராவணந் கொன்றோன் சூரங்கூற. (க)

வந்தவிண்ணோருறவர் பவந்தேனு பாலனந்தோ வாழ்வுபெறும்
பந்தவினைவிரவு கொடும்பஞ்ச மகாபாதகத்தின் பற்றுநீங்க
நந்தனெழிற் சுதனும் நவிரூசர் சரிதையெல்லா நன்காராய்ந்து
சந்தமிகிராஜாரா முலகிலுள்ளோ ரீடேறத் தமிழ்ச்செய்தானே. (உ)

வல்லம் மகாவித்துவான் மகா-ஈ-ஸ்ரீ

சரவண உபாத்தியாயரவர்கள் இயற்றியது.

வேதம் பசுவேயதன் பாலாகமம்
 ஒதுஞ்சுவையே யேதுநாலாயிரம்
 இமிழ்திரை யுலகிற் றமிழெனும்வேதம்
 சொல்லியநெறியிற் புல்லிய தூற்றெட்டு
 ஆனதொல்பதியிற் றுண்கிடந்திருந்தும்
 நின்றநெறியைப் பண்டரிபுரத்தில்
 வண்டமர்புரிசூழ லொண்டொழித் திருவுடன்
 சேவைதந்தருளுங் காவன்னடியார்
 வடமொழியா லேகிடம் பெறவுரைத்த
 பாடலைத்தமிழால் வீடுபெறவுரைத்தான்
 முத்தமிழருமை முழுதுமேதெரிந்தோன்
 சுற்றவர்க்குதவுங் கருணையானன்
 வேதியர்-ஆதுலர் விரும்பியதளிப்போன்
 காதைகடெரிந்து கனம்பெறக்களிப்போன்
 ஐந்தருநிக்ரா யருள்பெருமையினான்
 சந்தகிமிகழத் தாமணிபுகழ்ச்
 சதுமறைநகிபுணன் மரணியிற் குமிணன்
 முதுதமிழ் தெரிந்தோன் முப்புரிமார்பன்
 தள்ளரும்புகழே தனமெனப்பெற்ற
 வள்ளனோர் சுருகன் வரகுணசீலன்
 செஞ்சொற்புலவர் சூழ்தஞ்சை மாநகரில்
 மாயிருவிசும்பிற் பாயிருள்சீக்கும்
 சூரியன்மரபிற் பாரினிற்றோன்றிய
 தேசார்ச் சார்ந்த இராஜாராமே

தஞ்சைமாநகரம் மகாவித்துவான்

மதுரைமுத்து உபாத்தியாயர் சிஷர் ஈ-ஸ்ரீ

கோவிந்தசாமி பிள்ளையவர்களியற்றிய

அறுசீர்கழி நெடி லாசிரியவிருத்தம்.

எண்ணரிய மறைமுழுவா யிலங்குகண்ணன் றிருவடியை யிதையத்தெண்ணி
 நண்ணிமுத்தியடையாதா ரகத்திருளைப் போக்கவருநாளோ நந்தா
 வண்ணமிகும் பிறப்பறுக்கும் வாளோ மாமயற்சேற்றைக் கடத்துங்கோலோ
 மண்ணுலகோர்புகழ் ராஜாராம்செய் பத்தவிலையமெனு மானூரானே. (கா)

சீர்மேவும் ராஜாரா மாராட்பாஷையதிற் சிறந்தமேலோர்
 நீர்மேவு பத்தவிலையஞ்சொலு மெலாந்திரட்டி நிமிர்தென்சொல்லால்
 ஈர்மேவு குலச்செய்கை யெல்லோரும் மறியவிகைகடலாந் சூழ்ந்த
 பார்மேவுமானிடர்க ளுஞ்ஞானவிருளொருவப் பகர்ந்திட்டானே. (உ)

தஞ்சைமாநகரம் மகாவித்துவான்

மதுரைமுத்து உபாத்தியாயர் சீஷர்

மா-ஸ்ரீ முனிஷி கோதண்டராமபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

மைவண்ணனருளாலே வீட்டைந்த வடியார்கண் மகிமையெல்லாஞ் செய்வண்ண முறையறிந்து பலவிதமாஞ் சரிதமெலாந் திரட்டிவாரி மெய்வண்ணம் விளங்கிடவே யியற்றமிழாந் கவியாக்கி மேலோர்யாரும் உய்வண்ணம் பக்தியெனு மமிர்தரசக்கடமதனையுதவினானே. (க)

எல்லாருங்குலத்தினுத்தோன் கோவிந்துசாமி தவமியற்ற வந்தோன் பல்லாரும் பலகலதேதொல்லாரும் பேரருள்சேர்ப்பதி நீண்ட நல்லாருங்கவிபாட வல்லாரும் புகழொழிசீர் நன்மைசேரக் கல்லாருமெய்மறந்து வாழ்த்தெடுக்கும் ராஜாராம் கவிஞனானே. (உ)

அன்னபெரும் புகழடைந் தன்புருவான ராஜாராமமுதவாக்காந் சொன்னமொழி வரைந்தகர மிகவாழி சுற்றமுஞ்சேர்ந்தாரும் வாழி மன்னுமனை வியரின் மருமக்கள் சுயமக்களவர்வர்க்கம் வாழி வன்னமுள்ளதூலை நிதங்கேட்போரும் படிப்போரும் வாழி வாழி. (ஈ)

தஞ்சாவூர் வடக்குவீதி

எஸ் பி ஜி ஸ்கூல் தமிழ்பாத்தியாயர்

மகா-மா-ஸ்ரீ ராமையாவஸ்தாதவர்கள்,

இயற்றியது.

கண்ணபிரான்நிருவருளாந் கதியடைந்த திருத்தொண்டர் காதைதன்னைத் திண்ணமுறுஞ் சொன்னயமும் பொருணயமு நனிநிரம்பிச் சிறந்துதோன்ற மன்னுலகிற்கமுதிட்டேயென வெழிற் செந்தமிழ்ப் பாவால் வருத்துரைத்தான் மண்ணளிகூரிராஜாராமெனும் புலமைப் பரிதிசூலத் தனிகோறே.

தஞ்சாவூர் வேங்கடதாசர் சேராகிய.

மகா-மா-ஸ்ரீ ச-இரோஜிராவவர்களியற்றிய

அறுசேர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

பார்வளரமூதாதை மாராட்பாபாஷயினிற் பலபிரபந்தம் பேர்வளர வியற்றியுற்புகழ்புனைந்தானென வுளத்துப்பெரிதுமெண்ணி எர்வளரப்பத்த விஜயத்தினைச் செந்தமிழ்ப் பாவாயிசைத்தெஞ்ஞானமும் சேர்வளர ராஜாராமிகபரசாதனந் தன்வசஞ் செய்தான்மாதோ.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

திரிசுரபுரம் மாலித்துவான்

மகா-நா-ஸ்ரீ கோவிந்தபிள்ளையவர்கள் குமாரராகிய

மகாவித்துவான் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ-முனிஷி நாராயணசாமிபிள்ளை

அவர்களா ஸியற்றிய.

ஆசிரியவிருத்தம் குளகம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சீர்கொண்ட உலகினைத்தும்படைத்த வொருநால்வதனச் செம்மல்முன்னர்ப்
பார்கொண்ட முதன்மையொடு பலவளமும் பைஞ்ஞிலும்பதியுஞ்சால
நேர்கொண்ட வரசியலு மமைச்சியலு நீர்மைபெற நிருமித்தான்
ஏர்கொண்ட பொன்னிநதி யணிநாடுவயனீடு மெழிற்சோனாடு. (சு)

அந்நாட்டிற் கற்பகத்தி எனமுடைய பொன்னாட்டை யகைத்தல்செய்தே
எந்நாட்டி லெத்தவரும் போற்றுபெத்ததாசர் பத்தியியற்றி யெட்டா
மின்னாட்டு முகில்வண்ண னன்னாட்டை யடைந்த பெருவியப்புமேய
மன்னாட்டுமணிமாடக் கொடிமஞ்சை வருடுதஞ்சை நகரம்வாய்ந்தோன். (உ)

கதிரியல்சூரிய வமிசன்கருடனியல் கனத்துவசன் கனிகன்னும்கன்
சதிரியல்நாவலர் தோதர்ன்சந்தந் கோலிந்தனுறு தவச்சீர் புதரன்
எதிரியலொன்றில் லாதவெழில் வசிட்டகோத்ர னடலிருக்கும் காத்ரன்
முதிரியல்வாமன சூத்ரன்மு தறிஞர்புகழ் பாத்ரன் முளரிநேத்ரன். (ஈ)

திக்கயத்தை முனிகின்ற வெக்கமுத்தமிக்குடைய திறற்களிற்றன்
மிக்கயத்தை யக்கனலிக் கற்பபசியவெனக் கனைக்குமிடற் பாய்மாவன்
அக்கயத்தைக் கிட்டியிட ரக்கயந்தீர் துய்யவருளத்தன்பாத
இக்கயத்தைப் புனர்மனத்தினிற் கினியதெனும் பத்திக்கிலக்கமாணேன் (சு)

நறைதரு தார்வாகையணி ராஜாராமக்குரிசி னுவலோனன்
கறைதரு மாராஷ்டிரத்தி லருமைபெறப் பெருமையுறுமானோர்சொன்ன
நிறைதருமஃ தெழில்வடவேங் கடங்குமரியுள்ளிட்ட நிலத்தோர்யாரும்
மறைதரலின் நெளிதுணை வளத்தமிழான் முன்னாலின் வழியேயாய்ந்து. (ரு)

நித்தியமாம் பரவ்யுகநிலைகளொடு விபவநிலை நிறைந்தியாண்டுஞ்
சத்தியமா மந்தரியா மித்வநிலையர்ச் சாவதாசமாகித்
துத்தியமார் நிலைகளிடற் தோன்றுபத்திசெய்தின் பச்சகமதெய்தி
முத்தியதை யடைந்தபத்தர் சீர்த்தியுடன் புதங்கண் முதலவெல்லாம். (சு)

ஒவியத்திலுறுப் பமைந்தவொப்பமென வொருங்கமைத் திங்குறுப்புவாய்ந்த
காவியத்துக் கற்பமைத்துக் கவினமைந்த விருத்தமதாற் கற்போர்கெஞ்சம்
மாவியப்பினிடை மூழ்கிச்சொற் சுவையு மொருட்சுவையு மாந்திமாந்தி
நாவியக்கச்செவி கேட்கநாலிலக்கற் தாமுநன்கிலமையாதென்ன. (எ)

பத்தியெனும் பயிர்தழைக்க வந்தவொருவித்தென்னப் பரமன்வாழு
முத்திரிலை யியர்தர வோரேணி யெனமுதல் வழிநூன்முதிர்ந்தமார்க்க
சித்திரிலை யென்னவொளிர் செங்கமலத் திருமாதின் புருஷகார
உத்திரிலை யெனவிசைத்துப் பத்தலீலாமிருதமென்றுதவினோனே. (அ)

முற்றிற்று.

ஸ்ரీ

ஸ்ரீ—உ—வே- திருமலை நல்லான்சக்கிரவர்த்தி சதாவதான்ம்

ஸ்ரீராகவாசார்ய சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

- ஸ்ரீ|| விద్వాంஸ்கதிவாஸஸந்திபுவநே யேషాంவநேభாரதி|
கிந்தேஸாமபிவிஸ்த்யோபஜநி வாஹாஃராமஹ்நஃ
யாஷ ஧்யாஸபஹ்நதாபிவிதுமேஹ்நித்ரேஸ்திராயாஹ்நதம்
ஸந்தேஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்
ஸ்ரீ|| காஷ்யாபாஹ்நதாபிவிதுமேஹ்நித்ரேஸ்திராயாஹ்நதம்
ஸந்தேஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்
ஸந்தேஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்
ஸந்தேஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்

ஸ்ரீமதித்யாகி ஸ்ரீமான் - வைகுண்டர்சார்ய சுவாமிகள் திருவாய்
மலர்ந்தருளியது.

- ஸ்ரீ|| ஸ்ரீமாத்ராமக்யபாவாத்நகலசுபகரஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்
ஸந்தேஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்
ஸந்தேஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்
ஸந்தேஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்
ஸந்தேஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்ஸமுதாஹ்நதம்

மகா - ரா - ஸ்ரீ - தியயாமி - கன்னசாமிநாயுடி அவர்கள்.
இயற்றியது.

ஸ்ரீ

- ஸ்ரீ|| ஸ்ரீபெருவாஸுதா - ஸ்ரீரமணாஸகோஸ்த
ஸ்ரீதேவபுரிஸாஸ - கௌருஸாஸ்த
ஸாஸாஸ்தாஸாஸ - ஸாஸ்தாஸாஸ்த
ஸாஸாஸ்தாஸாஸ - ஸாஸ்தாஸாஸ்த
ஸாஸாஸ்தாஸாஸ - ஸாஸ்தாஸாஸ்த
ஸாஸாஸ்தாஸாஸ - ஸாஸ்தாஸாஸ்த
ஸாஸாஸ்தாஸாஸ - ஸாஸ்தாஸாஸ்த
ஸாஸாஸ்தாஸாஸ - ஸாஸ்தாஸாஸ்த

తే- గీ- ముననుబుధజనులెల్లను - ఘనుడటంచు

బొగడియాశీవకాంచంగ - భువిలానిదియు

భక్తలీలామృతంబని - బరగలక్ష్మి

జలజనాభునియరమందు - వెలయుకరణి

క॥ మిన్నేటినిదనవారికై

మున్నాతడుదెచ్చెనితడు - ముదముతోశ్రీసం

పన్నుండుసకలజనులకు

నన్నాశ్రీభక్తలీల - యమృతంబిచ్చెన్

ఉ॥ అనుభసాటిజెప్పుదమటన్ననునల్లదిగొన్నవారికిన్

వాసిగకామక్రోధముల - వధికలజేయునురాజరావ

త్యాసతోనిచ్చినట్టియమృ - తంబిదిగొన్ననుగన్ననైన్

వాసముగల్గజేసిమది - వాంఛలుదీచుకన్ననైహికంబున్

క॥ ఘనుడీరాజారాముడు

అనయముశ్రీభక్తలీల - అమృతంబిలలో

నైనలేకగుటియజేసెను

యినకులసంభవుడెయహహ - యేమందుచెల్లి॥

முத்தம்பாள்புரஞ் சத்திரம் மகாவித்துவான்

மகா-ஈ-ஸ்ரீ வீராசாமி யுபாத்தியாயரவர்கள்

இயற்றியது.

மோனகுருவான சதாசிவ பிரமத்தின் முதற்சீடனாய்ப் பரமபதங்கைக்கொண்ட ஞானமணியாமயுராவ்ஞர்யவம்சி நற்பேரன்றவத்துதித்தவிராஜா ராமன் வானவரும் பணிந்தேத்தும் பண்டீசன் மான்மியமாம் வங்கமொன்று வளைந்து தந்தான், ஏனுலகோர் பிறவாழி கடவார் நாவா யியைந்திருந்தும் பவத்தமுந்து மியல்போருண்டோ. (க)

வடகலையாம் பருங்கடலிற் குளித்துமுத்த மணிகளெனு மரிபத்தர் சரிதந் தன்னைத், திடமுடனு ராய்ந்தெடுத்துத் தமிழ்ப்பாவென்னுஞ்செய்யதூலிற்கோ ர்த்துப் புனைதல் செய்தே, புடவிமிசை யன்பராம ரசர்க்கீய்ந்து புகழ்மாலையவ ர்கடரத் தானும் பூண்டான், சுடரவிரும் பரிதிசூல திலகனுன தோன்றலிரா ஜாராமச் சமுகன்றானே. (உ)

முத்திரமா மூலகமதில் மூவைந்தாற முதிர்வள்ள லானார்கள் பொருளொ ன்றீய்ந்தே, சித்திரமாங் கவிதைகளாற் பண்டீசன் நிருவினையாட் டனைத்தினை யும் தெனியக்கறிக், குத்திரந்தீர்த் திருபொருளு மெவர்க்கு மீய்ந்தே, கோவி ந்தசாமியண்ணல்வரத்தில்வந்த புத்திரனு மிராஜாராம் வள்ளலானுன் புண்ணி யரிவிவன்போலப் புவியிலுண்டோ. (ங)

தஞ்சாவூர் தாலுக்கா திருவாதி பிருக்கா

ஓரத்தூர் ஈ-ஸ்ரீ சுப்புமூவரயர் புத்திரராகிய

நல்லமுத்தென்கிற ராமானுஜதாசர் இயற்றியது.

திருநிறைந்து வளர்தருபண்டரிபுரமாந் தெய்வத்

திருப்பதியின் மறைப்பொருளாய்ச் செழிக்கும் விட்டோபாவின்

அருணிறைந்த புகழ்பாடு மடியர்கடஞ்சரித

அலைகுலாம் பிராகிருத வமுதத்தண்கடலை

பொருணிறைதன் கியானவெற்பாற் கடைந்தெடுத்துத்தமிழிற்

பொருத்திய லீலாவமுதைப் பூவுலகோர்க் கீந்தான்

தெருணிறைந்த தஞ்சைநகர்த் தினகர வம்மிசத்திற்

றிகழ்தரு ராஜாராமச் செயபுலவரோறே.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீசுமேத ஸ்ரீ பாண்டுரெங்க பரப்பிரம்மணைநம:

ஸ்ரீபக்தலீலாமீர்தம்

கடவுள் வாழ்த்து.

உலகம்பூத்த வொருமல ருந்தியான்
திலகமேற் றதுதற்றிருச் சேர்ந்தெழில்
மலரமலை வனந்திகழ் மார்பினுன்
சலசமாமலர்த்தொளுஞ்சார்த்துவாம். (க)

பத்தர்காலைப் பரப்பினைப் பாடுதற்
கொத்தஞான முதவி யருளுமே
ரித்தன் பூவை ரிழத்திரு மாலடி
கைத்தலங்கொள னுமன்கழல்களே. (உ)

மாணியாய் நிலம் வாங்கின வன்றொண்டர்
கோணிலாக்கை கூறக் குழவிநுள்
நீணிலாவி னிலாநிறத் தொன்கலை
வாணிதன்னை வணங்கி வழத்துவாம், (ஈ)

மருத்து மாமகனாரருள் வாய்ந்துகீர்
திருத்த வந்தருள் செய்யுஞ் சமர்த்தராம்
ஒருத்த ருத்தம வாரிய ரொண்கழல்
கருத்துங் கண்ணங் கொண்டிடக்கதை கூறுவாம். (ஊ)

வணக்கம்.

இல்லாதவர்க்குத் தமரிஸ்ஸை மற்றேது நாணும்
செல்லாதவர்க்கத் திறம்போல் வணக்கஞ் சிறக்கச்
சொல்லாதவர்க்கத் தொகைநூனகை தோற்றுவிக்கும்
கல்லாதவர்க்குக் கனாயில்லை யென்கற்றுளோர்க்கே.

(ரு)

நன்னுவலர்க்கு நகைதோன்றுதற்கே நயந்திங்
கென்னுவியற்றப் படுநூலிதினேது குற்றம்
சொன்னுலமை யாதரிபேர் சொல்லுநாய்மை யொன்று
தன்னுலலவோ நமனுங் கடைசார வஞ்சம்.

(சு)

வருபொருளுரைத்தல்.

எனப்பண்டரியின் வரலாறும்ங்கேய்ந்த கண்ணன்
தனக்கன்புறு தாசர்கடம் வரலாறும் ராமன்
மனத்தின்புற வாழ்த்துநர் தம்வரலாறு மற்றும்
துனத்தண்டமிழ்ச் செஞ்சொலி னுங்கவி சொல்லலுற்றேன்.

(எ)

நூற்பயன்.

ஹரிநாம மகிமையைச் சற்றேனுந்தேரா
வஜாமீளனெருவிதஞ் சொல் லியத னாலே
விரிசோதிப் பரமபத மேவலானான்
விமலநாமந்தெரிந்து விடாமலோதித்
தெரிசீத ரன்றனைத்தம் வசஞ்செய் துற்ற
தேசிகர்தஞ்சரித்திரத்தைப் படிப் போர் கேட்போர்
பெரிதாக வவர்களிடத் தன்புசெய்வோர்
பெறும்பலனை யினத் தெனயாம் பேசலாமோ.

(அ)

நூல்

புண்டலீகர் சரித்திரம்.

உமாமழைநீஸ்வரப் பிரசனோத் தரம்.

உலகம்வாழ்த்திய பதுமமா புராணத்தி லுமையான்
புலம் விளங்குறப்புரார் தகன்புகன்றதைப் பொருந்த
நிலவு ஸ்ரீதரர் நிகழ்த்திய தொளிர்கயிலாயம்
குலவுசெம்மணி மண்டபத் துறைகின்ற கொலுவில்.

(க)

மலைமடத்தை தன்கொழுநனை நோக்கிமன்னுலகில்
நிலைநிரம்பிய பண்டரிபுரத்திடை நெடுமால்
தலைநலந்தரத் தான்றற்கு கின்றதெத் தகவால்
சிலைபசும் பொன்மாமலையி னாயருள் கென்றுசெப்ப.

(உ)

மனைவிதன் முகநோக்கியக்கயிலையில் வாழ்வோன்
புண்பசுங்கொடியே திருவைகுந்தம் பொலிய
வனைசெழுந்துள வோனுறு போதவண் வந்தாள்
எனைவரும்புகு முழிழ்க்கனிவுறு மீந்திராணி.

(ங)

கண்டுசேவித்துக் கண்ணனைக் கண்களிப்புறவே
மன்மென்பினிற் பற்பலதோத்திரம் வழங்கிக்
கொண்டிரின்றவன் பேரெழிற் கோலத்திற் றுளித்து
விண்டுபொன்னடி வணங்கிரின் றெருமொழி விளம்பும்.

(சு)

நாதனுனரின் மடிமிசை நானிருப்பதற்குக்
காதன்மேவினன் றவிர்கிலன் கருணசெய்தருள்வாய்
மாதயாநிதி யேயெனவழுத்தினன் வணங்க
ஸ்ரீதரன் சிறுநகை செய்துதெரிவை நீகேண்மோ.

(சூ)

மண்ணிடைப்புருந் தறுபதி னாயிர வருஷம்
எண்ணிடத்தவஞ் செய்தனை யேற்கண்ண நென்ன
நண்ணிடப்பொழு திற்றுவாரகை நகர்தனிநான்
விண்ணிடைத்திக முன்னமடிமிசை வைப்பே நென்றான்.

(சு)

என்றுஸ்ரீதரன் கூறலுமினை யடிவணங்கி
நன்மெனாச்சரி மண்ணிடை யோர்புற நன்னுங்கிக்
கன்றருந்தவம் வருஷமாறபுத முங்கழிய
நின்றியன்றபின் ராதையாய்க் கோகுல நேர்ந்தான்.

(எ)

இளமையாம் பருவத்திடைக் கண்ணனோடி யன்று
வளமைசால்வினை யாட்டினிலுள மிகமகிழ்ந்து
நளமைநேர்பவன் கோகுலம்பிரிந்து நண்ணியபின்
உளமையாந்தனன் பிரிவினா ல் வருந்தின னுடலம்.

(அ)

காலம்பற்பல கழிந்தபின் கண்ணனைக்கருதி
மூலம்பெற்றநல் வரம்வந்து செல்கெனமுடுக்க
நீலம்பற்றிய மேனியான் றுவாரகை நேர்ந்தான்
கோலம்பெற்ற வேறுருக்கொடு சென்றனன் கோயில்.

(க)

பொன்னினுயகன் பொலிவுகண் டெதிரின்று போற்ற
மின்னினார்கன மேனியானுட னருள்விழிகொண்
டுன்னினோக்கிமுன் னுருவநீத் துறுகின்ற ராதை
மன்னிவைகுற மடிமிசை யெடுத்து வைத்தனனே.

(ஐ)

அதனைக்கண் டருக்குமணி தன்னகம் பொறாநாகி
மதனைத்தந்தவன் மேலதிரினங்கொடு மயநீர்
புதனைத்தந்தவன் போலொளி முகங்கொளப் பொருமி
எதனைக்கொண்டு மாற்றிலளவ னீங்கி னளினவாய்.

(ஐக)

லோகதண்டமென் றுரைக்குந்திண் டரமாவனத்தில்
ஏகனாகிய கண்ணனை யிதையத்தி விருத்திச்
சோகநீங்கிய தவஞ்செய்து துன்னினளாக
மேகநேர்ந்தித் தானுருக்குமணியை விட்டி.

(ஐஉ)

தரிக்கலானவ னெங்ஙனஞ் சார்ந்தன னென்ற

நெருக்கமாமர நீடியகாடெலா நேடிப்

பெருக்கமேவிய கோசூலம் வந்துமுன் பிடித்தான்

வருக்கமோட்டிகோ லேதண்டமாய்க்கரம் வயங்க.

(108)

சங்கமேகமண்டல மெனக்கொண்டு தன்கழுத்தில்

தொங்கலாந்துள வத்தொடு செவியிடைத் தூங்கும்

புங்கமேவுருண் டலமுறத் துறவியாய்ப் போந்தான்

எங்கணுந்துரு வித்தினன் ரவனத்தை யெதிர்த்தான்.

(109)

வனந்தழைத்து மென்மலர் செறிவனப்பு மின்கனிகாய்

இனந்தழைத்து மென்மயில் சூயிலெழிற் கிளிபூவை

மனந்தழைத் துறுசெவ்வியும் வாவிபுமலர்மேல்

அனந்தழைத் துறுகவினுங் கண்டதிசயித்தாங்கே.

(110)

மலர்மடந்தை வைகணும் வைகுமென்று னேமதித்துக்

சூலவுமென் னுயிர்க்கோமளமே யெனக்கடவி

அலருஞ்சண்பகம் புண்ணைவண்டி மிரசோகஞ் சேர்ந்

திலருடைம்பொழி விடத்தடைந் திணையிலா நங்கை.

(111)

நோற்றிருந்தது கண்டெதிர் வந்துறநோக்கிப்

போற்றுறுங்கமலாலய மேவியபொன்னே

சாற்றுமென்னுயி ரோயெனதகலத்தைத் தவிர்ந்து

வீற்றிருந்ததிங் கென்னெனை வெற்றுடம் பாக்கி.

(112)

கோரமாவன மனிதொன் பவரது குழுச்சஞ்

சாரமில்லதாகி யவிலெனவ்விதஞ் சார்ந்தாய்

நேரநின்மன மெங்ஙனன் துணிந்தது நீதான்

தீரமேய்தனி வந்ததென் னென்றனன் றேவி.

(113)

மாலைநோக்கிநீ யாரிவனென் செயவந்தாய்

கொலையேகொடென் றுரைசெயக் கோவலர் கொழுந்து

சேலையேய் விழியாயுனைத் தேடியேசேர்ந்தேன்

நூலையேயிடை நின்பதியாடுனன துவன்றான்.

(114)

எண்ணிறேவிமா டொன்பதிக் கவரைவிட்டென்பால்

நண்ணுகின்றில னெனத்துணி வுள்ளநான் மனியே

கண்ணுநற்றவம் புரிமருந் தென்கணவ னென்று

வண்ணமாறிவந் தாயுனைப்பார்த் துறமதித்தால்.

(115)

வஞ்சனென்று தோற்றுகின்ற துதனித்த மங்கையர்பால்

அஞ்சலின்றி நீ வருவது தகாத தாமதனால்

கொஞ்சமேனு நில்லேலிங்கே போடுவனக்கூற

மஞ்சைநேர் நிறத்தானுற மயங்கி னனிமையான்.

(116)

தடியைத்தன் முழந்தாள் களிவிடுக்கின்னன்றாக
இடையிறகை களைவைத்தனனா சிகாக்கிரத்தில்
மிடையக்கண் களிநோக்கின்ன நேவிமுன் விரும்பி.
அடையிக்காலத்து நின்னன னளவெனைத்தென்றால்.

(௨௨)

இருபத்தெண்டு வாயுயகமள வினதென்று
கருதுகென்றன ன்பார்வதி கணவனை நோக்கிப்
பெருகுமின்பொடு பேசுக பின்னடந்ததனை
மருவநாயக வென்றடி வணங்கினன்மன்னோ.

(௨௩)

வேறு

அணிவனாமடந்தை கேட்கவ சுரதிண் டரனென்போன்
திணியிருள் சீக்கும்வெய்யோன் நேர்மிசைச் செலவொ ட்டாமல்
பிணிவுறுத் துலகிலுள்ள பிரானிகடமைப் பீடித்தான்
தணிவருந்த வருந்தேவர் தாமுங்கண்டொன்று கூடி.

(௨௪)

ஹரிசரணடையக் கண்ணற்கருள் சுரந்தவரை நோக்கிக்
கரியமேனியனான் மல்லிகார்ச்சுன னாகத்தோன்றிப்
பரிவறப்புரிவனுங் கட்டுகெனப் பணித்தருளி னான்முன்
தெரியுநீ சந்த்ரனென்றோர் திதின்கோ நெண்ணை நோக்கி.

(௨௫)

நோதருண்டத்தி னின்றே நெடுந்தவம் புரிந்தானுஞ்சேர்ந்
தாதர முனக்கேதென்ன வவன்றிரு மாலைப்போலும்
காதலன் வேண்டு மென்றான் கண்ணனே யுனக்கு நல்ல
மேதகு புதல்வனாவா நெனவரம் விரும்பித் தந்தேன்.

(௨௬)

அன்னவாறே செம்பொன்கோ னரசன்பா லவதரித்தான்
பின்னரும் புதல்வன் மல்லி கார்ச்சுனனெனுமேப் பெற்றான்
துன்னினன் வேட்டையாடத் தொகுதிண்ட ரவனஞ்சேர்ந்தான்
பன்னருந் திறலினுனப் பார்த்தந்த வசரவேந்தன்.

(௨௭)

யானுறும் வனத்தில் வேட்டையாட நீ வரலுமாமோ
தினுணவினுக்கு நேர்வொயென வந்து செருச்செய் தேற்றான்
காணுழியிரைஞ்ஞாறுவற்சரகாலமாக
ஊனுகப்பொருதார் மற்றற்கொருவருக் கொருவர் தோலார்.

(௨௮)

இருவரும் பொருங்கான் மல்லி கார்ச்சுனனென்னே பன்னான்
பொருவதிறேலான் மற்றீங்கிவனுயிர் போவதெங்ஙன்
ஒருவகை யெது செய்வோ மென்றோர்ந்து லோகதண்ட மென்று
கருதருங்கதை கைக்கொண்டு புடைத்துயிர் கவர்ந்து வீழ்த்தான்.

(௨௯)

உயிர் விடும் போதிலந்த வசரன் ஸ்ரீ ஹரியென்றோதச்
செயிரிலா தொழுது மல்லி கார்ச்சுனன் நெரிந்தன்னோன் முன்
வெயில்விரி பசும்பொன் மேனி மெய்யுருக் கொண்டு தோன்றி
அயிலுடையசுர நீ வேண்டிய ஹரமறைகி யென்றான்.

(௩௦)

செவ்விய மாலை நோக்கி நின்கதையால் யான் செத்தேன்
அவ்வகையாலே நீ கொள்கதையின் பேராக நானும்
இவ்வனம் லோகதண்டமெனும் பெயரியல் வதாக்கித்
திவ்விய நகரு மொன்று செய்ததிற் சிறந்து நீயும்.

(௩௧)

வளர்தர வேண்டுங்கண்ட மாத்திரைப் பாபம் போக்கிக்
கினர்தருபானு தீர்த்தங்கிடைத்திவண் விளங்கு கின்ற
தளவில் வன்கதையால் யான் மாய்ந்த தனிலீண்டப் பேராக
விளைவுறு தீர்த்த மொன்றுண்டாக்கி மற்றதன் பால்மேவ.

(௩௨)

கதைதனை நிறுத்தல் வேண்டுங்கண்டு வந்தாடித் தீர்த்தம்
சிறைதவறு கதைகைய யாலிங்கனஞ் செய்வோர் பவங்கடர
உதவுதியென்று வேண்டினுன்றயீத்தியனுதற்கு
மதனை யளித்தோனந்த வரமெலா மினிது நல்கி.

(௩௩)

தனது வைஞ்ந்த மேவத்தயித்தி யன்றன்னையுய்த்தான்
சொனவது முதலாய் லோகதண்டமென்னும்பேர் சூழ்
வனம் விளங்குதலாய் வேண்டும் வகையெலா மமைந்து நானும்.
கனமிகலாகி யாருங்களிப்புற விளங்கிற்றன்றே.

(௩௪)

வேறு

பின்பு லோகதண்டமென்று பெயர் விளங்கு மன்னதில்
அன்புசான் சற்குணத்தினிறார் பாபரகிதராய்த்
துன்பு தீர நாரணன்றி யான மேவுசுரீர்தமோ
டின்பு கூரும் வாய்மையோ ரோருத்தர் ஜன்னு வென்பவர்.

(௩௫)

சதுமறைக்குலத்தர் சாத்ய கிப்பெயர்க்கொ டையலார்
வதுவை மேவி வளருவோர் தமக்கு மைந்தரின்றியே
அகிக காலமாய்த் தவஞ்செய் தருமையா யொர்மைந்தனங்
குதயமாக மனமகிழ்ந்து பெயர் விளக்கவுன்னியே.

(௩௬)

புண்டலீகொன்று பேர் புனைந்து நாளு மன்புதான்
மண்டலே வளர்த்து வந்து வருஷ மெண்ணிரண்டொன்
கொண்டபோது வதுவையுங் குறித்தி யற்றினார்குலா
வுண்டமைந்தர் துஷ்டராபுடன் தந்தை தாயனா.

(௩௭)

பலவிதத்தினிந்தை செய்து பரிபவஞ் செய்தனுதினம்
வினமகக்குண்மேவி நாளமவன் விரும்பும் வேலைசெய்
தலைவு பெற்றுலாவ லாகவது தெரிந்து தந்தைதாய்
நிலை கெடத்திரிந்து நீ நடத்தனீதியன்றென.

(௩௮)

இதமுணாக்க வஞ்சிடா தெதிர்த்து நீவிரினனமும்
சிறைதவறு திருத்திரோ வெனச்சினந்து செப்பொனா
மதமிகப்புடைத்து வைது மாறு கொண்டு மனைவியோ
டுதவலற்ற ஞர்ப்படுத்தி வேறிருந்துளாரோ.

(௩௯)

அவரனீதியைத் தெரிந்தகம் பொருதுதந்தை தாய்
இவனை விட்டகன்று போயிறத்தனன் நெறுவுனிக்
கவலை கொண்டிருக்கும் வேலைகாசி யாத்தினைச் செல்வோர்
உவணில் வந்திறங்கினார்க ளவரோடே கவுன்னினார்.

(௪௦)

மன்னி மற்றையா ரொடேகினுருடன் றொடர்ந்து சீர்
உன்னு மந்தலோக தண்டவள நகர்க்கண் வந்தனர்
பின்னும் யாத்திகாச் செல்வோர் களவர்களேகு பெற்றி கண்
டன்ன புண்டலீகர்தாமு மவொடேக வெண்ணினார்.

(சக)

மனைவிதன்னைநோக்கி நீயும் வருக காசியாத்தினாக்
கனையகாசினில் விராவமுதிகயங்க ணைக்கலாம்
எனவிரண்டு குதிகாயேறி யிருவருஞ் செல்வோருடன்
இளைவதின்றி யேகினார் பினேகு மவ்வழிக்கணே.

(சஉ)

முன்னடந்து சென்றதந்தை தாயர் முந்துறுதுதாம்
மன்னுமூப்பி னுல்வருந்தி வருதல்கண்டு மேதிலார்
என்னநோக்கி யேகினு ரியம்புகாசி யருகதாய்த்
தன்னுக்கு டப்பெயர்த் தவத்தி யோகர் சூழலே.

(சங)

வேறு.

ஆய சூழ லருகி லிறங்கினார்
மேயபோது விளம்பிய குக்குடத்
தூயயோகர் மகிமையைச் சொல்லுதற்
கேய நாவிரண் டாயிரன் னெவ்ருமே.

(சச)

வேதனாதி விமலொன் போரொலாஞ்
சாதுவாமவர் தம்மைத் துதித்தோ
ஓதமெய்துறிற் றீர்வொன் றுலவர்
மாதவத்தினை யாவர் வழத்துவார்.

(சரு)

அந்தக் குக்குட யோக ரருளிய
தந்தை தாயர்தஞ் சேவை தனைவிடா
தெந்த நாளு மியற்றி யவர்முனே
பந்தநீக்கும் புராணம் படிப்போ.

(சசு)

உணவி னித்தினா யிற்புரி வுற்றிடார்
தணவுரூர்கண் முந்தந்தை தாயரை
அணவு காசிகங் காநதி யன்னவர்
புணர்வினிற்பெரி தென்று புலன்கொளார்.

(சஎ)

எய்துந் தாய்தந்தை யிற்பெரி தானதோர்
தெய்வ மின்றெனச் சிந்தைசெய் வோர்வயின்
மையில் கங்கை யமுனைநல் வாணியாம்
தையலார் நன் னிரவிடைச் சார்வோ.

(சஅ)

உலகி னோர்பவ நீக்கவுற் றுடலால்
அலகில் பாபமெல் லாந்தம் மகங்கொளீஇப்
புலமை யாம்வடி வப்புணா போகவே
உலவி யூழிய மோர்க்கணஞ் செய்தோ.

(சக)

தங்கடேசு தயங்குரு வாய்ச்செல்வார்
அங்குநாளு மடைவுற மாதவம்
பொங்குங் குக்குட யோகர் புதழினை
இங்கெனா லு மியம்ப வொனாநெனா.

(ருஉ)

பின்னுங்கூறுகின் ரூன்பிறை சூழ்தான்
அன்னகுக்குட ராசிர மத்தெகிர்
மன்னுநல்லறச் சாலை மனையுடன்
துன்னுறும் புண்ட லீகரத் துயர்பால்.

(ருக)

வந்துநோக்கி வளர்புகழ்ம் காசிதான்
முந்த வெத்தனை தூர மொழிகென
அந்தயோக ரறிகிலன் காசியை
எந்தவாறுறு,மோவென்றியம்பினார்-

(ருஉ)

இத்துணைச் சமீபத்தி வீருந்துநீர்
மெய்த்தகாசி விரும்பிக் காணீரோனில்
ஒத்த தும்பிறப் போர்பய னின்றெனச்
சித்தர்முன்பு சிரித்துத் திரும்பினார்.

(ருங)

வைகு சத்திரம் வந்துற வன்றிரா
எய்து நாழிகை மூவைந் திடைப்புனற்
றெய்வமான தெரிவையர் மூவரும்
வெய்ய கோரப் புலையுந் மேவியே.

(ருச)

குக்குடத் தவயோகர் குழலிடைப்
புக்கபோது விழிபொருந் தாதெகிர்
தொக்க புண்டலி கர்க்கது தோன்றுறத்
தக்க தாயச்சுந் தாங்கினர் பேயென

(ருரு)

போன மூவரும் புக்கப் புளையுள
வானகுப்பைகள் சித்தகல் வித்துப்பின்
தானம் யாவு மெழுதிக் கணந்தனில்
ஈனருப் மிகந்தெழில் மேவியே.

(ருஸ)

தேசதாக வெளிவரத் தேர்த்தனர்
மூசுறும்பய மொய்த்தவ றென்னெனக்
கூசியாச்சரி யந்தம்முள் ளேகொடு
மாசுதீர்புனன் மங்கையர் பால்வந்து.

(ருஎ)

மலின ருபங் கொடுமடம் புக்கநீர்
விலின்மிகுந்து வெளிவர லாயினீர்
அலினைடந்தனீர் யாடொனக் கேட்டனர்
துலியமங்கைய ரிற்கங்கை சொல்லுவாள்.

(ருஅ)

தொலைவில் பாபபதீதது ரான்மநீ
உலைவிலெம்முன் னுறத்தகு மோபுறம்
விலகடாவென வேவெருண் டாளிவர்
குலவு கங்கைதன் பாதங் குறுகியே.

(ருக)

இருகரங்களிற் பற்றியென் னண்ணை
மருவுமென்பவ மாற்றி யருள்கெனக்
கருணைமேவக் கலந்துரை யாடினர்
பொருவில் கங்கை யவர்க்குப் புகலுவாள்.

(ருட)

காலேவிட்டெழுக்காணிப்பவந்தனில்
சாலவெவ்வினைதானிழைத்தற்றனை
ஏலுநீமுன்னொண்ணில்பவந்தொலும்
சேலநல்வினைசெய்துநாயாதலால்.

(௬௧)

இந்தக்குக்கு - ரையெதிரும்பறனை
அந்தப்புண்ணியத்தாலெமையுங்கண்டாய்
எந்தத்தோஷமுந்தீர்த்தினிநீரலம்
முந்தப்பாவனத்தினமுதிர்வாயெனா.

(௬௨)

கங்கையானிவள்காரிந்திமற்றந்த
நங்கைவாணிமற்றெம்மைநயந்துதொட்
டங்கண்மூவுலகத்தவரும்பவ
பங்கநீங்கிப்பலித்திரராகின்றார்.

(௬௩)

அவர்செய்பாவமனைத்தையும்பாங்கொளீஇப்
பவரமூக்குடம்பாகியிப்பற்றிலாத்
தவரினாழியஞ்செய்துதவிர்துநன்
நவவுருக்கொடுண்ணுதுநாளுமே.

(௬௪)

நேரொம்பாவநிமிடத்திற்போக்குறுஞ்
சீரினோத்தகைசெப்பத்தஞ்ந்தவர்
யாரொன்றொளையும்புண்டலீகர்தாம்
பாரினின்றெழுந்திவ்வுரைபன்னினார்.

(௬௫)

உங்கள்பாவங்களுந்தெலும்புண்ணியம்
இங்குறைந்தவிலர்செய்ததேதென்றார்
கங்கைதாய்தந்தைகட்கிழைசேவையிற்
பொங்குகின்றதொர்புண்ணியம்வேறிலை.

(௬௬)

கோடியாகப்பலனுங்குவலயம்
நாடியாறுவலஞ்செயுநன்மையும்
நாடிகாசியையீரிலக்கம்வலம்
கூடுநன்மையும்நனையக்கும்பிடல்.

(௬௭)

ஒன்றிலெய்தும்பிதாவையொருதரம்
நன்றிசேரவணங்கினன்றானமாம்
என்றுகூறிவ்விநன்முன்னினாரணன்
முன்னுலங்குவனென்பர்முதுவரே.

(௬௮)

என்கொண்டிலவருந்தவர்தந்தைதாய்
அன்றிவேறிலைத்தெய்வமென்றற்கல்
ஒன்றுசேவையுநற்றவர்தொடரூழ்
நுன்றன்னையைத்தந்தையநிந்திப்பான்.

(௬௯)

தீயொழுக்கத்திற்சேரும்புலையனம்
வாயுங்கற்பமுடிவிலுமாய்வுறு
தெயுங்கோரநரகிடையெய்துவன்
மேயுமெத்தனைஜென்மம்விராவினும்.

(௭௦)

மாவியாதிகள்கொண்டமய நுரு
மேவுவானவனைக்கண்டொருமயி கு
பாவகாரியராவரென்றாள்பயர்
தாவையோவெனவாருமாயினார்.

(எக)

கோதுதீர்நரஜன்மத்தைக்கொண்டொன்
திதுறப்பயன்சேர்கிலென்வீனசெய்தேன்
காதுறம்பழிபாவங்களைக்கொண்டேன்
யாதுசெய்வேனிதற்கெனவேங்கினார்.

(எஉ)

தந்தைதாய்பணிசெய்வதந்தானொரீஇச்
சிறந்தொந்துவருந்தச்செய்தேனன்றே
இந்தவெவ்வீனையெங்நனந்தீர்வெனென்
றந்தமாதாடிவிழுந்தேங்கினார்.

(எங)

ஏங்கல்கண்மெனமிரங்கிக்கங்கை
திங்கினேயினியேனுந்தெருண்டெம்
ஒங்குதெய்வமுன்றந்தயந்தாயுமென்
நீங்குமற்றவர்க்கேய்பணிசெய்தியேல்.

(எச)

பாவமும்பழியுங்கழியப்படும்
மூவகைப்புலனங்களுமெய்ப்புறம்
தாவரும்புகழ்ச்சக்கரக்கையனும்
தேவனின்னருளம்முனைச்சேருமால்.

(எடு)

என்றுகங்கையிருவரொடேகினான்
மன்னுநன்றெனநாடிநயத்துடன்
சென்றுகுக்குடர்பாதத்தைச்சேவித்துத்
துன்றுதாய்தந்தைதம்மைத்துருவினார்.

(எசு)

வேறு.—கண்டனர்பணிந்திருவரையுங்கற்குமேற்
கொண்டனரேறமுன்குறித்தகாசிபோய்
அண்டினர்கையபிரயாகையாதியா
மண்டினர்முருகினர்மற்றையாரொடே.

(எஃ)

அவர்செயுங்கருமங்களனைத்துஞ்செய்வித்துத்
துவரிதழ்மனைவியுந்தாமுஞ்சோர்விலா
துவர்பணிசெய்துகொண்டேர்க்குமீண்டனர்
இவர்பணத்துடனகத்திருத்திராளுமே.

(எஅ)

எத்தருணத்தவர்க்கேதுவேண்டுமோ
அத்தருணத்தவர்க்களித்திராப்பகல்
சுத்தராங்குக்குடர்போலத்தூயராய்
வித்தரித்துறுபணிவிடைசெய்தாரரோ.

(எஈ)

இப்பழச்சேவைசெய்திருக்கமுன்னாகத்
தொப்பறுவிருத்திரனும்பர்கோமகற்
கெப்பொழுதும்பகையியற்றிக்கொல்லுவான்
தப்பறுபாதலந்தன்னிற்சார்த்தனன்.

(அய)

ஓரிடத்திருந்தருந்தவமுஞந்நினுன்
சாரிடந்தெரிந்தந்தச்சதமகன்புருந்
தாரியல்வச்சிராயுத்தத்தினுலவன்
சீரியற்சென்னியைச்சேதித்தானரோ.

(அக)

வெட்டியபோதந்தவிருத்திரன்சினந்
தொட்டியதவத்தையானுஞந்நுபோதினீ
கிட்டியென்றலையறச்செய்தகேட்டினால்
மட்டியல்செங்கலாய்மண்ணில்விழ்கென்றான்,

(அஉ)

அவன்றருசாபத்தாலந்தவிந்திரன்
சிவந்ததோர்கல்லதாய்விழுமுன் ஸ்ரீதரன்
உவந்துறத்தோத்திரம்பலவுமோதினான்
பவந்தெறுபங்கயபதத்தன்றேறன்றியே.

(அங)

புண்டலீகாசிரமத்திம்போங்கியான்
அண்டெல்லாமுன்மேலடிவைத்துன்றனைப
பண்டுருமேவவும்படைத்தென்பாதத்தில்
மண்டுறக்கிடக்கவும்பவகுப்பென்றனன்.

(அச)

அன்னவாறன்றுதொட்டடர் திண்டிரத்தில்
துன்னினன்செங்கலாய்த்துன்னவவ்வனம்
மன்னியதணிநகராகமற்றதில்
பன்னுபுண்டலீகர்க்கும்பவனமாயதே.

(அடு)

என்றதிற்றந்தைதாய்க்கிணங்குசேவைசெய்
தொன்றினர்பால்வரவுள்ளத்தெண்ணினான்
தன்றுணைத்தேவியைத்திருத்தச்சார்ந்தெதிர்
நின்றவன்வருமுருகி கழ்த்துவாமரோ.

(அஈ)

(வேறு.)

தானுறைசெங்கமலமதேதமகிமைமிக்கதென்றுநினைசதுமுகத்தோன் /
ஆனுடன்செல்லடிக்கமலமகிமையறிந்தன்பர்களுநமையீடேற்ற
வானுதகந்தருசரணின்மிக்கபொருளிலையென்றுவேதவாக்கால்
தானுரைசெய்கின்றதெனத்திருவடியி னு புரங்கடழைத்தொலிக்க. (அஏ)

பலகயிற்றின்யசோதைகட்டிப்பார்த்தளவுபடாமருங்கின்படியாராயக்
குலவுமச்சுவினிமுதலாநாள்களெல்லாமொருசேரக்கூடிவந்துகோத்துக்
விலகுமொளியினங்குறச்சூழ்ந்தனபோலப்பொன்னனாஞாண்மிளிரக்
கலகலெனவொலிசிலம்புகிண்கிணிகள்கிற்றிடையிற்கலந்திலங்க. (அஐ)

தந்தைதாய்வாக்யபரிபாலனம்செய்சேவையதுதனிற்சிற்றந்து
வந்தவெனைப்போலுலகிலெவவோனுமச்சேவைசெய்வல்லாரோல்
அந்தநலத்தாலவர்முன்னுகியளிப்பேனென்னும்விரதத்தோன்றச்
சந்தமிகுமிருகர்த்துந்தான்பூண்டகங்கணங்கடயங்கிமின்ன. (அஊ)

காளியன் மன்பணமுடியிற் கா லுன்றித் துகைத்து வென்ற கடுமைகண்டம்
மீளிகைக்குளாயினுலிரா குகேதுவைவெல்லலாமென்றெண்ணி
ஆளியுமா ளுன்சரணென் றலர்க்கு நுந்திங்களுமவந்தடைந்தாற்போலச்
கோளில்சங்குசுக்கரங்கள் பங்கயச்செங்கரங்களிலேகுலாவித்தோன்ற.

பாடியி லும்பி ருந்தைவனத்திலுங்கலந்துதனித்தனியின்பஞ்சிறக்கக்
கூடி மகிழ்ந்தேபிரியாக்கோபிகைகள் பிரிந்தவன் றன்கொள்ளைகதேர்ந்து
வாடிநிறத்திருப்பவட்குத்தெரியாமலனுதினமுமா ர்பிற்சார
நாடிநவமா மணியாய்மொய்த்தனபோனிற் தாரநனிகுலாவ. (கக)

தம்மி லுமேலான தலந்தனிலிருக்கின்றோமென் னுந்தருக்குச்சார்ந்த
பம்மி னஞ்சூழ்ந்திடையள வுக்கெட்டாமலவமானப்படிதனோக்கிச்
செம்மியுயர்ந்தேநாமுமவமானஞ்செய்துமெனவநேகந்திங்க
ளும்மியரவியுஞ்சேர்ந்தாற்போற்செவியிற் குண்டலங்களொளிரிந்திலங்க.

செருகுமயிற் பிளியெனுங்கண்ணியெழின் மிகுந்திலங்கச்சேர்த்துச்செவ்வி
மருவுமயிர்முடிவயங்கச்சென்னியினி னிறங்கொண்டவண்டுபோலச்
சுருள்சுருளாய்மயிர்த்தொங்கன் மதிவகிர் போலிலங்குதுதற்று வண்டு
[மொய்ப்பப்
பெருகொளிவார்த்தொளிர்மணிச்சுட்டியும்பட்டமும்பெரிதுபிறங்கித்
[தோன்ற (கக)

மடங்கலெனவிடையென்னமழுகளி றுதானென்ன மணிவெற்பென்ன
நடந்தடிசு றுறுஞ்சுவடெல்லாஞ்சங்குசுக்கரங்கண்ணித்தோன்றத்
திடந்தருமன்பொடுதந்தையதன்னைப்பூசுக்குஞ்செவ்விதன்னில்
படர்ந்தவெரிந்புறமவந்துநின்றனபுண்டலிகர்பார்க்கமன்னே. (கக)

தந்தைபதந்தொட்டிருந்தோர்கண்ணைதுபசுஞ்சோதிச்சாயம்முன்
முந்துறலுந்தேர்த்திதென்னையெனவெண்ணி முகந்திரும்பிமுருந்தன்
வந்தருகினிற்பதுகண்டியர்கங்கைவரமின்றோவாய்த்ததென்று [ருளே.
கிந்தையுறமகிழ்ந்துதலைவணங்கியருகிங்கிடந்தசெங்கறன்னே. (கரு)

எடுத்தெறிந்துமற்றிதன்மேற்சற்றுநிறியென்பணியானியற்று காலும்
அடுத்தகண்ணையென்று குரவரதுசேவைசெய்தங்கவரிருக்கக்
கடுத்ததும்புகண்டனுங்காணுக்கண்ணனிந்திராங்கல்லின்மீதே
இடுப்பிலிருகரம்பைத்தங்கவாசெய்யுஞ்சேவைகண்டேயினிதுவின்றான்.

புண்டலிகர்தாய்தந்தைசேவைசெய்துமுடிந்தபின்புபொன்னி னுடை
மண்டியொளிரச்சுரபியோட்டுங்கோற்சா னுநடுவைத்துற்றோன்பால்
அண்டியிடுசெங்கன்மேற்சமசரணமாகிநிக்குமழகுதன்னைக்
கண்டு அசாஷ்டாங்கமாகப்பணிந்துபெரின்பக்கடலிலாழ்ந்தார். (கௌ)

பலபடிதோத்திரித்துநிக்கக்ருணைவாரிதிநோக்கிப்பத்தருள்போல்
உலகுதனிர்கண்டதில்லைபுண்டலிகாவேண்டுவரமுரைத்தியென்றான்
சுலசலோசனச்சாமிமும்முர்த்திவடிவமுநீதானேயாகி
நிலவுகின்றபடியாலுமூடரையுத்தரிக்கின்றநீர்மையாலும். (கௌ)

விட்டலநாமம்புனைந்தெப்போதுமிந்தப்படியாகமேவின்னைக்
கிட்டிவணங்கினரெல்லாப்பவந்தீர்துபரிசுத்தங்கிரச்செய்து
மூட்டனுமென்பெயர்ச்சார்பாலித்தலம்பண்டரியென்றுமொழிவதாக்கி
மட்டிலிந்தத்தலச்சார்பாற்பாணிரங்கநாமமுநீவாய்த்தியின்னும் (கக)

இத்தலத்திற்றீர்த்தங்களைத்துக்குஞ்சிறந்ததாயொன்றியற்றி
அத்தகுதீர்த்தத்தாடினோர்புனிதராகவேயமைத்தியென்றார்
உத்தமநீவேண்டியவாராகவெல்லாந்திரிபுவனத்துள்ளதீர்த்தம்
அத்தனையும்நிறுப்புகலினிலேவருமென்றுமமைவதாக. (ஈ)

என்றருளிணங்கண்ணனுலகினுள்ளதீர்த்தமெல்லாமத்தியானத்
தொன்றுநுமானோடோறுமத்தீர்த்தத்தெனவுணர்நியுமையேநான்முன்
துன்றுதிரிபுரதகனஞ்செய்ததினும்மிகவருந்துதுன்பந்தீர
நன்றுநுபிமாசங்கரித்தலத்திற்றவம்புரிந்துணனுங்காலை. (ஈக)

என்னுடம்பில்வேர்வையுண்டாகிப்பெருகிப்பிமாவென்னும்பேர்பூண்டு
துன்னுமதென்றானசத்தினைக்கொண்டுபெருந் துழனிதோன்றநேர்ந்
துன்னுபுண்டலீகரதுமனைவரையும்த்தலத்திலுறைவதாகி [த.
ம. நுபிமசேனபுயிரவன்றுமுனிதனைத்தெரிந்துமனம்பொருளாய்.

கண்ணனிங்குவந்திருக்கச்சற்றுமஞ்சாதிந்நதியிக்கமெகொண்டு
நண்ணற்குமோவென்றுதன்கரத்தின்கதையதனைநாடிவீசி
அண்ணியநன்னதியேநின்னமலையதன்கமெயியீனையடங்கமேவு
கெண்ணுநுமித்தலத்தென்றானப்படியேயுமையைப்போலிரைச்சலின்றி.

தனைக்கண்டோர்பவமெல்லாந்தகித்துக்கங்கநதிபோற்சாரந்துநேர்கண்
ணனைத்துன்றியிடமாகச்சூழ்ந்துபிறைபோற்றெற்கினனுக்கிழத்திக்
கினைத்துன்றிப்போதலினுற்சந்திரபாகையென்றுபெயர்கிளத்தலாகி
முனைப்பொன்னுவருசாபமதிமுழுதித்தீர்பாநுதீர்த்தமுன்னே. (ஈச)

புண்டலிகரிமெனின்மருளுங்கண்ணனுட்போதைப்போற்றிக்
கண்டியர்பாவனமாகலாமென்றுநாடோறுங்கருத்துக்கொண்டு
மண்டிகின்றதின்றுமதினமுழ்கிவிட்டலனைக்கண்டமாத்திரத்தில்
அண்டிபலபவந்தொறுஞ்செய்பவமெல்லாந்தீர்தவனுக்கடிமையாவார்.

(வேறு) தன்முனின்றகண்ணன்புண்டலீகர்முன்சார்வேன்
நின்முனையெனச்சென்றபின்பிரிவுறநேரா
மன்முன்றாமரைமலர்வயின்வந்தருள்செல்வப்
பொன்முன்சென்றருளநிலைசிறியாம்புகல்வாம். (ஈச)

குழலுக்குத்தொலைவண்டிகள்மலர்வயிற்சூட
நிழல்செய்மெய்யின்மென்மைக்கஞ்சியதுநிலாக்குடையோன்
உழையுறத்தனதன்னைவெம்பகையெனவோரான்
விழைவுறச்செய்துகொண்டதின்மெய்யிலனானே. (ஈஎ)

விழிக்குத்தோற்றமானமதிவயினடையநான்வெல்வேன்
இழிப்புறும்படிக்கென்றதமுகத்தினுக்கிழிந்து
மழுக்கரத்தினென்பால்வரத்திருவுக்குமாறென்
றொழிப்புறதுகொண்டதிற்பித்தனாயினேனுலகில்.

(114)

முறுவற்கோடியமுத்துவெண்களிற்றிடைமுடுக
நறுமென்கொங்கைக்குத்தோற்றத்திரன்வயினனுநச்
செறியிரண்டையுந்திருவிண்வெம்பகையெனத்தேரான்
உறவுகொண்டதாலுடம்பெலாந்தொலோபடலுற்றான்.

(115)

வெருவிவெள்வனோமிடற்றிற்குப்பாற்கடன்மேவக்
கருணையங்கடற்கொல்கியகடல்கண்ணன்றன்னை
மருவமாப்பகையென்றெண்ணக் கூடிவாழ்ந்ததனால்
உருவம்வாமனனாகிமண்ணிரந்தனனெருநாளன்.

(116)

நடைகண்டஞ்சியவன்னமென்னளிந்ததைநண்ண
மிடைசிலம்படிக்கிழிந்ததுவிதிவயின்மேவி
யடையலோகமாதாப்பகையெனவறியாமல்
உடைமையாக்கலினெருதலைகழிந்திழிவுற்றான்.

(117)

இனையராயுறினெவரவள்கருணைவேண்டாதார்
ஆனையள்செவ்வியுமவயவமுஞ்சொலற்காமோ
எனையராயினுமெழிற்சுரையவிந்திரைதான்
புனைவுறுங்கலனுண்டெனச்சேடேபுகல்வான்.

(118)

எண்ணிநாப்பிளவாயினனாயிரமிரண்டாய்
மண்ணினைச்சுமப்பதுமந்தவடுவினாலன்றோ
கண்ணினுக்கணிகலனுண்டோகலன்களுமுண்டென்
றுண்ணினைப்புறப்பற்பலபூண்களுமொளிர.

(119)

பிடிதொடர்ந்ததுகளிற்றினையெனநிகர்பேச
ஆடிதொடர்ந்துவந்தாள்விட்டலன்றையணம்மிக்
கடிதொடர்ந்தமுல்லையினகைகவினக்கற்பகத்தைக்
கொடிதொடர்ந்தெனநின்றனளிடவயிற்கூடி.

(120)

பதம்பெற்றோங்கியவிந்திரன்மச்சனைப்பார்த்து
மதம்பெற்றெய்துகைம்மலைமருப்பிறுத்தவனருளால்
கதம்பெற்றார்கடராழிமேற்பண்டரிகவினும்
இதம்பெற்றார்வுறவதனதுமத்தியத்தினுக்கு.

(121)

பிந்துதீர்த்தமென்னும்பெயர்பெற்றதினடுவில்
முந்துகின்றதுதிரிசூடருபமாய்மொழியத்
தந்துநின்றதிலர்த்தமாக்கிராவெனத்தக்க
மைந்துஅந்தனிப்பீடத்திற்செங்கன்மேல்வயங்கும்.

(122)

விட்டலன் நனக்கினியதோர்விமானமும்விளக்கிக்
கட்டமைந்தபொற்கோபுரமதின்முதற்கவினப்
பட்டணந்திகழவுறச்செய்தியென்றனன்பகர
உட்டதும்புமின்புற்றனன்கண்ணலூழியத்தில்.

(௩௩௭)

மதிலுங்கோபுரவாயிலும்விமானமுமற்றும்
புதியதிங்கிதுபோலெங்குமின்றெனப்புகல
நிதியுஞ்செம்மணியுங்கொண்டிரியமித்தானமார்
பதியின்விஞ்சியபதியெனலாயிற்றுப்படிமேல்.

(௩௩௮)

கண்ணமாநதிதனக்கும்வெண்பாலெனக்கருதும்
வண்ணமானகோதாவிரிநதிக்கும்த்தியத்தில்
நண்ணுகின்றதுபண்டரிநகரதனூப்பண்
எண்ணரும்ஜயவிஜயர்காப்புறத்தளியிலங்கும்.

(௩௩௯)

முனிவர்வானவர்சாமிதன்சேவைக்குமுந்தி
இனிதினேர்சமயந்தனைநோக்கினரிருப்பார்
துனியதும்புருநாரதர்கானஞ்செய்துறுவார்
கனிவினவாத்தியமுழக்குவாய்க்காந்தருவர்.

(௩௪௦)

அரம்பைமேனகைதிலோத்தமையாதிபரண்மித்
தரந்தரந்தினர்த்தனந்தாஞ்செய்துதழைப்பார்
நிரம்பநீள் *கககம்பத்தினேர்ந்தரிபஜனை
பரம்புமன்பொடுபரமபாகவதர்கள்பயில்வார்

(௩௪௧)

எனவுமாபதிபார்வதிக்கிசைத்தனனிதனை
அனகரானவரறிந்தனர்தேறுவதன்றி
மனனடங்கிடாவார்க்கும்குமன்னதேமலர்க்கோ
கனகைதான்சுருமாயியாய்மாலொடுகளிக்கும்.

(௩௪௨) ✱

வேறு.—நீண்டிரங்கனைவாகுறுமாதலனேவலினிமிர்கேசி
மாண்டிரங்கனைவாய்பிளந்தானைநன்மதிப்பதின்குமவாழ்த்தி
வேண்டிரங்கனைவிண்ணகத்தருந்தினம்வீழ்ந்துதோய்மதித்துண்டப்
பாண்டிரங்கனைப்பழமறைகளுந்தெரிந்துணர்தராப்படியானே.

(௩௪௩)

(இதன்பொருள்.) நீண்டிரம்-பலத்தால் நீட்சியுள்ளனவாய், கல்-மலைகளுங்
(கண்டி.) நை-மெலிவதற்கேதுவான, வாகு-தோள்களை, உறு-பொருந்தினவனான
மாதலன்-அம்மானாகிய கஞ்சனுடைய, ஏவலின்-உத்தரவினாலே, நிமிர்-உயர்ந்
துவந்த, கேசி-கேசியென்னும்பெயரையுடைய, மாண்-பெரிதாகிய, துரங்கனை-
குதிரையுருவானவனுடைய, வாய்-வாய், பிளந்தானை-கிழித்தவனும், நன்மதி-
நல்லதறிந்த மெய்குறானிகளாகிய, பதின்மரும்-பத்தாழ்வார்களும், வாழ்த்தி-
பல்லாண்டுச் சொல்லி, வேண்டு-பிரார்த்திக்கத்தக்க, ரங்கனை-ஶீரங்கநாதனும், வி-
ண்ணகத்தரும்-ஆகாசவாசிகளும், தினம்-நாடோறும், வீழ்ந்து-விரும்பி, தோய்-

முழுதத்தக்க, மதித்துண்டம்-சந்திரபாகையென்னும் நதியையுடைய, பாண்டிரங்கனை-இத்திருநாமமுள்ளவனும், பழமறைகளும்-பழயவேதங்களும், தெரிந்து-மேன்மைதெரிந்தும், உணர்தரா-தெரியாமல் மயங்கத்தக்க, படியாணை-ஸ்வரூபமுள்ளவனும்,—ஐ-காரநான்கும் சாரியையிடைச்சொல்.

பண்டரிக்குழலுதினவனைக்கடற்படவரவனைமேனாப்
பண்டரிக்குநீசெங்கன்மேனில்லெனப்படிநின்றபுரமேதோ
பண்டரிக்குவினாணைவிசைத்தலிற் பழமறையெனப்பாடும்
பண்டரிக்குநேருளதெனச்சொல்வதெப்படியென்றப்படிமேவும். (ராஉச)

(இ—ள்) பண்டு-முன்னாலில், அரிக்குழல்-பச்சைமூங்கிற் குழல்கொண்டு ஊதினவனை-ஊதினவனுமான (கண்ணனைநோக்கி), (இவளவுமொருதொடர்) கடல்-திருப்பாற்கடலில், படம்-ஆயிரம் படங்களையுடைய, அரவனைமேல்-சர்ப்பசயனத்தின்மேல், நாப்பண்-நடுவே, தரிக்குநீ-தங்குகின்றநீ, செங்கன் மேல்-இந் திராகைய செங்கலின்மேல், நிலலென-நிற்கக்கடவை யென்ற, அப்படிநின்ற-அவ்வகைய நிலலாநிற்கி, புரம்-நகரம், எதோ. இதுவல்லதெதுவுள்ளது. பண்டர்-பாடற்கீழ்மக்கள், இக்குவில்-கரும்புலில்லுக்குள்ள, நாணை-நாரியாகிய வண்டென்னும்படி, இசைத்தலில்-ஒலிப்பதனாலே, பழமறையென-கேட்டோர் பழையவேதகானமேயென்றுமதிக்க, பாடும்-அப்பண்டர்கள் பாடிக்கொண்டிருக்கிற, பண்டரிக்கு-பண்டரிபுரத்துக்கு, நேருளதென-நிகராயிருப்பதுமொருபுரமுண்டென்று, சொல்வது-சொல்லத்தக்கது, எப்படியென்று-எந்தக் காரணத்தினாலென்று, அப்படி-அந்தப்பண்டரிபுரமென்னுமர், மேவும்-விளங்குதலாயிருக்கும். (படி-பூமி, ஊர்மேனின்றது,) “செல்வம் விரும்பினர். செல்லலடைந்தோர். அல்லலகெடுத்தெனை-பன்புசெய்வோர்கள். நல்லதறிந்த மெய்ஞ்ஞானியிந்நாலவரும், வல்லதிலென்னே-வண்டகுதவத்தோர்,” என்பது பகவந்தீதை. இதனாலுதிகாரிகள் நாலவருண்டென்று கொள்க. நாப்பண்மேல்-பாம்பினடியிலென்று கொள்வதேயன்றிக்கடனாப்பென்று கூட்டவுமாம்.

அங்குசந்திரணமதெனவருமதயானையினமுதன்றார்
வெங்குசந்திரமுநடுக்கோளரிமெலிவுறல்லவியப்பென்னத்
தங்குசந்திரமியமிகமணஞ்செறிதலைவரினினிதாடப்
பொங்குசந்திரபாகையென்றொருநதிபொலிதரும்புரத்தோர்சார். (ராஉரு)

(இ—ள்) அங்குசம்-தோட்டியை, திரணமதென-தரும்பெனகினைத்து, வரும்-பாகனுக்கடங்காமல்வருகிற, மதயானையின்-மதயானைபோல, அமுது-தேவரமுதத்தை, அன்றார்-ஒத்தபெண்களது, வெம்-விருப்பைத்தருகிற, குசம்-தனமானது, திரமுந்-நிலைகொண்டிருக்க, நடு-இடையாகிய, கோளரி-சிங்கமானது, மெலிவுறல்-இளைத்தல், வியப்பென்ன-ஆச்சரியமென்னும்படி, தங்கு-மார்பிலே பூசுதலான, சந்து-சந்தனவாசம், ரமியமிக-பிரியம் மிகுதியாக, மணஞ்செறி-புணர்ச்சிசெய்கிற, தலைவரின்-நாயகர்போல, இனிது-சந்தோஷமாக, ஆட-புணர்பொரு-பூரித்துவருகிற, சந்திரபாகையென்று-இப்பெயருள்ளதாய், ஒருநதி-ஒராய், பொலிதரும்-நிறைவுபெற்றுவரும் புரத்து-அப்பண்டரிபுரத்துக்கு, ஓர்சார் ஒருபக்கத்தில் (நதி அமுதன்றார் முலைத்தட்டத்துச் சந்தனமணஞ் செறிதலால்-நாயகன்போலினிதாடப்பொங்கி வருமென்றார்.) கவி. அது பகுதிப்பொருள் விஞ்சி.

மண்டலீகரைவரைப்புரந்தவனருள்வடிவின்னவடிவாமோர்
குண்டலீகரையில்லையென்னவுமொளிகுலவுறுமனைமார்பின்
வண்டலீகரைமுதன்பிரமன்சதமகன்முதலமனேசர்
புண்டலீகரைப்போற்றொலிகேட்டெழுபுண்ணியர்புலிபோல்வார். (௮௨௬)

(இ—ள்) மண்டலீகர்-அரசர்களாகிய, ஐவரை-பாண்டவரை, புரந்தவன்-
ரக்ஷித்தவனான (கண்ணன்), அருள்வடிவின்-அனுக்கிரகிக்கத்தோன்றின பலவுரு
வங்கள்போலவே, நின்வடிவு-உன்னுருவமும், ஆம்-பலவாயிருக்கும், ஓர் குண்ட
லீபலராமனேகரையில்லை (ஏன்நின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாயென்பதனா) லளவில்
லையாம் (நின்வடிவுகரையில்லையாமெனக்கூட்டுக.) என்னவும்என்றுவழிக் கவும்
ஒளி-வெண்சோதி, குலவுறும்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும், மனை (பண்டரிபுரத்து)
வீடுகள், மார்பின்-மார்பிலே, வண்டலீகர்-ஈசுவண்டல், சந்தனக்குழம்பு பூசின
புருஷர்கள் (அம்மனைகளிலுள்ள புருஷர்கள்), ஐம்முகன்-சிவனும், பிரமன்-வே
தாவும், சதமகன்-இந்திரனும், முதல்-முதலான, அமரேசர்-முப்பத்து மூவரும்,
புண்டலீகரை-இப்பெயருள்ளவரை, போற்று-துதிசெய்கிற, ஒலிகேட்டு-சத்தத்
கேட்டு, எழு-சித்திரா தெளிகின்ற பரிசுத்தர்களே, புலி போல்வார் “வீரதாற்
புலிபோல்வரான மார்பின் வண்டலீகர் வடிவுமாமென உம்மைத்தொக்குநிற்ற
ல் கொள்க.” மனை-பலராமனுக்கொப்பிடவுமென்பதிலும்மைச் சிறப்பு. புண்
டலீகரென எதுகைநோக்கி நீட்டிக்கிடக்கிறது.

உந்தியம்புயப்பொருட்டொளிபொன்னுலகுடையவனொளிகேடீர்
உந்தியம்புயல்வீசலிற் பாற்கடலொளியெள்ளிமனையாக
உந்தியம்புயர்கடன்மடுத்தோடுவதுபெதித்துணிபாத
உந்தியம்புயமாணிக்கமதிலொளியுற்றசெவ்விற்போலும். (௮௨௭)

(இ—ள்) உந்தியம்புயப்பொருட்டொளி-திருவந்திக் கமலத்திலுள்ள கன்
னிகையொளியே, பொன்னுலகு-சுவர்னமயமான தேவருலகமாகவும், உடைய
வனொளி-அப்பதுமநாபியையுடையவனொளியே, தேடீர்-தித்திப்புள்ளீரை, உந்
தி-சிதறுவதாகிய, அம்-அழகிதான, புயல்-மேகநிறமாகவும். வீசலில்-உடையவ
னொளிகேடுவதனாலமேகம்நிறம்பெற்றதென்க. அப்படியே பொருட்டொளிகேடு
வதனாலே பொன்னுலகென்றாம். பாற்கடலொளி போல்வன, வெள்ளிமனைச
ளாகவும், தீயம்பு-அக்கினிப்ராணத்தினாலேவெந்து, உயர்-நடக்கக்கரையாகியுயர்
ந்த, கடல்மடுத்தி-தென்கடலளவுங்கிழித்துக்கொண்டு, ஓடும்-பாய்வதான, உடு
பதித்துணி-சந்திரபாகை, பாதவுந்திஅம்பு-உடையவன்பாதத்துள்ள கங்காஜல
மேயாம், உய-எல்லாரும் உச்சிவிக்க, மாணிக்கமதிலொளி-ரத்நமயமான மதி
லொளியானது, உற்ற-உந்தியம்புயத்திற் பொருந்தின, செவ்விற்போலிதழ்-சிவந்த இதழ்
களினொளியை, போலும்-ஒக்கும். “திருப்பாற்கடல் போலிருக்கின்றது வெள்
ளவிகெளரப்பண்டரிபுரமென்பது கருத்து.” வீசல்-எங்குங்கூட்டுக, “தேடீர்-உந்
தியம்புயத்துத்தேனை நீராகக்கொண்டு மேகம்வீசுமென்க.” ஆகவே அங்கும்பெ
ய்யுமேகநீர் தேன்போல்வதென்று கருத்து.

இதுமாமபதினக்கிலிற் றென்றென்பதிற்றெரியெழின்மாதம்
எதினுமபதியெனத்தெளிவுறநகைத்தெழுவெள்ளிவெண்சோதி
அதினுமபதியழகிதன் றுணர்நிரென்றமரருக்கறிவிக்கும்
மதினுமபதிமார்பினன்கோயிலுமாணிக்கமணிச்சோதி. (௮௨௮)

(இ—ள்) இதில்-இப்பண்டரிபுரத்தில், உமாபதி-சிவனே, நினக்கு-உனக்கு
இல்தின்னு-வீழல்லை, ஒன்றென்பதில்-வெள்ளிமலை யொன்றுதானென்பதின

லும், தெரி-இங்குப்பலவெள்ளிமலைகளிருப்பதனாலும் தெரிந்துகொள், எழில்-வெள்ளையழகு நிரம்பின, மாடம்-உபரிகைகள், எதிலுமா-எல்லாவற்றிலுமோ, பதி-உணக்கு வீடு, என-என்று: தெளிவுற-அந்தச்சிவன் விசுவசிக்க, நகைத்து-பிரகாசித்து, எழு-கொள்கின்ற, வெள்ளிவெண்ணேசோதி-வெள்ளிப்பாலும் வெண்ணிறச்சோதியாகிய, அதில்-அதனாலே, உம்-உங்களுடைய, மாபதி-பெரியநகர், அழகிதன்று-அழகுள்ளதன்று, உணர்ந்தொன்று-தெரியுங்கொன்று, அமரருக்கு-தேவர்களுக்கும், அறிவிக்கும்-சோதியாற்றெரியச்செய்யும் வீடுகள், மதினும்-மாணிக்கமதிலும், மா-லக்ஷ்மி, பதி-தங்கின, மார்பினன்-மார்புள்ள பாண்டரெங்கன், கோயிலும்-பெரியகோயிலும், மாணிக்கம்-ரத்தத்தினது, மணிச்சோதி-அழகியசோதியுள்ளவாம். சிவனும், தேவரும் நாணச்சிரித்தென்பது தோன்றநகைத்தென்றார்-கவி-எதுவென்னும் வினாப்பெயரினிட்பன்னமகுறிக்கின்றது.

இணைவிமானத்தைத்திங்களைநாட்குலமெனப்பிறந்தினைதவர்
அணைவிமானத்தைக்காத்தவன்றேவருந்தொலைவுறத்தொனியாலே
உணைவிமானத்தையுதியென்றுயர்வுறவுயர்நலந்தழைத்தோங்க
அணைவிமானத்தையருமறைச்சிரமென்பதன்றியொன்றறியேனே. (ரஉக)

(இ—ள்) இணை-ஆகாயத்திலே சேர்கின்ற, விமானத்தை-உரோகணியையும், திங்களை-சந்திரனையும், நாள்-ஒன்மநகேஷத்திரம், குலம்-வம்சம், என-என்ன, பிறந்து-அவதரித்த, இனிது-நன்றாக, ஐவர்-துணைவி-திரொளியினது, மானத்தை-வெட்கத்தை, காத்தவன்-வராமற்றடித்தவன், தேவரும்-அமரர் கூட்டமும், தொலைவுற-மூர்ச்சிக்கவும், தொனியாலே-சத்தத்திலுலே, உள்-அவர்களுள்ளத்தை, நைவி-கலங்கவும், மால்-பெரிதான, நத்தை-சங்கை, ஊதி-ஊதினவன் என்று, உயர்வு-தனக்குமேலோருயர்வு, அற-இல்லாமல், உயர்-உயர்கின்ற, நலம்-ஆனந்தகுணம், தழைத்து-மிகுந்து, ஒங்க-வளர, அணை-நித்தியவாசஞ்செய்கிற விமானத்தை-நிலையிடத்தை, அரும்-கற்கவரிதான, மறைச்சிரம்-வேதமுடியே, என்பது-என்று சொல்வது, ஒன்றன்றி-ஒன்றேயல்லது, ஒன்று-வேறொன்று சொல்ல, அறியேன்-தெரிகிலேன்.

வரகுமாயிருவீசும்பெனவுயர்க்குமருவுறவழிகாட்டி.
நரகுமாயியல்பம்பொருளின் பங்கணனாகவும்விழைவேற்றி
விரகுமாயினவித்தகன்மாளின்பின்விரைவுறமிகுமாலேற்
வரகுமாயிப்பொற்கோயில்பண்டாரத்திலுளதுபண்டாரியூரில். (ரஉக)

(இ—ள்) வரகு-சிலாக்கியமானபூமி அது சுவர்க்கலோகம், மாயிருவீசும்பு-மிகப்பெரிய ஆகாசம் அது பரமபதம், என-என்று, உயர்கதி-உயர்ந்த ஸ்தானமானவற்றை, மருவுற-தக்கபடிசேர, வழிகாட்டி-உபாயநெறியைக்காட்டி, நரகு-துன்பத்தை, மாய்-கெடுக்கத்தக்க, இயல்-இயற்கையுள்ள, அறம்பொருள்நம்பங்கள்-தர்மார்த்தகாமங்களை, நணுகவும்-அடையவும், விழைவு-ஆசையை, ஏற்றி-மிகச்செய்து, விரகும்-போதிக்கும் ஆசாரியனும், ஆன-தானேயான, வித்தகன்-சர்வஞ்ஞன், மானின்பின்-ஒருமாயமானின்பின்னே, விரைவுற-விரைந்துசெல்ல, மிகுமால்-மிக்கமோகத்தை, ஏற்று-உயர்த்துகின்ற, ரகுமாயி-பெரியகோயில்-பொன்மயமானகோயில், பண்டாரத்தில்-எல்லார்க்கும்பொக்கிஷசாலையால், பண்டாரியூரில்-பண்டாரிபுரத்திலே, உளது-இருக்கின்றது.

வேறு.—அரிபதிருவடியில் நக்கைக்கரசனினெஞ்சிறையிரண்டைநீதிங்காங்ககசு, சரிபதிருவடியங்காவகைதூதாந்திருவடியுந்தயங்கக்காலம்
சுரிபதிருவடியிணிக்கமூவடிமுன்பிணியாமலூர்த்துதோன்றப்
பெரியதிருவடிமுகப்பில்விளங்கவிடோபாவிளங்கும்பெரியகோயில் (நாடக)

(இ—ள்) அரிப-கிடைத்தற்கரிதான, திரு-மகதைஸ்வரியம், வடி-பெருகி
பொழுதுகின்ற, இலங்கைக்கு-இலங்காபுரிக்கு, அரசன்-ராஜனரைவணன்,
இடம்-வைத்ததான, சிறை-காவலில், இரண்டைந்திங்கள்-பத்துமாதமும், அந்
கை-அழகியகைகளில், சரி-வளைவுகள், அதிர்-ஒலிக்கின்ற, உவள்-மார்பின்மத்
தியிலிருக்கிற சீதாபிராட்டி, தியங்காவகை-கலங்காபடி, தூதாம்-தூதனாகிய,
திருவடியும்-சிறிபதிருவடியான அனுமாரும், தயங்க-விளங்க, காலந்தூ-யம
னுக்கு, உரியது-பாத்தியமுள்ளதான, வடி-பாசத்தால், பிணிக்க-கட்டும்படி,
மூவடி-முப்பாசம் பொன்னிலமாதராகை, முன்-முந்தி, பிணியாமல்-சூழாதவ
கை, ஊர்ந்து-ஏறிவந்து, தோன்ற-பிரசன்னமாக, பெரியதிருவடி-கருடனும், முக
ப்பில்-முன்புறத்தில், விளங்க-தோன்றுதலாக, விடோபா-ஸ்ரீபாண்டரங்கன்வள
ங்கும், தோன்றுவதாயிருக்கும்-பெரியகோயில்.

விட்டலன்நிப்பகலுமிளிர்விதுமுகன்சந்தரவடிவன்விளம்பநாத்தெ
விட்டலன்பஞ்சவர் தூதுவிளம்புவனாகுப்புவினமுன்னதல்
விட்டலன்பிற்றோன்றினவன்புண்டலிகவரதன்மிளிர்பாண்டரங்க
விட்டலன்நன்றிருமேனிதழுவுகெனவெவர்கண்முனும்விளங்குங்கோயில். (1)

(இ—ள்) விட்டு-விஷ்ணுவென்னு ஈமமுள்ளவனும், அல்-இரவில்விளங்கு
வதை, அன்றி-அல்லாமல், பகலும்-பகற்காலத்திலும், மிளிர்-விளங்குகின்ற,
விது-சந்திரன்போலும், முகன்-முகமுள்ளவனும், சந்தரவடிவன்-புருஷஸக்தி
ணமுழுதுகிரம்பினவடிவுள்ளவனும், விளம்ப-துதிகக், ரா-நாவுக்கு, தெவிட்ட
லன்-தெவிட்டாதவனும், பஞ்சவர்-பாண்டவர்க்காக, தூது-சொன்னதைப்போய்
விளம்புவன்-சொல்கின்றவனும், ஆக-தானேயாக, புவியில்-உலகத்தில், முன்
னாதல்விட்டு-முன்னே பிறப்பதைவிட்டு, அலன்-அலாபுதனைபலராமனுக்கு,
பின்-தம்பியாக, தோன்றினவன்-பிறந்தவனும், புண்டலீகவரதன்-இப்பெயரு
ள்ளவனும், மிளிர்-செங்கண்மேல்விளங்குகின்றவனுமான, பாண்டரங்க-விட்ட
லன்-இத்திருநாமமுள்ளவன், தன்-தனது, திருமேனி-திவ்வியசரீரத்தை, தழு
வுகென-யாவரும் ஆவிங்களைஞ்செய்யுங்களைன்று, எவர்கண்முனும்-எல்லாருக்
குமுன்னே, விளங்கும்-விளங்குவதாயிருக்கும், கோயில்-பெரியகோயிலென்பது.

கோபுரத்தவமையமதிற்சோதனைசெய்தவிருமலர்க்கோயிலானும்,
கோபுரத்தரணும்பயந்துகூசமனங்குளிர்வதெனக்குளிரநோக்கிக்
கோபுரத்தங்குதலாகித்தினந்தினமுஞ்செழுங்கரங்கள்கூப்பலோங்கும்
கோபுரத்தன்னொளிச்சிக்குடலமுகடனவுதெரிகொழும்பொற்கோயில், (நாடக)

(இ—ள்) கோ-பசுக்களை, புரந்த-பரிபாலிக்கிற, அமையமதில்-காலத்தில்
சோதனைசெய்து-பரிசோதனைபண்ணி, அவிரும்-விக்கிப்பதான, மலர்க்கோயிலா
னும்-கிறவுந்திப்பூவிலிருப்பவனும், கோ-தேவர்க்கரசனாகிய, புரந்தரணும்-இந்திர
னும், பயந்து-அஞ்சி, கூசும்-கூசுவதாகிய, மனம்-உள்ளம், குளிர்வதென-இப்
போதுகுளிர்வதுபோல, குளிர-கண்கள்குளிர, நோக்கி-பார்த்து, கோ-பெரிய
வான, புரம்-சுரக்களிலே, சூழ்ந்தவாகி-இருந்துகொண்டு, தினந்தினமும்-ரா
டோறும்-செழுந்தருள்கள்கள்-செய்கைகள், கூப்ப-ஊர்வீச்சுநடக்கும்-நின்றமுப்பதான

கோபுரம்-கோபுரத்தாழ்வான், தன்ஒளி-தனதுகார்த்தியை, விசி-ஜ்வலித்துக்கொண்டு, குழலமுகடு-அண்டமுகட்டின், அளவு-அளவை, தெரி-தெரியச்செய்கிற, கொழும்-உயர்ந்தமாந்துள்ள, பொற்கோயில்-பொன்மயமான பெரியகோயில், “அண்டமுகடுவ்வளவென்றால் பாண்டிரங்கன்கோபுரத்தளவென்று தெரியச் செய்யுமெனக்கொள்க.”

மாணிக்கங்கரணிபம்பெறத்தந்துவாங்குபிர
மாணிக்கந்தரத்தினுநிலையிலெனவைதோர்
மாணிக்கந்தரநிறவிடோபாநிறம்வயங்கும்
மாணிக்கந்தனிப்பொன்றுழாய்நிழலிடைவைக.

(ராநமு)

(இ—ள்) மாண்-ரசமாட்சியுள்ள, இக்கு-சுரும்புவில்லைக்கொண்ட, அம்-அழகிதான, கரன்-கையையுடையமன்மதன்: இபம்-இருளாகிய யானையை, பெற-பெற்று, விஜயஞ்செய்ய, தந்து-முன்னேகொடுத்து, பின்வாங்கு பின்னேயில் லாமற்செய்கிற, பிரமாணிக்கு அளவுள்ளசூரியனுக்கு. அந்தரத்தினும்-ஆகாயத்தினும், நிலையிலென-நிற்பதற்கவகாசமில்லையென்று, வைது-இகழ்ந்து, ஓர்-ஒப்பில்லாத, மாணி-வாமனபிரமசாரியான, கந்தரநிறம்-மேகநிறமுடைய, விடோபா-பாண்டிரங்கன், நிறம்-மார்பில், வயங்கும்-விளங்குவதாயிருக்கும், மாணிக்கம்-கவுத்துவமணி, தனி-ஒப்பில்லாத, பொன்-லக்ஷ்மிதேவி, துழாய்-துளசிமாலை யினது, நிழலிடை-நிழலில், வைக-ஒதுங்கிவர்த்திக்க, விடோபாநிறத்தில் ஒரு மாணிக்கம்விளங்குமெனக்கொள்க.

மெச்சியந்தருபேரொலிவிரிப்பதைவினவி,
நச்சியந்தரநணுகிராடொழந்துநிலில்வார்.
இச்சியந்தவழ்மேனியைத்தழுவுவதேசா
யுச்சியந்தனிப்பதவியென்றொருவிடோபாவை.

(ராநடு)

(இ—ள்) மெச்ச-புகழ்த்தக்க, இயம்-வாத்தியங்கள், தரு-வழங்குகின்ற, பேரொலி-பெரிய சத்தமானது, விரிப்பதை-பூசைவேளையென்று சொல்வதை, வினவி-கேட்டு, நச்சி-விரும்பி, அந்தரர்-ஆகாசவாசிகள், நணுகி-கிட்டிட்டு, நாடொழும்-கிளந்தினம், துதி-தோத்திரங்களை, நவில்வார்-சொல்லுவார்கள், இச்சி-யாரும்விரும்பத்தக்க, அம்-அழகு, தவழ்-ஒழுங்கின்ற, மேனியை-விடோபாநிறமேனியை, தழுவுவதே-ஆலிங்கனஞ் செய்வதே, சாயுச்சியம்-ஒன்றாகுகின்ற, தனி-ஒப்பில்லாத, பதவியென்று-நாலாம்பதவியென்று, ஒரு விடோபாவை, ஒப்பில்லாதபாண்டிரங்கனைத்து நிரவில்வாரெனக்கூட்டுக,

வேனலம்பதிதனைத்தருவிட்டலன்மேகூர்த்,
தேனலம்புறுபூர்தடஞ்சோலைதேங்குழனி,
மானலந்தரத்திலையெனச்சுவைவளமலிந்து,
பானலந்தரப்பாய்வதுசந்திரபாகை.

(ராநசு)

(இ—ள்) வேனலம்பதிதனை-வசந்தகாலத்தரசனாகியமன்மதனை, தரு-பெற்று, விட்டலன்-பாண்டிரங்கன், மேவு-வாசஞ்செய்கிற, ஊர்-பண்டாரிபுரத்தில், தேன்-வண்டுகள், அலம்புறு-சத்திக்கின்ற, பூர்தடம்-பூக்களையுடைய குளங்களையும், சோலை-உத்தியானவனங்களையும், தேம்-தேனும்பாய்கிற, கழனி-வயல்களையும், மானல்-ஒப்பாக்க, அந்தரத்து-மேலுலகங்களிலும், இலையென-இல்லையென்றுசொல்லுவதாக சுவைவளம்-ரசப்பெருக்கு, மலிந்து-மிகுந்து, பால்-பாலினது, நலம்-சுவையை, தர-தருவதாக, பாய்வது-எங்கும்பரவத்தக்கது சந்திரபாகை.

கரும்புஞ்சாலியுங்கரிபரிமறைவுறாஉங்கழனி
விரும்புஞ்சாலியுங்கற்பினர்மென்னகைமிளிர்புத்
தரும்புஞ்சாலியைமதுவெனத்தரும்புருடரிற்றேன்
சரும்புஞ்சாலியவிதமுணும்பண்டரிச்சோலை.

(ராங்)

(இ—ள்) கரும்பும்-கரும்புகளாலும், சாலியும்-நெங்களாலும், கரிபரி-யாணையுங்குதிரையும், மறைவுறாஉம்-முழுக்கிப்போவதாயிருக்கும், கழனி-வயல்களிலுள்ள, விரும்புஞ்சாலியும்-அருந்ததியும் வேண்டத்தக்க, கற்பினர்-கற்பு நிலையுள்ள பெண்களாது, மெல்-மெல்லுகின்ற, நகை-பல்வரிசைகள் போல, மிளர்-விளங்குகின்ற, புத்தரும்பும்-புது அரும்புகளும், சால்-மிடாவில், இயை-சேர்வதான மதுவென-தேன்போல, தரும்-வழங்குவனவாகும், புருடரில்-நாயகர்போல, தேன்-தேனை, கரும்பும்-வண்டுகளும், சாலிய-மிருதியாக, இதழ்-இதழினின்றும், உணும்-பருகும், பண்டரிச்சோலை-பண்டரிபுரத்துச்சோலைகளில், புருடர்கள் பலவரிசைகளுள்ளன. அதரபானஞ்செய்வதுபோல வண்டுகளும் பூவரும்பினிதழில் வழிகிற தேனைப்பருகுமென்க.

கொள்ளுஞ்சோளமுங்கோதுமையும்வரஞ்ஞேம்
கள்ளும்வெரியுங்கன்னலுங்கந்தமுங்கனியும்
எள்ளுமேனலுஞ்சாமையுந்தோனாயுமெவையும்
விள்ளும்பூவுறுதேனும்பால்வாசமேவீசும்.

(ராங்அ)

தூல்விராவியதுண்ணறிவினர்மனுறுவலும்
கோல்விராவியருணத்தினர்குன்றுகைக்கொண்ட
மால்விராவியமனத்தினர்பண்டரிவாழ்வோர்
போல்விராவியவெய்துவரித்திரபுரியார்.

(ராங்ங)

மயிலும்பேடையுமாலெழில் கண்டெனமகிழ்வார்
அயிலுந்தேனெனஹரிபெயரோதுவரதனால்
பயிலுங்கார்ப்பருவந்தழைத்தோங்கவொன்பாணர்
வெயிலுமோர்தினமழையுமாய்ப்பண்டரிவிளங்கும்.

(ராசய)

அருணம்பாயிதழாம்பலின்வாய்விட்டலையே
பொருணம்பாலெனக்கோயிலிற்போந்திசைபொருத்தும்
தருணந்தேருநர்பாடலுமாலின்சதியும்
வருணந்தேர்வதுதேர்வதில்லதில்வழுவாதோர்.

(ராசக)

வண்டுகாட்டிடவல்லதேழிசையவர்வாய்ச்சொல்
கண்டுகாட்டிடவல்லதாரமுதந்தண்கதிரின்
துண்டுகாட்டிடவல்லதுசுரர்க்கமுதுதவி
உண்டுகாட்டிடவல்லவனொப்பில்பாண்டிரங்கன்.

(ராசஉ)

கடங்கவிட்டலனிருந்துவெண்கோடுகொள்கையன்
முடங்கவிட்டலன்கஞ்சனெஞ்சிற்புகமுனைவோர்
அடங்கவிட்டலன்முன்னலனாகியவமலன்
விடங்கவிட்டலன்சேவழகானரவிர்தம்.

(ராசங்)

(இ—ள்) கடம்-மதத்தை, கவிழ்-சாய்க்கின்ற, தலனிருந்து-இடத்தினின்றும், வெண்கோடு-வெள்ளைக்கொம்பை, கொள்-பிடுங்குகின்ற, கையன்-கையையுடையவனும், முடங்குவிட்டு-வணங்கச்செய்து, அலன்-துன்பம், கஞ்சன்-

கஞ்சனுடைய, நெஞ்சில்-மனத்தில், புக-நுழைய, முனைவோர்-எதிர்ப்பவர்களை, அடங்கவிட்டு-அஞ்சவிடுத்து, அலன்-பலராமனுக்கு, முன்-முத்தவன், அலனாகிய-அல்லன் தம்பியெனலாகிய, அமலன்-பரிசுத்தனுமாகிய, விடங்கவிட்டலன்-அழகியவிட்டோபாலினுடைய, சேவடி-சிவந்தபாதங்களே, காண்-எல்லாருமுன்னேபார்க்கத்தக்க, அரவந்தம்-தாமரைமலர், கவிழ்தலென்பதை கவிட்டலன்பது எதுகைகோக்கித்திரிதலுந்தோன்றலுமாகிய விகாரவகையுடக்குக. முடங்கவிட்டென்பது முனைவோர்களை வணங்கச்செய்து கஞ்சனெஞ்சிலெம்புக அஞ்சலித்தெனக்கூட்டுக.

முன்னினம்பரமார்த்தமென்றேவருமொழியமின்னினம்பரவியமணித்தேரிடைமேவிமன்னினம்பரமாயையையப்பார்த்தனல்மாய்த்தோன்பொன்னினம்பரம்புகும்பண்டரிக்கணூர்புந்தி. (ஈசச)

முந்தியங்கமலத்திருநாமத்தைமொழிந்ததந்தியங்கமலத்துறுத்தத்தவிர்த்தோன், இந்தியங்கமலத்தினதெனவெதிரிகலாஉந்தியங்கமலத்துறுமுவருயிர்வண்டு. (ஈசசி)

(இ-ள்) முந்தி-முன்னே. அங்கு-அக்குளத்தினின்றும், அமலம்-பரிசுத்தஞ்செய்கிற, திருநாமத்தை-மூலமென்னும் பெயரை, மொழிந்த-சொன்ன, தந்தியானையானது, அம்-அழகிதான், கமலத்து-நீரிலே, உறு-அடைவான, தந்தி-ஆபத்து, அற-தீர், தவிர்த்தோன்-போக்கிவைவனது, இந்து-சந்திரன், இயங்க-உதையமாகக்கண்டு, மலத்தினதென்று-இது நடுவே களங்கமுள்ளதென்று, எதிர்-அதற்குமுன்னே, இகலா-விரோதித்துமூட்கொள்ளாத, உந்தியங்கமலத்து-திருநாபிக்கமலத்திலே, உறும்-பதியும், உவர்-அங்கே சேவிக்கப்புக்சுவர்களுடைய, உயிர்-உயிர்களாகிய, வண்டு-வண்டுகள்,

அதரபந்தமின்றலர்மலர்போன்முகமலராச்சுதரபந்தமென்றுன்புற்பெறுவசுதேவர்இதரபந்தமெல்லாந்தெறுவித்தவனெழில்சேர்உதரபந்தமுள்ளத்துணியுலாவுறுமுவர்க்கு, (ஈசச)

நம்பொன்பான்மணிநகையுநராயகமணியும்அம்பொனாருமணியுறுவந்திகழ்ந்தமர்வாகும்பொன்மாதருங்குல்லையுமொளிதரவுடையான்செம்பொன்மார்பமேயாட்கொளச்சேவைசெய்துறுவார். (ஈசச)

விண்டகண்டனமென்மொழிப்பின்னென்பான்விபுலகொண்டகண்டனென்னுடம்பயிற்சுத்தனெனமுடிசையும்மண்டகண்டமுல்வாய்வழிச்செலும்வனகவாரியுண்டகண்டமேயுட்கொளவுறுவர்பண்டரியோர். (ஈசசி)

கய்யவாயுசங்கமுந்திகிரியுங்கவின்கய்யவாய்வில்லுமிகல்கினத்தண்டுநாந்தகமும்சுய்யவாயுபர்தோள்களுந்துலங்குறத்தொருவோன்செய்யவாய்கண்டுநொர்சிந்தைசுவர்வதுசெய்யும். (ஈசசி)

எண்கள்வானிலங்கெழின்மணிமேனிகொண்டயல்வான்
உண்கள்வாய்வழியோடுறவண்டுகளொருங்கே
பண்கள்பாடுறுபைம்பொழிற்பண்டரிப்பரமன்
கண்கள்மால்செயுங்கண்டவாதங்கண்களிக்க.

(நாடுஉ)

முகமுங்கொண்டபுன்முறுவலும்பொன்மணிமுடியும்
சகமும்வானமுந்தாவொளிதழைத்தருண்டலமும்
நகமுநானுறுதோள்வலயங்களுநாடி
அகமுங்கண்களுங்கனிப்புறப்பண்டரியமந்தான்

(நாடுக)

சுருங்குதுண்ணிகடப்பூமகளானசுந்தரியும்
வருங்குணுகிசுந்தரவடிவங்கண்மெகிழ
மருங்குசேரிருசையுடன்மரகதமலைபோல்
ஒருங்குதோன்றின்றனனுலகுயிரெலாமுய்வான்.

(நாடுஉ)

வேறு:—பாண்டிரங்கனரசகோபாலன்மால்
பாண்டிரங்கனரசகோபாலன்மால்
நண்ணுமேவலன்செம்புனலேற்றனன்
நண்ணுமேவலன்செம்புனலேற்றனன்.

(நாடுக)

(இ—ள்) பாண்டிரங்கன்—பாண்டிரங்கனென்றும், அரசகோபாலன்—ராஜகோபாலனென்றும், மால்—திருமாலென்றும், பாண்டிரம்—வெண்மையான, கனரசம்—மிருந்தரசமுள்ளபாதகங்கையை, கோ—நெருப்புக்கண்ணை, பாலன்—நெற்றியிலுள்ளவன், மால்—மயக்கத்தினால், ஈண்டு—இவ்வுலகத்தில், மேவலன்—அடையாதவனாய், செம்புனல்—இரத்தத்தை, ஏற்றனன்—வாங்கிக்கொண்டு, ஈண்டு—கூடுகின்ற, மேவு—விரும்பத்தக்கவலன், வலப்புறத்தைபுடையவனென்றும், செம்—செவ்வை, புல்—சேர்ந்த, நல்—நன்மைக்குணத்தை, ஏற்றனன்—பொருந்தினவனென்றும், இன்னும்செம்மை, புன்மை, நன்மை, ஆகியபண்பாருபெயராய்ராஜசம், தாமசம், சாத்வீககுணங்களைப்பொருந்தியதிரிமூர்த்திகுருபரென்றும், கோபாலன், மால், ஈண்டு, பாண்டிரம், (கனரசத்தைவேண்டாதவனாய் இரத்தத்தைவேண்டுகனெனக்கூட்டுக.) இது தழுவாததொடர்.

விட்டலன் ரகுமாயியைமேயினன்
விட்டலன் ரகுமாயியைமேயினன்
எட்டலன்றிருமேனினை வெய்தினன்
எட்டலன்றிருமேனினைவெய்தினன்.

(நாடுச)

(இ—ள்) விட்டலன் ரகுமாயியை—ரகுமாயியைவிடாதவனாகி, மேயினன்—கூடியிருக்கின்றவனென்றும், விட்டலன்—விட்டலனென்றும், ரகு—ரகுவென்பவன் புகழை, மாய்—மறைக்கத்தக்க, இயை—குலசம்பந்தத்தை, இயைபு பென்பது—இயையெனக்கடைக்குறை, மேய்—ஆராய்ந்துகொள்கின்ற, ரகுவின்புகழைமாய்க்கின்றயியைபைமேய்க்கின்ற வென்பதுபெயரச்சுவடுக்கு. இனன்—சூரியன், என்ருல் குலகீர்த்தியாகிய வழுதத்தையுண்கின்றவனென்றும்—மேய்தல்—உண்ணுதல், என்—இகழ்த்தக்க, தலன்—இடத்தை யுடையவனாகி, திருமேல்—இலக்கியை, ஈண்—எண்ணுகின்ற, வெய்தினன்—கொடுமையையுடையவனுக்கு, எட்டலன்—கிட்டாதவனென்றும், அவன் சீதையைபிரித்தகாலத்தில், திருமேனீதிருவுடம்புக்கு, ரைவு—இளைப்பை, எய்தினன்—அடைந்தவனென்றும், திருவையென்பதற்கு—திருமேலென்றார். அது உருபுமயக்கம்.

பொன்னிறப்பண்டரீபுரப்புங்கவன்
பொன்னிறப்பண்டரீபுரப்புங்கவன்
என்னிறப்பும்பிறப்பும்பிறப்பவன்
என்னிறப்பும்பிறப்பும்பிறப்பவன்.

(௩௫௫)

(இ—ள்) பண்டு-முன்னொருகாலத்தில், பொன்-லக்ஷ்மிதேவியை, நிறம்-மா
ர்பிற்கொண்ட, அரிபுரம்-நரசிங்கவடிவாகிய, புங்கவன்-உயர்ச்சிபுள்ளவனென்
றும், பொன்னிறம்-சுவர்ணமயமான, பண்டரீபுரம்-பண்டரீபுரத்தையுடைய, பு
ங்கவன்-தேவனென்றும், என்-என்னுடைய, இறப்பும்-மரணத்தையும், பிறப்பு
ஐனனத்தையும், இறுப்பவன்-போக்கத்தக்கவனென்றும், என்-யாதுகாரணத்
தாலோ, இறப்பும்-போகும், பிறப்பும்-வரவும், இல்-இல்லாத, துப்பவன்-அக
டிதகடனாசாமர்த்திய முள்ளவனென்றும், என்-ரூல்-பரமபதநிலையனென்குரூர்-
கவி.

நாமதேவரண்புகலத்தவன்
நாமதேவரண்புகலத்தவன்
வாமதேவன்வணங்கற்கரியவன்
வாமதேவன்வணங்கற்கரியவன்.

(௩௫௬)

(இ—ள்) நாமதேவர-நாமதேவருடைய, நண்புகலத்தவன்-சினேகங்கொ
ண்டவனென்றும், நாம்-பின்புள்ள நாமும், அதேவர-அப்படியேவருவதாக, நண்
பண்டரியினிற்கின்ற, புகல்-சரணகதிக்கிடமான, அம்-அழகுமயமாகியலக்ஷ்மிக்
கு, தவன்-நாயகனென்றும், வாமதேவன்-சிவனும், வணங்கற்கு-பெருமைகண்
டுவணங்குதற்கு, அரியவன்-அருமையானவனென்றும், வாமம்-அழகுமிருந்த,
தேவன்-தேஜோமயனென்றும், என்-ரூல்-புருஷோத்தமனென்றபடி, வணம்-நி
ருமேனியினிறமானது, கல்-மலைபோலும், கரியவன்-கருமையானவனென்றும்
என்-ரூல்-கரியமலைபோலும் நிறத்தையுடையவனென்றபடி.

இடையிலேகரமெய்தவிலங் துவான்
இடையிலேகரமெய்தவிலங்குவான்
நடையிலேயனநாணுறுமங்கையான்
நடையிலேயனநாணுறுமங்கையான்.

(௩௫௭)

(இ—ள்) இடையிலே-நடுவிலே, கரமெய்த-இரண்டு கைகளும்பொருந்த,
இலங்கு-விளங்குவதான, வானிடை-ஆகாயத்திலுள்ள, யிலேகர்-தேவர்களும்,
அம்மெய்-அந்த திவ்வியதிருமேனியை, தவில-உள்ளத்தில் நீங்குதலில்லாத, அ
ம்-அழகியதான, குவான்-ஐகராதனென்றும், நடையில-நடும்படியுடைய, எ
யன்-அம்புபோல, நான்-நாரியுடையவிலும், உறும்-பொருந்துகின்ற, அங்கை
யான்-இரண்டு திருக்கைகளையுடையவனென்றும், நடையிலே-நடக்குமளவிலே,
அனம்-அன்னபக்தியும், நாணுறும்-வெட்கத்தக்க, மங்கையான்-திரும்பங்கையு
டையவனென்றும்,

கண்ணன்விண்ணவர்காதலிக்குங்கடல்
வண்ணனென்றநீர்தமாரிலங்கைதொழு
தெண்ணநின்றவன்கிருமெழிதுமெவ்
வண்ணங்கடலில்விளங்கும்வழங்குமே.

(௩௫௮)

(இ—ள்) கண்ணன்-ஆகிருதபவ்வியனென்றும், விண்ணவர்-வைணவர்க
ளெல்லாம், காதலிக்கும்-கண்டுமயங்கத்தக்க, கடல்வண்ணென்றும்-நீராழி
வண்ணனென்றும், இந்-தமாரிலங்கைதொழுதெண்ணநின்றவன்-சீரும்-எழிலும்-
எவ்வண்ணம்-கடல்-விளங்கும்-வழங்குமே. பாண்டுரெங்கன்றெடங்கு-ஐந்துபா
ட்டும்ஒரேதொடர்ச்சாகமெனவுங்கூறுப.

ஜயதேவர் சரித்திரம்

வேதநா யகன்வியா சகாவி ரும்பியிப்
பூதலம் பிறந்தரி பத்தி பூத்தற
ஒதுவென்றலு முத்த மன்பதப்
போதினையிறைஞ்சியேபோத லுற்றனர்.

மாமன் மியாசகா ௨௦௪௪
சுறுப்பதன்

(க)

சிந்துகுழ் புலியுய தேவென் றோதிட
இந்துதோய் பொழிற்சக நாதப் பாங்கரில்
திந்து பில் வலுரினிற் நீதில் பார்ப்பினம்
வந்துதோன் நினரந்த வாத ராயனர்.

(௨)

தனையரை நாடொழும் வளர்த்துத் தாய்பிதா
இனியவு பநயன மியற்றி யோதரும்
தனிகலை யனைத்துந்தா னாகக் கற்றுநன்
மனமரி பத்தியின் மருவி னாரோ.

(ங)

தாரகா கணந்தனிற் சகியுந் தானையில்
வீரனு முனிவரிற் சிவனும் விண்ணிடைச்
சூரனும் போலப்பூ சுரரி னந்தனிற்
சிரிய ராய்ச்சய தேவர் தோன்றினார்.

(ச)

பதுமமா கதையிதி ஹாசம் பன்னிய
துதிபெறு ராஜததன் விலாசத் தொல்கதை
விதிசெய விமலகோ விந்த கீதமாய்ப்
புதுமையென் நியாவரும் புகழ்ந்து கற்றனர்.

(ஊ)

நாரணன் வாழ்ஐக நாத மாண்டொல்
ஆரண முணர்ந்தசாத் வீக வாதிபன்
ஓரணி தூலையுற் பத்தி யாக்கியத்
தாரணி யோர்க்குத்தான் சாற்ற வெண்ணினான்.

(ஈ)

அனையவ னறிஞரை யழைத்தி யான்சொலும்
பனுவலு மாஜய தேவர் பாடிய
இனியகீ தமுமினையாகு மாதலால்
உனியனே வோருமா துகவென் னாலென்.

(ஏ)

அவ்வரை கேட்டலு மறிஞ ரோதுவார்
திவ்விய குணச்சய தேவர் நூலுடன்
செவ்வதன் தியானெனுஞ் செருக்கி னாற்செயும்
இவ்விய னூலினை யிணைத்துக் கூறுதல்.

(அ)

அன்றியு மென்கவி யாரு மாடுவீர்
ஒன்றவென் றுரைப்பதை யுன்னுங் காலையில்
என்றுமெப் பொருளையும் வலுவ் லீந்திடில்
குன்றுமப் பொருளிய லென்று கூறுவார்.

(ஆ)

நின்னுரை நின்கவி நினக்கு நேருதும்
பொன்னுறை நிறப்பரம் பொருளுக் கொவ்வமுோ
என்னலு மேந்தலிவ் விரண்டு நூறனில்
பின்னகோ னேற்பதே பெரிதென் றோதினான்.

(இ)

ஓ ஷ்டீனீர் சமீல் னூலியம்
புகழ்மன் றிரவுமால் பொருந்த லாகிய
முங்கிய நூலுற முன்னர் மற்றது
பக்கலி னுறவெனப் பாழி மூடினர்.

(ஊ)

மறுபகற் காலினால் வைத்த யாவரும்
திறமிகு கோயிலைத் திறக்க வுண்மதில்
புறமுறு மன்கலை போந்தெ டித்துவந்
தறநிதி நாதனை யறிஞ ரேத்தினார்.

(உ)

படியினை நோக்குபு பதியை நோக்கியவ்
வடிகளி னாற்கெதிர் நூலொன் றுக்குதல்
சுடரின்முன் மின்மினி தோன்றல் போன்றதால்
கடவுணின் னூலினைக் கழந்த தென்றனர்.

(ஊ)

குறையுரை கேட்டமன் கொதித்து னேபுகுந்
திறைமுனின் தின்றுநின் னியல்பு குன்றின
மறையெலாம் பதிதபா வனனென் றோதிய
முறைகெட வோரமுன் முன்பு தோன்றலால்.

(ஊ)

ஆதவன் ததிர்நல மலதி னும்படும்
போதவிதி பொய்கைதான் புலியுந் தேனுவுந்
சீதநீருண் தருஞ் சீர தென்னவே
நீதபை புரிவது நினக்கு நீதியே.

(ஊ)

என்றுகொண் டியான்புரிந் ததையி கழந்தனை
நன்றிது வெனச்சய தேவர் நல்கிய
ஒன்றினு மகிழ்ந்தனை யுனக்குத் தக்கதோ
என்றனி நாயக விதற்கென் செய்வதே.

(ஊ)

ஆவியை விடுத்தென தகந்தை யானதை
நீவுத ஸ்நல னென்று நேர்தலும்
மாவீயல் மார்பினன் வருந்த லென்றுதன்
தேவிய லொடுமுனந் திகழ்ந்து தோன்றியே.

(ஊ)

அதேய நிரலகாவலி புறந்தன்னல்

அரசனா வினிற்சுலோ கங்க ளாறுநால்
விரசுற மாஜய தேவர் விண்டதிற்
புரைதபுத் தெழுதினன் புனித நான்முகன்
சிரமிசை யெழுதவுந் திருந்து கையினான்.

(௮௮)

வேறு:—அன்புக் கிரங்குஞ் சகராத னருளுக் கரச னகமகிழ்ந்து
துன்புற் றுறுவெஞ் சினந்தவிர்த்து துளவோன் புகழைத் துதித்திருந்தான்
இன்புற் றிடச்செய் சகராதத் தெரிஹோ த்திரஞ்செ யொருமறையோன்
றன்பக் கல்லோர் கன்னியவ தரித்தா ளவன்சுந் தரங்கண்டு.

(௮௯)

பதுமா வதியென் றியனமும் பகர்ந்து வளர்க்கப் பருவம்விஞ்சி
அதிரு பங்கொண் டிலங்குகின்ற வவனைச்சகரா தன்மனக்கே
துதியோ டிதவ ிச்சயித்துத் துணிந்தங் கிருக்கச் சுற்றத்தார்
விதுநேர் முகத்துப் பெண்ணழகும் விரும்பு குணமு மிகத்தெரிந்தார்.

(௯௦)

தெரிந்து வினைவு முறவினர்க்குச் சகரா தனுக்கென் றெரிவைதன்னைப்
பொருந்த மணஞ்செய் வதையன்றிப் புறத்தோர்க் குதவே னெனமறுத்துப்
புரந்து மகளை வருநாளிற் புவியோர் பேரற்றுஞ் சகராதன்
பரிந்து மறையோன் கனவில்வந்து பகர்வா னிகர்வான் ஐயதேவன்.

(௯௧)

ஆத லாண்மற் றவன்றனக்குன் னருமைத் திருமா மகடன்னை
நீத முடனே மணம்புணர்த்து கெனவே நிமல னிகழ்த்துகின்ற
போதில் விழித்து மகிழ்ந்தெழுந்து புகன்ற ஐயதே வரைநாடி
மாது தனக்குப் பொருந்தினதை மதித்தத் துதித்து மணம்புணர்த்தான்.

(௯௨)

நிமலன் வழுவாம் ஐயதேவர் நிகழ்த்தும் பதுமா வதியுடனே
அமலன் ஐகரா தந்தனிலே ஹரிகீர்த் தனஞ்செய் தமர்ந்திருந்தார்
கமலங் கதிரவேண் டெல்போலக் கடவு ளடிவேண் டிறுகருந்தான்
விமலன் வெவிற் ககனூர் விந்தன் வணிகன் மிகுபுகழான்.

(௯௩)

அவன்செய்வழிபா டதுநோக்கி யனக னிவனென் றகந்தமைத்துப்
பவஞ்செய் டியலைத் தவிர்த்தருளப் படுகி ரிதநல் லுபதேசம்
நவஞ்செய் னுறப்போ தித்தவன்செய் நலஞ்சேர் தொழும்பு நனிசிறப்பத்
தவஞ்செய் பவரிற் சிறந்திருந்தார் தையல் பதுமா வதிதலைவர்

(௯௪)

குருசே வையிலே திரிகரணங் குளிர்த்தன் பதின்மிக் கொணரும்வணிகன்
ஒருநாள் ஐய்தே வரைவணங்கி யுயர்ந்தென் சதன முறல்வேண்டும்
திருநா யகனே யனையீர்நீ ரென்னச் சயதே வருஞ்சிறக்க
வருவே னென்னத்தோர் மிசையெற்றி வந்தான் றனதுர் வளம்பொலிய

(௯௫)

வந்தா சனத்தின் மிசையிருத்தி வழங்கும் பதினா றுபசாரம்
தந்தா தரித்துங் கவரருளாற் சமத மாதி யான்மருணம்
சுந்தா ததிகஞ் சிறந்தோங்கத் தினமும் ஹரிகீர்த் தனஞ்செய்து
முந்தா தரத்திற் றுடமூடர் முழுதூற் தெளிந்து முயலுநில்.

(௯௬)

திங்க ளளவு மவ்வழிற் சிறந்த சீடன் பணிவிடைகொண்
டங்க னுறைந்து ஐயதேவ ரந்த வணிகன் றனைநோக்கிப்
பொங்கு புகழாய் ஐகராதம் போக வேண்டு ராமினிநீ
இங்கனி ருக்க வென வெழுந்தார்க் கெல்லா வுபசா ரமும்புரிந்து.

(௯௭)

சுந்தரபாசா நவாஸ்தாசுர பக்தாஸ்தாசுர

நிஜநாமச்சுந்தரபக்தாஸ்தாசுர பக்தாஸ்தாசுர

ஞானந் தருகற் பகமேனின் னளின சரண மறவாத
மானம் வழங்கு கெனவவர்த மலர்க்கை தலைமேல் வைத்தருள
மேனன் கிவர்தக் கணைவிரும்பா ரென்றங் கவர்கா னாவிதமாய்த்
தானன் கமைத்துத் தேரேற்றித் தனியான் கொடுத்துத் தடம்விடுத்தான். (உஅ)

வேறு.—அணியு மாயையுங் குருமனைக் கீந்தென தடிமைப்
பணிவு சொல்லுதி யென்றவ னோக்கியே பணிந்து
வணிக னேவலின் வந்தவ னெடுவழிக் கொண்டு
தனிவி னோன்பினர் தாம்வர மற்றவர் தம்மை. (உக)

வனங்கி யென்மனை வந்துள காரியம் வாய்ந்தின்
றினங்க நல்விடை யீகென வந்தவ னிரப்பக்
குணங்க ளாலுயர் தேசிக ரவன்கொள்கை குறித்துப்
பிணங்கு கின்றதின் தேகெனத் தனிபெயர்ந் தனரே. (நய)

கங்கை மாநதி காணவந் துறுபகங் கடுப்ப
வெங்க னூரவர் தேரிரு புறத்தினும் விரவச்
சங்கை கூர்ந்திரு வரையுங்கண் டிவரவரு தகுதி
பங்க மாகுமென் றறிந்தந்தச் சோரரைப் பார்த்து. (நக)

தேரி னுள்ளன கொள்கெனத் தேரைவிட் டிறங்கிப்
பாரி லேதனி யேகுதல் பார்த்தொன்றும் பரியாச்
சோர ராவனர் செவலிதல் வணிகனிற் சொல்வார்
ஔர வாரம தாகுமென் றறிந்தன ரஞ்சார். (நஉ)

தொடர்ந்து சென்றவர் தமைக்கொலை செயமனந் துணியா
தடர்ந்து கால்கரஞ் சேதித்துத் தேரைக்கொண் டகன்றூர்
படர்ந்த தோர்புநர் படுத்தன ரேகலும் பார்மேல்
நடந்த தேசிகர் கிடந்தனர் நன்னில டெங்க. (நங)

அரிதன் னுமத்தை யிடைவிடா தனுபவித் தலினால்
பெரிது புண்படு தூலத்தை வெறுத்தனர் பிரிந்து
கரிய மாலுரு வந்தனை யுளந்தனிற் கண்டங்
கிரிவு ழுதுயர் ஞானவா னந்தத்தி லிருந்தார். (நச)

அத்தி னந்தனிற் கிரவுஞ்ச வேந்தனங் வனத்தில்
மொய்த்து வேட்டையின் முயன்றவன் பகல்செல முன்னி
மைத்த வல்லிருட் டங்கலிற் றேசிகர் வடிவம்
வைத்த மாநிதி யெனப்புது ரிடையொளி வயங்க. (நரு)

கண்ட வேந்தனங் கணுகியே யாதெனக் காண
விண்டு தாசர்த மெய்விளக் கொடுமனம் வியந்து
கொண்ட நாமசங் கீர்த்தனா முதத்தையுங் குறித்து.
மண்டு கின்றபே ரன்போடு வணங்கினன் வாழ்த்தி. (நரு)

பொருந்து கால்கரம் புண்ணுறக் குறைந்ததும் புண்ணால்
வருந்து ழுததுந் தெரிந்தடி கேளுமை வருந்தத்
தெரிந்து செய்தவ ரியாரெனத் தீவினை யென்னப்
பரிந்து மன்னவன் கிவிகைமேற் கொடுசென்றான் பதிக்கு. (நஎ)

வனங்கி-யென்மனை-வந்துள-காரியம்-வாய்ந்தின்-றினங்க-நல்விடை-யீகென-வந்தவ-னிரப்பக்-குணங்க-ளாலுயர்-தேசிக-ரவன்கொள்கை-குறித்து-பிணங்கு-கின்றதின்-தேகென-தனிபெயர்ந்-தனரே-கங்கை-மாநதி-காணவந்-துறுபகங்-கடுப்ப-வெங்க-னூரவர்-தேரிரு-புறத்தினும்-விரவச்-சங்கை-கூர்ந்திரு-வரையுங்கண்-டிவரவரு-தகுதி-பங்க-மாகுமென்-றறிந்தந்தச்-சோரரை-பார்த்து-தேரி-னுள்ளன-கொள்கென-தேரை-விட்-டி-றங்கி-பாரி-லேதனி-யேகுதல்-பார்த்தொன்றும்-பரியா-ச-சோர-ராவனர்-செவலி-தல்-வணிக-னிற்-சொல்-வார்-ஔர-வாரம-தாகுமென்-றறிந்தன-ரஞ்சார்-தொடர்ந்து-சென்றவர்-தமை-க்கொலை-செய-மனந்-துணி-யா-தடர்ந்து-கால்க-ரஞ்-சேதி-த்துத்-தேரை-க்கொண்-டக-ன்றூர்-படர்ந்த-தோர்-புநர்-படுத்த-ன-ரேக-லும்-பார்-மேல்-நடந்த-தேசிக-ர்-கிடந்த-னர்-நன்னில-டெ-ங்க-அரிதன்-னும-த்தை-யிடை-விடா-தனு-பவி-த்த-லி-னால்-பெரி-து-புண-படு-தூ-லத்தை-வெறு-த்த-னர்-பிரி-ந்து-கரிய-மா-லுரு-வந்த-னை-யு-ளந்த-னிற்-கண்-டங்-கிரி-வு-ழுது-யர்-ஞா-னவா-னந்த-த்தி-லிரு-ந்தார்-அத்தி-னந்த-னிற்-கிர-வுஞ்ச-வேந்த-னங்-வன-தில்-மொ-ய்த்து-வேட்டை-யின்-மு-யன்ற-வன்-பக-ல்செ-ல-மு-ன்னி-மை-த்த-வ-ல்லிரு-ட்-டங்-கலி-ற்-றேசிக-ர்-வடி-வம்-வை-த்த-மா-நிதி-யெ-னப்பு-து-ரி-டையொ-ளி-வய-ங்க-கண்ட-வேந்த-னங்-க-ணுகி-யே-யா-தெ-னக்-கா-ண-வி-ண்டு-தா-சர்த-மெ-ய்வி-ளக்-கொ-டு-மனம்-விய-ந்து-கொண்ட-நாம-சங்-கீ-ர்த்த-னா-மு-தத்த-ையு-ங்-கு-றித்து-மண்டு-கி-ன்றபே-ர-ன்போ-டு-வ-ணங்-கி-னன்-வா-ழ்த்தி-பொரு-ந்து-கா-ல்கரம்-பு-ண்ணு-றக்-கு-றைந்த-தும்-பு-ண்ணால்-வரு-ந்து-ழு-ததுந்-தெ-ரிந்த-டி-கே-ளுமை-வரு-ந்தத்-தெ-ரிந்து-செ-ய்தவ-ரியா-ரெ-னத்-தீ-வினை-யெ-ன்னப்-பரி-ந்து-ம-ன்ன-வன்-கி-விகை-மே-ற்-கொ-டு-செ-ன்றான்-பதி-க்கு.

கனக மாமணி யாசனத் திருத்திமுகக் கரணம்

அனக மாபடி பூசித்து நேசித்து ஞான

நினக ராவெனச் சேவைசெய் தருன்பெற்றுத் திகழ்ந்து

பனக மீமிசைத் துயில்பரஞ் சுடர்துதி பயின்றான்.

(நஅ)

பரிசு னங்களைப் புர்த்துநீ ரிவரடி பணிவிற

றுரிசு ருதியற் றிழிநென வாணையிற் றெடக்கிப்

பெரிது கொள்ளையிற் பெற்றனம் பெருந்தன மென்று

சுருதி யேவலின் முயன்றனர் மனங்குது கலித்து.

(நக)

அன்ன வா ரெழுஞ்ஞமந்த நாளிலவ் வரசன்

மன்னி மற்றவ ரழகளை யன்பொடு வணங்கி

மின்னு தும்மடிப் பூசனை புரிவதை விட்டுப்

பின்னை யோர்பொரு ளிலையெனத் தெளிந்தயான் பின்னும்.

(நஉ)

அடிக ளுள்ளத்துக் கமைவது செய்வதென் றமைந்தேன்

படிவ தாகநீர் பணித்திரென் றின்னுரை பகர

மடிவி லன்பநீ மர்லடி யாரடி வணங்கி

முடிவில் பூசனை புரிவதே வேண்டுமென் முன்னம்.

(சஅ)

என்ற போதவ னெழுந்தவ ரடிகளை யிறைஞ்சி

நன்று நன்றென நாரண னடியரை நான்கண்

டொன்ற லெவ்வகை யவர்குறி யுரைத்திரென் றுரைக்க

வன்ற போதனர் மாலடி யார்குறி வருப்பார்.

(சஉ)

குல்லை மாமணி தாமரை மணிகளங் கொண்டி

நல்ல கோபிசந் தனத்தொடு பன்னிரு நாமம்

வல்ல நன்னுத லாதிய தலத்திடை வரைந்தே

அல்லு நன்பக லும்மரி நாமங்க ளறைவார்.

(சஉ)

ஆய மாலடி யார்களைக் கண்டடி யண்மித்

துய பூசனை புரிதியேற் சுருதிநா யகற்கு

மேய பாற்கடற் செல்வியின் மேம்படு விருப்பம்

எய தாகுமென் றியம்பிட வேந்தலு மிசைந்து.

(சச)

தேசி கேர்த்தமர் செப்பிய பணிகிரத் தேற்று

மாசி லன்னவர் சேவடி தலைமிசை வைத்துக்

காகில் சாதுசற் சனர்தரு சேவையைக் கண்டு

பூசை செய்வதே கடைப்பிடித் தனனிரு போதும்.

(சரு)

அரசன் மாலடி யாரடிக் கன்பொடு பூசை

புரியு மற்றபுதம் பெருகலாற் காணிய புகுந்தார்

பெரிது பள்ளத்திற் பாயுநீ ரெனப்பெரும் பெருமை

அரிதன் னுமங்க ளனுதின மோதுகீ ரடிகள்.

(சக)

அடியர் பாற்பெரு கன்புறுத் தியஜய தேவர்

*படியை நேசித்துப் பூசித்துப் பார்த்திபன் பரவும்

நெடிய பூசையை நேர்ந்துகொண் டவன்பொரு ணிரப்ப

மிடித வீர்த்தனர் விண்டுபர லன்புசெய் விமலர்.

(சஎ)

வேறு—இன்னபரி சிங்குரிக முக்களவி யற்றித்
துன்னுபொருள் கொண்டவிரு சேரரருமு ணர்ந்து
நன்னர சன்பொருண மக்குதவ நாமும்
மன்னுதுமெ னக்கபட வைணவர்க ளானார்.

(சஅ)

கால்கரம றத்துவடு கையர்ஐய தேவர்
மால்கருணை பெற்றநகர் வைகலுண ராது
சேல்கருது கொக்குதுதி யானநிலை கொண்டங்
கேல்கைஜப மாலையுட னெய்தினர்வி ரைந்தே.

(சக)

பற்றறுடெடு ஞானதவ பாவம்வெளி தோன்றக்
கொற்றவன் தொள்ளொளிசெய் கோயிலினு ழைந்தார்
அற்றனகை காலொடரி யாசனமி சைச்சீர்
உற்றவரி ருந்ததையு வப்பிலர்தெ ரிந்தார்.

(சுஉ)

புல்லுளதுத னப்பசுபு குந்தவிட னிற்பாய்
கொல்புலியெ திரந்ததென வேகொடுமை கொள்ளா
நல்லவனா யஞ்சியொரு வர்க்கொருவர் நண்ணச்
செல்வதுக காதகுறி செய்தனர்தி கைத்தே.

(சுக)

அப்பொழிதி லக்கயவ ரைக்கமைய மைந்த
ஒப்புரவீழ் மெய்ப்பொருளு ணர்ந்தவரு ணர்ந்து
தப்புதலு லாதவுப சாரமிய லத்தாம்
வைப்பினிலி ழிந்தனர்வ ணங்கினர்முன் வந்தார்.

(சுஉ)

அன்னவ்னா யன்பொடுத ழீஇயருகி னின்று
பன்னியுதி யற்றால பன்னினரை நோக்கு
மன்னனிடையுய்த்தவர்ம னத்திடைவி ரும்பிச்
சொன்னதுத ரப்பெரிது சொல்கெனவி டுத்தார்.

(சுக)

ஏவல்புரிவோரவரி சைத்தபடி கொண்டு
காவலன்மு னுய்த்தவரு காரியமு னாப்ப
மேவுசடவேடரைவி யந்தடிவ ணங்கி
ஆவலுட்குனதுதிய நேகவகை சொல்லி.

(சுக)

அருக்கியமு தற்பலுப சாரமவை யாவும்
திருக்கறவி யற்றிவரு ிதேனர்தமை நீவிர்
இருக்கமன முள்ளளவு மென்பதியி லென்னச்
செருக்கிவரு தீய்ரது செய்துறவ மைந்தார்

(சுக)

கோடுதலி லாவரசர் கோனினிதி யற்றும்
பீடுமுழு துங்கயவர் பெட்டிதுதல் செய்யார்
ஆடுவதை செய்பவன கத்தறிகி லாது
நீடுவளர் கின்றசெய னேரென நினைத்தார்.

(சுக)

வேந்தனுண ரும்படி நம் மெய்ப்மையைவி ளம்பிற்
சாந்தனுரை கொண்டுயிர்த டிந்திடுவன் மெய்யே
நாந்தகைவ தெங்ஙனென நாடினர்ப யந்நால்
நீந்தரிய துன்புகொடு நெஞ்சயர்த லானார்.

(சுக)

உண்பதுமு நங்குவது முட்டெளிவு மின்றி
நண்பகமி லாமலிவர் நாடொறும்வ ருந்தும்
பண்பதுதெ ரிந்தர்ச் பாலையன சீலர்
நீண்பதம்வ ணங்கிபது செப்பவரை செய்வார்

(௫௮)

நாடொறும்வ ருந்திலவர் நண்ணுமிட நண்ணத்
தாடொழுது வேண்டுவன தந்துவிடை தந்து
காடொடுத லம்பலக் டக்கவிடு கென்னப்
பீடொடுவ ணங்குப்பெ ருந்தகைபெ யர்ந்தான்.

(௫௯)

சென்றவர்க ணின்னிணுரை செப்பியென தில்லில்
நன்றுறைதி ரோடுனனு நஞ்சுனைய வஞ்சர்
நின்றனுப சாரமிகுந்டியுள் வேணும்
துன்றுவது ‡ தீபவதி தோறுமெம தெண்ணம்.

(௬௦)

ஆதலினெ மக்குவிடை நீயருள்வ தாயிற்
போதல்புரி வோடுமெனலு நன்றுபுரி தற்கும்
ஆதரம தேதுரைநீ னென்றரச னன்போ
டோதவிரு தேர்நிறைவு றும்பொருளொ டிங்க்க.

(௬௧)

வேண்டுமென லும்பதியி ரைந்திருவ ருக்கும்
பூண்டுகில ளித்தவர்பொ ருந்தவிரு தேர்மேல்
சுண்டுபொனி ரப்பினபி னேறுகென வேற்றித்
தூண்டுமெவ ரோடஸ்டமி னென்றரசு சொன்னான்

(௬௨)

நல்லவிடை பெற்றிவர்ந யந்தலுய தேவர்
மெல்லழவ ணங்கிவிடை யீகெனவி ளம்பச்
செல்லுதிரெ னத்திருடர் சென்றனர்செல் போதில்
வல்லபரி தூண்டுமவர் மற்றவரை நோக்கி.

(௬௩)

எங்குநர சன்பதியி லெய்தினர நேகர்
தங்களிலு மைப்புசழ்வு தந்துலுய தேவர்
துங்கவுப சாரநனி சூழ்வகையெ னென்ன
அங்கவரு மவ்வகைய வர்க்கறைய லானார்.

(௬௪)

துஷ்டகரு மாவெனுமோர் தோன்றல்பிர தானன்
இஷ்டனினிவன் யாமுமர சேவல்வழி நிற்பேம்
நஷ்டநனி செய்ததனை நாடியர செம்மால்
கஷ்டமுற முன்றலைக டிந்திகு வென்றான்

(௬௫)

நாமதுசெ யாமலடி நன்கரம றுத்துப்
பூமருவு காளிலோர்பு தற்கணிடை யிட்டு
நோமதுசெ யச்சொலர சேவனுழை யாம
லேமனவி ரக்தியுட னெய்தினமிந் நாளில்.

(௬௬)

உம்பதியி லேவரவு யிர்க்குதவி செய்த
நம்பரென வேயெமைந யந்துறுசன் மானம்
பம்பநனி செய்தனனெ னப்பகர லோடும்
வெம்பவம சத்தியம லாதுளகொல் வேறே.

(௬௭)

நீயெனவார் இவையரை, இவையரை
யதிசெய்தோரே

பொய்யுரைபொ ருதுபுவி பொள்ளெனவெ டுக்கக்
கையரிவர் தேரோடுக விழ்ந்தனர மூந்த
வையம்விடு வேராவனம் டுந்திடுத லின்றிப்
பையவய லெய்கினர்ப யந்தனர் ப தைத்தார்.

(௧௮)

வேறு:—யாது செய்துமெ னவுளத் தேங்கியித்
திது நேர்ந்தது தெய்வத்தி றமன்றே
நீதி மன்னன்மு னீதுநி கழ்த்திடப்
போது வோமெனப் போதலுற் றாரோ.

(௧௯)

வேந்த னுக்குவி ளம்பிடப் போனவர்
ஆய்ந்த கேள்விய றிரா டுதொழு
தோய்ந்து நின்றனா செய்தன ருற்றதைச்
சாந்த மூர்த்திகட் டோயந் ததும்பவே.

(௨௦)

மாய னேகுந்தி மைந்தரைக் காத்தச
காய னேசத்ய பாமைக ளிக்குறன்
னைய னேயிந்த நீணில முண்டசெவ்
வாய னேயென மாழ்கினர் வாழ்த்தியே.

(௨௧)

கஞ்ச னேமுத லானக ணக்கிலா
நஞ்சர் வானான் னுடனே யச் செய்தென்
வஞ்சர் கிழல கெய்தவ குப்பது
தஞ்ச மோமிகு தண்ணளி யென்பதோ.

(௨௨)

மூல மென்றக ரிக்குமுன் னேமுந்திப்
பால னஞ்செய்ப டிபகை யாகிய
கோல வெங்கர வுக்குங்கொ டித்தனை
சால நிற்பதந் தக்கதென் றேகொலோ.

(௨௩)

அப்ப டிக்குனக் கன்பனென் றியானுறத்
தப்பு றுத்தியென் றன்பகை யாயினோர்
மெய்ப்பு றுத்துநல் வீடடையச் செய்யா
திப்ப டிச்செய்ய தென்னையென் னையனே.

(௨௪)

என்ன னைந்திடு ரிங்ஙன்வ ருந்துபோ
தன்ன லுந்திது: னத்தனி ரங்கியே
தன்ன தாண் னுணவு ருக்கொடு
முன்ன டெய் னுன் முன்னமுன் னெய்துவான்.

(௨௫)

மால்கண் காண்முன் வந்த வுடனினர்
கால்க ரங்கின தித்துவ ளார்தன
ஆல மன்னுவ ரானநி ருடரும்
மேலு றுப்பொன்வி மானமீ தேறியே.

(௨௬)

வான கமழிக லாயினர் வையகப்
போன கன் ஜய தேவரைப் புல்லியிங்
கான நின்னுடை யன்புக்க ளவிலை
நான கங்கனி தங்கின னன்றரோ.

(௨௭)

சசுர யங்கியெனத் துணை தன்னரை நனவே வந்தபேய்.

என்னக் கூறிவின் னேகின னேகின
பின்னர்க் கண்டவ் ரோடுபெ ருந்தகை
மன்னச் சான்றவர் தம்மைவ ணங்கியே
நண்ணர்க் கால்கர நண்ணிய தெங்கனே.

(எஃ)

செப்ப வேண்டுமெ ன்ச்சய தேவரும்
தப்ப றப்புடன் ழுந்தந்த கடுவலாம்
ஒப்பில் வேந்தனு வந்துபத் மாவதி
யிப்ப திக்கெய்த வேவினன் யானமே.

(எஃ)

மன்ன னேவலின் வந்தசி விகைமேல்
அன்ன சீர்ப்பது மாவதி யன்பொடு
தன்ன தாருயிர் நாதனைத் தாடொழற்
கின்ன தேரல்ல நானென வேறினாள்.

(அஃ)

வந்து நாதன்ம லரடிபோற்றுபோ
தந்த வேந்தன் னுகிம னேவியோ
டுய்ந்தி டப்பணிந் துத்தமிக் கொண்மினே
எந்த நாளுநன் கேவலி யற்றென்றான்.

(அஃ)

அன்ன தாகென வன்பொட னைத்துத்தம்
பொன்னின் மாளிகை புக்குப்பொன் னாதனம்
மன்ன வைத்தும லரடி போற்றினாள்
சொன்ன வேந்தன்ரொ டர்பெருந் தேவியே.

(அஃ)

பொங்கு சிந்துகற் பும்மறை பூணிலே
கங்கை சாவித்தி நிகாயத் திரியொளிர்
மங்க லஞ்செறி நானென வைகினள்
மங்கை யர்க்குட்பத் மாவதி மாதரோ.

(அஃ)

வேந்தன் றேவிப ணிசெய்ய மேவுநாள்
போந்தொர் னாதன்பு ரவலன் றேவியை
நேர்ந்துன் றம்பிச ளாணனி தனமாய்த்
தீர்த்த னனென்று செப்பினன் றேறவே

(அஃ)

செப்புஞ் சொல்லவன் றேவிசெ வியிலும்
உய்ப்ப தாகவு டன்கட்டையேறுதற்
கொப்பி னுள்புறப் பட்டது ணர்ந்துளோர்
அற்பு தம்மென்ற கங்குலை வாயினார்.

(அஃ)

மாழ்க லின்றிப்பத் மாவதி மாத்திரம்
சூழ்பொன் னாதனந் தோன்றின ளாகவே
மூழ்கு துன்பினர் முன்னியி தென்னெனத்
தாழ்வ தாய்ப்பது மாவதி தன்முனே.

(அஃ)

நின்று மன்னவன் றேவிநி கழ்த்தினாள்
நன்று மூன்றொடு நான்குப வத்திலும்
தன்று னைப்பதி தன்னைத்த மூவவே
துன்ற லற்புதந் தோன்றலை போவெனா.

(அஃ)

ஆத வன்கண டங்குக திரென
நாதன் சாவைந வில்பொழு தேசெலா
மாத ராளிவன் மன்னுவ தென்றுகொல்
நீத மாயினி நீநிகழ்த் தென்றனள்.

(அஅ)

சொன்ன வந்தச்ச ஜாணன்ம னைவிபோய்
மன்ன லானபின் மன்னவன் றேவியீ
தென்ன கண்டறி வேனென வெண்ணிமுன்
துன்னு மந்திரி பொய்சொலச் சூழ்வித்தாள்.

(அக)

தேர்ச்சி யின்றுணை வாசெய்கெ னச்செயும்
ஆய்ச்சி யான்னுய தேவர ரசொடு
வாழ்ச்சி யாகிவ னம்புகச் செய்தொரு
சூழ்ச்சி யாலிறந் தாரென்று சொல்லினான்.

(கூஉ)

கம்பி னுலுயர் காதற்பத் மாவதி
பொற்பி னுதன்பு லிகொலப் போனது
நிற்ப தானமெய் யோவென ற்பொய்
உற்ப வித்தவ னோமெனக் கூறினான்.

(கூக)

சாற்று முன்பது மாவதி தன்னுயிர்
மாற்றி னுள்கண்ட மன்னவன் றேவிமுன்
போற்று வோரொடு பொய்வீன யாட்டுநான்
ஆற்ற வீவினை யாட்டென லாயதே.

(கூஉ)

என்றி ரங்கின ளியாருமி ரங்கினர்
துன்று கோயிற்று யர்க்கடள் முழ்கின
அன்று வேட்டைக்க டைந்தவ ரசனும்
சென்று னோருந்நி கைத்துள்வர் தாரரோ.

(கூஉ)

ஆவி தென்னென்ற ரசன்வி னுவித்தன்
தேவி யானிகழ் செய்கையை மந்திரி
நாவி னுலுணர்ந் தென்செய்வெ னுனெனக்
கூவி மன்னன்கு லெகுலைந் தேங்கினான்.

(கூச)

ஏங்கி யீதுசெய் தாளுயி ரீர்வெனேல்.
ஓங்கு ம்பெண்கொலை யொல்லையி லென்னுயிர்
நீங்கு மாபுரி வேனென நீணகர்ப்
பாங்கி லங்கிப டெங்குழி பண்ணவே.

(கூரு)

மந்தி ரிக்குவ குத்துப்பத் மாவதி
அந்த மானத றிஜய தேவர்முன்
வந்து தாழ்ந்தும்ம னைவிபென் னுலுயிர்
சிற்த லாகிய தென்றுதெ ரித்தனன்.

(கூக)

வேத நாதன்வி ளங்குமு ளத்தினோர்
மாத யாவொடு மன்னவ னைப்புலி
வீத லானதுன் னுலன்று மேவெனப்
போத லாயினர் தேவிபு மத்திலே.

(கூஎ)

சொன்ன வந்தச்ச ஜாணன்ம னைவிபோய்

கண்டு கண்ணனைக் கண்ணினுள் ளேவரக்
கொண்டு தாளமும் லீலையுங் கைக்கொடு
பண்டு மன்சொன்ன பாட்டறு நான்கென
மண்டு மல்டப திகொண்டு வாழ்த்தினார்

(கூடி)

வாழ்த்தி ராதைவி லாசத்தை மாலரி
கீர்த்த னத்தொடு சேரக்கி ளத்தலும்
தீர்த்த னுனதி ருநெடு மால்செவிக்
கார்த்த தாகவ னுகினை னன்பர்முன்.

(கூண்)

புல்லி யல்டப தியைப்பு கலுவோர்
நல்ல தென்றுந வின்றுவி னுவுவோர்
அல்லல் போகவ வரிடத் தல்லொடு
வல்ல நன்பக லுஞ்சென்று வைகுவேன்.

(நா)

என்றி யம்பிப்பத் மாவதி தானெழ
நன்று தண்ணரு ணட்டங்க ணட்டவும்
தன்று வானவர் பூமழை தூற்றிட
நின்றெ முந்துதன் னுதனை நேர்கண்டார்.

(நாக)

வாழி கூழிவை ணவரி யாவரும்
ஆழி நாதன டிபணித் தேத்தினார்
சூழும் வேந்தன்றெ ருதியோ டன்பர்காற்
சீழ்வ ணங்கிக்கு யாதிகி ளத்தினான்.

(நாஉ)

ஜயதேவர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக சரித்திரம் (உ) க்கு செய்யுள் (உனய).

முற்றிற்று.

து ள சி தா ச ர் ச ரி த் திர ம்.

—:○:—

பொன்னி னாயகன் புனிதவான் மீகனைப் பாப
வன்னிவையகத் துளததை யுதித்தரி பத்தி
தன்னி னொழுவை யென்றலுந் தாளினைப் போதில்
சென்னி மண்ணுறத் தண்டனிட் டவனியிற் சென்றார் (க)

அத்தி னுபுரத் தமர்கனே ஐரவெனும் பெயரின்
உத்த மக்குலத் தாத்துமா ராமனுக் குரிய
வித்த கச்சுத னுதலு மிகமகிழ்ந் தீன்றோர்
புத்தி ரன்றனைத் துளசிதா செனப்பெயர் புகன்றார். (உ)

ஆய மைந்தனை யன்புட னுடொறும் வளர்த்தேழ்
ஆய னந்தனி லுபநய நத்தினை யாற்றித்
தூய பன்னிரண் டாண்டினுட் டொழின்மறை யனைத்தும்
ஏய பின்மம தாயெனு மினைமண மிசைத்தார். (ங)

இளமை நீங்குறத் தையலைப் பிரிவுற தியன்றவ்
வளமை மாநகர்க் கரசுக பரனுரை வழிப்பட்.
டெளிமை யின்றியெச் செல்வமு மியைந்தனு பவிப்பார்
துளிமை போலொலி தளத்திறை யொடுகர நடந்தார். (ச)

மமதை மாதிரை மறுபகற் றுதுவந் தடைந்தே
உமது தாயுமைக் காணுதற் குவந்தழை யெனயான்
மமது பாலடைந் தேனெனத் தையலு மாமித்
கெமது தாயகம் போய்வரு வேனென வியம்பி. (ஞ)

வணங்கி நல்விடை பெற்றனை யகத்திடை வந்தே
இணங்கி நல்லுரை யாடியங் கிருந்தன ளிருக்க
நிணங்கொள் வேலை னுடன்சென்ற மமதைத் தனையர்
மணங்கொ டேவியைக் கண்டில நிலவிடை வந்து. (ஊ)

அன்னை தன்னையெங் கெனவினுய்த் தெரிந்தக மயர்ந்து
பின்னை யஞ்சிலர் மாமியூ ரிரவிடைப் பெயர்ந்து
மன்னும் வாயிலிற் கதவடைத் திருந்ததை மதித்துத்
துன்னு மேன்முகட் டிருந்திழி பாம்பினத் தொடடு. (எ)

கயிறெ னங்கொடு சதனமே லேறினர் கடுகிப்
பயிலு முன்றிலிற் பாய்தலு மொலிதனாப் பயந்து
தூயிலொ ழிந்தனர் யாவருந் துணுக்கெனத் தோன்ற
மயிலி யற்றளி மமதையும் வெளிவந்து மாழ்கி. (ஐ)

தமிழ்சாசனம் - 100-வது பதிப்பு

ஆவி நாதநீ ரல்லெனுங் கடலிடை யழுந்தி
மேவி நீங்கிய தெவ்வித மிதுவென விதியோ
நீவி ரேறிய தெத்திற நிகழ்த்துக வென்னத்
தாவி நான்வர நீவிடு கயிற்றெனச் சாற்ற.

(௯)

காட்டு லீரெனத் தொடர்ந்தவ ரொடுவந்து கண்டு
நீட்டு பாம்பெனத் தெரிந்திது தாம்பென நீர்கை
பூட்டு போதிலுங் கண்டிலீர் காமமென் புழுக்கம்
மூட்டு வெம்புகைப் படலையின் மூழ்கினீர் முழுதும்.

(௧௦)

இந்தி ரன்றலை பத்தினன் காமத்தி லிழிந்து
நொந்தி ரங்கின தறிந்திலீர் வருகென னுழைந்து
தந்தி ருச்சத னத்துளோ தவிசிடையிருத்தி
மைந்தில் விஞ்சிய மமதையு மின்னுரை வழங்கும்.

(௧௧)

பெண்க ளாசையங் கடலிடை மூழ்கினர் பெரிதும்
கண்க லங்குவ ராகலிற் காகுத்தன் கழல்மேல்
எண்க லந்துநீர் பேரின்பக் கடலிடை யிறங்கி
உண்க நாமசங் கீர்த்தன முத்தனை யுவந்து.

(௧௨)

இனியொவ்வ வாடெனக் காமத்தை யிகழ்ந்தன ராக
வனிதை கூறலுந் துளசிதா சாமென மதித்துப்
புனித மாஸ்சர ணங்களை யுளந்தனிற் பொதிந்து
தனிதி லாமுக மமதையைப் பார்க்கிது சாற்றும்.

(௧௩)

நெருப்பில் லீழ்தரு குழுவியைத் தாய்கண்டு நேர்ந்து
விரும்ப மோடகற் றுதலென நீயெனை விரும்பிக்
கருப்பு வின்மதன் கணையினுற் கவலுறு கருத்தைத்
திருப்பி னாயுதிற் றேவிடன் றன்னைநீ தெரிக்கில்.

(௧௪)

என்று கொண்டவ ரிணையடி மேல்விழந் தெழுந்து
நன்று சொல்லினை யென்றுகொண் டாடியே நயந்து
நின்று நீ செய்த நன்றியை நேர்வது நிலத்தில்
ஒன்று மில்லெனத் துணிந்தக நீத்தன ருன்னி.

(௧௫)

(வேறு) அவ்வயின் கன்றகல்வ னத்தினிடை யன்மதித்
திவ்வியப கீரதிந திப்புனல்செ நிந்து
வெவ்வியலொ ழிந்துறுவன் மீகனல வோரான்
இவ்வியலி னின்றனனெ னத்தெளிவ தெய்தி.

(௧௬)

ஈசனிய மித்தசெய லிவ்வுலகில் வந்து
பாசமிகு பெத்தர்வினை பாறும்வகை செய்ய
மாசறுதல் செய்திலன்ம யற்கடல்வி முந்தேன்.
சீசியிது தீரும்வகை செய்வெனென வெண்ணி.

(௧௭)

நல்லுணவொ ழிந்துவரு *நாளடியெழுந்து
செல்லுநதி மூழ்கினர்தி னஞ்செய்கருமங்கள்
வல்லையின்மு டித்துதிர்வ னச்சருக ருந்தி
யெல்லையில ருந்தவமி யற்றினரி ருந்தார்.

(௧௮)

இப்படிய ருந்தவமி யந்துபவர் நானும்
கைப்படுக மண்டலந னீர்கொடுகை கால்கள்
துப்புரவு செய்தொரும ரத்தடிசு ரக்கக்
குப்புறுதல் செய்வர்மிகு நீரதுகொ ணர்ந்தே

(125)

ராமனென வோதுதிரு நாமமற வாத
நேமர்வரு டங்கள்பனி ரண்டதுநி ரம்பத்
தூமாமு றைந்தகழு துண்டுமிகு தூநீர்
ஏமமுறு நாளிடையெ திர்த்ததொரு போழ்தில்

(126)

கோரவுரு வோடுகைகு வித்துமைவி ரும்பி
நேரும்விழி காணவெதிர் நின்மனனு மக்கோர்
ஆர்வமுறு நல்வரம ளிக்கவென வப்போ
தேருறுத வத்தினரி யம்புவரெ திர்த்தே.

(127)

பேசியநீ யாருனது பேரெனவென் முன்னே
நேசமொடு வந்ததெனி மித்தமுரை செய்கென்
நேசறுத வத்தினரி யம்பவெதிர் பேயுங்
கூசலற வேயெதிர்கு நிக்ஞமவர் முன்னே.

(128)

நானலகை யித்தருவில் நாள்பலவி ருந்தேன்
ஆனபல நானெனினு மாறுகிண நேரி
பானமது செய்விதியில் பண்பதனி னாலே
மேனிதளர் தாகமிக வெம்பியுற லானேன்

(129)

அன்னதொரு தாகமுட னண்மியவெ னக்குப்
பன்னிருசம் வற்சரந னீர்பருகு பண்பு
துன்னிடவ ளித்தியத னுலருஞ்ச ரந்தேன்
நின்னினைவி னேருமவர் நேர வெதிர் நின்றேன்

(130)

என்றலகை யனபுடனி யம்புமவை யெல்லாம்
தன்றுணையின் மாதளசி தாசர்வின வித்தாம்
ஒன்றுதலி லாதவுள முற்றிவணி தென்னே
நன்றுவண நாடவெதிர் நண்ணியது காகம்

(131)

எண்ணியது கற்பகமெ திர்த்ததொரு கள்ளி
புண்ணியம்வி ரும்பவெதிர் புக்கதுகொல் பாவம்
உண்ணியநல் லாரமுத முன்னவெதி ருற்ற
தண்ணியக ளென்றுணைசெய் தன்மையவை போல

(132)

(வேறு) அச்சு தன்றினைநி னேந்தபொழு தோர லகைதாள்
இச்சு ரந்தனிலெ திர்த்ததினி யென்செய் வனென
மெச்சு றுந்துளசி தாசர்நினை வேலை தனிலே
கைச்சு தென்னெனவெ திர்த்தலகை நின்னு கழறும்

(133)

நீமி குந்தமதி மானெனநி னேந்தன னினித்
தோமி லென்றகவி னுக்குரிய துங்க வாமொன்
ரூமி ணங்கவுரை நார்கொடல வோவ ணியலும்
தாமி ணங்குறுவ தன்னபடி தானெ னனுமே

(134)

நன்று நீயிவனெனக் குதவ நண்ணி னையெனில்
மன்ற லார்துளவ ராமனெதிர் தோன்றும் வரமொன்
றன்றி வேறெதினு மாதரமெனக்கி லையென
நின்ற பேயடிபெ யர்ந்துபய நீடி யதரோ

(உரு)

தூர மேவிலகி நீபுகல்சு வாமி தனைநின்
நேர தாகவிடு நின்மலனை நீதே ரியவே
சோர்வி லாதுபுரி வேனெனலு நீம்து ளசிதா
சார்வ மோடவனை யாரெனவி ஞாலி னாரரோ

(ரு)

வாயு மாமதலை பென்றலகை கூற வயவின்
நேயு மாருகிம நெங்குறைவ தியான்வி னாவிலே
ஆயு மாதுபுக லென்னமுறை யேய நிவுறப்
பேயு நீதினம்வி னுவுறுபெ ருங்க தைமுனே

(ருக)

சிரவ ணஞ்செய்பவ ருக்குமுனம் வந்து சிரவணித்
தூரமி ருந்துசெலு வோர்பினரு வந்து செலலாய்ச்
சிரம்வ யங்குறுகு லாவொடுசி தைந்த கலையும்
கரமி லங்குதடி யுங்கவினு கோவ ணமுமே

(ருஉ)

கொண்டு மாருதிரு லாவுறுவர் வேதிய 'நின்மும்
பண்டு வோரெனவ நிந்திடுதி யென்ற கலவே
விண்டு தந்திலையின் மேலினர்வி யந்து மறுநாள்
பண்டு போல்வினவ யாவரினு மூந்து பட்ர

(ருங)

நித்தி யக்கரும மியாவையுமு டித்து நிமலன்
பத்தி யிற்பயிலு வோர்முனம டைந்து பயில்போ
துத்த மக்குணநன் மாருதியு னைத்த படியே
வித்த கச்சபையின் மேலினரி ருந்த னாரரோ

(ருச)

அங்கு ரைத்திடுபு ராணநடை யன்றும் வினவித்
தங்கு மெய்த்தவர்செ லப்பினர்ச தாக நிமகன்
எங்கு நச்செலுவ தோவவணி லேக விவர்பின்
பொங்கு வப்புடன டந்தனர்தொ டர்ந்து புனிதன்

(ருரு)

பாத தாமரைகள் பற்றினர்ப ணிந்த ருள்செய்வாய்
நீத னேயெனலு நீயெனடி திண்டன் முறையே
யோத காத்தெனவி ராமனடி யுன்னு கிறமெய்த்
தூத னின்னடிதொ டத்தகுமெ னத்தொ மூலுமே

(ருரு)

அத்த னித்தலையி னின்றவனு'மான மலமா
நித்த ணைப்புகழ்வன் மீகனிவ னென்று நினையா
மெத்த வுட்பிரிய மோடவண்வி யந்து தழுவி
யுத்த மக்குணவு னக்குறுவ தோது கெனவே

(ருரு)

நீவி ரும்புறுமி ராமனது சேவை நிலையை
நான்வி ரும்பினனெ னத்துளசி தாசர் நவில
மாவி ரும்புறி மாலைவிழி காணும் வகையிங்
கேவி ரும்பியவ செய்தும்வகை செய்வ ணினிதே

(ருரு)

—தான் னொருவரையு பாராதுகூட மாருதிவந்திடுகல்.

என்ப தாய்மறைவ தாகியவி ராம னிருதான்
முன்ப தாகியிரு வந்தனைபு ரிந்து முதலே
நின்ப தாதரவன் மீகிரினை நோக்க நெழ்தாம்
அன்ப தாயினன வற்கருள னின்க டனரோ

(௩௩)

என்ன மாருதியி னைத்திடவி ராமன் வினவி
நன்ன ராகவென வானரந டந்து டன்வரத்
தன்ன தாகியகூ ராசனமு டன்று ளசிதா
சன்ன லாகவன் ராசிரம முற்ற னனரோ

(௩௪)

வந்து தந்நிலைவ ிழிச்செலவு விர்தன் வனைந்
குந்தும் வானரந்ரு முக்கொடுசெல் கின்ற னனென
முந்து வந்தனைபு ரிந்திடுத லின்றி முயலப்
பிந்து மாருதிய ழன்பரிடை வந்து பெரிதே

(௩௫)

உன்னி ராமனையு வந்துதரி சித்த னைகொலோ
வென்ன வானரந்ரோ டேகினவ விர்த னையலால்
அன்ன ராகவன் டைந்திலனெ னப்புக லலும்
துன்னு தேனுவையொ ராடென நினைத்த துணவே

(௩௬)

ஆன தென்றனும் னேதலும் யோத்தி நகரான்
கோன்ம கன்னினகி காதலனெ டங்கொ டமரம்
தான்வி ளங்குகர னென்றுமுனி சாற்றி னபழக்
கேன டைந்திலனி னித்தனதி லக்குவ னெடே

(௩௭)

சுதையுந் தொடர யானையுற லின்று தெளியப்
போத ரும்படிபு ரிந்தருளு பொங்கு புகழின்
மேத குந்திறலி னேயெனவி ளம்பி னர்முனே
நாதன் வந்ததறி யாமனலி கின்ற வரரோ

(௩௮)

துளசி தாசரிது சொல்பொழுதில் வாயு சுதனிற்
குளம் னேராதமு னுற்றுவனி ராக வனெனத்
தெளிவு செய்துமறை வாயுறையுள் சென்று நினைவிற்
கனவி ராகவனை யன்பொடுது தித்த னரரோ

(௩௯)

ஆர ணந்தெளிவு ருவமல வாதி யெனமுன்
வார ணந்தெளிய வந்தவவ சுந்த னாயெலாம்
பார ணஞ்செய்பவ வெங்குறிறை கின்ற பரம
கார ணங்கதுவ லானவவெ னக்க ருதவே

(௪௦)

இன்ற நேக வித மாயெனைகி னைந்த னையெவன்
நன்று மாருதிந லின்றிடுகெ னச்ச னகிதோள்
துன்றி ராகவனை திரிந்ததுதெ ரிந்து தொழுது
நின்று நின்வடிவு காணநினை கின்ற வன்முனே

(௪௧)

ஐயு ருதறிய நீயடைதல் வேண்டு மெனவன்
கைகள் சென்னியிசை கூப்பவுனர் கண்ண னனும
மெய்ய னுப்பிரவ மேவல்கவி கால மலவோ
எய்தொ ணுதெனவி யம்பவனு மன்பு கலுமே

(௪௨)

நின்ன தேவலின டைந்தநிம லன்றெ ரிவதாய்
உன்ன தாய்வுரு வந்தெளிவு றுத்தி டெவதால்
என்ன தாழ்வுவரு மென்னநெடி யோனி சைவுகடர்ந்
தன்ன தாகிலின வத்துளசி தாச ரகமே

(சுக)

தம்பி யுஞ்சன்கி யுந்தொடர்வுறத்த னுவினே
டன்பின் மேவுமுன டைந்தனும னத்து எளிகதா
சுன்பு கூரவுன தெண்ணமுழுவாகு மெனவும்
தம்பி ரானெதிரில் வந்துநிலை தந்த ருளினான்.

(ரும)

வண்ட லம்புநறு மாஜுமுடி யுந்தி கழ்வுதும்
குண்ட லங்கொரு செம்பொனுடை யுங்கு லவுகோ
தண்ட முங்கரிய கோலவடி வந்த கவுறக்
கண்ட வன்பினர்க ளித்தடிப ணிந்த வுடனே.

(ருக)

ராக வன்பணியு நல்லவரை நன்கு தழுவு
லாக மாருதிய வன்பினரை நோக்கி யமலன்
போக மால்சரித முன்புபுகல் புந்தி யதனால்
ஏக நாதன்வர வெய்தினையி னிப்பு வியிலே.

(ருஉ)

மோன மெய்த்தவமெய் தாமையினி முன்பு புகலும்
சான கிக்குரம ணன்சரித மேதகுமதால்
ஞான மிக்குறந வின்றுறுதி பென்றுநளினைக்
கான சிற்பரணை நோக்கிமிரு மன்பினறைவான்.

(ருங)

தசர தன்புதல்வ நியினிதி சைந்ததகவால்
நிசமெ யன்பினர்த யுக்கருள்செய் கென்ன நெடியோன்
வசையி லன்பர்தலை யிற்கையினை வைத்தருளினன்
கிசைவு அம்படியி யுற்றிமறை வெய்தி னனரோ.

(ருச)

(வேறு) அமல னேவலி னனுமன் சொன்னதே
விமல ரானமெய் யன்பர் மேற்கொடு
நிமல மானகா சிக்கணேநிலாய்க்
கமல நரபன்மெய்க் கதைதொ டங்கியே.

(ருரு)

ராம நாமமே நவின்றி யாவரும்
நேம மேபுரிந் துறநி ரப்பிரீள்
வாம நன்கழன் மறப்ப தின்றியே
தாமி ருந்தனர் துளசி தாசரோ.

(ருசு)

இவர்த மன்புகண் டினையிற் காசிவாழ்
பவர்ம டம்புரிந் ததனி லேபயின்
றவரி ருந்திட வமைவு செய்துமற்
றெவரும் வந்துணற் கிசைவு செய்தனர்.

(ருள)

பொன்னின் வெள்ளியிற் புரிந்து பாத்திரம்
துன்ன வும்பிற வுந்தொ சூத்துமற்
றன்ன சாஸையி லளவி லாருடன்
மன்னி யுண்டிருந் தனந்நன் மாதவர்.

(ருஅ)

மகாத்மியர் பக்தலீலாமிர்தம்

இப்ப முக்கிவ ரெய்து நாளிலே
ஒப்பின் மெய்ப்புக மூலகெ லாம்பரர்
தப்ப திக்குளே யவர்ம டத்தினுக்
குய்ப்பர் வேண்டுவ வுலப்பி லாதன.

(ருக)

வானு ளேவருங் கால மற்றதிற்
ரூனு ருதவத் தன்மை போலவே
ஞான மாதவர் மடத்தி னண்ணினும்
ஆன தின்றென வமைத லாகவே.

(கூடு)

மறைநல் வேதியர்வரவும் போகவும்
குறைவி லாதரி பஞ்சை கொள்ளவும்
நிறைய வுண்பவு நீமிர்த லான்மடத்
திறையு மூடுத லிலையெவ் வாயிலும்.

(கூக)

கொள்ளு வோரிலநக் குறைய தொன்றுமே
உள்ள தாயுற ஹோருதி னந்தனில்
கள்ள ரானவ ரிருவர் கங்குலின்
மெள்ள வெய்தியுள் விரவ லாகியே.

(கூஉ)

யாவருந்துயில் பேர்திலெய்வள
வாவ லோவதற் களவு சால்பொருள்
மேவ வேகொடு மேவ வாயிலிற்
காவல் வீரரோ ரிருவர் கண்டனர்.

(கூங)

கண்ட வீரரைக் கண்டு கள்வரிங்
குண்டு காவலென் றுணர்ந்து வேறொரு
மண்டு வாயிலிற் புகம டங்கிட
விண்ட வில்லுடை வீரர் தோன்றினார்.

(கூச)

இங்கு முள்ளது காவ லென்றமற்
றங்கு மானமற் றெங்கு மாய்வுறீ இக்
கங்கு லுங்கழி வாகக் காவல்செய்
துங்க வீரர்தற் தடையிற் சேர்ந்தனர்

(கூடு)

உள்ளு ளேயிருந் துறுவ வேலைநாம்
கொள்வ தானகே பூர குண்டலம்
விளவி லாமுடி லிளங்கு வில்லுடன்
எள்ளில் வீரரிங் கெய்த னோக்கிலேம்.

(கூ)

என்று பேசியங் கிருந்து பின்வெளி
துன்று போதுமுன் சொன்ன வீரர்தம்
வென்றி வில்லினிள் விசிக மேவிடற்
கொன்ற லானதை யுணர்ந்து மீண்டனர்.

(எ)

கொண்டு போகமுன் கொண்ட யாவையும்
பண்டு றைந்தவப் பாங்க ரஞ்சிவைத்
துண்டு போவதற் கிடமென் றுன்னியே
விண்டு வந்தனர் வெளியில் வீரர்முன்.

(டி)

நன்றி மட்டும் தான் தான் தான் தான்

வெறிது வந்தபோ தினும்வி டாதவர்
தெறுதல் கண்டுபின் நிரும்பி யுள்ளுநீஇச்
சிறிது மேகுதற் கிடனில் செய்வதே
தறிகி லோமென வயரும் போகிலே.

(சுசு)

விடித லாகவே விதியின் யாவரும்
நெடிதெ மூங்கிட நிமல னைத்தொழு
தழுக ளார்த்திசெய் தயல்வ ரப்புகும்
கொடியர் கண்டுதாள் குறுகி வீழ்ந்தனர்.

(சுட)

வீழ்ந்தி யாஞ்செய்தி வினைபொ றுக்கெனத்
தாழ்ந்த நீவிரியார் சலிப்ப தென்னென
வாழ்ந்த மாதவர் வினவ மற்றவர்
சூழ்ந்த செய்தியைச் சொல்ல லாயினார்.

(சுக)

திருட வந்தயாந் திருடிச் செல்பொழு
திருவர் வில்லிநோ டெந்த வாயிலும்
தருவ தின்றியே தடுப்ப தாயினார்
வெருவி யிங்ஙனே யிருந்து விம்மினேம்.

(சுஉ)

ஈது தானிகழ் செய்கை யென்றிடச்
சாதுவாகிப துளகிதாசர்தம்
தீதில் சீடரெல் லாநூ ளு சேர்வுற
நீதி யோடழைத் திதுநி கழ்த்துவார்.

(சுங)

போவ தும்பொருள் புகுவ துஞ்செய்வார்
யாவ ருந்தடை யின்றி யிங்ஙனே
மேவு துஞ்செயற் றுகதிர்வி ரோதமாய்க்
காவல் செய்துளார் ஈர்க டைக்கனே.

(சுசு)

எனவி னுவமற் றிணிது தாசரா
யினர்சு வாமிதம் மீருப தங்கனும்
நினை யவாயிலிற் கர்வ னின்றிடப்
புனைகி லோமெனப் புகன்ற போகிலே.

(சுரு)

பொய்யில் குண்டலம்புனைகி ரீடமொண்
செய்ய வம்பரந் திகழ்வி லோடுகார்
மெய்யி னானினு மீள்கி லாதது
கையர் கூறினார் கடைக்கண் காண்டென.

(சுசு)

நான்கு வாயிலு நவின்ற வீரர்முன்
ஞேன்ற லாதமை கண்டு சூழ்தரச்
சான்ற மாதவர் வியந்து தாசரோ
டேன்ற தென்னென விரங்க லாயினார்.

(சுஎ)

களவுசெய்தன ரென்று கைவிடுலா
முளவ லும்வர வெய்து வாடுபனில்
அளவில் வெண்ணெய்முன் னழுது செய்தனை
களவி லென்றுனைக் கருதல் கூடுமோ.

(சுஅ)

தென்னாற்குநீதி அதுவெனநீதக.

வேத முந்தொட வெள்க நின்றநின்
பாத பங்கயும் பட்ட தோகடைப்
போதல் செய்தநின் பொன்ன டிக்கியான்
ஏது செய்வதிங் கெதிர்க்கம் மாறரோ.

(எக)

எனவி யம்பியங் கிருந்த சோரர்மேற்
கினவல் செய்வது சிறிதுமின்றிதும்
மனம்வி ரும்பிய மாடு கொண்டொண்
புனைவ தின்திரீர் போகவென்றனர்

(அற)

சாது சஜ்ஜனீர் தலைவரேயும்மால்
ஆதி யம்பர னூன சோதியைத்
தீது செய்துந் திருட ரானயாம்
கோதி லாதுகண் கொண்டு கண்டனம்

(அக)

பரிசு வேதிதந் படுமி டந்தொறும்
துரிசில் பொன்னையத் துலக்கு கின்றதும்
இரவி தோன்றுமு னிருள்வி லங்கலும்
சரிய தாகநந் தாள்கள் மேவலால்.

(அஉ)

எங்கடவினை யடல்து ஞானமோ
டிங்கு நீங்கினை மினியுஞ் சேவடிப்
பங்க யந்தொழும் பரிசு செய்வதே
நங்கள் வேண்டிக லெனந வின்றனர்

(அங)

பணிதல் கடு ரமனைப்பெறுந்
தணுவில் புண்ணியந் தான மைந்துளீர்
அணிது நும்முட னணுக லாவதே
துணிவெ னக்கெனச் சொலியி ருத்தினார்.

(அச)

வேறு இன்ன வாறிவ ரொழுகுநா ளொருபக லிடையே
மன்னு மாமட வாயிலோர் மறையவன் வந்து
நன்னர் ஜானகி ராமவென் றொருமொழி நலின்று
முன்ன ரோர்பிர மக்கொலை முடித்துளே னெனக்கு.

(அரு)

உளகொ லோபிர சாதமென் றேவின வுற்ற
அளவென பாசனஞ் செய்துகிருந் ணர்ப்பண மாக்கிக்
கிளர்வ தாகிய போஜனஞ் செய்யுமுன் கேட்டார்
துளசி தாசருந் சூழ்ந்தவே தியருமச் சொல்லை.

(அசு)

கேட்ட யாவருந் துணுக்கெனத் திகைத்தனர் கெழும
வேட்ட ருந்திலர் துளசிதா சரும்வெளி வந்து
நீட்டு கைகொடு தழுவினர் நெடுங்கரம் பற்றிக்
கூட்டி வந்தந்தப் பந்தியி லிருத்தினர் குறித்தார்.

(அஎ)

அந்தணாளீ ஜானகி ராமவென் றதனல்
வெந்த துன்பிர மஹத்திமுன் லுகிய வீணைகள்
இந்த வேதிய ருடனரு தருந்துக வென்ன
முந்த வேதிய ரியாவருந் தடுத்திது மொழிந்தார்.

(அஅ)

(அகம்)

(கூடு)

(55)

(5, 2)

(५५)

(க.சு.)

(५८७)

(५५)

(56)

(கூடி)

1906 Aug 10. From the 1st to the 10th of Aug. 1906. 13.6.1906. 1906. 1906.

(வேறு) காலம்வந் தேயவன் கழியக் கற்பினால்
மேலருந் ததிரிகர் மனைவி வம்மினான்.
சாலவுந் தெளிவொடு தனது நாதனே
டேலுற வரநதி தீரத் தெய்தவே.

(சுசு)

முளரி மேன் மேலுற மூட்டி யன்னதில்
இளகின கருத்தளா யிறங்க வேகுவான்
அளவில ரொருவரும் வழியி லன்புடைத்
துளசிதா சுதுமடந் தோன்றக் கண்டனள்*

(ரா)

கண்டதி லுறைபவர் கழற்கண் வந்தொரு
தண்டரிட் டேகுறச் சமைந்து தாசர்பாற்
பெண்டனி வந்தரி பேர்நி னைத்துறும்
தொண்டரை வணங்குவத் துளசி தாசரும்.

(ராக)

கண்விழித் துணங் குற்ற கன்னிபால்
உண்மகிழ்ந் தகைப்புத் திரருண் டாகி
மண்மிசை வர்த்தகென வாழ்ந்த மற்றவன்
விண்ணவ ரேட்டி கீந்த தெண்ணியே.

(ராக)

உடனிறந் திடுவதை யுன்னி வந்தயான்
திடம்படு முழுதே வடிபைச் சீர்பெறு
மடத்தனில் வுணங்கினென் றனக்கு மைந்தர்கள்
அடைத்திட வாழ்த்தினீ ரதுபொய் யாகுமோ.

(ராக)

தெரிசிலே னெண்வவன் செப்பக் கேட்டவர்
அரிவையே யுன்கேய லறிகி லாகியான்
புரிவுட னுரைத்தன னைபொய் செய்கிலான்
விரிபுகழ் ஸ்ரீவழி யெனவி ணம்பினார்.

(ராச)

தீங்கறு சொல்லுவி கேட்டுத் தீதில்சாட்
டாங்கம தாப்பினுந் தாழ்ந்து மற்றவன்
ஓங்கெரி வளரிடத் துறும்பி ரோதத்தின்
பாங்குவந் தனள்பதி யெழக்கண் பார்த்தனள்.

(ராக)

கூடவந் தவர்களுங் குவிந்து கண்டுடன்
நீடுறு களிப்புடன் வியக்க நேரிழை
பீடுறு கணவன்கை பிழத்துக் கொண்டுகேர்
ஆடக மடம்புகுந் தளவி லின்பொடே.

(ராச)

இருவருந் துளசிதா செனுமெய் யன்பர்தம்
திருவடி வணங்கமற் றவரும் ஸ்ரீஹரி
கிருபைசெய் தனனெனக் கிளத்தி வாழ்த்தினர்
பொருவரு மிருவரு மனைக்கட் போயினார்.

(ராள)

போனபின் துளசிதா சென்னும் பொய்யிலா
ஞானமெய் யன்பினர் நவின்ற வாசகம்
தரனது மெய்யெனத் தனைய ரெண்மரை
கூனமில் லாதுபெற் றுவந்து வாழ்ந்தனர்.

(ராஅ)

புறநாடுபெயர்ச்சுடல்.

செத்தவன் பிழைத்தெழச் செய்த வாசிசால்
உத்தமர் பெருமையவ் வுரெ லாந்தெநிர்
நெத்தவர் தனிலுள் திதனை யொப்பதென்
மத்தலம் பெருந்கனி துறும்ப லாயிற்றே (நாசு)

அணுகுகள் னாரும்வெளி யாய மைந்ததும்
நணுகுகள் னந்திசோ றுண்ட நன்மையும்
பிணமெழுந் துறவருள் பெரிது செய்ததும்
தணிவிலிவ் வைணவர் தம்ம தாணையே (நாடு)

ஆனதத் தின்புரி யாளு மக்பராங்
கோணுணர்ந் திடச்சிலர் கூறந் கேட்டவன்
ஈனுடை மூத்திரி தன்னைக் கூவியவ்
வானவை னைவர்தமை வாச்செய் கென்றனன் (நாடுக)

கேட்டமந்திரியுநன் மென்று கேடிலார்
மாட்டுறச் சிவிகைதேர் வழுவை யாழிய
கூட்டியக் காசியைக் குறித்துச் சென்றவர்
ஈட்டுறு தவத்தின்மா மடத்தி லெய்கினான் (நாடுஉ)

எய்தின மந்திரி யிணையின் மாதவர்
செய்யசெந் திருவடி வணங்கிச் சீர்த்திசேர்
ஐயதும் பெருமையை யறிந்தெம் மன்னவன்
வையமீ திவர்த்தவன் வருதல் வேண்டினான் (நாடுஉ)

ஆதலா லுருப்புநிர் தடைய வேண்டுமென்
ரோதலு மாதவ ருவப்பு ருதெமக்
கேதுவேண் டெவதவ னெய்தற் காயினும்
போதுறில் வைணவம் புரிய லாமெனே (நாடுச)

எண்ணினன் மெனவவ னேற்றுந் தேரின்மேல்
நண்ணியத் தினபுரி நயக்கச் சென்றுமுன்
அண்ணல்வர் தடிதொழு தழைத்துப் போகப்போய்க்
கண்ணிய வரியினை கவின் வைகினார் (நாடுரு)

வைகின துளகிதா சருக்கு மாண்புறு
செய்கைசோ டசம்வழு வாது செய்துதன்
கைகளின் வணங்கியுந் துதித்துந் காதலின்
நைகுத லொழியவோ ருரை விறுவான் (நாடுசு)

ஐயரே நீர்செயு மற்பு தங்களை
வையகம் புகழ்வது கேட்டு மற்றொரு
தெய்வயின் மெனவுமை மதித்துந் செய்கையை
மெய்யுறக் காண்பது வேண்டி னேனாரோ (நாடுஎ)

என்றவன் மனக்குநே ரிராம நாமமே
ஒன்றல பலசெயு மென்ன வோதிய
நன்றெழி லிராமனைக் காண நாட்டுநிர்
இன்றெனி லுமைவிடே லென்ன வோகினான் (நாடுஅ)

ஸ்ரீ பக்த லீ லா மி ர்த ம்.

ஓதியங் குழையரை யழைத்திங் குற்றுறை
மாதவர் தமைவிட ராக மற்றென்று
மீதிய லிருக்கையை மேவி னுன்பின்பு
சாதுசற் சனர்செயுந் தகைவி ளம்புவாம்

(ராகெ)

(வேறு) சஞ்சிவி கொண்டு தருமாருதி தன்னை யுன்னும்
நெஞ்சோ டிருந்து துதிக்கின்ற நன்னையர் முன்னே
பைஞ்சோதி வீச நிறமா லடிபற்றி நின்ற
மஞ்சாடு திண்டோள் வயமா ருதிவந்து நின்றார்.

(ரூஉ)

நின்றாரை நோக்கித் தொழுதைய நின்னைய மில்லான்
நன்றான நாதன் றனைக்காட்டு கென்றென்னை நாடித்
துன்ற தரமின் றுரைசெய்த னன்கூழ்ந்த துன்பம்
இன்றே தவிர்ந்தி யெனநன் றெனவெய்தி னாரே.

(ரூஉ)

தம்மா டனைந்து தனிமா ருதிதம்ம தான
வெம்மா பட்டைய நினைக்கத் தெறுவீர முள்ள
அம்மா வயவர் பதினா யிரரக் கணத்தே
மொய்ம்மா தெரிந்தும் மியல்காட் டுதிர்முந்தி யென்றார்.

(ரூஉ)

சொல்லப் பொழுதே தொகைவா னர்தொந்தொ மென்று
வல்லிக் கிளர்ந்து பொழின்மா மரம்பேரின் வாங்கிப்
புல்லப் பொலிந்த நெடுமாட மேற்போக விட்டுக்
கல்லிற் செறிந்த மனைமா க்டல்காண விட்டார்.

(ரூஉ)

நகர்வாழ் ஐனங்க ளடிவாரி மேனாடு கின்ற
முகின்மே லெறிந்து மகடேகக் கனாமோதி வீசித்
துகின்மே லிலாம லுடன்மூ டுதுந்துன்பு தோற்ற
நகில்கா ணலானா ரரசன் புணர்நங்கை மார்கள்.

(ரூஉ)

அரசன் மனைக்குட் கடுஞ்சூறை கொண்டாடி யெங்கும்.
விரசும் படிசோ ரரைவீசி நீள்வீதி தோறும்
வரைபைந் தருவால் வழியின் றெனமாற்றி நிற்கும்
தனாயெங் கணுநாய் நரிமேவி நுந்தன்மை செய்யும்.

உரு)

உறக்குங் கடிக்கு முறுக்குஞ் சிரத்தற் றுதைக்கும்
கறக்குஞ் சிறுநீர் முகத்திற் கழுத்திற் சுருக்கும்
சிறக்குந் தனிவா லதியாற் செவியைச் சிதைக்கும்
இறக்கும் பழுவா னரஞ்செய் வதையெண்ணலாமோ.

(ரூஉ)

இவ்வாறு கோவென் றுறுகடக் குரலெங்கும் விஞ்சி
மைவாய் நெடுங்கண் மடமா தருமைந்த ரும்போர்
தெவ்வா றுநாங்கள் பிழைப்போ மெனவேந்தன் முன்னே
செவ்வாய் திறந்து புலம்பிப் புகுஞ்செய்கை சொன்னார்.

(ரூஉ)

அவ்ரசொல் லுமுன்னே நெடுவர் னரமங்கும் வந்து
கவர்செய் கைகண்டு கலங்கிப் புரங்காக்கும் வேந்தன்
நிவந்திக் கிளர்ந்து புகுமூ பிகொனேர்ந்த தென்று
துவர்வாய்க் கருங்கண் ணினர்சோர் வொழி ரங்குமெல்லே.

(ரூஉ)

தாதுவாயை—நானாவழிமகம்

ரும

ஸ்ரீ பக்த லீலா மிர்தம்.

அழைத்துக் கொடுவர் தவனே முதலான தேர்ச்சிக்
குழைச்சென் றுறுவோ ரரசே யிவனுற் சாதுக்
கொடுக்குந் தவரும் குரங்குப் படையெங்கும் வந்து
தழைத்திங் றனாகப் படுக்கின் றனதாங்கொ லென்றார்.

(நாஉக)

இவ்வூர் தலை முரச்செய்வதற்கில்லை யையம்
ஒவ்வாது காசி யுறைவோரை யிங்குய்த்த தென்று
வைவாய் மெலிந்து நனியஞ்சி நன்னாவு லர்ந்து
மெய்வாய் தவத்தோர் தமைவேண் டிடவேந்தன் வந்தான்.

(நாரு)

ஹரியன்ப ரைவர்க் கொருதேவி யோடும்ப ரீடர்
பரியும் படிசெய் தவமான முன்பட்டு னைந்த
துரியோ தனனும் துருவாச னும்போற் றுளங்கிப்
பெரியோ சடிக்கீழ்ப் பணிந்தே புகழ்பெசி யுய்வான்

(நாருக)

திருமா லடியீ ரடியேன் செயுந்திங்கு தீர்க்க
வருவா னரரைப் பொறைசெய் தினிமாற்றல் வேண்டும்
விரைவா யெனச்சா னகிரா மனைவேண்ட லானீ
தெரிவா கராமன் படமுன் னுற்சேர்ந்த தென்றார்.

(நாருஉ)

அதுகேட் டவேந்த னுமைரா மனென்றன்பு செய்யா
திதுவாய்ப் படினேன் பிழைதீர்த் தருள்கென்ன வேண்டித்
துதியோ பொத்த் துணைபற் றினன்சோர்தல்கண்டு
வதிவானார்கள் மறைவா கெனவாழ்த்தல் செய்தார்

(நாருரு)

வாழ்த்தத் தெரிந்து மறைவா யினவா னரங்கள்
பார்த்துப் பணிந்து பயபக்தி செய்வேந்த னோடு
குழ்த்தற் நகர்வுழ் ஐடமு டரைத்தொண்ட ராக்கிச்
சீர்த்தோர் வருட மதிற்றங் கினர்திங்கி லாமல்

(நாருச)

(வேறு) பின்னருச் சனிமா நகரிடைச் சென்றார் பேசுமந் நகரிலோர் வணிகள்
மன்னுறு தனவா னாகிய செளதாக்கிரகொரு மகளதி ருபர்
துன்னின ளாகி வளருநா ளினையுந் தந்தையுந் தோன்றிய மகட்டு
நன்னய வரனைத் தேடியே தாற்கு நல்லினத் தவருட னுசாவி

(நாருரு)

அம்மக னுருவை யொருபடத் தெழுதி யதைத்தருந் தவரிடங் கொடுத்து
நம்மது குலத்துக் கேற்றவோர் புருட னவிலுமெத் தேசத்தி லுரினும்
தம்மன் மிசையிற் கொடுவரு கென்று துவன்றவர் தமையனுப் பினனச்
செம்மையோர் பலவார் தேயங்க ளாது திங்களுந் தேடினார் திரிந்தும்

(நாருச)

தக்கநற் கொழுநன் கிடைத்திடா தவரெந் தனவணி கனுக்கொரு மகளோர்
மிக்வ ளாகப் பிறந்ததா லெமக்கு மிகுதுயர் மேவிய தென்று
புக்கனார் பரண பூரிடையங்குப் பொருந்துசெள தாகிரி தனக்கு
மக்களா னவரி லொருகணில்லாத மகனொடோர் மகளும்வாய்த் திருக்க

(நாருரு)

மணமகன் நேடி வந்தவ ரந்த வணிகன் லீ டடைந்தவன் மக்கள்
குணமுநல் லழகும் பார்த்தவ னோக்கக் கொடுவரும் படத்தினைக் கொடுக்க
வணமிகு படத்தை ரோக்கிமற் றதனில் வரைந்தபெண் ணழகினை மதித்தே
அணவுமென் மகனுக் கொருகணின் தவனுக் களிப்பனோ வென்னமற் றவர்கள்.

செவ்வாய்மார்செவ்வாய் - செவ்வாய்மார்செவ்வாய்

உமதுபெண் ணினுக்காணுடைதனை யுடுத்தல் லூர்புகக் கொண்டுபோ யாங்கே தமரெலாங் களிக்க வவனுஞ்சம் மதித்துத் தகுமணம் புரிந்திடும் போதில் ஆமருமா னெடுபெ ணடார்திடும் கூட்டத் தங்கொரு வருந்தெரி வுறுதுங் குமாறாற் றூலி புனைந்திடச் செய்து மெனவவன் சம்மதங்கொண்டு. (ரா.கா.)

மகடனை மகனா மெனவலங் கரித்து மருவுதற் றுற்றத்தா ருடனே திகழுமூச் சனிமா நகரிடைச் செல்லச் சேர்த்தவர் தமக்குநல் வசதி தகவுறத் தரலு மவரெலா மங்குச் சார்தினி திருந்திட வழைத்துப் புகழ்வுற வந்தோர் மணமகன் றன்னைப் பொருந்துசொ தாகிரி தனக்கு (ரா.கா.)

தெரிவுறக்காட்ட வேடமாப்பினையைச் செவ்வையாய் நோக்கின னாயென் ஆரியன் மகனாக்கமைந்தவன் றக்கோ னாமென வனைவரு மகிழ்ந்து புரியுநன் முடிம பொருந்துற நோக்கிப் பொலிமணன் தனக்குவேண் டெவ்வ வரிசையி னவையத்துத் தாலியூண் பதற்கு மங்கல ஹோரைவந் தெய்த (ரா.கா.)

பலவகை வாத்தியங்களு முழங்கப் பாவைமார் வாழ்த்திசை பாட நலமறை யவருஞ் சுற்றமு மூரி னன்கமைந் துளருமங் கெய்தி இலகுற நெருங்கி யிருக்குமல் வேளை யெய்துமாப் பினைதனை யின்றோன் குலவொரு கண்ணின் மகன்றனாற் றூலி குழுவிலைப் புனைதல்கூ டாமல் (ரா.கா.)

என்செய்வோமெனவாளாவிருந்தனனாகியைந்தவேட்கொண் மாப்பினைவால் பொன்செய்தாலியினைப் புனைவுறச் செய்தார் புனைந்தபின்செய்வன வெல்லாம் பின்செய்ச்செய்து மணமுழந் ததன்பின் விழைவுறு மங்கல நானம் நன்செயச் செய்யுங்கால் வேடமாப்பினையை நல்கிலே னமதுகோட் பாடு (ரா.கா.)

வெளிப்படு மென்று பயந்தென்மைந் தனுக்கு மெய்யறு கூலமா யில்லை களிப்புறு நானமின்றுகூ டாது கங்குல்போய்ப் பின்செய வாகுந் தெளித்தென வெலாரு நன்றென விருக்கத் தெரிந்துவர் தவலொந் தெரியா தொளித்தன நேகப் பெண்மனை யோர்க னுற்றமாப் பினைமனை யோரை. (ரா.கா.)

கண்டில ராகி மாப்பினை மனையோர் கரந்துசெல் லுதற்குக்கா ரணமென் னுந் கொண்டெனவெண்ணியொன்றுந்தோன்றிலராய்க்கொடுவந்தவேடமாப்பினைத் தண்டித் தின்றி நானஞ்செய் வதற்காய்த் தரித்துள வாடையா பரணம் விண்டுறச்செயுங்காற்பெண்ணெனத்தெரிந்துவென்கினர்பெண்மனையோர்கள்.

மிகுதுய ராகி யெனவனப் பெண்ணாய் மேவிந் யிருக்கவுன் றன்னைத் தகுமண மகனா வியற்றிட நீயுஞ் சம்மதித் திங்குவந் தெம்மை நகுமவ மாணஞ் செய்திடத் தகுமோ நலமில் யெனவவர் வெறுத்துத் தொகுமனை வோரும் வைதன ரடித்துத் துன்புறச் செய்துவேன் ளிடையே (ரா.கா.)

கொடுவந்து கழுதை மேலுற வெற்றிக் ிகானக ரதனைச்சூழ் வந்து நெடுமுனைக் கழுவி லேற்றிடத் துணிந்து நிருபன்ற னானேமேற் கொண்டு கடுகினர் வரும்போ தப்பெணென் றந்தை கலங்கலில் வாறுசெய் தனனே நடுநிலைக் கடவு ளேயென வருது னைந்துகொண் டேவரும் போது. (ரா.கா.)

அவ்வழி தன்னிற் துளசிதா சரவ ரனைவுறக் கண்டுவ ளவரைச் செவ்வீசேர் பாக வதனெனத் தெரிந்து சேவடி சேர்த்துநான் வணங்கில் வெவ்விய லனைத்து நீக்குவா னென்று வினாந்தவ னிறங்கிமற் றவர்தந் திவ்விய பதமச் சேவடி வணங்கத் திகழுமாப் பினையெனத் தெரிந்து. (ரா.கா.)

நீயுரின் மனைவி யொடுசுக மாக நெடும்பகல் வாழ்க்கை வாழ்த்த
மேயவன் கூட வந்தவ றெல்லா மிருகை செய்யமா தாசர்
ஏயவ ரெல்லா மென்னகை செய்தா ரெனவவ னையான் பெண்ணே
ஆயவ னென்று தன்வர லாறெல் லாமவர்க் குரைசெய்தா ளாகி. (௩௪௯)

ஐயரே பெண்ணே யளித்திட வேண்டு மென்றடி வணங்கின ளாகப்
பொய்யிலா ரிதுவென் புதுமையென் றெண்ணிப் புரையிலா விட்டல னுன்னை
மெய்யதா நான்சொல் விதிப்படி செய்வா னஞ்சிடே லெனவவர் விளம்பத்
தையலா னுகித் தயங்குதல் கண்டோர் தனித்தனி யதிகையங் கொண்டார். (௩)

இவ்விதப் புதுமை யந்தக ரரச னிருசெவிக் கமுதெனக் கேட்டுச்
செவ்விது தாசர் செயலென வந்து திருவடி வணங்கினன் புகழ்ந்தான்
அவ்வித மான மணமகன் றன்னை யழைத்தனன் கொண்டுபோய் மனையில்
நவ்விசேர் விழியா டன்னேமுன் போல நன்மண முடித்தபி னல்லோர். (௩௫௦)

(வேறு) அக்கோ மகன்செய் வழிபாடு பெற்றன்பி னோடு
மெய்க்கோ குலத்தற் றியமுனா நதிமேவி முழுகித்
திக்கோர் புகழத் திகழ்கண் ணனைச்சேவை செய்து
தக்கோர் புகழும் பிறுந்தா வனந்தன்னில் வந்து. (௩௫௨)

வளர்சார்ங் கபாணி தனைக்கண்டு வந்தித்தொர் மாத
வளவங் குறைந்து மதுராபுரத் தின்க ணண்மி
கிளர்நீர் யமுனை படிந்தங்கு றுங்கேச வன்றாட்
டளமா மலரைத் தலைமேற்கொ டிதங்க லானார். (௩௫௩)

புகநான்கி னுஞ்சா லடியார் புகழோதி நின்ற
தகவாற் பிரிய ரெனூந்தாசர் தங்கிலில் வந்து
மிகநீர் நயந்து செய்யுத்த கம்பெண்டு மென்ன
அகமே நினைந்தா ரிவர்சீ ரதிலான தின்மை. (௩௫௪)

மதுவொ ன்றியசீர்த் துளவோன் றெரியாமல் வந்தே
அதுவும் புரிந்த துளதென் றமைவாக வைத்தான்
புதிதொன் றுளதாய்ப் புனைபுத் தகங்கொண்டு போந்து
துதிநின் றியலா லயத்துற் றதுசொல்லி முற்றி. (௩௫௫)

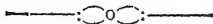
நானோ தெரிந்திங் கெழுதாத தைநாடி ராமன்
தானே யெழுதுந் தகைபார்மி னின்றென்று சாற்ற
ஆன வியல்பிற் பெரியோ ரதையாய்த் து கண்டு
மேனா முரைப்ப துளதோ வேனமெய்ச் சுகின்றார். (௩௫௬)

ராமன் னெழுதத் தகுஞ்சீர்பெறுநாதர் தம்மை
ஏமுன் னுறுவோ ரிவர்சீர் புனைத்தேத்து கிற்போர்
பூமன்னி வாழ்வா ரரிக்கன் புறுபுந் தி மேவித்
தாமின் புறுவா ரழியாப் பதஞ்சார்குவாரே. (௩௫௭)

துளசிதாசர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச் சரித்திரம் (௩) க்குச் செய்யுள் (௪௨௬).

நாமதேவார்சரித்திரம்

மாமகன்கோ னுத்தவரை யஞ்சுகரை யும்பார்த்து மண்ட லத்தி
லேமகராய்ப் பிறக்கவெனப் பாலாழி நாதனே யெம்மைக் கர்ப்பத்
தாமளவா கப்புரியா தயோனியிற்றேன் றுவதாக வருள்க வென்று
நாமருவு துதிசொலக்கு னுநிதியு மந்தவரை நந்த ராக்கி. (க)

கிளிஞ்சிலகத் தமைத்துமுகில் கங்கையிலும் பீமையிலும் கிளர்வ தாகத்
துளிகளுடன் விழப்பெய்ய நியமித்தான் பீமநதி தோன்றி மேன்மேல்
வளர்பெருக்கி லேமிதந்து கிளிஞ்சில்வர வதனுள்ளே வாழ்மெய் யன்பர்
தளர்வறவிட் டலநாமம் தனைத்துதித்துக் கொண்டென்பர் தலைப்ப தானார். (உ)

ஞானநலம் களிலுயர்ந்து பண்டரியிற் குணியுடைய நங்கை யோடு
தானமருந் தூமானிச் செட்டிதின்ம் பீமநதி தன்னி லாழ
ஆனவாழி விட்டலனைச் சேவித்து வருகியதி யதமா ழாமல்
ஊனமற வொருநாளிற் கற்பிலுயர் மனைவிலினைத் தொன்று சொல்வாள். (ங)

உயிர்த்துணைவீர் நமக்குமக வுண்டாக விட்டலனுக் கோதிப் போற்றி
அயிர்ப்பறநீர் பெறுகவென மூப்பின்மிகுந் துளகாலத் தரிவை யேநின்
வயிற்றுறுமோ மகவுனக்கு நல்லறிவின் றெனப்புக் ல மனைவி நோக்கி
இயற்றயன்கள் றொடுகாளை யரைமறைக்கச் சேய்கன்றா யியல்வ தானான், (ஃ)

பெருமையை நீ ரதியாது பேசுகின்றி ரென்றுரைத்த பின்னா மாஜி
திருமணவா என்பாற்போய்க் கோயிலிடை நின்கருத்தைச் செப்பு கின்றேன்
அருளுவனேற் பெருகென்று கோயிலுக்குப் போயமல னடிசே வித்துப்
பொருவரியா யென்மனைவி கருத்தையினை வேற்றுக்கெனப் போற்றி நின்றார். (஄)

அக்கணத்தே துயில்வரச்செய் தவர்கனவிற் பீமநதி யதிற்கி ளிஞ்சில்
புக்குறுசே யினைநாளைப் போந்தெடுத்துக் கொள்கவென்று பூமி நாதன்
தக்குறச்சொல் பொழுதுணர்ந்து மனைவந்து மனைவிக்கு ச்சாற்றி யன்பின்
மிக்ஈவர்பின் னுனதயத் தெழுந்து சென்று மூழ்கினபின் மிதக்கக் கண்டார். (ஐ)

மிதத்தகிளிஞ் சிலையெடுத்து வந்துதிநர் ததைநோக்க விளங்குஞ் சேயை
இதந்தருதீம் பாதுதவந் கியாருளரென் றெண்ணிமனை யிடத்தின் மேவிச்
சுதன்றனை நீ கொள்கென்ன மனைவிக்குக் கொங்கைநனி சுரந்து தீம்பால்
உதைந்தொழுக வாங்குமூல யூட்டினான் பெருமகிழ்ச்சி யுள்ளத் தோங்க. (எ)

சேய்பெறாக் காலத்திற் சிறுவனைத்தந் ததற்குதவத் தீம்பா லுந்தந்
தாயவவர் மகிழ்வின்கோ ரளவுண்டோ வமலனரு ளளவே யாக
மேயுதிரு மதலைக்கு நீராட்டி விட்டலன்றன் னாம மேவ
யயபடி நாமதேவெனப்பெயர்வைத் தார்புவியெல் லாமி டேற. (அ)

நாடோறும் தாய்தந்தை யன்பின்வளர்ப் பதனாலே நாளுமோங்கிப்
பீடேறும் காலத்தி லொருநாட்சந் தைக்கினிய பிதாத்தா னை
ஈடேறு மகன்றன்னை நோக்கியன்னை பிரசாத மிதனைக் கோயில்
ஊடேறி விட்டலனுக் குவப்பாக நிவேதித்திற்குறுக வென்றான்.

மாமதேவார்சரித்திரம்

பிரசாதத் தனையேந்திக் கோயிலிற்போய் விமலனுக்குப் பெருநீ ராட்டித் தரமான வுடையுதித்தித் தொடைகுட்டிப் பலகலனுந் தயங்கச் சார்த்தி வரதுப தீபந்த் துபசார வகையினுத்தும் வழங்கி நாமர் கிரமாக வணங்கியிர்தப் பிரசாதந் கொள்கவென்று திருந்தச் சொன்னார். (௮)

நாதனருந் தாததுகண் டென்பிதாக் கொணர்வதனை நானு முன்பாய் நீதவிர்தா யின்றுபுசிப் பதையெனது பிதாச்சந்தை நிலைக்குப் போந்தார் ஆதலினு னுன்கொணர்த்தே னென்பாலே தோருறைநீ யருந்தா துற்றாய் ஏதுசெய்வே னென்றயரந்தாரவிக்கிரகமுண்பதென்றேயெண்ணங் கொள்வார்

இவ்வகைசொல் லியுமுருந்தா திருப்பதனைக் கண்டபுகே ளின்று நீமுன் செய்வகைசெய் யாதிருந்தா யென்றன்னை பாற்சென்று செப்பு வேனெல் ன் அவ்வகைக்கென்குறைசெய்தா யென்றென்னையடிப்பாள்மற்றதற்கென்செய்வே ளவ்வகையான் பிழைசெயினும்பொறுத்திதனை யுண்கவெனவிரர்க்கிச்சொன்னார்.

சொன்னதுகேட்டு ளமிரங்கி யமுகண்ணீர் துடைத்துமுகச் சோர்வு நீக்கித் தன்னதிரு கரங்கொண்டு தழுவவவர் பிரசாதத் தனைமுன் வைக்க மன்றுபெரு மானுமுள மகிழ்ந்துண்டங் குண்டதனை மற்றோ ருக்குப் பன்னலென நாமதே வடிவவனங்கித் தாமுறையும் பதிக்குச் சென்றார். (௮௨)

வந்தமகன் றனையன்னை பிரசாதம் யார்க்குதவி வந்தா யென்னச் சிந்தைமகிழ்ந் தழுதுசெய்தார் திருமாலென் றுரைத்திடலுஞ் சேயை நன்றுன் றந்தைவந்த பின்பறிது மென்றிருந்து தாமாணி வந்த பின்பு முந்துநடந் ததையுரைக்க வியப்புற்றுச் சோதிக்க முயல்வு கொண்டார். (௮௩)

நாமதே வரைநோக்கித் தாமாணி நேற்றுண்ட நாத னின்றும் தாமமுது செய்வதை நீ காட்டென்று பிரசாதத் தனைக்கைக் கொண்டு நேமமொடு கோயிலுக்குள் ளேசென்றங் கயனின்று நிவேதி யென்ன மாமணிவண் ணனுக்குபசா ரங்கனெல்லாம் புரிந்துதுதி வாய்ப்பச் சொல்லி. (௮௪)

உண்டருள வேண்டுமென்று கைகப்ப விட்டலனு முவந்துன் றந்தை கண்டுகொள வெளியாகே னெனநாம தேவர்பின்னங் கைகள் கூப்பி விண்டுநீ யோகபட னெனதுபிதா வுக்குனுரு விளங்கக் காட்டிக் கொண்டவரு பிரசாதந் கொண்டிலையேல் விடேனுன்னைக் கொள்வா யென்றார்

பாண்டிரங்க னதுகேட்டு மகிழ்ந்துநகை கொண்டுமிகு பரிவுபுண்டு வேண்டுபடி யுண்டருளி விடைகொடுக்கத் தாமாணி வியந்து காதுல் நீண்டுநீ மகனது லாலேநா னிமலனெதிர் நிற்கக் கண்டேன் னன்னதும்வாவென்றழைத்துக்கொண்டுமனையேகியில்லாட்கெல்லாஞ்சொன்னார்

குணயிபி தனைநோக்கி யிவனைநார் தேவனைனக் கொள்வ தன்றி ஓனாதுமக னெனக்கொள்வ தயோநியிற்றேன் நியதின லுண்மை யன்பன் பனுமுடிசேர் பாம்பமளிப் பரமனுக்கென் றனுதினமும் பணிமா ருமல் அனைவிவருங் காலத்தின் மகனுக்கு மணஞ்செயுநா ளாயதென்று. (௮௫)

சடங்கனைத்துந் தகச்செய்து மணஞ்செய்த பின்புமகன் றனக்கோர் மைந்தன் விடங்கமிகத் தோன்றுதலு மகிழ்ந்துசவு ளஞ்செய்ய வேண்டு நாளின் மடங்கல்வடி வாயினுன் வரிசைகொண்டு வரத்தேறிந்து மகன்மைந் தர்குத் திடங்கொன்பெய ரிடுகெனநா ராயணனென் றோமாமஞ் சிறக்க வேன்றான். (௮௬)

பின்புமரு மகனைமக னொடுசேர்த்து வைத்துவிதி பெருகச் செய்து
முன்பனரு னுடையணிகள் முதலியன தரிப்பித்து முருந்தன் செல்ல
அன்புசெய்து வருநாளிற் குணயிமகன் றனைநோக்கி யைய யாங்கள்
துன்புறுமூப் படைத்தற்றோ மிரவுபக னீஹியைத் துதிப்ப தாகி. (௨௦)

ஆகமறந் தனுதினமும் விட்டலனைப் பற்றிக்கொண் டமைவதானால்
வாகுடனே குடும்பரணை யாகுவதெப் படிவவண வத்து ளோர்கள்
நாகரிக ராயுலகிற் குடும்பரணைச் செய்துகொண்டே நாத னும
யோகமுறு கின்றனரவ் வாறன்றி நீவேரு யுறுகின் றாயே. (௨௧)

நாங்களுமுன் மனைவிமக னொடுநானு நல்குரவி னலித னோக்கிப்
பாங்குளரெல் லாருநகைக் கின்றனரே யென்செய்வோம் பகரா யென்னத்
தீங்குறுமெய் யன்பினருக் கனுதாபம் பிறந்துதிருக் கோயில் சென்றந்
கோங்குமுதல்வனைப்பணிந்துபாண்டிரங்காவெனைக் குடும்பத்துறவேன் செய்தா

உனக்கிரக்க மில்லையோ வெமதுதுய ரறிந்திலையோ வென்ன வோதி
மனக்கலக்க மாய்க்கண்ணீர் வடித்துநின்றார் தமைநோக்கி மலரான் கேள்வன்
நினக்கின்று துன்பமுற நியமித்த தாொன்று நெடுங்கண் ணீரை
வனக்கையினும் றுடைத்தினிது மார்பினூ நெடுவணக்க வகுக்க லாநார். (௨௨)

(வேறு) மறைபுக தொருவரின் மலரடி மறவா
துறைவுறு மெனதுள முறுதுய ருறவே
குறைபுகல் கிறதனை குறைகில ளதைநின்
நிறையருள் கொடுகளை வுறவினை கெனவே. (௨௩)

அன்பினர் மொழிவதை யமலனும் வினவி
என்புடை யமருகி யினியுனை யடையா
துன்புறு பவவினை யெனவடி தொழுவே
இன்புட னிவனுற வினிதென வுறுவோர். (௨௪)

களிமிகு தெளிவொடு கருணைநன் னிதிதன்
அளிமிக வமலநி னருள்வடி வெனதுள்
ஒளிந்தர வருளுவ தொடுபெயர் புகலத்
தெளிவருள் பவமெவை செறியினு மெனனும். (௨௫)

அடியரை யருள்பவ னலர்மக டனைநீ
நெடிதுண ரிவனது நிலைனை யெனவே
முடிவறு மகிழ்வொடு முகிழ்நகை புரியாக்
கடிமனை யுளசெயல் கழறுக வெனவே (௨௬)

மடியொடு மனைவிபொன் வளரிட நெடுவான்
நெடிதுடை யவகிழி துகினெகிழ் மனைவி
இடிமனை யுடையவே னியல்பறி கிலையோ
நொடிசென வருள்குவ யெனதுவ றரவே. (௨௭)

எனுமடி யவர்மொழி யினிதென வினவிப்
பிறுநகை புரிவொடு பெரிதிந் னுறுகால்
அனையொடு மனைவித மகவயி னழலா
வினைவினை வுறுவது வெகுளியின் மிகவே. (௨௮)

நோமியல் புரிமிடி துழைவதி னுகர்தற்
காமியை விலையுன தகவயி னதனைப்
போமியல் புரிபுதல் வனுமிலை யெனவே
மாமியை மருமகன் வகைபல புகல்வாள்.

(௩௩)

துகிலிலை யுணவிலை சுகமிலை யாமிவ்
வகைபட வோமனை வந்தன னெனவும்
தகுதியி லரிபெயர் தானவில் வதிலென்
றுகுவிழி நீருட னுரைதரு பொழுதே.

(௩௪)

பண்டரி புரவிறை பரிவுட னகையுட்
கொண்டயர் ககபதி குறைவறு விடையாய்
மண்டனில் வரமிசை மலிதன நிறையத்
தொண்டர்த மனையது துருவினன் வருவான்

(௩௫)

கேசவ வணிகனெ னக்கிளர் பெயர்கொண்
டாசறு தெருவிடை யடைகுநர் தமையெங்
கேசக னுமன திடமென வினவப்
போசன மிலன்மனை புதிபவர் புகுதல்.

(௩௬)

நன்றென வுறவினர் நகைதர நாமர்க்
கொன்றுத லறிவற வுவர்மனை யதனைத்
துன்றிட வருமவ னெதிர்தனு குநராப்
பின்றையும் வினவின னவர்மனை பெறவே.

(௩௭)

எங்கென வினவின னெதிரவ னியல்வோர்
பைங்குலை மிகுவன படர்வுறு கொடிதாழ்
அங்கென விடைதனை விராவினி லணுகென்
றெங்கணு முறைபவ னெய்தினன் மனைவாப்.

(௩௮)

வந்தவ னில்லிடை வதிபவர் யார்நீர்
தந்திடு கதவிசு தகுபுகி யவன்யான்
முந்தறு லீனொன முதுவர்க னிலைநீ
பிந்துக வேனவிடை யுதவினன் பிணயும்.

(௩௯)

அயலவ னொடுதின மரிபெயர் புகல்வார்
பயிலுவ ரொளிலவர் பசிதவி னொனவில்
இயலறி கிலர்பதி யெளிதின்னின் மொழிவார்
அயில்பொரு ளெவையுள வகவயி னடைவார்.

(௪௦)

வறுமையின் வகைதெரி கிலர்சொலும் வகையும்.
அறிகிலர் நலிகுவ ரொமையென வறையும்
குறிதெரி ஹரியெதிர் குறுகுதி யெனலும்
அறைகுவ ரொவொனு மவனறி வறவே.

(௪௧)

யானொரு நாமன் துறவின னவனுக்
கானது கொடுமனை யணுகின னெனலும்
தானது பெறும்வகை தவிசுது கொடுவந்
தூனமி லிதிவினி துறைகென வுற்றான்

(௪௨)

சுவாமிநாதர் பதிகம்

புதியவ னெனவுரை பொழுதுள மகிழாள்
இதுதன மெனுமிடை யுதவின டவிசென்
றதிநகை கொடுலக ரலனென தன்பன்
நிதிநசை யிலனரி பஜ்ஜையி னிமிர்வான்.

(சம)

ஆதலி னவனைநீ நலிதர லவன்மா
உதுகொள் செலவுறி லினுமுத வுவனின்
நாதனெ டெரைநய னனுகின னெனவென்
ரோதலு மாதில னுரைநனி புரிவாள்.

(சக)

ஐயநி னகமுனி வழமுன ரறையும்
வெய்துரை பொறுமைசெய் வெகுளலை யினிதிங்
கெய்தினை யமுதுசெய் தேகென விறைவன்
செய்தில னமுதவ னில்பொழு தினிலே.

(சஉ)

(வேறு) என்று நாயக னங்குநின் றினிதெழந் தருளிக்
குன்று போலுயர் கோபுர நிலைவார் கோயில்
சென்று மாமலர்த் திருவொடு புரிசெயல் செப்பி
நன்று றைந்திட நாமதே வின்மனை நல்லாள்.

(சஉ)

இங்கு நீடுறு மகிழ்வுகொண் டென்றிருக் கணவர்
பங்க யாசனி நாயக னிடத்துறு பக்தி
பொங்க நாடொறும் புரிந்தது பலித்ததிப் பொழுதென்
றங்கை கூப்பிமற் றப்பொதி தனையவிழ்த் ததிலே

(சச)

சிலபொன் கைக்கொடு செறிநிரை யாவணஞ் சென்று
பலவும் வேண்டிவ வணிகனின் பெற்றுத்தன் பதிக்கு
நலம் தாகவந் தறுகவைப் போனக நன்காக்
குலவ வேயமைத் துறவெளிச் சென்றதோர் குணயி.

(சரு)

மைந்த னன்புக்கு மலர்மக னாயகன் மகிழ்ந்து
விந்தை செய்துறு வினைவறி யாடனி விரைந்தே
அந்த நாளுண வினுக்கமை வனசில வாய்ந்து
வந்து றும்பொழு தேநினை வற்றனன் மகனை.

(சரு)

ஈட்டு கின்றிலை பொருளென முனிந்ததை யெண்ணி
வாட்ட மீக்கொடு சென்றவன் கோயிலில் வதிவான்
நாட்டு மிப்பொழு தெனக்கொடு நாயகன் கோயில்
காட்டு கோபுரத் திடைவந்து கண்டுகை குவித்து.

(சஎ)

வாயி லூடுசெல் அழியவன் வரவறி மாயன்
நேய மைந்தனைத் தனதுபின் புறமுற றிறுவி
மேய போதுவந் தவளது தெரிந்துசீர் விமலா
ஏய-கின்வயி னன்புமிக் கென்மக னென்றும்.

(சஉ)

குடும்ப வாழ்க்கையை மிகந்துநின் கோயிலே குறுகி
இடும்பை யென்பது தெரிந்தில னியல்வற விங்கே
நெடும்பல் காலமு கின்றையே பற்றின னின்றால்
படும்ப டர்க்கியா மாற்றலம் வறுமையிற் பட்டு.

(சக)

குறும்பு வாழ்க்கையை மிகந்துநின் கோயிலே குறுகி

தளர்வு கூர்தர விங்ஙனம் புரிவது தகவோ
அளவி லன்பொடு வளர்த்ததிவ் வாறுற வன்றே
கிளர்வ தாயெமைக் காப்பது கருதியே கெழும்
உளவு னுலெங்கள் குடிக்கெட லாகுமோ வுரைப்பாய். (௫௩)

நின்னை நம்பினீ நெய்ப்பா ன்பெறு நினைவே
உன்ன தாயுறு கின்றதோர் பருக்கைநெய் யவலோ
முன்ன பெற்றுந் தருவது பேரின்ப மென்றால்
என்ன யான்றர வுளமிடி யல்லதொன் றின்றே. (௫௪)

மண்ணி ரந்தனை யுளவறிந் தனைதிரு மார்பா
அண்ணன் மாபலி வீடண னென்பவ ராலே
எண்ணி நீயெவ ரிடத்தினும் பெறுவதே யிசைந்தாய்
வண்மை யுன்வயி னெங்ஙன முளதென வவப்பாய். (௫௫)

சேட னுலுநின் செய்வீனை செப்புதற் கெளிதோ
நீட நானுனைத் தேவென நினைந்துநிற் பதனூல்
ஆட லாகிய தெய்வநன் னிலையுள தன்றேல்
வாடந் மேவுதி யெனைக்கண்ட வுடனென்றன் மகனை. (௫௬)

உனது பின்புறந் தனிலொளித் தனையிடு துவப்போ
அனக செப்புதி பென்னலு மமலனவ் கறைவான்
நனைக கொண்டுநின் மகன்றனை நான்கெட நயவேன்
வனம ரக்கனி பழுத்திடிவ் விழுவது வம்போ. (௫௭)

அன்ன தேயெனச் சகத்தெனூர் தருவதா யமைந்த
என்ன தாகிய தாளினைக் கீழ்விழு மிவனை
நின்ன தோர்மக னென்னுதி யவனது நிமித்தம்
சொன்ன நானுமோர் நாமன பத்தொடு தலங்கி (௫௮)

நாம தேவனென் பால்வர நனுகினை னயப்புற்
மும தன்றென நீவிலக் குவதின னடாது
நீம கன்றனைக் கூஉய்ச்செல நினைவுறி லெனக்கு
வேம கம்பெரி தென்றிடக் குனையிபின் விளம்பும். (௫௯)

உழுது நன்னிலத் திடும்பயி ருழவனை யுரப்பி
வழுவு ருதினீழ் கொள்புர வலனென மாயா
பழுதி லாதுநன் வளர்த்தமைந் தனைப்பரி வின்றி
எழுது கின்றனை நிற்பொரு ளெனவிலே கியலோ. (௬௦)

என்ற போத்பூட் கிரங்கியத் தயாநிதி யேழாய்
நின்றனக்குநேர் யாருளர் நீபுரி தவமோ
ஒன்ற னுலுமிந் கோதரி தொப்பிடிண் மலர்மேல்
நின்ற நான்முக னிடத்துநா ரதமுனி நேராய். (௬௧)

ஆத ரத்தினுந் சனைவயி னனுமனு த்தான
பாதனுக்கொரு துருவனத் திரிமுனி பயந்த
மாதத் தாத்திரே யர்முத லோர்களை மான
நீதத் தோர்மகன் றன்னைநீ பெற்றனை நினைக்கில். (௬௨)

எனவி னூவிய குணயிமா மாயனே யெனக்குத்
தனை யுமனின் னூள்விடா னுயினுந் தாயாம்
எனையு மென்குடும் பத்தையும் பாலன மியற்றப்
புனைவு செய்துமற் றவனெனென் பால்வர ப்புரிதி. (௬௦)

என்று வேண்டுதற் கெம்பிரான் மனமிசை வின்றி
மன்றன் மாமல ராண்முத லியமனை வியரை
நன்று நோக்கிநீ ரேனுமிக் குணயியை நயந்து
சென்று சேர்கநின் மனைக்கெனச் செப்புதி ரென்றான். (௬௧)

நாத னாருரைத் தருளிய படிசொல நயந்த
மாத ரார்தமை நோக்கினுங் கேள்வனை மறையும்
ஏத நீங்கிய தீனத யாளனென் நிசைத்துப்
போத நீடிய, தீனமோ வயினின்றிப் போமோ. (௬௨)

நலிவு மித்கயா மகன்றனை வளர்த்துநன் னலத்திற்
பொலிவு பெற்றுது வோமிய னாலெனப் பொருந்த
மெலிவு றுத்தியிவ் விட்டலன் றனின்மயல் வினைத்துக்
கலியு தச்செய னீவிரங் கானிழரே கண்ணால் (௬௩)

இரக்க மில்லெனா னுங்களுக் கும்ஜகத் தெங்கும்
பரக்க வுண்டிதெய் வங்கனை வேதனம் பற்றிப்
புரக்க மற்றிந்த விட்டலன் போற்புதல் வனைப்பின்
கரக்க வில்லறப் பயனறச் செயலெங்கும் காணேம். (௬௪)

ஆத லால்விட்ட லன்றிருத் தேவிய ரருளிக்
காத னாய்கன் றனக்குளம் வரநனி கண்டு
தீது தீரவென் புதல்வனை விடும்படி. செய்ம்மின்
போது கேனெனப் புதல்வனை நோக்கினள் புகல்வாள். (௬௫)

உலக மேற்கன னாய்ச்சமு சாரத்தை யொழிக்க
இலகு கின்றவன் பாலென்னை யிடைவிடா திருத்தல்
குலவு நங்குடி மிடியிடைப் படுவது குதியாய்
பலவென் சொல்லிநீ வருகலை யேலிவர் பார்க்க. (௬௬)

வலிந்து னைப்புற்றி யீர்த்தியான் போகுதல் வருவேன்
நலிந்தி டற்குழு நெடுகென, நாதனை நோக்கிப்
பொலிந்தி ருத்தியான் புகல்வதற் கொன்றுநீ புகலாய்,
மெலிந்தி டெங்குடி கேடனே யென்பது வினவி. (௬௭)

பாண்டு ரங்கனுன் மகன்றனை யழைத்துங்கள் பதிக்கு
வேண்டு காரியஞ் செயக்கொடு போதென்னை வெறுக்கேல்
ஈண்டு கென்னநா மனையழைத் தவன்வயி னீந்தான்
ஆண்டு நாமனைக் கைக்கொடு போமவ ளறைவாள். (௬௮)

நாம நீயிந்தப் பண்டரி நாதனை நயந்து
ஏம வாழ்க்கையை மிகுந்தனை யிங்ஙனஞ் செயவோ
யாம்வ ளர்த்ததுன் றனையென நாமதே வெதுவும்
தாழு ரைத்திடா தமனைப் பிரிதலாற் றளர்ந்து. (௬௯)

அமுது டன்வரக் கூஉய்க்கொடு போயக் மடைந்தாள்
பழுதி னுமதே வகத்துத்தன் பன்னியா லமைந்த
வழுவில் போனக வகைகளும் பாத்திர வகையும்
தழுவு செல்வமும் கண்டனர் தியங்கினர் சலித்து.

(௭௫)

அன்னை யிவ்வள மாயின வெப்படி.க் கமைந்த
வென்ன மற்றவள் யானறி யேனென வெதிர்த்து
பன்னி யானரா ஜாயிதன் பதிதனைப் பார்த்து
நன்ன யத்துநீ ராழிநீர் வருகென நலில

(௭௬)

கேட்டு நாமதே விவள்வெறுப் பின்றியே கிளத்தி
நாட்டு கின்றதற் புதமென நாரியை நோக்கி
நாட்டு செல்வமிந் கெவ்வணத் தியைந்ததென் றியம்ப
நீட்டு செல்வத்தை வெறுத்திகழ் வாரென நினைந்து

(௭௭)

மாறு கூறில னிருக்கமற் றதுதெரி ஐனாயி
கூறு கின்றன னையநின் வயினன்பு கொண்டு
தேறு கேசவ செட்டியென் போன்பொருள் செறித்து
வீறு மோர்பொதி கொண்டுவர் தனனின்னு விரும்பி,

(௭௮)

கொண்டு வந்தவன்றனைநின் றன் மனையவர் குறித்து
மண்டு மிப்பொதி யேதெனக் கேட்டலும் வணிகன்
கண்டு போன்மொழி யாயுன்றன் கணவனென் கருத்துக்
கண்டு காதல னாதலி னவன்மிடி யகல.

(௭௯)

பொதிநி ரம்பிய பொருள்கொடு வந்தனன் பொருந்தும்
இதுவே லாஞ்செல வானபின் பின்னரு மீவேன்
வதுவை மென்குழ லாயினிந் கணவனை வருத்தேல்
அதிக வன்புட னிருத்தியென் றிப்பொழு தகன்றான்.

(௮௦)

என்று நாடொழுந் தனக்கினி தூழிய மியற்றித்
துன்று கின்றவன் சொல்வது கேட்டகந் தூயோர்
நன்று நன்றிது செய்தவ னிறையென நயந்து
சூன்றின் வீழ்தரு மருவியிற் கண்கணிர் குழம.

(௮௧)

வருந்தி யிப்பொரு ளாலெனை மயக்கவோ மாயா
திருந்தி லேன்பொருட் டுந்நனஞ் செய்வதுன் செயலோ
பருந்தி லேறிய பண்ணவ பரமபா வனசீர்
பொருந்து சீதர புவிமக னுபக புனித.

(௮௨)

யாக மேசெய்துந் தவம்பல வியற்றியும் யானா
யோக மேசெய்து முனைப்பெறு கிற்கல ருழல்வார்
ஆக பொன்றர நீவரந் கெத்தவ மயர்ந்தேன்
மாக வைகுந்த நினையன்நி வேறென்று மதியேன்.

(௮௩)

ஆகி நிற்கநீ செய்தது தகுதியன் மென்ன
பூகி யாய்ப்பொரு ளனைத்துமவை திகர்பெற வுதவிச்
சோகியாநிற்கு வரும்பிணி தொலைந்தவர் போல
ஏகி யுள்ளகத் தழுதுசெய் தினிதிருந் தனரே

(௮௪)

திருமுருகாற்றுப்பத்து

(வேறு) இப்பரி சிபற்றிய விவர்முன் போலவே
ஒப்பறு விட்டல னுற்ற கோயிலிற்
றப்பறச் சார்ந்தவன் றன்னை நாடொறுஞ்
செப்புறு பஜனைசெய் திருக்கு நாளிலே.

(அடு)

விட்டல னொருதின மவரை மெய்விருப்
புட்டர வழைத்துநா மாவு ரைப்பகெள்.
சுட்டிய பொருளெலாந் தோய்ந்து நின்னுளேன்
றிட்டமோ டென்பது தெளிதி யல்லையோ.

(அக)

ஆதலா லென்னிடத் தன்பு செய்தல்போல்
நீதமா யுயிர்தொறு நேசம் வைத்தியென்
றோதலு மன்பர்நீ யுரைக்க வேண்டலேன்
மாதயா வுன்னுயிர் தோதும் வாய்ந்தென்றார்.

(அஉ)

அன்னவர் கருத்துல கறியச் செய்வதை
யுன்னிய நீதனங் கோர்து வாதசி
மன்னிய பொழுதுயாத் தினாயின் வாய்த்துளார்
நன்னரு னுடிமெவயி னுயிற் றேன்றியே.

(அங.)

சோறிட வேண்டியே சுலவு காலையில்
மாறு கொண் டடித்தவர் வெருட்ட மற்றொரு
வீறுளோன் சுட்டமு தெடுத்து மேற்செலச்
சீறியே யடித்ததைத் திரும்பக் கொண்டனன்.

(அச)

மற்றுநீ ராடுவோர் மடியைத் தீண்டலுஞ்
செற்றவர் கரியநாய் தீண்டிற் றிங்கிலே
இற்றிதற் தெனப்பல ராலு மெற்றுண்டு
சுற்றியங் கொருபுறஞ் சோர்ந்து நிற்கவே.

(அடி)

யாத்திரை துன்னுவோ ரிதனைக் கண்டியாம்
வாய்த்தசோ றிடுதுமேல் வருநம் மோடுததைத்
தித்திரள் வறியுகச் சினந்து ரப்பலங்
காத்ததிங் கெவர்க்குறற் கருணையின்றொ

(அசு)

தன்னகத் தீன்புளோர் தங்க கத்துவர்
தன்னவர் மீசையுமப் பத்தை வாய்க்கொடு
பன்னரும் புரத்துளோர் பலருங் காணவே
துன்னிவென் ளிடைவரத் தொடர்த லுற்றனர்.

(அஎ)

நெய்யிலா துப்பத்தை நீயுன் னற்கயான்
கையிலே கொடுவருங் கலத்து நெய்யிலே
பையவே துவைத்தியான் றருவன் பைப்பயச்
செய்தியா லுமுதுவிக் காமற் செல்லவே.

(அஃ)

என்றவர் முடுவல்பா லெய்த மற்றது
நின்றிடத் தோய்த்திவர் நிரம்ப லுட்டலு
மென்றதுண்டக்கண்டு வியந்து வேறுளார்
நன்றுநா மனைப்பித்து நண்ணிற் றென்றனர்.

(அஃ)

ஜீவகா ருனியத்திற் றிறம்பு கின் றில
ஹவலா ஹீமன்பே ரறிஞ னென்னவுந்
தாவிலர் சிஸர்சொலுந் தருணந் தன்னிலே
மேவுநா யுருக்கொடு விளங்கு ஸ்ரீதரன்.

(५०८)

நகைசெய்துக் கண்டிரி நாயு நுக்கொடோ
தகைதர வந்தனை செளரி யென்னவே
வகைதெரி யன்பரை நோக்கி மாதவன்
மிகைதவி ரெனைபெய்த விதங்கண் டாயென்றான்.

(கக)

(வேறு) கோபா லாஷனே யுணர்ந்து கொண்டவி
சோபா கேசார் சொன்ன லத்தினு
லேபா வந்தோறி வெய்தி னேனென
மாபா மார்பன் மகிழ்ந்து போயினான்.

(52)

சின்னாள் நின் செலவாக வேமலர்
மின்னு ஓய்கன் மேவெ காத்தி
நன்ன ஞ்ணடிட நாம தேவரைச்
சொன்னன் வாவென வன்பு துன்னியே.

(50000)

அவ்வா ளுந் திய வமல னுக்கிவ
ரொவ்வா தூலரி தினமு ணற்கெனச்
செவ்வே நீயரி சேர்தி னந்தனைத்
தவ்வா தெய்துற வோத காதென.

(२०५)

உன்மய முன்னநு நுக்குமாங்கத
 னன்ன னேநிக ரம்ப ரீடனில்
 நின்ன லேயியல் கிற்கு நீரல
 நன்ன ளென்னலு நாம ரோதுவார்.

(50)

கோவே நின்னருள் கொண்டு முற்றுத்
லோவே நென்றுமெ னச்சொல் வோர்தமை
மாவே றும்தணி மார்ப னாகிய
தேவே சோதனை செய்ய வெண்ணியே,

(५५)

மூப்பால் விஞ்சிமு திர்ந்த வேதிய
 னுப்போய் நாமரை யன்ன மீகென
 வாய்ப்பா காதரி மன்னு மித்தினம்
 தூய்ப்பா னன்னமெ னச்சொ லிப்பினே.

(७६)

கந்தங் காய்கனி காத லிப்பிரேல்
நந்தும் வெம்பசி தீர நல்குவேன்
அந்தண்ணீரென வன்ன மில்லையேல்
சிந்து மென்னுயி ரென்று செப்பியே.

(क. २)

நாமா நீபுவி நண்ணு யிர்க்கெலா
மாமா நன்புசெய் யன்ப நென்னவே
பூமி தோர்புக லப்பொ ருந்தினேன்
சீமா றோதனி யாய மோவென .

(1954)

உறுதியாகக் கொள்ளப்படும்.

மறையோனத்திவ் ராது கொள்கென
இறையோய் விண்ணி னன்ப ரில்வரல்
முறையோ வெங்கொலை முந்திடாதெனத்
தறைமேல் வீழ்ந்துயிர் சாதல் மெய்யென.

(11)

செத்தா னின்னொடு சாத நிண்ணம்யான்
அத்தா வென்னுமு னாவி போயினான்
முத்தா பந்தெற முந்தி நோர்தெரிந்
துய்த்தார் சந்திர பாகை யொண்கரை.

(12)

பலருங் கூழனார் பார்த்து நாமரீ
நலவ னென்றுபேர் நண்ணி யன்னமீ
கிலனென் றிப்பழி யெய்தினுயெனச்
சொலவுங் கேட்டெது வுஞ்சொ லாதரோ.

(13)

தகனஞ் செய்திடத் தக்க விர்தனம்
புகவெய் துஞ்சுவத் தோடு பொன்றிட
அகமுன் கொண்டத னோட னனைந்தெரி
நகநன் கிட்டனர் நாமதேவரே.

(14)

அதுகண் றோனோர் யாரும் யாருமிங்
கிதுசெய் யாரென வெப்த வற்புதங்
கதுவும் வெங்கனற் கட்டி டர்தமா
முதுமன் வேதியன் முந்தெ றுந்தரோ

(15)

சங்கு சக்கரந் தங்கு கைகளும்
பொங்கு குண்டலம் பொலிகி ரீடமேர்
தங்கு மானன முந்த யங்குபொன்
பொங்கு மம்பர மும்பொ ருந்தவே.

(16)

தோன்றி யன்பரைத் தொட்டெ டுத்துனைப்
போன்று ளோரிலைப் புவன மூன்றிலு
மேன்ற நாமதே வினம கிழ்ந்துசீர்
சான்ற மாலரு டந்து போயினான்.

(17)

(வேறு) அன்புருக் குமணி தன்னை யகமகிழ்ந் தினிதினோக்கிப்
பின்பொரு தினத்திற் பாண்டு ரங்கமால் பேசு கின்றான்
என்பொடு சரீர மெல்லா மெனக்குறோ வுறுத லாலே
நின்புது மலர்க்கை யாலே நீபிடி யென்னக் கேட்டு.

(18)

அலர்மக னாத னேகின் னாகநோ வுறுதற் கென்னோ
உலகிடைப் புரிந்த செய்கை யுரைத்தரு ளென்ன லோடு
மிலகுறு பொன்னே நாம னியல் மனைக் கெய்தி னூர்கள்
தலமெலாம் புகழ் நின்ற சாதுசற் சனர்களாக.

(19)

அன்னவர் தமக்கெ லாம்யா னவிர்கலை தோய்த்துத் தந்து
மன்னவர் பானஞ் செய்ய வார்புனல் முகந்து தந்தும்
பன்னு மூழியங்க னெல்லாம் பலபல புரிந்துந் தாசிக்
கென்னமா வரைத்துத் தந்து மென்னுடம் பயிர்ந்த லானேன்.

(20)

மனநிலைகள் நகர்தலைநீயு
மெழில்நெய்தல்

என்னமால் புகலக் கேட்ட வந்திரை நகைத்து நாதன்
றண்ணெமெல் லணைமேற் சாயச் சார்த்தித்தன் மலர்க்கை தன்னால்
நன்னரா யுறப்பிடித்து நலஞ்செய்தா ளாக வேர்நான்
மன்னினர் பஹை செய்ய மாதவன் கோயிற் கண்பர்.

(நாடு)

தமக்கொரு னுணையு மின்றித் தமியராய்ப் பாடக் கண்டு
கமைப்புற தவர்பி னின்று காருத்தன் றுளங் கொட்டு
மமைப்பது கண்ட தொண்ட ரனைவரு மின்பத் தாழ்ந்தார்
இமைப்பறு தேவ ரெல்லா மினிதுபூ மாரி பெய்தார்.

(நாடுக)

பின்னரும் பாண்டு ரங்கன் பெரிதக மகிழ்வு கொண்டு
தன்னரைக் கியன்ற தாம்பீ தாம்பர மவழிந்து வீழ
உன்னகில் லாதங் காட வழற்றன் ன் ஞான தேவர்
நன்னரங் கதனைக் கண்டு நாதனைப் புகழ்ந்து நின்னு.

(நாடுஉ)

செங்கையைப் பற்றி யெல்லார் தெரிபரந் தாமா சீர்சால்
பங்கயக் கண்ணு தேகம் பற்றபி மான மின்றி
இங்கயர் கின்ற செய்கை யென்னென வினவ நாதன்
அங்கவர் தம்மை நோக்கி யகமகிழ்ந் தினிது சொல்வான்.

(நாடுஉ)

பற்றொன்று மில்லே னுமன் பஹையா வவச மாணேன்
இற்றைநா ளென்ன ஞான தேவரம் பரத்தை யேந்திச்
சுற்றிட விடையி லங்குத் தோன்றினர் கபீர தாசர்
மற்றவர் தமையெ லாருந் தழுவினர் மகிழ்வு கூர்ந்து.

(நாடுசு)

அவ்வையிற் கையி லேயா லாத்தியை யேந்தி வந்தார்
நவ்வியை வென்ற நோக்கி னளினையங் கதனை நாமர்
செவ்வையி னேந்தி நாதன் திருமுகந் தோன்றச் சூழ்ந்தார்
வவ்விய பாண்டு ரங்கன் மகிழ்ந்தோன்று புகல்வ தானான்.

(நாடுரு)

ஞானதே வேயின் றிங்கு நவில்கின்ற பஹை நன்றே
ஆனதென் றுரைத்த போதி மமலரீ தாளங் கொட்டித்
தானினி தாட லுற்றூற் றனியின்பந் தானெய் தாதோ
யானினிப் புகல்வ தென்னோ வென்றனர் ஞான தேவர்.

(நாடுசு)

நாதனு றுகிழ்ந்து வந்த நல்லவர் தமக்கெல் லாந்தன்
ஓதளந் தீரப்பெற் றியாரு மோங்கிய வுவுகை கொண்டு
புதீதர முகுந்த தேவ தேவனை நினைது போற்றிப்
போதல்செய் தனர சோதை புதல்வனை மறப்பி லாதார்.

(நாடுஎ)

நாமதேவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச் சரித்திரம் (ச) க்குச் செய்யுள் (ருசுஉ).

நாமதேவர் சரித்திரம்.

நாமதேவனொரு தொழிலு மின்றியரி நாமமோதினரிருந்துழித்
தாமமேவியரு னாயிமற்றது தனைத்தெரிந்து மகனேநமக்
கேமமேவியர் வீட்டலின்றியுறி லெவ்விதத்திலினி யில்லறம்
சேமமெய்துமென நிதியலாதுதொழில் செய்வதெப்படி யெனச்சொனார். (க)

அதுவினாவியு குறியுபண்டரிய டைந்து கொஞ்சமுமி ரங்குரு
இதய மேவியி தானியங்கொடு சமைத்தொர் வேளையரை யுதரமே
நிதமு முண்டியிடு பொருள் பெற்றீது யதனைநெடியவட்டி கொளநேர்ந்தால்
மிதியலாதபொரு னுடுலோயிதா தாவெனும்பெயரை மேவினோன். (உ)

பாலடைந்தெனது குமரனோர்பயனு மின்றியேயுலவு பண்பினோன்
ஏலநன்குதொழி லெய்துறப் பொருள்க ளில்லையிடுமில் யாதலிவ்
வேலையொண்பொருளோ ராயிரத்தனி வீராகன்வேண்டுமென விட்டலன்
சாலவங்கவ னுளத்தின்மேவிரிதி தரமயக்கவவ னன்றெனா. (உ)

ஆறுமாதவன வுக்கொர்சிட்டெழுதி வாங்கிநன்னிதி யளித்திடப்
பேறுமேவிமனை யெய்தினாமொடு பேசினுணிகொ ணர்ந்ததைக்
கூறியேயரிதி கொண்டுவாணிப நடாத்தியுதியமி கக்கொளீஇ
மாறிலில்லற நடத்துகன்றவர்கை நிதியெலாமுற வழங்கினான். (ச)

அந்தநன்னிதிய டைந்தநாமர்சில வந்தனாருட னாய்வுரு
எந்தவாணிபமி யற்றினும்வருவ தேதமல்லதிலே யேயெனச்
சிற்தைசெய்துசமா ராதனைத்தொழில தேயிகப்பர பலந்தரும்
வந்தநன்கிதனின் மேலதின்றென மகிழ்ந்துகாசிரகர் மன்னினார். (இ)

கங்கைமாநதி பரந்துலாவியரு கரையிலங்கொரு மடத்தினில்
தங்கிநீடுமென தானமித்திரனொளி சாயுமாலைவரையாற்றிமேல்
கங்குரோறுமரி நாமகீர்த்தனை கனிந்துசெய்துவரு காலையில்
எங்குமிச்செய்மெ ரிந்துபூசுரர்கள் மனைவிமக்களுட னெய்தினார். (ஈ)

ஏன்டிசைப்புறனு நாமதேவர்புக மெய்தியெங்குநிறை வுற்றதால்
பண்டரிப்புரிய லுள்ளவேதியர்கள் பலருமாவலுட னேகுமுஉக்
கொண்டெல்லுணவு முண்டுதக்கணைகைக் கொண்டிடுமென வேகலைக்
கண்டுதாதாசாவக் காரன்கேட்கவவர் கழறவோர்ந்துகவை யுற்றனன். (ஏ)

இனரானநாம தேவருக்கிவிதச் செய்கைசெய்யவேது வாயென
தானகாணமது வாய்த்துதென்றதிக வாத்திரத்துடன்வி ரைந்துபோய்
மானகாசியைய டைந்துதொக்கபல வறுமையோர்மகிழ வீதலும்
போனகத்தரலு நோக்கியேக்கமொடு புந்திரொந்துடல் புழுங்கியே. (அ)

உண்மையாகவிவர் வர்த்தகத்தொழிலு ருற்றுவாரென நினைத்தியான்
தண்மையாவுதவு கடனதானதன முழுதும்வாரியிவண் சார்வுரு
வண்மையான்களு நானமேவுறவ முங்குகின்றனரெ னோமனத்
திண்மையோபொருள்கை யெய்துருவினியெனசெய்வதென்றுளம் வருந்தியே

நாமதேவர் சரித்திரம்

நாமதேவர் சரித்திரம்

ஸ்ரீபக்தல்லாமிர்தம்.

கடனுக்கீடுபெறு மானதாகவொரு காணிபூமியிலே வீழலை
உடமையிலேதரு தற்கியைந் தவுறன் முறைய ரில்லையிதனோடுமென்
குடியழிந்ததென வெண்ணமுற்றயர்தல் கண்டொமர்துயர் கொண்டுவன்
கடியின்மீதுமுடி சூடிநின்றமிக வாவலோடுதுதி செய்தனர். (௨)

வேறு

துதிசெய் காலையவண்வந்து சூழ்ந்த மறையோர் களைநோக்கி
மதியீர் சமாராதனைக்குரிய வள்ளலிவர்தம் மலர்க்கரத்தால்
விதியாய்க் கிருஷ்ணர் பணமென்று விடுநீ ரோற்றுப் புசிப்பீர்நற்
றதியில்வந்தா ரிவர்தகமை சாற்றுந் தரமதலவன்றே. (௨௧)

என்னப்புகழ்ந்து சங்கற்ப மிசைத்து நீர்வார்த் தருளுமென்று
சொன்னமொழிவர்த் தகன்றனது சுருதிபுகலுந் துணுக்கெறிந்து
முன்னமுனிந்த நின்னந்த மோசஞ்செய்வர்த் தகத்துக்கென்
றென்னைமயக்கிக் கடன்வாங்கி யின்கப்பொருளைக் கொடுபோந்து. (௨௨)

பல்லாயிரவர் தமக்கன்னம் படைக்கநேர்ந்த படுபாவி
எல்லாப்பொருளுந் கவர்ந்தென்னை யேழையாக்கு வித்ததன்றிப்
பல்லோரறியத் தத்தஜலம் வார்க்கும் படியும் பகர்த்தனையே
சல்லோமரமோர்வுன்னெஞ்சங் கள்வனுணப்போற் கண்டிலனே. (௨௩)

மீட்டி நின்னைக் கடன்கேளா மார்க்கஞ் செய்யவேண்டி யென்னைக்
கேட்டசூது முழுதுணர்ந்தென் கேழுமான்றில்லாக் குடிக்கேடா
நீட்டமாக வளர்தருவி னீங்கி நெடுநாளா யுலர்ந்த
காட்டம் பூத்தல் காணினுமென் கரநீர்வார்த்தல் காணாயே (௨௪)

என்று வணிக னியம்பியபோ துதகம் வார்த்தற் கிங்கிவனா
யன்றி யானோ வதிகார முடையே னல்லே னாதலினால்
இன்றிந் கிவர்பா லேற்றுண்ணு மென்னாற் றடையொன் றிலையென்று
நன்றி நாமருளாசெய்ய வுணர்ந்தார் தொக்க நான்மறையோர். (௨௫)

தரும வணிகப் பெருமானே தாங்க முடியாப் பசியனலை
ஒருமை மனமா யாற்றுதலுக் குமது கருணை புரியு மென்பார்
பெருமை பெருக வுண்பவனாத் தடுத்தல் பெரிய பிழைய தென்பார்
கரும மனைத்து நீங்குமெங் கரத்தி னீர்வார்த் தருளுமென்பார். (௨௬)

பல்கா வதங்கள் கடந்துபெரும் பசியோடடைந்தே மன்னமின்னே
நல்காயென்னில் ரவுரவமா நரகிற் சேரசச் சபிப்ப மென்பார்
ஆல்கா வீயாவுலோபநின்னை யுன்றாய் சுமந்தென் பயந்த தென்பார்
ஆல்கா நிந்தை பலபலவா யறையக் கேட்டங் காசுவித்து. (௨௭)

அந்தோ பொருளுக்கழிவு வருமெனவோர் தேவராலையம்பு
குந்ததில்லை யனாக்காசங் கொடுத்ததில்லை பிஞ்சை பெற்ற
தூண்டதாயர் சிரார்த்தமுநான் மந்ததில்லை யிதுவனாயும்
இந்த காமதேவரால் மறையோர் பழித்தற் கிடமானேன். (௨௮)

நாமதேவர் சரித்திரம்.

தாழை யடிநீர் வார்க்கி னன்னீர் தலையிற் றாங்கித் தருமதுபோல்
எழை யானோர் வர்த்தகஞ்செய் தெய்து மிளாப மதனுவென்
பேழைக் குறைவு தீருமெனும் போரா சையினற் கடனாக
மாழை கொடுத்தேன் காணலிற் பெய் மழைபோலானே னெனவிரங்கி. (மக)

மறையோர் குழுவோ வகல்வதிலை வாய்நிந்தனையோ வொழிவதிலை உறையோ தனம்போ யுண்பதில்லை புதகம் விடேனேல் விடுவதில்லை சிறைபோ லென்னைச் சூழ்ந்த விர்ப்புசித்தா லென்னைச் சேர்வதென்ன குறையென் றொருசூழ் தனக்குள்ளே கொண்டவணிகன் கூடலுற்றான். (உடு)

வேறு

வாரும்பந்தண றோயென்மேற்பழி கூறுகின்றன மாறவே
நீரம் வார்க்குவ னேனு மென்னு நேர்ந்தனர் கடல் சூழ்தரு
பாரு மம்பரமுந்தருங் கரி பலனு நட்டமு நாமரைச்
சேருமெங்கில யென்று வார்த்தணனேற்ற வையர் சிரித்தனர். (உக)

நாமர் நன்குப் சாரமுஞ்செய நான் மறைக்குமுவுண்ட பின்
காமர் சந்தன புட்புழும்மடைக் காயுந்தக்கீண யுங்கொடுத்
தாமிகன் பின்வணங்கவாசி வழங்கியாரும் கன்றபின்
தீமுகந்தெரி கின்றநெஞ்சொடு வணிகனங்கிது செய்தனன். (உஉ)

கடனினேதர வேண்டும் வேறொரு காரியம்புரி தற்குனை
விடனலாதிலை.யென்பை யேலுயிர் விடுவனிட்சயமாகவென்
றடமரூதாயுரை செய்த போழ்தினிலன்பர் காளியன் முழ மிசை
நடனமாடிய கூருனை கூர்தரு நளினை நாதனை யுன்னுவார். (உரு)

ஆதிமூலபரம்பரா சூருவாதரா ஜகரட்சகா
சோதிருப வரூப நிங்கள் சுத்தசக்துவதம்பரா
வேதகீத வினோதமாதவவி மலவச்சுத கேசவா
சித்சாகர மீது கணவனார் தேவதேவகி நந்தனூ. (உ.ச)

சண்ணகண் மணியாக நின்றொளிர் காரணாகரு மாமுகில்
வண்ணவம்புஜ நாய்குஞ்சர வரதபூப்திவாகன
தண்ணருந் துளவார் நவநிதசார சோரசிகாமணி
எண்ணுதற்கரு நாமரூப மிவாதெலா நிறை யெக்தையே. (உரு)

கல்வினுங்குடி நெஞ்சமும் வடகனலையுஞ்சுடி கோபமும்
கோல்லும் வாணிகர் வார்த்தையும் பகைகொண்டு செய் பிறுவாதமும்
சொல்ல வாய்வரவில்லை செட்டி. செய்துயர மாற்றுவை தொறுவர்க்காய்க்
கல்லெடுத்த மூன்மழை தடுத்தருள் கண்ணனே கடல் வண்ணனே- (உசு)

என்ன நாமர்துதித்த போழ்தவரிதய மீமினசயிலுறும்
அன்ன ஶூர்தியினத்தனற் புதவாச்ச நல்லுரு வாயெகிர்.
துன்னியன்பவ வணிகனிங்குறு தோய ஶுழிங்கிணி ரணமக்
கன்னனிங்குறும் வககசெய்வே நெனக்கநுணை யோடுகோ கழறிணன். ௨௭

சென்னை 15.5.2018 - திருவாரூர் மருத்துவ கல்லூரி மா. கல்வி அமைச்சர்

ஸ்ரீபக்தலீலாமீர்தம்.

ஞான நோக்கொடு நோக்கியவ்வுரை நன்குணர்ந்தருளாமே
வானவுத்தமர் மானதப்பணி யாற்ற வண்ணல் மறைத்தனன்
மானவத்தன வணிகரே திருவர நதிப்புனன் மூழ்கியிங்
கேநலத்தொடு வருதிர் துங்கடன் யாவுமிக்கண மீகுவேன்.

(உஅ)

என்று நாமருளாத்த சொற்செவி யெய்த நீரிடை யென்றினக்
கொன்று தீர்த்திட வெண்ணியோ கொலைபாதகா கபடாமொழிந்
தன்று நீகடன் வாங்கினாயறி வுற்றனன் முழுகேனென
நின்றுவாது செய்வர்த்தகன்றனை நெடிது வாழ்த்தி வருத்துவார்.

(உக)

ஐயநின்னிகர் புகழ்படைத்தவரகில மீதெவருளொனால்
செய்யுமில்வன தான நின்னது செய்த வப்பலவூதியம்
எய்தும் வர்த்தக மிதனின் மிக்கனவிலையுகாந்தமு மோய்விலாப்
பெய்யு மாரியிற்செலவு செய்யினும் பெருகும்ல்லது குறைபடா.

(ரு)

வேறு

கோதறு குணத்தவா குலித்தனீக்கவென்
ருதரத்தோர் வரையைக் கேட்டனன்
ஏதுதந்திர மொழியியம்பினும் விடேன்
வாதிடாதென் கடன்வழங்கு மென்றனன்.

(ருக)

அன்ன தேற்பகீரதியதனின் மூழ்கி நீர்
துன்னு தும்மிரண முந்தொலையச் செய்குவன்
என்னலு நாமரோ யெண்ணக்கங்கை நீர்
தன்னிடை யழுத்தியே சதியியற்றவோ.

(ருஉ)

எண்ணி நீர்கடன் கொடாதிருக்கு மெத்தனம்
பண்ணினீர் மூழ்கலேன் பணத்தையீம்மென
தண்ணகத் தோடினேஸ் நானஞ்செய்து நீர்
நண்ணுவீரென நனி நாமர் கூறினார்.

(ருங)

மறையவர் மரபினில் வந்த வர்த்தகன்
நிறைபுனலரைவரை நின்று மூழ்கலும்
நறைகமழ் துளவணி ராதன் மாயையால்
அறைதரு பாதல மதிலடைந்தனன்

(ருப)

நவமணி மண்டப மதனிஐப்பனோர்
உவமை யிலரியினையும்பர் பல்வகைப்
பவவிருள் சுற்றுறு பரிதி போலவெம்
உவணகேதனன்றுருக்கரகி லுற்றனன்.

(ருரு)

மாதவர் வானவர் நாரதாதிய
சாது சற்சனரொலா மிலேச்சர் தன்மையாய்
மோதமா யெம்பிரான் முன்ன டொண்ணிலா
ஆதரத்துடனினா யாயிருந்தனர்.

(ருரு)

கோதறு குணத்தவா குலித்தனீக்கவென் ருதரத்தோர் வரையைக் கேட்டனன் ஏதுதந்திர மொழியியம்பினும் விடேன் வாதிடாதென் கடன்வழங்கு மென்றனன்.

நாமதேவர் சரித்திரம்.

வருக்கைமாதேங்குமாதனை செவ்வாழையைந்
தருக்கன் கற்பகவல்லி சாதஞ்சண்பகம்
மருக்கமழ் மல்லிகை முல்லை கத்திகை
திருக்குடி யிருந்தெனச் சிறந்திலங்குமால்.

(௩௭)

கிள்ளை கேகயஞ் சாதகங்கபோத நாகணவாய்ப்
பிள்ளை கோகிலங்க பிஞ்சலம் பிங்கலை யன்றில்
வெள்ளை யன்னமூர்க்குருவிச கோர மீன்குத்தி
கொள்ளை கொண்டவண் பாடலு மாடலுங்குறையா.

(௩௮)

காலமொன்றினுங் காண்கிலாவற்புதக்காட்சி
சாலவெங்கணும் விளங்கலுந் தமனியவுலகம்
போலிலங்கலுங் கண்டனன் மெய்புளகிக்கக்
கோலமண்டபத்தி யாவரு நோக்கினர் கடவி.

(௩௯)

ஈங்குவந்தவா நெவனென வினவலும் வணிகன்
சாங்கமாய் வரலாறவை முழுவதுஞ் சாற்ற
ஒங்குமெங்கள் வேந்துண்பதற்கழை யெனவுரைத்தார்
பாங்கிருந்தெ மோடருந்திடற் கெய்தெனப் பகர்ந்து.

(௪௦)

கொழுத்தலுன் சமங்கூட்டிய முலைமுகை மூரல்
முழுத்த நெய்யினில மைந்தனசெய்கை நன்முறைய
பழுத்தமுக்கனி பா லுளவாவெனப் பரிந்து
வழுத்தவாணிகன் பதறினன் றிகைத்தனன் மயங்கி.

(௪௧)

தனமும்போயின சாதியும்பிரஷ்ட மாவதற்காம்
இனமுமாயின துருக்கரோடுண்ண வீர்க்கின்றார்
அனமுண்கேனெனில் யாவினை செய்வர்கொலென்று
மனங்கலங்கி மேனாமதேவரை நெஞ்சினமதித்து.

(௪௨)

இங்கு காப்பதற்கொருவரு மெனக்குறவில்லை
அங்குமக்கு நான் கடன் கொடுத்தாதி யமடையத்
தங்கினே னிவண்டிருக்கரோ சாதமும் படைத்துப்
பங்கதாயுண வீர்க்கின்றார் பாலியேன்றன்னை.

(௪௩)

உம்மை யல்லது காக்கு நரில்லென வோதச்
செம்மை சேர்குண நாமதேவருமிது தெரிந்தங்
கம்மை போல வந்தெய்தியாகு லித்திடலருளோ
டிம்மையே பிறவாத வீடுதவுமிவ்விறைவன்.

(௪௪)

பாண்டரங்கனம் பதிதபாவனனுண்மையாக
வேண்டரங்களினிடை விடாதிருப்பவன் மற்றோர்
யாண்டு நீங்குஞ்சாது சற்சனரிவர் தம்மோ
மண்டி.ருந்து நீருண் பதிற்பேறு வேறின்றே.

(௪௫)

ஸ்ரீபக்தலீலாமிர்தம்.

பிரமராதி தேவர்க்கரிதாம் பிரசாதம்
திடமதாஞ்சு மாராதனைச் செய்கையாலுமக்குக்
கரமதா நெலிக்கனி யெனக்கிடைத்ததை விலக்கில்
வரமதேயி தன்மேலிலையுன்கென வகுத்தார்.

(௪௬)

வேறு

பெயர்வானவர் பேசிய தியாவுமுணர்ந்
தயர்வேதிய வாணிகனங் கறைவான்
மயல் கூர்தரு மோகன மந்திரமே
பயில்வீரதனல் வசியம் பணிநீர்

(௪௭)

கடனென்று பெருங்கன கங்கொடுவெண்
மடலொன்று வரைந்தெனை வைக்கெனவீந்
திடனென்றனதான மதிந்து பொருள்
கெடநேர்ந்தனை கீழ்நிலம் வீழ்த்தினையே.

(௪௮)

வீழ்த்திப்புறமான மிலேச்சரொடு
கூழ்த்துய்த்திடு மாமொழி கூறினையே
வாழ்த்தற்குறு மென்மரபும் முழுதும்
தாழ்த்தக்கரு துற்றனீர் தக்கனவோ.

(௪௯)

சொல்லைத்தடை செய்கலிர் சூழ்தருமிவ்
எல்லைக்கணிலாம லெனைக்கொடுபோய்
தொல்லைப்புவி சேர்ப்பிந்துடர்ந் தினியான்
இல்லைக்கடன் கேட்பதிதுண்மையதே.

(௫௦)

எனைவீடடையும் படிசெய்குவிரோல்
புனையும்புகழ் புண்ணியமும்மையென
இனையுனனோடு மிரங்கிமிக்
கினனின்ற வனீரறி நேர்மையராய்.

(௫௧)

குறையொன்றடையாதுமை மெய்ம்மைசூல்
மறையொருடனுண்ண மயங்கல்நம
தினையோனருள் செய்வனினித்தகையாப்
பொறைகூடொன நாமர்புகன்றனனோ.

(௫௨)

அடமாய்மொழி யீரரியாடகியென்
னிடமீர்கிடி லுண்டிசெய் தெய்துவலென்
றுடனோதவுவந்துதவிப் பதமாக்
கிடநாலெருமுட்டையு மீந்தனனோ.

(௫௩)

அறநன்குடை யீர்யவனர்த்தலனிற்
புறனாக்குமெனப் புகல்வர்த்தகனை
உறதும்விழி மூடுறு மென்றளவில்
நிறமாகவு மூடுதல்செய்தனனே

(௫௪)

வேறு.

நாமதேவர் சரித்திரம்.

மூடியபோத்து பண்டரிபுரத்து முந்துறுசந்நிரபாகை
நீடியநதியினிணந்தவத்திரத்தினீ ரொழுகுற வெழுந்தனனாங்
காடியமறையோர் தொகுதியும் பஜனை யாதரத்தொடு புரிபவருங்
கூடிவிட்டலனைத் துதித்தலும் வணிகன் குறிக்கொடு கண்டனன்கூறும். (௫௫)

வாரணவாசிக்கங்கையங் கணாக்கணவதிந்தயான் சந்நிரபாகை
சேர்தரற்கிஃது சொற்பனமென்னைச் சிந்தனை செய்வனேலுணற்குக்
கூர்தரநாமர்கொடுத்தபல் சாமக்கிரயங்கனிருக்கின்ற குறிக்கில்
பேரதிசயமீதென்றவர்தகையைப் பேணியக்களாவருகாலே, (௫௬)

வத்திரமதனில் மூடியெரு முட்டைகளை மட்டுமலிழ்த்து வீழ்தருமா
றத்திருந்தியிலுதறியே நனைந்தவாடையோடில் லிடையடையப்
பத்தினிகண்டு நாமருக்கீந்தபணமெலாம் வாங்கி வந்தனிரோ
இத்தனை நானீடித்தகாரணம தென்னென வர்த்தகனியம்பும். (௫௭)

என்னுயிர் பிழைத்து வந்ததே பெரிதென்றிசைத்து மேவீர வஸ்திரங்கள்
தன்னையேபிழியும் போழ்தெரு முட்டையொன்ற திற்பற்குற னேக்க
மின்னிடுதங்கமாய் விளங்குவதைக்கண்டு மெய்புளகித மடைந்து
நன்னலகிறைந்த நாமரிவ்வுலக நரரவர மரோயாமால். (௫௮)

விட்டலனாமர் பொருட்டெனக் களித்தமிரு தனங்களை யெலாநதியில்
இட்டனனெனது விதியிலுள்ளன போலியைந்தனவென வுளம்வருந்தி
நிட்டிரமாக நாமரை நாயேனின்னத செய்தவையெலாம் பொறுத்துன்
மட்டவழிகமலபதங்களை நாளும்வழுத்துற வருள்செய்வாயென்னு. (௫௯)

அல்லுநன்பகலு மச்சுதவிடல் அடியவர சகாயவென்கின்ற
சொல்லுமேழ யருக்கீதலு முரியதொழில் தாயுவந்து வாழ்ந்தனனாங்
நல்லுணர் வுடையோரனை வரும்புகழு நாமராண்டையனைவனங்கிப்
பல்வகையுயிர் கட்டுயிரதாய் விளங்கும் தபாவன பரந்தாமா. (௬௦)

காண்பொருள் காண்பான் காட்சியுங் கடந்துகருதுவோர்கருத்தினுக் கெட்டாச்
சேண்படு பரமசிம்மயானந்த தேஜோமயத் திருவாழ்வே
வீண்படுவினை யேற்காக நீதாழ்ந்த மிலைச்சவேடங்கொடு போந்தாய்
துண்படு மரியேபிரகலாதனர் முன்றுயர் போற்பே யனாகுவனே. (௬௧)

என்றடியிறைஞ்ச நாமரையண்ண லிருகையாலெடுத்து மார்புடனே
ஒன்றுறத்தழுவி யுச்சிமோந்தன் பினுவப்புறு மொழிபலபுகன்று
நன்றிசேர்பண்டரா புரமதனிநு மோடடைந்தனர் வானோர்
அன்றுபூமாரி அன்பர்தம் மீதுமையன்மீதும் பொழிந்தனரால். (௬௨)

நாமதேவமல சரித்திரமதனை நாவினு வின்மவர்கேட்போர்
நேமமாய்ப் புத்தகத்தினைவைத்து நித்தியம் பூசனைபுரிந்தோர்
பூமியிற்றர்மார்த் தத்தொடுகாமம் பொருந்திநற் புகழிணையடைந்து
காமனைப்பயந்தோன் கழலிணையடைந்தெக் காலமுநித்திய வாழியோ. (௬௩)

முற்றிற்று.

கபீர்தாசர் சரித்திரம்.

—:0:—

பேசுறு கங்கையி லேழுநிலை பெய்ய
நசன மைக்கவி ழிந்தகி ளிஞ்சில்
வீசுதி றைப்புனன் மேவிமி தக்க
மாகில யோனீவ திந்தவ ராகி.

(௧)

நல்லத வச்சுகரோமநன் னாமஞ்
சொல்வது விட்டிலர் சோர்விநி யானம்
புல்லினர் மேவீறு போதுநெய் தூல்கொண்
டொல்லெனெ லிப்புன லாடிழி வுற்று

(௨)

தோமறு மாறுது வைத்தத மால
மோமிகி ளிஞ்சிலை முன்வர நோக்கி
ஆமதி ழிந்தத ினக்கொடு வந்து
வாமநெ டுங்கரை வைத்துவ கிந்தே.

(௩)

ஏரலி டைத்திகழ் வெய்துறு சேயை
ஆர்வமி கத்தன தங்கையி லேந்திச்
சாரமு யற்சியி லாதுத னம்பெற்
ரோரின்ம கிழந்தக முற்றன னன்றே.

(௪)

உற்றது ருக்கனு யிர்த்துனை விக்குக்
கற்றிலை கொன்பவர் கற்பக நேர்கண்
டற்றும் கன்பெற லாயின தென்று
சொற்றிட மற்றவள் கொங்கைசு ரந்தே.

(௫)

நேசமு டன்கொடு பானிறை யத்தந்
தீசனை யெண்ணியெ ழிற்கொள்க பீர
தாசரெ னும்பெயர் தந்துவ ளர்த்தாள்
மாசறு தன்பதி மாமகிழ் வெய்த.

(௬)

வாமம கன்வனம் வாகியி ராம
நாமம்வி டாதுந் வின்றுறல் கண்டு
தோமறு காகியி ளோர்கடு ருக்கத்
தீமத னுக்கின சேய்வர வற்றே.

(௭)

என்றுது ருக்கனி யன்றத வத்தை
நன்றம் தித்தனார் நானும்வ ளர்ந்து
நின்றுசி றந்தநெ டம்புதல் வார்க்கு
மன்றலபு ரிந்தும கிழந்தன ரீன்றோர்.

(௮)

பின்புமண ங்கொள்க பீர்ப வஞ்சத்
தின்பில ராகியி ராமநன் னாமத்
தன்பின ரானத றிந்தவ விந்தர்
துன்பொடி கழந்தனர் சொல்லுத லானார்.

(௯)

ஆங்கய லெங்கும ளாவின்ர ரோக்கி
வாங்குந ரிங்கொரு வருமிலை யென்ன
சங்கிது விற்றிலை யென்றனை கோபத்
தோங்குவ மொன்றனா ருற்றனர் மாதோ.

(உ௦)

சற்றவ ணின்னூச லித்தொரு பாழ்வீ
மெற்றது கண்டதி லெய்தியு றைந்தார்
மற்றவ ருள்ளம் திந்திட மாயன்
முற்றிய வேதியு னாயவன் முந்த.

(உ௧)

உடலர கெக்குந் னுற்றவ ரைத்தொட்
டடலரி தாசனி னன்பினெ னக்குப்
படர்குளிர் திந்தலை தாழ்ரி வோடென்
நிடவிலை செய்வதை யிருதுணி செய்து.

(உ௨)

ஒருதுணி யீயவு டன்கொடு சென்றோன்
மருவிய பக்கிரி மாவடி வுற்றுத்
திருகவும் வந்தது சிந்தனை செய்வோர்
அருகினி னின்றித றைந்தன னன்றே.

(உ௩)

நிற்குண னானகு தானினை வின்னிச்
சொற்கணி ராற்றெ னச்சொலு கிற்போய்
நிற்குரை செய்வதெ னீயருளெ ற்கோர்
நற்கலை பென்னந லன்பர்ந வின்றார்.

(உ௪)

நீருரை செய்யுந் ராமய னேகான்
சேரி யென்றுதெ ருண்டுரை செய்து
சாரொரு துண்டது தன்னையு மீந்தார்
பார்மக னாயக னன்புப யின்றார்.

(உ௫)

பக்கிரி யானப ரம்பரன் மற்றோர்
எக்கிய வேதியு னாகியல் வன்ப
ருக்கனை தன்வியி னுற்றுன்ம கன்றான்
விற்கல னுடைவெ றுஞ்சத னத்தே.

(உ௬)

மேவியி ராமனெ னும்பெயர் கீடா
நாவின வின்னுறை கின்றன னங்காய்
நீவிலை செய்கெனு மாதையை நேர்ந்த
மாவிர தப்படி மர்க்கருள் செய்தான்.

(உ௭)

என்பது கேட்டிவ னெய்திய போது
வன்புறு தண்டம்வ ருப்பனெ னத்தாய்
நின்புடை யெய்துவ னோவவ னேரான்
துன்புசெய் தேள்வெளி துன்னுவ தன்றே.

(உ௮)

ஆதலி னென்பினர் நீயடை வாயேல்
நீதரு மைந்தனை நேர்வகை செய்வேன்
வாதனி யென்றுரை மாமறை யோன்பின்
னேதனி வந்தவ னெய்துமி டத்தே.

(உ௯)

நாயகியின் பரிசு

பரிசு

பரிசு

நிமிர்சூல வேதிய னீன்வெளி நிற்கத்
தமியுள ன்டந்து தனையனை நோக்கிக்
கமிவிலை செய்கலை யெங்கது காட்டுத்
*திமிரிடை யேனியை நெய்ததுதல் செய்தாய்.

(நட)

எனவனை சொல்லவி ருந்தவர் கேட்டு
மனமிக வஞ்சினர் மாறுரை கூற
அனகரை நோக்கிய வன்னைபெ னேடா
வினவுவ தற்குவி ளம்பலை யென்றான்.

(நக)

அப்பொழுதிலவெளி நின்றவ னம்மே.
இப்படி யுண்பினி யம்பிலி யம்பான்
ஒப்புரை தீண்டமு ன்றறிடி லுண்மை
செப்புவ நென்னுரை செய்தது கேட்டான்.

(நஉ)

கோலது தேடிமு னேயொரு கோல்கொண்
டேலவ டித்ததிடு கென்றுகை யீந்தான்
சாலமு னிந்தவர் தம்மைய டித்தான்
மூலம றைப்பொருள் முதுகடி பட்டு.

(நக)

வேதனை சாலவி னைத்த னாலே
நீதனை யன்றனை நீடுகி னத்து
மோதுத லென்முது கிற்படு கின்ற
ஆதலின் விடுவிடு கெனவும் றைந்தான்.

(நக)

விண்டிரை செய்வது கேட்டும்வி டாதே
மண்டிய னைந்திட வந்துமு னின்றான்
அண்டிய னானகி யோடுவி டங்கைக்
கொண்டெவிரா ளாடி யென்றுகு றித்தே

(நக)

ஜானகி ராழனெ ழுந்தது தன்னை
ஞானக பீர்தெ ரிந்தந யந்து
தேனகு பூங்குர் சேவடி வீழ
யான்மகி ழன்பவி டேனுனை யென்றான்.

(நக)

தாயும் கிழந்துச ரோருக ராபன்
சேயபொ ல்க்குழல் சேர்ந்துவ ணங்க
மாயவ னிந்தும் கற்பெற லாலே
நீயுறு பாக்கிய நிகரிலை யென்றே.

(நக)

மறைவுற மகனைய ணைத்தனள் மார்பில்
நிறைவுறு செல்வநி னாலொளிர் நேயிக்
கிறைவனை நோக்குவ தாயினதென்னாக்
குறைவுறு செல்வனைக் கூய்க்கொடு போனான்.

(நக)

(வேறு) போனபின்பு முன்போலப்புதல்வனைக்காயாதரிதன்பஜனைபோற்றித்
தானுமினி திருக்கவன்பர் மனைவியறிற் கருப்பமுற்றுத் தனையன் றன்னை
யீனமகிழ் வொடுகமால் தாசரெனும் பெயரியம்பி யிவர்த்து போற்ற
ஞானநல நனிசிறந்து மகன்வளர்த்தே ழாண்டிசெல நலிவு கின்றார்

(நக)

*திமிரம்-திமிர்-என ஆம் விருதி குன்றியது.

சூஅ பக்த லீலா மீர்தம். பக்கம் 100

தந்தைதனை நோக்கியபய தனித்துவா ரகைகாணத் தபியேற் காசை
முந்துறுத லாலெனக்கு விடைகொடுக்க வெனவினவு மொழியைக்கேட்டு
மைந்தவுனக் கிவ்வயிற் கோபாலன் திருப்பதியில் வாஞ்சை வாய்ந்த
தெந்தநல்ல தவப்பயனோ வெனமகிழ்ந்து கபீரர்விடை யீந்தாரன்றே. (௯௮)

விடைபெற்ற திருமைந்தர் தாதையிரு தாள்வணங்கி மேவும் போதில்
நடைபெற்ற வழிகளெல்லாம் ராமநா மம்பெரிது நவின்னு செல்ல
இடைபெற்ற லூர்கடொறு மிருப்பவர்கள் கீர்த்தனங்கேட் டின்பு கூரத்
தொடைபெற்ற துளவணியுந் திருமால்வாழ் துவாரகைப்போய்த் துன்னினாரே.

கோமதியா நதிகண்டு வணங்கியதின மூழ்கியன்பிற் கோபி சார்ந்தி
ராமவெணு நாமமதை நாநவிலச் சபமாலை நளிர்கை க்கொண்டு
தாமரைநா பீனையுள்ளத் தனிநின்றுவித் கோயிலிடைச் சார்ந்து கண்டு
நேமநெடுந் துதியின்று நாங்குதிங்க எவ்வூரி நிலவி னாரே. (௯௯)

பின்புகண்ணன் கோயிலின்போ யடிவணங்கி லின்னுருவம் பிரியா தென்னு
ளன்புசெய வமைத்தியென வேண்டினார்கித் திரகூட மடைய வாங்கே
இன்புறுவிட் டெனுதாச ரெதிரேவர் திவரையினி தேத்தித் தாழ்ந்து
தன்பவனங் கொடுபோந்து பாதுகூ சீனபுரிந்து தகவு பேசி. (௧௦௦)

போசனஞ்செய் வித்தன்றி ராத்திரியி லரிபசுனை புரியக் கேட்டு
நேசமுட னெல்லோரு மிக்குமுந்தை செயல்புதுமை நெடிதென் றேறாத
மாசறுவிட் டெனுதாசர் மகிழ்ந்திவர்க்கெவ் வளவுபொருள் வழங்கி னுலந்
தேசுதரு மோவென்றோர் மாணிக்கங் கொடுவந்து திருமுன் வைத்து- (௧௦௧)

இந்தமணி யிரவுதனி லிருளகற்றுங் கொடுபோமி னென்று கூற
வந்தகமால் தாசரதை வேண்டாரென் பிதாவென்று மறுத்துஞ் சொல்வார்
தந்தமணி யுங்கல்லுஞ் சரிதானென் களுக்குமுறை யவர்தங் கட்டு
முந்துதனம் வெந்தனுக்கு மணிமீடியி னோர்க்கன்ன மொழியுந் தாசு (௧௦௨)

வித்தையா ளருக்குளவி யாத்திரைசெய் வேர்க்களிக்க வேண்டுங் கண்மந்
சுத்தவை ணவரேதும் வேண்டாரென் றருள்சூரந்து சொல்லக் கேட்டு
மெத்தமகிழ் வுடனெழுந்து விட்டுனுதா சர்வணங்கி விருப்பு றுதார்
வத்திரத்தி லவர்தெரியா வகைமணியை முடிந்துவைத்தார் மகிமை றோக்கி. ( )

பின்னரங்கு றின்னுகமால் விடைபெற்றுத் தம்மூர்க்குப்பெயர்ந்து தாதை
தன்னடியை வணங்கிநிற்கக் கபீர்தா சவர்கலையிற் றங்கு கின்ற
நன்னர்முடி தனைநோக்கி யவிழ்த்துமணி யைக்கண்டு நல்கி னோர்யா
ரென்னவெனக் குத்தெரியா தேமுடிந்தார் விட்டுனுதா சென்று சொன்னார். ( )

சொன்னதுகேட் டெக்கபீர் தாசரனு தாபமிகத் துன்பு கூர்ந்தங்
கின்னனுட னமுதுவதுகேட் டகத்துமனை யாள்வெளிவர் திதுவென் னென்று
மன்னுமவர் பதம்பிடித்து வினவவவர் நங்குலத்துக் கினம்வாய்ந்த
தென்னவெனிற் கமாலநரா மத்தைவிற்று மணிகொணர்ந்தா னென்று கூற.

அதுகேட்ட கமாலதா சுடனேயல் விடநீங்கி யகன்று தந்தோர்
பதிசேர்ந்தங் கவர்கையின் மணிகொடுத்துத் திரும்பவுந்தன் பதிக்கு வந்து
புதிதாமாகக் களைவணங்கித் தாமுன்போய்ச் சரித்தவிடம் பிறந்த வெல்லாம்
இதமாக வுரைத்தருளக் கேட்டபிதாப் பெருமகிழ்ச்சி பெய்தினாரே. (௧௦௩)

திருமலர்தன் றனைத்தழுவல் கமாலருந்தன் பிதாவழியைச் சேவித் தேத்தி
அரிபசனஞ் செய்துவந்தா ராயிருக்கத் தீர்த்தவா ளிகளாய் மூவர்
ஒருளானத் தமிழ்ப்பின்பு மனைஞ்ஞுவரக் கபீரர்கமா லுவந்து கண்டு
வருவோரை வணங்கியா தனத்திருத்த வந்தவரு மகிழ்ந் திருந்தார். (ரு௩)

சனகாதி களைப்பார்த்து ஸ்ரீரமணன் சந்தோஷித் ததுபோ லண்டி
கனமாகக் கபீர்தமது மனைவிதினை விரைந்து கூடய்க்கண்டாய் மூவர்
மனைசார்த்தன் னாதிருத்தல் கூடாதா லமுதருத்தி மகிழ்ச் செய்தி
ஏனமாத ரிவ்வேனா யனமிலதே யயல்வீடம் மிலையென் பாரே. (ருக)

வினிகொடுத்த வாங்கவுமோர் காசுமின்றே பென்மகனை விரைந்து கூவி
அலைவதுதனிக் களவுசெய வொருகடையின் சுவர்துளைத்தங் கதனுட் போக்க
நிலைபெறுத்து கமால்வேண்டு வனகொண்டு மற்றெவையு நோடராசிப்
புலிகுநீர்த்துத் திருடல்புரை பெனவணிகற் குணர்த்திப்பின் போக வேண்டி.

சொல்லிரைந்து வெளியில்வரத் தொடர்ந்தவன்காலைப்பிடிக்கத்துறாப்பற்றத்தே
நலவிகொண்டு தின்றபிதாத்தனைநோக்கிக் கொணர்ந்தவற்றை மல்கிச் செட்டி
வலிமிகுந்து கொண்டதனாலெனதுதலை யரிந்துகொடு மீன்போடு கென்ன
மெலிவதின்றித் தலையரிந்து கொடுகபீர் மனைதனக்கு வினரந்து வந்து. (ருக)

உணவுதரு பொருள்மூட்டை தனாமனைவி கையிலளித்தங் குளக கூற அணவுமனை யாங்ககனை யிழந்ததற்கு மிரங்கிமனை யடைந்தோ ருக்குங் குணமொடமு தருத்திப்பின் துயில்விக்கத் துயின் துயீர் ஈடையக் காலை தணவனரிங் கங்குசெட்டி கூவென்னக் கேக்டெவந்து சார்த்தோ ரெல்லாம். ( )

அடையாளத் தெரியாமல் நலையரிந்து போந்திருட ரதித்த வுண்ணைத்
தடியாதும் பொருளெல்லாப் கொள்ளாதும் போனதுதான் தவமே யென்ன
விழுவாக வேந்தனிடம் வணிகன்போய் நடந்தசெயல் விளம்ப வேந்தன்
புடைசார நின்றவரைத் திருடரைநீர் கழுவேற்றப் போமி னென்றான். (௫௫)

தலைவிலாச் சுவந்தனையுந் கழுவேற்றி னூரசன் பணித வாமல்
அனையலாம் புனலாடி யவரவந்து விடைகொண்டே யகலும் போது
உலைவிர மனக்கபீர் மனைவியொடு போந்துமிக வுபச ரித்து
நிலைலோ ரொடுகரின் புறத்துவந்து கழுவில்முண்ட நிற்கக் கண்டு, (நுசு)

திர்த்தவா சிகன்முண்டர் தனக்கழுவி லேற்றுவரோ தேயத் தென்று
பார்த்துவியர் துறவவரைச் சவந்தனது கைகுவித்துப் பணியப் பார்த்து ன்ன
மேர்த்தெவரும் வியந்துநிற்கச் சவம்வனங்கும் புதுமையென்னே நாமுத்து கெ
ஆர்த்தவறி வினர்கெட்கக் கபீரம்மை வணங்குதலா லரிக்குத் தாகன். (௫௭)

இவ்விதமாக வேண்டுகோளை வெள்ளையர்களுக்குள் நெனவவரு முடிவிலி வர்ணப் பவராசன் ருசனியன் யாரென்னக் கபிரரெல்லாம் பரிந்து சொன்னார் அவர்வேண்டா வெமையருத்த மகனுயிர்விட் டாளுவென்ற நைய ரல்லீர் எவனேனு மரிதாச னின்பொருட்டுக் கொடியுண்டா லினிதே யென்றார். (இஅ)

முயற்சுக பீர்மீனவி துன்னோக்கி மகன்றலையென் முன்னே கொண்டு
வாவறிது மெனமீனக்குப் போய்த்தலையைக் கொடுவந்து வணங்கி யீய
ஆவலுட னேதலையேற் றண்டத்தை வைத்துடன்மே லமைவு செய்து
மேவுகெனத் தடவுதலுந் தலைபொருந்த மகன் றூங்கி விழித்தாரப் போல, (நிகு)

பாவனாபுரம் கொத்திசை நல்லாரு பரமசிவன்

திருநெல்வேலி மாவட்டம் கரையேரி அருகே

உயிர்மேலிக் கழுவைவிட்டுக் கீழிழிந்து மூவரையு முவந்து போற்றி
இயலோடு வணங்கிநிற்க ளுரினுள்ளோர் யாவருங்க ளுமும்பூ தெய்திப்
புயல்மேனிப் பெருமானா னடியார்க ளடிவணங்கிப் புகழ்ந்து போற்றச்
செயிர் தீர்த்தோர்விடைபெற்றுச் சென்ற பின்புகபீர்மனையைச் சேர்ந்து வாழ்ந்தார்

(வேறு) அப்படியி ருந்தவரோர் நாள்பலனு னெனதுபெரி தாவ னவழி
இற்புகுத வோர்வனிதை கற்றிரிகை யாலரிசி யிற்பு ரியுமா
உற்பவநி னைந்தமு னுற்றவர்க ளேனெனவு ரைப்பதி லர்பால்
நிப்படநி ரஞ்சனரெ திர்த்துவின வப்புரையி னெஞ்சினர் சொல்வார். (கக)

திரிகையரை பட்டரிசி சிந்துவது போற்பிறவி செய்தி கிரியால்
அருகியரை பட்டியி ருங்குகிற தேயெனவ ழக்க ருதினென்
பெரியதவ ரேயெனமு னைக்கணரி சிக்குநிகர் பெற்று துவர்காண்
மருவரித னுமமுரை வைணவரெ னச்சொலம கிழ்ந்த னாரோர். (கஉ)

பின்பொருவ ருக்கொருவர் வந்தனமு டன்றமுவு பெற்றி யினராய்
அன்பொடுக ிரர்மனை வந்தரித னுமமுரை யாசை யின்மிகுந்
தின்பொடுப ரந்தகவி யெண்ணிலவி யற்றியரு ளீச னினவே
மன்பவம கற்றுமென ஞானநலம் விஞ்சினர்வ ரும்ப கலிலே. (கங)

(வேறு) தேசிகோத் தமரால் ஞானந் திகழ்வுற வேண்டு மென்று
மாசது மிராமா னந்தர் மனைவயின் வந்து கண்டு
காசது மெதிகட் கெல்லாங் கடவுள்போல் விளங்கு கின்ற
நேசரே யெனக்கு ஞான நிலைனை யுபதே சித்து. (கச)

புரந்தருள் கென்னப் பாதம் போற்றினர் வணங்கி நிற்க
நிரந்தரம் பொருந்து ஞான நிலையினர் கபீரை நோக்கித்
தார்தபு மவிந்த ரென்னுஞ் சாதியோர் தமக்கு ஞானந்
நிரந்தரு மறையோர் போதஞ் செய்வது தகுதி யன்றால். (கரு)

என்னவே ராமா நந்த ரிசைப்பது கேட்டுத் தாசர்
மன்னுமுக் கரண சுத்தி வாய்ந்தியா னும்மால் ஞானந்
துன்னிட வேண்டி வந்தேன் சுரந்தருள் கென்று கூற
அன்னது கேட்டி ராமா நந்தரா காதென் றேத. (கக)

யாதுநாஞ் செய்வ தென்று மனைக்குவர் திருந்து தாசர்
சாதுவா மிராமா நந்தர் தாண்முடி தாங்கு தற்கு
மோதுகி ரிராம நாம முரைத்திடக் கேட்ப தற்குந்
தீதுதீ ருபாய நாடித் தீர்த்தமற் றவரா டற்கு (கக)

வருவழிக் குழிய கழ்ந்து மற்றதி லிருக்க வன்றார்
பரிதிதோன் றுதற்கு முன்னே படர்பொழு தழக பீரர்
திருமுடி தீண்ட யாவர் சிரத்திலோ படலா யிற்று
மருவுமென் காலென் றஞ்சி வருந்தியே யிராமா வென்றார், (கக)

என்னமெய்க் குருவே யுந்தா னென்றலை படவும் பெற்றேன்
மன்னுசீ ரிராமா வென்றும் வாக்கிசைத் திடவும் பெற்றேன்
நன்னயத் தெனக்கீ டேற்ற நண்ணிய தெனவா னந்தர்
கன்னியக் குழியி னின்று மெழுந்தனர் துதிக்கக் கண்டார். (கக)

இத்துருக் கனுக்கு நேய மிசைவுற மனத்துக் கெய்துஞ் சுத்தநன் றென்று பின்னுந் துயரிவன் நனக்குச் செய்த மெய்த்திறம் தெரித்தல் வேண்டு மெனவொன்றும் விளம்பா ராகித் தத்துந் ராடச் சென்றார் கபீர்தம் மனைக்குச் சார்ந்தார். (௪௦)

தாசர்பி னிராமா நந்தர் தாசனென் றமைத்த பாடல் ஆசறு கீர்த்த னங்க ளாகமற் றெங்கு மோதி நேசமோ டிலவு கின்ற நிலைகண் டிராமா நந்தர் கூசலின் றவர்சி ரத்திற் பாதுகை கொண்டு மோதி. (௪௧)

நானுப தேசஞ் செய்பா திருக்கநீ நனியென் றுசன் றுனென வமைத்துப் பாடல் சாற்றிடத் தகுமோ வென்ன ணாமில் கபீர ருந்தா னுற்றதுந் தலையி லுண்டு மேனவி ல்ராம நாமம் விளம்பிய ததுவு முண்டு. (௪௨)

மற்றுமிங் குமது பாத மரவடி யெவருங் காண எற்றல்போ லென்சி ரத்தி லேற்றிய திலையோ வென்று சொற்றனர் சிரத்தி னின்றுஞ் சோரிசோர் வுறவ ணங்க முற்றவுண் மகிழ்ந்து தாசர் முடிமிசைத் திருக்கை வைத்து. (௪௩)

உன்னைப்போல் ஞான பக்தி யுள்வ ரெவரு மில்லை என்னநற் செவியிற் கிருஷ்ண நாமத்தை யிசையக் கூறித் துன்னினர் மனைக்கி ராமா நந்தரார் துறவி பின்பு மன்னினர் கபீரர் தாம்வாழ் மனைக்குமா மகிழ்ச்சி கூர்ந்து. (௪௪)

சிலநிலோர் துதிக்கத் தியோர் சிறுவனைக் கொன்ற தியோன் றவரி நாமந் தன்னை நவில்கின்ற னல்லோன் போல வலநல வேடங் கொண்டு வாழ்தல்வஞ் சகமே யென்று பலபல விகழ்வு கூறிப் பழித்தவ மானம் பண்ண. (௪௫)

நினைத்தொரு நான்கு திக்கு நிறைந்தசா துக்க னெல்லாந் தனித்தனி வந்தோர் நாளிற் றலைப்பெய்து புசிப்ப தாயென் மனைக்குநீர் வருக வென்று கபீரரே வரைந்த தாக இனித்தபத் திரங்க னெங்கு மெழுதிவிட் டிருப்ப. தானார். (௪௬)

பத்திர மெங்குஞ் செல்லப் பார்த்தசா துக்க னெல்லாம் அத்தின மதனி லேவர் தடுத்தனர் கபீரர் கண்டு மெய்த்துறல் லோர்க் கெல்லா மொருவழி முயங்கற் கொத்த தெத்திற லெனோ வென்னு வினிதுபே ரின்பங் கொண்டு. (௪௭)

ஒவ்வொரு வரையுஞ் சேவித் துகர்துறு தோத்தி ரங்கள் செய்வது செய்யப் பூமேற் றிருமகள் கொழுந னீங்கு மெய்வகை யெனவந் தோர்க்கு விருந்திடா திருக்கி னிந்தை வவ்வுறு மெனக்க பீரர் வடிவுகொண் டடைந்து மாதோ. (௪௮)

ஒருவருக் கொருவ னாகி யூழியம் பலவுஞ் செய்து திருவழு தருத்தம் போது சேர்ந்ததி யவர்கள் கண்டு மருவிய பலக பீரர் வயங்குவ தென்னே யென்று கருகின ரகிச யிச்சக் களிப்புடன் மூன்று நாளும். (௪௯)

நல்லபு சாரம் பெற்று நனிமகிழ் சிறக்கச் செய்து
பொலன்னி யாடை தந்து பொருந்துதோத் திரங்கள் செய்யச்
செலவிடை கொண்டு போனார் திருத்துடி தரனும் போனான்
பலபடி யிகழ்ந்த தீயோ ரனைவரும் பயந்து வந்து.

 $(g\bar{w})$

மெய்யன்ப ரடியிற் றூழ்ந்து விளம்புவார் கபீர ரேனுஞ்
செய்யான் மனந்தே றுமற் செய்பிழை பொறுத்தி ரென்னத்
துய்யதோத் திரங்கள் செய்த தொழுதுபோ யினர்க ளீரும்
பெய்யுமா முகிலன் னனை நினைத்திது பேச லுற்றார்.

(அக)

எனையவ் மாணஞ் செய்ய வெண்ணினோர் காண வந்த
அனைவரு மகிழ்ச்சி கூட வமைத்தனை யாயி லுன்றன்
நினைவருங் கருணை தன்னை யென்னென்று நிகழ்த்து கிற்பேன்
வினைதெறக் கழல்கால் பூண்ட விமலனே யென்று வாழ்த்தி,

(2/2)

(வேறு) அன்பினரி ருந்தில நாகழிவ தான
பின்புகிரு மால்புரம டைந்துபுகழ் பேசி
இன்புதரு சேதுசெல வெண்ணிவிட லன்றன்
முன்புலிடெ பெற்றுவழி முந்தினர்ந டந்தார்.

(அரு)

வருவழியோ ஞாந்தனில்வ திந்திரவு தன்னில்
அரிபசுனை செய்ததைய திந்தனரெ லாரும்
பெரிதும் கிழவுற்றனர்பி தங்கொருநி வாவு
மருவுதத்து வாலும்வண் வந்தனர்ம கிழந்து.

(୧/୩)

ஞானநலம் விஞ்சியந லோரரித னும
பானரிவ ரென்றடிப ணிந்துதி பன்னி
மோனவுப தேசமருள் செய்கெனமொ ழிந்தார்
ஆனவரு லோர்கினைவ றிந்துவரு மன்பர்,

(२५)

மற்றவர்களிடமிருந்து வந்தவர்களை
உறவடிவத்திலேயே நன்றிப்படுத்துவது
நன்றிப்படுத்தும் நன்மைகள் எண்ணிப்
பெற்றுள்ளவர்கள் காசியை நன்றிப்படுத்தும் யார்ந்தே

(அ.கா)

மெய்யருப தேசவுரை மேவுமறை யோரார்
தையன்மிரு தம்பிதமை யன்றமையி கழ்ந்தார்
நொய்யதொர வுந்தீனய டைந்தனர்நு ணைந்தென்
றுய்யநக நுள்ளமறை யோர்பலரு மொன்றாய்.

(અગ)

இதழ்வதையே ணதிருவ நும்பெறுத லான
மகன்மகட மக்குமரு கன்மருகி வாயா
தகமிகவ ருந்திவளர் காசியைய டைந்து
தகவுறுக பிரரைவ ணங்கினர்த ளார்ந்தே.

(அஅ)

ஐயவெம தூரிலுறை யந்தணர்க ளெல்லர்
தாய்வுமை யுற்றதொ ழற்கிசைகு லாது
நையவுரை செய்தெமைந லிந்தனர்க ளென்ன
மெய்யறி க் பீரவரை நோக்கிவிடை சொல்லார்.

(2/5)

நின்மகளை நின்றன்மக னுக்குநெறி யாக
என்னுரைவ முாமணமி யற்றுபுமி னென்னச்
சொன்னபடி செய்வதுது ணிந்துதம தூரை
மன்னினர்மு கூர்த்தமிட மறையவரெ லோரும்.

(கூடு)

மற்றவர கத்தினிடை வந்துதெரி நீவிர்
முற்றமுறை தீர்மிருக முந்துசெய லிற்செய்
பெற்றநில னன்றெனவி ரைந்துநனி பேசி
உற்றபுரை தீர்வதைபு னுற்றியுற வாசி.

(கூக)

குருவெனவ விர்தனைய டைந்ததுகு றித்தால்
திருமகன்ம னுளன்மகிழ் செய்கியனெ னக்கொன்
டுருகுமன டேயமுட னுற்றமக னுக்குக்
கருதுமக டந்துமக னுக்குரிய கார்தன்.

(கூஉ)

எய்தும்வகை யும்புரிய விவ்விருவ ரும்போய்
மெய்யநிக் பிரடிவ ணங்கினர்வி எம்பத்
துய்யரும கிழ்ந்தனர்து தித்தடி.ப ணிந்து
பொய்யிலிரு வோருநகர் புக்கனரு றைந்தார்.

(கூங)

துளவமணி யோடொருது வாதசநன் னுமம்
வளர்வடிவ ராயமரும் வைணவரொ ருங்கே
தளர்வில்ப தினுயிர்த யங்குமொரு காசி
வளநகர டைந்திவனில் வந்தநமர் கட்டு.

(கூச)

உணவருளு முத்தமநல் வைணவர்க ளுண்டோ
அணவுநிலு ரைத்திரென வாய்வுறுதல் கண்டோர்
இணர்துளவி னுனடியி றைஞ்சுமொர்து ருக்கன்
புணர்வதுள தென்றுபுக லக்கடிது போனார்.

(கூரு)

தீமையில் க பிரர்செவி சேரவொரு சீதா
ராமவெனு நல்லுரைந வின்றிடவி னாவி
மாமனையி லுற்றவரெ முந்துவெளி வந்து
தேமலிரை நோக்கினர்து தித்தனர்ப ணிந்தார்.

(கூசு)

பணிருநரை வந்தவர்கள் பார்த்தனரெ மக்கிங்
குணவிடுக வென்னல தென்றுறுக பிரர்
அணைகவிவ னென்றவரை யவ்வயின கன்று
வணிககுல னோர்துளசி தாசனிடை வந்து.

(கூஎ)

அணுகென்மனை வந்தபதி னுயிர்த மக்கும்
வணிகர்தில காவுளம கிழ்ந்தினித னித்தி
உணவெனிலு னக்குநல னூஉங்குவரு மென்னட
புணர்வதறி யாவணிக னென்றுபுகல் கிற்பான்.

(கூஐ)

சீவினவு கின்றபடி நேர்வுநிலெ னக்குன்
நேவியையோர் நாளிரவு சேர்வகைசெய் கிற்பா
யோவெனவ ளிப்பனென வோதிடமு ரைத்தார்
நாலிலரி நாமமதை நானுநவில் கிற்போர்.

(கூஊ)

சொல்லுதிட னுக்கிசைவு கொண்மொரு தொண்டர்
நல்லுணவு செய்யும்வகை யாவுநனி நல்கப்
புல்லுநர்த மக்குதவி நன்மகிழ்பொ ருத்திச்
செல்லும்வகை தம்மனைவி யார்க்கினிது செப்பி.

(௩)

ஒரிரவு நீவணிக னுக்குமகிழ் செய்யச்
சாருதல்வி ரும்பியல வோவுணவு தந்தான்
நேரிலரி தாசர்பெற லாதலது நேரப்
பேருதியெ னக்கொடுபெ யர்ந்தினிது சென்றார்.

(௩௧)

சென்றுவணி கன்புடைசெ றிந்தவன்ம னத்துக்
கொன்றும்வகை யின்றிரவு முற்றமுறு கென்ன
நன்றெனந வின்னுவணி கன்கடைமி னன்ன
அன்றவர்பு கன்றபடி யன்மியதில் *வங்கன்.

(௩௨)

அகமகிழ்வு றும்பொழுதி லந்தநக ரெல்லார்
தகவுபுரி யுந்தலைவ னாகமலர் தங்கு
மகன்கொழுநன் வந்துவணி கன்றனைவெ ருட்டி
மிகவிலைவ ணக்கியெதிர் றின்றிதுவி ளம்பும்.

(௩௩)

தனமதமி குத்தபுலை யாவெனது தங்கை
உனையனை ய வெண்ணினைய தாலினியொ ரம்பால்
நினதுதலை கொய்வெனென நேர்பொழுது செட்டி
மனமதுது ளங்கிமிக வந்தபடி ணிந்து.

(௩௪)

என்பிழைபொ றுத்தெனையி ருக்கபய மீந்தால்
அன்புகொள வென்பொருள னைத்துமினி தீவேன்
என்பதைவி னாவியினி யின்னபுரி வாயேல்
துன்புறவு னைத்தலைது மிப்பெனென வோதி

(௩௫)

கற்பின்மிகு கின்றவிவர் காண்மிசைவி மூந்தே
அற்புபுரி யன்னவர்த மக்குமென வன்னான்
சிற்பரன வின்றபடி தேவியைவ ணங்கி
எற்பிழைபொ றுத்தருள் வென்றுதுதி செய்தான்.

(௩௬)

அன்பன்மனை யாரையினி தவ்வயினி ருந்தும்
இன்பொடுகொ ணர்ந்துமனை யிற்புகலி டேத்துப்
பொன்பொருவி னாயகன்ம றைந்துவெளி போதப்
பின்பறிக லீரர்மனை யாரொட்டிது பேசும்.

(௩௭)

என்னுரைக டந்திரவி லேயவணி ராது
துன்னினையி தென்னெனவு டன்றொழுது சொல்வார்
மன்னுநகர் துன்னொரதி காரியவண் வந்து
சொன்னவணி கன்றனை யடர்ந்தெதிர்ந்தர டர்ந்து.

(௩௮)

இங்கேனைவி டுத்தினிதி னேகினென னப்பூ
மங்கையனை யாட்சொலம கிழந்திலர்மு னிந்து
தங்குமதி காரியிடை தாம்விரவி நின்னு
கங்குறுயில் கின்றவவ னைக்கடி தெழுப்பி.

(௩௯)

எசு

ஸ்ரீ பக்த லீலா மி ர்த ம்.

என்னிதுபு நிந்தனையெ னத்தொழுது நின்றே
இன்னவகை யேதுமறி யீயனெனவி சைத்தான்
சொன்னதிட வாய்மையினு ணர்ந்திதுதொ ருத்தோன்
மன்னுபுகழ் ராமனென வெண்ணிவணி கன்பால்.

(நாடு)

வந்துவணி காபுகலு மாமறைக ளாலு
முந்துதவ யோகமுயல் மோனர்செய லாலும்
இந்திரன்மு தற்பலவி மைப்பிலர்க ளாலு
நைந்துமறி தற்கரிய நாயகனை யன்றோ.

(நாடு)

ஊரினதி காரியென வுன்னியுனை கின்றும்
நேரிரவி லென்றிவர்கி கழ்த்தவுணர் செட்டி-
பேரறிவி னீருமது பேரருளி னாலே
யாருமறி யாதபொரு ளென்வயின டைந்த.

(நாடு)

உம்மதரு ளாலெனவு ரைத்தடிவ ணங்கி
வெம்மையனு தாபமுள மேவியரி நாமஞ்
செம்மையுட னோதினனி ருக்குமனை சேர்ந்-
நன்மைசெய்க பீரரியை நாடினரி ருந்தார்.

(நாடு)

கபீர்தாசர் திருவழகனே சரணம்.

ஆகச் சரித்திரம் ௫-க்கு செய்யுள் ௬௩௦.

மு த் தி த் து.

கியான தேவர் சரித்திரம்.

—:0:—

கங்கைநதி கரையிலாப் காவெனுமூ ரிற்குலக நுணிக ராகிப்
பொங்குவென்று பக்தனானுங் கோவந்த பண்டிதரோர் புருடர் வாழ்ந்தார்
அங்கவர்பத் தினிபதிவி ரதாசிரோ மணியாநி ருபாயி யார்க்குத்
தங்குவெரு ளாளாகப் புத்திரனில் லாதாசை தழைத்துப் பின்பு. (க)

தேவருளால் ஞானபக்தி திருந்துமொரு வழவாகிச் சேய்பி நக்க
ஆவலுட னக்குழந்தை யைப்பார்த்துத் தாய்தந்தை யளவி லின்பு
மேவிவிடோ பாவென்னும் பெயர்வைத்து முபநயன விதியுஞ் செய்தார்
தாவிலந்தப் பிள்ளைபல கலைகளுங்கற் றறிவில்மிக்க சான்றோ ராகி. (உ)

திர்த்தமா டக்கருகித் தாய்தந்தை யிடத்துவிடை சேரப் பெற்று
நேர்த்தவரை வணங்கியவ்வூர் விட்டரிதன் னுமத்தை நினைந்து சொல்லிப்
போய்த்துவா ராவதிக்கட் பொங்குறுகோ மதிமூழ்கிப் பொருந்து கண்ணன்
வாய்த்துளகோ யிற்புகுந்து வணங்கியவ்வூர் விட்டுமச்ச வழவாய் முன்னே. (ஓ)

சங்கவசு ரன்மனக்கு வீடுதந்த மாலிடத்துச் சார்ந்து காதல்
பொங்கவணங் கித்தரும புரிகண்டு மூலமா தவம்போய்க் கண்ணன்
தங்குறுபா லுகாதிர்த்தஞ் சோமனா தங்கால யவனன் நன்னை
மங்குறச்செய் மருங்குகண்டு தவளபுரி யடைந்தின்ன மார்க்கத் தெல்லாம். (ச)

உள்ளதீர்த் தங்களெல்லாம் படிந்தளகா வதியென்னு மூரைச் சேர்ந்து
தெள்ளியசக் கரதிர்த்தஞ் சேர்த்தாடித் திரத்திற் றிருமா நன்னை
எள்ளிலருச் சனைசெய்தங் கிருக்கும்போ தவ்வூர்வா ப்ழிருபி றப்பின்
விள்ளுகித்தோ பண்டிதரவ் விடோபாவைக் கண்டெங்கு மேவிற் றென்றும். (ஈ)

பேரெதென் றும்வினவப் பிரமசரி யாப்காழார் பெயர்வி ருத்தா
சாரிகளுக் குப்பிறந்த விடோபாயா னித்திசையிற் றடினி யாட
நேர்வுறுவே னென்றுசொல்லச் சித்தோபண் டிதர்குதின நேர்த தென்று
போரமகிழ்ந் தெம்மனைக்குப் புகவேண்டு மென்றுமிகப் புகழ்ந்து கொண்டி. (அ)

வந்தாறு சுனைவச்சோறுண் பித்துப்பின் றுயில்வதிய விரண்டு பேரும்
சிந்தாகு லந்தீரச் சித்தோபண் டிதர்கனவிற் பாண்டு ரங்கன்
நந்தாத பிரமசரிக் குன்மகனை மணஞ்செய்து நல்கு கென்ன
மூந்தாத ரத்துடனே யன்னவருக் கதுதெரிய மொழிந்தார் கேட்டு. (எ)

பிரமசரி யெனக்கந்தப் பாண்டிரங்க னிவ்விதத்தைப் பேசொ னாதோ
திரமுறவே னச்சித்தோ பண்டிதரின் றிங்கிருத்தல் செய்கவென்னத்
தரமிகுபண் டரிநாத னன்றிரவில் விடோபாத்தன் கனவிற் சார்ந்து
நிரவுறவே மணத்தியவன் வயிற்றிடைபோர் நால்வர்நல்லோர் நேர்வா ரென்று.

திருநெல்வேலி திருநெல்வேலி திருநெல்வேலி திருநெல்வேலி திருநெல்வேலி

சொன்னதுகேட்டுடன்விழித்துச் சித்தோபண் டிதருக்குத் தோன்றச் சொல்ல நன்னரவர் புரோகிதரை யழைத்துநல்ல முகூர்த்தம்வைத்து மகளை நல்கிப் பின்னரொரு நான்குநாள் கழித்தபின்பு சித்தோபண் டிதரைப் பேணித் துன்னுமிது கடகமதி யாதலாற் பண்டரிபோய்த் தொழுதல் வேண்டும். (௯)

என்றுசொல்ல நின்றுமனைவி யுடன்செல்ல வெனமாம னியம்பக் கூட்டி நன்றுமதி பாகாவில் வந்தாடிப் பண்டரிவாழ் நாதன் கோயிற் சென்றுவலஞ் செய்துகரு டத்தம்பஞ் சேவித்துத் திருமால் பாதம் நின்றும்வி ழுத்துந்தொழுது நிற்கவங்குச் சித்தோபண் டிதரு நேர்த்தார். (௧௦)

வந்தவரை வணங்கியான் சேதுசென்று வரவேண்டு மெனவ குக்க மூர்துவர் மனங்கண்டு நன்றுபோய் வருகவென மொழிந்து தாம்பவாழ் தந்தவள காபுரிபோய்ச் சார்ந்தனர்வி டோபாபண் டரிநா தன்பால் உந்தவிடை பெற்றுஸ்ரீ சைலமல்லி கார்ச்சுனமே முதலா மூர்கள். (௧௧)

பலவும்போய்க் கண்டுசே துவமாடிப் பின்னளகா பதியை மேவி நிலவியமா மனைவணங்கி நாலுநாள் கழிந்தபின்பு நிகழ்த்து கின்றார் நலமிகவென் றந்தைதாய் தமைக்காண வேண்டும்விடை நல்கு கென்ன இலகுகித்தோ பண்டிதர்யா னுங்காண வேண்டுமெழு கென்றெ ழுந்து. (௧௨)

தம்பதிக னுடனாப்காம் வந்துதாய் தந்தையர்க்குத் தண்டஞ் செய்து நம்பெருமான் விடைப்படியே மணமாயிற் றென்றுளது நவிலக்கேட்டே இன்பமிஞ் தார்பின்பு மகளைமரு மகனைவிடத் திருக்கு மூர்க்கு நம்புகித்தோ பண்டிதர்சென் றார்பின்பு தாய்தந்தை மரண நண்ண. (௧௩)

வருந்தாமல் விடோபாத்நன் குடும்பத்தில் மனமின்றி வைகலோர்த்து பெருந்தாழ்வு கொடுபோந்தார் சித்தோபண் டிதர்மருகற் கிதங்கள் பேசிப் பொருந்தாது குடும்பத்திற் பொருநருந்தே டாநிருக்கிற் புகலில் வாழ்க்கை திருந்தாதெம் மூர்க்குவரு கென்றழைத்துக் கொடுபோந்து சேர்ந்தி ருந்தார். (௧௪)

அவ்வூரி லரிபசனஞ் செய்துகொண்டு மாடிமதி யெகாத் சிக்குத் தவ்வாதான் கெடோறும் விட்டலனைச் சேவித்துத் தங்கு நாளில் வெவ்வாளி யனைவலிழி மனைவியைப்பார்த் தெனக்குமிக வெறுப்புச் சார்வ சிவ்வாழ்விற் காசிபோய்ச் சன்னியா சம்பெறமற் றெனக்கு வேண்டும். (௧௫)

நீவிடைநல் குதியென்ன நேரிழையார் மறுமொழிதா னேரா தேபோய்த் தாவல்தந்தை தனக்கோதச் சித்தோபண் டிதர்மகளைத் தானும் பார்த்து மேலியபுத் திரணிலார் சன்னியா சம்பெறுதல் விதியன் றென்னத் தேவிவிடை தராதிருக்கக் கங்கைபோய் வருதுமெனச் செப்பிப் போனார். (௧௬)

வலைவழுவு மான்போலத் திருவெனி சங்கம்போய் வருபிர யாகை அழைதருபுஷ் கரதீர்த்தத் தாடிவிண்டு பத்தர்சொல்லும் புராணங் கேட்டு நிலையிற்சமு சாரந்தான் ஐனனமர ணத்தைநல்கு நெறிமற் றென்று மலைவில்சீர் பாதர்தமைச் சற்பாவத் துடன்வணங்கி வருமெ னக்கு. (௧௭)

துறவிலிச்சை யுளவதனைத் தரல்வேண்டு மெனவவருந் துணைவி மக்கள் உறவினருண் டோவென்ன நாநெருவ னையென்ன வற்ற தீகைந் பெறவருளிச் சன்னியா சத்துவைத்தார் சீபாதர் பின்வி டோபா அறமிகுகா சியில்நான்கு மாச்சிரமம் பெற்றிருப் பதறிந்து மன்னே (௧௮)

சித்தோபண் டிதர்பிள்ளை பெறுதவர்க்குத் துறவருளல் சிறந்த தன்மென்
றத்தாலே துயரடைய மனைவியுங்கேட் டிடுத்துன்ப மடைந்து தேறிக்
கொத்தார்பைர் துணரரச மரஞ்சூழ்தல் தினவிரதங் கொண்டு மேவி
எத்தாலும் தடையின்றி வருநாளிற் கணவனுக்குத் துறவன் நீந்தார் (௨௬)

ஒருநாளில் வரசமுயி லிருக்கவிடோ பாமனைவி யுற்றுப் போற்ற
வரநான்கு மகப்பெறுதி யெனவுதவக் குறுநகையம் மங்கை கொண்டாள்
திரமோது சீபாதர் சிரிப்பதென்னே நங்காய்கீ செப்பு கென்னத்
தரமேவு மணம்புரிந்த புருடனின் னி மகப்பெறவுந் தருமோ வென்றாள். (௨௭)

உன்கணவ னெங்கேயென் றவர்கேட்கச் சமுசார வுறவு நீத்து
நன்குதுற வினராணர் பிள்ளையான் பெறுவதெங்ங னவிலு கென்ன
மன்குறவும் பிள்ளையிலலார் துறவுபெற லோபாவம் வழங்கி னோர்க்கும்
*தன்குதையும் பாவமே யென்றடையா னங்கேட்டுத் தாந்தெ ரிந்து. (௨௮)

மிகவருந்தி நங்காயுள் றந்தைதினைக் கொண்டுவென்ன விரைந்து சென்று
தகவுரைக்க வவர்வந்து தண்டனிட ஸ்ரீபாதர் சாற்று கின்றார்
மகளைப்பொரு வாகனத்தி லேற்றிக் காசுநகர் வருக் வென்ன
முகமனெடு துறவினரைக் கூய்க்கொண்டுமனமகிழ்ந்துமுடுகிப் போனார். (௨௯)

போனபின்பு சீபாதர் சைதன்னியி யொன்றுபெயர் புனைந்த சீடர்
ஆனனத்தை நோக்கியுனக் கில்லாநூண் டோவின்றோ வறைதி யென்ன
ஞானஞ்ரு வடிவணங்கி விடோபாவுள் ளதுகூற நல்ல தென்ன
ஊனமிலா மனைவியுடன் போய்வாழ்க ஐரிவென வுடனே சென்று. (௩௦)

கூடியபின் னுரிநுள்ளோர் துறவுகொண்டோ னில்வாழ்க்கை கொள்ள லாமோ
நாடிவிது பிழையென்று பழிகூறத் திருமாறன் னாமங் கூறி
ஹீடல்விடோ பாவிருக்க வேதியரெல் லாம்விலக்கி விடவு நீங்கி
நாடிவனத் திழ்குடிசை யியற்றியதி லேயிருந்தார் நாரி போடு. (௩௧)

இரவுபக லிராமநா மம்புகன்று தினமுயிரந் தீரா னுண்டு
தரமருவு பாகவதங் கிதைமுத லியகேட்டுத் தங்கிப் பின்பு
திராமருவு மும்மகனு மொருபெண்ணும் பிறக்கவ வரிந்தி ரப்பு
லிரவுசுதா சிவனான முன்மகற்கு நிவர்த்தியென விதித்து நாமம் (௩௨)

விண்டிரண்டாம் பிள்ளைக்கு ஞானதே வென்றுபெயர் மேவச் செய்து
மண்டுமூன் றும்பிள்ளை பிரமனுக்குச் சோபான ரெனமா நாமம்
கொண்டநான் கார்பிள்ளை மாயைக்கு முத்தரயி யெனக்கு நித்தார்
பண்டிவிடோ பாவென்று பெயர்கொண்டு துறவறத்தும் பயின்று னோரே.

அவருலத்திற் பிறந்தமக்க ளானனமும் பார்க்கலா காதென் றியாரும்
எவருரைக்கப் பிள்ளைகளும் வளர்த்துவர வத்யயன மிசைக்குங் காலம்
நவமடுக்க மனைவிபுரு டினோர்க்கி யுபநயன நடத்த வேண்டுந்
தவமகிழ்ந ரேயென்னச் சைதன்னியர் மறையவர்க் டமைவ ரித்து. (௩௩)

யானிழைத்த பிழைபொறுத்துப் பிராய்ச்சித்த நூல்வழியே யியற்று கென்று
ஞானமிரு வேதியரை வணங்கவங்கு முதற்பிள்ளை நலோரே யுங்கள்
ஆனனங்கள் கண்டபோ தேபுனித மாயினே மாத லாலே
ஊனமற வறுவருக்கும் பிராய்ச்சித்த முஞ்றுகென வுரைத்து நிற்க. (௩௪)

சென்னைப் பேரவையின் கீழ் வெளியானது.

உடம்பைநீ ழுக்குவதை யன்றிவே றென்றுமில்ல யுபாய மென்று
திடங்கொள்கலை வேதியர்தேர்ந் துரைசெய்ய வனுதாபஞ் செறிந்து நோக்கிச்
சுடங்குசொலு மறையவரை வணங்கியே திரும்பிப்பா ராமற் சார்ந்தே
இடங்கொள்வனத் திற்புஞ்ந்தார் தனியாகிச் சைதனிய ரென்ப மாதோ. (உ௬)

போனவரைக் கண்டவர்க ளனுதாபக் கனல்கடலே போதும்வேறே
*ஆனல்கட வேண்டுவதின் றென்றார்க ணிவர்த்திதே வனுகி. நின்று
ஞானமிகு வேதியரே யெமக்குநீர் விதிப்பதனை நவிலு கென்ன
ஊனமறை யோரேதும் மூர்க்குப்போ யுமக்குள்ள வறவோ ராலே. (௬௭)

சூலமுறையைத் தெரிந்தெழுதி வருகென்ன ஞானதே வரைக்கு நித்து
நலமலியு நிவர்த்திதே நமதுசூல நமக்குநன்றாய்த் தோன்றும் போது
சொலவெவரைக் கேட்கின்ற தெனச்சீவ முத்தபத் தோன்றி னாலும்
வலமருவு சுதர்மத்தை விடலாகா தெனஞான தேவ குத்தார். (௬௮)

சாதிதன்ன லொன்றுமில்லை பத்தியன்றி யரிபாதுஞ் சார மாட்டார்
நீதிதேரிவ சிட்டர்முத லினர்பிறப்பின் வகையென்ன நினந்து பார்ச்சில்
தீதியலுங் குலத்தினனாய்க் கடவுளிடத் தன்புளனேற் றீர்க்கின் றென்ன
ஒதினது லில்லையோ வென்றுசோ பானரித முரைத்து நின்றார். (௬௯)

மறையவரங் கவர்பிறப்பின் வகையெழுதித் தந்துதண்டம் வகுக்கா ராக
நிறையுமறி வினர்கோதா விரிந்தியி னீராடி நீங்கி யப்பாற்
சூறையுசீர்ப் பிரமபுரங் குறுகியதில் வேதியரைக் கூட்டிவைத்துப்
பொறையுடையீ ரெனவணங்கிப் பத்திரமூந் தந்துளதும் புகன்று நின்றார். (௭௦)

அங்கவரும் பிராய்ச்சித்த மில்லையென வுதிற்சில்லோ ரலர்மே லான
மங்கைபதி யிடத்தன்பு வாய்ந்துளதே லதுபோது மாறு வேண்டாம்
உங்கடமக் கெனநாங்க் ஞனார்த்தபடி யேயுரைத்தி ருமவீ ரென்னப்
பங்கமில்லாக் குணத்தினிரால் ஞானதே வென்பபெயரும் படைத்து ளீரே. (௭௧)

என்றுசிலர் சொல்லும்போ தங்கொருவ னீர்ப்பொதிகொ ளிக்க டாவுக்
கொன்றுபெயர் ஞானனென்றார் பயனென்னை யெனஞான தேவுணர்ந்து
நன்றுசொன்ன யானுமது வுஞ்சரியே யெனநலில நனிமு ணிந்து
துன்றுமவ னதஞ்ஞ் துனக்குறுமோ வென்னவது தொடரு மென்றார். (௭௨)

அதுகாண்பே னெனத்தடிகொண் டெற்றினனக் கடாவதனை யட்த வெற்றல்
முதுஞான தேவர்முது கிற்பட்டுத் தடித்ததனை முனைவர் நோக்கிச்
சுதர்வேத நின்னைப்போற் சாற்றுமோ கடாவென்ன ஞான தேவர்
இதுகால மேகாண்ட ரெனவெழுந்து கடாத்தலையி லெழிற்கை வைத்து. (௭௩)

வேதமொழி கெனவருள வியாசரைப்போ லதுநான்கு வேதஞ் சொல்ல
ஏதமிலா மறையவர்க் கெல்லாரங் கண்டெய்யப் பெய்திப் பூமேற்
போதன்முத லினர்புரிதற் கரியசெயல் புரிசுதலாற் பொருந்துமின்றோர்
ஒதில்லா ரல்லரவ தாரிகளே யிவர்க்கெவர்தா முஞ்ற்றல் செய்வார். (௭௪)

நண்டமெனப் பொருளாசை தங்கியநா மறையோராய்ச் சனித்த தன்றி
மண்டலல்ல வொழுக்கமில்லேம் பத்தியிலேம் பரிசுத்த மனமு மில்லேம்
கண்டவிய ரைப்போலு மறையோரின் நிவர்தம்மைக் கருதி யின்றோர்
அண்மென்ன தவத்தினரோ வெனப்புக்கழ லிவர்களுமங் கவரை யேத்தி. (௭௫)

பிள்ளைகளின் புகார் மூலம் கி. பி. 1892-93

எல்லாறும் பெருமையே யெனவவ்வு ரினரெல்லா மிவரோ சால்
நல்லோர்க ளரிதாச ரென்றுகொண்டா ரதுபுகன்ற நால்வ ரும்போய்
வல்லானோர் மறையவன்ற னகத்திறங்கிப் புராணசிர வணமுஞ் செய்து
சல்லாப வினோதவரி பசுனைவினுய்ப் பகலிரவுந் தங்கு நாளில் (கூக)

மற்றிவர்தல் ககமுடைய மறையவற்குப் பிதர்த்திதிதான் வந்த தென்று
சுற்றுமுள மறையவரை யுணக்கவ வவர்துறவி சுதரைக் கூட்டி
உற்றநின்பால் வருகிலோ முணற்கென்ன விழிவுரைக்க வுதனைக் கேட்டு
முற்றுமறை யோன்றிகைத்து மோனமாய் வீட்டிருந்து முன்னு கின்றான். (க)

தனைநோக்கி ஞானதே வென்னேநீ சலித்திருக்கை சாற்று கென்ன
எனையின்றோன் நிதியின்று மறையவரிங் குணவெய்தா திகழ்ந்தா ரென்ன
அணையவனை யறுசுவைப்போ னகமமைத்தி பிதிரரே யடைந்துண் பாரென்
நினையசொல வவன்வியந்து நீராடல் முதல்புரிந்தன் கியைவு செய்தான் (சக)

கதலியிலே மிடத்திலே யறுசுவைப்போ னகம்படைத்துக் கைதொட் டிண்ணப்
பிதரரெங்கே யெனவினவ ஞானதே வக்கதையை யிலேமேற் பெய்ய
எதிர்தருமப் பிதர்க்கடமக் கர்க்கியபாத் தியமுதலா மெல்லாந் தந்து
சதுருடனா சனந்தந்து வத்திரபு டனத்துடன்றக் கணையுந் தந்தான். (சஉ)

னாபதி பத்துடனே பிதருருவ சனாத்தனவா சுதேவ மூர்த்திக்
கேபிரிய தாமென்று சொன்னவுட னமுதசெய்தார் பிதர்க்க ளெல்லாம்
மாபனவ னதுகண்டு வியப்புடனா னந்தமூற்றான் மற்றவ் லூர்வாழ்
பாபமில்வே கியசெல்லாஞ் சாளரத்து மிறப்பிடத்தும் பதுங்கிப் பார்த்தார் (க)

அவர்பார்க்கப் பிதர்க்களெல்லாம் போசனஞ்செய் தானவுடன் ஞானதேவர்
பவரீத்தி ரேருகென மறைந்தார்க ளதுகண்ட பார்ப்பா ரெல்லாம்
நவமீதே பிதரர்வரச் செய்யுந்திறத்தை நாடுங்கா னரரே யல்லர்
உவமையிலா மும்மூர்த்தி யொடுமாயை யேயிவர்க ளுண்மை யென்று (சச)

இங்கிவர்தம் மகிமையறி யாதேநாங் குலமதத்தா லிகழ்ந்தோம் வீணே
நன்கிதல வெனப்போனாற் பகடுமறைக் கருத்தெவரு மறிய நாளுஞ்
சர்க்கையறப் சொல்வதனை ஞானதே வுணர்ந்துவியா சமுனி சாற்றுஞ்
சிக்கலிலா முறைதவரூ மெனப்பகட்டை நோக்கமுன்போற் றிகழ்ந்த தன்றே.

(வேறு) தமக்கிதஞ் செய்து நின்ற சதர்மறை யவனைப் போற்றி
எமக்கினி விடைநல் கென்ன விசைவுகொண் டவ்வுந் நீங்கி
அமைப்பரும் பெருமை பூண்ட மகாலய மென்னு மவ்வுந்
கமைப்பெருந் தவத்து நால்வர் கடுகினர் வந்து கூடி. (சக)

பிரவரா வென்னுந் தீர்த்தம் பெரிதுவர் தாடி யங்கே
பரவுத லான போது பற்றறு ஞான தேவர்
திரமுலாங் கிதை தன்னை யாவருந் தெரிவ தாகத்
தரமுள வியாக்கி யானஞ் சமைக்கச்சோ பான தேவர். (சஉ)

யாவரு மறியப் போகித் திருந்தன ரிருக்கு நாளில்
மூவரு மிவர்க டன்மை கைனியர் வேந்தன் முன்னிப்
பாவரு நீர்ச வானு பவத்தினை மேவ வேண்டுந்
தாவரு வெனலுங் கேட்டு நால்வருந் தாளில் வீழ்ந்து. (சஅ)

கி. பி. 1892-93

நாதனே யெமக்குநீரே ஞானசத் குருநன் றாயிப்
போதுப தேசஞ் செய்க வென்னதும் பொருந்து சீலர்
மேதகு முபதே சஞ்செய் திடவிவர் மேலிப் பின்பு
சாதுசற் குருவே சொல்லச் சமைத்தனர் ஞான தேவர் (சக)

(வேறு) தமதுசுவா னுபவமா மமிர்தானு பவமெனுஞ்சாத் திரத்தைப் பின்பு
நமவென்று மாளசா தேவியா லயத்திலரி நாமஞ் சொல்லிக்
கமவறிவோர் நடந்துசென்றே ராலயத்தி னருகிறந்த கரும்பு கட்டைச்
சமமுறவே சமாதிகெய்ய மைசோபா வெனும்பெயர்தான் நங்கிற் றென்றும்.

(வேறு) முத்தா யிமொழிப் படிமுன் னிவர்வாழ்
அத்தா னமதா மளகா புரியைப்
பத்தா தரமோ டியின் றனரால்
நத்தார் கரண மநவின் றவரே (ருக)

அவ்ள ரினர்யா வருமங் கவர்தம்
மெய்வா சகமும் புரிமே தகவும்
செவ்வே வினவிக் களிசேர்ந் தவராய்த்
தவ்வா தெதிர்வந் துதழீ இனரே (ருஉ)

தழுவுந் திவர்தம் மினமக் குளதோம்
வழுவுந் திமென் றுமகிழ்த் துறையப்
பழுதுந் தவிசோ பனெனும் பனவன்
கெழுமுந் திலன்வே அகிளத் துவனே. (ருங)

துறவுந் தவனுக் கிவரோ சுதராய்
முறைதப் பினர்தம் முகமுந் துறலோ
அறமெய்ப் பிழையா லிதடா ததெணக்
குறைசொந் தனனா யிரகோ டியரோ. (ருச)

ஒருநா ளினிவர்த் தியெனும் பெரியோர்
கிருநே ரினையா ளொடுசெப் புவரால்
அருமா மதுரச் சுவையப் பமுணத்
தருவா யெனவே தருதற் கிசைவாள். (ருரு)

மாவே முதலா யவெலாம் வருவித்
தேவே வவியற் றுறுமோ டிகொளப்
போவாள் குயவன் மனைபோம் வழியில்
மேவா தவிசோ பனுமே வினனே. (ருசு)

கண்டே யெகிரெய் துகருத் திலளாய்
விண்டே யொருபா ஹமே வுதலும்
பண்டே பழிகு றுவிசோ பனெனே
அண்டா தெகிரே யயலா யினதே (ருள)

நீயெங் ககல்வா யதுநே ருதியென்
றேயங் கவனே திடலிக் குயவன்
வாய்நன் கடைசுட் டிடவல் லகலம்
நயென் னகொளந் கிவனெய் தினனே. (ருஅ)

சுருதிபக்த லீலா மிர் தம்

என்ற னையெனக் குமுனெய் தினதால்
நன்ற கநதும் புனலா டுடநான்
சென்ற லலதொன் றுசெயற் கிலதென்
றென்ற முனிவோ டெரையா டினனே.

(௩௯)

இனியென் முனரெய் தல்செயா யெனவே
நனியங் கைகொடெற் றிநடந் துமுனே
வனையுங் குயவன் மனவந் திவனாக்
கெனையன் றியடுங் கலமீ குதியேல்.

(௪௦)

உன்னைக் கடிதா கவொறுப் பலெனப்
பன்னப் பரிவுற் றிவனும் படரா
மன்னத் தனியோ டிவழங் குகெனப்
பின்னக் குயவன் பெறவீ கலனே.

(௪௧)

ஈயா தமையால் மனையெய் திமிக
ஆயா சமதா யழவப் பொழுது
பாயா றுபடிந் துறுஞா னபரர்
மேயா ரவண்வந் துவினா வினரே.

(௪௨)

என்னீ யழவெய் தியகா ரணமென்
றன்னார் தெரியச் சொலுமா யிழைதான்
மன்னா தரமற் றவிசோ பன்வலிந்
தின்னா புரிவுற் றதையன் றியினும்

(௪௩)

அப்பஞ் சுடவோ டளியா தபடி
செப்புங் குயவன் செயவுஞ் செய்தனன்
தப்பின் றெனவோ தினன்சா ளரவாய்
மெய்ப்பொன் றிவிசோ பன்வினா விடவே.

(௪௪)

அவனன் னதுசெய் தல்சபா வமதற்
கெவமென் னையெனச் சொலிஞா னபரர்
தவனன் சுடலா கியசட் டியெனக்
கவனந் தருதம் முதுகே கனல.

(௪௫)

உதரக் கனலைப் புறமுய்த் தவராய்
இதனிற் சுடுவா யினிதப் பமென
விதனக் கொடிசுட் டிரப் பிவிராய்
அதனைத் தனதன் னருடன் மிசைவாள்.

(௪௬)

செய்யுஞ் செயலத் தனையுந் தெரிவான்
மெய்யொன் றுவிசோ பன்வியந் திதெனே
வையந் தனிலிங் கிவர்மா னிடரோ
ஐய மிலெழுத் தொழிலா ரவரே.

(௪௭)

இத்தன் மையரா யினிங் கிவரைச்
சித்தந் தெரியா துதினைத் துளயான்
நித்தம் பலநிந் தைநவின் றனனே
எத்தன் மையினிந் பிழைதிர் வனெனா.

(௪௮)

எண்ணிக் கடிதிங் கிவரைச் சரணம்
பண்ணப் புகுவே னெனவே பதிவாய்
நண்ணத் தெரிஞா னநலக் கடவுள்
உண்ணக் கலனைப் புறமுய்த் தனரே.

(௬௯)

அதுகண் டவிசோ பன்வலிந் தவருண்
பதுகைப் பிடிபற் றிமிசைந் திடலுங்
கதுவுஞ் செயல்கண் டெபருந் - தெனநீ
இதுவுண் டனைகே சரியே கெனவே.

(௭௦)

அங்கன் னதுகூ றவுணர்ந் தவனுந்
தங்கும் மவர்தா ளில்விழுந் துபணிந்
தின்கென் மயல்போ கவிசைத் தருள்வாய்
நன்கொன் றியஞா னசிகா மணியே.

(௭௧)

என்னப் பரிபக். குவமெய் தியவன்
துன்னத் தெரிஞா னசுகோ தயரும்
பன்னத் தருமென் றுபதே சபலன்
மன்னைய் பெறுவித் தனர்தம் மருளால்.

(௭௨)

- (வேறு) இப்படி யிருக்குந் காலத் திணையிலா ஞான தேவர்
ஒப்பில்பண் டரியின் மேவி யுகந்தருள் பாண்டு ரங்கன்
றப்பிலாச் சேவை செய்து தாழ்த்தப் பி னுமதேவர்
வைப்பதா மனைக்கு நேரே வரும்பொழு தெதிர்த்த நர்மர்

(௭௩)

கரகம லங்கள் கூப்பிக் காண்மிசை வணங்கி நின்று
தரணியி லெவரை யும்முத் தரிக்கவந் தவத ரித்துத்
திரமிகு கின்ற ஞான தேவரே யுமது பாத
தரிசனை கிடைக்க யான்செய் தவமென்ன தவம தாமோ

(௭௪)

என்றனர் புகழக் கேட்டங் கெதிர்வந்த ஞான தேவர்
நன்றுமை நேர்வார் யாரே ஞானத்தாற் சிவன் முத்தி
ஒன்றிய தெனினும் பூவி லுள்ளதீர்த் தங்க ளெல்லாஞ்
சென்றதி லாடி. நல்ல கேஷத்திரங் காணல் வேண்டும்.

(௭௫)

ஆதலா லும்மோ டேக வமைந்துநான் வந்த திர்த்தக்
காதலை நீரே தீர்க்கக் கடவதென் றினிது கூற
ஏதமி னும தேவர் யானென தனை மல்லென்
கோதறு பாண்டு ரங்க னதனைத்திற் குலவு கிற்பேன்.

(௭௬)

என்பது கேட்ட ஞான தேவர்தான் மெழிவி வண்ணன்
தன்புடைச் சார்ந்து கேட்கத் தரிவின்று கொள்வே னென்ன
அன்பரைக் கூய்க்கொண் டேகி யடைந்தனர் கேரியின் மேவிப்
பொன்புக்ழ் கொழுநன் பாதம் போற்றினர் வணங்கிச் சொல்வார்

(௭௭)

அமலனே கமல லோச னுபுய லாழி வண்ணு

கமலநா பாரின் சேவை கண்டுகொண் டிருக்கு நாம

நிமலரைத் தீர்த்த மாடு நெடுந்தல மெல்லாஞ் சென்று

விமலமாய் வருக வென்னோ டிடனருள் விடையென் றோத;

(௭௮)

உதித்தநாட் டொடங்கி யென்னை யொழிவிலன் சேவை செய்து
மதித்துள வன்பி னாலே யிணித்தனன் மருவு நாமன்
விதித்துள தீர்த்த மாட மேவினான் பசிதா கங்கள்
எதிர்த்துள பொழுதென் செய்வா னெனத்தளர் கின்றே னென்றான். (அக)

இன்னெ மடியார் தேற்ற விருந்தனன் பாண்டு ரங்கள்
நன்னல ஞான தேவ ருடன்செலு நாமதேவர்
பின்னூற நோக்கி நோக்கித் தாய்தனைப் பிரிந்தபிள்ளை
என்னநெக் குருகிப் போற்றி யென்றால தேவே கோவே. (கூடு)

என்னுயிர்க் கிறையே யின்ப ரூபமே யெனைப் பிரிந்து
துன்னுகின் றனையோ வென்று சொர்வொடு ஞான தேவர்
பொன்னடிக் கமலந் தாழ்ந்து புனிதமெய்ப் போத மூர்த்தி
நன்னலப் பாண்டு ரங்கள் பிரிவுநா னென்ன லாலே. (கூக)

உயிரெனக் குறுத லாகர் துடனந்தப் பாண்டு ரங்கள்
செயிரிப்பொற் சேவை தன்னைச் சேவிக்க வேண்டு ந்ரே
மயர்வறக் காட்டு கென்ன மாயனை மனத்தி னுள்ளே
உயர்வுறக் கொள்வ தல்லா லுளன்கொலோ விங்ங னென்றார். (கூஉ)

சாதகப் பறவை மேக தாரையை வேண்டல் போல
நாதனைச் சகுணத் தன்றி நாடலே னென்று நாமர்
ஒதலு ஞான தேவ ருலககா ரணனை வேண்டித்
தீதற வசித்துக் கொண்ட திறலுளீ ரெனக்கன் னானே. (கூங)

வசியஞ்செய் வதற்குத் தக்க சாதன மார்க்கந் தன்னை
விசிதமா யுரைசெய் கென்று வேண்டலு நாம தேவர்
சுகிபெறு கற்ப கம்போ யுலோபனைத் தொடர்ந்து வேண்டும்
இசைவென வென்னைக் கேட்ட ரெனினும்யா னறிந்த மட்டும். (கூச)

உரைசெயக் கேளு மென்ன வுரைக்கின்றார் தனது தேக
வரையிலே வெறுப்பு மற்றச் சரீரங்க ளினில்வி ருப்பும்
புரையறக் கொண்டு நானென் னகந்தையை முழுதும் போக்கித்
தரையிட யிருந்துஞ் சேராத் தகையனாய் திருமா லன்பு. (கூடு)

தொடர்தலே சுத்த மாண பசுனையத் தொடர்ச்சி யின்றிப்
படர்தலிற் பயனென் னாகும் பருந்துவா கனன்றன் பாடல்
அடைவுடன் கேட்ட லேகி ரவணமா மவனை நெஞ்சிற்
றிடமுற வமைத்த லேகன் மனனமாந் திருமா லன்றி. (கூசு)

வேறினை தெய்வ மென்று விரும்பலே தெளிவா நாமம்
கூறுதல் லொடுபொற் பாதங் கூடலே பேரா நந்தம்
தேறியு விவற்றை யன்றிச் செப்புவ தெல்லாம் பந்தம்
மாறறு ஞான தேவே யென்றடி வணங்கிச் சொன்னார். (கூள)

அமுதமென் மாரி போல வவர்சொன்ன வதெலாங் கேட்டுத்
திமிரறு ஞான தேவர் திரிபுவ னங்க ணுள்ளும்
நிமிரரி பத்தி யுள்ளோர் நாமரை நிகர்வ ரில்லை
நமரெனு நாமர் பத்தி நாதனே யறிய வல்லான். (கூஅ)

என்பன பலவும் பேசி யிருவருந் தீர்த்தந் தோறும்
அன்புட னாடு வாரா யத்தின புரியில் வந்த
பின்பரி நாமந் தன்னைப் பேசியே நாம தேவர்
முன்புறக் கண்டோ ரெல்லா மொய்த்தனர் பசுனை செப்ய.

(கக)

அதுதெரிந் தவ்வு ராளு மரசனா மலிந்தன் வந்து
கதுவின னென்னே பாடல் கழறெனக் கேட்க நாமர்
மதுவிரி துளப மாலை வாழ்த்துகின் றேனென் றோத
வதையுறு பசுவக் காவி வரப்பிரிந் தனையே யானால்.

(ரா)

நீயரி பசனஞ் செய்த னிசமல தாயி லுன்னை
மாய்வுறு வகையான் செய்வேன் வலிந்தென வலிந்தன் கூறி
எய்வுறு பிழைக்கச் செய்தற் கேத்தனை செல்லு நான்கள்
ஆய்வொடு புகன்று பின்ன ரத்தொழில் புரிக வென்ன.

(ராக)

வினவினர் நம்போ லாது விட்டலன் விரைந்தற் றாலும்
தினஞ்சில செல்லு மென்னச் சிந்தைசெய் தலிந்தன் றேற
நனைவிரி தாரோ யுய்ய நாலுநான் வேண்டு மென்றார்
கனைகழல் வேந்தன் கேட்டுக் கடிமனை யதனுட் சென்றான்.

(ரூஉ)

நரபதி யகன்ற பின்னர் நாமதே வரியை யெண்ணிப்
பரமபா வனகா ருண்ணிய பக்தபா லனப வித்ர
முரகரி முகுந்த மாய முளரிசேர் நாப மாசந்
தரசநார்த் தனவை குண்ட செவரிசற் சனத யான.

(ராக)

விடல பாண்டு ரங்க பூமேன் மின்மகிழ் கொழுந வேரி
மடல்விரி துளப வென்று வாழ்த்தினர் நாலு நாளும்
தொடையின்மே லிறந்து போன சுரபிதன் றலையைக் கொண்டு
படர்படு கின்ற வெல்லாந் தெரிந்தனன் பாண்டு ரங்கன்.

(ராச)

நாலுநாட் பகலி ராவு நயந்துள நாம தேவர்
வாலிய மனத்திற் றோன்றி வருந்தலை பசுவக் காவி
ஏலவுண்டாகி நிற்ப தெழுந்துபா ரென்று பத்த
பாலனன் பிழைக்கச் செய்த படிசெண்டு பரனைப் பார்த்து.

(ராரு)

நீயிந்த நாலு நாளாய் நினைவின்றி யெனைம றந்து
போயினே யென்னோ வென்னப் புரவலன் றனக்கிப் போதே
மாய்வுறு பசுவக் காவி வரச்செய்வே னெனச்சொல் லாமல்
ஏயினே நாலு நாளென் றியம்பிய வதுபொய் யாமல்.

(ராகு)

வந்துளே னினியிவ் வாறு வருந்தலை சங்கந் பத்தால்
சந்தத முனத தினஞ் சார்ந்துள வென்மேற் றப்பு
நிந்தனை சொலவோ னாது நீமகிழ் கென்று கூறி
இந்திரை கொழுந னேக வெதிரின்று பசுவைப் பார்த்தார்

(ராஎ)

எவ்வகை பசுவக் காவி யீவரென் றவ்வு ரார்கள்
நைவகை யொழிந்து சொன்ன நரபதிக் குணர்த்த வன்னுள்
கொய்வகை யாற்றான் டான கோவுயிர் பெறுவ துண்டோ
மெய்வகை காண்போ மென்ன வியந்தனன் விரைந்து வந்தான்.

(ராஅ)

நாமதேவர் தீர்த்தந் தோறும்

உயிர் பெற்ற பசுவைக் கண்டோ கோ விவர் தெய்வ மென்றோச்
செயிரில்பொற் சரணந் தாழ்ந்தான் திரண்டின ளுரா ரோடு
மயலறு நாம தேவர் மாண்புகழ் மிகக்கொண்டாட
நயமிக வரிநா மத்தை நவின்றுகொண் டிருந்தார் பின்னர்.

(நாகு)

அத்தின புரியை நீங்கி யங்கங்கும ரிநா மத்தைப்
பைத்தப் படை யாலும் பகர்ந்தனர் பாடிக் கொண்டு
சுத்ததீர்த் தங்க ளாடிச் சுரநதி துணைந்தி ராமன்
மெய்த்கீர்த் தனங்கள் பாடும் விசுவநா தனையும் வேண்டி.

(நாடு)

திங்களோர் நான்கு காறுஞ் சிறந்தன நிருக்க வவ்ஹர்
தங்குறு கபீரர் லீட்டிற் றனியொரு நாளி ராவில்
அங்கரி தாசர் சேர வவர்க்கன்ன மிடற்கு வேண்டி.
நங்கையார் கபீரர் பாரி நண்ணினர் நன்னி ராவில்.

(நாடு)

ஆவன மெல்லா மின்றி யங்கொரு வணிகன் மட்டு
மேவர விருக்கக் கண்டு மேவிய வரிதன் ருசர்க்
கேய்வன தருதி பின்ன ரீருவன் விலையென் ரோத
நீவளர் காம நீக்க நினைதியே நேர்வே நென்றான்.

(நாடு)

கேட்டவர் மலர்மேன் மங்கை கேள்வனன் ஞானென் றெண்ணிக்
கோட்டமில் மனத்தி னோடு குறித்தவ னினைவுக் கேற்ப
நாட்டநல் லுறுதி கூறி வேண்டிய நல்கப் பெற்று
வீட்டுளோ ரடுநற் கீர்து மீருவர் பதியை நோக்கி.

(நாடு)

பின்விலை தருவ நென்று பேசுதல் மறுத்து நீயென்
பொன்விலைக் காக நேர்தி புணர்ச்சியென் பதற்கு நேர்ந்
முன்விலை யீயா தெல்லாம் வாங்கிட முந்திற் றுதல்
மன்விலைக் காக வேக விடைதரு கெனவ ணங்க.

(நாடு)

தாசர்நீ யரிதன் ருசர் தம்பொருட் டிவ்வா ரேய்ந்த
நேசமென் சொல்கே னென்று மகிழ்ந்தனர் நிசியி ராவில்
வீசறு துளிக ளுள்ளே யுனைக்கொண்டு விடுப்பல் யானே
பேசின வணிகன் றன்பா லென்றனர் பெயர்ந்தார் கொண்டு.

(நாடு)

தோண்மிசை யினரை நோக்கித் தொண்டருக் குதவி செய்
மாண்வணிக னுன் னுள்ள மகிழ்வுசெய் தடைதி யென்ன
நீண்மறு கடைந்து செட்டி கடையிடை நிறுவி மீண்டார்
காண் வர விரும்பி நின்ற வணிகன்கண் காண வந்தார்.

(நாடு)

வந்துள கபீர தாசர் மனைவியை வணிகன் கண்டு
முந்துணாப் படியே வந்தா யனறுகால் முகந்தி டாமல்
எந்தவண் ணத்தா லென்று மகிழ்ந்தனன் வினவ வேழைச்
சந்தவார் குழலார் நீசெய் யுதவிக்குத் தளிர்ந்தென் னாதர்.

(நாடு)

புயமிசைச் சுமந்து கொண்டு போந்தனர் விடுத்தா ளென்ன
நயமிகு செட்டி யோகோ நன்றுநன் றெனவி யந்து
பயமிகுந் தனது பித்துப் பரிந்தனன் பற்பல் யோனி
வயமதாய்ப் பிறந்த லைந்து மனிதனு யுதித்தும் வீணே.

(நாடு)

இவ்வெழுத்துக்கள் எல்லாம் பதினாறு அகரங்கள் உடையன.

காமத்தி லுழந்திச் சான்ற கபீராத மனைவி யார்க்கு
நோமத்தை யிழைத்தே னந்தோ ஹவளும் பாவி யானேன்
யாமத்தில் வந்த வன்னை தெய்வமே யாகு மென்று
தோமத்தைப் பொறுத்தி தாயே யென்றடி சொலுது வீழ்ந்தான்.

 $(\pi \circ \varepsilon)$

அண்ணாநி கபீர் தாசு ரடிமிசை பெண்ணை வீழ்த்தி
நன்னய வபய நல்க நவ்ஷுதி, கொடுபோ யென்று
பின்னரும் வணங்கச் செய்கை பிழையென வுள்ளம்போர்த்து
மண்ணு தபித்த போதே பவமெலா மாபந்து தீர்ந்த.

(ମୂଲ୍ୟ) ୪

ஆயினும் கபீர தாச ரன்புரங் செய்வே னென்று
கூயினர் செட்டி தானுங் குடும்பவன் மயலை நீங்கிப்
போயின்ன் ஈட வில்லம் புருந்துதாச சகாப்த னிந்து
மேயின பிழைக் கொல்லாம் பொருத்தநான் வீணைக் கவன்றான்.

(நாடக)

தொண்டரும் வணிக லுள்ளும் தெரிந்தனர் தழுவித் தூய புண்டரீ கக்கை தள்ளினத் தலைமிசைப் பொருத்தி நேயம் கொண்டருள் செய்தார் செட்டி யரிபசனாத்திற் கூர்ந்தான் அண்டிய வன்று தொட்டி நாமதே வுணந்துங் கேட்டார்.

(1722)

ஒருசீ ருண்மை யெல்லா ஞானதே வுணர் வோதி
ஒருவருமவரிருக்கு பில்விடை வரலு மன்பு
பெருகும்வெதிரே வந்து வணங்கினர் பெரிது போற்றித்
தருதவி சிடைபி ருந்து சாற்றுவர் ஞான தேவர்.

(172-15)

மிகநெடும் பாவ மெல்லாம் கீழ்நிட லுலகத் துள்ளே
குகரொடுத் தவர்க னீவீர் தோன்நிசீர் ரன்றோ வென்ன
அகமகிழ் கபீரு நாம தேவரு மழவ ணங்கப்
புகழ்மிகு ஞான தேவர் கபீரரைப் பொருந்த நோக்கி.

(நட்ச)

புண்டலீ கருத்து நேயம் பூண்டொரு பாண்டி ரங்கன்
பண்டரி புரத்திற் செங்கன் மிசையடி. பறித்து நிற்கல்
கண்டிசீர் வருக வோர்கா வென்றலுங் கயீர தாசர்
விண்டநேன் மதியி லேகா னுகித்தின றெவ லேயான்.

(172-15)

(வேறு) என்றுக பிரசுர பிணிதிது கூறிய விருவோருந்
சென்றுக யாபிர யாணகயி லாடினர் சீராமன்
துன்பிட யோத்திம ஓசையொடு கோகுல மூர்துன்றி
நன்றுது வாரகை நண்ணினர் மீளநு நாடன்னில்.

(112.5)

மாமிகு செல்வவி னைந்துவ ளார்ந்துள மார்வாடர்
தாழுறை தேயம டைந்துள போதுறு தாகத்தா
வேமிக வாழன ரிருவரு மோர்க்கிண றிற்சென்று
காழுறு நீருண வழிகுடை பாதுக ளாட்கின்றுர்.

1826

ஞானநிலைவாரிய நாமரை நோக்கினார் நல்லிகின்றார்
நானறிவேல்லி மாவதி வீருண நன்றென்று
மேனவி லுங்கினத் தூழி வற்றயப் பெய்துண்டு
பாண்டி வந்துணை நீரறி கின்றிவிர் பண்டென்றார்,

(ne-)

நன்றென நாமர்ந யந்தனர் பண்டரி நாதன்னுள்
ஒன்றுக ருத்துட னோமது ருதன வோராமா
என்றுமெ னக்கரு வீசவி ரைந்திவ னெய்துற்று
நின்றவெ னக்குறு தாகம தைத்தெறு நீயென்றார்.

(நாஉக)

அப்படி நாமர கத்துநி னைத்துள வப்போது
மெய்ப்புறு பண்டரி நாதன்ம லர்த்திரு மேனாட்டம்
வைப்புறல் செய்துமி னேயொரு நாமனை வாயாமல்
எய்ப்புற லாயின வின்னுது டித்ததி டத்தோனே.

(நாநடு)

என்னவ னுக்கவ ணெய்தின வோவென லிடருற்று
மன்னின நாமர்வ ருந்தினர் தாகம தாலென்று
சொன்னசொன் மாறுமே னேதெரி வற்றெதிர் தேர்ன்றமுன்
நன்னரு தும்புனல் பொங்கிவ ழிந்தன நாமர்க்கே.

(நாநக)

வழிபுன னுண்மெ கிழ்த்துள நாமர்தம் வதனங்கண்
டொழியுறு கின்றில னுமமவட்ட லன்கொளு முஞ்சீர்மை
முழுதல கும்பெறு மென்றுபு கழற் றனர் முதுஞானர்
பொழுதினி மிர்த்துவ ழிந்துள நீர்பொலி வாயினும்.

(நாநஉ)

நாமர்பொ ருட்டுறு நீர்குடை யத்தனு டன்மாதம்
தாமதி லெய்துவர் தாரணி யோரது தனைவிட்டு
மாமதி யோரொடு நாமரு மற்றும்வ திந்துள்ள
தோமறு நீர்தொறு மாடினர் வதரிதொ டர்ந்துற்று.

(நாநக)

பின்சு நாதம டைந்தனர் கண்ணபி ராணைக்கண்
டினசு வாரிது னைந்தன ரெங்குமெ திரந்தாடி
முன்சிறை செய்துள சேதுவ டைந்தனர் சூழ்க்கிப்பின்
மன்சுவ ராவிடை நாகர லீசனில் வந்தெய்தி.

(நாநச)

அரிபச னஞ்செய யாவரும் வந்தன ரானந்தம்
புரிபொழு தத்தின பூசனை செய்மறை யோர்போந்து
தெரிவழி யின்றிநி னைந்துள ராகிய சீர்கண்டு
பரிவுற லாகியு ரப்பினர் மற்றவர் பாங்கேக.

(நாநடு)

அன்னவர் சொற்செவி கொண்டில ராயரி நாமத்தைப்
பன்னலு மங்கவர் ருத்திரர் நீயிர்ப ரந்துற்று
மன்னுறு கூக்குரல் செய்வத டாதெமை மன்றிற்றுத்
துன்னினர் திண்டினர் போயினெ னப்பல வுஞ்சொன்றார்.

(நாநச)

கோயிலி லேதொட லாலொரு தீதிலை கொவ்கென்று
வாயிலு ளோர்சொல மறையவர்நாமர்முன் வந்தெய்தி
நீயிர்பி னேசெலு மென்றுநி கழ்த்திட ன்ன்றோ
டாயினர் பின்புற நின்றரி நாமம தேசொல்ல.

இன்புட னுடினர் யாவரு முவணனி ருக்கின்ற
ஒன்பதி லக்கப தாகையி ழிந்தன வோர்மாயன்
அன்புறு மேலுல ருற்றவை யோடிவ ரானந்தப்
பொன்புனை மார்பனெ டம்புகழ் போற்றுத லைக்கண்டு.

(நாநஅ)

முழை பெய்தனர் வானவர் கண்டவர் பொற்பெய்த
நாமரை னக்கொரு நாதனி சைந்துள நாளெல்லார்
தீமறு வேதுமு ருதருள் செய்து சிறப்பின்று
ஈமந டேசன்மு னின்றபி னெய்தவி சைத்தென்னே.

(ரஙக)

பாடவி டித்தன னென்றுப ரித்தனர் பண்பாக
நாடரி நன்குந யப்புற வய்யிட நாசேசன்
பீடமர் கோயின்மு கம்பிற கேயுறு பெட்டோடு
கீடவெ திர்த்துதி டும்பின னாமர்மு னேராக.

(ராம)

குடதிசை யாகிவி ளங்கின சந்திதி கோயிற்ருள்
நடரவி னுமரை நன்குவி யந்துந வச்செய்கை
தொடர்வுறல் கண்டுதொ லுருள சற்சனர் சூழ்வுற்றுத்
திடமுட னேபுகழ் கின்றன ராசைதி டிக்கென்ன.

(ராக)

மடமையி னான்விழை கின்றன யாவும்வ ருக்கின்ருள்
விடலரும் விட்டல னெனமகிழ் வாய்வி டியுங்காறுந்
திடமுடனேனெடு மாலெடு நெத்துதி செய்துற்றார்
விடிபொழு தீசனை வழிபடு வேதியர் வெளிவந்தார்.

(ராக)

வந்தவர் சூரியன் மேன்முக மாகவும் வருவானே
நந்துயி லின்மைம யக்குவ தோமதி நாமர்க்காய்
மந்திர மேதிரி வாகிய தோவென மாலுற்று
முந்துறு நாலுதி சைக்கணு மேவுற முகம்வைத்தார்.

(ராக)

பின்மய வொன்பதி லக்கநெ டுங்கொடி-மேற்றோன்றி
இன்மைய வாயின் கண்டவி யந்துமு னெல்லோரும்
நன்மைய நாமரை நான்முக னுலந யந்தோதந்
தன்மைய தன்றென வஞ்சிய ரைடி-தாழ்வுற்றே.

(ராக)

யாங்கன்பி னைத்தவெ லாங்கமை செய்கென வேநாமர்
பாங்கின வர்க்குப சாரந லம்பல வஞ்செய்தே
இங்கிய வந்தன முஞ்செய்து பின்விடை யுங்கொண்டார்
தீங்கறு நாகந னை வேண்டினர் சென்றாரே.

(ராக)

தாயைநி னைத்து கன்றென வேயிரு வேர்த்தாமும்
மேயினர் பண்டரி கோபுர மேன்முடி-மேவக்கன்
டேயவன் வந்தனை செய்தொரு கோயின்று னெயெய்தி
மாயனை பேபுகழ் செய்துத மாகம றந்தங்கே.

(ராக)

விழுமொரு நாமரை ஞானந லோர்தெளி மேவத்தாம்
தழுவின் ராயரி தன்னிட மேகொடு தாம்வந்தார்
நழுவலி லாதந லன்புமி குந்துந யந்தேற
வழுவறு நாமர்வ ணங்கினர் பண்டரி மாறன்னை.

(ராக)

பண்டரி நாதனை முந்தெதிர் வந்துறு பரிவோடே
தொண்டரை நன்றுத ஸீஇன னாமர்தொ முந்தோறும்
புண்டரி கம்பொரு வும்பத மீதுபொ ழிந்தார்கண்
மண்டிய நீரோடு நின்றிபி லினிவர வையாதி.

(ராக)

என்றவ ரைத்திரு மால்பிரி வுற்றுனை யிதுகாறும்
இன்றிர லும்பக லுந்துயி லெற்கஞ ரோசாலத்
துன்றிய துன்னையெ திர்த்தி னஃதுதொ லைந்துற்ற
நன்றினி நாமவெ ணைப்பிரி யாநிவ ணண்ணென்றான்.

(௩௪௯)

தன்கள மீதுத யங்கிய தண்ணொ வந்தன்னை
நன்கவர் தோளில னின்றவர் கண்ணின னீர்மாற்றி
மின்கவி னுங்கைக ளாலவர் மேனியின் மேனியி
மன்கரு ணைய னத்தருள் மேன்மிக வையத்தாற்றான்.

(௩௫௦)

வீறுநி வர்த்திந லோர்பின ரோடுவி சோபாவும்
கூறிய பண்டரி நாதன்வி ளங்கு, சோயிற்குள்
தேறிய நாமரி டம்புரி செய்கைதெ ரிந்தாநி
மாரனை யேத்தினர் நாமரை வந்தும் தித்தாரே.

(௩௫௧)

ஆகிய காலையு ருக்கும் ணித்திரு வாலாத்தி
வாகுட னேகொடு வந்துச ழுத்தினன் நாமர்க்கு
நாகர்பொ ழுத்தினர் பூமஸை நன்மைந லின்றும்மைம்
மேகநி தத்தின னுமரை நோக்கிவி ளம்புற்றான்

(௩௫௨)

ஆடினை திர்த்தம் தற்கிற வாகிய னைச்செய்ய
நாடுதி யென்றலு நாமரு நன்றென நாதன்முன்
ஏடுறு தாமரை யாளிட நாமரை யின்பாசப்
பீடுட னேகொடு சென்றவ னோடிது பேசுந்முன்.

(௩௫௩)

நாமனி யற்றிய யாத்திரை நல்விந தந்தன்னை
ஏழற முற்றிட னன்றென வித்திரை பெங்கோனே
தாமன னுதியெ லாமற வித்திரை யேழுத்தி
காமுறு வோனெது செய்ருவ னீயது காவென்றே.

(௩௫௪)

மாமரை வேதியர் வந்துண வேசொலி மந்தெல்லாம்
ஆமள வாகவ மைத்தியெ னத்திரு மாலானேன்
நாமர டிப்பொடி நண்ணிட முன்னவர் னன்றாகப்
போமதி யற்றியொர் வேதிய னுப்பினர் போகின்றான்.

(௩௫௫)

சந்திர பாகைநெ டுங்கரை மீதுத யங்குற்ற
மந்திர வேதியர் தம்புடை வந்துவ னங்குற்றான்
அந்தரல் வேதிய ரென்னென நாமர்க ணன்புள்ளேன்
வந்தவ னந்தனி யானென வந்து ரைக்கின்றான்.

(௩௫௬)

இந்தர னுமனி யற்றுறு போசன மெல்லோரும்
வந்துண வேண்டிமெ னச்சொல வம்மறை யோர்யாரும்
முத்துவ மென்னமு ருத்த டைத்தனன் மோய்கோயில்
இத்திரை கண்டனன் சித்திக ளெட்டையு மேய்கென்றான்.

(௩௫௭)

வந்துள சித்திக ளெட்டும்வ ணங்கிவ ழாதொன்று
தந்தன யாவும் மைந்தன பின்புத னுமர்க்கு
முத்தின மங்கள நானமு டித்தயின் மொழிகின்ற
மந்திர மோகினர் வரிசைய ழங்கினர் மலர்மின்றான்.

(௩௫௮)

யாழ்ப்பாண அரசரின் உத்தரவு

பூடண மாடைசு கந்தமு டன்புனை பூவோகி
சூடுதல் செய்தனன் மால்பொறி நாமர்து லங்கக்கன்
டாடின திட்டிகு ழிந்திட வேயரு ளாலாத்தி
நீடவே துத்தல் நாமர்த மைத்தழிஇ நின்னூன்மால்.

(ராகுக)

ஞானா லோரொடு நால்வரு மந்துன ஸல்லோரும்
தினத யாநிதி செய்வகை கண்ணி நத்தோங்க
லானா னுமரை தும்மென யாருள ரரிபத்தர்
ஊனமி லீரென வோதிமி கப்புசம் வழ்ஞரே

(ராகு)

வேதிய னுதிய மால்பினர் வேய ரெல்லாருங்
சேர்தர லாகவழைத்தொளர் கின்றசெ ழும்பிடத்
தாதர வாசகி ழுத்திய லம்பிர்த மாகச்சேர்
பாதம்வி ளக்கியோர் பூசலி யுந்தறி பாவித்து.

(ராகுக)

பதமுறு நீர்பரு கிப்பொலன் மிக்கொளர் பட்டாலே
இதமுட னன்குது டைத்துற லாசன மேறச்செய்
ததிமது ரஞ்செறி முக்கவி சங்கமரை பட்டஞ்சேர்
விதவித வர்க்கமி கச்சுவை வின்கறி மேன்மேலும்

(ராகு)

ரெய்தயிர் பாணிமி ரச்செறி போனாக நினைவேல்லாம்
கைதவி ராதுப டைத்தவ ருன்பது கண்டார்வம்
பெய்தர நாமர்சந் கற்பச லந்தனி பெய்யச் செய்
தைதவர் யாவரு மமுதுசெய் திடும்கை கைச்செய்தான்.

(ராகு)

அந்தணர் யாவரு மமுதுசெய் தானபி னவர்கட்ருச்
சந்தன கந்தசு கந்தவி தத்தோடு தாம்புலத்
தெந்தவி தந்தரு முதயிய பின்னவ ரெல்லோரு.
முந்தம ரச்செய்து நீயிர்கள் காணதும் முன்னேயான்.

(ராகு)

அமுதுசெய் துதவுவ றக்கிண யென்றுபி னலர்மங்கை
தயியுந் வோதன மிசையவி ருந்தொரு தன்னுமன்
நிமிர்சுவை யோதன முடனுன வெங்கென நேடித்தான்
அமர்திரு வாயிலில் வந்தவ சந்தனை யறிவுற்றே.

(ராகு)

தூக்கினன் வந்திடு தய்கிடை யேயவர் தொகவைத்து
நீக்கவி னுப்பினை யவரது கண்டழ நெயிமாலும்
போக்கறு வீரமு துன்கென நன்குபு கல்லாறு
ஆக்கிய ஸல்லமு தூட்டினன் வாயிடை யப்போது.

(ராகு)

என்னொரு நாமநீ யேனமு கின்றனை யென்றனை
கன்னய மாகவ வன்பத மேற்றலை நண்ணச்செய்
தன்னபொ லன்கழல் பற்றியெ னுதநின் னருளென்றுந்
துன்னுபி றப்பிடை தோறும் மைக்கதொ டர்ந்தென்றார்

(ராகு)

மாலது கேட்டும் இழந்துனை யென்முறக் கேணென்
றேலவு ரைத்தமு னாட்டிட நாமரு மின்பானார்
சாலமி னைந்தக லத்திடை யமுதொரு தானுண்டான்
கோலவி ருந்தபி ராமணர் கண்டிது கூறுந்ரு :

(ராகு)

தொகலுச்செய்து காலி பிணை யுடையது

சுத்திர னுண்டக லத்திடை வேதிய னுஞ்சோறு
வாய்த்திட வுண்பது வுந்தக வோவிவன் மறையோனே
ஈத்துள சோழினி துண்டழி வுற்றனம் யாமின்னு
நேர்த்துள தோஷநி வர்த்தியெ னேபென நினைவுற்றார்

நாளை)

மிச்சினு கர்ந்தபி ரானொரு நாமரை மேவக்கொண்
டச்சுத னுமு நரைத்தழர் வேதிய ரருகுற்று
மெய்ச்சுவர் காலிடை யிட்டுள தக்கணை மேன்மேலும்
வைச்சினி தீவுழி பென்முதம் வாட்டங் வ ருக்கென்றான்

(நாளு)

வேதிய னாகிய நீயொரு ருத்திரன் மிச்சிழஞ்ச்
சாதக னாயின தென்னையி ழிந்தநீ தருகின்ற
ஓதன முண்டவெ மக்கது தீர்வகை புண்டோவென்
றேதம டைந்தன மென்றனர் வேதிய ரெல்லோரும்

நாக)

பொய்கள வோடுபொ ருந்திய கட்டுடி புன்காமம்
செய்கொலை செய்பவன் யாரென ஐந்திரு மாளும்
பெய்தரு வாயின னேலவன் மிச்சில்கள் பெரிதன்றோ
எய்துவ தென்றினி துண்டன னென்றன நென்னம்மாள்

(1862)

வேதியர் செய்கையே லாமற விட்டுடொரு மால்நாமம்
ஒதுவ னேலவன் மிச்சிலை யுன்பது வோரீதம்
தீதது செய்தனை தீர்வகை சந்திர பாகைக்குப்
போதுக வென்றனர் வேதியர் மாலரி புகல்கின்றான்

(१७ ६१ १५०)

சித்தா லஞ்செறி சுத்தம தாகித் திகழ்வவரா
கத்தொளி சம்சங் கத்திடை கூழக் கவினூர்மால்
பத்தியி னுமம் பகர்வுநின் முன்கேர் பவமெல்லாம்
மொய்த்துள தீதெல் லாமற மூழ்கு முதனனம்

(எனது)

ஆதலி னீரே யறிஞர்கள் சொல்லு மவையெல்லார்
திதற யானே செய்யவ குக்குந் திறனென்றோ
போதுக லெவன்று நாமர்கை பற்றிப் போதத்தான்
வேதியர் சொன்ன வகைநகி ழுழங்கி விகிசெய்தான்

(॥ ७५)

பின்னடைவால் பரமது தெய்வப் பெரிதாவந்
துன்னவ - குத் தானம ளித்தான் சொன்வாறே
நன்னடைவுக் குச் சுத்தம்வி ளங்க நனிசெய்தீர்
என்னவ ளாங்கி நல்விடை பெற்றா ளினிதாக

(॥ ६ ॥)

அன்புரு ன்கோ யிற்றா டைந்தங் கவரோடும்
இன்பொட ருந்திப் பின்விடை யன்பர்க் கினிதிந்நான்
முன்பொரு நார தன்கர கீணை முறைசாலப்
பொன்பத் தீதிற் கும்பிடல் செய்து புகழ்கின்றான்.

(ନାଭା)

அன்னவ, னுக்குத் தன்கள மாலை யதைநல்கித்
தன்னக லத்துப் பொன்மணி மேவத் தழுவற்றான்
முன்னிய பாமை தன்னிடம் வீணை முனிமேவத்
துன்னிவ, ணங்கித் தவிசிலி ருத்திச் சொலுகின்றான்.

જાગ૨ી

အသစ်ပြုစုထားသော အောက်ပါအတိုင်း

அவ்வவ ரெந்தச் சாதிய ரேனு மதுதேரா
இவ்வீட லன்றன தன்பர்க ளெச்சிற் கேக்குற்றுச்
செய்வகை நன்றோ செப்புதி யென்னத் திகழ்வீணை
வவ்விய கையோன் பாமையை நோக்கி வகைசொல்வான். (ராஎக)

கோமள மின்னே நின்றிரு மானீர்க் குணனுதி
நாமமு மின்றி நல்லுரு வின்றி நவையின்ப்ப்
பூமியி லுள்ளோ ருய்வகை ரூபம் பொலிவுற்றே
ஆமனு யிர்க்கன் பெய்திட லீவ்வா றயர்கின்றான். (ராஅம)

ஆகலி னன்னு னுக்கொரு தோடமு மடைவுண்டோ
நீகரு தென்றே போயின பின்பர் நெடுமால்பால்
பாகன சொற்பொன் னெச்சில ருந்தல் படிதானே
யோகழ மென்ன மாயன தற்கங் குரைசெய்வான். (ராஅக)

தந்தையு டன்றாய் குருமனை மக்க டமரெல்லா
நிந்தையி லன்பா லல்லது வே?றார் கிலையிலை
செந்திரு வேயங் கவர்கள்பொ ருட்டே செறிகின்றேன்
மைத்துற வென்சீர் வரவஃ தறியார் மடியாரே. (ராஅஉ)

இகபரம் வேண்டா ரெனையல தன்ப நிதனுலே
அகமகிழ் வுற்றே யவர்பெயர் சொல்வே னதுவன்றித்
தகவல ருருவுஞ் சிந்தனை செய்வே னவாச்சாற்றத்
தொகுபணி யுஞ்செய் வேணிது வேபென் றுணிவென்றான். (ராஅங)

(வேறு) இப்படித் திருமால் பொன்னே டியம்புறு பொழுதிற் பானு
தப்பற வுதய மாகச் சார்ந்தனர் தொண்டரெல்லாம்
பொற்புறு கோயிற் குள்ளே புகுந்தரி பசுனை செய்து
சிப்பரன் பதம்வ னங்கத் திருநெடு மாலுங் கண்டு. (ராஅச)

அன்னவர் தமைப்பக் கத்தே யமர்தரச் செய்து பொன்னே
நென்னல்யான் றோஷந் தீர்க்க நிப்புழி நேர்ந்து கொண்டேன்
நன்னயத் தின்று மன்ன நான்மறை யவருக் செல்லாம்
இன்னமு திடுவே னென்ன வாதலா லியற்றல் வேண்டும். (ராஅரு)

என்றவன் றன்னை நோக்கி யிந்திரை யிசைத்து சொல்ல
நன்றென மறையோர் தம்பா னனுதிவே தியரே நீவிர்
இன்றுமுண் பதற்கு நேர்வீ ரென்னவு மறையோ ரெல்லாம்
துன்றுது மென்றார் நாதன் கோயில் போய்த் துன்னி னானே. (ராஅசு)

அந்தனர் தீர்த்தமாடி யடைந்தனர் கோயிற் கப்போ
திந்திரை கொழுநன் பார்ப்பா னெனச்சென்று தொழுது கூட்டி
வந்துபொற் பீடத் தேற்றி மலரடி கழுவு நீர்கொண்
டியந்தன னென்று கூறி முறைமுறை யுபச ரித்தான். (ராஅஊ)

அறுசுவைக் கறியோ டின்சோ றடைவுட னமுது செய்ய
மறுவறச் செய்துண் போது மாலரி நாமந் தன்னிப்
பெறுமொரு பிடிசோற் துக்கும் பேசுக வெனலு மன்னார்
உறகொருந் சொல்லி யண்டா னண்டபின் சக்கன் செய்து. (ராஅஐ)

சந்தன கந்தத் தோடு தாம்பூல முதல பெற்று
விந்தையோ டிருக்க நாதன் வேதியர் தம்மை நோக்கி
அந்தணிர் சுதின மின்று மானதா லுமைச்சே வித்தேன்
உய்ந்தனென் பேரா நந்தக் கடலிடை முழுதி யுற்றேன்.

(ராகுக)

ஆதலா லடிய ரோழங் பொன்னு மளவு நீவிர்
ஏதமின் திருக்க வேண்டு மென்றடி யார்க னுக்குப்
பாதபூ சனைகள் செய்யப் பரிந்தனர் கண்ட நாமர்
நாதனே பெய்மப்பூ சித்த னல்லதோ வென்ன நக்கான்.

(ராகு)

எனக்குமை யன்றி வேறே பெருமையின் நெனவி யம்ப
மணக்களிப் புற்றுத் தொண்டர் மருவியுன் பொழுது மாயோன்
வனக்கரத் தூட்ட வெச்சில் தெறித்திட மடியின் மாற்றி
உனற்கரு மடிய ரெல்லா முணப்பினு மூட்டி னானே.

(ராகுக)

சிலர்க்குப் சரித்த லெச்சில் தெறித்திழற் றுடைத்தல் செய்து
பலர்க்குமங் குபசரிக்கும் பரமனைப் பார்த்துப் பார்ப்பார்
நலத்தரு ஈயிட்டி கத்தை நன்னுலோன் றானு மல்லன்
வெலத்தரு தவவி ராக மேவிறேனே றானு மல்லன்.

(ராகு)

மறையவன் றானு மல்ல னெனச்சிலர் வகுக்கச் சில்லோர்
நிறைபரம் பொருளே யாகி நேரு விட்டோ பாத்தான்
ஞறையிலா டடியார் காகக் கொண்டுநன் மனித வேடம்
முறைமுறை தொண்டு செய்து முயல்கின்ற விவன்மற் றென்ன.

(ராகு)

பகர்கின்ற வதனைக் கேட்டுப் பள்ளரி நாதன் மிக்க
நகைகொண்டு மிளிரி டீட நலக்கொள்ளுன் டலங்க னுக்கு
புகர்கொண்ட தோர்க ளோந்து பொருபடை பொன் பூண்மாற்பு
முகமின்னப் பொன்னி னுடை முயங்குறப் பொலிந்துகின்றான்.

(ராகு)

நின்றவவ் வடிவை நோக்கி நிறைமற்ற யவரோ டன்பர்
துன்றிய மகிழ்ச்சி உடுத்து தொழுதுடத் தாடலானார்
ஆன்றரி யவரை நோக்கி யிலப்பிர பஞ்சமாயை
வென்றுதே காபி மாணம் விடுத்தேனை யேய டைந்தார்.

(ராகு)

அண்புபூங் கயிற்றிற் கட்ட லானநா னவர நினம்
என்பதை யன்றி வேறே யிலையென மறையோ ரெல்லாம்
மன்பல வேத மெல்லாம் பதிதபா வனனென் றுன்ன
இன்புட னுரைப்ப தெங்க ளிடத்தின்று விளங்கிற் றென்றார்.

(ராகு)

பரமபா வனவின் றுன்னப் பார்த்தது போல நெகம்
தரமுட லெடுத்த போதுந் தயங்கயாம் பார்த்தல் வேண்டும்
திரமுத நினது நாமஞ் செப்பவும் வேண்டு மிந்த
வரமருள் கென்ற வந்த மறையவர் தம்மை நோக்கி.

(ராகு)

சிரித்தருள் செய்தன் னுரைச் சேர்த்துமாற்புழுந்தப் புல்லித்
திருத்திய ஞானதேவர் சேவடி யடைந்து நீவிர்
பரித்திர் மெய்ஞ் ஞான மென்று பகர்தனன் பகரக் கேட்டோர்
விரித்தது புரிது மென்று வணங்கினார் மீண்டு மீண்டும்.

(ராகு)

ஞானதேவனீரிந்த நான்மறை யவர்கட் கெல்லாம்
ஊண்மி லுபதே சஞ்செய் தருளுக வெனவு ரைத்தான்
சானகி ரமணன் ஞான தேவருந் தாள்வ ணங்கி
நனமில் சொருப சாக்ஷாத் காரத்தை யெல்லோ ருக்கும்.

(௮௯)

இதவப தேச மாக வியம்பினர் தலைமேற் கைவைத்
துதவிய பொழுதெல் லோரு முற்றன ரக்ஷ யத்தை
நிதமிரி பசுனை செய்து நிரமலன் றனைச்சே வித்து
துதவிய தடைதி ரென்று துவன்றனர் ஞானதேவர்.

(௯௦)

சிறிதுநாட் சென்ற பின்பு சீர்கொள்விட் டலன்பாற் சென்று
நெறிதரு மவன்றன் பாத நேர்நின்று வணங்கித் தேவா
அறிவுற வெனக்குத் தஞ்ச மாகநம் சமாதி நல்கென்
றுறிதிகொ டிரைப்பக் கேட்டவ் குணர்ந்துவிட் டலன்சொல் வாறால்

(௯௧)

எனக்கரும் பிராண னாகி யிருக்கின்ற ஞான தேவா
உனக்குவேண் டியதை யானே வுதவுகின் றேனென் றேறி
மனக்கித மாக மிக்க மங்கல சுபதினத்தில்.
தனைத்தொழுந் தாச ரெல்லாஞ் சார்ந்திட வரவ ழைத்து.

(௯௨)

சீர்த்தனம் பலவும் பாடக் கிளர்திரு விழாவுண் டாக்கிச்
சீர்த்தநல் லுண்டி யாதி செயுஞ்சிறப் பெல்லாஞ் செய்து
தீர்த்தரா கியசா துக்கள் சேர்வுறீஇ ஞான தேவர்ப்
போர்த்தினி தாகச் சூழ்ந்து போந்திடத் தானும் போந்து.

(௯௩)

இந்திரா யணிக்கூ லத்தி லியலளிந் தியெனு மூரில்
வந்துசித் தேச ரன்றான் வளர்திருக் கோயின் மாடு
பைந்துண ரார ஜாது பாதவத் தமுயி னின்ற
செந்திரு நாதன் யார்க்குந் தெரிவுறச் செப்பு கின்றான்.

(௯௪)

கார்த்திகைத் திங்கள் மேவுந் கண்ணப ஷத்தி லோங்குஞ்
சீர்த்திசே ரென்றி னத்திற் சேர்வன்யான் வருடந் தோழும்
தீர்த்தமா மிங்கென் றேறாத் தெரிந்துள சனக ராதி
மூர்த்தியா முனிவ ரோடு முந்தரி தாசர் சூழ்ந்து.

(௯௫)

ஹரிதிரு நாம கோஷ மார்த்திட வாத்தி யங்கள்
புரிவுற முழங்கத் தேவர் பூமழை பொழியக் கண்ணன்
திரிபிலா துணர்ந்த ஞான தேவர்க்குச் சமாதி தந்து
பரிவின னாள்வ் குற்றுப் பண்டரி புரத்தைச் சார்ந்தான்

(௯௬)

சிற்சில நாள்க ளங்குச் சென்றபி னுமதேவர்
பொற்புறு ஞான தேவர் பொருந்தரும் பிரிவி னாலே
அற்பக லனுத பித்தா ராகிய செயலைத் தேர்ந்து
விற்பொரு விமானத்தேறி மேவினர் ஞான தேவர்.

(௯௭)

வந்துவிட் டலனை நேரே வணங்கிப்பின் னுமதேவர்
முந்ததி சயிப்பக் கண்டு மொழிந்தவர் மனவ ருத்தம்
பிந்துறப் புரிந்தந் காறு பெறுமதி யிருந்து போந்தார்
அந்தமில் லவரைத் தியானிப் பவர்களுக் கருஞ்செய் துற்றார்.

(௯௮)

இவ்வித நிவிர்த்தி தேவர்க் கினிதுதிநி யம்ப கத்துஞ்
செவ்விய வியற்சோ பான தேவர்க்குத் தருதி யாக
ஒவ்வுசம் வச்ச ரத்து முவந்திடச் சமாதி தந்தான்
திவ்விய நலஞ்செய் பாண்டு ரங்கனாந் தீர்த்தன் மாதோ.

(உராக)

ஞானதேவர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆத சரீத்திரம் சு-க்கு செய்யுள் அராகமக.

முற்றிற்று.

கூர்மதாசர்சரித்திரம்.

சூரியன்றனித் தேர்விடு தொன்மையர்
நேரில் மாலரி நாமநி னைப்பினர்
ஏரி லேய்பிர திட்டான மென்பதோர்
ஊரில் வேதியர் சாகியி லுற்றனர்.

(க)

ஏர்கொள் கால்களி லாமற் பிறந்தவர்
கூர்ம தாசரெ னப்பெயர் கொண்டிடச்
சார்வ தாகியத் தாய்தந்தை தம்வயிற்
சீர்சி ரந்திடச் செல்வர் வளர்த்தனர்.

(உ)

சீர்த்த தானவவ் வுரிற் சிறந்தரி
கீர்த்த னங்கள் கிளத்துகின் றோர்வயின்
ஊர்த்த டைந்தன ருத்தம நாமத்தி
லார்த்த வன்பின ராகி யனுதினம்.

(ங)

கேட்டு வந்தனர் கேட்பதற் பண்டரி
நாட்டு மான்மிய முந்நவில் வோர்களால்
நீட்டு மின்பத் தழுந்தி யிருகரம்
கூட்டிக் கும்பிட்டுக் கூறத் தொடங்கினார்.

(ச)

தொடர்வின் விட்டலன் மெய்ப்புகழ் சொல்லுவீர்
முடவன் பண்டரி போக முடியுமோ
கடவ தென்னெனக் காருத்தன் றுசர்கள்
திடமெ லாமுனோம் யாங்கள்செல் கின்றிலம்

(F)

நீசெ லற்கெங்ங னேருமென் றேநகை
தெசு றப்புரிந் தாரது தேர்ந்தவர்
மாச றுத்தொளிர் மாதவன் பண்டரி
நேசு மிக்கது நேர்வதின் றேயென.

(५)

அனுத பித்தங் ககன்றனர் சின்னெறி
நனிந கழ்ந்துந லந்திகழ் மாருதி
சினக ரத்துத் தெறும்பசி தாகத்தால்
மனமி ளைத்துவ ருந்திவி முந்தனர்-

(GT)

சீவ ரட்சக னேதிகழ் பண்டரி
மேவு முத்தம னேயினி வேறிலர்
காவல் செய்பவர் நீகளை கண்ணதாய்
ஆவல் கொண்டெனை யாண்டிட வேண்டுகே.

(2)

என்று தோத்திரஞ் செய்தன ஈத்தலும்
நன்று பண்டரி நாதன யந்தனன்
ஒன்று வேதியனாகியங் குற்றனன்
நின்று நீலொங்கு நேருதி லொன்றனன்.

(56)

பண்ட நிக்ரூப் பட்டரூம் கருத்துவேன்
அண்டி வேனென வன்னவர் கூறலும்
கொண்டல் வண்ணனுங் கூடி, நதுதுணை
மண்டெ னக்கென மாமகிழ் கொண்டனன்.

(d)

எய்துந் காலில னாகிய வென்றுண
நொய்து மற்று நுமக்கிய லாததே
ஐது தும்பெய ரேதுரை யீரென
வெய்தில் விட்டல நென்பெய ரென்றனன்.

(10)

இன்னும் பண்டரி யிற்கடை வைத்துள்ளேன்
தான்னு கின்றன நன்குத் தொடர்ந்துமை
நன்னர் மெல்ல நடப்பவன் யானென
மன்னு கூரும் தாசர் மகிழ்ந்தனர்.

(102)

அட்டுப் போனக மன்பினீ ருண்டிட
இட்டுப் பண்டரி யெய்து மளவுநான்
முட்டில் லாமலி யற்றி முயங்கிடம்
கிட்டு வேன்முந்தி யென்று கிளத்தினன்

 $(\mathbb{D}A_2)$

அன்றி ராவவ ரோடு மமர்ந்துகீழ்
 என்று தோன்றுமு நேயெழுந் தேகுநீர்
 துன்றி மீமவழி யீதெனச் சொல்லியே
 சென்று சேரச்செய்தேமறைவாயினான்

(四)

From the above it is seen that the

தாசர் தாமுந் தவழ்ந்தொரு தங்கிடம்
தேச றங்கதிர் பாடுறச் சென்றனர்
நேச னானி மலனு மவ்விடத்
தேசி றந்துவந் தின்னமு தூட்டினான்.

(௩௫)

வாவி சேரி வசதியில் லாவிடம்
மேவி லங்கவர் மேவவ மைத்துடன்
தாவி லாமதி நான்கு தவழ்ந்தவர்
ஆவ லோடு லகுளைய யண்மினார்.

(௩௬)

அன்று கார்த்திகை யான தசமியாய்
நன்று நாளை யேகாதசி நண்ணிடச்
சென்று சேருவர் செல்லுவோர் பண்டரி
என்றி யான்செல்வ தென்றுனத் தேங்கினார்.

(௩௭)

கண்ணனே முகில் போலுங் கருநிற
வண்ணனே பொன் மகிழும் கொழுநனே
எண்ண னேரு மிறைய வனையுனை
நண்ண கிற்கில னுளையு நானரோ.

(௩௮)

என்செய் கேணென் றிருகரங் கூப்பியே
முன்செ றிந்தவர் தம்முன் மொழிந்தனர்
பொன்சி றந்த புகர்நிறத் தெம்பிரான்
தன்சி லம்படி காணுந்தகவிலேன்

(௩௯)

ஆத லாவீவ் வனாதன் மிசைத்தயை
மாத வன்செய்திங் கேணும்வந் தன்புடன்
தீதில் சேவை தரும்படி செப்புவிர்
போது வீனொன நன்றென்று போயினார்

(௪௦)

ஞான தேவர் முதலிய நால்வரோ
டான நாமரு மந்தவி சோபரும்
கான மோடரி நாமங் கழறியே
ஏனை யன்பர்க ளோடினிதாடினார்

(௪௧)

பாண்டு ரங்க னாவர்தமைப் பார்த்தருள்
சுண்ட வேயெனக் கின்னுயி ராமிந்த
மாண்ட ஞானநன் மர்தவர் முன்னவர்
பூண்ட தானவி ராகப் பொருப்பரோ

(௪௨)

ஆன்ம போதக ராயருள் கின்றசோ
பான தேவர்வி சோபர்ப்பண் பாகிய
ஞான யோகிய ரானகல் லன்பரோ
ஊன மில்லவ டொன்னவு ணர்த்தினான்

(௪௩)

எனது நாமஞ்சொல் வோர்களி லேமிகு
கனமு லாவிய காரண நாமர்க்கு
நனிநல் லன்புட னும நவில்வதால்
இனிது நாமதே வெண்ணத் தருமென்

(௪௪)

அவரை மார்போட ணைத்துக்கொண் டானந்தம்
இவரு போது லகுண யிருந்துமா
தவனன் னுமத்தை சாற்றிக்கொண் டேமிக
நவநல் லன்பர்கள் நண்ணினர் கோயிற்கே

(௨௫)

வந்து மாதவன் பாதம்வ ணங்கினார்
சிந்தை யன்புமி கச்சிறந் தேத்தினார்
முந்து கூர்மர் மொழிந்ததை யெம்பிரான்
விந்தை கூர விளம்பினர் வேண்டினார்

(௨௬)

வினவி மாதவன் மிக்க விரைவுடன்
தனது பானின்ற தண்ணளி நாமரை
அனக ஞானநல் லோராமிக் கன்பொடு
நனிவி ரும்பினன் நோக்கி நவில்கின்றான்

(௨௭)

கூர்ம தாசன் குறித்தனைக் காணவே
ஆர்வ மிக்குள னாதலி னீவிரும்
வாரு மென்றுட னேகொடு மன்னினான்
சாரு நாமர் தமைவின யாடவே

(௨௮)

எண்ணி யவ்வழி யவ்விரு வோரையுங்
கண்ணி யொன்று கழறுகின் றுன்மறை
நண்ணி நாளு நடங்கிளர் கின்றதாள்
மண்ணின் மீது வரவலி தாகவே.

(௨௯)

மிக்க தாக விரும்பினன் யான்புனல்
புக்க துண்டு வருமள வும்புகுந்
திக்கடைக்க ணிருத்தி றொன்சொலித்
தொக்க தோர்கொடிப் பாதையிற் றுண்ணினான்

(௩௦)

சாவந் தியாமேன தாச ரரிபெயர்
ஓவதின்றி யுரைத்துக்கண் மூடியே
மேவு மெய்யவ சத்தொடு மேவிய
ஆவ யிற்சென் றவரை யுணர்த்தினான்

(௩௧)

அவர்வி ழித்தனர் நோக்கின ராயன்றன்
நவவி சித்திர நண்ணிய மேனியை
உவமை யற்றநீ யென்னுழை யும்வரத்
தவமி ழைத்ததென் னேவென்று சாற்றினார்

(௩௨)

தழுவித் தான்களிற் றுழந்துமெய் யன்பினில்
முழுதி நின்ற வவர்முக நோக்கியே
அழிவி லோருரை யச்சுதன் கூறுவான்
வழுவி லீர்நான் வருவழி தன்னிலே

(௩௩)

இருவர் சோர ரொணத்தொடர் கின்றனர்
வெருவி யுன்வயின் மேவின னீயெனைக்
கரவு செய்கெனக் கண்ணிச் சிறிதுபோ
திரவி தன்னையெங் கேயொளிக் கின்றதே

(௩௪)

நாமதாசர் சரித்திரம்

அண்டம் யாவும் வயிற்றி னடக்கிய
கொண்ட லேயுனை யெங்குக் கொடுசென்று
கண்டி டாவகை செய்வது காணென
விண்டு ஞானம் விளம்பலிபுட்போதெனே

(௩௩)

வினாவி லென்னை மறைத்தியென் றேவிளம்
புனாவி ன்னாவி யுசாவின ருள்ளத்தைப்
புனாத புத்துப் பொகிவதல் லல்லொரு
தனாயி லையென்று தன்றளி மார்பையே.

(௩௪)

போழ்ந்த போது புகுந்தனன் மார்பிலே
வாழ்ந்தி ருக்க வயங்கு கொடிகளாற்
சூழ்ந்து 'சுற்றித் தொடுத்திருந் தார்வயின்
ஆழ்ந்தி ருந்தவ னங்கறை கின்றனன்
மெள்ள விந்தநல் வேளையி லேசெய்த
எள்ளி லாவுப காரத்துக் கென்செய்வேன்
வள்ள லேயொர்கை மாறிலை மற்றென்றான்
உள்ளமேவிய வொண்பொருளானவன்.

(௩௫)

ஆரவெங்கு மமர்ந்துமென்னவிக்கா
தாரமான் தயாநிதியெயேனை
நேரநின்றதற்கேதுநிரப்புவென்
சேரவென்று தியானித்திருந்தனர்.

(௩௬)

அங்கிருந்தவரான நன்னுமர்தாம்
எங்குப்பேர்யின் னெம்பெருமானெனத்
தங்குகின்றிலர் சார்ந்தவன் வந்திலன்
பொங்குகின்ற நெடும்பொழுதாயிற்றே

(௩௭)

என்றுமற்றவனெய்தடி நோக்கியே
சென்றிச்சாவந்தியாமேளர்சேரிடம்
நன்றுதாழ்ந்திங்கு நண்ணியநாதனை
ஒன்றிக்கண்டதுண்டோவென்றுரைசெய்தார்

(௩௮)

மோனரொன்று மொழிந்திலராயுற
லானபோதுவர் மார்பிலமர்ந்தனன்
பானம்பேண்டும் பரமன்றினையிவர்
தான்விழுங்கிய தெப்படித்தானென

(௩௯)

காணொண்து கரந்தனையாயினி
யாணரிப்பொழுதேயுயிர் மாய்வன்யான்
மானவந்தெனக்காவெனமாதவன்
ஏணகத்துளே நெவ்வகை யெய்துவேன்.

(௪௦)

என்றுமெள்ள விசைப்புகேட்டனர்
கன்றிமெத்தக்கதறியழுதனர்
துன்றியுள்ளுரை சோதிதனைக்கொண்டு
நின்றதாசரை நோக்கிகழ்த்துவான்.

(௪௧)

என்னைக்கண்டிலனாகி யிந்நாமன்றான்
மன்னப்பட்டனன்றுன் பத்தில் வைத்தநீர்
நன்னர்க் காட்டுதீர் நாமன்றனக்கெனை
என்னக்கேட்டவர் நாமர்க்கிசைசக்கின்றார்.

(சரு)

வருந்தன்மின்னென மாலுக்குநாமர்க்கும்
பொருந்துதண்ணளியுமன்பும் பொங்குதல்
தெரிந்துமற்றவர் தேறவவிழ்த்தனர்
வரிந்திருந்த கொடிகளை மால்வந்தான்.

(சக)

கண்டுநாமர் கனிந்துகழல்பற்றிக்
கொண்டு நின்றனர் தம்மைத்தழி இக்கொடு
தொண்டர் கண்ணீர் துடைத்துத்திருத்தினான்
அண்டிடந்தந்த வன்னவரோடுபின்.

(சஎ)

ஞானதேவரு நாமருஞ்சேரவே
ஆனகூரும தாசரகத்துறத்
தானினைந்து தழி இக்கொடுசார்ந்தனன்
மேனிகழ்ந்தல்குளை விமலனை.

(சஅ)

சார்ந்தசேதியைக் கூருமதாசரும்
நேர்ந்துகண்டு நெடிதுபணிந்தன்பு
கூர்ந்துதோத்திரஞ் சொல்லிக்கொண்டாடினார்
ஆர்ந்த நான்குடையாலுமனைத்தனன்.

(சக)

யாது நல்வரம்பேண்டு மெனச்சொல
மாதவன்றனை நோக்கிமகிழ்ந்திவண்
நீ தயங்கி நிலாவுகநாடோறும்
காதலோடெனக்கட்டுரை செய்தனர்.

(இய)

பாண்டிரங்கனு நன்றென்பாங்குடன்
ஆண்டும்பண்டரி யாகவமர்ந்தனன்
வேண்டுநண்டு விரிச்சிகமாமதி
ஈண்டுகின்ற வெகாதசுதன்னிலே.

(ருக)

லகுனைதன்னினு நல்லன்பர்யாவரும்
மிகுவிருப்புடன் வேண்டிவிமலனைத்
தொகுதிகூடித் தொழுது துதிசெய்வார்
தருவதாகத் தனிநடஞ் செய்தரோ.

(ருஉ)

கூர்மதாசர்திருவடிகளேசரணம்

ஆகசரித்திரம் (எ) க்குச் செய்யுள் (அகக)

ராகாகும்பார் சரித்திரம்

வயராக ஈரோன்மணியாய் வருராகா கும்பார்தாம்
செயிந்திருங் குசராத்தி தேசத்திற் சேர்குயவர்
பயில்வாழ்க்கைத் துணையான பாங்காபா யிமனைவி
உயிர்போலு மகள்வங்கா வுடனேபண் டரிவாழ்வார்.

(க)

நவபாண்டஞ் செய்துவிற்று நண்ணுவதால் சிவிப்பார்
உவமையிலா வரிநாம மோகிவெகு நாள்வாழ்ந்தார்
தவநேயத் தொடுவாழ்வு சார்ந்தவொரு நாடனிலே
அவர்புரிந்த பச்சைமட்பாண் டங்காய வதுதனிலே

(உ)

ஆர்பூரி னன்றுகுட்டி யின்றதனுள் னேவைத்து
நேர்பாலிங் கிரவுபக னேயமுற்று நேர்ந்தளித்துச்
சார்போதி லிரைக்காகத் தான்பிரிந்த காலத்தில்
ஆர்சாலைச் சுடும்பாண்டத் தொடுகுட்டி யழவிட்டார்.

(ங)

குட்டியருப் பதுதெரியாக் குயவரழல் மூட்டி விடக்
கிட்டியது தாய்ப்பூனை குட்டிச்சால் கிடையாமல்
மட்டறுதுன் பத்துடனே வலிந்தழுது கத்துதரான்
சுட்டிடுகூனையிலிருந்த குட்டி செவி களிற்றொடர.

(ச)

கேட்டவையுங் கத்தவது கேட்டிதுவுங் கத்தவங்ஙன்
மாட்டியரா காதெரிந்து வயிற்றுமுகத் திஹுமோதி
நீட்டுதய ரொடுமனைவி முகநோக்கி நேயமிக
நாட்டுகுட்டி யிருப்பதனை நான்மெரியா தேயிட்டேன்.

(ரு)

கூனையின்மூட் சாலதிலே யிருந்துகுட்டி படுதுயரும்
கோனையுணர் மார்ச்சாலத் தாய்புணருங் கொடுந்துயரும்
வேனையுந் பாண்டரங்கன் விலகவருள் செயவேண்டும்
வானையிலேய் கண்மடவா யெனவருங்கி மயங்கினார்.

(சு)

எரிந்துறுகு னையைச்சூழ்ந்து வரும்பூனை யிசைகேட்டும்
பரிந்துவிரும் பதிதுயரைப் பார்த்தும்பாங் காபாயி
கரிந்துவிரும் கொடிபோலக் கதறியழு துடன்வீழ்ந்தார்
தெரிந்தருளப் பாண்டரங்கன் றிருவடியை நினைந்தழுதார்.

(எ)

பண்டரிநா தாபக்த பாலனருக் மணிரம்ண
அண்டியபாண் டவரர்க்கு மாளிகையி லவியாதும்
தொண்டர்பிர கலாதரெரி துணைந்துமடி யாதுமருள்
புண்டரிக நயனத்தாய் பூனைக்குட்டி களைக்காப்பாய்

(அ)

ராகாகும்பார்சரித்திரம்

காப்பாயே வினியிந்தக் கடுந்தொழிலாஞ் சுடுந்தொழிலை
நீப்பாவே னெடுமாலே யெனவேண்டி நெடுங்கண்ணீர்
வாய்ப்பாக மனைவியொடு புரண்டுமண்ணில் வருந்தியரி
பேர்ப்பாடல் புரிந்திருக்க விரண்டுநான் பின்னிட்டு.

மூன்றாநான் நெருப்பாறி முடிந்தபின்பு குட்டிகளும்
தோன்றாதுள் எரிந்துகத்தச் சூழ்ந்துறுபு னேபுங்கத்தச்
சான்றாரு மனைவியருஞ் சார்ந்தோடித் தாம்பார்க்கக்
கூன்றாழி வேவாதொன் றிருந்தகுட்டி களைக்கொண்டு

கண்டுமிகு களிகூர்ந்து மூன்றுநான் பூல்காண்
தண்டுகுட்டி களைநோக்கி யனுதபித்துப்பாண்டிரங்கன்
மண்டுதைய புரிந்ததனை மனத்துணர்ந்து தாமிகவுங்
கொண்டகொடுந் துயர்கடிந்தா ரணவகண்டு கொண்டோர்

இருவர் பத்தி தனை வியந்தா ரித் தொழிலை விடுவெனென்று
திருமகண யகனறிய வேண்டியதாற் றீர்துமென
மருவியவத் தொழில் விடுத்து மறையவர்க்கெல் லாமளித்துத்
தருவிறகு காட்டில் விழுந் தவை திரட்டித் தாங்கொண்டு

விற்றதினி களுக்கீந்து மிகுந்த வற்றைத் தாமுண்டும்
நற்றுபண்ட டரிவாழு நாதனது திருநாமம்
சொற்றுறுகுப் பையிற் கிடக்குங் கிழிந்ததுணி களையெடுத்து
முற்றுமுடி வெர்மானந் தெரிவதனை மூதுரார்

பார்த்து லகத்தவர் தெய்வம் பரவிமகன் பொருள்வேண்டல்
தீர்த்திவர்கள் வேறேயோர் சீவனுக்காத் தொழில் மறுத்துக்
கூர்த்தசெய னன்றென்று சூறித்துமிகக் கொண்டாடச்
சீர்த்தவொரு நாள் வங்கா வீமநதிக் கரை சேர்ந்தான்

அப்புனலி னாமதே வருள் புதல்வி யாடை தனைத்
தப்பினளங் கிருக் கவங்காத் தான் மூழ்கிப் பூசையெத்
துப்புடன்மற் றவன் துவைக்குந் துளிதெறித்து மேற்றாவ
இப்படி நீ தப்புவது மியல்போ சொல் லெனவவரும்

பாண்டிரங்கன் றனைவேண்டிக் காமியத்திற் பரிவுகொண்டு
வேண்டுஞ்லத் தொழி லதனை விடுத்து நெறி தப்பியலைந்
தீண்டுசூயச் சாதிகட்கு மேற்குமோ பூசையென
ஆண்டுவிவங்கா வுனது தந்தை யழுதுவிட்ட லன்மன்னால்

செத்தபசுத் தனை யெழுப்பச் செய்ததுகா மியமலவோ
உய்த்துனாத்தி யெனவொருவர்க் கொருவர் மிக வாதாடி
மெத்தமுனிந் தவரவர்தம் வீடடைந்தார் நாமருந்தம்
சித்தமகிழ் கோயினின்று இருமனைமே வியபின்பு

ராகாகும் பார்பயந்த நற்புதல்வி யுமை மிகவுங்
ஆகாத தூஷணைக ளைறந்தனளென் றவருரைக்க
வாகான நாமதே வருஞ் சிறிதி யோசித்து
மாகாள முகிலனை யான் வளர் கோயில் மீண்டுவந்து

நாதா நின் னடியரெனும் ராகாகும் பாருன்பால்
தீதான காமியரோ சிறந்துளநிட் காமியரோ
யாதான தவர் கருத்தை யறையெனப் பாண்டரங்கன்
மேதாவி யானவவன் விழைவறுநிட் காமியனே (யசு)

வினநகைத்துப் புகன்றருள வெம்பிரா னவர் பெருமை
தனையெனக்குக் காட்டுகெனத் தானுருக்கு மணியுடனே
வினவியநா மரையழைத்துக் கொடுபோந்தான் விறகீடும்
வனமதனி னடுப்பகலில் வந்துரா காகும்பார் (உய)

மண்ணிலுயிர் மாயாமல் மற்றவர்தந் தேவியொடு
நண்ணுவதுந் தனிவிறகு நாவெது நனிதெரியக்
கண்ணிவந்த நாமருக்குக் காட்டவவ ரும்மிவரைப்
பண்ணுகசோ தனையென்னப் பதுமைகர கங்கணத்தை (உக)

ஒருபுறத்தில் கிடத்தியதன் மேலுலர்ந்த விறகதனை
மருவவைத்துத் தூரத்தே மறைந்திருக்க ராகாவந்
தருவிறகு தனைத்தேடி வரும்போது தாங்கண்டார்
வெருவிநிகத் தூரத்தே விலகிநிற்க வேண்டுவார் (உஉ)

விறகுடனே கங்கணத்தை மேவியதம் மனையவருக்
கறிவுறுத்த வேதோதீ தாயிற்றென்றவர் வெருவி
அறவிலகி யப்புறத்தே யகல்வதுகண் டநாமர்
நறவொழுது துளவினை நன்றுபணிந் துணைசெய்வார் (உங)

கருணைவழி வறுகண்ணு காகுத்தா நினதடியை
மருவறுநீர் காகும்பார் மற்றநிச பத்தியுளோர்
அருளுதிநின் சகுணவடிவதைக்கான வெனவேண்டத்
திருமருவு மணிமார்பன் சிரித்தொன்று செப்புகின்றான் (உச)

நானிந்த ராகாகும் பார் நடக்கை தனைச்சொன்ன
தானதுவோ வில்லையோ வறைதியின்ன முங்காண
மானநினை வுளதோசொல் லெனவகுக்க மற்றையவர்
ஊனமில்ந் ராகாவுக் கொருவருநே ரின்றெனவே (உரு)

ஓவறுச் சூருக்குமணி யொடுநாம ரொடுகூடி
மூவரும்பார் காகும்பார் முன் வந்தந் கிருவருக்குந்
தாவிலருள் செய்து நிற்கத் தாள்பணிந்து சேவித்தார்
ஆவலுடன் ராகாகும் பார் மனைவி யுடனடைந்தே (உசு)

ராகாகும்பார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக சரித்திரம் அ-க்கு செய்யுள் கூறவு

முற்றிற்று.

கோராகும்பார் சரித்திரம்

சீர்திக ழுமி லெல்லாஞ் சிறந்துள தேர டோகி

ஊர்தனிற் கோரா கும்பா றொருவரில் வாழ்க்கை மேவி
நேர்தர வுண்ணும் போது நிலைகொடு நடக்கும் போதுஞ்
சார்தர விருக்கும் போதுந் தனித்தவ றொழும்ப் போதும்

(க)

பிரபஞ்ச விவகா ரங்கள் பேணுறு பொழுதும் பாண்டம்
திரமுறச் செய்யும் போதுஞ் சிரமந்தீர் பொழுதுந் தம்முள்
விரவுறப் பாண்டு ரங்க விமலனை யிடைவி டாமல்
பரிவுடன் நியானஞ் செய்து பசனையுஞ் செய்து வாழ்ந்தார்

(உ)

ஒருபக வ்வர்க்கு முன்னே யூர்தரு சேயை விட்டிப்
பருகுநீர் கொண்டு மேவப் பாரியார் போக வன்னூர்
மருவுமுற் றத்திற் சேர்த்து மண்மிதிப் பதனுட் சேர
வருமொரு சேயை நாமம் வருத்திமெய் மறந்தா ராகி

(ங)

படருமண் ணோடு சேர்த்து மிதித்தவர் பரிந்து நிற்கக்
குடமுடன் வந்த பாரி குழுவியைக் காண்கி லாராய்த்
திடமுட னரிநா மத்தைச் செப்பினர் தியானந் தன்னால்
அடையுமா னந்த பாட்ப ராயவ சத்தாராகி

(ச)

மண்டின மிதித்து நிற்கும் வல்லவர்தம்மை நோக்கிக்
கொண்டபாற் குயங்கள் பொங்கக் குழவியெங் கேயென் றேங்கி
மண்டின குருதி யோடு மண்ணோடு மிதிக்கப் பட்ட
துண்டமா முடலங் கண்டு துணுக்கென மார்பில் மோகி

(ஊ)

புவியின்மே லலறி வீழ்ந்து புறண்டழு தாகு ழந்தாய்
அவிதர லாயி னையோ ஐயயோ கொஞ்ச மேனும்
சுவநினை வின்றிச் சேர்த்துக் குழுவியை மிதித்துக் கொன்றீர்
இவிடம்விட் டெங்கே னும்போ யிறந்துநீர் படுதி னொன்றார்

(ஈ)

மனைவியார் கடின வார்த்தை வழங்குதல் கேட்டுச் சற்றே
நினைவுவந் தெனதுள் ளத்தே நிலைத்தவை ருந்த நாதன்
றனைவிகா தஞ்செய் தேநீ தவிர்த்தனை யன்றோ வென்று
சினமிகத் தண்டங் கொண்டு தேவியார் தமைய டிக்க

(ஏ)

அருகுதும் போதி லென்னை யழகிய விடலனுனை
மருவுறத் தீண்டல் செய்யா திருக்கநீ ரொன்ற வார்த்தை
வெருவுறுத் திடக்கேட் டாங்கே வினாவிலர் பொறுத்தி ருந்தார்
தெரிவுற லாகி யூரார் திரண்டனர் வந்து கண்டார்

(அ)

சேற்றிலே குழந்தை சாவச் செய்ததென் வந்து பார்த்தோம்
கூற்றெனக் கோரா கும்பார் குழுவியைக் கொல்வ தான
மாற்றரு வெறியெவ் வாறு வந்ததோ வென்பார் சில்லோர்
தோற்றின னுணக்கு நன்றே பதியெனச் சொல்வார் சில்லோர்

(ஐ)

கோராகும்பார் சரித்திரம்

அரிநினை வாயி லேது மறிவின்றிச் செயுமோ வென்பார்
தெரிவுறு சில்லோ டொன்ப திவைபெலாஞ் செவியி லேரூர்
விரிமுகச் சீய நோக்கி வெறுத்தநாய் குரைத்தல் கௌபப்
பரிசெனக் கோரா கும்பார் பாண்டரங் கனைச்சிந் தித்து

(௨)

பசுனசெய்கிறுக்க மற்றை நாளந்தப் பாரி யாரோ
நிசமுற மனத்தி லுன்னி நேசமெய்ப் பதிக்குநேரோ
வசையுறப் பேச லான வார்த்தையை மகிழ் நருக்கு
நசையுறத் தாள்வி ளக்கப் புனல்கொடு நண்ண வந்தார்

(௩)

கண்டகோ ராகும் பார்பின் னிகழ்ந்தன கருதி மின்னே
பண்டரிநாதனான பகர்ந்தனை தொடக்க டாதென்
றுண்டது விருக்கத் தீண்ட லுறுவதோ வெனக்க டுத்தார்
அண்டிய மனைவி யாரு மகவினமே லாசை யாலே

(௪)

மற்றொரு மணஞ்செய் தேனும் பதிக்குநன் மகனுண் டாகப்
பெற்றுறத் தந்தை தாய்வாழ் பெருமனைக் கேகி யன்னார்
நற்றுற வணங்கித் தன்னை நாதனார் மறுத்து நின்ற
பெற்றியால் பின்னை வேண்டிப் பின்னவட் டருகவென்றார்

(௫)

நன்றென வவருநேர்ந்து நல்லநாள் கருதிப்பின்னை
மன்றலர் குழலி னான மணஞ்செய்து கொடுக்கும் போது
நின்றகோ ராகும் பாரோ நீரிந்த மூத்தா ளான
பொன்றளிர்மேனி யானைப் போலிவ டனையும் போற்ற

(௬)

வேண்டுகென் றறவி னோர்கள் விருப்புற வழங்கப் பின்பு
பூண்டகோ ராகும் பார்முன் போற்றிய விரதம்போற்றித்
தீண்டி லர் இளையார் தம்மைத் தேர்ந்தினை யவரக் காட்டு
மூண்டது நினக்கெவ் வாரோ வெனக்கதே முடிந்த தென்றார்

(௭)

பின்னவ ருரைப்பகுகேட்ட பெரியவ ரவரைத் தேற்றி
நன்னரந் நாளி னேரு நடுநிசி நாதர்தூங்கு
மன்னிய வுணையிற் சார வந்திரு புறத்துந் தூங்கத்
தூன்னினர் தாமுங் கூடத் துயில்பவர் கைக டுக்கி

(௮)

இருவரு மிரண்டு மார்பு மேற்றின ரிருக்க வன்னார்
திருவிழி மலர்ந்து நோக்கித் தீர்ந்ததே விரதந் தீண்டி
யரிவையர் தம்மை யென்ன வருவருத் தயில்வா ளாலே
ஒருகையைத் துணித்து மற்றை யொருகையை வாள்வா யூன்றி

(௯)

துணித்தன ரிருக்கக் கண்ட தோகைய ரிருவர் தாமும்
மணத்தது செய்வேட் டன்றோ வாய்ந்தது கைபோ தற்கோ
புணர்ப்பதிங் கினியென் னையென் றலநினர் புலம்பி னைந்து
நணித்துநங் குடும்ப மெங்ங னடக்குமென் றழதல் கண்டு

(௧௦)

அன்பரை யாதரிப்போ னுகியபாண்டு ரங்கன்
இன்பொடு துணைசெய்வான யிருக்கமற் றென்னே நீவீர்
துன்புறு கின்ற தென்று துணைசெய்விட் டலென் றாம்
என்பதா மயிர்தந் துய்த்தா லெவ்வகைப் பிணியு நீங்கும்

(௧௧)

ஏன்நவர் தம்மைத் தேற்றி யிணையிலாக் கோரா கும்பார்
நன்றி பஜினை கூறி நண்ணுநா ளாடி மாதந்
துன்கெகா ததியிற் பாண்டு ரங்கினைத் தொடர்ந்து சேவை
மன்றவா னந்தந் கொண்டு மனைவிய ரோடு வந்தார்

(2d)

சந்திர பாகை யென்னுந் தடநதி தன்னி லாழ்
முந்து புண்டலிகர் தம்மைத் தொழுதனர் முழுதும் வாழ்த்திச்
சந்தர விமல னுளுந் துலங்குபண் டரியைச் சூழ்ந்து
வந்துறு கோயில் மேவி மாதவன் றினைச்சே வித்து

(2.5)

தழுவின்னர் தொழுது நிற்கத் தவலறு நாமதேவர்
குழுவொடு தாளம் வீணை மிருதங்க முதல கூட
வெழுமொலி யோடு கையி லுவணநண் கொடியை யேந்தி
நழுவலில் பாண்டு ரங்க னுமகீர்த் தனங்கள் பாடி

(22)

ஆழ்மன ரதனைக் கண்டு தாழுந்த மங்கைத் தாளம்
போதிடு லொடுசே வித்தல் பொருந்தமுன் கரங்க ளின்னி
வாழ்மன ரரிநா மத்தை வழுத்தினர் நாணிக் கைகள்
மூழ்மனர் நினைவு கண்டு முகுந்தனும் பாண்டு ரங்கன்

(25)

முன்புள படிக்குக் கைகள் முளைத்திட வருளிச் செய்ய
அன்பொடு கைகள் கொட்டிப் பாடினர் தொழுதா ராடி.
இன்புறு தலையெல் லோருந் தெரிந்தனர் வியந்து நோக்கி
மன்பர வசத்த ராகி மருவுகோ ராகும் பானா

(2.4)

தொண்டரிப் பெரிய ஞான்று தோத்திரம் பலவுஞ்சொல்லி
மண்டினர் கண்டு மூத்த மனைவியார்மலர்க்கை கூப்பிப்
பண்டரி நாதா பத்த பாலன பதும் நாபா
தண்டுள வணிந்த தாமோ தரவெனத் தொழுதுவாழ்த்தி

 (2π)

கைவர வன்பருக்குக் கருணைசெய் கமலக் கண்ணா
மைவரு மேனி மாயா மகவின்றி வரூந்து கின்றோம்
நைவது தெரிந்தி லாயோ நங்கண்மேற் கருணை யின்றோ
சைவலம் பொருவங் கூடந்த் றாமனாக் கிழத்தி நேயா

(2.5)

என்றுளத் தழுங்க லோர்ந்தா னிந்தினா கொழுந னாங்கு
நன்றருள் புரியப் பிள்ளை நகழ்ந்துமுன் வருதல் கண்டு
பொன்னின பிள்ளை யென்னே பிழைத்தது புதுமை யென்னத்
துன்னின தாய்க்கண் டோடித் துணைமலர் கரத்தி னேந்தி

(2.6)

மார்பிடை யுணைத்துமேன்மேல் மகிழ்வுகொள்பொழுது மாயோன்
சீர்பெறத் தோன்றிக் கோரா ழும்பானாத் தெரிய ரோக்கி
வார்முடி லிருவ ரோடு மகிழ்ந்தினைத் தின்று தொட்டுச்
சார்தரல் வேண்டு மென்று தன்கயறப் புணர்வு தந்தான்

(22)

அன்னதோர் புதுமை யெல்லா மறிந்ததீ ரன்பர் யாரும்
பன்னுதோத் திரங்கன் செய்து பணிந்தனர் பாடி யாடி
மன்னினர் மங்க ளார்த்தி மகிழ்ந்தனர் புரிந்து வாழ்த்தித்
துன்னுறத் கோரா கும்பார் தொண்டைரை நோக்கிச் சொல்வார்

55 11

அன்பர்நீ றொல்லாருஞ்சேர்ந் தடியனே னகத்து மேவி
இன்புறு கருணை செய்ய வேண்டுமென் றிரந்து வேண்டத்
துன்புறு தொண்ட றொல்லா நன்றெனத் தொடர்ந்து போந்து
முன்பவ ரிருக்கு மில்லின் முயங்கினர் கோரா கும்பார்

(கஉ)

பாத பூசனையே யாதிப் பண்பெலாம் பண்ணித் தக்க
வாதனங் கொடுத்தெல் லோர்க்கு மமைந்தபி னறுசு வைத்தா
மோதன மருத்தி மற்று முளவுப சார மெல்லாந்
தீதற வியற்றி யாவந் தீர்த்தபின் ஞான தேவர்

(கங)

நீரிவ னுய்த்தல் செய்ய நிரம்பின ரான பாண்டத்
தோர்தரல் வேண்டுஞ் சுட்ட துஞ்சுடா ததுமென் றேரத
நேர்தரக் கோரா கும்பா றொழுந்துகை நிலைத்தன் டத்தால்
ஒரொரு வரையுங்கொட்ட வுடைத்தில ரிருப்ப நாமர்

(கஉ)

தலையிலந் தட்ட வந்த போதவ ரைத்த டித்த
நிலையிலே பச்சைப் பாண்ட மிவொன நின்று னாக்கச்
சிலையிலேப் புருவ முக்தா பாயியுஞ் செப்பு கின்றார்
உலையிலீ ருமக்கெவ் வாறு தோற்றிய துண்மை யென்று

(கங)

மிகவும்வல் லீனென் றேரத வினவினர் தாமெல் லோரு
நகைசெய நாம தேவர் நாணின றொழுந்து நாதன்
அகமகிழ் கோயின் மேவி யலர் மகன்கேள்வன் றன்னை
முகமலர் பொலியக் கண்டு கண்கணீர் மொய்ப்ப நின்று

(கச)

எனக்கவ மான மின்று நேரிட்ட விதனால் மிக்க
மனத்துய ரடைந்த தென்ன மாதவன்றழுவிக் கொண்டே
உனக்கியா ரேது செய்தா நுற்றதென் னுரைத்தி யென்னத்
தனக்குநே ரிட்ட தன்மை சாற்றுவார் நாம தேவர்

(கரு)

இன்றுநின் கோரா கும்பா றொங்கனைக் கட்ச்சென் றில்லில்
நன்றுண வளித்தி யார்க்குநன்குற வமைத்துத் தண்டந்
தன்றிருக் கரத்தா லேந்தித் தலையொழும் புடைக்க யாரும்
ஒன்றையு முணாக்கா துற்ற ரோங்கின றொன்கம் மீது

(கசு)

அதுகண்டு வீமங் கொண்டே யங்கையாற் றடுக்கத் தாசர்
இதுபச்சைப் பாண்ட மென்ன யாவரு நகைக்க லுற்றார்
விதுமுக முக்த்தா பாயி மிக்கெனைப் பகிடி செய்தார்
சதுமென வெழுந்து நின்றார் கழறிட வந்தே னென்றார்

(கள)

திருமக னாதன் கேட்டுச் சிறித்துநீ யுபதே சத்தைக்
குருவையிற் பெருத பெற்றி குறித்தன்பர் குழாத்து ணேர்ந்து
தெரிதரக் கோரா கும்பார் செப்பிய துண்மை யென்னப்
பரிவுறு நாம தேவர் பகவருவான் றொடங்கி னாரே

(கஅ)

பண்டரி நாதா வென்றன் யரிபவ மெல்லா நின்றால்
விண்டது மாறித் தேற வேண்டியான் வந்த தற்குத்
தொண்டரைப் போல நீயுஞ் சொல்லுத றகுமா வென்று
கண்டனி னீர்த தும்பக் கழறின ராகப் பின்மால்

(கக)

என்னுயிர்க் குயிரா யுன்னை யெண்ணியா னிருக்க வென்மீ
துன்னரு முதாசி னச்சொல் லுரைப்பது தக்க தன்று
நின்னது துவித பாவ நீங்கிட வாசான் றன்பால்
மன்னிய வருளைப் பெற்று மற்றெனை யடைதல் வேண்டும்

(சும)

என்னலுங் கேட்ட நாம ரீசனே குருவை நாடித்
துன்னுறு பொருணி நீயே தொலைவிலா தென்பா லென்று
மன்னயா னுன்னைக் காண மறுவிலா வுபதே சத்தைப்
பன்னிடக் குருவை நாடிற் பயனென்னை யென்று னாத்தார்

(சுக)

அவ்வுரை கேட்ட நாத னன்பரை நோக்கி நாமா
இவ்வுல கத்து முன்யா னிராமன்கண் ணனாகத் தோன்றி
வவ்விய ஞான ரூப வசிட்டர்சார் தீபர் தம்மை
எவ்வமில் சரண டைந்தே யேற்றன னான்ம ஞானம்

(சுஉ)

ஆதலா னீயிப் போதே யன்னது பெறுவா யாகிற்
சாதுசற் சனம் திப்புற் தத்துவ வழியுற் தோன்றும்
போதுதி யென்ன நாமர்பொன்னடி வணங்கி யெந்தக்
கோதிலாக் குருவைச் சார்வ தென்னலுங் கொண்டல் வண்ணன்

(சும)

நளிர்நாரச் சடில நாகைநாதர்வாழ் கோயிறன்னில்
கிளர்ஞான வுருவிதோபா தேசர டொன்போ ரங்கண்
வளர்வாரிற் சரண்பு கென்ன மால்பிரி வுன்னி யுள்ளத்
தளர்வோடு நடந்து கோயில் சார்ந்தனர் நாம தேவர்

(சும)

சினகரம் புகவி சோபா செருப்புக்கா லிலிங்கமீது
நனியுற வைத்து றங்க நாடினர் திகைத்தெ னக்கென்
நகனின் மெடுத்து ரைத்த வாரியன் போலுன் மத்தன்
கனவிலுங் காணே னென்று கருகிமுன் சென்று நின்ரு

(சுரு)

ஐயதுஞ் சீர்த்தி கேட்டிங் கணுகயா னடாத செய்கை
வெய்யரும் பொருத தாமும் விபரீத வொழுக்கத் தாலே
துய்யதுஞ் ஞான மெல்லார் தோன்றின தெனக்கென் றேறத
மெய்யரு மடா வென்னோ தவறிக்கால் வீழ்ந்த தென்றும்

(சுசு)

என்னுடல் மிக்க சோர்வுற் நிருப்பதா லவய வங்கன்
இன்னமோ ரிடத்தில் வைக்க வெடுப்பதற் கில்லை வன்மை
மின்னுறை நிறமா லன்ப மேவிய விலிங்க மீதில்
மன்னிய காலைத் தூக்கி மற்றொரு பால்வைத் தீரோல்

(சுஎ)

பொங்குப கார மாக வுறுமெனப் பொற்ற னாமர்
அங்கையாற் றுங்கிப் பாங்கர் வைக்கவங் விடத்தும் விங்கம்
தங்குத னோக்கி மற்றோர் தானத்து வைக்க வங்கும்
விங்கமாய்த் தோன்றப் பாத நிலைகொள வைப்பதற்கு

(சுஅ)

எள்ளள விடமு மின்றி யெங்கணு மிலிங்க மாக
ஒள்ளிய பதங்க டம்மீ தேனுமுன் றிடுவோ மென்று
மெள்ளத்த னங்க நோக்க விளங்கின விலிங்க மாக
வுள்ளது மிகவி யத்தங் கோய்வுறு வாரா நோக்கி

(சுக)

நெடும்பொழு தென்கா ழாங்கி நின்றதா லெனக்கு மிக்க
விடும்பையா யுளதென் காலை யிடுக வெற் றிடத்தி லென்னத்
தொடும்பத மேங்கி நாமர் தொழுது மெய்ஞ் ஞான வீச
தடம்பதந் தொடுமெ னக்குத் தாவர சங்க மெல்லாம்

(௫௦)

சிவமய மாகத் தோற்று கின்றதாற் சிறந்த பாதம்
எவனுற வைப்பே னைய வென்றுநற் றுகிப யின்றார்
பவமறு ஞான வாசான் பதம்விடு மெனவெ ழுந்து
நவமல ரபயக் கையை நாமர்தந் தலையில் வைத்து

(௫௧)

காகில்ஞா னுமு தம்பு கட்டலுந் திருநி றத்தின்
ஆகிநா யகனு முள்ளத் தமர்தர வணிக டந்த
கோதிலா னந்த வாரி குளித்த னரசுவ மாகித்
தீதிலாக் குருவைப் போற்றித் தெளிந்தனர் பின்போர் நாளில்

(௫௨)

பண்டரி புரத்துச் சென்று பாண்டுரெங் கனுக்கு முன்பு
தொண்டரோ டரிநா மத்தைச் செல்லுநா மரைச்சீர் பொற்றாள்
புண்டரீ கத்துக் கங்கை பெற்றவன் புல்லி முன்னர்
இண்டவை ணவரை நோக்கி யினியிந்த நாமர் தம்மை

(௫௩)

சுடாததிப் பாண்ட மென்னச் சொல்விரோ வெனவி னுவ
விடாதரி கீர்த்த னங்கள் விளம்பிய தாச லெல்லாம்
அடாதினிப் பகர லென்ன வடையும்யார்க்கேனு மென்றுங்
செய்யாது நின்ப நல்குங் கிளரடி தொழுதுற் றாரோ

(௫௪)

கோராகும்பார்திருவழகனேசரணம்.

ஆகசரித்திரம் (௧) க்குச் செய்யுள் (௧௭௧)

முற்றிற்று.

பரிசாபாகவதர் சரித்திரம்.

பண்டரியி லேவாழ்வோர் பரிசாபா கவதர்மலர்ப்
புண்டரிகை யானரகு மாயின்பர் பொருந்மிக
மண்டியவன் பினுக்குருக்கு மணிதேவி முன்வந்து
கொண்டவரு ணிதைந்தவிழி கொடுபார்ந்து மற்றவரை.

(க)

உதரமுற வுணத்துமத லாயுனக்கென் வேண்டுமெனப்
பதுமமக டுனநோக்கிப் பரிசாபா கவதரன்னே
இதமிகவென் குடும்பத்தி னிடறின்றி யெப்போதும்
துதியுளையே புரிந்தடி யேன் றொழுதிருத்த லேவேண்டும்.

(உ)

அருள்செய்க வெனப்பதுமை யக்கணத்தோர் பரிசக்கல்
ஒருநீகொள் கெனக்கருணை யுடனுதவி யிதுதினமுந்
தருமிரும்பெல் லாங்கணகந் தானாக்குந் தகப்போற்றி
வருகவென வருள்செய்ய வணங்குகிழ் வொடுவாங்கி.

(ங)

வந்துமனை யார்கமல சாமகிழ வவர்கரத்திற்
றந்துசெயும் வகையுரைப்புத் தடவுமிரும் பதுபொன்னுய்
முந்துறுத லான்மகிழ்வின் மூழ்கினரை நோக்கியதைச்
சிந்துதல்செ யாய்ப்பிற்தஞ் செவியிலெனத் தெரிவுசெய்து.

(ச)

மனைவியொடு மகிழ்ந்துருக்கு மணிதேவி தனைவாழ்த்தி
இனைவுசெயுங் கவிநீங்கி யெல்லோர்க்கு முன்போல
அனையருந் தொருநாளங் கவர்மனைவி கமலசா
வினைதெறுசந் திரபாகை நீர்முகந்து மீளுங்கால்.

(ரு)

நாமதே வரதுமனை ராசாயி யெதிர்வருவார்
தாமவரை நோக்குயன்பு சார்கமல சாமின்னே
ஆமதுகொண் டேதிரும்பு மளவுமிங்கே நிற்கவெ
மாமதரச் சொல்லினவணிறுத்திமழை முகந்துவந்தார்.

(க்)

மிடியில்வருந் துறுகின்ற ராசாயிவிரைவறிந்தே
அடியில்வருந் தியகமல சாவன்பு மிகநோக்கிப்
படியிலெனக் கன்புமிக்க பாவாயுன் வளமதனை
நொடியிலுற மகிழ்வெனென துவலுதற்கு மிகநாண.

எ)

கண்டுகம லசாவென்பார் ராசாயி கலந்தநட்புக்
கொண்டொறுவோ ரிடத்துவெட்கங் கூடாது மிகமகிழ்வு
மண்டுறவுள் ளதுவழங்க வேண்டுமென வுளநாணம்
வீண்டிடனே ராசாயி விளம்புகின்ற தென்னென்னில்.

ஆ)

என்கணவர் நான்மான மிகந்துருடும் பங்காப்பத்
தன்கனெரு நினைவுமின்றித் தரித்திரத்தாற் றளர்வுபடும்
புன்கனென்றுந் தோன்றாமற் புகழ்பாண்டு ரங்கனடி
யின்கணன்பு தனின்மூழ்கி யேதுமறி யாதவராய்.

ஈ)

பரிசாபாகவதர் சரித்திரம்

அன்னமுடன் வத்திரம்வேண் டாராகி யரிபசனை
நன்னயங்கொண் டேகிரிவோர் நடக்கைதனைக் கமலசா
என்னவகை யுடாசெய்வே னெனவுரைத்த ராசாயி
தன்னருமை முகநோக்கித் தையமிகுந்து சாற்றுகின்றார்.

(௨)

உனதுபதி பசிக்கின்ற வுத்தமனா யோங்கொருவன்
றனதுமனத் தருள்கொண்டு தந்திலனோ மிடிதீரக்
கனகமது வெனவில்லை யெனக்கழறக் கமலசா
அனவிமலன் றனைப்பசித்தென் னாவதுமற் றென்கணவர்.

(௨௧)

தாயான ரகுமாயி தனைப்பணிந்து வாழ்த்துவதற்
காயார்க்குங் கிடைக்கரிய பரிசுக்கல் லையருளரி
நோயான மிடிதீர்த்தா ணுவல்பசனை யைக்கேட்டும்
காயாத தருவினுக்குப் புனல்வார்க்கக் கடவதேன்.

(௨௨)

என்றுரைக்க ராசாயி யெழிற்கமல சாமின்னே
நன்றுமக்குத் தந்தகல்லை நான் பார்க்க வேண்டுமென
இன்றுனக்குக் காட்டுகின்றே னெனதகம்வா வெனப்பேசிச்
சென்றுதம தில்லடைந்தார் தெரிவதற்கு ராசாயி.

(௨௩)

கமலசா மனைவந்து காட்டுகென வக்கல்லை
விமலமனத் தொகொட்டி லீட்டிற்ருக் கொடுபோயுன்
னமலமனை தனிலுள்ள வயங்களிலே பரிசித்து
நிலமமுறு பொன்கொண்டு நீக்குதியுன் மிடியென்னு.

(௨௪)

தந்திதனை யெவர்களுக்குஞ் சாற்றுதென் னயினாக
வந்துகொடு வெனப்போக்க மற்றவரும் வாங்கிவந்து
சொந்தமனை தனிவிரும்புசோதித்துக் கிடையாமற்
றந்தொழில்செய் கத்தரிகை யூசிகளிற் றுன்றலி.

(௨௫)

பொன்னுக்கி யதுகொண்டு போனகஞ்செய் துறுபொழுது
நன்னும தேவர்வந்து நாயகிசெய் நலந்தெரிந்து
பன்னாளு மில்லாத படியேதிங் கெனவினவ
மின்னாடெய் யுரைக்கிலிவர் வெருள்வாரொன் றுறவெருவி.

(௨௬)

நிகழ்த்தபடி தனையறிந்தெ னித்தமுநீ ரமுதுண்டு
புகழ்ந்திரும்பண் டரிநாதன் பொன்னடி யை யெனவுரைக்க
மகிழ்ந்தருளா தேநாமர் மற்றதனை யுள்ளபடி
திகழ்த்துனாயா யெனிலுண்ணேன் செப்புகெனத் தேவியரும்.

(௨௭)

வேறு.

உள்ள வாறுரை செய்யநன் குத்தமர்
எள்ள லில்பரி சக்கல்லை யீதியான்
கள்ள மின்றதைக் காணவென் றேறதலும்
தள்ள வஞ்சினர் தந்தனர் காணவே

(௨௮)

குலவு நாமர்கைக் கொண்டெண் டன்னதை
நிலவு பாகை நெடுநதி நீத்தத்தே
விலக லாக விடுத்தவிட் டெக்கரைத்
தலமி ருந்தரி தன்புகழ் பாடினார்

(௨௯)

அதுகண் டஞ்சிரா சாயியை யன்னது

கதுமெ னக்கரந் தந்த கமலசா

விதுப குப்பில் விடக்கொடுத் தாயிது

வெதுக டுப்பதென் றெய்திக்க டக்கவே

(உரு)

கூட்டி வந்து கொழு நரிருப்பிடங்

காட்டி யப்பரி சாபா கவதருங்

கேட்டி தெப்படிச் செய்யக் கிடைத்தினான்

ரூட்டி நின்றன ரன்றுரா சாயியே

(உக)

அன்ன காலை யளித்த கமலசா

முன்ன நேர்படு வார்முக நோக்கியீ

தென்ன யான்முன ரீந்ததை யீகலா

துன்னு மாநதி வீசியிங் குற்றதே

(உஉ)

என்று கூற வெதிர்த்தவ ரிற்சிலர்

அன்று சீரரி தாசருக் காசையுந்

துன்று கல்லுஞ் சரியெனச் சொற்றனர்

நின்ற சிற்சிலர் நீதியன் றென்றனர்

(உங)

ஒருவர் தம்பொரு னைப்புன லுய்ப்பதோ

தரும நீதியென் பார்சிலர் தந்ததைப்

பெருகு மாநதி பெய்திலர் வஞ்சனை

மருவி யுற்றன னொன்பர்சின் மாக்களே

(உச)

அங்கு றும்பரி சாபா கவதர்தாந்

தங்கு நாமரை நோக்கித் தருவதோ

எங்கள் செல்வமெ னுங்கலைக் கைக்கொடே

யிங்கி ருப்பதென் றின்னமுஞ் சொல்லுவார்

(உரு)

நீர்நி ராசையி னின்றவ ரென்றிந்த

ஊர்க ளியாவு முரைக்க வரியடி.

யார்கள் போலமைந் திப்படிச் செய்திடி.

நேர்வ தோவுமைச் சற்சனர் நீர்மையே.

(உஈ)

எனலு நாம ரிவர்முக நோக்கிக்கோ

கனகை தன்னடி காதல நோகன்னும்

மனம்வி ரும்பின் மடுவினி டைக்கிடப்

பணபல் லாயிரம் பாய்ந்துகொள் கென்றனர்

(உஎ)

கேட்ட யாவருங் கேழ்கின ராற்றிலே

கூட்ட மாக்க் குவிந்தகல் யாவையுந்

தேட்ட மாம்பரி சக்கலைச் சேர்ந்தவோ

நாட்டு கென்ன நகைத்துதா தாரர்களே.

(உஅ)

வினவு நாம றொழுந்து வியனதிப்

புனலின் மூழ்கிப் பொருந்திய கற்களைக்

கனம தாயிரு கைக்கொடு வந்துதும்

அனக மானக லாய்ந்துகொள் கென்றனர்

(உக)

சரித்திரம் பரிசாபாகவதர் சரித்திரம்

- கண்டு தம்மது கற்றெரி யாமற்பொன்
தொண்ட ஞ்சி பலகொடு சோதிக்க
அண்டு கன்முழு தும்பரி சக்கலாய்
விண்டு தாசர்கை மேவிச் சிறந்தவே (௩௦)
- அன்ன கண்டவர் யாரு மதிசயந்
துன்ன நின்று தொழுது துதித்தினர்
பொன்ன தாசர் புகழரி தாசரை
நன்ன ரோத்தி நயந்துசொல் கின்றனர் (௩௧)
- அச்சு தன்றனக் கன்பொன் ருயறும்
மெச்ச மெய்மை பொதிந்துறு மேன்மையி
னிச்ச யந்தெரி கின்றிலெ னேனிலீர்
இச்சை கொண்டல ரோந்திழை தன்னையே (௩௨)
- போற்றி யோர்பரி சக்கல் பொருந்தினேன்
ஏற்றி லேனும் மருளை யினிதென
மாற்றி யாசையை மற்றவர் பொற்பதந்
தேற்ற மாகி வணங்கினர் சென்னியால் (௩௩)
- இதம் தாமுப தேச மெனக்கு நீ
ருதவ வேண்டுமென் றோதிட நாமர்தாம்
முதல்கொ ணர்ந்தவக் கற்கண் முழுவதுஞ்
சிதறி யாற்றிடைச் செங்கரஞ் சென்னிமேல் (௩௪)
- வைத்து நல்லுப தேசம் வழங்கிட
உய்த்த நாமருக் கோரடி யாரொன
மெய்த்த ஞானம் விளங்கிச் சிறந்தனர்
பைத்த சீர்ப்பரி சாபா கவதோ (௩௫)

பரிசாபாகவதர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆகசரித்திரம் (௨) க்குச் செய்யுள் (௧௧௭)

முற்றிற்று

ஜகமித்திரர் சரித்திரம்.

பரளி யென்னுமார் தனிற்சக மித்திரர் பார்ப்பார்
வரகு லத்தவ தரித்தவர் வைணவ ராகி
யிரவு கொண்டுதா னியங்களைச் சேகரித் தென்றுந்
தரம தாங்குடும் பரட்சுஞ் செய்வது தனிலே

(க)

பொருள்வி ரூப்பறு புண்ணிய ராகியே பொருந்து
மிருவ கைப்பற்று மில்லவ ராயரி நாமங்
கருதி யேத்துதல் கடைப்பிடித் துறுகின்ற காலே
மருவுமரி லுள் ளாரிவர் மான்மியந் தெரிந்து

(உ)

இவரிம் மானிடத் தன்மைய ரல்லொத் தேவர்
அவத ரித்தன ரோ வெனப் புகழ்ந்தன ராகத்
தவந லத்தினர் தமைச்சிலர் சாதுசற் சனரோ
இவொ னப்பொரற் கெய்தினர் கற்றன வியம்பி

(ங)

வருத்தி மானபங் கஞ்செய்து மதைமதி யாராய்த்
திருத்து ஞானவை ராகங்க டிகழ்சிறப் புடனே
யிருத்தல் கண்டறி வில்லவர் தாம்பொரு ரிவர்தம்
கருத்த ழிந்திடச் செய்வதற் குன்னினர் கறுவி.

(ச)

வருமொர் நாட்சக மித்திரர் மணங்கலங் காமற்
றிருவி ஞாயகன் றுணைப்புகழ் செய்கையிற் றிருந்தி
மருவு மில்லிடைக் குடும்பங்க ளொடுதுயில் வதிந்தார்
கருது தியவ ரவர்மனை யிட்டனர் கடுந்தி.

(ரு)

மடுத்த திச்சிகை பரப்பியின் முழுவது மர்ப்புப்
படுத்து றங்குன் தாசர்கண் விழித்ததைப் பார்த்தே
அடுத்த தியவிப் பதற்கொரு வகையுமின் றுகித்
தொடுத்த தண்டுழாய்ப் பண்டரி நாதனைத் துதித்தார்.

(க்)

தினர் தங்களுக் காபத்தைக் காத்தருள் செய்யும்
ஞான நாயகா நினையன்றித் துணையிலலை நாடிற்
றானெ னுஞ்சகீ மித்திரர் துண்பத்தைத் தவிர்க்க
ஏன மாகிமண் ணெடுத்தவன் சக்கர மேந்தி.

(எ)

வந்து றங்குகின் றுர்த்தமைத் தீவருத் தாமல்
முந்து சக்கரத் தாற்றிடுத் தானிரா முழுதும்
அந்த வீடெரி கின்றதீச் சிகையொளி யதுகண்
டெந்த வீட்டிலுள் ளாரும்ங் கெழுந்தனச் வந்தார்.

(அ)

கண்டை யோச்சக மித்திரர் குடும்பம்வெங் கனறூன்
மண்ட மூழ்கினர் மடிந்தன ரென்றுவாய் குழறிக்
கொண்ட ஷெந்துக் கூவெனக் கங்குலங் குறைந்து
சண்ட வெங்குதிர் தோன்றிடத் தீயெரி தணிந்து.

(கூ)

ஜகமித்திரர் சரித்திரம். ஜகமித்திரர் சரித்திரம். ஜகமித்திரர் சரித்திரம்.

உள்ளுற நங்கினு குடும்பமும் விழித்தன ருணர்ந்து
வெள்ள மேற்றயி லரிதிரு நாமத்தை வேண்டக்
கள்ள மில்லவ ரியாவருங் கேட்டனர் கருதி
மெள்ள வந்துளே நோக்கினர் வெந்திடா திருத்தல்.

(d)

அதிசயித்தன ராக்குமா எகைதனி லைவர்
முதிர்நெ ருப்பிடை-வெந்திடா தருன்செய்த முறையே
இதுவும் பண்டரி நாதன தின்னருளென்று
துகிசெய் தாரரி தன்றெடுந் தொண்டரைத் தொழுது.

(ပဲန)

பின்னர் யாவருங் கூடின ரிவரது பெருமைக்
கென்ன தாமன வென்பதா யிவர் தமக் கியைந்த
நன்ன ராகிய குடும்பநாங் காப்பதே நலனென்
றுன்ன லாகிய வயித்திய நாதன்றன் னுழையிற்.

(102)

சிலநி லந்தரு வோமென்று தாசநிற் சேர்ந்து
பலரு மீவது பகர்ந்திடத் தாசரும் பகர்வார்
உலகெ லாந்தனக் குள்ளதோர் குடும்பமர் யுள்ளோன்
இலகி யேயுறு பொழுதெனக் கொருகுறையி லில்லை.

 $(\mathbb{W}, \mathbb{F}_2)$

என்று பந்தமில் லாவெனைப் பந்தத்து ளிசைக்க
நின்று கூறுதி ரெனவவர் யாவரு நெடிது
நன்று நன்றென வலிந்தவர் நாமத்தை நவின்னு
துன்று சாதனன் செய்தொடர் தந்தனர் தொகுத்து.

(108)

தாங்க னேயுநத நிலத்தினிற் பயிர்செய்து தரற்கும்
தாங்க ராயின ரப்படி யேசில பருவ
நீங்க லானபி னிருபனு னியமிக்க நேர்ந்தான்
ஆங்கு நீட்டி காரியா யறிவிலா வவந்தன்.

(15)

வந்தே லாம்சி ரித்தவன் வயித்திய நாதன்
சொந்த மாநிலத் தூர்சக மித்திரர் தொடக்கத்
தெந்த வாவியைத் ததுவென வரசனுக் கிசையத்
தந்த தாகமுன் மந்தவர் தமையெலார் தடுக்க.

(பெரு)

அவ்வரே லாமுந்தி யாஞ்சக மித்திர ரான
தவர்த மக்குத் வியதரு மந்தனைத் தடுத்துப்
புலனி வேந்தன தாக்குதல் பொருத்தமன் றென்ன
உவன பங்கிடா துலோபமே செய்திட லுற்றான்.

(10)

பின்னு மச்சக மித்திரர் பெருமையைக் கேட்டுத்
துன்னி னானவ ரில்லினைச் சோதிக்கத் தொடங்கி
என்ன நீர்சக மித்திர ரோபகை யிலையோ
மன்னு மிச்சகம் பகையில யும்கெனின் மாதோ.

(102)

என்ன புத்திரிக் கிசைந்தது மணமதற் கேற்ப
அனக தெய்வபு சனைசெய்ய வேண்மெற் றதற்குச்
சிணமு லாவிய வொருபுலி வேண்டீர் சேர்ப்பீ
னொவி சைத்தன னன்றெனத் தாசரு மெழுந்தார்

(பெரு)

ශ්‍රී ලංකාවේ වැඩිම ජනගහණයක් සහිත ප්‍රදේශය වන්නේ කොළඹ නගරයයි.

அறிவு புகழ்
வெள்ளம் போல வளம்
புகழ்.

காடு சென்றன ரொருபுடை யிருந்தனர் கவினு

னீடு பண்டரி நாதனை நினைந்தனர் நெடிது

பீடு சேர்திரு நாமங்கள் பற்பல பேசிக்

கூடு வாய்புலி யுருக்கொடின மெனவுளங் குறித்தார்

(20)

பத்த ருக்கருள் பாண்டரங் கண்ணந்தப் படியே

சித்தி ரப்படி வப்புலி யாய்முனஞ் சேர்ந்து

மெய்த்த வச்சக மித்திரர் கண்டுளம் வியப்ப

எத்த லத்தினில் யாருமை நலிந்தவ ரியம்பில்

(21)

கொன்று தின்றிடு வேனெனக் குவலய நண்பர்

நன்று வெம்புலி யாய்வரு கின்றவென் னுதா

துன்று நின்னையல் லாதெனக் கொருதுணை யுண்டோ

என்று தோத்திரம் பற்பல வியம்பின ரினிதே

(22)

கஞ்ச நாபவெம் மூரினி லோரதி காரி

எஞ்சி லாததன் மகன்மணத் தினுக்கிசை வாக

விஞ்ச தேவதா பூசைக்குப் புலியொன்று வேண்டுஞ்

செஞ்செ வேகொடு வருகென வெனக்குரை செய்தான்

(23)

ஆத லாலிவ ணைய்திரின் றினையழைத் தேன்யான்

காதலோடுநீ வருகெனக் கண்ணபி ராணை

நீத மாகவுத் தரியத்தைக் கழுத்தினி னிரப்பிப்

போதலாயின நீர்த்துறை கின்றமூர் புகுந்தார்.

(24)

காசி னிக்கெலா மித்திரர்வேங்கைகைக் கொண்டு

நேச மாய்வரக் கண்டவர் யாவரு நில்லார்

பாய்சி னப்புலி கண்டெதிர் நிற்பரோ பயந்து

வாசலிற்கத வடைத்தன ஞர்க்குள்வா ராமல்.

(25)

உலக மித்திரர் தமக்கு மித்திரரொன வுள்ளார்

பலரு நீடிய மரங்களி லெறியே பார்த்துச்

சலச லோசனன் ருசரே நீர்புலி தன்னால்

கொலையி யற்றவோ வருகின்றீ ரென்றனர் குறித்து

(26)

அஞ்ச நீர்புலி உன்றுபாண் டெங்கனே யாகும்

விஞ்சி நீடதி காரிக்கு மெய்க்கொள வேண்டி.

இஞ்ச வந்தன னெனவதைக் கேட்டவ ரோகி

நஞ்ச நேர்துருக் கனுக்குரைத் தனரவ னெடுங்கி

(27)

தன்ம னைக்கத வடைத்துறச் சார்ந்தவத் தாசர்

நன்ம திற்கத வடைத்திருப் பதுதனை நாடி

முன்ம யக்குறப் புலிவடி வாய்வந்த முதல்வன்

பொன்ம ணிக்கரத் தறைந்துபோம் வழிதரப் புகுந்தார்

(28)

துட்டன் வாழ்மனை வாசன்முன் சார்ந்தந்தத் துருக்கன்

கட்ட மைந்தன கதவையுஞ் சார்த்துறல் கண்டென்

னிட்ட னேமுன்ன ந்சொன்ன படிக்கியா னின்றே

எட்ட ரும்புலி தனைக்கொடு வந்தன னெனுமுன்

(29)

- கொண்டு வந்தவெம் புலிகுரும றிடுங்குரல் கொண்டு
மிண்டு வாலடித் தார்த்திடக் கேட்டவன் வெருவிப்
பெண்டு பிள்ளைக ளோடழ் வவன்கொள்பென் டாட்டி.
அண்டு நீமிகு வயதுசென் றாயத னாலே (௩௦)
- வெளிச்செல் வாயெனில் யாம்பிழைப் பேமென விளம்ப
ஒளித்த துஷ்டனங் கதற்குடன் படாதழ வுள்ளே
களித்த ஐரினர் கேட்டற நகைத்திடக் கலங்கி
அளித்திர் நீரொன வுலகநண் பரையஞ்ச லித்து (௩௧)
- அவனி மித்திரர் நீரொன்ப தறிந்திலே னாகித்
தவறு செய்தன னென்றந்தத் துருக்கனுஞ் சாற்றப்
புலன மித்திரர் தமக்கருள் சுரந்துமிப் பொங்கி
உவமை யற்றவப் புலியைக்கொண் டீர்கடந் துற்றார். (௩௨)
- கான்பு குந்தொரு தனியிடங் காண்டலுங் கண்ணன்
நான்கு தோளொடு சகுணரு பங்கொடு நன்கு
தோன்ற வேசக மித்திரர் பொன்னடி தொழலுந்
தேன்ற ருந்துழா யவன்றழு வினைனருள் செய்தான் (௩௩)

ஐகமித்திரர் திருவடிகளேசரணம்

ஆக சரித்திரம் டிக-க்கு செய்யுள் (௩௩௩)

முற்றிற்று.

ஜோகாபரமானந்தர் சரித்திரம்

வாகாகிய பூரசி யென்னுமார் வந்த
ஜோகாபர மானந்த பக்தரோர் சோர்வு
மாகாதரி நர்மசங் கீர்த்தன மான
பாகார்தரு நாவினர் தோமறு பண்பார்.

(க)

சரியாவிர வேகொடு தஞ்சமு சார
பரிபாலனஞ் செய்பவ ராய்ப்பல நாளும்
அரிதாளிணைக் கெண்ணிரண் டாமுப சார
மரியாதைகொள் பூசையி லேதும்வ முமல்.

(2)

இனிதாயியற் றிப்பின்ன ரோரெழு நூறு
கனிவாகிய வந்தனை செய்துபின் கண்ணன்
உனவோதிய கீதையி லோர்சுலோ கத்தை
நனியோதிய பின்புவந் துண்பரந் நல்லார்.

(க)

இவ்வாறியவ றொய்துவ திற்பிச கெய்தில்
ஒவ்வாருண வத்தின மேயுப வாசஞ்
செய்வார்மனை யிற்சூழ யானவர் சில்லோர்
நைவாறிட வேயிறந் குற்றவந் நாளில்.

(ச)

மழைபெய்தத னுலவர் வாசல்சே ருகிக்
குழைவெய்திடக் கும்பிடுங் கொள்கைகுன் றுராய்த்
தழைவெய்திய சக்கரக் கையனைத் தம்முள்
விழைவெய்துறக் கொண்டுகின் றுர்புகழ் வேண்டி.

(ரு)

அரிதன்பத தாசர்செய் யுஞ்செயல் யாவுந்
தெரிதந்தன ரக்குடி யானவர் தேர்ந்து
மருள்விண்டிடு மாதவ டோயிவ ரென்ன
ஒருவன்கடி தோடின னுவன முற்றான்.

(சு)

கொண்டானொரு பொன்னுடை கொண்டுவந் தன்பர்
கண்டாமுறக் காட்டிநீர் கைக்கொள்க வென்றான்
தண்டாமரைக் கண்ணவன் ருசர்வேண் டாராய்
விண்டார்விலை மிக்குள திக்கலை வேறே.

(ரு)

பழைதாகிய துண்டெனி லீகெனப் பார்த்து
விழைவேமிகக் கொண்டவர் தம்மிடை மீதே
அழகாயுற வேயுதித் தேகின னப்பால்
மழைபோனிறத் தானுனைத் தாளமற வாதார்.

(ரு)

புரவந்தரோகியவம்

புரவந்தரோகியவம்

வேறு

அருமைசெய் திவரை யன்னு னரைதனி லுடுத்துப் போன
பெருமையை நினைந்து பீதாம் பரத்தினைப் பெரிது பேணி
மருவும் கலையிற் செறு வாய்த்திழற் பழுதா மென்று
தருகலை தொங்கு றுமற் றம்மிடை யுதித்திக் கொண்டு.

(க)

மருவுதே காபி மான மாற்றிமுன் வணங்கல் போலத்
திருமகள் கொழுநன் நன்னைத் தேர்ந்துகும் பிடுதல் செய்யார்
கருகிய கலைமேல் மிக்க காதலின் வணங்க லாலே
பருகிமேல் பாலிற் சார்ந்தும் பணிவது முடிவுருமல்

(ஐ)

மனத்துளே வருத்தங் கொண்டு மாலடி பணியுங் காலங்
கனத்தகிக் கலையா லன்றோ வென்றகங் கருதி யிந்த
அனர்த்தமா மபரா தந்தீர் வதற்கிந்த யாக்கை தன்னைச்
சினத்தவா ளாலீர்ப் போமோ தியிலை யமிழ்த்து வோமோ

(ஐக)

எனப்பல நினைந்து னாம லேகின ரில்லம் விட்டு
மனக்கிசை வான வேறோ ரிடஞ்சென்று மருவும் போது
கனத்ததோர் துக்கத்தைப் பூண்டு காலைக ளிரண்டு கொண்டு
சினத்துட னோட்டிச் சென்றான் செறுவினை யுழுதற்காக

(ஐஉ)

ஒட்டியே செல்லு கின்ற வழுவின் நோக்கியன்பர்
சட்டிய துயரத்தோடு காலைக ளிரண்டுங் கொண்டோய்
கேட்டியுன் ளிரண்டுமொடுங் கிளத்துமென் றனக்குத்தந்து
நீட்டிய விலைகொள் பீதாம் பரத்தனை நீகொள்கென்றார்

(ஐங)

மற்றவ னுகன்துகொண்டு மாதிக ளிரண்டுங் தந்தான்
குற்றமி லன்பர்பாசங் கொண்டென்கா விரண்டுங்கட்டி
உற்றதோர் துக்கத்தி லேர்க்காற் கொப்புற மிருந்தபாசங்
சுற்றுறப் பிணித்து மாட்டைத் துரந்துபோ கென்னச் சொன்றார்

(ஐச)

செயற்கருஞ் செயலிதென்று தேர்த்திடா னுதலாலே
மயற்செயுங் கலையைக்கொண்டு மாதவர் சொன்னவாரே
இயற்றினன் போக மற்றை யெருது களிரண்டுமீர்த்துப்
பெயர்த்தன கல்லு முள்ளும் பெருகின விடங்கொல்லம்

(ஐரு)

நரமபுட னனலுமபு நிற்க நண்ணிய தசைக டேய்த்து
சூரம்பையில் வழியச்செந்நீர்க் கோலமா யன்பரீன்று
நிரம்பப சாரந்தீர நேர்ந்தது நன்றே யென்றார்
வரம்பறு துன்பநேர்த்தும் வருத்தமென் னளவுமின்றி

(ஐசு)

அரி திருநாமந் தன்னை யறைவது குறைபடாராய்ப்
பெரிதனை பட்டுச்சீவன் பெயர்வுறு மளவதானார்
கரிதுயர் காத்த கண்ணன் கருணைகொண் டோடிவந்
எருதுக டமைநிறுத்தி யிசைத்தகட் டவிழ்த்துவிட்டு

(ஐள)

அன்பர்த முடல மெல்லா மங்கையாற் றடவுமுன்னே
துன்பங்க ளெல்லாந்தீர்த்து தோன்றிட வடிவ நன்றாய்
முன்புநின் றவனானோக்கி மூதறிவினரோ நீர்தாம்
என்புறத் தேயச்செய்தி னோதுமோர் பிழையின்றாக

(ஐஅ)

வந்தவருமொன்றில்வருதல்

நான் நினைக்கின்ற மனம்

என்னடி யார்களுண்ப தெனக்குநல் லவியதாகும்
அன்னவர் பேசுகின்ற வவையெலாந் துதியேயாகும்
முன்னுரைத் தொழில்க ளெல்லா முத்திரை கொண்டதாகு
மன்னவர் நடப்பதென்னை வலஞ்செய்த லாகுமின்னும்

(௨௧)

அவர்துயில் வதுதானென்னை யன்புடன் வணங்கலாகும்
எவமறக் களிப்பவெல்லா மெனதின்ப வடிவமாகும்
நவமுற வென்று கொண்டு காணும்மை நோக்கிரிற்கத்
தவலரும் பரமானந்தர் காசனோ நீரென்செய்தீர்

(௨௨)

இப்படி யாகச்சொல்லி யெதிரின்ற பாண்டு ரெங்கன்
மெய்ப்படி வத்தைநோக்கி விமைல ரடியில் வீழ்ந்தும்
ஒப்பறு துதிகள் செய்து முவமையில் லானேயின்று
தப்பறக் கருணைசெய்த வென்னலுஞ் சார்ங்கபாணி

(௨௩)

நன்றென வருளிக்காயி னண்ணிரல் லன்பர்க் கெல்லாம்
ஒன்றிய பரமானந்த ருளுற்றிய செய்கை கூற
நின்றுணர் ஞானதேவர் நின்னடி யார்களசெய்கை
என்றும்யா ராலுஞ் சொல்லற் கெளிதலவெனத் துதித்தார்.

(௨௪)

ஜோகாபரமானந்தர் திருவடிகளே சாணம்.

புகசரித்திரம் ௨௨-க்கு செய்யுள் தரு௨௨.

முற்றிற்று.

நரஹரிபக்தர் சரித்திரம்

கலிவிருத்தம்.

பரமன்வாழ் பண்டரிப் பதியி லேயொரு
நரகரி யெனும்பெயர் நண்ணு பொற்கொல்லன்
அரனெனு மல்லிகார்ச் சுனனை யன்புறு
திரமிகப் பூசனை செய்து வைகுவான்.

(க)

சூடநடன் கோயிலுக் கணித்து மேவியும்
நடையுறு கோயிலின் மார்க்க நண்ணியும்
படவர வமளியான் றண்ணப் பார்த்திடான்
அடமுட னுறைகுறவா னுன நாளிலே

(உ)

மிருதன முளனொரு வணிகன் விண்ணவர்
தொகுதனம் போலொளிர் துவவ மாலையான்
நகுதருங் கோயிலில் வந்து நாதனை
நெகுதரு முளத்தன்பு ரிரம்பப் பூசித்து

(ங)

தோத்திரம் பலபல செய்து தூயனும்
தாத்திரி நாதவோர் தனைய னல்குதி
சீர்த்திர மிகவெனக் கென்று செப்பியத்
தீர்த்தனை வணங்கித்தன் மனைக்குச் சென்றனன்.

(ச)

சென்றபின் சிலபகல் கழியச் சீதரன்
நன்றரு ளாலொரு நந்தன் தோன்றினான்
ஒன்றிய வுவகைமிக் கோங்க லுற்றவன்
மின்றிகள் மாப்பின னருளை வேண்டியே.

(ரு)

நவமணி பொதியரை ஞாண்டெய் திந்திரா
தவனிரைச் சாத்திடத் தழைக்கு முள்ளத்தான்
அவனிரா யகனுறை கோயி லண்மினான்
எவமிலன் புடனொருமு தேத்தி நின்றனன்.

(க்)

அாசகரா தம்மை நேர்ந் தியாரிவ் ளூரிலே
சர்ச்சனன் பொண்ணரை ஞாண்டெய் தக்கவன்
மெய்ச்சரி தன்னிரை மேவச் சாத்தற்கு
ரிச்சயஞ் சொலுமென வவாரி கழித்துவார்.

(எ)

இச்சின கரத்தரு கிருக்கின் றானொரு
மெய்ச்சபொற் கொல்லன்மற் றவனில் வேறிலர்
நச்சின படிசெயற் கென்ன நன்றெனக்
கச்சமில் பொருள்வணி கன்வந் தெய்தினான்.

(அ)

கம்மியன் றனைக்கண்டு கமலை கேள்வற்கு
ரம்மிய மணியரை ஞாண்டெய் கென்னலும்
விம்மிய தனத்திரு விரும்பு மாப்பினான்
அம்மிய லிடையள வறிந்து வாவென்றான்.

(ஈ)

நரஹரிபக்தர் சரித்திரம்

வணிகனவ் வளவெதித் துதவ மற்றவன்
மணியனா ஞாண்டெய்து வழங்க வாங்கிவந்
தணிதிகழ் விமலனை யருச்சித் தேத்தினன்
பணிவுட னிடையிட விதைபற் றாமலே

(௩)

இருப்பது கண்டுமிண் டெய்திக் கம்மியன்
விருப்புறச் சொலிச்சரி செய்ய வேண்டினன்
சரிப்படுத் தித்தரக் கொண்டு சார்ந்திடை
தரிப்புற நீண்டது தனைக்கொண் டேகினான்.

(௩௪)

நீண்டது குறைசெய்து நேர்க வென்றனன்
ஆண்டதைக் கம்மிய னன்னவா செய்து
பூண்டுகொ ணெனத்தர வந்து பூட்டினான்
மீண்டது குறைவுற விம்மி மீண்டனன்.

(௩௫)

நீட்டுறிற் குறைவுறுங் குறைக்கி நீள்வுறும்
பூட்டுறத் தக்கதா காது போவது
வேட்டிடு விமலற்கு விருப்ப மில்லையோ
ஈட்டுமென் பிழையினே யாதினேவென.

(௩௬)

மீளவும் வந்துகம் மியனை வேண்டி நீ
கோளிரை யளவது குறிக்க வாடுவன
நீள்சடை நிமலனை யன்றி நேருறேன்
வாளர வமளியான் மாட்டென் றோகினான்.

(௩௭)

ஓதலும் வணிகன்மிக் குறுக னெய்தியே
நீதயை செய்தென்ற னியம முற்றுதி
மாதக வுனக்குறு மென்று வாழ்த்திநீ
போதரு கெனக்கொடு கோயில் போந்தனன்

(௩௮)

வந்தகம் மியன்விழி மறைய வாடையாற்
பந்தனை செய்துகொண் டளவு பார்ப்புற
முந்தினன் வணிகன்கை பிடித்து முந்தலும்
நொந்தனர் கண்டவர் துவல்வ தாயினார்.

(௩௯)

உயர்பரஞ் சோதியை யுற்று நோக்கிட
நயனங்க ளாயிர நாங்கள் வேண்டுவேம்
இயலிவன் கண்மறைத் தேக லென்றையோ
செயலெனத் தீவிழி தெறிப்பச் செபுவார்.

(௪௦)

கற்பகம் போனியிர் கமலக் கண்ணனார்
பொற்பிவன் கட்புலம் பொருந்துறாதோ
சிற்பர வடிவுகண் சேர்வ தேயன்று
பற்பல சொவியென்ன பயனென் றேசினார்.

(௪௧)

ஆகவந் தமலனா ரங்கந் தீண்டலும்
வேகவெம் புலியதன் வேழத் தோல்செறி
பூகநீள் சடைதுதல் பொருந்து தீவிழி
மாகவெம் மழுத்துடி மாண்வி ளங்கவே.

(௪௨)

சீவனாநாதர் திருமொழி

துணுக்கெனக் கண்களைத் திறந்து தோன்றிய
இணர்த்துள வணியலு மிடையிற் கைகளும்
திணர்த்தசெங் கல்லிலே திகழந் தானுடன்
மணித்திரு மேனிமால் வடிவுங் கண்டனன்.

(௨௦)

காண்டலு மூழினன் கண்கள் முன்புபோல்
நீண்டடுசஞ் சடையவ னிலை தாகவே
தீண்டி கைகட்டுத் தெரியப் பட்டது
மீண்டுந் கண்களை விழித்து நோக்கினான்.

(௨௧)

பச்சைமா மலைநிகர் பசும்பொற் சோதியை
அச்சத னாகநின் மறளு மையனை
மெய்ச்சிவ வடிவமாம் விழிகள் மூழினால்
நச்சியே திறக்கினு ரணனி தென்னையே.

(௨௨)

என்றுற மயங்கினு னெதிர வஞ்சினான்
தன்றுணைக் கண்கணிர் ததும்ப நோக்கினான்
மன்றலஞ் செழுஞ்சரன் வணங்கி வாழ்த்தினான்
ஒன்றல பலதுதி யுருகு முள்ளத்தான்.

(௨௩)

நின்னில்வே நேசிவ னெனநி னைக்கநின்
மன்னில்வே நிலையெனச் சமைத னன்றரோ
என்னிலா மையமின் நேத விந்தது
பொன்னிலா வியகிறப் பூமி கேள்வனே.

(௨௪)

சிவனுரு நின்னுளே செறியச் செய்தியேல்
புவனமேல் லாமுன துந்தி பூத்ததே
தவநிலை தவநிலை யென்று தாழ்ந்தான்
அவன்முக நோக்கிய் தமலன் கூறுவான்.

(௨௫)

வேற்றுமை கொள்ளலை சிவன்வே நேயெனத்
தோற்றுமென் னிடத்துநீ தொழுஞ்ச தாசிவன்
சாற்றுமென் சொற்படி தயங்கக் கண்டுநீ
போற்றுமென் னுரைசெயப் பொருந்த நோக்கினான்.

(௨௬)

தலைமையிற் றயவருந் தயவனை வண்டனன்
நிலமிசை வீழ்ந்தடி நெடிது தாழ்ந்தான்
அலைமிசைத் துயின்றவ னடியை யன்றுதொட்
டுலைமிசை யுருகுபொன் னெடுத்துப் பற்றினான்.

(௨௭)

பற்றினின் றுன்றனைப் பழிப்பி னுமர்செய்
துற்றபோ னகவமு துண்கிற் பாரொடும்
இற்றைநீ யும்வரு கெனலு மெய்தினான்
கற்றையிஞ் சடைமுடிக் கண்ணு ளாநொடும்.

(௨௮)

அடியரோ டிருவரு மமுதுண் டார்ந்தபின்
சடியலவான் பிறையவன் மமனி யக்கொலன்
படியையநேர் கண்டுநீ பதும நாபன்றன்
குடியடி யவரொடு குழுமி வாழ்வதே.

(௨௯)

மண்ணவன் தவன் ஏனந் துணர்வென்

எனக்கிசை வெனவினா யவனு மின்றுதொட்
டுனக்கிசை வேயெனக் குறுதியாமென
மனக்கிசை நரகரி தாச வாழ்கெனக்
கனக்கிசை வனாண்டி யார கன்றனர்.

(௩௩)

நரஹரி பக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

ஐக சரித்திரம் டிகு-க்கு செய்யுள் த்அடெ.

முற்றிற்று.

ஜனபாயி சரித்திரம்.

எழுசீராசிரிய விருத்தம்.

கார்த்திகை யேகா தசித்தின மெவருங் கருதுசீர்ப் பண்டரி புரத்தில்
யாத்திரைக் காரர் பலரவண் வந்தா ரதிலொரு கண்ணிகை யின்ற
தாய்த்தரு தந்தை யொடுவந்து கண்டு சவுரிவாழ் பண்டரி மகிமை
ஏத்தினன் மகிழ்ந்து தந்தைதாய் தம்மை யின்பொடு நோக்கின ளினை.

191

நானிவி டத்தி னிரந்தர வாச நனிசெய வேண்டி. நே னுங்கள்
பானினை வில்லே னுடனவரு கில்லே னென்றவன் பகர்வதைக் கேட்டு
மானினை விவருக் கிச்சிறுவயதில் வந்ததென் னென்றவர், வியந்து
மீனிகர் விழியா டனைத்தனி விடற்கு மிகமனம் வருந்தினர் மீண்டும்.

(௨)

பலவிதத் தலைத்து முடன்படா தரியின் பாததா மனாநறை பருகி
நலமிகக் களித்துப் பொருந்துகிச் சயத்தை நன்றிற் திருவரு நயந்து
மலர்மகள் கொழுநன் கோயிலில் விடுத்து வந்தனர் தங்களுநர் பின்பு
நிலமளந் தவனைச் சேவிக்கக் கோயி னேர்ந்தனர் நாமதே வென்போர்.

(௩)

பாண்டரங் கனைக்கான் பலரவ னுலவு பாவையைக் கண்டவன் மீது
வேண்டுகு கருணை பிறந்துந் தனியாய் விரும்புதாய் தந்தையை யின்றி
சுண்டுவந் தனையா ருன்பெய ரென்னை யியம்பெனச் சனையிதா னென்பேர்
தாண்டுகு தரங்கக் கடனிறத் தவனை தந்தைர குமாயிதான் றாயே.

(௪)

எனக்குவே டொருவ ரின்றென விங்கு னிருக்கின்றே னென்பது கேட்டு
மனத்திடைத் தையமிக் கெய்திய நாமர் மற்றந்தச் சிறுண்டியை வருக
எனக்கொடல் லெகிக் குணியை நோக்கி யிச்சிறு மியின்வர லாறு
தனைத்தெரி வித்து மற்றிவன் கண்ணன் றுசியா கியவொரு கூனி.

(௫)

ஜனபாயி சரித்திரம்

கவியுத துதித்துப் பண்டரி புரத்துக் கருணைமா னுமத்திற் களித்து
மலிதரு மனத்தா னென்னலுங் குணயி வளர்த்தனன் மருவியன் புற்று
மெலிவற வளர்ந்து பெரியவ ளாக வேறுளோர் யானாநீ யென்றால்
குவிசியேய் பாக னடிபுகழ் நாமர் குடியடித் தாசியா நென்பான் (௬)

இப்படி நாம தேவர்தம் மனையி லியன்றலு றியம்பல செய்து
மைப்படி மேனி மாயின நாமர் வாழ்த்தல்கேட் ளெமகிழ் வாவான்
அப்படி யாக வொருதின் திரவி லெந்துநா றிகையள வதிலே
மெய்ப்படி நாமர் முதலினர் துயில மேவின் காற்றொடு மழையே (௭)

மழைதெறுங் காற்றான் மாடமுவேய் கூடா மாய்ந்தன பலபடி யாகத்
தழைதுழாய் மாப்பன் றுன்பொரு னாகச் சக்கரத் தாற்றடைசெய்தான்
விழைதரு நாமர் முதலினர் துயரா விதம்பின்பு தானவன் மேவிக்
குழைசுவ றெடுத்துக் கூடாயும் வேய்ந்து கொண்டொடு போதிலே நாமர் (௮)

விழித்தனர் வெளியே வந்துமுன் கண்டார் விமலபீ தாம்பரம் விளங்கச்
செழித்தகே யூர குண்டல மகுடந் திகழ்கிறு மேனியைப் பணிந்தார்
வழுத்துசீ ரடியைப் பற்றினா தானீ மற்றிந்த வீரவில்வர் தென்னே
இழைத்துள் தென்னத் தொண்டனாக் காப்போ னீயம்பலா நெறிமழைக்கா,

உன்னது குடிசை யழிந்தது போகா துறச்செவ்வை செய்தன னீநின் [௮௯]
றன்னது குடும்ப வியற்கையை விட்டென் றனைச்சரண் புகுதலா லின்னே
என்னது சமையா யிதுசெயே னாகி லெனையுனை யின்றவன் வைவான்
மன்னது தனைநீ யறிதியே யெனுமுன் வந்தனன் குணயிமால் வடிவை (௯)

கண்டடி வணங்கிப் புகழ்ந்தன ளாகக் கலந்துமு வருமனை புகுந்து
கொண்டொடு போது ஜனபாயிவந்து கொண்டல்வன் ணன்பதம் வருடி
மண்டப சாரம் புரிந்தன ளிருக்க மாலடி வணங்கியே நாமர்
தொண்டுகொண் டவனே யெம்முட னமுதுசெய்கென வேண்டினர் சொன்னு.

நாயக னிசைந்து தோலிந்தன் விட்டலன் நாரணன் மகாதேவ னென்போர்
ஆயபிள் னைகளு நாமருங் குணயி யன்னையு மனைவியு மாகப்
பாயவோர் கலத்தி லமுதுணும் போது புர்த்தனன் ஜனபாயி மனத்தில்
மேயதோர் வருத்தங் கொண்டபண் டரிவான் விமலனே யெனைவிடத் தனை.

இழிவுநீ செய்வ தியல்புனக் காமோ வெனைப்பர தேசியென் றென்ன
வழுவில்சீர் விடல னுமனா நோக்கி மற்றெனக் கருத்துமீய் வழுது
சுழியரன் கிலதென் றுணர்த்தலு நாமர் கருகினன் ஜனயியு முன்னு
தொழிவதே யென்ன வதுதனு லுணவிய் குருசியா யிலதுனக் கென்றார் (௧௦)

எனலுமுன் பவன்கேட் டெழிற்கர முதறி யெழக்கண்ட ராஜாயி நாதன்
றனதுகை கால்கள் சுத்தியசெய் தனளபின் சாமியோர் பாயன்மீ திருந்தான்
பினரனை குணயி ஜனயியை யழைத்துப் பெறுகென மிச்சிலைத் தந்தாள்
அனகமா மிதுதான் பிரமருத் திரர்க்கு மகப்படா வருதெனக் கொண்டாள். (௧௧)

கொண்டவ டனது குடிசுடை வைத்துக் கோகன சுத்தவன் கொழுநா
அண்டிய வெனதில் வருகென வேண்ட வன்புள நாமரோ டாங்கு
மண்டறத் துயிலு மாதவன் விழித்து வந்தந்தச் சனயியை மடந்தாய்
உண்டிடும் போது நீயிலா ததின லுண்டிலே னிரம்பலிப் போது (௧௨)

பசியுள தன்ன மெனக்கிடு கென்னப் பாண்டுரெங் காபவ நாசா
நிசியிடைக் குறையி தந்தனன் மிச்சி னினக்கது தக்கதோ வென்று
கசிவுறு மனத்துச் சளுயிதான் சொல்லக் கண்ணனன் மறையிடு கென்ன
வசியறு ஜனாயி யிடவவ னுடனே மாதவ னுண்ணெ முகிழ்ந்தான் (௧௬)

பின்புகை கால்கள் சுத்திசெய் தங்குப் பேசிய விருவருந் துயில்
வன்புறு குறையி விழித்தனன் வெளியே வந்துதன் புதல்வனைக் கூவி
அன்புள நீயு நாணுந்துங் கிணபின் பகிலகா ரணணிந்தச் சளுயி
தன்புடை வந்து மிச்சிலை யுண்டு சயனங் கொண் டனனங்கே யென்றான் (௧௭)

நாமதே வன்னு யெவருளந் தூய்மை நணுகிய தோவங்கு நணுகக்
காமனார் தாதைக் கிலையொரு கால நியதிதான் கருகிய போதே
போமதே செய்கை மிச்சிலுண் பதுமோர் பொருளன்றி நியற்கையே யென்ப
தாமது கேட்டுத் துயில்செயும் விமலன் சாமமொன் றறவிடி யற்கே (௧௮)

எழுந்திரு ஜனாயி திரிகையிற் றாசி யெலாந்துடைத் துன்வர வீணையான்
விழைந்தினி திருக்கின் றேனென விழியான் விழித்திட வெடுத்தினி திருத்திச்
செழுந்தனிக் கரத்தா லவடலை மயிளாச் சிக்கறத் திருத்திமுன்றானைக்
கொழுந்தினைத் தலைமேற் றந்துதா னேயோர் கூடையி லரிசியைக்கொணர்ந்து

நானைக் கின்றேன் மாவையிற் றுனது நன்கையால் முளைதொட்டுக்கொண்டு
தேனெனப் பாடு கென்னலும் ஜனாயி தீண்டின னன்பினிற் சிறந்து
ஞானதே வாதி யடியாற்பால் விமல னல்லறாள் செய்தினி தாடத்
தானெலா மோவி யபங்கமாங் கவியாற் சாற்றிடக் கேட்டனன்செளரி (௨௦)

தலைதுளக் குடனே பரவச னாகிச் சார்ங்கவிற் கையன்மா வலாக்கும்
நிலைதெரி குறையி ஜனாயிபால் வந்து நின்வயி னரிசியே தரைக்கச்
சொலையெனப் பேசா திருப்பது கண்டு சளித்துவேத் திரங்கரங் கொண்டே
அவவுறு வடித்தாள் யாருடன் பேசி யமர்ந்தனை யிங்ஙனே யென்று (௨௧)

சினத்தின ளடிதான் சிதரன் முடிமேற் சேர்த்தலு நான்விடோ பாவம்
மனத்திலன் புடைய ஜனாயிபால் வந்தேன் மாவலாத் திடற்கெனை யடியேல்
எனத்திரு நாத னாமதே வறிந்தே யின்றதாய் தன்முகநோக்கி
வனத்துமாய் மார்ப் பென்னுநீ யறியாய் வருகெனக் குறையியு மயங்கி (௨௨)

நாணின ன்ருலக நாதனை யடித்தே னேயென நலிவொடு மனத்திற்
கோணின ளாகி ஜனாயிதா னரியைக் குறித்தன டன்வசந் கொண்டான்
ஏனிலை யெனக்கென் றிருத்தலும் ஜனாயி யெம்பிரா னிடத்துறு மன்பாம்
ஆணியைத் தொட்டி விராகமாந் திரிகை யரைத்தனன் சஞ்சித வரிசி (௨௩)

அவ்வியத் தத்தில் வியத்தமா யரைத்த வந்தமா வீணைத்தையும் வாரிச்
செவ்விய கூடை நிரப்பிவைத் தன்பின் றிருவினு யகன்றுயில் செய்ய
வவ்விய ஜனாயி விடியுமு னெழுந்து மாதவன் மனைத்துயி லெழுப்பி
இவ்வியைவிடுத்துன்கோயில்சே ராம லிருத்தியேற் கலகமா மென்றான் (௨௪)

என்றலுந் துயின்றோன் விடிந்ததோ வென்ன வெழுந்துநித் தினாமயக் கத்கால்
தன்றனிப் பீதாம் பரத்தையும் பதக்கந் தன்னையுங் கிடத்தியச் சளுயிக்
கொன்றிய கந்தை யுடுத்தித்தன் கோயி லுட்புகுந் துறைந்தனன் விடிந்த
பின்னையாச் சகர்தாம் வந்துபொற் கோயிற் பிறங்கிய கதவினைத் திறந்தார். ( )

கந்தையைப் போர்த்துச் செங்கண்மே னின்ற கருணையங் கண்ணனைக் கண்டார்
எந்தையே பீதாம் பரமெவர்க் கீந்தா யெங்ஙனே தேமுனாய் கந்தை
சிந்தையி லுனது மேனிக்குக் கந்தை நேர்வதோ வென்றதை நெகிழ்த்து
விந்தைசேர் பதக்கந் தன்னையு மார்பிற் கண்டிலர் வெருண்டனர் வியந்தார். ( )

முடின படியே கதவுதா னிருக்க முந்தின தெவ்வழி யென்பார்
கூடனும் போவ தியாரக மென்பார் கொண்டவிக் கந்தைதா னுமர்
தேடின தாசு தன்னது போலத் தெரிவின்ற தறிசுவ மென்று
நேடினர் நாம் தேவாரிற் புகுந்து நின்றதோர் ஜனாயிரைக் கண்டார் (உ௭)

சின்னரிடைக் கண்ணன்வந்தாதா லிங்கேநேர்ந்ததுபொன்னுடையெனக்கொண்
பின்னரிடை யவன்மன் பதக்கமு முளதா முதவுகி யென்னலும் ஜனாயி
என்னரிடைக் கிடையா தென்னலு நீதா நெப்படியுன்னவ னிங்கே
துன்னரிடச் செய்தா யென்னவ கிளைச் சோதிக்கப் பதக்கந்தோன்றியதே (உ௮)

கண்டவர் வெருட்டிங் காலையி லுரார் கலந்தனர் நாமர்தம் மனையோ
பண்டைய தன்று நேற்றறு காற்றிற் பறந்தன கூடாக ளெல்லாம்
கொண்டநம் மனையோ புதுக்கில மிதுவோ கூரிருள் விடியுமுன் புதிதாய்
அண்டிய தென்னே யதிசய நாமர்க் கமைத்தவன் கண்ணனே யாமால். (உ௯)

என்பது கேட்டோர் கண்ணனே யருளி னீகல னேபெரு மாடம்
என்பொரு ளென்பார் சிற்சிலர் செல்வ நனிதரிற் செருக்குமிக் காசி
அன்பில ராவா ராதலா லுதவா னமலனென் றுணர்ப்பவ ராக
முன்புசோ தித்துக் கொண்டவர் ஜனாயி மோசஞ்செய் பவளென முனிந்தார் ( )

இங்கிவள் சாமித் துரோகியா தவினா லேற்றதுங் கழுவினி லென்றே
அங்கவ னைக்கொண் டம்புலிப் பாகைக் கணுகலுஞ் சனாயிதா னமலா
செங்கண்மே னின்ற சேதரா வடியேன் செய்ததெ னிங்ஙனே செயற்கென்
றங்கைக டலைமேல் வைத்தனன் புலம்ப வநாதர க்ஷகனரு ளாலே (௩௦)

கழுமர நீராய்க் கலாந்தது ஜனாயி கண்கலக் கந்தனைக் கரைப்பான்
வழுவின னோடி வந்தனன் கண்ட மகிதலத் தோடொலா மகிழ்ந்து
குழுவினர் புகழ்ச் சனாயிரைப் பிழத்தோர் கோதிராய் நிற்பொருட் டமலன்
கழுவிவ னோடி வந்தத னுனீ தன்னிரை யெனவிதித் தகன்றார். (௩௧)

விடுத்தபின் ஜனாயி வீட்டில்லவந் தமர்ந்து விமலனை முன்புபோல் வேண்டித்
தொடுத்தன ளபங்கக் கவிக்கெய் நாளிற் றுளவணி தோளிணன் மைக்க
ட்டெத்தெழு துங்கோல் காயிதங் கொண்டங் கவன்சொலு வனவெலா மெழுத
மடுத்தனன் கோயி விருக்கநேர் வந்தார் மாறிலா ஞானதே வருமே (௩௨)

ஞானதே வரைக்கண் டெழுதிட வுள்ள நாணிமை முதலெலா மறைத்துத்
நானமர் போதுகண்டவர் வணங்கிச் சாற்றுவார் தேவகி தனயா
ணனபின் மேகாந் தத்திருந் தென்னை யெழுதின யுரைக்கென நாதன்
முனாரு ளுடனே ஜனாயித னபங்கக் கவியெழு தினனெனச் சாற்ற. (௩௩)

கேட்டலுஞ் சிரித்து ஞானதே வமலா கிளத்திய ஜனாயிரின் புகழே
நாட்டல்செய் கின்ற னதுபிற ராலே நயங்கிடத் தக்கது நீயே
நாட்டல்செய் வதாதான் சிறந்ததன் மென்னச் சேதரன் ஜனாயிதான் செப்பல்
வட்டன னினிதா யிருத்தலா னுனே யெழுதவும் விரும்பினே னென்றான். ( )

செழுந்தருளியுள்ளார்

முன்புபோ லெழுது கின்றவன் ஞான தேவர்த முகத்தினை நோக்கி
நன்கிது தன்னை மறைத்தது கமல நான்முகற் குந்தெரி யாது
நின்புலந் தோன்றிற் றெவ்வீத மென்ன நிமலனை ஞானதே வென்போர்
அன்புட னோக்கி யையநின் பெருமை யடியருத் கெளிதுதா னென்றார். (௩௬)

வினவிய விடலன் சிரித்துற ஞான தேவரவ் விமலனை நோக்கி
அனகநீ வருக நாமனாக் காண வென்னலு மமலனும் விரும்பிப்
பினருணர் ஞான தேவர்தங் கையைப் பிடித்துட னுமதே வமரும்
மனைபுகுந் திடலு நாமதே வெகிர்ந்து மார்புறத் தழுவினர் மகிழ்ந்தார். (௩௭)

ஆசனத் திருவர் தம்மையு மிருத்த வப்பொழு தன்பொல் லோரும்
நேசமுந் றடைய வவர்கள்யாவனாயு நிமலனுந்தழுவின னிருத்தி
மாசறு நாம தேவனா நோக்கி மாலடி யார்களைக் காணக்
கூசமில் லாமல் ஜனாயிரை யின்கே கொடுவரு கென்றனன் கூற. (௩௮)

அடியவர் கேட்டுத் தாய்க்குரை செய்ய வவன்மரு மகட்குரை செய்யக்
கழகிரா ஜாயி வெளியிலே சாண மிதித்துறு ஜனாயிக்குக் கழறப்
படிற்று ஜனாயி கால்கரஞ் சுத்தி பண்ணினன் வினாந்துவர் தங்கே
நெடிதம ரன்பர் குழாத்திடை யிருந்த நிமலனைக்கண் டடிபணிந்தான். (௩௯)

நின்றவப் போது ஞானதே வென்போர் நிறைகுண நாமனா நோக்கி
இன்றுள தான வதிசயங் கேளி ரெம்பிரான் ஜனாயிபா வெதை
நன்றினி தெழுதிக்கொண்டு வந்தனை நான்கண்டு வந்தன நென்ன
மன்றலந் துளவோ னானொழு துவதால் வந்ததோர் குறையென்னை யென்றான்.

பின்னரு மெனககு ஜனாயிசொல் வதெலாம் பெரியதோ ரின்பத்தைத் தரலால்
நன்னரங் தெழுத்த லாயின னத்தனை நவிலுவோர் கேட்பவர் தம்மேல்
முன்னரன் னுய்யே னாகிப்பின் றருவேன் மோக்கழு மெனவவன் மொழியத்
தன்னரு கிருந்ததொண்டொல் லோருந் தனித்தனி சிரித்தனர் மாதோ. (௪௦)

ஜனாயிரை நோக்கி ஞானதே வென்போர் தங்குமிந் நாமதே வென்போர்
முனாளி ரணியரு மைந்தனாய் பின்பு முரணிய வாலிக்கு மகனாய்
பினாளிலுத் தவராய்ப் பாண்டரங் கனுக்குப் பெரிதன்ப ராயினர் நீதான்
இனொன வுரைத்தி விமலனுக் கன்பா யிருத்தலின் காரண மென்றார். (௪௧)

பத்தவ தாரஞ் செய்தவனை பரமனர்ச் சாவதா ரத்தும்
உத்தம னாகியுமைதலால் யானு முடனுடன் ஜோன்றிவந் துற்றேன்
இத்தனை தானென் றியம்பலு ஞான தேவென்போ ரின்பொடு கேட்டு
மெய்த்துள் நிகழ்ந்தார் பின்புபாண் டொங்கண் மெய்யடி யவர்க்குரை செய்வான்.

நீவிடால் லோடும் பாடுமெய்க் கவிக ணிலபெற வெழுதுகி றதற்கு
மாவிர குன்றோர தம்மையான் வகுப்பேன் வருவிலா ஞானதே வியம்பும்
பாவின்ச் சசுசித்தானந்தர் நிவர்த்தி பாட்டினச் சோபான தேவர்
மேவிய முகத்தா னாயிதன் கவிவை ஞானதே வெழுதவும் விதித்து. (௪௨)

பரமவா னந்தர் பாடலை விசோபா கேசரர் சாவந்தியாமா
ளரகவி சிவனா ரவர்கூர் தாசர் நன்கவி யாவையுஞ் சுதேவர்
அரமிய சோகா மெளந்தந் தொடர்பை யணந்தபட் டராகவு நாமர்
வரமிகு துக்கீசும ஜனாயிதன் யாப்பும் வனாகுவன் யானென வகுத்தான். (௪௩)

ஜனாயிரை நோக்கி வந்தன நென்ன மன்றலந் துளவோ னானொழு துவதால் வந்ததோர் குறையென்னை யென்றான்.

அங்குள ராண வன்பொல் லோரும் ஜயினாயப் புகழ்ந்தன ராகப்
பொங்கிய வுவுகை கொண்டுள நாம் ரன்பரைப்பூசனைபுரிந்து
மங்களஞ் சொல்லப் பாண்டிரங் கனுக்கு மாதவன் கோயிலுக் கெழுந்து
தங்கின னுருக்கு மணிக்கிவை யுரைக்கத் தாசர்தந் தமதிடஞ் சார்ந்தார். (சக)

ஜனபாயி திருவழகனே சரணம்.

ஆக கதை கச-க்கு செய்யுள் தூஉஉஅ.

முற்றிற்று.

மச்சேந்திரநாதர் சரித்திரம்.

சங்கரனொரு நாள்பாற் சாகரதி ரத்தில்
மங்கையொழி துற்று மசித்தருகிற ராமன்
தங்கருளரு வத்தைத் தனதுளமுற வைத்துப்
பங்கமில்வ னுமம்பகர்தருமவ னானன்.

அதுதெரிபரை யான வம்பிகைபதி யான
விதுவணிமுடி யான வேண்டினனான மிக்க
தெதுவுனதொரு தெய்வ மெனவினவலு மன்னன்
க்துமெனரு ராமன் காரணமுரை செய்வான்.

பிரமணமுத லாகப் பேசுமையவ ரோடே
அரனெனவுள் யானு மாவதுமவ னாலே
திரனிலையித னாலே சீஹரிதிரு நாமம்
புரவுவெனவ னீலப் படிவமுழுமன் வைப்பேன்

என்றதுவின வுற்ற விம்மலைமக டேர்ந்து
நன்றது னாகத்தி னண்ணியுமிது காறும்
ஒன்றதுதெரி யாம லுறைவதுதக வாமோ
இன்றதுமொழி கிற்பா யெனவிரகித வெற்பான்.

பணிவுடனெதிர் நிற்கும் பர்வதிதலை மேற்கை
அணிவுடனுப தெசு மறைதருகிற போது
துணிவுறுநினை வின்றிச் சோர்துயிலது மேவ
மணிதருகடல் மீனின் வயின்மகவும் மென்றே.

சேவையுமனை லைமகூரகிநி யுதகாகம மகிழ்ந்தான்
தெய்வ இரங்க மீன் நாமம் தென்குருளாநினைவார்

(க)

(உ)

(ங)

(ஈ)

(இ)

சிவனருளுப தேசஞ் செவிகொடுவின் வுற்று
நவநரவுரு வாகி நண்ணியவது கண்டு
திவமிகவுறு மச்சேந் திரனெனுமொரு நாமம்
பவனிவகுந நல்கிப் பார்வதியொடு போணன்.

(5)

அம்மகவுடனேயே சாணனதரு ளாலே
செம்மைகொள்வவ ராக சீலமென்மேலாகி
வெம்மயலது வின்றி மேவிரிதிரு நாமம்
தம்மணிநா யோதத் தனிகிரி தரலாநூர்

(৬)

தாய்வயிற்து விட்டுத்தாம் வருகிற போதே
மேயினஹம் சோஹம் விடுகிலரத னாலே
ஒவ்வருகிரி காலமும்முணர்ந்தரு சக்தி
ஆயினர்யா ராலு மரிவருநிலை யுற்றார்

(2)

அகலிடமுள தீர்த்தம் யாவையுமே மூழ்குந்
தகவுறுநினை வோடு தாம்வருமூர் தோறும்
நுகர்தரலிர் ஐனைய் நோன்பது செயல் காடாய்.
மிகவயதீ ராறு மேவினர்வரு நாளில்.

(5)

ஒருதினமோ ஁ரூரிலோர்தனவணி கன்வாழ்
தருமனேமுன ங்ன்று சாற்றினரா லக்கென்
றருமமகொ ஁ளாவி கேளா வம்மனையுனா கிற்பாள்
இருகரறினா பிச்சை யேந்தின ஁ளதிரவந்தாள்.

(b)

வந்தவளென்தீர் நிற்கு மாதவர் தமைநோக்கி
அந்தமில்லுப சாரத் தஞ்சலிபல செய்து
நினைதயிலுரு வத்தீர் நீரிவண்வரு மாயான்
எந்தநல்வினை செய்தே னென்றுருகின் ளன்பால்.

(மிக)

அன்புறவெதிரீ நீன்ற ராதலி னடையேற்கோர்
துன்பிலேமக வில்லை யெனுமொருதாய் ரன்றி
நன்பொருளுணர் கிற்று நற்றவமுதி யோரே
இன்புடனாநர் செய்வீ றொன்றிசிறைய யிட்டாள்.

(102)

அன்றவளுரை செய்யு மன்புறுமொழி கேளா
மன்னினதவ யோகர் மற்றவன்முக நோக்கி
நின்னிமடக வுண்டா நீயிது பெறுகென்று
நன்னிறி முளநீறு நல்கினருரை செய்வார்.

(Df)

நீயிதையுண் பாயே னின்வயி னெடுமாறன்
தூயநலம் சத்தாற் றோன்றுவன்மக வென்றே
ஆயவரகல் வற்றா ரானபி னம்மாது
போயயல் மனையானைப் புகவகம்வரு வித்தான்

(10)

வருமவடின் நோக்கி மாணவியிழி யாளே
ஒருதுறவின றிங்கே யுற்றனர்பெறு பிச்சை
தருதல்செய்தவர் தம்மைச்சந் ததியுள்ள கென்றேன்
அருளினர் திரு நீற்றை யயில்கெனவவர் போனார்

(25)

நானுணர்நினை கின்றே னவிலுநினினை வென்ன
மீனுறழ்விழி யன்னாள் வேண்டலெதிரு நீறு
தானுணவுத விப்பின் மம்வசம்வரல் செய்வோ
ரானுணர்வது மாறி னாற்பலரறி யென்றாள். (௨௬)

அவளுனாகொடு தீயி லன்னதை யிட்டாள்பின்
நவமுடனொரு மூன்று நண்ணின வாண்டாக
உவமையின்மச் சேந்தர் நாதருமுவ னுற்றார்
இவன்மனையிலும் வந்தே இடகென வெதிர் நின்றார். (௨௭)

மற்றவளிடு பிச்சை வாங்கினர்முக நோக்கி
அற்றையினினை வுண்டா யரிவைநின்மக நெங்கே
இற்றையெனெதிர் காட்டு கென்றனரவ ளஞ்சிச்
சொற்றருகில ணின்ற னுள்ளது சொல்கென்றார். (௨௮)

மாதவளோ நீற்றால் வஞ்சனை யுளதென்றே
ஒதயன்மனை யாளா லுளவடுப் புறுதியில்
மேதகுதிரு நீற்றை யிட்டனன்வெகு ளன்மின்
ஏதமிதென வென்றா னெதிர் துறவினர் சொல்வார். (௨௯)

நீறிடுபலி யெங்கே நீயிடுமிட மென்ன
மாநிலன்பனி ரண்டு வருடமுமிடு சாம்பர்
வீரொருகுழி யுண்டென் றக்குழியிடை மேவ
ஆறினர் தமை யுய்த்தா ளன்னவரவ ணின்றே (௩௦)

அதிர்தரவா லக்கென் றரதுவின வுற்று
முதிர்குழியிடை நின்று முந்தினதா தேசென்
றெதிரொலிகுரு சாமி யென்பதொட்து கேளாப்
பொகிரகிசய ராகிப் பொங்கினரு நுள்ளார் (௩௧)

அவ்வயின்மச் சேந்தர ரானவர்வணி கன்றன்
செவ்வியமனை யாட்டுச் செப்பினராட் கூட்டி
இவ்வயினுறு குப்பை யெடுமெனவெடுப் பிக்கத்
தீவ்வியவுரு வோடு சேயுறுவது கண்டார் (௩௨)

பன்னிருவய துள்ள படிவமொடுரு யோகு
மன்னினர்படி மீது வைகுதலில ராக
முன்னுறுவது கண்டு முற்றியதவ யோகர்
சென்னியின்மிசை யத்தஞ் சேர்த்தினர்நிலைநீர (௩௩)

அக்குழியிடை யுற்றே ரப்பொழுதெழ லுற்றுத்
தக்கவரிரு தாளிற் றுழ்தலுநா மந்தான்
சொக்கதொர்பலி நின்றுந் தோன்றினரத னாலே
மிக்கதொர்கோ ரக்க றொன்றன்வினை தீர்ந்தார் (௩௪)

வேறு:

குழியினின்றும் வெளியில்வந்த கோரக்க நாதர்தமைக் கூட்டிக்கெண்டு
பழியிகந்த முளிகர்செல்லப் பார்த்ததன வணிகன்றன் பாரிதன்னை
மொழிகடந்தின் னனசெய்தா யெனவெறுக்கப் பெரியதவ மோனர்கண்டு
விழியினருள் சுரந்துமக்கு மகனுண்டா மெனவாழ்த்தி மேவி னாரே (௩௫)

போம்பொழுது கோரக்கர் மச்சேந்திரர் தமைப்பணிந்து பொருந்தெனக்குத்
தாம்பதும் கரமெனது தலைவத்துத் தாரகமந் திரத்தைச்சாற்றி
மேம்படுத்து கெனவேண்ட மச்சேந்தர நாதருடன் விளம்ப கில்லார்
ஓம்புருரு சேவைசெய்தாற் பின்புதெரிந் துபதேச முறுதி யென்றார் (௨௬)
நன்றென்று கோரக்கர் நவில்குருவின் றுள்வணங்கி நடந்து கூடச்
சென்றங்கோர் நகரத்தின் புறத்திருந்து பிச்சைகொண்டு சேர்கோ ரக்கா
என்றந்த மொழிகேட்டுக் கோரக்கர் மனைகடொறு மிரந்து சென்று
முன்றுன்று பிராமணபோ ஜனமனைமு னுலக்கு மொழிந்து நின்றார் (௨௭)
அம்மனைவாழ் பார்ப்பினியச் சொற்கேட்டு வடைபோளரி யகிர சம்பை
விம்மநிறைத் தலுங்கொண்டு மேவிவெளிப் புறத்திலுறு விமல ருக்குத்
தம்மனைத் புடன்கொடுக்கத் தாமுண்டு சந்தோஷந் தழைப்ப தாகி
இம்மதுர வடையெனக்கு ருசியாகி யிருத்தலா வினமும் வேண்டும். (௨௮)
நானைக்குங் கொணர்கவெனக் கோரக்க ரப்படியே நகருட் சென்றிவ்
வேளைக்குந் தரல்வேண்டு நேற்றளித்த வடையென்று வினவக்கேட்டு
வானைக்கு நிகர்விழியா ளின்றேது தானியநீ வாங்கு கென்னக்
கானைக்கு நிகர்சிறுவர் குருவுக்கு வேண்டுமது கடிதீ கென்றார் (௨௯)
அதுகிடையா தெதுவேண்டு மாயினும்யான் நருவலென வன்னுள் கூற
எதுவளித்தா லும்வேண்டே னீகலையேற் போகிலெனென் றிவருங் கூற
மதுமலர்க்கும் குழலினவன் மாதவவே டங்கொண்டு வருகின் றேருந்
கிதுதெரியா தோ விலகிங் கெங்கிருந்து வருமென்றே யிகன்றுசொ ல்வான் (௩௦)
உன்கண்ணைக் குருவினவிற் நருவாயோ தரத்தக்க துளதேல் யானும்
நின்கண்வடை தரத்தக்க திப்போதென் றுரைசெய்ய நிமலர் கேட்டு
நன்கனென்றைப் பறித்தவர்க்கு நல்குவதை யுனக்கீவே னென்று நல்கப்
புன்கணுடன் பயந்தவரு மவர்விழிவார் செந்நீரைப் போக்கினின்றான். (௩௧)
தயைசாந்தி வைராகந் தாங்குகின்ற கோரக்கர் தம்மு னின்ற
பயநீளும் பார்ப்பனியை யஞ்சேனீ வடைசெய்து பரிந்தீ கென்னும்
நயமான மொழிகேட்டு விராவினெய்யிற்செய்ததனை நல்கலோடும்[டார். (௩௨)
துயர்தீர்தி யென்றுரைத்தோர் கரத்தாற்போம் விழிமறைத்துச் சோரார் மீண்
வந்துருரு வடிவணங்கி வடைபுசித்தி றொனமுன்பு வைக்கக்கண்டங்
கெந்தவித்த் தாலுனது கன்போன தெனவுள்ள கியம்ப லோடும்
இந்தநெடுந் தீரமரி தெனக்குமற்றைக் கண்ணுதவு கெனக்கோ ரக்கர்
அந்தவிழி யையும்பறித்து முன்வைக்க மச்சேந்தர ரதிர யித்தார் (௩௩)
உடனேநல் லன்பனென வுக்கந்தவரைத் தடவிவிழி யுடைய ராக்கித்
திடமேவு மான்மஞா னந்தன்னை யுபதேசஞ் செய்து ணுண்டார்
மடமேவு மயலிகந்த கோரக்கர் தமக்குமிச்சில் வாய்ப்ப நல்கித்
தடமேவு சீடனுனைப் போலெனக்குக் கிடைப்பரிது ஜகத்தி லென்றார் (௩௪)
கோரக்கர் சாம்பவரத் துவயர் பிர பாவர் கைனி யர் நிவர்த்தர்
போசப்பொங் கியஞான தேவர்விசோ பானாமர் புகல்ஜ னாய்
சீரொத்த விவர்களொரு வருக்கொருவ ருபதேசஞ் செய்யப்பெற்று
நேரொத்த வான்மஞானம் புலியிற் பரம்பனாயாய் நிலவிற் பம்மா (௩௫)

மச்சேந்திரநாதர் திருவடிகளே சரணம்.
ஆக சரித்திரம் ௩௩-க்கு செய்யுள் தூக்க ௩௩.
முற்றிற்று.

கோரக்கர் மச்சேந்திரநாதர் சரித்திரம்

கோபிசந்தராஜன் சரித்திரம்

உத்தரகண் டத்துளே கௌடபங் கா லென்னு மிராச்சி யத்துள்
சித்திரகாஞ் சனபுரிக்கோ ரரசனாந் திரிலோக சந்த னென்னும்
அத்தகுசி ரரசன்மிக வும்பிரதா பசாலியா யாண்டு வந்தான்
சத்திய னாகியவிவன்நன் பட்டமனை யாளமுரு தனிற்சி றந்தே. (ஈ)

நற்றூண்நற் செய்கைகள்யா வும்பொருந்தி னவளாமை னாவ திக்கு
மிக்குளாந் பலாவணிய மிருத்தமகன் கோபிசந்தன் மேவு நாளில்
தக்கவவன் பிதாவான திரிலோக சந்தென்போன் சாத லாக
பிற்றூந்தை யாகியகோ பிசந்தனர சாளுங்கா லத்தின் மாதோ. (உ)

ஆயிரத்தோ டிருநூறு மனைவிகளை விவாகஞ்செய் தமர்ந்தும் போகம்
தோய்தலுக்கோ ராயிரத்தோ டறுநூறு தோகையாநா டகசா லைக்கண்
மேயிருக்க வைத்திராப் பகற்சகல விபவமுடன் விடயா னந்தம்
தேய்தலின்னி யனுபவித்து வந்தானா யாமைனா வுகிசீர் சான்ற. (ஈ)

பதிவியோ கத்தினுண் மிருந்தவயி ராகமுற்றோர் பகன்மேன் மாடம்
அதிலேறி யுதாசனை மாய்நான்கு திக்கிலும்பார்த் தமரும் போது
நிதிமேவு மந்நகரத் திற்சகல சித்திகளு நிறைவு நேர்ந்த
விதிமேவு மாசாபா சங்கள்கன விலுநினையா வாண்ம ஞானி. (ச)

ஆகியரி தன்னையிடை விடாமற்றியா னித்திடுவ ராயும் பிச்சை
வாகொடுபடுத் துண்பவரா யும்விகார சேலமுள வராயுஞ் சால
யுகமிரு தையசாத்து விகமுடைய ஜாலந்த ரர்க னற்றற்
கேகியா ரணியத்திற் சென்றுலர்ந்து கிடக்கும்விற ருகளெ டெத்து. (இ)

கட்டாகக் கட்டித்தந் தலையேற்றி வழிநோக்கிக் கடுகும் போது
கிட்டாத விவர்தேக நிழற்பூமி யிற்கிளரா திந்த னங்கம்
ஞட்டாதோர் முழத்துக்கு மேல்விறகு கட்டுவரு முதனைநோக்கி
எட்டாத வாச்சரிய மிதுவென்னை யென்றுதிகைத் திந்த மாது (ஈ)

இவரோமா னிடரல்ல ரிறையவனே யெனநினைந்திங் கிவ்வா னக்குப்
பவரோகந் தீர்த்தருள்வா ரெனத்துணிந்து மானவெட்கம் பலவு நீத்தே
அவர்தானே சரணெனவேண் டியதென்றங் கவர்மேவு மடத்தை நோக்கித்
தவர்பாதந் தனக்குபசா ரம்புரிய வேண்டுவன தருவித் தேக. (ஊ)

ஆராய்ந்து தாதியரோ டம்மடத்திற் சதானந்த ராகிச் சேம்
நாராய ணண்பதத்திற் சித்தம்வைத்துத் தங்குகின்ற நல்லோர் முன்பு
சீராகச் சிரமிது கரங்குவித்துப் பேர்யவணங்கிச் சீரி யோரே
நேராக வுபதேச நல்கியெனைக் காத்தினொன்று நின்று வேண்ட. (ஊ)

வினவுமவர் நானெளியேன் கண்டவிட மெலாந்திரிவே னீயோ வேந்தந்
கணையுனது பெருமைக்குத் தக்கவரை யாய்ந்திதோ பதேசம் பெற்றால்
நனிநலமா யிருக்குமென வும்மின்மிக்கோ ரின்றென்று நான்ம தித்துப்
புனிதமுள்ளவுமைச்சரணம் புருந்தவெனக் குபதேசம் புரிக வென்றார். (ஊ)

அதற்கவடன் நிரிகரண சுத்திகண்டா னந்தங்கொண் டருக ழைத்தந்
கித்தத்தொடுதங் கரஞ்சிரம்வைத் திணையிலுப தேசத்தை யினிது நல்க
மதர்க்கும்விழி யவட்குடனே மமதையகன் நிறையவனை மனத்திற் கண்டு
கதத்தைவிட்டுக் குருநாதன் றினைவணங்கி யானந்தங் கதித்து நின்றான். (௩)

விடையுதவ மனைமேவி யவகாச நேரிட்ட வேளை யெல்லாந்
தடையறத்தன் குருநாத னருகில்வந்தான் மாதுபவந் தனைப்பே சிக்கொண்
டடையுமனை புருந்துள்ளம் பரிசுத்த மாயரியை யானந் தத்தோ
முடையறத்தேந் திருக்குநாள் சிலகழிய மகன்செய்கை யியம்பு கிற்பாம். (௩௧)

வேறு

மைந்த னான மகிபதி யோர்தினஞ்
சந்தமேவித் தனக்குப் பிரியையாய்
முந்த லாமனை யாண்முக நோக்குற
வந்த னன்வந்த போது மகிழ்வுடன். (௩௨)

சயன மேவித்தாம் பூலங் கொடுத்தெனக்
கிளைவ தாகிய வெண்பிராண நாதனே
மயல்செ யான்சொலும் வாந்த்தையைக் கேட்டினித்
தையசெய் வீனொன்ச சாற்றுகின் றுளரோ. (௩௩)

உமது தாய்க்குப் தேசம் வகுத்துநன்
கமைவு செய்தவ டன்வச மாக்கிய
விமலன் போல்பவன் பாற்றின மேவலால்
நமர்களுக்குப் பழிப்பு நணுகின். (௩௪)

என்ன வேயவ வுறைவனுக் குச்சினந்
துன்ன லாகிநீ சொல்வதைக் காலையில்
இன்ன தென்றறி வேனென் றிராச்செல
மன்ன வைக்குவந் தோன்மதி ரிதனை. (௩௫)

நோக்கி யிங்கொரு நோன்பினர் பற்பன
ளாய்க்கி ளர்ந்துசா லந்தர ரென்னும்பேர்
வாய்க்கின் றோர்தமை நான்கண்டு வந்திக்கப்
போய்க்கொ ணுவெனப் போக்கினன் போயினான். (௩௬)

பரிசு னங்க னுடன்சென்று புண்புளோர்த்
தரிசு னஞ்செய்து தாழ்ந்துமை யெம்மிறை
துரிசி லாது தொழற்கழைத் தானென
கரிசி லார்நடந் தேகவக் காவலன். (௩௭)

எதிரொ முந்துவந் தன்பினி றைஞ்சித்தன்
அதிர வைக்கழைத் தாசனந் தந்ததிற
றுதிசெய் தேத்தியின் றைத்தினந் துன்னிகிர்
முதிய றோயென்று நன்குமொ ழிந்தனன். (௩௮)

அன்றி ராவவ ரன்னவன் சொற்படி
துன்றி னோதுயி லக்கண்டு தோன்றறன்
வென்றி வீரரின் மேவுங்கி ணற்றிடைச்
சென்றி வன்றினச் சீக்கிரம் வீழ்த்தியே (௩௯)

ஈதி லத்தியின் மூடித்தூர் மின்னென
ஈதி யின்றிவி மூத்திரி ரப்பினார்
ஈகாதி லாதவர் கடவத்து ணீரின்மேல்
ஈதி லாதுதி யானத்தி ருந்தனர்

(௨௦)

உதயமாயின பின்மயி னாவதி
உதைவி லாததந் தேசிக னாத்துரீஇ
இதய நொந்துரீ ரின்றிம யங்குமீன்
அதையு மன்னியில் லாதம கவும்போல்

(௨௧)

ஈத்த ளித்துத்த யங்கிப் புலம்பியென்
உத்த மக்குரு வெங்கணுற் றார்கொலோ
எத்தி னைச்சென்று காண்பெனென் றேங்கியூண்
ஈத்தி னாக்கொள்வ தின்றி நினைப்பிலாள்

(௨௨)

ஐயி ருக்கச்சால ந்தரர் சீடரில்
நேயமிக்ககா னேபாவென் போர்பவ
நோய றுத்தெழு தூற்றுவர் தம்முடன்
தூய விப்புவி முற்றந் துருவுற

(௨௩)

இங்கு வேந்தனெ ருதினத் தின்பொடு
தங்கு முன்றிலி னோரந்த யங்கொளி
பொங்கு மாசனத் திற்பொலி வாயுற
அங்கு மாத ரமைத்தத யிலத்தால்

(௨௪)

தலையிற் றேய்த்துடம் பெங்குந் தடவமீ
தலவக் காலுற வீசவு லாசமாய்
இலகு நத்திரி வோரொழில் கண்டுகோன்
கலவைச் சேறு கமழக் களித்தனன்

(௨௫)

என்னைப் போல்பவ னொங்குள ரின்றெனத்
தன்னைத் தான்மதித் துற்றது கண்டனள்
மின்னைப் போலுமைனாவதி மேனிலை
மன்னச் சாளர வாயுநீஇக் கீழரோ

(௨௬)

இனைய பேரழ குள்ளவென் மைந்தனே
வினையி னாலெமன் கைவச மேவுவான்
எனநி னைந்தழு தாளிரு கண்ணினீர்
அனையன் மேல்விழ யார்தெளித் தாரென

மீது பார்த்தன்னை மிக்கழு தற்குவண்
யாது காரண மென்னலு முன்பிதா
தீது தீருன்னி லுஞ்செவ்வி யோர்திறம்
பாது காலன்னைப் பட்டனர் போலவே

வாயுஞ் செல்வ மனைவிம காருடன்
ஏயுந் காமத் தழுந்தியி ருப்பதில்
நீயுந் காலன்னை நேரிடு வாயெனு
நோயி னான்மன நொந்தழு தேனென

கோபிசந்தராஜன்சரித்திரம் . ௩௩௬

தோன்றும் யாவும் தொலைவதன் றிநிலைத்
தென்ற தொன்றுமின் றுண்டென்ப துண்டெனில்
ஆன்ற நீசொல் லெனவவ னாசைகோய்
கீன்ற தாகக் கிளர்குரு நாதனை. (௩௦)

சரண டைந்துன் சரீர மமரமாந்
திரம தாகந் செய்கென வப்படிக்
குரமு னோரெவ ரோதுகெ னச்சாலந்
தரர்செய் வாரவந் தம்மையான் கண்டிலேன். (௩௧)

பனிரண் டாண்டன வாகந் பார்ப்பதற்
கினிகின் றென்றமு கின்றதைக் கண்டு கோன்
தனின் டந்ததைத் தேர்ந்தொன்றுஞ் சாற்றிடா
துனியெந் நீரின் முழுகிழு ணுண்டனன். (௩௨)

உண்ட பின்னது தாபத்துடன் முன்னே
கொண்ட வோர்மனை யாள்சொலக் கோபத்தீ
மண்டக் கூவலின் மாய்த்தன னிந்நகர்
அண்டத் தேசிக னையென் றமுங்கினுன். (௩௩)

வேறு

எழு தூறுநற் சீடரோ டெழுந்து காணேபா
தாழ்வில் புண்ணியத் தலங்களுந் கங்கையுள் சார்ந்து
யாழ்வு சேர்நக ரங்களும் வளங்கொணு கெளம்
நீழ்தல் செய்துதே சிகனைத்தாந் துருவின றொங்கும், (௩௪)

தெரிநி லார்சென்று பரத்தே சந்தனைச் சேர
வரமச் சேந்திரர் தமைத்துரு விவந்துகோ ரக்கர்
நிருபர் சேருமந் நகரிடைச் சென்றுகா னேபா
உரமவி ராவுறத் தழுவினர் மகிழ்வொடங் குறுங்கால் (௩௫)

வந்த கோரக்கர் நோக்கிமற் றவர்தனைக் கோபி
சந்த னுங்குரு நாதனைக் கிணற்றிடைத் தள்ளி
முந்த லாயது பன்னிரண் டாண்டதை முன்னு
கிந்த மேதினி யெலாந்திரந் தென்பய னென்றார். (௩௬)

குருவி ருப்பிடந் தெரிந்தின்பு கொண்டகா னேபா
மருவு கோரக்க கோமலை யாளத்தி லும்மால்
பரவு தேசிகர் பெண்மயல் கொண்டபா லனைப்பெற்
றொருவு ருதிருப் பதையுண ராதெமை யிகழ்ந்தீர். (௩௭)

எனவி னோதமா யிருவரும் பேசின றொழந்தார்
அனகராங்குரு நாதர்பா லடையக்கா னேபா
புனித சீடரோ டனையகாஞ் சனபுரிப் பொழில்வாய்
இனிது சென்றிருந் தணர்மயி னாவகிக் கிசைக்க. (௩௮)

ஒருவ னைச்செல விட்டன ரவனுட னேசென்
றருண்மி ருந்தமை னாவதி தனைக்கண்ட தேச
பரிவு டன்சொலிப் பைம்பொழி விறங்குக்ா னேபா
வருந் லைச்சொல்லக் கேட்டு மைனாவதி மகிழ்ந்தான் (௩௯)

தொண்டர் பிழைப்பினால் தோன்றிய துன்பம் தவிர்த்துக் கொடுத்தான்.

தசி கோத்தமர் தமைநினைத் தழுவுது தெரிந்து
ராகி லாதநீர் கவலுமேன் மகிமையின் மிகுந்து
ராகி லாதஜா லந்தரர்க் காண்பிபோழ் தினத்தென்.
'மசி லார்சொல வின்பமிக் கெழுந்தனர் மகன்பால்

'சன்று நித்தினை செய்பவன் மெளியுறத் தேற்றி
'ன்று நங்குரு நாதர் தஞ்சீடர்கா னேபா
ரன்று சோலையி லிறங்கியுற் றுரவர்த் துணைத்தான்
ன்று கண்டுநீ சூனன்புதி னவையெலாந் தீர்வாய்

புவர்த மூள்சூர்மா வெண்ணையின் மென்மய தாகிது
வெள்ளு சந்திரன் றன்னிலுஞ் சீதளந் தங்கும்
வையி னின்மல னொன்றுநா னவில்வதை நம்பில்
வமையில்பத முறுதியென் றுரைத்ததை யுணர்ந்தான்

'ரானி தம்பெற நவின்றதை நழுவுமே னெனத்தாய்
ஊன மில்பதம் வணங்கின னுடனவை யுற்றான்
நுனமந்திரி யுடனசது ரங்கத்தோ டடைந்து
தென லம்புதீம் பொழிலுறு கின்றகா னேபா

புருப தத்தினு மன்பினே டுறைஞ்சின னேத்தப்
பெருமி தத்தநீ யாரொன வினவக்கோ பிசந்தென்
றொசெ யத்தெரிந் துடன்றுகள் ளிற்கமு தென்றும்
ரப முற்றிடக் கற்கியென் றுங்கழ றுதல்போல்

உனக்குப் பேரொவ ரிட்டன ரயோக்கியா நீதி
மனக்கொ வாவிவே கங்கெட்ட நீமனை யாள்சொற்
றனக்கி சைந்திடச் சற்குரு நாதனைக் கிணற்றில்
நெனத்தொ டாழ்த்தினே தினையள வுஞ்சிந்தி யாமல்

புருதி சந்திர றுளவள வும்படர் நரகம்
சுருகி ருத்தியஞ் செய்தனை யெனக்கோபி சந்தன்
வெருவிக்க கால்கர நடுங்கியான் செய்யுமிரு பிழையை
புருவி யாள்கென வேண்டினன் வணங்கின னுடனே

அந்த வேலைமை னாவதி யெதிர்வந்தா தேசு
வந்த காளிபா தனக்குரைத் திடவவர் மகிழ
சந்த னைப்பிடித் தவர்கர நல்கிமற் றிவனும்
மைந்த னேயிவன் பிழைபொறுத் தாள்கென வணங்க

காளி பாவது கேட்டுளங் கனிந்தன ராக
நூன மிக்கவ ரோயெங்க ணகரம்வந் தபயந்
தான ளித்திடு கெனவவ ரனைவருஞ் சார்ந்தங்
கான வாசனத் திருத்தினர் கோபிசந் தனன்பின்

பாத பூசனை செய்துபோ ஜனம்பரிந் தளித்துச்
சீத சந்தனம் புட்பதாம் பூலமுஞ் செவ்வே
நதல் செய்தனன் காளிபா விறைவனை நோக்கி
கோகி னுதரை யெந்தக்கட வத்திடை வீழ்த்தாய்

(௨௦) (௨௧) (௨௨) (௨௩) (௨௪) (௨௫) (௨௬) (௨௭) (௨௮) (௨௯) (௩௦)

மெய்சொல் கென்னலு மவனிந்தக் கிணற்றிற்றான் வீழ்த்தேன்
செய்கை தேர்ந்திலேன் றனக்கருள் செய்கெனச் செப்ப
உய்வை யஞ்சிடே விரும்பிலுஞ் செய்பிலு முயர்ந்த
மய்யில் வெள்ளியி லும்பொன்னி லுந்தகு வடிவம்

(௧௩)

உன்னை யொப்பதாய்த் தனித்தனி செய்கென வுரைக்க
மன்ன னப்படிச் செய்வித்துக் கூவத்தில் வந்து
துன்னி லத்தியை யெடுப்பித்தான் றுகளு நாநர்
மின்னு சந்திரன் போலங்கு விளங்கினர் யாரும்.

(௧௪)

கண்டு கண்களித் தனரதி சயித்தன ராக
அண்டு கானிபா சாலந்த ரரையுளத் தமைத்துக்
கொண்டுஞ் சீடனாகியவெனற் கொடுத்திடு மபயம்
பண்டு பெற்றன னாகிய பார்த்திபன் றன்னை

(௧௫)

நீர்சி னந்துடன் சபிப்பிரோ லந்நெஞ் சாபஞ்
சார்கி லாதிவன் மேலிவ னுருவதாய்ச் சமைத்த
சீர்கொ ளும்பிர திமைகண்மேற் சேர்தரல்வேண்டும்
பேர்பெ றுந்தமா லருள்வர மிவன் பெறச் செய்க.

(௧௬)

வேறு

எனவுளந் தனிலே வேண்டி யினிதுகோ பிசந்தன் றன்னைப்
பினுமுக நோக்கி லோகப் பிரதிமை யினையக் கூவந்
துனுமரு குறநீ நின்று சுவாமிக்கா தேச சொல்லென்
றினிதுரை தரவவ் வண்ண மிறையுரைத் திடக்கூ வத்துள்.

(௧௭)

உறுங்குரு நீயா ரோது கெனலும் யான் கோபி சந்தன்
மறுவிலீ னொனநீ சாம்ப ராகென வழத்தச் சாபம்
பெறுகிலா னாகி லோகப் பிரதிமை சாம்பராகி
வறிதுற மற்ற மூன்று மாய்ந்தன வந்த வண்ணம்

(௧௮)

கானிபா வரசை யந்தக் கயத்தரு குறநி றுத்தி
மானிநீ குருவுக் காதே சுலாபய மிலாம லென்ன
நானினித் தனியாய் நின்று நவிலிலென் னோமாவென்று
தானின் லடைந்து நீரோ கதியென்றா தேச சாற்ற.

(௧௯)

கேணியி விருந்தோ ராய்ந்து கேட்டு நீ யாரென் றோத
மாணொளி ரடிய னேன்மை னாவதி மைந்த னென்னப்
பேணு நீ யமர மாகப் பெறுகெனக் கேட்டோர் யாரும்
யாணிகள் புடைத்தா னந்த பரவச மாகினார்கள்

(௨௦)

உடனவர் தம்மை மேலே யெழுச்செய வெழுந்து னோரை
மடனறு மந்த மைனா வதியவர் தானைப்பற்றிக்
கடலெனக் கண்ணீர் வாரக் கழுவினாள் பாத பூசை
திடமுறப் புரியக் கோபி சந்தனும் வணக்கஞ் செய்து

(௨௧)

மந்திரி களைப்பார்த் தென்றன் மைந்தனுக் கரச வாய்க்கத்
தந்திடு கென்று ஜாலந் தார்தமை நோக்கிச்சாமி
துந்தம துசம்பர தாய நோன்பெனக் கருளு கென்ன
முந்தவே யமர மாக மொழிந்தனெ னதனைப் பெற்றேற

(௨௨)

அரசிய னடாத்திப் போக மனுபவித் திருத்த லோவி
விரகுறு விராகங் கொண்டு வீணுடற் கிலேச மென்கொல்
தரணியில் விராகங் கோட றனிலுநஞ் சருந்த லாமம்
பரமதி லுலாவ லாமேழ் பரவையு நீந்த லாமால்

(௬௦)

யாவையுஞ் செய்ய லாமில் விராகமோ கடின மென்னத்
தாவிலக் கோபீ சந்தன் சற்குரு சரணந் தாழ்ந்து
மேவிது காறு நான்கொள் விடயவா னந்தஞ்சாலுந்
தேவரீ ராணைக் கேற்கச் சேர்த்தருள் செய்ய வேண்டும்

(௬௧)

எனலுஞ்செய் வனசெய் தைய ரிருக்கச் சோ ளிகையை யேந்தி
மனைதொறும் பிச்சை யேற்று வருமவர் தமதில் லான்பால்
இனைவிரீஇ யாலக் கண்ணே யென்னலு மதைவி ன்ருவித்
துணைவுடன் வெளியின் மேவித் துணைவரை நோக்கி யச்சோ.

(௬௨)

நாதரோ யடாத கொண்டு நடந்தினை னறகில் கோது
நேர்தரல் குறித்தி யாவு நீத்திவ ணேரிட் டரிப்
பூதலத் தினிலிக் கோல மெவர்கண்டு பொறுப்ப றென்ற
ஆதர முடனன் னார்தா ளடைந்தன ளலறி நைந்தே

(௬௩)

புவிதனிற் புரண்டு மோதிப் புலம்பலை நோக்கி வேந்தன்
றவிர்மு கிறதை யென்று சலிப்பதை யெவர்க்கும் போக்குக்
குவிமன முறுதன் றும்பாற் குறுகிக்கும் பிட்டு நிற்க
அவிதலி லண்ணை யனிப் பிணைத்தன ளுச்சி மோந்தான்

(௬௪)

அன்னையே யுன்கை யாற்பா லனமிடு கெனவிட் டாளாய்
நன்னரங் கமுது செய்யு நந்தனன் றன்னை நோக்கி
என்னையே யென்னை யேயென் னுதரத்தி லுதித்த நீதான்
துன்னிய விராக முற்றுன் றெல்லுல மெலாமி டேற்ற

(௬௫)

பெரியப தவியைப் பெற்ற பேற்றினைப் பார்த்தெ னுள்ளம்
மருவிய மகிழ்வீற் குண்டோ வரம்பென வாழ்த்தி மைந்தா
திரிதரு தலங்க ளெல்லாஞ் சென்றெழு பனிரண் டாண்டுக்
கொருதரம் யான்காண் டற்கிங் குறுதியென் றுரைக்க வுண்டோர்.

(௬௬)

அன்னை தனடியிற் றுழந்தல் கவள்விடை பெற்று நீங்கி
நன்னதி பலவு மாடி நலதலங் களும்போய்க் கண்டு
பன்னருந் திவிய தேசம் பலவும் பார்த்தினிது சென்று
மன்னுபத் திராவ திக்கண் வதியுந்தந் தங்கை யாக

(௬௭)

வயங்குசம் பாவ திக்கா மனைசென்ற லக்கென் றோதி
நயந்துணும் பிச்சை கேட்க நாடிமற் றவடன் றுகி
வியந்து வந்தவரைப் பார்த்து மீண்டுசம் பாவ திக்குள்
அயர்ந்திடப் பிச்சை கேட்டிங் கடைந்தவர் கோபி சந்தர்.

(௬௮)

போலவென் விழிக்குத் தோற்று கிறகிது புதுமை யம்மே
சீலமிக் கவரை வந்து தெரிந்திட வேண்டு மென்னச்
சாலவந் திடுக்கிட் டங்குச் சார்ந்துதன் றமைய னென்றே
எலநன் குணர்ந்தி யாக்கை யிடியுற்ற மரம்போல் வீழ்ந்தான்.

(௬௯)

ஆகியங் கழுது தேம்பி யரற்றின ளண்ண றோநீர்
பாகியல் கிளவி யார்பற் பலராம் பையனாப் போல்வார்
வாகுசா ளளகை போன்ற வளநகர் வாசவன்வாழ்
போகநன் மனையொன் பானன் னிதிகண்மற் றிவையெ லாம்போய். (எடு)

வறிதிர்தக் கோல மாக வரற்குக்கா ரண்மே தென்ன
நெறிசெய்சற் குருக டாகுந் நியமம்பெற் றதிற்பின் செவ்வே
செறிவுசெய் பதும் நாபன் றிருவடித் தியான மல்லால்
வெறிதொன்றும் வேண்டே னுகி வெளிவந்தே னயர்வு நேரீ. (எசு)

என்றுதந் தங்கைக் கோதி யிருநிலத் துள்ள தீர்த்தம்
சென்றன ராகியெங்குந் திரிந்துபன் னிரண்டாண் டாக
நன்றுதன் றாய்பான் மேவி நளினமெல் லடிசே விக்கத்
துன்றினை தழுவித் தீம்பாற் சோறிட வுண்டு சென்றார் (எஉ)

வேறு

மங்கையர்க் கரசாம் பிமோளா வென்பா ளாண்மலை யாளமச் சேந்திரர்
அங்குறக் கண்டா ளவாழ் குள்ளத் தழூத்தின ளாகமற் றவரும்
பொங்குற மயங்கி யிருவரும் வீடய போகசா கரத்தினுண் மூழ்கி
இங்கித மாக வனுபவித் திருக்க விவருக்கோ ராண்மகன் பிறக்க (எக)

அம்மக னுக்கு நாமமீ னனாத னாகமச் சேந்திர நாத்த
ரும்மிக வாஞ்சை யுற்றுமா யாசம் பந்தத்து னுறப்பிணிப் புற்றோர்
ரம்மிய மான பிமோளா முகத்தை நோக்கினான் நீர்த்தமா டவந்துன்
விம்முகா மத்தி மிகமிகச் சிக்கி வீழ்ந்துனைப் பிரியமாட் டாமல். (எசு)

மேவிய வெண்ணை யழைத்துமி னுதற்கு மேவுவான் கோரக்க நாதன்
ஆவலோ டவனோ வெனதுமா ணுக்க னென்றறந் திடவவன் கேட்டுத்
தாவதன் மனத்தில் வருத்தமாப் வெளியிற் சார்ந்துமந் திரிகளை நோக்கி
வீவிலென் னககைச் சுற்றிலுங் கொலையா ளிகடமை மேவுற விதித்தே (எடு)

எவ்விதத் துறவோ ராயினும் வந்தாற் றலெதுமித் திடமென வேவ
அவ்விதத் தவருங் காவல்செய் தனனோ யாகவா சான்றனைத் தேடி
செவ்விதின் வருகோ ரக்கரோர் வீட்டிற் சென்றுநின் றுலக்கென் றோத
நவ்விநேர் விழியான் வெளிவந்தங் கவரை நோக்கின னவிலுகின் றனளே (எசு)

அன்னவ ரழகு மிளமையுந் தேசு மனைத்துங்கண் டிரக்கமேற் கொண்டே
இந்நக ரத்துட் புகுந்திட வேண்டா மேனெனி லீதிலர சாளம்
நன்னலப் பிமோ ளாவெனு நங்கை நண்ணுறுந் துறவினர் தம்மை
துன்னுமே வலராற் கொலைசெய்த் துணிந்தாளெனவவர் துணுக்கமுற் றுளத்தே

எப்படி நமது குருவினைக் காண்ப தென்றெணி யொருமர நிழலில்
அப்புடை யிருக்கத் துயரோடு வேட தாரிக ளடைந்தன ராக
தப்பிலகோ ரக்கர் நோக்கிரீர் துயராஞ் சார்ந்திவண் வந்ததென்னென்ன
ஒப்பிலிந் நகரான் பவரிடஞ் சென்றெம் முடைநட னங்களைத் தெரித்தால் (எஅ)

வேண்டிய பரிசு கிடைக்கும்ற் றதற்கு மிருதங்கி நோயின னானை
நண்டுவை செய்வ தென்னென் வெண்ணி யின்னலுந் தேனெனாவைசுக்க
ஆண்டது புரிதற் கியாம்வரு கின்றே மழைத்துநீர் சென்மினென் றறைந்தார்
மீண்டது கேட்டோர் மிகவிருப் புற்று மேவுமந் நகர்வயிற்சென்றார் (எக)

மச்சேந்திரரும்பி ரோமனா வஞ்சேர்ந்தொருதனி யாசனம் வதிய
அச்சேர்வு நோக்கி யவர்கண்முன் வேட மடைவுட னுடக்கோ ரக்கர்
கைச்சேர்வி னுன்மத் தளங்கொட்டத் தன்னைக் கண்டிடா திருந்தது கண்டு
பொச்சாப்பி லாதோர் தெரிவுறத் தமது சீடன் வந்தானென்று பொருந்த (அம)

மத்தளத் தொனியார் நெரித்தன ரதுபி ரோமனா மனந்துணுக் குற்றுக்
கைத்தல நெரித்து வினவிமச் சேந்தி ரர்தமைக் கறங் குமத் தளத்து
தித்தநல் லிசையைக் கேண்மெனக் கேட்டுச் சீடனென் றறிந்தன டொழந்த
சித்தமொத் தனைத்து மகிழ்வொடு முகமன் நெளிவொடு பேசின ரிருக்க (அக)

வேடதா ரிகட்கு வேண்டிய வுதவி விடுத்தபின் றனதுநா யகரைச்
சீடனாய் வந்தோ ரழைத்துடன் செல்வா னொனத்திகைத் தன்னபா னங்க
ஊடுரு தல்லும் பகலுநரை் திருக்க நண்ணுகோ ரக்கர் சற்குருவின்
நீடுநல் மயமய பார்த்தொரு தினத்தி னீவீரொன் னுடனவரு கென்றார் (அஉ)

நேயநா யகியை நீங்கமாட் டாதார் நீர்வளம் பொருந்துமின் எனர்போல்
தூயதா யுடற்கு முயிர்க்குமின் பஞ்செய் தொன்னக னொங்குநுங் கிடையா
தாயதா லுஞ்சே யவன்மிகப் பிரிய னாகலா லும்மிய னீங்க
வாயகில் லாம லிருக்கிறே னீவா வென்பதும் வருவுநன் மாட்டேன். (அங)

யாதுசெய் கேனென் றழங்குசற் குருவி னின்னைலைக் கண்டுகோ ரக்கர்
ஏதுசெய் வோமென் றெண்ணினர் சின்ன ளிருக்கவங் கொருதினத் திரவில்
மாதுடன் சயனித் திருக்குமச் சேந்த்ர ரகுருறு மகவுமெல் லணையின்
மீதுநீர் மலத்தை வீழ்த்தி லுறிந்து வினாந்துகோ ரக்கரைக் கூவி. (அச)

இக்குழந் தையைநீ கழுவிவா வெனலு*மெடுத்துப்போ யுதயகா லத்தில்
மொக்குணீ ராற்றி லலம்பிக்கன் மீது மோதின ருடம்பொலாஞ் சிதற
மிகுநன் றுகத் துலைத்துவர் துலா வெயிலிடை யிடமச்சேந் திரர்தாம்
புக்குமி னனாத நெங்கென வினவப்புனலிடைத் துவைத்து வெய்யிலே (அரு)

உலரவைத் தேனென் றுரைத்தலுஞ் சுதனை யுருற்றினன் கொலையெனத் துய
அலறிவாஞ் சையினுன் மூர்ச்சித்து மன்மே லழுந்தற விழுந்தன ரப்போ [ரால்
கிலகிய பிரோம ளாவயிற் றிலுமார் பிலுமுகத் திலுந்தலை யினிலுங்
குலவுற வரைந்து கொண்டுகோ வென்று கொகித்தமு துறப்புரண்டனளால் (அ)

தெளிந்துறு மயக்கந் தேசிகர் தமது சீடரை நோக்கியென் சேயை
விளிந்திடச் செய்தா யிதுநினக் கழுகோ மீனனா தனையிது பொழுது
குளிர்தியா னோக்க வரவழைத் திடாயேல் கோதினற் சீடனீ யலனென்
றளிந்திடப் புகலு முன்னொரு தூற்றெட் டாயமி னனாதகு யியல (அஎ)

செய்தன ரதனைக் கண்டபி ரோம ளாமிக வதிசயஞ் சிறந்து
பொய்தவி ரவரை நோக்கியென் வயிற்றிற் பிறந்தபுத் திரனின்னனென்று
மெய்தெரி விக்க வேண்டிய தென்று வினவலு மரைந்துதூற் றேழ்சேய்
எய்தின தொருசேய் தனையவன் கையி லிவனுன்சேய் கொள்கென லீந்தார். (அ)

பிண்குரு நாதர் தமைத்தொழு தையே பெயர்கிலா திவ்விடை வெகுநான்
இன்புட னிருந்தீ ரிப்பொழு தென்னே டுனிதுவம் மெனவினார் தியம்ப
அன்புறு மச்சேந் திரரிவ னுடனா னனுசுரு துறிவிவ னின்னும்
என்புரி குவனோ வென்றுஎத் தெண்ணி யெதிர்ப்போ மனாமுக நோக்கி (அங)

உம்மைநா னினிமே லென்றுகாண் பேனென் றுய்த்திசுச் சீடனோ ழிணந்து உம்மைசேர் நகர்விட் டோரர ணியத்திற் செலும்பொழு தொருவருஞ்செல்வா வெம்மைசே ரிடத்திற் சீடனா நோக்கி வெறுவலுண் டோவீவண் களரால் இம்மைநீ யோது தென்னலுஞ் சீடரி யாவையுந் துறந்துள வுமக்கு. (கக)

சோளையைப் பரிசோதித்திட வதனுட்குடர்ந்தங்கப் பாளத்தைக் கண்டு
நீளிய விதன னல்லவோ வென்று நினைத்தற்குத் தடாகத்தி லெறிந்து
பாளமெவ் வளவோ வவ்வள வாகப் படுங்கற்கள் பையுளே நிறைக்கத்
தாளொடு கைக ளலம்பின் லுந்து தமதுசோ ளியைப்பயந்தரித்தே- (கூங்)

இருவருங் கூடி வழிநடந் தேக வெநிகொரு வனத்தினைக் கண்டு
வெருவறு சீடர் தம்முக நோக்கி மேவுமீவ் வழியிடைச் சோரர்
தருபய முண்டோ வென்னலஞ் சீடர் தவிர்த்து பின்னரோ யென்றார்
குருவதை வினவி யென்னரிவ ணர்ங்ஙன் கூறின் னெனவதி சயித்து. (க ௨)

தனது சோளிகையைப் பார்த்ததில் 1979-80-ல் தங்கப்பா ஸ்தலினைக் காண தினிக்கு கற்களிருந்தது கண்டா ரவையெலா மெறிந்துகோ ரக்கா எனதுபி ரியா யகிவழிச் செலவக் கீர்தபொ னெறிந்துகற் செறித்தாய் டனரிது நன்ற யிருக்கிற துலகி ஐமலா ரியற்குது சீடர். (கரு)

உடல்பொரு ளாவி யுதவுவ ரதைவிட் டென்வயி னுறுபொரு ளனைத்துங்
கெடவியந் தினைக் யாதலா லெனக்குக் கிளருநந் சீடனே யல்லை
படபொனக் கடியச் சீடர்செல் வழியில் பறம்பினப் பார்த்ததிந் சிறுகர்
விடமலை முழுதுங் கனகம தாக மேவுமா ரியர்தமை நோக்கி. (கக)

தமக்குவேண் டியபொன் கொள்கென வாசான் றங்கமா கியமலை தீனப்பார்த்
தமப்பரு மான்ய யாஸ்ரி வுழிந்தே னெனத்தெளிந் தாய்ந்துகோ ரக்கா
இமைப்பிலக் கழுத மீந்தமா லேகி யென்பதை மறந்தன னென்னார்
உமைக்கொரு பாக ரவதரித் தெனக்கு மான்மிய மோங்குவ தாக (கங்)

உலகினர் மாயை யாலுறப் பிணிப்புற றுலாவோ லபிரயம் புரிந்த
நலஞ்ரு நாத ரல்லவா வென்று நயந்துகொண் டாடிநன் கிறைஞ்சத்
தலமெலாம் வணங்கத் தக்கவர் சிரித்துத் தமனிய மலைதனை முன்போல்
இலகுறப் புரிந்தந் திருவரும் வந்து புட்கர தீர்த்தத்தை யெகிர (கூடி)

காளிபா வுடன்தூர் லந்தரர் வந்து கண்டுநீன் காலிங்க னஞ்செய்
தானபின் பிவர்கண் முகமன்ன கியம்பி யர்னந்தக் கடலிலாழ்த் தனராய்த்
தேனென வரிதன் குணவனு பவத்தைத் தெவிட்டிடா தியம்பினர் சிலநாள்
போனபி னன்பி னெருவருக்கொருவர் விடைபெற்றிதுப் போந்தனரம்மா (கக்)

49000 67 52 16, 40000 67 52 16.
 Add 2000 67 52 16, 2000 67 52 16.

கோபிசந்தராஜன் சரித்திரம்.

௩௪௭

இத்திரத் திவரைத் தியானிப்போர் தமக்கு மிவர்புகழ் வினவுவோர் தமக்குஞ்
சித்திக ளெவையுஞ் சித்தித்து மகிழ்வு சிறப்பமெஞ் ஞானமுஞ் சிறந்து
நித்திய நிலைபெற் றுயர்வற வுயர்ந்த நிமலநா ராயணன் பதமாம்
முத்தியு மெளிதிற பெற்றுநல் வாழ்வு முயல்வின ராகிவீற் றிருப்பார். (௩)

கோபிசந்தராஜன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகசரித்திரம் (௩௬) க்கு செய்யுள் (௧௨௬௩) .

முற்றிற்று.

(5)

(e)

(75)

(5)

(15)

 (σ_{π}')

(৬)

(ف)

(க)

தொகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி விவரம் கீழ்க்கண்டிருக்கிறது.

மற்றவர் துவாதச வக்கர மறையைச்
சொற்றன ரன்னது சொற்றிட வன்றே
பற்றற லாயினர் பண்ணே தேகம்
உற்றுள ஜானவி யொழுகொரு தீரம்.

(ம)

உளவொரு கிழமறை யவனிலு தித்தார்
அளவறு மகிழ்வின் ராயனை தந்தை
இளமைகொ ளெட்டென விசைதரும் யாண்டில்
வளவுப நயனம் கிழந்தனர் செய்தார்.

(மக)

அன்னதொர் மகனெவி டஞ்செல லாக
உன்னினு மேகவு ரம்பொலி வுற்றும்
பன்னின படிவச னங்கன்ப வித்தும்
முன்னிய சித்திகள் யாவமு டிந்தும்.

(மஉ)

ஏழிரு வித்தையு மியலறு பத்திற்
குழொரு நாலுள தொகையறு கலையும்
ஊழினு ணர்ந்தனர் யோகம் தெட்டும்
வாழ்வுற வாயுள்வ ளர்த்து வுதித்தார்.

(மங)

ஈரெழு தூறுவ ருடபரி யந்தம்
சாருற யமவச மாதற வீரந்தார்
நேருறு வார்த்திக நிலையடை யாமற்
பேருல கிற்பிர தாபமி குந்தார்.

(மச)

கானதெ சத்தொர்ம டெக்கரை தன்னில்
ஆனம டத்திலவ சிப்பது மாகி
ஊனமி லர்தகோ தாவிரி யுற்றும்
நானமி யற்றுவர் நாடொறு மம்மா.

(மரு)

ஏழிரு தூறுள சீடர்களெய்திச்
குழுற யோகுதொ டர்ந்தன ராகி
வாழ்வுறு வோனொனில் வல்லவ ரில்லை
ஆழ்கடல் குழல கத்தென லானார்

(மசு)

அன்னத றிந்தச ரீரிய னுண்மை
தன்னைய டக்குறு தத்துவ ஞானி
மன்னிய சீரள காபுரி வந்து
துன்னினர் பாலருள் குழுதி யென்ன.

(மள)

வினவிய சாங்கர்வி நோதமி தென்று
சொனவவ ருக்கொரு குழ்கடி தத்தை
முனமெழு தித்தெரி வோமென முன்னிப்
பினொழு தாதுமி ரிழந்தன டொன்ப.

(மஅ)

ஆசியு கன்றெழு தும்படி யானால்
தேசிக னாயுவர் சேர்தற காது
மாசறு தேவரீ டொன்றுவ னாந்தால்
ஆசறு நான்முதி யோனென லாலே.

(மக)

44 திருவாரூர் ஒலையா சுவாமிநாதர் பாஷாபலி லுது தோஷம்.

திருவாரூர் ஒலையா சுவாமிநாதர் பாஷாபலி லுது தோஷம்.

என்றுவெறுங்கடி தத்தினை யீந்து
சென்றவருக்கிது சேர்த்துதி யென்றோ
ஒன்றிய சீடனோ ருத்தனை யுய்த்தார்
நன்றென வான்வழி நண்ணின னன்னான்.

(உ௨)

பண்டரி நாதனை யுன்னுவோர் பக்கல்
அண்டின னீயுமு னறிஞரு ணர்ந்து
கொண்டது சாங்குர்கொ டுத்தது வன்றோ
வண்டவ வென்றிட வாமென வைத்தான்.

(உ௩)

ஊனமி லார்கடி தீதையு டைத்துத்
தானதெ முத்தில தீன்மைதெ ரிந்தே
நனமி லாவய தேழிரு நூறும்
போனது வெறுமையி தென்றது போலும்

(உ௪)

இத்தனை வயதுக ழிந்தின முஞ்சீர்
உத்தம ஞானமு ணர்ந்திலை யென்றோ
சுத்தசை தன்னிய சொருபம தெங்கும்
ஒத்தது பெரியது சிறியது ருதே.

(உ௫)

இளையது மூத்தது ஸ்வன்பதி லாது
கிளர்பொருண் மாய்கி டைத்தச ரீரத்
துளதினி யேனுமு ணர்ந்துகொ ளென்று
வளமுட நெழுதிவழங்கினர் மாதோ.

(உ௬)

வாங்கின சீடனெ முந்துடன் வந்து
சாங்கரி டத்தது தந்திட வாசித்
தாங்கதி னுட்பொருள் யாவமு ணர்ந்து
நீங்கின நான்வெறி சாப்பெடி தென்றே.

(உ௭)

ஈதெழு தினவரி வீச்சா யின்றே
ஆதர மொடுநரி சித்திவொமென்
நேதமி யற்றுவி யாக்கிர மேறித்
தீதியல் பாம்புசெ லுத்திட வந்தார்.

(உ௮)

வருவது சுவர்மிசைவைகின ரோர்ந்து
தெருவழி யேசுவர் செல்கென வேலி
மருவுறு சாங்கரை யெதிர்கொள வந்தார்
கருகின டொதிர்வரல் கண்டுக ளித்தார்.

(உ௯)

உயிரில் தேறின ருறமவர் முன்னே
உயிருள தேறின ருறமிக நாணிச்
செயிரறு மன்புசெ ழிக்கவி ழிந்து
செயிரறு மறிவரு டேசிக டொன்றே.

(உ௧௦)

நெடிதுப ணிந்துமு ணின்றனர் நீரோ
படியைய ளந்துறு பண்டரி நாதன்
அடியெனை யாள்கென வாலவி ழுற்கீழ்
முடிவறு தேசிக மூர்த்தியு முந்த்.

(உ௧௧)

சாங்க தேவர் சரித்திரம்.

சாங்க தேவர் சரித்திரம்.

இருவரு மொருமன மெய்திய பின்பு
மருவிய சூங்கரை வாழ்த்தினன் ஞானம்
அருளின ஞானந லாரிய ரிந்தத்
தருவடி நின்றவர் சார்குவர் மோக்கம்.

(௩௦)

என்றனர் சாங்கரையிலிடை மேவச்
சென்றனர் மங்கள தீர்த்தமதாடி
அன்றவா தங்கை நிரவானம தாக
ஒன்றது கண்டனர் சாங்கரொ ளரிந்தார்.

(௩௧)

மேயின சாங்கருண் மேவுத லின்றிப்
போயின ஞாயுறு போதறி முக்தா
பாயமெய்து ஞானப ரந்தனை யுற்றும்
ஆயிலை சுத்தந லறிவென வனபர்.

(௩௨)

உமதரி லீப்படி யுறுமென வறியேன்
மமக ஞாயென வந்தடி தாழ்ந்து
நமவென ஞானந லாரியர் நன்காய்
அமர்தர வாழ்த்தினர் சாங்கரையம்மா.

(௩௩)

சாங்கரு மற்றவர் சாற்றிய படியே
கீங்கறு ஞான மிகுந்து சிறப்ப
கீங்கறு முடலபி மானநெ கிழந்தே
ஒங்கரி நாமமு னைப்பவு வந்தார்.

(௩௪)

வேறு

ஞான தேவரன் நிரவுற வரிதிரு நாமம்
ஆன கீர்த்தனாஞ் செயத்தொடங் கினரதி லறைவார்
சன மேவுழிக் கலியுகத் தினிலெவர் களுக்கும்
தீன ரகஷக னாமமோ துறுமொரு செயலே.

(௩௫)

அன்றி வேறிலைத் தவமெனப் பாகவ தத்தில்
நன்று சொல்லினர் சுகரத னாலரி நாமம்
ஒன்ற வோதுறு மவரடி களிலுள வாகும்
துன்ற வோதிய நால்வகை முத்தியுந் துலங்க.

(௩௬)

நாம மேட று மவரடி றோணுவி னலத்தால்
தோம கன்றுழ வுலகமு முய்வுறுஞ் சொலுமிம்
மாம டந்தைமார் பினன்றிரு நாமத்தின் மஹிமை
யாம றைந்துமுற் றுறுங்கொலோ வென்றுத யத்தில்.

(௩௭)

விட்ட லன்றனக் காரதி செய்துமே வுறுவேர்க்
கிட்ட மாம்பிர சாதமு மருளின ரினிதாய்
மட்டி லன்புள சாங்கரை நோக்கிமா தவனை
முட்டில் பண்டரி போய்த்தரி சியுமென மொழிந்தார்.

(௩௮)

சென்று கண்டவர் தமையெலாம் பாவனாஞ் செய்யும்
மன்ற லந்துள வோனாரு பண்டரி வாழ்க்கை
நன்று நன்றென நால்வர்க்கும் வந்தனை நவின்னார்
ஒன்ற நல்விடை பெற்றனர் சாங்கரங் குடனே.

(௩௯)

சென்றவர்களை நோக்கி நாமம் சொல்லி

சென்றவர்களை நோக்கி நாமம் சொல்லி

தாளம் வீணைமத் தளமுத வியவெலாந் தயங்க
நீள வாமன னுமங்கன் வார். சொறு நிரம்ப
ஆள ரானவ ருடன்பயின் முணந்தா வேசு.
கோள ராய்நடந் தார்திருப் பண்டரி குறித்து

(சு௨)

கோபுரங்கண்டு சும்பிட்டுப் பாவசங் கொண்டு
மாபு ரந்தழு வலும்வணங் கலுநடித் தலுமாய்
மீபு ரந்தர நகரிகின் வேறிலை வம்மின்
ஒபு ரஞ்செல் வென்றன ரொருவருக் கொருவர்

(சு௩)

இவ்வி தத்தின சாய்நகர் சென்றவ ணிருக்கும்
செவ்வி பெற்றசா துக்களைக் கண்டுசே வித்து
மெய்வி திர்ப்புடன் றமுவினர் விதித்துண்ட மேவித்
தெய்வி கப்புனல் படிந்துபுண் டலிகரைச் சேர்ந்து.

(சு௪)

கண்டு பூசித்து நகர்வலம் வந்துகை குவித்துக்
கொண்டு கோபுர வாயிலிற் படிந்து சும்பிட்டு
மண்டு மன்பொடு கருடகம் பத்தடி வணங்கித்
தொண்டு கொண்டபாண் டிவங்களைக் கண்டடி தெர்முலான்.

(சு௫)

கோயிலுட் சென்று மகிழ்வுடன் றமுவிந் சும்பிட்டித்
தாயி லன்புள தயாரிதி தன்னைநேர் கண்டு
வாயி லேதுதி வரப்பர வசக்கண்ணீர் மல்கி
ஆயில்வேதமு மளவுரு வமலன்பா லன்பால்

(சு௬)

வழுத்தி னாபல வகைபெறுந் தோத்திரம் வாழ்த்திப்
பழுத்த பொன்னலர் மேன்மங்கை சத்திய பாமை
முழுத்த சீர்பெறு மாருதி கோயிற் கண்முந்தி
அழுத்து மன்பொடு கண்டுதோத் திரத்தொடஞ் சலித்தார்

(சு௭)

போற்று துஞ்சபா மண்டபம் போந்துகீர்த் தனங்கள்
சாற்றி நின்னுபின் சாங்கரச் சந்திரபாகை
ஆற்ற கன்கரைப் புறத்திலோர் மருங்கினி தமர்ந்து
நோற்றி ருந்தனர் தீர்த்தமா விட்டலனை நோக்க

(சு௮)

உணவு நித்தினா யொழிந்து முந் நாளள வுற்றார்
மணரி ரம்பு பைந் துளவினான் றீனமற வாமல்
அணவு மன்பினர் திடவயி ராக்கிய மறிந்தான்
வண்ணெ டங்கடல் போல்பவ னடுகிடி வந்தான்

(சு௯)

தனது மெய்வடி வத்தொடு தோன்றலுஞ் சாங்கர்
மனநி ரம்புறு மன்புட் னெழுந்து வந் தித்துக்
கனமி ருந்துதி சொல்லினர் நிறுநலங் கண்ணன்
அனகர் கைத்தலம் பற்றின னாற்றினுட் சென்றான்

(சு௧௦)

மணிம யத்தொரு மண்டபங் கண்டுமற் றதனுள்
அணிமி ருத்தசிங் காதனத் தகிலகா ரணனும்
துணிம னைப்பொருள் பொன்புவி நீனைபாற் றுலங்க
நணியி ருப்பதுங் கண்டுசந் திதியினை நண்ணி.

(சு௧௧)

புண்ட லீகரு நித்தரு முத்தரும் பொலியக்
கண்டு மிக்கதோ ரானந்த மேவினர் கனிந்து
தண்டுழாய்முகில் சந்நிதி முன்புசாஷ் டாங்க
தெண்ட னிட்டெழுந் தாடினர் பாடினர் சீர்த்தி

(௩௩)

பரவ சங்கொண்டு கண்களி லானந்த பாஷ்பம்
தரமு னிற்றினிற் சாங்கதே வரைத்தனி நோக்கிப்
பிரம ணைப்பெறு கண்ணனான் செங்கன்மேற் பெரிது
வரம எரித்துளேன் யாவர்க்கும் பேரின்பம் வாய்ப்ப.

(௩௪)

தீர்த்த மாகியும் க்ஷேத்திர மாகியுந் தெரியா
மூர்த்தி யாயுறை கின்றனன் முன்னு க முயலுன்
சீர்த்த பத்தியின் சிலத்தை மகிழ்ந்தனெ னுனக்கு
நேர்த்த நல்வரம் வேண்டுகென் ருனரு ணிரம்பி

(௩௫)

என்ன முன்னின்ற சாங்கர்தே வாதிதே வேரீ
நன்ன லந்தெரி யாவெனக் கருள்வதுன் னளினம்
அன்னபொற்சர ணத்தியா னத்தினை யன்றிப்
பின்ன டொன்றுமின் மெனவுறாத் தாரன்பு பெருகி

(௩௬)

நன்ற தாகுக வென்றன னந்தர்கோ னந்தன்
என்ற கண்ணனை யிறைஞ்சினர் வெளியில்வர் தேகிச்
சென்று கோயிலிற் பாண்டுரங் கனைத்தெரி சித்து
மன்ற லார்திரு நாரண புரம்வந்து வசித்தார்

(௩௭)

வேறு.

அங்குறு நாளி லோர்நா எவர்தியா னஞ்செய் போகில்
செங்கன்மே னிலவுந் தேவன் றிகழ்ந்தனன் சாங்கர் நோக்கிப்
பைங்கழல் வணங்கிப் போற்றப் பரமனுண் மகிழ்ந்து ரீ போய்ப்
பொங்கிநீர் நிரம்பு கோதா விரிக்கரை பொருந்தி நாளும்

(௩௮)

கேசவமூர்த்தியாகக் கிளர்ந்தசா எக்கி ராம
பூசனை புரிந்து வாழ்தி யெனவது பொருந்த நல்கி
மாசறு சோதி செல்ல மற்றவர் மகிழ்ந்து பெற்றுக்
காசவிரிகிளைநீர்க் கோதா விரிந்திக் கலையைச்சார்ந்தார்

(௩௯)

புண்ணிய தம்ப மென்று பொருந்துமோ ஞரில் யாரும்
நண்ணு மடங்கோ டித்து நல்குசா எக்கி ராமம்
கண்ணுந் பதிட்டை செய்து கனிந்தன்பு நிரம்பிப் பூசை
பண்ணின ராகி நாளும் பயின்றனர் சீட ரோடு

(௪௦)

பரமனைப் பாடி யங்குப் பயிலுநா ளினிற்கல் யான
புரமதிற் றனவா னாகிப் பொருந்துசங் கரனென் றேற
விரவுமோர் பார்ப்பான் வீந்தான் விதவையா யினம ணட்டி
இருதுவா யினான் னன்றி யிரங்கின ளழுது சோர்ந்தான்

(௪௧)

உளதனம் யாவுந் தான தருமங்க ள்ளருற்றி மைந்தன்
கிளரெலும் பெடுத்திப் போய்ப்பா கீரதி விடுதற் கெண்ணித்
தளர்வுறு மருகி யோடு காகியாத் தினைக்குச் சார்வான்
வளர்புகழ்ச் சாங்க தேவர் வசிக்குமூர் வந்தி றுத்தான்.

(௪௨)

சாங்கதேவர்சரித்திரம்.

வந்தவள் சாங்க தேவர் மகிமைகள் கேட்டன்னோரைச்
சின்னையிற் காண வெண்ணி மருகியுந் தானுஞ் சென்று
முந்து தான் வணங்கச் சாங்கர் மொழிந்தன ராகி பின்னர்
அந்தமில் மருகி தானு மவரடி பணிந்து நின்றான்

(சுரு)

சரிசுழ னிறைவு கண்டு சுமங்கலி யிவளென்஁றெண்ணி
அரியநன் மகனுண் டாக அனக்கென வாசி சொன்னார்
பெரியசோ னக்காள் கேட்டுப் பிள்ளையும் விதவைக் குண்டோ
தெரிவமைத் திவளை வேட்டோ னெனதொரு சிறுவன் செத்தான்.

(சுரு)

யாமிரு வருமன் னுன்ற நெலும்பினைக் கங்கை சேர்க்கப்
போயிடை நுமைச்சே வித்துப் போவது கருகி வந்தோம்
சாமிமற் றிவருக் காசி சாற்றிய துண்மைத் தாமோ
நோமிது வெனக்கண் ணீர்விட்டமுதன னுவன்றுநின்றான்

(சுரு)

நின்றவ டன்னை நோக்கி நிறைபுகழ்ச் சாங்க தேவர்
ஒன்றுமென் னுனாபொய் யாதுன் மருகிக்குப் புதல்வனுண்டாய்
நன்றுதுங் குலம்வி ளங்கு நாளுமென் றங்க முன்பு
துன்றுறப் புரிந்தங் வங்கந் தோய்வுறத் தீர்த்தம் பெய்து.

(சுரு)

அத்திதோய்ந் துறுதீர்த் தத்தை யளகத்தான் பருகச் செய்தார்
வித்ததாய் மருகி கர்ப்பம் விளங்குற வயிறு வாய்த்துப்
பத்துமா தமுஞ்சென் றீன்றான் பாலனைச் சாங்க தேவர்
புத்திரன் றனக்கி னாந்து பகல் செலப் புனிதஞ் செய்து.

(சுரு)

விட்டல னெண்ணு நாமம் விளங்குறப் புரிந்தா ளுரார்
மட்டறு மிகழ்வு செய்து வரமைந்தன் றனக்கைந் தாண்டி
கிட்டலு முபவீ தஞ்செய் கிறதற்கு நிச்ச யித்தார்
தட்டறு பாண்டு ரங்கன் சந்நிதிக் கழைத்துச் சென்றார்.

(சுரு)

சென்றனர் பாண்டு ரங்கன் சேவைசெய் தான பின்பு
நன்றதா முகூர்த்தந் தேர்ந்து நான்மறை யோரைக் கூவ
அன்றவர் மகன்றன் பூரு வோத்தர மறிந்திச் செய்கைக்
கொன்றல மென்னச் சாங்க ருந்தியங் கமலத் தோனால்.

(சுரு)

இம்மகன் பிறந்தா னுத லாலிதைக் குறித்து நீவிர்
தும்மன மிசைந்து போதல் செயுமென துவன்று வேண்டிச்
செம்மலர் மகள்கோ மான்றன் செயலினுற் பிறந்த தானால்
கைம்மைதன் மகன்செய் கைக்கு வருவனோ காணவென்றார்.

(சுரு)

வருவன்விட் டலனென் றோகி மதித்துண்ட தீரத் தெய்திப்
பெருகமு தாதி யாவு மமைத்திரு பிறப்போர் மேவக்
கருகினர் கூவப் பார்ப்பார் கண்ணன்வந் தனனோ வென்றார்
கிருவரன் வந்தா னென்றார் செப்பிய தறிவோ மென்று

(சுரு)

மேவினர் கோயி னோக்க விட்டலன் றனைக்கா னாமல்
மாவியப் படைந்து போந்தார் மதித்துண்டக் கரையி னோக்கக்
கூவிய மறையோர் வந்தா னெனச்சுதர்ப் புஜங்கு லாவத்
தாவிலின் னமுது பெய்யச் சார்ந்தகண் ணனைக்கண் டார்கள்.

(சுரு)

வினாக்கள் பதில்கள்
பக்கம் 100

அய்யங்குண்டி 2-ம் பாகம் 1-ம் பாகம் 2-ம் பாகம் 3-ம் பாகம் 4-ம் பாகம் 5-ம் பாகம் 6-ம் பாகம் 7-ம் பாகம் 8-ம் பாகம் 9-ம் பாகம் 10-ம் பாகம் 11-ம் பாகம் 12-ம் பாகம் 13-ம் பாகம் 14-ம் பாகம் 15-ம் பாகம் 16-ம் பாகம் 17-ம் பாகம் 18-ம் பாகம் 19-ம் பாகம் 20-ம் பாகம் 21-ம் பாகம் 22-ம் பாகம் 23-ம் பாகம் 24-ம் பாகம் 25-ம் பாகம் 26-ம் பாகம் 27-ம் பாகம் 28-ம் பாகம் 29-ம் பாகம் 30-ம் பாகம் 31-ம் பாகம் 32-ம் பாகம் 33-ம் பாகம் 34-ம் பாகம் 35-ம் பாகம் 36-ம் பாகம் 37-ம் பாகம் 38-ம் பாகம் 39-ம் பாகம் 40-ம் பாகம் 41-ம் பாகம் 42-ம் பாகம் 43-ம் பாகம் 44-ம் பாகம் 45-ம் பாகம் 46-ம் பாகம் 47-ம் பாகம் 48-ம் பாகம் 49-ம் பாகம் 50-ம் பாகம் 51-ம் பாகம் 52-ம் பாகம் 53-ம் பாகம் 54-ம் பாகம் 55-ம் பாகம் 56-ம் பாகம் 57-ம் பாகம் 58-ம் பாகம் 59-ம் பாகம் 60-ம் பாகம் 61-ம் பாகம் 62-ம் பாகம் 63-ம் பாகம் 64-ம் பாகம் 65-ம் பாகம் 66-ம் பாகம் 67-ம் பாகம் 68-ம் பாகம் 69-ம் பாகம் 70-ம் பாகம் 71-ம் பாகம் 72-ம் பாகம் 73-ம் பாகம் 74-ம் பாகம் 75-ம் பாகம் 76-ம் பாகம் 77-ம் பாகம் 78-ம் பாகம் 79-ம் பாகம் 80-ம் பாகம் 81-ம் பாகம் 82-ம் பாகம் 83-ம் பாகம் 84-ம் பாகம் 85-ம் பாகம் 86-ம் பாகம் 87-ம் பாகம் 88-ம் பாகம் 89-ம் பாகம் 90-ம் பாகம் 91-ம் பாகம் 92-ம் பாகம் 93-ம் பாகம் 94-ம் பாகம் 95-ம் பாகம் 96-ம் பாகம் 97-ம் பாகம் 98-ம் பாகம் 99-ம் பாகம் 100-ம் பாகம்

வியந்தன நிர்த்து கூர்ந்து மேவுசாங் கரைப்பு கழிந்து
நயந்துசெய் விலைமுடித்து நல்லமு துண்டு சென்றார்
உயர்ந்தநற் குணத்துச் சாங்கர் மூவரோடு லகம் பூத்தோன்
இயைந்தகேள்யிலிற் போய்ச் சேவித் தேத்தினர் விடையும் பெற்றார் (எடு)

மீண்டுதொ முறையு மூர்க்கு மேவின நிருக்கத் தேந்தார்
ஆண்டுளோர்யாரும் போற்ற வம்மக னணிவி வாகம்
புண்டுறப் புரிந்து சின்னாப் போனபின் மகன்மே லன்பு
நூண்டுற வருன்பு நிந்து சொற்றனர் விரத மாக (எசு)

கடகங்கார் திகையென் றோது மதிதொழங் ககனந் தீண்டும்
தடமதில் சூழ்வ தான பண்டரி சார்ந்து நின்ற
குடநட மகிழ்வோன் றன்னைக் கும்பிட்டு வருக வென்று
கிடமுற வுரைத்துச் சென்றார் துரோக (எஉ)

வேறு

வருவழி தனிற்ற ஸரிலே வாரும் யாதவ பண்டிதர் மகிழ்ந்தார்
அருண்மிகு சாங்கர் வருகிறு னொனக்கேட்டவர்தமை யெதிர்கொளச் சென்று
நிருவடி புணிந்தங் கவரஞ் பெற்றுத் திகழ்வயி ராக்கிய ஞானம்
பெருகின்று ராகி ஹரிதிரு நாமம் பேணிந் தவருடன் செல்ல (எசு)

முயன்றன் ரதுதேர் தெழுமதிச் சூலின் முதிர்ந்தமற் றவர்க்கிழ் துணைவி
நயந்தெரி கணவ ருறவினர் தடைக்கு நணுகுறு துடன்பினர் நடந்தான்
வியந்துபண் டதருஞ் சாங்கர்பின் ரொடர்ந்து வினாவும்ச் சூலின் னடையில்
அயர்ந்துபின் செலுங்கான் மதிநிறை வாயிற் றணிமகி தீரத்தினருகில். (எசு)

உறுபிர மார ணியத்தினில் வயாக்கொண் டினைவு லாயின ளந்தோ
பெறுமமை யத்தென் கணவரோ சாங்கர் பின்றொடர்ந் தேகின ரிங்கே
மறுகுமென் றனக்கோர் துணையிலே குருவாய் மன்னிய சாங்கரோ துணையாய்ச்
சிறுமியென்வருத்தந் தீர்த்தல்செய்யாரோ வெனச்சொலித் தேம்பின ளழுதான்

அக்கணத் துற்றான் றுவரையிற் கண்ண னரிவைதன் னுருக்கொடு தோன்ற
மைக்கணம் மடந்தை நோக்கியெங் கிருந்து வருகிறுயம்மற யென்னச்
சக்கர பாணி நின்வயா நீக்கச் சாங்கரிங் கனுப்பினு னொன்பர்
சக்கிரநஷ் னாபாயி யென்றத்தவடவி தன்னிலோ ருரமைத் தன்னே (எசு)

அமைத்தகூ ரதிலோர்மனைவர மெள்ள வலுத்தவ டனைப்புக் விருத்திச்
சமைத்துயசார மெளிகினிற் றனையன் றனைப்பெறச் செய்துதாய் சேய்க்கோர்
குமைப்பின் றாக வுபசரித் தினிதோர் மதிவரை கூடியங்கிருக்க
நமைப்புந் தருள்வோன் றுவரையைச் சாங்கர் நண்ணினர்கோமதி நதியில் (எசு)

மும்மதியுளவும் வழியுள தீர்த்த முயன்றினி தாடிய முறைபோல்,
அம்மணி நீரி லாடினர் கண்ண னமர்திருக் கோயிலுட் சென்று
கைம்மலர் முகிழ்த்தட் டாங்கம தாகக் கனிவொடு வணங்கியக் கண்ணன்
தம்மனத் தமையக் கருகினர் தோன்றத் தருகிகண் டவன்செய லறிந்தார் (எஅ)

நாதனுக் கென்னு னந்தனைப் பெறச்செய் காரிய நண்ணிற்றே யென்று
வேதனை மிகுந்து மகப்பெறுவித்த வீட்டகத் திற்தனி வினாந்து
போதரல் செய்தங் கம்மனைவாசற் குப்பைபோக் குறுஞ்செயல் பொருந்தும்
மாதவனு மாகினைக்கண்டார் மற்றவன் வந்து கும்பிட்டான். (எசு)

கோவிலுள் தலைகளைப் போகவேண்டுமாறுபுறமுள்ளுள்
அயர்ந்தவர்களைப் போகவேண்டுமாறுபுறமுள்ளுள்

ஆயவ னுறுசெய லறிந்து சாங்கர்தாம்
தீயவன் நீமையைத் தீர்க்க வெண்ணினார்
போயவன் மடத்திடைப் புருதக் கண்டவன்
மேயநன் நயத்தொடா சனத்தின் மேவென்றான் (௧௦)

ஆசனத் தின்செய லறிந்து நோக்கலும்
தேசனல் பட்டது தீர்ந்து போயிற்றால்
மாசடை மனத்தினன் கண்டு மாழ்கினான்
பேசலன் வாய்நளி பயந்து பேசுவான். (௧௧)

இத்தவி சான்மிரு மகிமை யேற்றயான்
அத்தநும் மகிமையை யறிவு ருதுசெய்
கைத்தவென் பிழைதனைக் கமைசெய் தான்கெனச்
சித்தர்தஞ் சேவடி சேவித் தானரோ (௧௨)

கண்டஜங் கமர்சன கனுக்கு வைத்தபேர்
கொண்டதால் வினைவதென் கொலோவென் றஞ்சியே
அண்டருஞ் சிறையிடை யதனை வைத்தனர்
ஒண்டவ ருடனய லேகி யுற்றனர் (௧௩)

அஞ்சுநா றளவின ரான ஜங்கமர்
விஞ்சுறு சுவையமு தமைத்து வேண்டிட,
துஞ்சுநப் போனக முணத்தொ டங்குபோ
தெஞ்சுந லின்றிப்பூ ணிலிங்கங் கைக்கொள்வார். (௧௪)

ஃபாதுவற நோக்கினர் போர்த்து றுந்துணி
அதினுறு மிலிங்கமின் றாகச் சாங்கரைத்
துதிசெயா தியற்றிய தோமி லாயதென்
மெதிர்செலீஇச் சாங்கருக் கியன்ற தோதினார். (௧௫)

பற்பல முகமனும் பகர்ந்து மற்றவர்
பொற்பதம் பணிந்துசெய் பிழைபொ றுத்தெங்கள்
சிற்பரக் குறிவரச் செய்யு மென்றனர்
சொற்படி கேட்டெதிர் சொல்லு கின்றனர். (௧௬)

நீயிர்சேர் நாய்கனை நிரம்பப் பட்டினி
யாயிற வறையடை யடைத்து வைத்ததால்
மேயின பசிகொடு விழுங்கிற் றென்றனர்
நாயிது புரியுமோ நலில்வ துண்மையேல். (௧௭)

குறாமுக வாய்ச்சிவக் குறியெ லாம்வர
வினாவினிற் றருகென வெளிக்கொண் டக்கனைப்
புரைதவிர் வோர்வயிற் பொருந்த வுய்த்தனர்
இனாயென விழுங்கிய விலிங்கம் யாவையும். (௧௮)

அக்கநீ கக்கென வருட்கொண் டோதநாய்
கக்கவைஞ் ஞாறிவிங் கங்க னும்விழத்
தொக்கவை கண்டனர் வியப்புத் தோன்றிமே
தக்கயோ கத்தினிச் சாங்க தேவர்தான். (௧௯)

தீயவன் நீமையைத் தீர்க்க வெண்ணினார்

பணிந்தெழுந் தும்பெரு மகிமைப் பண்பினை
அணிந்துனாத் திடவெவ் ரால டங்கும்யாம்
துணிந்துடைச் சுருவங்க டுடைத்துச் சூதெலாம்
தணிந்துமைச் சரண்புகத் தக்க வாசெய்தீர்.

(௩௩)

ஆதலா ஸெம்மையீ டேற்றற் கச்சதன்
போதரல் செய்தன னென்று புந்தியில்
காதல்கொண் டனமெனக் கழறு வோர்தமை,
தீதற நோக்கினர் செப்பு கின்றனர்.

(௩௪)

முன்புபோற் றீமைகண் முயல்கி லாநிறைக்
கன்புசெய் தரியடி யாரைப் பூசித்துத்
துன்புதீர்ந் திருமெனச் சொல்லிப் பேதரி
என்புரஞ் சேர்ந்தனர் யாவ ரோடுமே.

(௩௫)

வேறு.

நானம் புரிந்து புரிபூ சையுநன்கு செய்தோர்
தானங் குலாவி யரிசீர்த் தனந்தாஞ்செய் காலை
ஆனந்த மேவி யவணுள் எவர்கேட் டிருக்க
ஊனத் தவிர்த்து திருமா லடிக்குண்மை யன்போன்.

(௩௬)

ஹரிதா சருக்கு மிகுமண் பின்னந்த ராஜன்.
பெரிதா தரிக்க வுறும்வே தியன்பேர்வீ லன்பர்
புரிசீர்த்த நங்கன் வினாயுற் றனன்பொங்கு மன்பாய்
விரிதா சருக்குப் பிரசாத மெய்யன்பர் நல்கி.

(௩௭)

விடைநல்க லாக வரும்வே தியன்மேவு சாங்கர்
புடைவந் திறைஞ்சி யெமையாட் கொளப்போந்த சாமி
மிடையிந்த லுரி னரசன் மிகுதுஷ்டன் வெய்யோன்
இடையொன்று வேத ரரிகோ வயினிற்று வேசி.

(௩௮)

ஆனன் மனைவி விடப்பாம்பி னாலாவி தீர்ந்து
போனா ளதலை வருகின் றிலன்போன தின்றேல்
தானான் புவிமீ தரிசீர்த் தனஞ்சாற்ற லுற்றால்
நோனா னவனாக் கடிவான் மிகநோ வியழப்பான்.

(௩௯)

திருமால் புகழ்நீ ருணாத்திங் குறஞ்செய்தி கேட்டால்
வருவான் வருத்த வெனச்சாங்க ரவ்வார்த்தை கேட்டுப்
பொருபாம் பின்மாண்டா னெழச்செய் குவன்டோந்து வேந்தர்
கொருவாய்மை கூறு கெனச்சொல் வினருள் எரிநங்கி.

(௪௦)

உடனவே தியனன் நெனவோடி மன்னற் குணத்தான்
திடனே யெனிற்குட வுதியிங் கெனவேந்து செப்பப்
படநா கணப்பன் எரியன்றெண்டர் தம்பக்கன் மேவி
அடன்மே வியகோன் வரச்சொன் னதையாங் குணத்தான்

(௪௧)

குழுவும்பல் சீட ரொடுமால் பெயர்கூறி வந்தார்
வழுவின்று சாங்கர் வரல்கண் டெதிர்வந்து மன்னன்
பழுகின் றழைத்தோர் தவிசே றுறும்பாங்கு செய்து
முழுதும் புகழ்ந்து விடந்தீர்க்க முந்துற் றுளோரால்

(௪௨)

பொருத்திற் புகழ்நீ ருணாத்திங் குறஞ்செய்தி கேட்டால் வருவான் வருத்த வெனச்சாங்க ரவ்வார்த்தை கேட்டுப் பொருபாம் பின்மாண்டா னெழச்செய் குவன்டோந்து வேந்தர் கொருவாய்மை கூறு கெனச்சொல் வினருள் எரிநங்கி உடனவே தியனன் நெனவோடி மன்னற் குணத்தான் திடனே யெனிற்குட வுதியிங் கெனவேந்து செப்பப் படநா கணப்பன் எரியன்றெண்டர் தம்பக்கன் மேவி அடன்மே வியகோன் வரச்சொன் னதையாங் குணத்தான் குழுவும்பல் சீட ரொடுமால் பெயர்கூறி வந்தார் வழுவின்று சாங்கர் வரல்கண் டெதிர்வந்து மன்னன் பழுகின் றழைத்தோர் தவிசே றுறும்பாங்கு செய்து முழுதும் புகழ்ந்து விடந்தீர்க்க முந்துற் றுளோரால்

செய்யுந் திரங்கள் பலசெய்து மென்றேவி யானான்
உய்யுந் திரமொன் றிலளா லுதரங் கிழித்துப்
பெய்யுந் திரமா மணப்பைந் துகள்பெய்து வைத்தேன்
நையுந் திரங்கொண் ளெனன்கு நாளாக நானே

(௩௦)

நானாக் கழினைக் கொடுநண்ணி மசினில் வைக்கும்
கோளைக் கருதித் துணிவுந் துளங்கொண் டிருக்கும்
வேளைக் கெதிர்மே வினிர்சாமி நீர்வெவ் விடங்கொண்
டானைப் பிழைப்பித்திடினும்மை யொப்பாவ ரானே

(௩௦௧)

என்றோத லுஞ்சாங்க தேவோர் துளசித் தளத்தை
நன்றே யழன்மே லிடுகென் றவன்கையி னல்கக்
குன்றே புறாதோ ளவனன் றெனக்கொண்டு ளோகித்
தன்றேவி தன்மே லிடமந் தவடா னெழுந்தான்

(௩௦௨)

எழுந்தா ளிடவார வாரித்திடவேந்தல் கண்டு
செழுந்தர் மரைபோன் முகந்தே சறவார்த்தை செப்ப
அழுந்தா தரத்தோ டவன்பே சலளாகி யார்க்கக்
கொழுந்தா ரரச னீதுவென் னெனக்கூசி யஞ்சி

(௩௦௩)

வெளிவந்து சாங்க ரிடையென் மனைவிக்கி னாவி
தெளிவந்து முன்னை நினைவின்றி யென்றோ சிலம்பிக்
களிவந் திலாமை யறுகின் றனள்கண்ண னன்பால்
ஒளிவந்த சீரி னிறுவீ டெனவோதி நின்றான்

(௩௦௪)

அவன்சொன் னதுகேட்டு ந்போ யுனதன்பி னானே
எவன்செய் வதுநா னுனக்கென்று கூறன் னவன்யாவ தேனும்
நவன்செய் திடச்செப் புறிலொப் புறுகென்று நாளும்
தவன்செய் துயர்ந்தோர் மயக்கந்தெறச் சாற்றினாரே

(௩௦௫)

நன்றென் றிசைந்து மனையாள் வயினண்ணி யோத
இன்றென்னை யுய்யப் புரிந்தோர் வயின்யானு நீயும்
சென்றின்பு கூரச் சரணு கதிகெய்து வேண்டி
நின்றின்னு மன்னா டொதுவேண் டினு நேர்தல் வேண்டும்.

(௩௦௬)

இவைசெய் திலையேற் பிழையே னெனவேந்த னீசொன்
னைவைசெய்வ லென்றன் னவளோ டவார்சார்பின் மேலி
எவைகொல் லினினும் பணியே புரிவேமெ னுத்தி
நவைகொய் தவர்தான் பணிந்தேத்தி முனண்ணி நின்றான்

(௩௦௭)

உன்னா லு முன்னை யுறுவோ ரினுமூரி லெங்கும்
மன்னா லயங்கண் மறைவே தியர்வைகு கோக்கன்
இன்னா வுரம லரிதா சனாயேத்தி யன்பு
பன்னா லு மேவி யரசா ளுதிபண்பொ டென்றார்.

(௩௦௮)

குருசாமி சொல்லு! எதுகேட் ளெங்கொண்டு நன்றென்
றுருகா தரத்தி டென்மெத் திரிக்குண்மை யாகத்
திருகாது சாமி யுணர்சொற் படிசெய்தி யென்று
சருகா சலிக்குண் மசிழ்வாக வுந்தா னமைந்தான்.

(௩௦௯)

சுருகா சலிக்குண் மசிழ்வாக வுந்தா னமைந்தான்.

(122)

(1725)

1722)

(172.17)

(1125)

(നമുക്കു)

 $(11\pi 2.5\sigma)$

(ନା ୧୬)

(നമു)

௩௬௨

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

ஜயஜயா காரஞ்செய் தரிநாமங் களைப்புகழ்ந்து சமாதியுசை
இயல்வொடுசெய் தவரவர்தம் மிருப்பிடஞ்சென் றாற்பின்ன ரீராறாண்டு
பெயர்வுறத்தம் மினையருமா ரனுக்கன்போ டெதிர்தோன்றிப் பெறற்குறாத
உயர்வுறுநல் லுபதேச முதவிவிட்ட லன்றனக்கு ஞற்றாரசாங்கர். (௩௨௯)

சாங்கதேவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகசரித்திரம் யுக-க்கு செய்யுள் தூகுகி

முற்றிற்று.

சோகாமேளர்சரித்திரம்

உலகவை சூந்தமா யுற்றபண் டரியிலே
இலகுபஞ் சமசூலத் திற்பிறந் தார்நலம்
விலகலின் றுறுசொகா மேளநொன் பார்தினம்
நிலவுதுண் டுத்திலே நெடிதுவந் தாடுவார்.

(க)

அரிதிறு நாமமே அமுதபா னமதெனப்
பெரிதுகொண் டாடியப் பெருகுமூர் சூழ்வதாய்
மருவுதண் ளெவினாண் வளர்பெருங் கோயின்முன்
கருகிவந் தனைசெய்வார் கணிதயில் லாததோ-

(உ)

ஆனபின் றங்குடும் பத்தைர கூழிணசெயற்
கூனமின் றுழுவர்பின் பொருகினந் தன்னிலே
ஞானசஞ் சீவியாய் நவில்வீடோ பாவின்முன்
போனவன் பீரையெதிர்த் தனர்கிலோர் புகலுவார்.

(ங)

கோயிலுட் பூஞ்சுதுங் கொண்டலைக் காணவும்
நீயியைந் தவ்வுலாய் நெடிதுகும் பிடுதலுண்
டாயினென் வரும்கத் தாயலுண் விழையுமோர்
நாயினென் பார்தமை நனிபணிந் துணைசெய்வார்.

(ச)

சினகரம் புகுதுவுந் தேவனைக் காணவும்
எனதுபுன் குலமொவா தாயினு மிரவிதான்
உனரும்யோ சீனையிலக் கத்திலுந் ருலுநீர்
வனசமா மலர்செவே மலர்கிலா தொழியுமோ.

(ரு)

சந்திர னளவுரட் டுத்ததிந் றங்கினும்
உந்துநே மிப்புளந் கிணாதரா தொழிவனே
அந்தநீ திப்புந் கடியெனுக் கச்சுதன்
தந்திடா தொழிவனே தனதுசே வடியையே.

(ஸ்)

தூரரின் றிடுவதென் குலமுடைத் தொன்மையே
ஏரதன் றென்விழித் திடுதலா லிலையன்
பேர்திறொன் னுவர்தமைப் பிரிவுகொண் டுனிதுதஞ்
சார்விடந் துன்னி னாரரிபதந் தவர்கிலார்.

(ன்)

அன்றிரா விமலன்வந் தவரையன் பொடுவரு
கென்றுகோ யிலினகத் தெய்தவைத் திரவெலாம்
நன்றுபே சின்னுனை நான்விடே னாமனே
முன்றுமுன் பொழுதுநின் னினைவினெய் தினனென

(அ)

அதுவினாய் நீயநா தரையளித் தருள்வதே
கதுவுமுன் செயலெனக் கழல்பணிந் தினிதினார்
வதுவிடிந் திடுமுனே வரும்வார்க் சுகர்தெரிந்
திதுவெனே புதுமையிந் கியலுவோ டொவொன.

(து)

இவ் பாறையின் மீதுள்ள சோகாமேளர்சரித்திரம்

(d)

(u2)

 $(U, \mathcal{F}_0)$
$$(\bar{u}, \bar{F})$$

(50)

(D.57)

(10)

(b-e)

(105)

தாம்வரும் பொழுதுவேப் பந்தருக் கீழ்நிகழ்ந்
தாமதிங் குற்றதென் நகம்பெவீ இளையயனை
மாமகிழ்ந் தூற்றசீர் மார்பனே புலையரும்
யாமுமொப் பேயுணக் தென்பதோர்இலமரோ

பிழைபொறுத் தருள்கெனப் பெரிதுகொண் டாடிமா
லுழைவிடுத்தோடி வந் துற்றதா சராமிகும்
விழைவுடன் கண்டித் விமலனன் பதனிலே
தழைவதா யுனதுவ சஞ்செய்தா யறிகிலேம்

(உ௨)

ஆதலா னீயெம்மே லருள்செய்தங் கவனிடம்
போதுவா யெனவழைத் தங்குளே புகவிடக்
காதலோ டமலனக் கண்டுசோ காமேளர்
கோதுறா தணையமுன் குறியெலாம் போயவே

(உ௧)

அந்தவா றுனதங் கணவருந் தெரிவுதாய்
வந்துகொண் டாடினார் வருசோகா மேளரும்
எந்துமோர் துடையிலா தன்றுதொட் டென்றுமே
மூந்துவா ராயினார் முதல்வனார் கோயிலே

(உ௨)

சோகாமேளர் திருவழிகளேசரணம்

ஆகசரித்திரம் டெ-க்கு செய்யுள் துறாஉரு.

முற்றிற்று.

கபீர்தாசர்சீடராகிய

பத்மநாபவேதியர்சரித்திரம்

திருநெல்வேலி

காசிப்பதி தனிலோர்வணி கன்செல்வநி றைந்தோன்
மாசற்றவ னுக்கைந்துநன் மகவுந்நிரு மாணுந்
தேசிற்பொலி மணியாளுகுண வதியுழைன சேரக்
காசற்றறு முறவோர்பலர் கவினத்திகழ் நாளில்

(க)

குட்டப்பிணி யுடன்மேயது குழைபுண்மி கலாகி
முட்டக்கிரு மிகன்புண்டொறு மொய்த்துத்துயர் செய்யக்
கிட்டத்தகு மவர்கிட்டில ராகக்கெடு நாற்றம்
எட்டப்படு துண்பத்திடை மெய்த்தான்வெகு காலம்

(உ)

நற்செய்கைகள் பலவும்புரி நல்லோன்மிக நல்லோர்
இச்சைப்படி பிலநல்லற மெல்லாமியை வித்தும்
மெய்ச்சப்படுபுகாரநல் விதமொப்பன செய்தும்
எச்சப்பட வினவாகிய தெதுசெய்யினு நோயே

(ங)

பிணியாற்றல னாணுறு பெரியோர்தயை யழையா,
தணியாதுத் நோய்சானவி தனிலெண்ணிவி டற்கே
துணிவாயினி துடனேகொடு தொலைமின்னென வேண்ட
எணியாங்கவ டொல்லாமினி யென்செய்குவ தென்றே

(ச)

இசைவினங்கி செய்யாவிடி. லெய்தும்பழி யெனவே
நசைதுன்றின டொல்லோர்களு நனிதுன்றின ராகி
அசைவினங்கி தவனைக்கொடு வருஜானவி யருகே
மிசையொண்கரை யிடைவந்தனர் விடவேதுணி வுற்றார்

(ரு)

அப்போதின் லதுகண்டவர் யாருங்குழு வாகத்
துய்ப்பேரரி பெயராயப துமநாபொன் மறையோர்
ஒப்போவ்நீராடிட வுற்றாரது கண்டே
இப்போதிவ் ணெய்துங்குழு வேதென்றயல் வந்தார்.

(க்)

கையிற்சுப் மீணியுந்திகழ் களனிற்சூலை வடமு
மெய்யிற்றிரு நாமம்பனி ரண்டெனினி மின்னப்
பொய்யற்றறு நாவச்சுத னாமம்பல புகல
மையற்றவ ிடுக்கேகுழு வாய்ப்பேதென வகுத்தார்.

(எ)

ஐயாவின்வணிகன்மிக வறமேநனி புரிவான்
மெய்யார்விட நோய்தீர்கலன் விளிவானதி யிடையே
உய்யானென் லால்வந்தனனுறவோடென வுரைத்தார்
பொய்யாதத் துகேட்டனர் புகழ்வார்வரு மறையோர்

(அ)

மாணதன ஐயம்மம்பல வகையுட்புக லின்றி
ஆனாய்நர ஐயம்மம்பெற லரிதன்னது பெற்றும்
வினாய்நதி யிடைவீழ்ந்துயிர் விட்டானர கெய்துங்
கோணதன நோய்போக்கிட வலதுண்டது குறிக்கில்

(க)

நாரப்புய லனையானது ராமவெனு நாமம்
சுரக்கர முக்காற்சொலி லுடனேபிணி யெல்லார்
தீர்த்தரு நீவினது செப்புங்கடி தென்ன
ஆர்த்தனைபேருஞ்சொல வவனுஞ்சொலு மளவே

(ங)

புண்ணும்படி வசியுந்தவர் புரமோடெழில் வணிகன்
நண்ணும்படி யாணுவரு காரும்வினை தீர்த்தார்
விண்ணும்படி யும்போற்றுறு விமலன்றிரு நாமம்
எண்ணும்படி யுளாசெய்தவரி ருதாள்மிசை வீழ்ந்தார்

(கக)

விழுந்தேபல துதிசெய்தனர் விசுவோத்தர ணஞ்செய்
கொழுந்தே மறைக் குலத்துக்கொரு கோவெயெங்க டேவே
செழுந்தேசுற வினைதீர்த்தருள் செய்தோயெனப் புகழ்ந்தே
எழுந்தேகினர் காசிப்பதி யெல்லோர்களு மின்பாய்

(ஙஉ)

அவரிற்சிலர் மறைவேதியுக் கருள்செய்தக பிரர்
பவனத்திடை வந்தேயவர் பாதங்கன்ப ணிந்து
நவமிக்குள வுமையண்டின நற்சீடர்மென் மேலுந்
தவமிக்கவ ரிரண்டக்கரந் தன்னுற்பிணி தீர்த்தார்

(ஙங)

இவ்வகற்பொருள் வரைநீரெல்லோர்க்குமே உபயோகித்தருளாகியே புகழ்ந்தே.

மூக்காற்சொலச் செய்திநகர் முழுதும்மது வேசொற்
றெக்காலமு மிருக்கும்படி யிசைவித்தன டொன்ன
அக்காலையி லதுகேட்டருள மைகின்றக பீரர்
மிக்காகிய விரண்டக்கர விழுச்சீர் சொல லுற்றார்.

(யச)

சதகோடியெ ணுளராமன சரிதந்தனை மூன்று
விதமாகிய வுலகங்களு முயன்றேநனிவிரும்ப
அதுமேவுறப் பருத்திந்திட வதில்விஞ்சு மோர்குலோகம்
பகிணறிரு மேவக்கரம் பருத்திந்ததில் விஞ்சும்.

(யச)

ஈரக்கர மரணர்தமக் கென்றேகொடு விடத்தால்
சாரப்படு நோய்தீர்ந்தன ரதனற்றனி ராமப்
பேரொப்பதொர் பேர்வேறிலை யதையோர்தரம் பேசில்
தீரப்படும் வினையாவையு முக்காற்சொலல் சிறப்பே.

(யச)

ஆவ்வேதிய னப்பேரின தருமைப்பெரு மைகளைச்
செவ்வேயறி யானென்பது செவ்வாய்த்திட வந்தார்
மெய்வேதியர் தந்தேசிகர் மென்கான்மிசை வீழ்ந்து
எவ்வேலையுந் துதித்தேசுகத் திருந்தார்பெரி தென்றும்.

(யச)

பத்மநாபவேதியர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் ஐயு-க்கு செய்யுள் கூடாகுற.

முற்றிற்று.

ரோகிதாசர்சரித்திரம்

சுரும வேலைபுரி சக்கிலி யர்க்குள்
ஒருவர் யாவரிலு முத்தம ரோதில்
மருவு றுஞ்சம தமாகிடு ணங்கள்
பெருகு வோர்வைண வத்ததி பெட்பார்.

(ச)

பரர்த மக்குபக ரித்தருள் பண்பார்
நரஹ ரிக்கினிய நல்லுயிர் போல்வார்
விரவு யிர்க்கருள்வி னைப்பவர் மாலப்
பரவு சற்றினர்ப தம்பணி நேயர்.

(உ)

யாத்தி ரைக்கணுறு வோர்களை யண்மித்
தோத்தி ரித்துபசு ரிப்பவர் சில்லோர்
சீர்த்தி டத்தமுப தேசம் வகுத்தந்
கேத்தி டப்பெரிது மின்புறு சீலர்.

(௩)

நாளும் வைகறையெழுந்து நயந்து
மூனும் வெம்பசித ணிர்த்தபின் முந்தி
நீளு நீர்முழுதி நேயனா யென்றும்
ஆளு நாயகனை யர்ச்சனை செய்வார்.

(௪)

கலியு கத்தில்மிரு காய்ப்பசி யுற்றால்
மெலுவு றுத்திமன மெய்யுணர் வெய்தா
தலைவு நப்புரிபு மாதவி னுண்டே
பொலிவு நப்புரிவர் பூசைபி னன்னார்

(௫)

நாமம் ரோகியென நாட்டவர் கூறத்
தாமி யன்றவர் தனித்தொரு நாளில்
தோம றம்புனறு ருத்திநி ரப்பி
ஆம தாயமடி யாசனம் யாவும்

(௬)

தோலி னுலமைவு செய்துது ழாய்சேர்
வாலி தாயவனம் வந்துபு குந்து
நாது வேதமுந வின்றறி யாத
மால தாயமடி வைவ வந்தனை செய்தார்.

(௭)

பக்கன் மேவினனோர் பனவன வற்குத்
தக்க தாகவுப சாரமி யற்றி
மிக்கு யர்த்தவவன் விஞ்சின தேசா
ளக்கி ராமசப ரிச்செயல் யார்க்கும்

(௮)

அன்ன தைச்சுரும மீதி லமைத்துத்
துன்னு பூசைசெய றாயது தானே
என்ன விப்பரிசி யற்றினை யீது
பன்னு வேதியர்ப ராவுவ தன்றோ.

(௯)

என்று வேதியனி யம்பிய யாவும்
நன்று ரோகியெனு நல்லவர் கேட்டே
என்றும் யாவையினு மெய்திய மாலத்
துன்று கின்றமன நிற்பது தோலே.

(௧௦)

துதிசெய் நாவுமொரு தோலை வோநேர்
விதிக்கொள் பூசைபுரி கைமிகு தோலே
முதிரு மூவகையு முந்திய வான்மாப்
பதித லுஞ்சுரும மூடிய பையே.

(௧௧)

எனவு னைப்புதனை மெய்திய பார்ப்பான்
வினவி முப்புரியின் மேவுப வீதம்
புணையும் வேதியர்க ளேபுகல் பூசை
தனையி யற்றுமவர் மற்றையர் சாலார்.

(௧௨)

ரோகிதாசர் சரித்திரம்

நீயி வாறுசெய னின்னை யக்குந்
தீய பாவமிது செய்யலை யென்ன
ஆய வேகியனு னாப்ப வதற்குத்
தூய ரோகியெனு நல்லவர் சொல்வார்.

(யக)

என்னி டத்திலுப வீத மிருக்கை
தன்னை நீயறிதி யென்றுத நெஞ்சை
மன்ன வேபிளவ தாகவகிர்ந்து
மின்னு நூலைவெளி யாகவி டெத்தார்.

(யச)

மனது சுத்தமுள மாண்பினர் யாரும்
அனக பூசைசெய லாமென வன்னான்
நினைநி கர்ப்பவரி னீனில மீதே
யெனவ முத்திமனை யேகினன் மாதோ.

(யரு)

போன பின்பரிபொ ருந்தரு ளாலே
ஞான ரோகியெனு நல்லவர் மார்பங்
கூன மின்றியொரு மித்துற வன்னார்
வான நாயகனை வாழ்த்தி யிருந்தார்.

(யக)

ரோகிதாசர் சரித்திரம்

ரோகி தாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் யக-க்கு செய்யுள் து கூராடுமக.

முற்றிற்று.

*****

சிம்பானிபக்தர்சரித்திரம்

உலகத் தோர்கடே மண்டலி யென்னுமு ருக்குத்
திலக னாயுயர் பவித்திர னாய்மிகச் சிறந்த
அலகி லாத்தரு மங்களு நடத்துகின் றவனாய்
இலகு சாதுசற் சனங்களுக் கினியதா சனுமாய்

(க)

கிளர நீன்சவு ரியபராக் கிரமமுள் ளவனுய்த்
தளர்வில் சிலவு தாரனுய்த் தைரியத் தவனுய்
வளரும் புத்திர காந்தையா தியவனத் தினனுய்
இளகு சக்தியு பாசக னுயினி திருந்தான்.

(உ)

அரச னாயபிம் பாஜியென் பெயருடை யவன்றான்
விரச நாடொறும் விடியுமு நெழுந்துமே லோரால்
உரைசெய் நித்திய கருமங்க ளுளுற்றிநீ ராடி
முரச மார்ப்புமக் காளிவாழ் கோயில்போய் முந்தி

(௩)

எட்டி ரண்டுப சாரத்தோ டியன்றுள பூசை
தட்டி லாதுசெய் துற்றநை வேத்தியந் தன்னை
இட்டமோ டந்தக் காளியுண் டிடவினி தியற்றி
மட்டி லன்புசெய் தேவரு வானரண் மனைக்கு

(௪)

அப்ப டிக்கவன் வருமொரு நான்வயி ணவர்கள்
ஒப்பி லாததோர் தீர்த்தயாத் தினாசெய்வா ருற்றார்
தப்பில் யாகயக் கியங்களை காதசி விரதம்
செப்பு தாய்தந்தை சேவையே தீர்த்தயாத் தினாயே

(௫)

வாவி கூபத டாகங்கள் கோயில்கள் வகுத்துத்
தாவில் கண்ணனர்ப் பணமென வன்னதா னாதி
யாவு முன்னு னங்களி லியற்றிய வவற்றால்
மேலீ னுரவ னகரத்தில் வைணவ மேலோர்

(௬)

அதுதன் சேவக ராலநித் தரசனங் கவருக்
கெதுவு மோர்குறை வின்றிச்சீ தாமுத லெல்லாம்
உதவி நானஞ்செய் தம்பிகை கோயில்வர் துற்றுச்
சிதகில் பூசனை செய்துமுன் வந்தனை செய்ய

(௭)

கண்டு காளிமுன் பிரசன்ன மாகியுள் கனிவாய்
அண்டு முன்னகர் வந்தசா துஷ்களை யடைவே
கொண்டு போயுன தகத்திடைப் போனகங் கொளச்செய்
து ண்டுவந்தபின் றுணுன்பூ சையையினி துண்பேன்

(௮)

ஏனென் றுற்பிர மாண்டங்கள் யாவுக்கு நாதன்
நாணென் றோங்கிய வைகுண்ட வாசியாய்ச் சத்தி
நாணென் றுள்ளவர் யாவர்க்கு நாயக னாகிக்
கோணென் றோங்கிய பிரமருத் திரோந்திரர் கோமான்.

(௯)

ஆய ஸ்ரீதர னன்பருன் மவத்துன தகத்து
மேயதாலுன்றன் பாக்கிய மிகவுமேன் னைத்தென்
றேய போதர சுன்னிலு முயர்ந்ததே வெனவே
தாய விண்டவை ன்சொலத் தெரிந்துநான் றுணிந்தேன்

(௧௦)

அணைய தேவனைக் காணநா னருளுதி யெனநல்
விணைய மோட்டி வணங்கியே வினவலுங் காளி
தனையொ வாதுவன் றன்னையான் காட்டிடத் தருமோ
நினைவி லேயரி நேயரோ காட்டுவர் நினக்கு.

(௧௧)

அன்ன ராகிய வைணவர் தமைச்சர ணடைதி
என்ன வேநர பதியவ ளடியில் வீழ்ந் திறைஞ்சி
நன்ன ராம்வயி ணவருறை விடந்தனை நணுகித்
துன்னு மாங்குவர் சேவடி பணிந்தனன் றுதித்து

(௧௨)

ஸ்ரீ பக்தலீலாயிர்தம்

நீவி ஞென்னகம் வந்துநா னிரப்பது சீனையை
மேவுகென்று கூஉய் விருந்தமைத் தமுதுசெய் வித்துத்
தாவி லன்புடன் சந்தன புப்பதாம் பூலம்
யாவு நல்கினன் வணங்கின னேத்தின னிசைப்பான்

(10) 1750

அதிகளையழ யேனும் ஸ்ரீ ராமனை யறியும்
படிசெய் வீனெனப் பார்த்திபன் றுனையவர் பார்த்து
முடிவில் சீர்த்திரா மானந்த சாமிபான் முந்தி
மடிவி லாவவ ருந்நெறிந் மாறனைக் காண்பாய்.

(10)

என்னுங் கேட்டவேற் தின்புடன் விராகமேற் கொண்டு
தனது மந்திரி தன்வயி னரசினுத் தந்து
கனக வஸ்திர பூஷணு திகளெலாங் கலைஞர்
மனமு வந்திடக் கொடுத்தனன் மனைவியுங் கண்டு

 $(\mathbb{D}, \mathbb{F})$

தானு மப்படி யேபல தானமுந் தந்து
கோனு டன்வர விருவரு மொருவழிக் கூடி
ஈனு ஞானரா மாணந்த றொழிந்கம லத்தை
மானு மார்திரு வடிகளை வணங்கினர் வந்து.

(1057)

பொருளு டம்பியிர் மூன்றையுங் குருவுக்கே பொருந்தத்
தருதல் செய்தவர் தாள்களைத் தந்தலைத் தாங்கி
இருவ ரும்மெதி றோறிப்பத் தாரக மென்னும்
அருமை மங்கிரத் தீனையுப தேசித்தா ரவரும்

(106)

தேசிகோத் தமர் திருவரு ளாவிவர் சிறந்து
மாசி லாச்சிர வணமன னுதியில் மகிழ்ந்து
நேச மாயின ரரிபஜ னத்திலே நிமிர்ந்து
காசி லாதொரு நாள்சூருக் கழல்களை வணங்கி.

(10-2)

சோர்ந்து கண்ணனைத் துவவாயிற் கண்டு சேவிக்க
நோர்ந்து நீரருள் செய்ய்மென வவரது நேரச்
சார்ந்து கண்ணனைத் தரிசித்த ஜயஜய முகுந்தா
ஆர்ந்த ஸ்ரீஹரி யாகிய வச்சுதா வமலா.

(பெரு)

என்று தோத்திரம் பலபல செய்தன றோத்தி
நின்போதந்த நின்மல னேமிசங் கேந்தி
நன்ற தானகே யூரகூண் டலமுடி நலஞ்சேர்
மன்றன் மாலைத் தாம்பரம் வயங்குற .மருவி.

(20)

சகுண ரூபத்து டன்பிர சன்னமாய்த் தழுவி
மகிழ்வு செய்தன னிருவரு மலரடி வணங்கி
நெருத லாயுள் மாடினர் பாடினர் நிற்கத்
தகுதி யாயின் சொற் சாற்றியே சுகதனன் மறைந்தான்.

(2.5)

இருவரும் பின்பு நான்குமா தம்மவ ணிருந்து
மருவு ஸ்ரீஹரி பஜனையிற் றழைத்தனர் மகிழ்ந்து
திருவி னாயகன் விடைபெற்றுக் காண்வழிச் சென்றார்
வெருவு காட்டிலோர் வியாக்கிரம் வினாந்துவந் ததுவே.

(22

பெரிய அளவுக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய அளவுக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய அளவுக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மனைவி யார் கண்டு பயந்துதம் மகிழ்நரா நோக்கிச்
சினவு வெம்புலி தினவரு கிறதென்று செப்ப
அனக ரானவ ரதனுளும் ஹரியமர் கின்றான்
வனிதை யேனஞ்சு கின்றனை வருகெனு மளவில்

(௨௩)

தின்ன வந்தவெம் புலிமுகக் குறிப்பினைத் தெரிந்து
தன்ன தோர்க்குத் துறுகுல்லைத் தாமத்தை யெடுத்து
நன்னர் வீசலும் புலிகழுத் திடையது நண்ண
முன்னர் ஸ்ஹந்து கொடுத்தொழில் முழுவது மறந்தே.

(௨௪)

நின்ற வெம்புலி தலைமிசைத் தம்கையை நிரப்பி
நன்ற தாகிய ராமநா மந்தனை நவின்னே
இன்று தொட்டு நீ கொடுத்தொழில் செய்யற்க வென்ன
அன்று ராமநா மஞ்சொல்லிக் கொண்டவ ரகன்றார்-

(௨௫)

அவர கன்றின் புலிக்கனு தாபம்வந் தண்மித்
தவவு திரந்துகாய்ந் துளவனச் சருகுகள் புசித்து
நவமி ருந்தஸ்ரீ தரனது நாமத்தை நயந்து
கிவச மேழினிற் தேகம்வே ருயது திரந்து

(௨௬)

பிம்பாஜி பக்தர் திருவழிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் (௨௨) க்கு செய்யுள் துசுளா எய்க.

முற்றிற்று.

மனஸினையம் பன்னி அந் தலினை வசயபரிதி-கோதமபந்தவநிநாநநாந

நரசிம்மமேதாசரித்திரம்

அணிகொ ளுங்கடே மண்டலி யென்னுமூ தனில்
நணுகு நாகர வேதியர் தமக்கொரு நந்தர்
பணவ ராவணி பவனுடை யம்சமாய்ப் பிறந்து
தணிவி லாநர சிங்கமே தாவெனத் தழைத்தார்.

(க)

தாயுந் தந்தையுந் களித்துப் வீதூ நயங்கத்
தோயு நன்மணம் புரிந்தபின் சவர்க்கம்போய்த் துன்ன
ஏயு மைந்தனைச் சிறுதந்தை முதலினர் யாரும்
நேய மாய்வளர்த் தார்வளர்ந் தனொழி னிரம்ப.

(உ)

வளர்ந்த மைந்தரவ் ளுரிலே மருவுபிள் ளாகளிற்
கிளர்ந்து கூடினர் கல்வியிற் கெழுமுத லின்றி
வினைந்த நாள்வினை யாட்டிலே கழிந்திட வீணுய்த்
சுளர்ந் தொர் நான்மனை வந்தனர் தாகமாய்த் தாமே.

(ங)

வந்து தந்தனம் யன்மனை யாடனை வல்லே
முந்து நீர்தரு கென்னு மன்னவன் முனிவாய்
இந்த வேளையி லென்னகா ரியம்புரிந் தினித்தாய்
நொந்து வேண்டினை நீயெனச் சிற்சில நுவல்வாள்.

(ச)

மூர்க்க னுகிநீ சிறுவர்க ளொடுமிக முயன்று
வேர்க்க வேயிர வும்பக லும்வினை யாட்டிற்
போக்கு கின்றனை காலத்தைக் கல்விபோற் றுமல்
மார்க்க மோவிது சோறுண வயிற்றினை வளர்த்தாய்.

(ரு)

இன்ன வாறாக் திரிந்துபி னெழின்மனை யாட்டி
துன்ன லானபின் பவளுணச் சோற்றுக்கென் செய்தி
என்ன வேகடு மொழிகளை யியம்பிட விவர்கேட்
டுன்னி னூர்வெறுப் புற்றனர் மனைவிடுத் தொழிந்தார்.

(சு)

காடு சென்றனர் கருதினர் பாலனாங் காலை
நீடு தந்தைதா யிறப்பதும், யவ்வன நிலையிற்
கூடு பன்னிதான் மரிப்பதங் கொடியமூப் பினிலே
தேடு மைந்தர்க ளிறப்பதங் தீவினைப் பயனே.

(எ)

அன்ன வாறென தன்னையு மப்பனு மகன்றார்
என்ன ருங்கரு மத்தினு லென்றவ ரோங்கித்
துன்னி னொரு சிவாலயங் கண்டனர் தொழுது
மன்னு கோயிலுட் புருந்தனர் சிவன்றனை வாழ்த்தி.

(ஈ)

அருள்செய் தேயெனை யானுதி யேழைபங் காளா
ஒருவ ரும்மிலை யெனக்குறு துணையுனை யன்றி
இருநி லத்திலென் றாவிடை. மேற்சய னுத்தார்
மருவி யேழுநா ளுணவின்றிச் சோர்வுடன் மாதோ.

(உ)

அணிகொ ளுங்கடே மண்டலி யென்னுமூ தனில்
நணுகு நாகர வேதியர் தமக்கொரு நந்தர்
பணவ ராவணி பவனுடை யம்சமாய்ப் பிறந்து
தணிவி லாநர சிங்கமே தாவெனத் தழைத்தார்.
(க)
தாயுந் தந்தையுந் களித்துப் வீதூ நயங்கத்
தோயு நன்மணம் புரிந்தபின் சவர்க்கம்போய்த் துன்ன
ஏயு மைந்தனைச் சிறுதந்தை முதலினர் யாரும்
நேய மாய்வளர்த் தார்வளர்ந் தனொழி னிரம்ப.
(உ)
வளர்ந்த மைந்தரவ் ளுரிலே மருவுபிள் ளாகளிற்
கிளர்ந்து கூடினர் கல்வியிற் கெழுமுத லின்றி
வினைந்த நாள்வினை யாட்டிலே கழிந்திட வீணுய்த்
சுளர்ந் தொர் நான்மனை வந்தனர் தாகமாய்த் தாமே.
(ங)
வந்து தந்தனம் யன்மனை யாடனை வல்லே
முந்து நீர்தரு கென்னு மன்னவன் முனிவாய்
இந்த வேளையி லென்னகா ரியம்புரிந் தினித்தாய்
நொந்து வேண்டினை நீயெனச் சிற்சில நுவல்வாள்.
(ச)
மூர்க்க னுகிநீ சிறுவர்க ளொடுமிக முயன்று
வேர்க்க வேயிர வும்பக லும்வினை யாட்டிற்
போக்கு கின்றனை காலத்தைக் கல்விபோற் றுமல்
மார்க்க மோவிது சோறுண வயிற்றினை வளர்த்தாய்.
(ரு)
இன்ன வாறாக் திரிந்துபி னெழின்மனை யாட்டி
துன்ன லானபின் பவளுணச் சோற்றுக்கென் செய்தி
என்ன வேகடு மொழிகளை யியம்பிட விவர்கேட்
டுன்னி னூர்வெறுப் புற்றனர் மனைவிடுத் தொழிந்தார்.
(சு)
காடு சென்றனர் கருதினர் பாலனாங் காலை
நீடு தந்தைதா யிறப்பதும், யவ்வன நிலையிற்
கூடு பன்னிதான் மரிப்பதங் கொடியமூப் பினிலே
தேடு மைந்தர்க ளிறப்பதங் தீவினைப் பயனே.
(எ)
அன்ன வாறென தன்னையு மப்பனு மகன்றார்
என்ன ருங்கரு மத்தினு லென்றவ ரோங்கித்
துன்னி னொரு சிவாலயங் கண்டனர் தொழுது
மன்னு கோயிலுட் புருந்தனர் சிவன்றனை வாழ்த்தி.
(ஈ)
அருள்செய் தேயெனை யானுதி யேழைபங் காளா
ஒருவ ரும்மிலை யெனக்குறு துணையுனை யன்றி
இருநி லத்திலென் றாவிடை. மேற்சய னுத்தார்
மருவி யேழுநா ளுணவின்றிச் சோர்வுடன் மாதோ.
(உ)

கண்டு சங்கர னுலகிலென் னடியவர் கணிந்து
மொண்டு றும்புனல் கெனவிய முந்துதே னிளநீர்
கொண்டு மூழ்கிடச் செய்துபின் சந்தனங் குசுமம்
மண்டு நத்தரித் தாடையா பரணங்கன் வனைவார்.

இவனென் மேற்றனை வனைந்தன னேன்றமுற் பவத்திற்
கவன வெம்புலி யாகிரா மனைத்தொழல் கருதி
அவர்தன் மேன்மிக வருளுட னைந்துமா முகமும்
படர்த டம்புயம் பத்தும்பன் னகமணிப் பணியும்.

சடையும் பூதியுந் தயங்குறப் பிரசன்ன மாகி
அடையு மன்னவ னாத்துயி லெழுப்பிநீ யந்நாள்
மிடையிம் பாஜியால் யான்செயும் ஜபத்தைமே வினையிவ்
விடையு னக்குவேண் டவதைநீ யியம்புகி யென்றான்.

எழுந்து வெள்ளியந் கிரியில்வாழ் சன்ற னடியில்
விழுந்து தோத்திரம் பலபல செய்துபின் விமலா
குழந்தை யாகிய யானெது பெரிதென்று கொள்வேன்
விழைந்து ந்பெரி தென்பதே யருள்செய வேண்டும்.

எனக்கெ னப்புக லன்னவர் சுருத்தத்தை யேத்தித்
தனக்கு வந்தகண்ணன்றிரு நாமத்தைச் சாற்றி
உனக்கு நானந்தக் கண்ணினக் காட்டுவே னுறுக்
மனக்கி சைந்தென வவருண வுணவுகள் வழங்கி.

கண்ண னானவன் யமுனையந் கரையிலே காதல்
நண்ணு கோபிகை மாடொடி நடனங்கள் புரிவான்
சீண்ணு மைதனைத் தாக்குவேன் யானங்குத் தழைப்ப
எண்ணு மன்னவன் சேவையே யெனக்கிட்ட மென்றான்.

மூன்ற தாமுகந் தன்னிலே நடந்தது முன்னே
என்ற விக்கலி யுகத்திலே யியங்குமோ வென்னில்
ஆன்ற வன்பர்தந் கண்ணுக்கவ் வானந்த மனைத்தும்
தோன்று மென்று தாஞ் சொல்லின னிளமதி சூடி.

பின்பு கோபிகை வேடமற் றவர்பெறப் பிணைத்தே
அன்பி னோடுகைக் கொண்டொ ளிந்தியை யடைந்தான்
முன்பு தோன்றின சந்தனங் குங்கும முதலா
மன்பெ ருந்தருப் பெருகின வானளாய் வளர்ந்து.

சண்ப கம்புனை பாதுகி மகிழ்பாரி சாதம்
தண்புகுந்துறு மல்லிகை முல்லைநற் சாதி
ஒண்ப லாநரந் தங்கொக்கு மாதுளை யோங்கிப்
பண்ப கர்ந்திட வனடுகள் மஞ்ஞைகள் பயில.

அன்னங் கோகிலங் கிள்ளாமென் பூவையோ டனைத்துந்
துன்ன மாமணி வகைகளும் புரிசமுந் துலங்கி
மின்ன வாயிடைத் தென்றலு மெல்லென விரவப்
பன்ன வோங்குபூங் காவன நிரம்புறும் பாரம்.

வினா மும்புனல் கெனவிய முந்துதே னிளநீர்
கொண்டு மூழ்கிடச் செய்துபின் சந்தனங் குசுமம்
மண்டு நத்தரித் தாடையா பரணங்கன் வனைவார்.
(ரு)
(ருக)
(ருஉ)
(ருங்)
(ருச)
(ருரு)
(ரு௧)
(ரு௨)
(ரு௩)
(ரு௪)
(ரு௫)
(ரு௬)
(ரு௭)
(ரு௮)
(ரு௯)

வேறு.

இப்படி யெழிற்கொ ளங்கா ளிந்தித் தத்தில் மேவி
ஒப்பற விளங்குங் கண்ண னுழையுமை மேவு பாகன்
தப்பறு நரசிங் கம்மே தாவொடு வந்து கண்டு
மெய்ப்புடன் வணங்கி நிற்க விருப்புடன் கமலக் கண்ணன். (௨௦)

தழுவின் னநேக மென்கோ பிகைகளி னடுவீற் றங்கி
வழுவறு பூட னூலங் காரத்தின் மகிழ்ந்தி யாவுங்
குழுவற வேணு கானங் குறிக்கக்கோ பிகைகள் கூடி
நழுவுத லின்றி யாட நக்கன்மத் தளங்கை கொட்ட. (௨௧)

விளங்கிநிற் கின்ற கண்ணன் மெய்யெழில் கண்டு சில்லோர்
துளங்கிதழ் சுவைக்க வேண்டச் சிலர்தழு வுதற்குச் சூழக்
களங்கமில் சில்லோர் செய்ய கரந்தொட வேண்டச் சில்லோர்.
உளங்குளிரிற் தினிது முத்த முதவுதற் கடுத்து வேண்ட. (௨௨)

கண்ணனொவ் வொருவ ருக்கோர் கண்ணனா யவர வர்க்குள்
நண்ணிய மனோர தங்க ணல்கின னூல் செய்து
பெண் ணுறுபாகன் றன்னை நோக்கிக்கோ பிகையாய் மேவப்
பண்ணினை யாறா யென்னப் பசுபதி மிக நகைத்து. (௨௩)

நரசிங்க மேதா வுக்கு நயனத்தாற் குறிப்புச் செய்ய
வினாவுட னோடிவந்து விமலனை வணங்கக் கண்ட
முரஹரி தன்னை நோக்கி முந்திய பிறப்பி லின்னான்
உரமிரு புலியாய்ப் பிம்பா ஜிதனரு ணுறுத லானான். (௨௪)

செய்தவெம் பாவ மெல்லார் தீர்த்துவே தியர்கு லத்தில்
எய்கின னன்னை தந்தை யிறந்தபி னென்பால் வந்து
மெய்தனைத் தந்தா னோடு நாளுப வாச மேவி
நைதல்கண் டிரங்கி முன்னே நான்பிர சன்னமாகி. (௨௫)

உனக்கென்ன வேண்டு மென்ன வுறுவது தெரிந்தி லேன்யான்
நினக்கித மானதொன்றை யருள்கென நின்னை யன்றி
எனக்கித மில்லை வேறே யென்றியான் கூட்டி வந்தேன்
அனுக்கிர கஞ்செய் கண்ணு விவனுக்கென் றறைந்து நின்றான். (௨௬)

வினவிய கண்ண னந்த நரசிங்க மேதாவென்னும்
அனகர்தந் தலைமேற் கைவைத் தனுக்கிர கித்து நீயிவ
வனநதி தீரத் தென்னை மருவுகோ பிகைக ளோடு
மனம்வியந் தினிது கண்டாய் மற்றிந்த வாட றன்னை. (௨௭)

பிரபந்த மாகச் செய்தி பெரிதுல கத்தோர் கேட்கச்
சரதநின் கண்கள் காணத் தயங்குவ னின்ன வாறே
வரமிது வுனக்கேன் றோதிச் சிவனுக்கும் விடைவ ழங்க
நரசிங்க மேதா வோடு நக்கனும் வணங்கிப் போந்தான். (௨௮)

தானமர் கோயில் மேவித் தக்கதங் கவர்க்கு நல்க
லானபின் ப்மல லீலை யினைத்தையும் பாடல் செய்து
ஞானநற் சோதி தன்னை நயந்தகக் கண்ணிற் கண்டே
ஊனமின் றாடிப் பாடி யுளமகிழ் வெய்த லானார். (௨௯)

செய்தவெம் பாவ மெல்லார் தீர்த்துவே தியர்கு லத்தில்
எய்கின னன்னை தந்தை யிறந்தபி னென்பால் வந்து
மெய்தனைத் தந்தா னோடு நாளுப வாச மேவி
நைதல்கண் டிரங்கி முன்னே நான்பிர சன்னமாகி.

இவர்மனை தன்னிலுள்ளோர் யாவரு மிவனாக் காணு
தவரவர் தேடித் தேடி யலைந்தன ருலையுங்காலைச்
சிவனது கோயில் மேவித் திகழ்குரூ ராத்தி பாணை
நவமுறு லீலைப் பாட னணுகினர் கேட்டு வந்து.

(150)

தேடுவோர் தமக்குச் சொல்லத் தெரிந்தவர் வந்த னைழ்த்து
நீடுற மனையிற் சேர்க்க நிமலனைத் தினமும் பாடி
ஆடுற மகிமை கண்டோ ரந்தனைன் மகனைத் தந்து
கூடுற மணத்தைச் செய்யத் குலவினர் வாழ நாளில்

(நாடி)

மகளொடு மகனைப் பெற்று மருவும ராடொல் லோரும்
தகவொடு மிகக்கொண் டாடச் செளரித னமல லீலை
அகவிழி தினழற் றோற்ற வுருள்கொடு பாடி யாடி
மிகமகிழ் வெய்தி யுஞ்ச விருத்திசெய் திருக்கு நாளில்.

(152)

அப்பகிக் கதெத் சாம புரத்தினிற் றிரிபு ராந்த
கப்பெயர்ப் பார்ப் பான் பெற்ற கண்ணிகை விவாக காலம்
இப்பொழு தென்ன. நேரிட் டிருப்பதைப் புரோகி தர்க்குச்
செப்புறக் கிஷ்ணபட்டர் சென்றனர் வரணத் தேடி.

$$(F_2, F_2)$$

விண்டுபாளைய ராகி விளங்கிய கிஷ்ண பட்டர்
அண்டிய பதிக்கு வந்து நரசிங்க மேதா வான
தொண்டடாக் கண்டு மற்றுஞ் சுதனுக்கென் னெஜமா னன்றன்.
பெண்டினக் கொடுப்ப தாகப் பேசுகென் றென்னை யேவ.

(५५)

வந்தன நென்று சொல்ல மற்றவர் சம்மதிக்க
அந்தணர் பொருத்தம் யாவு மமைவது தெரிந்து வந்து
முந்தினர் நிச்சயித்து மொழிநிரிபுராந்த கற்கு
நிந்தையில் லாது தாம்போய் மீண்டதை நிகழ்த்தி னுரால்.

(15.15)

அவ்வாறு கேட்ட யாரு நகைத்தன ராய ரோநீர்
செவ்விய வரலினத் தேடி வந்துளீர் சீரி தாமோ
வெவ்விய மிடியி நெந்தோ ரரசிங்க மேதா வென்போன்
எவ்வியல் புமில் லாதோன் மகனுக்கோ விசைந்து வந்தீர்.

(105)

நன்றுநன் றென்னக் கேட்டு நவிலுவார் கிஞ்ண பட்டர்.
என்றுமப் பேயோ டாழக் கிமலனாயினி துபெற்ற
தன்றனி மகளை யீய்த்தக்கதன் றென்பார் போல
நின்றநீர் மறுப்புச் சாயினிச்சய மான பின்னர்

(156)

உங்குலத் தவர்கள் செய்த ஆழ்வரூ வாம லங்கை அங்குலி யீயத் தக்க தாமென வதற்கு வேட்கும் மங்கையைப் பெற்றேனா சொல்வான் மணமாக நெமது செல்வட பொங்கினுக் கேற்ப வள்ளா னானையும் புரவிக் கூட்டம்.

(क३)

ஜெஞ்சகத் திரமுந் தேந்க னாயிர முங்குந் றுமல்
மைஞ்சுரு மங்கை மாரு மருவுது மவைகட் கேற்ப
விஞ்சுபு டணம் பொன் னுடை விளங்குற வெகுவி னே,
பஞ்சவாந் திபமு நாளைப் பகன்மண மான் தாலே.

(ந.க.)

குறைவிலா தெய்தல் வேண்டுங் குறிபுரோ கிதரோ மென்ன
வறியவன் வரனென் றெண்ணி மகடர மனமில் லானும்
முறைகெடக் கூறும் வார்த்தை முகக்குறிப் பதனற் றேர்த்து
மறையவர் நாளை நீசொல் வகைவரு வாரொன் றோகி.

(௪௦)

நரசிங்கமேதா பக்க னண்ணினர் நாளை யேதான்
பரவுநன் மணத்துக் கேற்ற பகலுள தாத லாலே
விரவுவை பவத்தி னோடு வருகென விளம்பிப் பின்னுந்
திரிபுரந் தகனை நண்ணிச் செப்பினார் சிறப்ப மாதோ.

(௪௧)

கேட்டவன் சிரித்து நீர்சொல் கின்றவன் மிடிய னென்று
நாட்டமில் லாது சொல்லு நயந்தெரி யாம னீர்போய்
மீட்டேவந் துறாத்தி டொந்த விதத்தவர் வருவர் போம் போம்
கூட்டியே வருதற்கென்ன கோபமிக் குடையர் போனார்.

(௪௨)

மறுதினங் காலை யேசொல் வார்நர சிங்க மேதா
முறையுட னெழுந்து நித்தக் கடன்களை முடித்துநானவ்
குறைவறச் செய்தி ராறு நாமமுங் குலவச் சாத்திக்
கறையறு துளசி மாலை கழுத்தினிற் றரித்துக் கொண்டு.

(௪௩)

வீரவை ணவர்க ளோடு மனைவியுஞ் சேயு மேவச்
சீரரி பஜனஞ் செய்து சென்றனர் விவாகத் துக்குச்
சாரது துவரை மேவுஞ் சக்கர பாணி தேர்ந்து
நேருருக் குமணி தன்னை நோக்கின னிகழ்த்து கின்றான்.

(௪௪)

என்னடி யவனே யானநரசிங்க மேதா வென்போன்
றன்மகன் மணத்துக் கின்று சார்கின்ற னாத லாலே
நன்மணந் தன்னை நீயே முன்னின்று நடத்தல் வேண்டும்
நின்னது கூட்டத் தோடே நேருதி யென்று கூறி.

(௪௫)

உத்தவ ரக்குரூர நறுசுகர் பிரக லாதர்
சுத்தநா ரதர்வான் மீகர் தும்புரர் புண்ட லீகர்
மெய்த்தப ராசரர்செள நகர்விபீ ஷணர்வி தூரர்
பொய்த்தலி லாஞ்ச நெயர் வீடுமர் சுதாமர் போல்வார்.

(௪௬)

கோவலர் கூட்டத் தோடு குழீஇவரச் சாது ரங்கம்
மேவரத் தேவி மாறும் வியந்தாற வியமு ழங்கத்
தாவறு நரசிங் கம்மே தாவொடு கலந்து கூட
ஆவலின் வணங்கி யன்னு ரொடுமண வூர்க்கு வந்தார்.

(௪௭)

வந்தவர் நகர்ப்பு றத்து வதிந்துதிரி புரந்த கற்கு
முந்துபோ யொற்ற ராலே மொழிந்திடச் செய்யக் கேட்டுச்
சிறந்தையிற் றிகைத்துப் பந்து சேகரனாகி வாத்தி
யந்தமின் முழங்க வந்தான் கருடன்முன் மசக மன்னான்.

(௪௮)

மணமகன் வருவ தான மங்கள சம்பர மத்தை
உணர்வுற லாகி நாண முற்றனன் கிஷ்ணப்பட்டர்
துணர்செறி துளவ மாலைத் தூயவ னருளி னாலிவ்
வணமுற லாய சென்று மகிழ்ந்தனர் பின்பு மாதோ.

(௪௯)

சேனாவின் பண்பு சிந்தனை கொண்டுள்ளேன் கருத்துப்போது

விச்சுவ கருமன் வந்து விவாகமண் டபத்தை யாரும்
நச்சுறப் புரிய ரம்பை மேனகை நடனஞ் செய்ய
மெய்ச்சிமே னின்று தேவர் முனிவரவே டிக்கை பார்க்கக்
கச்சமில் பொருள்க னெல்லாவ் கலந்தமை வாகக் கொண்டே.

(௩௮)

வதுவைமண் டபத்தைச் சேர்ந்து மருவுருக் குமணி யாதி
அதிகரஞ் சிதஞ்செய் கின்ற வரிவையர் மொய்த்தி ருக்க
யதுகுல நாதன் றன்றோ டியல்பவ ராருங் கூடப்
புதுமணம் புரிய வேண்டிப் புருந்தினி திருக்கும் போது.

(௩௯)

மணம்புரி மகளை யின்றோன் வந்துதஞ் சுற்றஞ் சூழ
அணங்கினைக் கொடுவந் தாங்கே யணுகவை குண்ட நாதன்
இணங்குதன் சூழாங்கன் சூழ வெழுந்துப் சரிக்கக் கண்டு
கணங்கொளுந் திரிபு ராந்த கண்ணி சயித்துச் சொல்வான்.

(௪௦)

உம்மைநா னின்று காறுந் கண்டில னும்கும ரோது
செம்மைசேர் நாம மேது செப்புதி றொன்னக் கண்ணன்
நம்மதூர் துவரை நாமஞ் சாமள நம்பி யிந்த
வெம்மையில் சிங்க மேதா மித்திர னெனக்கென் றோது.

(௪௧)

அக்கணந் தனிலே பெண்ணோ டமையமாப் பினைகோ தூளி
லக்கன முருர்த்தந் தன்னி னல்லமங் கலநாண் சாத்த
மிக்கமா மறையோ டொல்லாம் வேண்டின ராசி சொல்ல
எக்கிய முடிந்த பின்ன ரியலுமூர்க் கோலமாக.

(௪௨)

ஐந்துநாட் சடங்குஞ் செவ்வே யானபி னிரவலர்க்கும்
வந்துள மறையோ ருக்கும் வழங்கினன் றுணங் கண்ணன்
பந்துபோ ஜனஞ்செய் விக்கப் பரிவுடன் பெண்ணை யின்றோன்
முந்துமாப் பினைக்குத் தக்க படிசெய முயன்று நின்றோன்.

(௪௩)

என்னுடைப் பொருள்க னெல்லா மிவர்பொருட் குறையும்போதா
நன்னொன் செய்கே னென்று நாணுதல் கண்டு கண்ணன்
முன்னரே தனக்குத் தக்க சம்பந்த முயல்கி லாது
பின்னரேயோ சித்து நாணிப் பிழையுனக் குளதே செய்க

(௪௪)

எனுமது கேட்டுத் தன்ன லியல்வகை செய்யச் செய்து
பினரவன்; றன்னை நோக்கிப் பெரிதரி தாச ருக்கு
நினதுபெண் கொடுத்து நன்கு நின்றதா லென்றும் வாழ்கி
இனிதென வாழ்த்தி நார சிங்கமே தாவே யின்றே.

(௪௫)

வருகென யாருங் கூட மாப்பினை பெண்ணோ டெய்தத்
திரிபுராந் தகனு நோ வழிவிட்டுச் செல்லத் தாசர்
மருவுமூர் சேரச் செய்து மற்றுநீ நினையும் போது
பரிவுடன் வருவ னென்று பகர்ந்தனன் றுவரை சேர்ந்தான்.

(௪௬)

வேறு.

வந்தவ ருடனருள் மாதவ னை
நிந்தையி லரிபத நேயர்தி னன்தோ
றுந்திரு நாயக னுறுவகை யாவுஞ்
சிந்தையு ளேகொடு பண்ணெசி றந்தார்.

(௪௭)

பெண்ணின்புறம் கலவாது அலமனைதல்.

வளர்வுறு நாளிடை வந்தனர் துவரை
அளவுற லாகிய யாத்திரை யாரிற்
கிளரொரு நல்லவர் கேசவ பட்டர்
கனவுள தென்பது கருதின ருற்றார்.

(௧௨)

போகிற வழியுள பொருள்கவர் வுற்றல்
எருவ தெப்படி யெனவிவண் யாரோ
நைக்கொ டவ்விடை யீவகை செய்வோர்
வாகுட னென்னவு சாவிட மாணர்.

(௧௩)

இங்குள ரீவகை செய்பவர் நார
சிங்கொ ணும்பெய ராரெனல் செப்ப
அங்கவர் தம்முழை யன்னவ யொய்கிப்
பங்கமி லீனான வுற்றது பகர்வார்.

(௧௪)

தம்முழை நானது நூறுவி ராகன்
செம்மையு டன்றரு கின்றது செர
நம்மது நாயக னன்னுது வானா
தம்மிடை யென்வயி னீதல்ச மைப்பீர்.

(௧௫)

என்றுரை செய்வதினியல்புணர் தாசர்
நன்றென வேகொடு நல்கினர் தீட்டுத்
தன்றனை யேரிகர் சாமன நம்பிக்
கன்றது வேகொடு சென்றன ரன்னார்.

(௧௬)

தருபொருள் கொண்டரி தாசர் த மில்லில்
வருவயி ணவர்பெற மகிழ்வின்வ ழங்கித்
திருநெடு மால்பெயர் செப்பியி ருக்க
ஒருதுவ ராபதி யுற்றது னைப்பாம்.

(௧௭)

போமவர் தம்பொருள் கொண்டவர் புரிவ
தாமதை யுன்னிய கத்தில்வி யந்து
தாமதி தூரந டந்தயல் சாருங்
கோமதி யாறுகு டைந்தனர் சென்றார்.

(௧௮)

சென்றுது வாரகை யிற்றிகழ் கண்ணன்
மன்றன்ம லர்ப்பதம் வந்தனை செய்து
நின்றரி நாமநி ரம்பநி கழ்த்திப்
பின்றனி யர்ச்சகர் தம்மடி பேணி.

(௧௯)

தூமதி யீர்துவ ராபதி தன்னிற்
சாமன நம்பியெ ணும்பெயர் தக்கோன்
ஆமக மெங்கரை வீனான வன்னார்
நாமம றிந்திலெ மென்றற வின்றார்.

(௨௦)

பின்புறம் வந்தும்வி னுவினர் பேபோர்
இன்பினிங் ழூரினி லில்லையெ னக்கேட்
டென்புரி தும்மென வெண்ணின ரங்கே
துன்புமி ருந்துறல் கண்டவர் சொல்வார்.

(௨௧)

செவ்வாய் நாளிடை வந்தனர் துவரை
அளவுற லாகிய யாத்திரை யாரிற்
கிளரொரு நல்லவர் கேசவ பட்டர்
கனவுள தென்பது கருதின ருற்றார்.
போகிற வழியுள பொருள்கவர் வுற்றல்
எருவ தெப்படி யெனவிவண் யாரோ
நைக்கொ டவ்விடை யீவகை செய்வோர்
வாகுட னென்னவு சாவிட மாணர்.
இங்குள ரீவகை செய்பவர் நார
சிங்கொ ணும்பெய ராரெனல் செப்ப
அங்கவர் தம்முழை யன்னவ யொய்கிப்
பங்கமி லீனான வுற்றது பகர்வார்.
தம்முழை நானது நூறுவி ராகன்
செம்மையு டன்றரு கின்றது செர
நம்மது நாயக னன்னுது வானா
தம்மிடை யென்வயி னீதல்ச மைப்பீர்.
என்றுரை செய்வதினியல்புணர் தாசர்
நன்றென வேகொடு நல்கினர் தீட்டுத்
தன்றனை யேரிகர் சாமன நம்பிக்
கன்றது வேகொடு சென்றன ரன்னார்.
தருபொருள் கொண்டரி தாசர் த மில்லில்
வருவயி ணவர்பெற மகிழ்வின்வ ழங்கித்
திருநெடு மால்பெயர் செப்பியி ருக்க
ஒருதுவ ராபதி யுற்றது னைப்பாம்.
போமவர் தம்பொருள் கொண்டவர் புரிவ
தாமதை யுன்னிய கத்தில்வி யந்து
தாமதி தூரந டந்தயல் சாருங்
கோமதி யாறுகு டைந்தனர் சென்றார்.
சென்றுது வாரகை யிற்றிகழ் கண்ணன்
மன்றன்ம லர்ப்பதம் வந்தனை செய்து
நின்றரி நாமநி ரம்பநி கழ்த்திப்
பின்றனி யர்ச்சகர் தம்மடி பேணி.
தூமதி யீர்துவ ராபதி தன்னிற்
சாமன நம்பியெ ணும்பெயர் தக்கோன்
ஆமக மெங்கரை வீனான வன்னார்
நாமம றிந்திலெ மென்றற வின்றார்.
பின்புறம் வந்தும்வி னுவினர் பேபோர்
இன்பினிங் ழூரினி லில்லையெ னக்கேட்
டென்புரி தும்மென வெண்ணின ரங்கே
துன்புமி ருந்துறல் கண்டவர் சொல்வார்.

என்னிவ ணிங்ஙனி னேந்தயர் கின்றீர்
சொன்மென வுற்றது சொல்லினர் கேட்டோர்
நன்மதி யீர்நர சிங்கனெ னும்பேர்
துன்னினன் வெம்மிடி துன்னின னின்னும்.

(எடு)

மானமு னாணுமி லான்வயி னெங்ஙன்
சுனமி இும்பொரு வீந்தனி ரன்றே
போனது நீர்துயர் புக்குற லாலென்
ருணுறு மென்றுச விப்பைய கன்ற.

(எசு)

பின்னரு மிவ்வகை பேதுற வேயான்
முன்னரி யற்றிய தேதென முன்னிப்
பன்னரு மின்னல்ப டிந்தனர் தம்பால்
நன்னர டைந்தொரு சாமள நம்பி.

(எஉ)

இவணடை நீகொவ ரொய்திய தென்னை
நவநர றோயுரை செய்ம்மென நானித்
துவரையின் மேவுது ழாய்விரி மார்பத்
துவமையி லாதவ னைத்தொழு வுற்றேன்

(எஈ)

கள்ள்ப யத்தினில் வைத்தது காமம்
விள்ளுநர் பாலறு தூறுவி ராகன்
கொள்ளவர் தீட்டிது கொண்டுக்கொ டிப்பான்
தள்ளரு மானொரு சாமள நம்பி

(எசு)

இங்கிலை யென்றனர் யாவரு மீதால்
மங்குறு கின்றனன் மாதய ரத்திற்
பொங்கிய தேர்மிசை வந்துபு குந்தோ
யெங்குளை யானொன யாமள நம்பி

(எடு)

என்பவன் யானினி யும்பொருள் யாவும்
இன்புட னீர்பெற வையுற வில்லை
அன்புட னென்யஜ மானன ளித்த
நன்பொரு ளாதர வெங்கென நல்க

(எசு)

பெற்றரு ணன்குபி றங்குவி ழிக்கண்
ஒற்றுதல் செய்தரு குத்தவ ராகி
மற்றுமு ளார்முக நோக்கி கிழந்து
நற்றிய வென்யஜ மானன யந்தே

(எஎ)

எழுகிய சீரினை யென்சொல்வெ னென்ன
வழுவறு முத்தவ ராகியர் மாயம்
ஒழிகிலை யுன்கப டத்தினை யொன்றோ
அழிவுறலின்றருள் செய்வத னாலே

(எஅ)

பற்றிலர் பற்றென நின்றருள் பண்பே
உற்றுளை யென்றுரு கந்தன ரோத்த
நற்றுனை யாய்வரு நம்பிந யத்தோ
டற்றதொ கைப்பொருண் முற்றுமளித்தான்

(எஈ)

சுந்தரமயம்
செவ்வென்றது.

கேசவ பட்டர்கி டைத்தனர் கண்போய்
நாசமி லாதது பெற்றென நாடி

ஈசனு டைச்செய லிங்கிது வென்ன
நேசமி குந்துரி கழ்த்துத லானார்

(அற)

நின்யஜு மானனை நீடுற நோக்கிற்
புன்மிடி யோனென லாயது பொற்பார்
உன்வ யினுற்றசி றப்பினே யுன்னில்
மன்மக னென்னம தித்திட வாய்த்தாய்

(அக)

இப்படி யாயுற லெங்கணு மில்லீ
தெப்படி யென்னலும் யாமள நம்பி
அப்படி யாயின தன்னவர் மையற்
குட்படி கின்றிலர் சீருறல் வேண்டார்.

(அஉ)

ராமந ஞமந வின்றுறு வாயார்
தாமடை கின்றவி திக்கெனை சாற்றல்
யாமனை சேயெயெ ழிற்செயல் போல
மாமலி வாயெனை வையத்தன ரிங்கே

(அக)

அன்னவர் தம்மரு ளாலல வோநான்
இன்னற விரந்தமர் கின்றன னென்று
தன்னுடன் வந்தவர் தம்மொடு பூமேற்
பொன்னமர் மார்பனு வப்பொடு போனான்

(அச)

போனபின் வந்தபொ ருட்குவை தன்னை
ஊனமி லாதென வுற்றது மென்மே
லானது கண்டம லன்செய லீதென்
நீனமில் கேசவ பட்டொ முந்தார்

(அரு)

தானமே னைத்துள வத்தனை யுந்தந்
தானபி னங்கமர் கோயிலே யண்மி
ஞானமு தற்றனி நாதனை வந்தித்
துனமி லார்மகிழ் வுற்றனர் மீண்டார்

(அக)

மீண்டவர் தாநர சிங்கரை மேவி
ஆண்டுந டந்தத னைத்துமு ளைத்து
நீண்டவ னைக்கட னுய்க்கரி றைத்தீர்
வேண்டிய துந்துனை மேன்மைய ருண்டோ

(அஎ)

என்றுபு கழந்தினி தேகினர் பின்பு
நன்றுண ருத்தனி நல்லவர் கண்ணீ
ரொன்றுற நாதனை யுள்ளூள்வி யந்து
நின்றரி நாமரி கழ்த்தியி ருந்தார்

(அஈ)

வேறு

பங்கமறு ஞானமிகு பத்தராம்
சிங்கர்மகள் மாமிமனை சேர்தர
அங்கணுறை காலெதெரு ளாகவே
பொங்குமகிழ் கொண்டதுபொ ருந்தவே.

(அக)

நரசிம்மமேதா சரித்திரம்

தாய்மனை தனக்கறித ரச்செய்வான்
ஏய்வொரு வன்னிவணி லெய்தினான்
ஆய்தனை யோடுரைசெய் தானதை
நாயகனை நோக்கிநவில் வாறரோ,

(கூற)

பாபமகல் பாகவதர் பத்தியில்
தீபநிகர் வீர்மது செல்வியின்
சோபனந லந்திகழ்வு சொல்லினான்
கோபமறு சூன்றுநிகர் கொள்கையீர்.

(கூக)

நாமகிழ நல்வரிசை நல்குமா
நாமதனை நீரதைநி ராலென
நாமனது நாமநல நமவயின்
எமமென நின்றதுணர் கென்றனர்.

(கூஉ)

என்றவொ முந்துமக எல்லயிற்
சென்றபொழு தங்கவாசி ரித்துநீர்
நன்றுதுள வத்தொடையு நாமமும்
ஒன்றுஜப மாலையுமொ ருங்கவே.

(கூங)

மகடனது சோபனம ணத்தினுக்
கிகழ்வுறவெ றுங்கையுட னெய்தினீர்
தகவிதுகொ லோமகிழ்த னைக்குமோ
மிகவயிணவீனவி ளம்பினார்.

(கூச)

வரிசைகளில் மிக்குயரும் வஸ்தெலாம்
தெரியவெழு தித்தருதிர் சேர்க்கென
அரிபதநி னைப்பினர றைந்தனர்
விரிநகைவி னைத்தனர்வி ளம்பவே

(கூரு)

அவ்வயினெ முந்தொர்குடி லன்றுணிந்
தெவ்வகைகள் சொல்கெழுத வென்றான்
நவ்விழி நங்கைமண நாரிதான்
மெய்வனைந லாடையணி வேண்டினான்.

(கூசு)

அவ்வவா வாவுவவெ லாம்வரை
செவ்வியனை நின்விழைவு சேர்க்கென
திவ்வியகுண பூர்ணருநா செய்திட
வெவ்வினையி னேன்விழைவு மேவவே

(கூஎ)

நெட்டயிலி லேகணியி னோர்மணங்
கட்டியென வும்மெழுதல் கைக்கொளா
எட்டியுறவ ராபதியு ளின்பனைக்
கிடநெல னேயர்நினை கிற்கவே

(கூஅ)

எழுதுவதை யன்றிவா லின்றெனக்
குழுவிலைவி ராவுகுடி லன்சொலத்
தொழும்பியர் குழறவு குழுவான்
வழுவல்சமை யாளொடவண் வந்தனன்.

(கூஆ)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்
பாபமகல் பாகவதர் பத்தியில்
தீபநிகர் வீர்மது செல்வியின்
சோபனந லந்திகழ்வு சொல்லினான்
கோபமறு சூன்றுநிகர் கொள்கையீர்.
நாமகிழ நல்வரிசை நல்குமா
நாமதனை நீரதைநி ராலென
நாமனது நாமநல நமவயின்
எமமென நின்றதுணர் கென்றனர்.
என்றவொ முந்துமக எல்லயிற்
சென்றபொழு தங்கவாசி ரித்துநீர்
நன்றுதுள வத்தொடையு நாமமும்
ஒன்றுஜப மாலையுமொ ருங்கவே.
மகடனது சோபனம ணத்தினுக்
கிகழ்வுறவெ றுங்கையுட னெய்தினீர்
தகவிதுகொ லோமகிழ்த னைக்குமோ
மிகவயிணவீனவி ளம்பினார்.
வரிசைகளில் மிக்குயரும் வஸ்தெலாம்
தெரியவெழு தித்தருதிர் சேர்க்கென
அரிபதநி னைப்பினர றைந்தனர்
விரிநகைவி னைத்தனர்வி ளம்பவே
அவ்வயினெ முந்தொர்குடி லன்றுணிந்
தெவ்வகைகள் சொல்கெழுத வென்றான்
நவ்விழி நங்கைமண நாரிதான்
மெய்வனைந லாடையணி வேண்டினான்.
அவ்வவா வாவுவவெ லாம்வரை
செவ்வியனை நின்விழைவு சேர்க்கென
திவ்வியகுண பூர்ணருநா செய்திட
வெவ்வினையி னேன்விழைவு மேவவே
நெட்டயிலி லேகணியி னோர்மணங்
கட்டியென வும்மெழுதல் கைக்கொளா
எட்டியுறவ ராபதியு ளின்பனைக்
கிடநெல னேயர்நினை கிற்கவே
எழுதுவதை யன்றிவா லின்றெனக்
குழுவிலைவி ராவுகுடி லன்சொலத்
தொழும்பியர் குழறவு குழுவான்
வழுவல்சமை யாளொடவண் வந்தனன்.

மறையவனெனச் சொல்வடி வங்கொடு
நிறையுமனை வாயிலிடை நின்றகொண்
றையுமடி யார்தெரிய வோதுவித்
திறையுறவெ லாருமவ ணெய்தியே.

(௩)

வந்துசமை யாளொடுதம் வாயிலின்
முந்துமறை வேதியனை முன்னிந்
எந்தநக ரிங்கணுக லேதென
இந்தநர சிங்கர்புரி யேவலேன்.

(௩௧)

வரிசைமக னுக்குதவு வனவெலாம்
தெரியவொரு பெட்டி யொடு சேர்ந்ததென்
றுறைசெயவ னைத்துநுறை யச்செய
வருமவன்வ னாந்ததனை வாங்கியே.

(௩௨)

அதிடெழுது கின்றபொருள் யாவையுங்
கதுவம்வகை யொவ்வொருக ணக்குடன்
விதவிதம ளித்தெழுது மெல்லியோன்
அதையும்வ னுதுதலை யாகவே.

(௩௩)

வைத்தபொழு தங்கணுறை வாரொலாம்
மொய்த்ததிச யித்துமகிழ் முந்தவே
மெய்த்துநகை செய்துமதி மெல்லியோய்
மொத்தைதமணு னுதுதலை மோதலோ.

(௩௪)

பெற்றனையெ னப்பலபி தற்றினார்
மற்றவனு நாணியிக மாழ்கினான்
நற்றவமி ருத்தநர சிங்கரை
உற்றனைவ ரும்புகழ்த் லுற்றனர்.

(௩௫)

ஞானநல மிக்கநர சிங்கரே
ஜானகிம னுளனருள் தங்கினீர்
ஆனவதை யிப்பொழுத நித்துளேம்
ஈனமதி யேமெனவி னைஞ்சினார்.

(௩௬)

பின்புமக னுக்கணிபி ரங்கவே
இன்புதரு சோபனமி யற்றினார்
அன்பின்விடை பெற்றுதம தாயலூர்
முன்புதிகழ் கண்ணனொடு முந்தினார்.

(௩௭)

கூடவரு கண்ணன்மகிழ் கொள்ளவே
நீடுபுகழ் கூறியெனி மித்தமாய்
ஆடரவின் மீதுதாயி லப்பனே
வாடுசிர மம்படவும் வாய்த்ததே.

(௩௮)

என்றவனா நோக்கிமகிழ் வெய்தியே
குன்றவனா கொண்டமுகில் கோதிலீர்
ஒன்றவனா வுற்றபடி யுய்த்துளேன்
துன்றவனை வீருமது தோளொ.

(௩௯)

தனதொருக முத்திலுறு தண்டுழாய்
வனவணிய லைக்கொடும கிழ்ச்சியாய்
அனகர்கள் னிற்பொலிவ தாக்கினான்
பினரவர்வ ணங்கவிடை பெற்றனன்.

(௩௮)

அன்றுமுத லன்னவர்க முத்திலே
நின்றபஹ னைப்பொழுதி னேரவே
துன்றிக முத்திலுறு தொங்கரூன்
நன்றுவிழ லாயதுந னுள்ளெலாம்.

(௩௮௧)

ஆதவரு கின்றதைய நிந்துமண்
டேகவர சன்பெரிது மூகியர்
மோகமுறும் வித்தையென முன்னியே
எகியது சோதனையி யற்றுவான்.

(௩௮௨)

அந்தநக ரிற்சினக ரத்துளே
வந்தரிக முத்திலுறு மாலையை
முந்துகவ சத்தொடுமு டிந்தது
சிந்துதவி லாதுசெறி யச்செய்தான்.

(௩௮௩)

இனையநர சிங்கருமி யற்றுப
சுனைபுரிய நானும்வரு தன்மைபோல்
முனைவிலி நின்றதுமொ ழிந்தபோ
தனையவர சன்புகல்வ தாயினான்.

(௩௮௪)

நீருலகி லேகினமு நேருவோர்
யாராயும் யக்கிடவ றிந்துளீர்
தாருமது தோள்விழல்ச மைப்பதை
நேரறிவ னின்றெனநி கழ்த்தியே.

(௩௮௫)

மேவுதொடை தோளிடைவி ழாவிடில்
நோவுபட வேறுமைவ ருத்துவேன்
காவுமென வேயருன்செய் கண்ணனே
ஆவலுட னேதுதியி னைந்தனர்.

(௩௮௬)

என்றும்விழு தொங்கலவ ரின்களம்
துன்றலில தாகியது சோதனைக்
கன்றுவரு வோன்றிய வாதரித்
தொன்று துதி நன்றுறவு ணர்த்தினார்.

(௩௮௭)

பின்னரும்வி ழாதுறுதல் பேணியே
இன்னலுட னேயிறையை யின்றுநீ
நின்னதுது ழாயணிய னேர்தியேல்
என்னுரை வாமுனதி லென்றனர்.

(௩௮௮)

பரிவுடனி னைந்துதுதி பண்ணாமுன்
வரிவதுவ ரிந்தபடி மன்னவும்
ஹரிகளனி லாகியவிர் கின்றவோர்
தெரியலிவர் தோளிலொளி செய்ததே.

(௩௮௯)

தொண்டிற்சினக ரத்துளே
வந்தரிக முத்திலுறு மாலையை
முந்துகவ சத்தொடுமு டிந்தது
சிந்துதவி லாதுசெறி யச்செய்தான்.

சிங்கரிவர் தோளிலொளி செய்துறும்
தொங்கலைய நிந்தவொரு தோன்றலும்
அங்கரிக முத்துறும் லங்கரூன்
எங்கெனவ நிந்தனனி லாததே.

(௩௮௨)

பயமிகவி யந்தவர்ப தத்திலே
நயமுடன்வ ணங்கியிவர் நாகரோ
வியலிடம திற்பிறவி மேவினார்
ஜயஜயவெ னப்புக்கழை மைக்கவே.

(௩௮௩)

முகமனுரை செய்துமது முந்துசீர்
தகவறிகி லாதுறுத ருக்கிளால்
மிகநுமைவ ருத்தினைவ மிக்கதே
அகமகிழ்வி னோடுபொறை யாற்றுவீர்.

(௩௮௪)

எனுமவனை யாசிகளி யம்பியே
துனவகம்வி டுத்தரிது ணைப்பதம்
மனனுறவி றுத்திமிக வாழ்த்தியே
அனுதினமு மிவ்வகைய மர்ந்தனர்.

(௩௮௫)

நரசிங்கமேதா திருவடிகளே சரணம்

ஆகசரித்திரம் உகக்கு செய்யுள் துசாஉ

முற்றிற்று.

இராமதாசர்சரித்திரம்

பரம சத்ருணர் பத்தரிற் நிலகர்ப்பார்ப் பாரில்
விரவு முத்தம் ராமதா சென்றொரு மேலோர்
தரமி குத்தடாங் கூரிலே வாழ்பவர் தாஞ்சென்
றிரவு பிச்சைபூ னேடுகும் பம்பெற வியல்வோர். (க)

ராம நாமமே நன்கிய னாவுடை நல்லோர்
மாம ரந்தனைக் குடைந்ததிற் றுளசியை வளர்த்துத்
தோமி லாதுதூற் றைம்பது கோசுதா ரத்தி
லேமு யங்குது வாரகைக் கேருவ டொடுத்து. (உ)

வருமெ காதசித் தினந்தொறுங் கண்ணனை மருவித்
தரிச னஞ்செயும் விரதத்தைத் தவிர்கில ராகி
விரவுமார்க்கத்தி னடக்கும்போ தானந்த மேவிப்
பரம னாமத்தைப் பாடின ராடினர் பயில்வார். (ங)

தேக மீதபி மானமில் லாதவர் சென்று
வாக தாகிய கோமதி மூழ்கிமா தவன்பால்
ஏகி யன்பொடு வணங்கியென் பிறப்புட னிறப்புப்
போக நீயருள் கெனத்துழாய் கொண்டபூ சிப்பார். (ச)

மீண்டு தாமுறை யூர்வரு வாரிந்த விதமாய்
ஆண்டு நாலெந்து மைந்துமே கழிதர லாக
வேண்டு கோளின றொருதர மேவுதல் விலக
மூண்டு றுந்துயர் கொண்டவர் துவளையை முந்தி. (இ)

பதித பாவனா ககபதி வாகனா பரமா
அதிதி ரக்ஷகா வெனக்குமூப் படைந்த தனாலே
நிதித ரித்திற் கெனநின்ற நின்னிடை நேரும்
விதித விரந்ததா லசக்தியு மெனக்குமே வியது (ஈ)

இனிநின் பால்வரு கின்றில னேலுமென் னிடத்தில்
கனியு மின்னருள் ஞ்றைவுறா தருள்செயக் கடவை
எனவு னாத்தனர் கண்கணீர் பெருகுற வெனையான்
அனக நின்னையான் காண்பதெப் போதென வருது (எ)

முடிவ தாகிய சேவையீ தாதலால் மொழியும்
படியெ தாயினுங் கிடைத்தில னென்றுபோய்ப் பரமன்
அடிபி டித்தன ராயுற வருணிறை கண்ணன்
துடிது டித்தது பொறுக்கில னன்குதோ ளுடனே (அ)

ஐம்பெ ரும்படை யொடுமுக மண்டல மவிரப்
பைம்பொ னார்கில விளங்குறப் பத்தர்முன் றோன்றி
அம்பொன் மார்பகத் திணைத்தன னெடுத்தவர் தம்மை
நம்ப னேவெகு நாளெனைச் சேவித்து நயந்தாய் (ஊ)

ஆதலாலுனக் கியான்கடன் காரணே யானேன்
எது செய்குவ னென்பபடி யிக்கடன் நீர்ப் பேன்
போதல் செய்குவ னின்னுட னெனைக்கொண்டு போதி
காத லோடென ராமதா சென்பவர் கருதி

உன்னை யெப்படி யான்கொண்டு போவதென் றுரைப்பப்
பின்னை நாயக னெனதுதேர் வரும்வந்த பின்னர்
என்னை யன்னதி லேற்றியின் நிராவிடை யேனீ
நின்ன தூர்புகு கென்றுதேர் வரவுட னினைத்தான்

நினைத்த மாத்திரை வந்ததேர் கண்டன்பர் நிமலன்
நனைச்ச மந்தெடுத் தங்கதி லேற்றியூர் சார்ந்தார்
பினைச்ச ரண்டொழு தமலனை யென்னையான் பெரும்
உனைக்க ரந்தெங்கன் வைப்பதென் னகத்துநீ யுற்றால்

அங்குக் கண்டிலர் தேடிவந் தடியெனை யலைப்பார்
தங்கு நின்னினை வெப்படி யோவெனத் தளர்வோ
டிங்கு றப்பின்பு விடிந்தபி னெழிற்றுவா ரகையிற்
பொங்கு மர்ச்சகர் காண்கிலர் கண்ணனைப் புகுந்து

வியந்து விம்மினர் மயங்கலு மவரினோர் வீரகர்
நயந்து நேற்றிரா ராமதா சென்பவர் நன்னகி
இயைந்து பூசனை யியற்றினர் தினந்தொறு மியற்றப்
பெயர்ந்து டன்கொடு போயின் றோவென்று பேச

யாரு மப்படி யாயினு மர்மெனட் டாங்கூர்
சாரு வோமெனத் தெரிதரச் சார்ந்தன ராக
நேரு மன்னதை ராமதா சென்பவர் நினைந்து
சோரு நெஞ்சொடு கண்ணனைத் துதித்தனர் சொல்ல

கண்ண னேதொன்றுங் கழறில் னாயுறல் கண்டு
திண்ண மேவருந் தண்டினையென்றுசீ தரனை
நண்ணு மல்கொரு கூபத்திற் கிடத்தினர் நண்ண
எண்ணி வந்தவர்ச் சகரிவ ரில்லிடை யெய்தி.

கொண்டு வந்தகண் ணனைக்கொடு மென்றவர் குறிக்கத்
தொண்டர் யான்கொடு வந்திலே னெனதாகத் துருவித்
கண்டு கொண்மினென் றுரைத்திட வர்ச்சகர் ஈடுகி
அண்ட கந்தொறுந் தேடினர் கண்டில ரயர்ந்தார்

கேணி வாவியிற் கிடத்தினுங் கிடத்தலா மென்று
வாணி மாமனைத் தேடின ரீட்டியான் மார்பில்
ஆணி பாய்ந்திடக் குருநிரீர்க் குமிழிமே லாகக்
கோணி னொரிது வென்னென மூழ்கினர் கொண்டார்.

கொண்டு கண்ணனைக் குருநிரீர் துடைத்தொரு கொடித்தேர்
அண்டு றக்கொணர்ந் தேற்றின ஞர்செலலாகக்
கண்டு ராமதா சென்பவர் கலங்கினர் கண்ணு
விண்டு போதியோ கொண்டிலே னென்றுபோய் விளம்ப

(ம)
(மக)
(மஉ)
(மக)
(மச)
(மரு)
(மக)
(மஎ)
(மஅ)
(ம)

என்று சொல்வதைக் கேட்டருள் கண்ணனங் கிரங்கி
நன்று மற்றவ ருள்ளத்திற் றெரிந்திட நனுகி
ஒன்று புண்டலீ கன்றுவா ரத்துறு வதுபோல்
என்று நின்னகத் திருப்பனீ துயருற லென்றான்.

(௨௦)

எனலு ராமதா சென்பவ ருண்ணயர்ச் சகர்தேர்
தனிலு யர்த்தினர் தாங்கொடு போவதைத் தவிர்த்திங்
கினிதி நெப்படி யென்னகத் திருப்பைநீ யென்று
பனிம லர்க்கனீ ரொழுகுறப் பகர்ந்திடப் பகவன்.

(௨௧)

நீசொ லர்ச்சகர் தம்மிடத் தென்துமெய் நிறைக்குத்
தேசி கங்கொடுத் தெண்ணீர் கொள்கென்று செப்ப
மாசி லாதவர் நின்துமெய் நிறைக்கொத் த மாதை
பேசு மென்னிடத் தேதெனப் பிண்ணை யகனும்.

(௨௨)

நினது நாயகி மூக்கணி யோடெனை நிறுக்கிற்
கனநி ரப்புவ னதைத்தந்து நீயெனைக் கைக்கொள்
கெனலு மின்புட னர்ச்சக ரிடத்தவ ரேகி
அனக ரேதுவ ராயினின்று மமலாய்ங் காணன்.

(௨௩)

யாது காரண மோதெரி கிலமிவ னணுகுஞ்
சீத ரன்றனை யேன்கொடு செல்கிறீர் சிறக்க
மாத னந்தரு கின்றனன் மாதவ னிறைக்குப்
போத ரும்படி யமலனைத் தருகெனப் புகன்றார்.

(௨௪)

கேட்ட வர்ச்சகர் நகைத்திவன் கிளைபொரு ளில்லான்
நாட்டும் வாசக நன்றுநன் றெனநவில் வதைநாம்
ஈட்டு மிவ்விடத் தறிசுது மெனவவ ரிசையக்
கூட்ட மாயின ருருளார் கொடுப்பது குறிக்க

(௨௫)

வந்து கூடினர் தங்களை மாதவர் நோக்கி
இந்த வர்ச்சகர் பொருள் கொடு தருவமென் றிசைந்தார்
உந்த மக்குமு னுடையிற் றுதாறல் வேண்டும்
முந்த ளிப்பனீர் காண்குற நிறுத்தென மொழிந்தார்

(௨௬)

ஊரு ளாரந்த வர்ச்சகர் தமையுற நோக்கிச்
சேரு ளீரிது சம்மத மோவென்று செப்ப
யாரு நோக்குற விவன்றரு கிற்பனே லளித்தும்
நேரு மூர்த்தியை யென்றன ரர்ச்சகர் நிலைக்க.

(௨௭)

யாவ ருந்துலை மீதம லன்றனை யேற்றித்
தாவி லன்பபா நோக்கிநீர் பொருடரு கென்ன
மேலி யில்லிடை மூக்கணி கைக்கொடு மேவ
நீவிர் போய்க்கொடு வந்ததே தென்றனர் நின்றோர்.

(௨௮)

கைக்கு ளாயதைக் காட்டலுங் கண்டவர் நகைத்து
நிற்கு மோவிது நிறைக்கென வன்பரு நிறுத்தால்
ஒக்குமீதென வுச்சிமேற் கரங்குவித் துன்சொல்
பொய்க்கு மோவம லாவடி யார்க்குறு பொருளே.

(௨௯)

சுலாப வர்த்தி ௧௬௬௬ ஜெனவரி ௧௮௬௬

மாகுமி

ஸ்ரீ பக்தலீலாயிர்தம்

முன்ன நாரதர்சத்திய பாமையை முயக்கி
உன்னை யேகொடு போம்பொழு துருக்கும ணித்தாய்
அன்ன நற்றுலை யிடுந்துள வத்தள மலவோ
என்ன தின்பொரு ளெனத்துலை யிட்டன ரோற்க.

(கூடு)

இட்டமூக்கணிக் கெம்பெரு மானிறை யேலா
தட்டு யர்ந்திட மூக்கணித் தட்டது தாழ்
வட்ட மாகிநின் றுரொலாம் வியந்தனர் வானோர்
மட்டு மாமலர் சொரிந்தனர் வாழ்த்தினர் மாதேவர்.

(கூக)

முன்வி னோதமா யிசைந்தவர்ச் சகரொலா முன்னிப்
பொன்னி னாயக னிங்ஙன மிவர்க்கருள் புரிந்தால்
என்ன தாகுநஞ் செயலென மூர்த்திதா னிங்கே
நன்னர் வைகுக வெனநிலை செய்தனர் நல்கி.

(கூஉ)

நல்கி யன்பரைப் புகழ்ந்தனர் துவாரகை நண்ணிப்
பல்க வேறொரு மூர்த்தியைப் பதிட்டைசெய் துற்றார்
மல்கு றந்துவ ராபதி வருமவர் டாங்கூர்
பல்கு கண்ணனைக் கண்டுபோ வாரின்றும் பொருந்த.

(கூகூ)

ஆகச்சரித்திரம் உஉக்குச் செய்யுள் சூசாநு

இராமதாசர் திருவடிகளே சரணம்

முற்றிற்று.

பிரமசாரிசரித்திரம்

அரித்து வாரமெனும்பெய ரேயராப்
பரித்த பார்மிசைப் பல்கிய மாநகர்
தரித்த மாமறை யோர்சகத் தாசைமா
சிரித்து னோர்கலி யாணசு வாமியே

(க)

ஹரிப தாம்புயத் தாசைவிஞ் சன்னவர்
பெரிது தீர்த்தமா யாத்திரை பேணிநூர்
புரிதரப்புகும் போதினன் பாயுடன்
றுரிசி லாரொரு வன்னியுந் துன்னினார்.

(உ)

இரவி நன்பக லும்மிரா மன்பெயர்
பரவி யேயுள பற்பல தீர்த்தமும்
விரவி யாழிமால் வீற்றிருக் கும்பதி
கரவி லார்பல கண்டுகொண் டேகினார்.

(ங)

ஏகி யான்மலின் பம்பெரி தெய்தியே
வாகு நாலுடை மால்குண மாண்பைவி
வேகர் பேசுமேன் மேன்மது ராபுரி
யாக நீயமு னாநகி யாழினார்.

(ச)

ஆடி யம்மது ராபுரி யண்மியே
நீடு மாயினக் கண்டுநீ டாதநங்
கூடி வேண்டுகும் பூசைசெய் தேகுலாய்ப்
பாடி னூர்புகழ் பற்பல பன்னியே

(ரு)

மூன்றி ராவவண் முந்தினர் தங்கினார்
ஆன்ற காலேகல் யாணசு வாமியங்
கூன்று மாறுதா பச்சுர முற்றதால்
என்ற வன்னியு மேகில டொய்தினார்

(க்)

பரப்பொ ருட்டுப காரமே பண்ணுமா
தரவி ரக்கமுஞ் சாந்தமுந் தங்கிய
பிரம சாரினோய் பேர்ச்சரப் பத்தியம்
உரம ருந்துதந் துற்றனர் நாளெலாம்.

(ங)

ஆறு மாதமங் கானபி னோயறத்
தேறி னார்கலி யாணசு வாமியேந்
தீறி லாதெனைக் காத்துளீ னோயெனக்
கூறு வாரூப காரநேர் கொள்வே.

(அ)

ஆண்டொ டொட்டுளா ளானவென் றன்மக
வேண்டு நற்பதி நீளான வேண்டினேன்
சண்டு நின்றுநா மேகின பின்புநீர்
பூண்டு கொணமி னென் றுருரை பொய்க்கிலார்.

(க)

பிரமசாரிசரித்திரம்

சொன்ன வாசகங் கேட்டவர் சொல்லுவார்
அன்னை தந்தையோ டாருமில் லேனெனக்
கென்னை நன்மண மெய்தவு மென்மணந்
துன்னு ருதது துக்கமென் றோதவே.

(10)

ஒது வன்னியை நோக்கியும் பாலுற
தேத மற்றதற் கெம்பிரா னேயுளன்
ஆத லாலெனக் காண்பெண் ணீர்கொ
ஈதல்செய்தன னென்னலும் வன்னியே.

(10க)

நீரு னாத்தவர் நேர்வரோ நும்மனை
யார்ம றுத்திடி லென்செய்வீர் நோன,
தேர்த வத்தினர் சேரவா நும்மெனப்
பாரளிப்பவன் பாலழைத் தேகினார்.

(10உ)

அன்ன மாதவன் முன்னர்நின் றன்பினே
டென்ன தோர்பெணை யின்னவர்க் கீகுவேன்
சொன்ன சொற்றவி றோனெனச் சொல்லினார்
பின்னை கேள்வனைச் சான்றெனப் பேணியே.

(10க)

வன்னி கையினீர் வாக்கிய பின்புமால்
பொன்னி னாடிப்போதனைப் போற்றியே
பின்னர் வன்னியைக் கைக்கொடு பேர்ந்தனர்
மன்ன ரித்துவா ரத்தில்வந் தாரரோ.

(10ச)

வந்து வன்னியை வைத்தோர்ம ருங்குற
முந்து போதிலுமு கங்கொடுத் தின்னுரை
தந்தி டாதுத னையரும் பன்னியும்
நொந்தி ருந்தபின் றந்தையை நோக்கியே.

(10ட)

மனைய மத்தைம றந்துபொன் னீட்டுத
றனைவி டெத்துநீர் சார்ந்தனீர் யாத்திரை
புனைவி னாள்பல போக்கிப்பு கும்பொழு
தினைய னைக்கொடிங் கேண்வந்தி டொன்னவே

(10சு)

மைந்தன் கூறியி கழந்திட மற்றிவர்
நொந்து தம்மனை யாள்முக் நோக்கியே
எந்த நாட்டினு மேகிம துறையில்
வந்த போதுதா பச்சரம் வந்ததே

(10ள)

சுரத்தி னொந்துதொ லைவுப டாதெனைத்
திரத்தி னாறுதிங் கள்வரை தீர்மருந்
சுரத்தி னல்கியு தவிசெய் தானிவன்
றரத்தி லென்செயத் தக்கதென் றெண்ணியே

(10அ)

நமது கன்னியை நல்குத லேநல
வமைதி யென்றரி முன்னரன் பாகிநீர்
சமைய நல்கிய னைத்திங்குச் சார்ந்தனென்
துமரு மொப்புதி றொன்றுது வன்றனர்.

(10ஈ)

சுரத்தி னொந்துதொ லைவுப டாதெனைத்
திரத்தி னாறுதிங் கள்வரை தீர்மருந்
சுரத்தி னல்கியு தவிசெய் தானிவன்
றரத்தி லென்செயத் தக்கதென் றெண்ணியே

யாத்தி லாக்க ணிறத்தனன் றன்னது
நீத்து வீர்டெடு நான்வரை நின்றனோய்
தீர்த்த னணிவ னென்றுநீர் செய்ததைப்
பேர்த்தி ருக்கெனப் பேசினன் பின்னரும்.

(௨.௩)

உலகி னன்றியொ ருவர்க்கொ ருவர்செய்
திலக லென்றுமுண் டுன்னதற் காகநங்
குலந லக்கன்னி தன்னைக்கொ டுப்பதோ
நலமி லன்னியற் கென்று நவிலவே.

(௨.௪)

மதுரை நாதன்முன் யான்சொன்ன வார்த்தையைப்
பிதர்வு செய்வதெவ் வாறெனப் பேதையும்
வதுவை வேறென்று செய்தும கட்பெற்று
நொதும லற்கருள் கென்றுது வன்றனள்.

(௨.௨)

ஹரிப தத்திரல் லன்புசெய் வோற்குநந்
தெரிவை யைத்தரல் செவ்விய தேமறேல்
புரிசு முற்குயி லேயெனப் பொள்ளென
விரிசி னத்தின்வி ளம்புகின் றுளரோ.

(௨.௩)

இன்னு மிச்சொலி யம்புவி ரோலென்றன்
கன்னி யைத்தள்ளு வேன்கயத் தென்னலும்
மன்னு மைந்தரு மற்றது வேசொல
என்ன செய்வர்கல் யாணசு வாமியே.

(௨.௪)

வாட்ட மிக்கவ ராய்மறு நாளுடன்
கூட்டி வந்தவவ் வன்னியைக் கூய்க்கொடு
நாட்டு வேந்தன்மு னன்னியெ லாஞ்சொலக்
கேட்ட மன்னவன் வன்னியைக் கேட்கின்றான்.

(௨.௫)

கோணி லாவிவர் பெற்றரு மாரிதன்
பாணி பற்றெனப் பாணிகை வார்க்குபோ
தாணி யாயவன் யாரிருந் தாரொன
வாணி மாமனென் றுரந்த வன்னியே.

(௨.௬)

ஆயி லந்தம துனாயில் வாழரி
நேய மோடிவண் வந்துரி கழ்த்திடில்
ஈய லாமிவர் பெண்ணையு னக்கென்றான்
மேய பூதல வேந்தன்வி னுவியே.

(௨.௭)

நன்றெ னக்கொடு நம்பியவ் வன்னியுஞ்
சென்று கூட்டிவ ருவெனெ னச்சென்று
நின்ற மாமது ராபுரி நித்தன்முன்
ஒன்றி யஞ்சலித் தோதுகின் றுரரோ.

(௨.௮)

ஐய னேயகி லங்களுக் கன்பர்க்கு
மெய்ய னேயுன்றன் முன்னந்த வேதியர்
கையி னீர்தரக் கண்டனை யாதலால்
வைய மன்னன்மு னீவரல் வாய்த்ததே.

(௨.௯)

கோணி லாவிவர் பெற்றரு மாரிதன்
பாணி பற்றெனப் பாணிகை வார்க்குபோ
தாணி யாயவன் யாரிருந் தாரொன
வாணி மாமனென் றுரந்த வன்னியே.

அரசன் முன்வந்த ஹைலே யேலினிப்
பிரம சாரிசம் சாரியெ னும்பெயர்த்
தரமி ரண்டி லொன் றும்பின்றிச் சாம்புவேன்
சுரனி னீர்கொண்ட காரணத் தாலென்றார்

(180)

உன்னை யன்றியொ ருதனை வேறிலா
என்னைக் காத்தியென் றேத்தவி ரங்கின
பின்னை நாயகன் பின்வரு கின்றவென்
றன்னை நோக்கில சாருதி முந்தென்றான்.

(181)

திரும்பி நோக்குதியேலுடன் சேர்கிலேன்
விரும்பி யவ்விடத் தேறிலே மேவுவேன்
அரும்பு மன்பின னேயெனு மவ்வொ
தரும்பொன் னுதனைத் தாழ்ந்துமுன் சார்ந்தனர்.

(182)

செல்லு வோர்திரு நாயகன் சேவடி
புல்லு தூபுரம் பொங்குறு மோசையை
நல்ல தாகவி னாவந டந்தனர்
தொல்ல ரித்துவா ரத்தினைத் துன்னவே.

(183)

கோச னாக்குப்பு றத்துக்கொ முஞ்சிலம்
போசை கேட்கில ருன்னித்தி ரும்பினார்
நேச மோடுடன் வந்தநி மலனும்
நச னின்றன னோக்குமி டத்திலே.

(184)

நின்ற மாயவன் வன்னியை நோக்கி
ஒன்று நான்முனு னாத்ததி கந்ததால்
நன்ற தாமிங்கு நண்ணுவ னன்னிடேன்
வென்றி மன்னனி லென்றுவி ளம்பியே.

(185)

சென்று மன்னனைச் சேர வழைத்திவன்
ஒன்று கென்னவு டனந்த வன்னிபோய்
நன்றி மன்னனைக் கண்டுபொன் னுதனைத்
துன்று றக்கொடு வந்ததைச் சொல்லினார்.

(186)

வினவி மன்னன்வி யந்துவி ளங்குமா
சனமி ழிந்தவர் தம்மைவ ணங்கித்தன்
அனிக மோடிய மார்ப்பவம் போருக
வனிதை நாதனை வந்துவ ணங்கினான்

(187)

வணங்கி யானந்த மாக்கடல் மூழ்கியிங்
கிணங்கு மூர்த்தியெ ழில்மது ராபுரிக்
கணங்கி ளர்ந்தொளிர் கண்ணனை றேரகண்ட
குணங்கி ளர்ந்தவ றோயெனக் கூறினான்.

(188)

கண்டு வந்தவர் யாங்கண்ட கண்ணனே
அண்டு மூர்த்தியென் றேத வரசனுந்
தொண்ட றோடுதொ முதரி நாமத்தை
மண்டு றச்சொல்லி வாழ்த்திம கிழந்தனன்.

(189)

சுவாமி பக்தல்லாமயிர்தம்

கல்ல மங்கல நான்குறித் தஞ்சுகோ
செல்லை நீளமி ளங்குறப் பந்தரிட்
டொல்லொ லிப்பல்லி யங்களு மோங்குறப்
புல்ல யாவும்பொ ருந்தவ மைத்தரோ.

(௪௦)

மான மைந்தும கிழ்ந்துவி ளங்குகல்
யாண சாமிம கனைய லங்கரித்
தேண நன்மணம் வன்னிக்கி யற்றியே
பூணு மாதையும் பொங்கவ ழங்கினான்.

(௪௧)

சான்று தொண்டற்குச் சாற்றம துனாவாழ்
தோன்ற லிவ்விடைத் தோன்றின னென்றுதேன்
கான்ற மாமலர் தூவிக்க ளித்தனர்
ஆன்ற தேவர னைவரு மங்கனே.

(௪௨)

மதுரை மாநகர் மற்றொரு மூர்த்தியால்
அதுவி ளங்கவ மைத்திங்கொ ராலயம்
புதுமை செய்துபொ ருந்தவெல் லாம்புரி
மதுகை மன்னன்ம கிழந்திருந் தானரோ.

(௪௩)

அன்று தொட்டுத்த ரதிகை யாகியே
துன்ற ரித்துவா ரப்பெயர்த் தொன்னகர்
ஒன்று தக்கணத் திற்பண்ட ரியொளிர்
கின்ற மேற்கிற்று வகாகி ழக்கிலே.

(௪௪)

மேவு றஞ்சக நாதம்வி ளங்குவான்
பூவின் மங்கைபொ ருந்துநி றத்தினான்
ஒவி னாலுதி சைக்கணு முள்ளவர்
தேவ தேவவென் றேத்திச்சி றக்கவே.

(௪௫)

ஆகசரித்திரம் உரு-க்குச் செய்யுள் ஊசாஅடு

பிரமசாரி திருவடி-களே சரணம்.

முற்றிற்று.

சூரதாசர்ச்சரித்திரம்

துவரா புரிமே விய தோன் றலுளங்
கவரா தரமே வுகளிப் பின்மகிழ்
பவரா னவர்சத் தியபா மையகத்
தவரா யினரக் குரூரர் ஒருநான்.

வந்தா ருறவா சனம்வண் மைபெறத்
தந்தா தரவிஞ் சசன்மா னமிக
முந்தார் தருவோர் முகநோக் கிமணத்
துந்தா தரமோ துவர்பா மையகோ.

(உ)

முன்போ லெனின்மே விமுயங் கழுஞ்
தன்பா லினிதோ துசமர்த் துடையீர்
அன்பா லரிநே யமளா வுதலால்
என்பா லவனெய் தவியற் றுகிதோ.

(ஈ)

என்ற ரரியின் பிரிவான் மயனேய்
துன்ற யிழையார் புருசோர் வுதனை
நன்ற யுணரக் குரூரர் இனிரா
தன்ற னிவரில் லிடைசார் கிலனேல்.

(ச)

இவரா ருயிர்போ மெனவெண் ணியனே
கவலா துறுமிக் விடைகண் ணையான்
தவலா துறுமா றுசமைப் பெனென
அவனார் வடிவத் தொடுமண் மினோ.

(ரு)

கண்ண னெதிரின் றதுகண் டவுடன்
பண்ணின் மொழியா ரொருபா மைமிக
உண்ணந் துயிரோ வுதலோ விமகிழ்
நண்ணும் பொழுதே கினனா ரணனே.

(ஊ)

தன்னின் னெதிரின் றவர்தம் மையெனே
என்னின் னிவனெய் தினையா னிலையாய்த்
துன்னும் பொழுதென் றதொடர்ந் தகலி
மன்னந் தகனும் பவம் வாய்க் கவெனா.

(எ)

தளர்சத் தியபா மைநிதா சியெனக்
கிளரப் பவமே வல்கிடைத் திநிலத்
தளவக் கலிகா லமதிற் கடிதென்
றுளமொப் பவுளைத் தன்னப் பொழுதே.

(அ)

குருடா மவர்கோ கநகை கணவா
அருடா னிதுவோ வெனவஞ் சலியாத்
தெருளா தவனோ வெனைநீ தெளியாச்
சுருளார் குழலா ருறுசோர் வறவே.

(ஐ)

சூரதாசர்ச்சரித்திரம்

ங்ன்போ விவணின் றனனீ யதனை
என்போ லெனவெண் ணினையா வருளும்
பொன்போ லொளிர்புங் கவனே பொறைசெய்
உன்போ லிலையா கியவுத் தமனே.

(௨)

எனுமின் னுரைபற் பலியம் பிடலும்
வினவுந் திருமா லறிவேன் மெயினச்
சினமொன் றிலென்மே தினிதி தறவிங்
நனமும் மைநவின் றனனென் றனனே.

(௨௧)

ஆயிற் கலிகா லமதிற் புவியான்
ரூயிற் பவமே வுதலைத் தவிரா
நீயிப் படியென் னெதிரிற் கவென
வாயிற் றுதிவைத் துவருத் தனனோ.

(௨௨)

கவிசேர் வறுகா லமதிற் பிரிவாற்
சவிபா மையொர்தா சியெனப் பவமே
புவிமே வுமிடத் துநீபோ தருபோ
திவியா னுமையென் னிடைசேர்த் துவெனே.

(௨௩)

வேறு.

என்று மாயனி யம்புமா
நன்று மாமது ராநகர்
துன்று கண்ணொளி துன்னிடா
தொன்றி னாரசெய லோதுவாம்

(௨௪)

சூர தாசொ னச்சொலும்
பேர ராயரி பேரொயே
தீர ராயுரை செய்துறுஞ்
சீர ராயினர் தேறியே.

(௨௫)

பலந லப்பிர பந்தமும்
சூலவ ரிப்பெயர் கொண்டதாய்
இலகு றச்செய்தி லங்குவார்
திலகர் வைணவ சேகரர்

(௨௬)

ஒருதி னம்புரு வேதாத்தமன்
றிருவ டிப்பணி செய்கையில்
கருதி யிப்பவ காரணந்
தருதி ருக்கண வன்றனை.

(௨௭)

எண்ணி யன்புட னேயெதிர்
நண்ண வேண்டினர் நாடியே
கண்ண னன்புக லந்தசீர்
அண்ணல் கோயில டைந்தனர்.

(௨௮)

சன்னி திக்கெதிர் நின்றதாழ்
துன்னி யுச்சியின் மேற்கரந்
துன்னி டத்தமி சொல்லினார்
மன்னி யிப்பவம் வாய்த்ததே.

(௨௯)

ஊரிதி ருப்பெய ரன்புடன்
விரிக ருத்தினர் மேவுநான்
வரிபுக முச்செய வந்திவாழ்
குரிகில் பேரவை கூடுவோர்.

(கூடு)

தேறு பாடகர் திரரைஞ்
ஞாறு பேரினு ணங்கியோர்
ஆறு தீபம் வீர்த்திடக்
கூறு வாரொரு கோதிலார்.

(கூடு)

முகம்வி ரும்பினன் முன்னியே
சகமெ லாமகிழ் தானசேன்
நிகர்வர் யாருமை நேடுநின்
மிகவு மேன்மைவி ராவினீர்.

(கூடு)

என்று கூறிட வின்னவர்
ஒன்று சீரிலு யர்ந்துளோய்
நன்று மென்னின லங்கொடு
துன்று வோர்பலர் சொல்லிலே.

(கூடு)

பெரிய தென்றுரை பேசிய
கரிய வேலைய கத்தியர்க்
குரிய வங்கையொ டுந்திய
தரியெ னுந்திர லன்மினோடி

(கூடு)

காசி னித்தரு கஞ்சனுங்
கோசி கற்கொளி குன்றினான்
ஆசில் மாருதி யங்கையால்
மாச னுரிம முங்கினான்.

(கூடு)

பல்ல மென்மகள் பண்புசால்
வல்ல மாயன்ம ணத்தினில்
நல்ல சாம்பன்மு னுரதன்
அல்லல் பாடலி லாயினான்.

(கூடு)

இப்ப டிக்குல கெங்கணும்
ஒப்பி லீசனு னுற்றினான்
அப்ப டிக்குற லானபோ
தெப்ப டிக்கெனை யெண்ணுவேன்.

(கூடு)

எனனு மன்னவ னேசிலீர்
நனிசி நத்துமி னண்ணுவோர்
இனைய றொன்றுரை செய்கென
அனையர் கூறிட லாயினார்.

(கூடு)

அரச னேமது ராபுரி
சுரந லந்தெரி சூரதா
சொனின் மிக்கவர் தானெனப்
புரவ லன்புகல் கின்றனன்.

(கூடு)

சூரதாசர் சரித்திரம்

ஆகி லன்னவ ரொத்தனை
ராகம் வல்லவர் நன்றெனப்
பாகி னின்னரிசை பற்பல
வாக வல்லவர் மன்னனே.

(௪௩)

என்னு முன்னர சின்பமாய்
மின்னும் யானம் விடுத்தவர்
துன்னு முன்றுகி சொல்லிநேர்
மன்னு தாளில்வ ணங்கியே.

(௪௪)

ஆச னத்துற வைத்தவர்க்
கேசில் பூசையி யற்றியே
நேச மோடுறு நீளவை
மாசில் பாடகர் மல்கினார்.

(௪௫)

தான சேனரி தாசனா
ஆன வன்புட னஞ்சலித்
தூன மின்றம துத்தம
ஞான கீர்த்தன நாமெலாம்.

(௪௬)

வினவ மிக்கவி ருப்புளேம்
அனக றோயருள் செய்ம்மெனக்
கனகி றந்திகழ் கண்ணன்மேல்
மனமு ளோர்சொல்வ ழங்குவார்.

(௪௭)

நானி சைப்பது நாரணன்
கான நுஞ்செவி கட்குநேர்
ஆன தாயிலி சைப்பெனென்
நேநல் வீணையெ டுத்தரோ.

(௪௮)

எழுசு ரங்களு மேலவே
வழுவி லாதுவ ருத்துமால்
பழுதி வின்னரிசை பாடினார்
சுழுமி னோர்மயல் கொள்ளவே.

(௪௯)

கங்கை பெற்றரு னங்கனிற்
றங்கை தாள மமைக்கவெண்
பங்கை யாசனி பண்சரம்
பொங்க நன்குபொ ருத்தவே.

(௫௦)

கண்ண னுடல்க லந்துற
விண்ணு லாவிய மேனகைப்
பெண்ணு டெண்ணிலர் பெட்டிறத்
தண்ணெ னேசைத றைக்கவே.

(௫௧)

துன்பு றூரிசை சோர்விலா
தன்பர் பாடின ரங்குனோர்
இன்பின் மூழ்கிட விவ்விதம்
மன்ப ராவவோர் மாதமே.

(௫௨)

அரசன் மேவுமைஞ் ஞாறராந்
தெரிவை மாரிவர் செய்கையைப்
பெரித நிந்திசை பேணியே
சூரிசில் பாவிது கூறினார்.

(௫௦)

நாங்க ஞும்மவர் நல்லிசைப்
பாங்கு நேர்வின வும்படித்
தீங்கி லோயருள் செய்கென
ஒங்கு சீரின னுன்னினான்.

(௫௧)

கண்ணி லாரிவர் கண்முனே
நண்ண லாமென நாடகத்
தண்ண ரங்கிடை சார்வுறப்
பண்ணி யின்னியை பாடவே.

(௫௨)

செய்து தேவிய ரும்வரப்
பெய்த போதவர் பெட்டிற
ஐது பாடி லானபோ
தெய்தி னாளிசை யின்பினால்.

(௫௩)

சாவ மாணது தாங்கியக்
கோவி லேய்பணி கொண்டும்
பாவை யாகிய பாமையை
மேவு மன்பர்கண் மேவியே.

(௫௪)

கண்டு பாடுறு கானமுட்
கொண்டுகூவல்கு நித்திடா
தண்டு கின்றனை யாலென
மண்டு தேவியர் மாழ்கினார்

(௫௫)

விழியு ளாரொன வெங்கியே
முழுக நீழை மூடினார்
வழுவ லிவ் விரு வரு முடன்
கழும லாகிய காலையே

(௫௬)

கண்ண னங்குக் லந்துமாப்
பெண்ண ணங்கொடு பேசுசீர்
அண்ண லன்பனா யுந்தன
தெண்ண ரும்வடி வெய்தவே

(௫௭)

சேர்த்து நீளொளி சேர்ந்தனன்
சீர்த்த மன்னொடு சேர்ந்துளோர்
பார்த்து மற்றிவர் பண்பினைத்
தீர்த்த ஞான்றிசை செப்பினார்

(௫௮)

ஆகச்சரித்திரம் உச க்கு செய்யுள் துருநாடி

சூரதாசர் திருவடிகளே சரணம்

முற்றிற்று.

சேனாநாபிகர்சரித்திரம்

காளு நன்மையு நல்க விந்தர்வாழ்
மாளு ழூரில்வ திந்து ளோர்குலம்
எனா தியொனி னும்வி ரக்தராய்ச்
சேனா நாபிக டொன்றோர் செவ்வியோர்.

(க)

அன்னார் வாழுமு கத்தி லேவனை
மின்னா ராழிவி ளங்கு கையனும்
பொன்னார் மார்பனை வைத்துப் பூசனை
பன்னா ளும்புரி கின்ற பண்பினோர்.

(உ)

அரிநா மந்தனை யனுதி னஞ்சொல்வார்
புரியாள் மன்னவன் வேலை பூண்டொர்
கரியா னினக்கரு தற்கு நந்தொழில்
பெரிதா குந்தடை யென்று பேணிடார்.

(ங)

கண்ணன் பூசனை யேக ளரிந்துறப்
பண்ணுஞ் செய்கையி லேப யின்றனார்
நண்ணும் பேரதொரு நாளின் மூவுகிநர்
எண்ணங் கொண்டரி பூசை யெய்தினார்

(ச)

எய்தும் போதா சன்ற னேவலார்
வெய்தின் வந்துவி னாந்த ழைத்திட
மெய்தங் கண்ணவர் தேவி யார்வினாய்
நொய்தி னேகினர் கேட்டு நோன்மையோர்.

(ரு)

நானிங் கில்லென நாட்டு கென்றிடத்
தேனின் மென்மொழி மாதர் சென்றழை
கோனி னேவலர் கட்டுக் கூறிட
ஊனின் வேலா சன்க னேகினார்.

(சு)

அப்போ தன்னவ ரிந்த் டுத்துளோன்
வெப்போ டோடியல் வேந்த னோர்ந்திட
இப்போ தில்லுழை யேயி ருந்துகொண்
டெய்ப்போர் பான்மனை யானை யுய்த்தரோ.

(ஈ)

இல்லென் றோதவி சைத்து ளானெனச்
சொல்லும் முன்னர சன்ச ளித்துமுன்
புல்லும் வீரனா நோக்கி நீர்புகா
தில்லி லெய்தும் வன்க னேகியே.

(ஆ)

பாசத் தாற்பிணி செய்து பையுளின்
மூசக் கொண்டிவண் முந்து கென்றுமன்
பேசக் கண்ணபி ரான் பொறுப்பனோ
மாசற் றுருரு வாகி வந்தனன்

இவ் வரலாறு அனாபிகர்சரித்திரம் எனப்படும்.

தோளி லோர்புடை தூங்க டப்பமோ
டாளு மன்னன்மு னாகி யேசலாங்
கோளும் மாறினி தேகு நித்திட
மூளுங் கோபமெ லாமு ரிந்தவே.

(ம)

சினமா நிம்முக வெலை செய்கையில்
நனிநன் காமது கண்டுநாபிகர்
முனநீ செய்பணி தன்னில் முந்திய
தினநாள் செய்பணி யென்று கோமகன்

(மக)

உன்கை யாலெனெ யென்ற னுச்சிமேல்
நன்கு பூசக வென்று நானநெய்
மின்கொண் டார்மணி வேய்வ ளத்துறத்
தன்கண் ணசன மீது தங்கினான்.

(மஉ)

சேனா நாபிக னாய ஸ்ரீ ஹரி
தாரு ளெண்ணெய்த லைக்க ணிந்திடக்
கோளூர் வள்ளம திற்கொன் றுண்டலம்
மேனா ளெண்முடி தோள்க ணுல்விராய்

(மங)

பொன்மா ணடைபொ ருந்த நீனிற்
மன்மா மேனிவ யங்கு றத்தெரிந்
தென்மா மாயமெ னத்தி கைத்துமேல்
தன்மா நாபிகர் தம்மை நோக்கினான்.

(மச)

மயிர்கொய் நாவித னாய்வ யங்குறச்
செயிரில் கிண்ணம தைத்தி ரும்பவும்
பயில்பீ தாம்பர தாரி பண்பின
உயிர் தா னின்புற வுற்று நோக்கினான்.

(மரு)

அவசங் கொண்டன னாக வெண்ணெய்பூ
சுவரும் பூசுறவுள்ளு ளாடொலாம்
இவர்தகு செய்கையெ னையெ னத்திகை
தவர்தங் கோணைய டைந்து கூறுவார்.

(மசு)

அரசேய்வகிரு ஐாம மாகியும்
விரசாய் நானம்வி ரும்பி யென்னுமல்
உளையா லேயுணர் வுற்று மன்னவன்
புனாதிர் நாபிக னாப்பு கழ்ந்தனன்.

(மன)

இங்கே நீயிரு வென்றெ ராதனம்
அங்கே யீதலு மவரி ராதுறத்
தங்கா யாகிலெ னாவி தங்கிடா
தெங்கே னுஞ்செல லென்று கூறினான்.

(மஅ)

வேந்தே நானக மேவி மீனுவேன்
போந்தா டின்புன லென்ற போதவன்
ஈந்தே மங்கடி தேகி வாவென
எந்தா நாபிக ரிற்கு னேகியே.

(மக)

தோளி லோர்புடை தூங்க டப்பமோ டாளு மன்னன்மு னாகி யேசலாங் கோளும் மாறினி தேகு நித்திட மூளுங் கோபமெ லாமு ரிந்தவே.

அளையும் பொன்னடப் பத்து னேயுற
முளையின் மாட்டிமு ராரி சென்றனன்
கிளையு மெண்ணையு னுனந் தீர்ந்தபின்
வகாவின் மன்னவன் வந்த வைக்கனே.

(௨௦)

ஏவ லாளனா நோக்கி யேயிவண்
மேவ நாபிகன் வேண்டு நீர்செலீஇக்
கூவல் செய்துடன் கூட்டி வம்மெனக்
காவ லின்றன மீதி லென்றனன்.

(௨௧)

உடனே யேவல ரோடி நாபிகர்
இடனே கிவ்வரு கென்ன மற்றவர்
கட்டனே சென்றுநாங் காண லென்றுதோள்
வடனோ டாரடப் பத்தை மாட்டி யே.

(௨௨)

கோபங் கொண்டனன் கோனெ ன்மலர்
நாபன் றன்னை யார்ந டுக்குடன்
பூபன் றன்னவை போத லும்பிர
தாபஞ் சேரர சன்னெ முந்தனன்.

(௨௩)

கண்டோர் யாவருங் கல்லெ னுநகை
கொண்டா ரன்னதெ லாங்கு நித்திடான்
வண்டார் மாலை ய மன்ன னாபிகர்
ஒண்டா வும்முக நோக்கி யோதுவான்.

(௨௪)

உதயத் தும்முரு வத்தை யுன்னுமென்
இதயத் தின்புற வின்று காட்டினீர்
அதைமற் றின்னமும் யான நிந்நிடச்
சிறைவற் றீரருள் செய்க வென்னவே.

(௨௫)

பாதங் கைக்கொடு பற்ற மற்றிவர்
ஏதம் வந்ததென் றேதி கைத்துறும்
போதங் கன்னவர் நீழ லுட்புக
வேதங் கெண்ணையி லெய்த நோக்கினான்.

(௨௬)

காணன் முன்னெனக் காவ லன்மல
ராண தாவெளி யார்க ணுதரா
மாண வென்னுழை வந்து சீழ்த்தொழில்
கோண தேபுரி கோவ லாகண.

(௨௭)

என்றென் றுன்னியி ரங்கி நாபிகர்
துன்றுஞ் சேவடி பற்றி யேதொழு
தின்றும் மாலினி தெய்தி னேன்மலர்ப்
பொன்றன் னாசனெ யென்று போற்றியே.

(௨௮)

ஹரிநா மந்தனை யன்பு மிக்குறப்
பெரிதோ தத்துதி பேசி நாபிகர்
பரிவாற் றம்மடப் பத்தி னுட்பொருள்
கரியான் வைத்தது கண்டு கைக்கொளா.

(௨௯)

சேனாபிகர் சரித்திரம் பதினாறு பாகம் பதினாறு பாகம் பதினாறு பாகம் பதினாறு பாகம்

உளசு

சேனாபிகர் சரித்திரம்.

மறையோர் கொள்ளவழங்கி யேதரும்
இறையோன் முன்னுற வேத்த மன்னவன்
கறையார் மூக்குடைப் புட்க டாவுவோன்
நறையே ருந்திரு நாமம் வாழ்த்தினான்.

அந்நா டொட்டவ னுதி நாமமே
எந்நா ளஞ்சொல லாக வின்னவர்
மன்ன வாண்விடை கொண்டு வாழ்மனை
அன்ன வாழ்ந்தனர் சோர்வி லாதரோ,

(கூ)

(கூ)

ஆகச்சரித்திரம் உரு க்கு செய்யுள் தருக

சேனாபிகர் திருவழிகளே சரணம்.

முற்றிற்று

சரித்திரம் உரு க்கு செய்யுள் தருக

சாத்வி கராஜன்சரித்திரம்

வேறு.

ஐகநா தப்பொன் னகர்தலை யாண்டு தனிவாழ்கோ
மகன்மால் பத்தி தனின்மிகு நேயம் வளர்கின்றோன்
புகழா நின்ற சாத்துவி கப்பேர் புனைவானான்.
முகனார் தாதை பூசனை நாளு முயல்கிற்பான்.

(க)

திரிகா லத்துன் செய்துது ழாய்நீர் செங்கைக்கொன்
பரிவா னேரு மதிதிக ளுக்கும் பயில் பூசை
பெரிதே செய்து பின்புண லான பிரியத்தான்
விரிவா யன்ன சத்திர மாதி மிகவைத்தான்.

(உ)

சகலபி ராணி களினுமி ஞுந்த தையுள்ளான்
இகலினர் சீய மெனமிகு சீரி னியல்வானோர்-
பகல்பொழு தேகக் கவறுரு ளாடல் பயில்போதிற்
புகழரி கோயிற் நிகழ்பிர சாதந் கொடுபோந்தார்.

(ங)

அர்ச்சக ரானோர் கவறுருள் செய்கை யதின்மூழ்கி
நச்சுறு மன்னற் கப்பிர சாதந் தனைநல்கப்
பச்சையு கக்கப் பட்டதி தென்னும் பரிவின்றிப்
பிச்சின் வாமக் கைதனை நீட்டப் பிசுகென்றே.

(ச)

அன்னவ ரீயா தேகினர் பின்பவ் வரசன்றான்
முன்னரி னுடன் முற்றிட நின்றார் முகநோக்கி
என்னிடை மேவு மின்பிர சாத மெங்கென்றான்
மன்னினர் வாமக் கைதனை வீயா மற்போனார்.

(ஐ)

என்றுமு னின்றார் கூறிட மன்ன னிதுவென்னே
அன்றுசெய் பாவ மின்றொரு சூதா யபசாரந்
துன்றிட வேசெய் ததுநனி நன்றே தொலைவுண்டோ
இன்றியல் கின்ற தென்றனன் மாளா விடருற்றான்.

(ஈ)

கள்ளைவி ரும்பிப் பாலைய கற்றுங் கலர்செய்கைக்
ஞன்றற லானே னென்றரி கோயிற் றுளமேகான்
கொள்ள கிலாவிக் கைபிர சாதந் கொளலாமோ
எள்ளல்செ யாதென் றெண்ணிய றுத்தற் கிசைவுற்றான்.

(ஏ)

மந்திரி தன்னை வருகென வந்தான் வதனம்பார்த்
திற்தவென் மாடச் சாளர வாய்வந் திரவோர்போய்
முந்தொரு கைநீட் டுகிறகி னுலே முகிரச்சந்
தந்துறு கின்ற தக்கர மதைத் தடியென்றான்.

(ஐ)

அன்னது செய்வே னென்றிர ளுடவ் வகன்மாடந்
தன்னிடை வந்து சாளர வாயிற் சார்ந்துற்றான்
மன்னவ னுந்நன் பின்புற முருமா றாய்வந்
துன்னுறு கையை நீட்டினன் வாளிற் றுணிசெய்தான்.

(ஊ)

துணிசெய மன்னன் வீழ்ந்துது டித்துச் சோர்கிற்கப்
பணிபுரி கின்ற மந்திரி வெளியிற் பதறுற்றே
அணுகினன் வந்து நோக்கலு மன்ன னவனாகத்
தணிவறு துன்பங் கொண்டெட்கிர் நின்றே தளர் வற்றான்.

(௧௦)

சோர்வுறு மன்னன் றுயர்கொள மைச்சன் முகநோக்கி
நேர்வுறு மிக்கை சார்பிழை போக நீசெய்தாய்
ஆர்வுறு மென்ற லேயல வோநன் றாயிற்றுச்
சார்வுறு துன்ப நீயொழி கென்றான் றளர்வின்றே.

(௧௧)

விடியள வேகை சிவிகையின் மேவ மிசையேற்றி
நெடியவ னேசெய் பிழையது தீர நிறைதண்டம்
தடிவதை யன்றிப் புரிவது முண்டேற் றடையின்றிக்
கடிசென மால்வாழ் சினகர மேவக் கடிதுய்த்தான்.

(௧௨)

சொல்லிய வண்ணந் தூதர்கள் சொல்லத் தொழுகோயிற்
புல்லின ரங்கே பொலியடி யார்கட் பொருவேந்தன்
மெல்லிய கையைக் காட்டினர் சொன்ன விதமெல்லாங்
செவ்வகை சொல்லத் தேறின நீதோ செயலென்றே.

(௧௩)

தழைவிப வத்தா னுடனசை விட்டுச் சகநாதன்
உழைமனம் வைத்தான் மிகவும்வி ரக்தியுள்ளென்று
குழையும் னத்தார் ஜயஜய வென்று கொணர்கைமேல்
விழைவுறு கந்த பொடிகளி றைத்தார் விராநாற

(௧௪)

பொடிபட லுங்கை தவனம தாகிப் பொலிவெய்த
அடியவர் கண்டு மிகவும்வி யந்தங் கதுதன்னை
நெடியவ னடியிற் படிவது செய்து நிகழ்நாண்முன்
படிபிர சாத முடனர சன்மன் பாலுய்த்தார்

(௧௫)

வருபிர சாத மொடுதவ னத்தை மகிழ்விற்கண்
டரசனி ரண்டு கரமுமி ணங்க வவையேற்றான்
கரமும்வ ளர்ந்து குறைவற லாகக் கண்டோர்கள்
பரவினர் நாமம் ஜயஜய வென்று பணிவோடே

(௧௬)

ஆகச்சரித்திரம் ௨௬ க்கு செய்யுள் ௩௫௮௫

சாத்வீகராஜன் திருவடிகளே சரணம்

முற்றிற்று.

கருமாபாயி சரித்திரம்

வேறு.

நாடுஜக நாதமென நண்ணுநக ரத்தின்
ஊடுகரு மாபாயி யென்றெருவ ருள்ளார்
நீடுதரு மம்பலவு நீதியொடு செய்யக்
கூடுமன முள்ள்வர்கு ணந்திரிபி லாதார் (க)

கருவயினு நீஇமருவு காலமவர் கண்டன்
ஒருவியுயிர் போனபினு யிர்த்தனரொர் சேயை
அருமையின்வ ளர்த்துவளர் வானமக னுக்குத்
கிருமணமி யற்றினர்தி கழ்ந்தணிசி றக்க (உ)

அந்தமக னாயிழையை யன்பொடும ணந்து
தந்தனனொர் சேயதுத வழ்ந்துவளர் நாளில்
மைந்தனு மிறக்கமிக மாழ்கினர் தளர்ந்து
நொந்தனர்க வன்றரித னுமதுவல் கிம்பார். (ஈ)

நாரணத யாரிதியெ னந்தன்மக னேனுஞ்
சேருறிலெ னக்குதவு மென்றனர்சி றக்கப்
பேரன்மக னாகநினை பெற்றியின்வ ளர்த்தார்
ஆரமகன் மைந்தனும ணங்குறவி றந்தான். (ஐ)

அம்மகவி றக்கவவ லக்கடலின் மூழ்கித்
தம்மனநி லைப்பதில ராய்த்தளர்த லானார்
மைம்மலிநி றத்தமல ராள்கணவ நீயென்
இம்மலின வெந்துயரி லென்னவிழ வீட்டாய். (ஐ)

என்றுமிக நொந்தனரி ரங்கியுறு நாளில்
துன்றுஜக நாதவிதை தன்னடிதொ ழற்கு
நன்றரிந லோர்களவ னண்ணியவர் நல்லீ
டொன்றினரு ணர்த்தனரி டர்க்குளுறு வாரா (ஊ)

என்னையிங் ஸீர்துயரி லெய்துகிற தென்ன
மன்னுதுயர் மூழ்குமவர் மற்றவரை நோக்கி
முன்னிகழ் வுற்றசெயல் யாவையுமொ ழிந்தார்
அன்னவர்தெ ரிந்துதுய ராறும்வகை சொல்வார். (எ)

அணுவளவு நன்மையிலே யானசமு சாரப்
புணர்வுநிலை யற்றதத னுட்புகுத லாகிப்
பிணியுறுவ தென்னமது கண்ணனடி பேணுந்
துணிவினிடர் தீர்திடொன வேயவர்து ணிந்தார். (ஐ)

மீதரன ருட்குரிய சீரினவ ரோநீர்
பேதையடி யேறொருநி லைக்கணுறு பெற்றி.
யாததையு னாத்தருள்க வென்றனரி ரந்தார்
மாதரவ ருக்கவரு மன்னுநிலை செய்வார். (ஊ)

நாதனரி நாமமதை நன்கினுப தேசிக்
தேதமகல் கண்ணனது விக்கிரக மீந்து
மாதகவ தாகமக வன்பிதனில் வைத்து
நீதமொடு பூசனைநி ரப்பரிய மித்தார்.

(௨)

நன்றெனவு கந்துகொடு நல்குமவர் தம்மை
மன்றவுப சாரமொடு வந்தனைபு ரிந்து
ஒன்றுமவர் போனபின ரோவுதலி லாமல்
அன்றுமுத லந்நியதி செய்கையில் மந்தார்.

(௨௧)

பெற்றவொரு கண்ணனொடு பேசிவினை யாடி.
முற்றுதயி லந்தடவி மூழ்குதல்செய் வித்துச்
சுற்றுடையி னீரமற வேனனிது வட்டி.
நற்றுடைகி டத்தியுரை யெனடதமு நல்கி.

(௨௨)

பாலமுத ருத்திவளர் தொட்டி லுறல் பண்ணி
மாலரிசு ணங்களைவ ருத்தினிதி னாட்டிக்
கோலவிழி மூடுதுயில் கொண்டபினை டித்துப்
பாலரின்வ ளர்த்தனர்செய் பாவனைத வாநே.

(௨௩)

ஆடையணி சேர்க்கவளர் வாகிவரு கண்ணன்
ஈடனமு ணற்கிசைவ தெய்துபரு வந்தான்
கூடனதெ னாவயிறு கொள்குழைவு கண்டு
நாடியுறு கண்ணனையு ணற்குநவில் கின்றார்.

(௨௪)

உண்கவினி துண்கவென யாவும்பினி துண்ட
பண்பினினை நன்குபச ரிக்குமது பார்த்துக்
கண்கள்களி கூரவுள மானதுக னிந்து
நண்பினமு துண்டுகிழ் செய்தனை யந்தே.

(௨௫)

அன்னையனை யாருபச ரிக்குமத னாலே
இன்னவித நாடொறுமி யைந்தமுது செய்தான்
மன்னுகரு னாநிதிவ ளர்த்தவரு நாளில்
துன்னினன வில்லிலொரு சுத்தமறை யோனே.

(௨௬)

முந்துபெறு தேவகிவ ளர்க்கமுய லாமல்
நந்தன்மனை விட்டகுறை நன்குநிறை வேற
இந்தவகை யெய்தியதி யின்பினமர் வாரை
வந்தமறை யோனறிக லானவன்வ திந்தான்.

(௨௭)

அத்தினம்வி டிந்தவுட னன்னையென லானார்
நித்தனையெ ழுச்செய்துநெ டம்பசித ணிப்பான்
உய்த்தவமு தைக்கடி தி னுண்கவீனி துண்க
முத்தமனை யாயெனமொ ழிந்துறுதல் கேட்டான்.

(௨௮)

யாராயவ ணுண்கெனவ றைந்துறுதி ஞென்னக்
காராநிதர் கண்ணனையெ னக்கழறல் கேட்டு
நீரயிலு விப்பது நரீர்முழுத லாதோ
சீனாயிலி ராயெது செய்வதுத காநே.

(௨௯)

என்றவனு ரைத்தபடி யேபுரிவ னென்று
துன்றுமறு நான்விடி யு முன்றுயிலு ணர்ந்து
நன்றுபுன ரேயுந்துபுது நன்புனல்கொ ணர்ந்தே
அன்றகமெ லாமெழுதி னுரடுத லானார்.

(உரு)

தினமுதுகர் காலமது தீர்ந்துணுத லாக
மனதுசகி யாதுஐக நாதமழை வண்ணன்
சினகரமி ருந்துபணி செய்துறும் வன்றன்
கனவினிலி ராவிடைக லந்துரைசெய் கின்றான்.

(உரு)

நானமுது செய்துவரு காலநனி நண்ணத்
தானடுதல் செய்வகைச மைத்தனனெ ருத்தன்
ஆனதனை முன்படிய மைத்திகரு மாபாய்
பான்முடுகி றீயினிதி னென்றுரைப கர்ந்தான்.

(உரு)

அன்னதனை யர்ச்சகனு ணர்ந்துவிடி யாமுன்
மன்னினன சோதையின்வ ளர்த்துவரு வார்பால்
பன்னுருக மாதிதனி றைந்தபர மான்மாத்
துன்னுகரு ணுநிதிய ருத்தும்வகை சொல்வான்.

(உரு)

சீலநனி கொண்டடி சில் செய்திரத னாலே
காலமிக நீடியது கண்ணனமு துண்ணச்
சாலமிகு கின்றபசி கொண்டெனார் கின்றான்
ஞாலமுத னுதனதை யென்வயின் வின்றான்.

(உரு)

வெளியின்மிகு சீலமுற வேண்டல்பய னின்றும்
களிகொடுள மாணதுக னிந்துபரி சுத்தம்
கொளினதுமி கப்பெரிது கொண்டனிகர் வண்ணன்
அளிமிகமு னீர்செய்வத வாவிபுன னென்றான்.

(உரு)

என்பதைவி னுவினரி சைத்தபடி செய்ய
அன்பினொ லாமறிய வையனினி துண்டான்
நன்புதுமை யென்றுதுதி நன்குசெய லானார்
இன்பினது கண்டவொ லோர்களும்கி யந்தே.

(உரு)

தூயமக மேமமொடு சோர்வருநல் யோகம்
ஆயபல செய்துமடை யாதபர னுக்குத்
தாயெனவ ளர்த்துமகிழ் தங்கியவெரர் கர்மா
பாயித்வ மேபெரிய தென்றிசைப கர்ந்தார்.

(உரு)

கண்ணனைவ ளர்த்தவவர் கான்மிசைவி முந்தார்
எண்ணரிய தோத்திராமி யம்பினர வாரே
பண்ணியமை கிச்சடிப ரற்கினிய தாகி
நண்ணியது நாளுநலம் விஞ்சுஐக நாதம்.

(உரு)

ஆக சரித்திரம் உருஎ க்கு செய்யுள் ஸுக்நாயக

கருடாபாயி திருவடிகளே சரணம்.

முற்பிறந்து.

ஜயவந்தபக்தர் சரித்திரம்

ராமவுபா சகராகிச் சயவந்த ரெனுநாம நண்ணி நாளும்
காமனையின் மவனடியார் களைப்புகை புரிவாராய்க் கருதுதாரி
யாம்வணிகர் புத்திரரோ னாவருள ராகலகூர திபதி யானோர்
தோமறுசம் பத்துடனே ஹரிபஜனை செய்துகொண்டு துலங்க வாழ்வார் (க)

வருசாது ஜனங்களுக்கு மதிதிகட்குஞ் சுயம்பாகம் வழாம னல்கிப்
பெருகாத ரத்தினனைப் புத்திரர்கள் பக்குவராய்ப் பேணுராகி
மருவாத துஷ்டதூரா சாரதுன்மார்ச் கத்தின்மிக மலிவா னோதும்
கருதாது பிமமகுலத் துற்பலித்த ராவணனைக் கடுப்ப தானார். (உ)

தந்தைதரு மச்செயலுக் கொவ்வாராய் விருத்தனுக்குத் தகாத பித்தம்
முந்தியதால் வாணிபத்துக் குளபொருள்க் ளெலாஞ்செலவின் முற்று விக்கச்
சிந்தைகொண்டா னிதற்கென்ன செய்துமென வுளபொருளிற் சிலம் றைத்து
மைந்தொன்போ னோதந்தை தனைவருத்த வேந்தனிடம் வந்து சொல்வார். (ங)

எங்கன்பிதா வெமக்குள்ள பொருள்களெல்லாம் வீண்செலவே யியற்று கின்றான்
அங்கணுல கத்தரசே பொருள்கெலவுண் டே லுமக்கு மமையத் துக்காம்
தங்கும்வகை விருத்தனைக்கடயத் தண்டிக்கத் தக்கதெனச் சாற்றக் கேட்டுப்
பொங்குபுகழ்ச் சயவந்தர் தமைக்கடவி விசாரிக்கப் புகல்வ தானார். (ச)

புத்திரர்க்கு வைக்காமல் வீண்செலவேன் புரிக்கின்ற யெனப்பு கன்றிர்
அத்திரமே பொருள்புதல்வ ருனத்துநிலை யாவதுதா னறமே யன்றே [ன்று
முத்தனிலென்ன குடைவேந்தே யெனலுமிவன் பயித்தியத்தின் முதிர்ந்தா நெ
மெத்தவருத்து கிற்றிலுங் கொலைசெய்த னலனென்று வெகுண்டு வேந்தன். (ரு)

உல்கன்பிதாத் தனைக்கொல்வ துங்களுக்குச் சம்மதமோ வுரைத்தி னொன்ன
எங்களுக்குப் பிதாவல்ல னிவன்பகைஞ் னானதனற் பொதியி னுள்ளே
தங்கவமைத் துக்கட்டி யாழியரீர் தனிவிடல்வேண் டியதே யென்ன
வெங்கடுங்கோ லுடைவேந்தன் ஜயவந்தர் தமைக்கட்டி வீழ்த்தற் கெண்ணி. (சு)

கற்கொடு கணமாகப் பொதிந்தாழ ரீரினிடைக் கவிழ்க்கச் செய்தான்
தற்கடிமை யானவரீ ரிடைமூழ்கு முன்வந்து செளரி தானோர்
வற்கடின முதுகாகை வடிவாகித் தம்முதுகின் மலையிற் றுங்கி
நிற்கவய மேன்மிதக்கும் ஜயவந்த ரியல்கண்டா னிருபன் மன்னே. (ஏ)

அகிலவியாபகனை வநாதரசுக் கன்கருணை யமைந்தி ருக்க
இகலியிவர் தமைக்கொல்ல வெண்ணியது தகாதசெய்கை யெனப்பயந்து
மிகவினாத்தல் கவர்தம்மைக் களாயேற்றிக் கட்டவிழ்த்து விடுத்தன் னார்க்குத்
தகவுமிகவுபசரித்துத் தான்பணியத் தனையர்களுஞ் சரணந் தாழ்ந்தார். (அ)

அரசனொடு மைந்தர்களும் யாஞ்செய்பிழை பொறுத்தருள்க வடிக ளென்று
பரசுதலும் ஜயவந்தர் மைந்தருக்கு மரசனுக்கும் பரிந்து வாழ்த்த
விரசரசன் ஜயவந்தர்க் கடியவனு யன்றுமுதல் வேண்டி வாழ்ந்தான்
சரசமுடன் றனையர்களும் பிதாச்சேவை செய்துமுறை தவாது வாழ்ந்தார். (ஈ)

ஆகச்சரித்திரம் உஅக்கு செய்யுள் துசுஉஉ
ஜயவந்தர் திருவடிகளே சரணம்.
முற்றிற்று.

சுரதாசர் சரித்திரம்

அத்தின புரியை யாளு மகபர வரசன் றன்னை
எத்தினங் களும்வி டாம லியன்றவன் றையயி னாலே
மைத்தபூம் பொழில்கள் சூழ்ந்த மதுனாமா நகரத்திற்கு
மெய்த்தவோர் தலைவ ராக விளங்கினர் சுரதா சென்போர்.

(க)

மதுனாகோ குலம்பி ருந்தா வனமெலாம் புனித மாண
புதுமைசேர் தலங்க ளாகப் பொருந்தலா லவணவந் துற்ற
சதுரசச் சனங்க ளுக்குத் தகவுப சரித்து நாளும்
முதுரச போஜ னங்கண் முதலிய வழங்கி வந்தார்.

(உ)

நலமிகு வழியி லுள்ள பொருளெலா நல்கி நல்கிச்
செலவுமிக் காக மற்றுஞ் செலவுசெய் வதற்குத் தம்பாற்
பொலனிலை யாக நல்லோர் பொருந்திழற் றருவ தற்கு
வலமிலை யேயென் றுன்னி மனத்திடை யழுங்கி நைந்தார்.

(ங)

நம்மையே நாடிச் சாரு நல்லவர் தமக்கீ யாமல்
இம்மையில் வாழ்க்கை யுற்ற லென்பய னினியெங் கோவின்
செம்மைசேர் பொருள்க ளீவோஞ் செலவுகண் டரசன் சீறி
வெம்மைசெய் திடினு நல்லோர் விஷயத்தின் மேவ னன்றே.

(சு)

என்றதம் வசத்தி லுற்ற விறைபொரு ளெல்லாம் தம்பாற்
ற்றுநுசா துக்க ளுக்குத் துயரற வுபச ரித்தும்
நன்றறச் சாலை கட்டு நல்கியுங் கட்டு வித்தும்
மன்றல்செய் துளவி னானை மதனமோ கனனென் றாக

(ஊ)

தாமுறு மதுனா தன்னிற் றயங்குறப் பிரகிட் டித்தார்
ஆமத னாலே யெண்ப திலக்கமு மயுத முஞ்சேர்
ஏமநல் விராக னான செலவினை யெதிர்த்தோர் தேர்ந்து
தோமிலத் தினபு ரிக்குத் தோன்றல்பால் வந்து சொல்வார்

(கூ)

வேந்தரின் பொருள்க ளெல்லாம் வீண்செல வாகச் செய்தான்
போந்துள சுரதா சென்போ னென்றவர் புகலக் கேட்டுச்
சாந்தன மரசன் கோபந் தானமிக லாகித் தன்பால்
வாய்ந்தசே வகணா நோக்கி மதுனாநீர் விரைந்து சென்று

(ஊ)

அங்குள பொக்கி ஷத்தி லமைந்துள பொருள்க ளோடு
தங்குறு சுரதா சென்போன் றன்னையுங் கொணர்க வென்று
பொங்குகைத் தீட்டு நல்கப் போந்தவர் மதுனா சென்று
சங்குசக் கரத்தா னன்பர் தம்மவை வந்து சார்ந்தார்

(உ)

நிருபன்கைத் தீட்டு நல்கி நிகழ்ந்தவை யாவுஞ்சொல்ல
மருவிய சுரதா சென்போர் வாசித்துத் தெரிந்து கொண்டு
வெருவுறு தரச னென்மேல் வீண்சினங் கொண்டான் யானே
தருபொருட் கமைய மாணிக் கங்களாய்ச் சமைவு செய்தேன்.

(ஈ)

தேவர் அந்தர்ப்பொருளு யெல்லாம் துரவணந்தார் என்னுந்

ஆம்மணி தனைக்கோன் கண்டா லன்பென்மேன் மிகவுஞ் செய்வான்
இம்மணி மண்டபத்தி லிருத்தொன் றுநாத்தல் செய்து
தம்மணி மனைக்குட் சென்று தக்கபேழையினி ரம்பச்
செம்மணி யெனநினைக்கப் பரற்களைச் செறிவு செய்து.

(௨)

மன்னின் பொருள்க ளெல்லா மருவுநல் லோர்க ளுக்கும்
துன்னற் சாலகட்குந் தொகுத்தொரு கோயி லுக்கும்
நின்னது புகழ்வி ளங்க நிரப்பினி னே யன்றி
மின்னு னு வேனு மிங்ஙன் வீன்செல வியற்று கில்லேன்.

(௨௧)

எனவொந் துன்பா லேம மெய்தில வெனவென் மேனீ
சினமிகு வாயென் றியானித் தினத்திரா விடையெங் கேனும்.
வனமதின் மறையே நென்றும் வரைந்துபேழைக்குள் வைத்துக்
கனமிகு பேழை தன்னைக் கடுகிவந் தவர்பா லீந்தார்.

(௨௨)

இன்னதை யானே கொண்டங் கெய்துற விருக்கும் போதில்
நன்னரீ ரடைந்த தேநன் ருகிய தெனந வின்மே
அன்னவர் தமக்குப் பொன்பூ ணுடைகள் சிறப்ப நல்கித்
துன்னவ ருடன்று யின்று நடுநிசி வனந்தொ டர்த்தார்.

(௨௩)

வனம்புகுந் தரித னாமம் வழுத்தின ரிருக்க விங்கே
தினஞ்செயும் பரிதி தோன்றச் சேவக றொழுந்து பார்த்து
மனந்தெளி சுரதர் சென்போன் மனையிலு மிருக்கக் காணார்
சினந்ததம் மரசற் கேது செப்புது மெனப்ப யந்தார்.

(௨௪)

அந்தலு ரடுத்த லூர்மற் ருகிய விடங்க ளெல்லாம்
முந்தினர் தேடித் காணார் முனிவனென் றரசற் கஞ்சி
எந்தலு ருற்ற னேவென் றெண்ணியப் பேழை தன்னைத்
தந்தலை சுமந்து வந்து சார்ந்தன ரரசன் றன்பால்.

(௨௫)

உற்றதை யுரைத்துப்பெட்டி தனையொரு வேந்தன் காண
மற்றவ னிடத்து வைத்தார் மன்னவன் பீர்ப லென்று
சொற்றரு மமைச்சற் கோகிச் சுரதாசர் பெட்டி தன்னை
நற்றியே திறந்து கற்க ணனிநிரம் புறுதல் கண்டான்.

(௨௬)

பின்னோர் கடித மந்தப் பேழையி லிருக்கக் கண்டு
மன்னிய வொருவ னாலே வாசிக்கத் தெரிந்து மன்னன்
முன்னர்கோ ளுரைத்தோன் றன்னை முனிவுட னோக்கி நீழன்
சொன்னதோர் சுரதா சென்போன் வீன்செல வேது சூழ்ந்தான்

(௨௭)

நல்வழி களிலென் னேம நனிசெல வழித்த தன்றி
அல்வழி செய்தா நென்றிங் கறைந்தனை பிழைய தாக
ஒவ்வகை யெழுதி வைத்துப் பயந்தன னெளித்து ழுமல்
செல்வகை செய்தா யன்றோ நீயென மிகச் சினந்து

(௨௮)

வயிணவ துறோகி யென்று மற்றவன் றனைக்கண் டித்து
வியனுறுங் கடிதத் தன்னை வாங்கியே விரைந்து பார்த்துச்
செய்யறு சுரதா சென்போன் நீட்டின தேயென் றோர்ந்து
நயனநீர் பெருக லாகி நல்லமந் திரியைநோக்கி.

(௨௯)

திரிபுவனங்க ளெல்லாந் தேடினுஞ் சுரதா சைப்போல்
ஒருவனைக் காண லாமோ வுயர்ந்த வென் மசத்தி னுலே
வெருவுறக் கோயித் தேனே யெனமிக வருந்தி வேந்தன்
இருவழி 'குளிரப் பார்க்க வெங்கிருந் தாலுந் தேடி.

(௨௦)

சொணர்க்கு வுரைக்கக் கேட்டுக் குறைவில்லீ ரமைச்ச னானேன்
புணரிஞ் மூலக மெங்கும் போய்விராய்த் தேடிச் காணும்
வணமிஞ் தூதர் தம்மை வல்வினாந் தனுப்ப மற்றோர்
துணர்விரி நிழற்பைங் காளிந் துருவினர் வந்து கண்டார்.

(௨௧)

ஹ ரிபஜ் னத்தோ டிற்ற வவர்சமைக் கண்டு நீர்முன்
புரிவுறுஞ் செயலுக் கன்பு புரிந்துமைக் காண வேண்டிப்
பரிவுட னெமைவி டித்தான் பார்த்திப னென்று கூறத்
தெரிதரு சுரதா சென்போர் தேறினர் நினை யுற்றார்.

(௨௨)

எங்கணு நிறைவா யுற்ற வெம்பிரான் செயலி தென்று
சங்கையின் மனத்த ராகிச் சார்ந்தனர் தூதரோடு
துங்கவத் தினபு ரிக்குத் தோன்றலெ வந்து கண்டு
செங்கையிற் சலாஞ்செய் வாராத் தேடிய வேந்தன் கண்டான்.

(௨௩)

ஆசனத் திழிந்து முன்வந் தவர்தமை யழுந்தப் புல்லி
நேசமிக் குவகை தூங்க துமக்குநே ரொருவ ருண்டோ
மாசறு வழியிற் பொன்னை வழங்கிமற் றெனக்கு நல்ல
தேசுறப் புரிந்தி ரிந்தச் செய்கைக்கோர் செய்கை காணேன்

(௨௪)

உமதுகீ ரறிகி லாவோ ருன்மத்தன் சொல்லைக் கேட்டு
நுமதகம் வருநதச் செய்தே னோக்கியென் பிழையப் போக்கித்
தமதுளப் படியே செய்ய மதுனாயிற் சார்ந்து செம்பொன்
நமதெனத், தருமோ பூமின் னுதனுக் கினிய தென்றான்.

(௨௫)

என்பது சுரதா சென்போர் கேட்டுளத் திசைவி லாராய்
மன்பிர தாபங்கொண்ட மன்னனே யுலக வாழ்க்கை
துன்பென விடுத்த வென்னை யின்னமுந் துயரத் தாழ்
வன்பர சியலுக் கேற்க நடக்கவும் வகுக்க லாமோ

(௨௬)

எனுஞ்சுர தாசர் தம்மை யரசனு மினிதி னோக்கி
மனஞ்சலித் துலக வாழ்க்கை வீடுத்துளீ ரெனுகும் மாண்பின்
கனந்தனை யறிந்தே னேனு நுமைவிடக் கருத கில்லேன்
முனஞ்செயும் படிநீர் செய்ய முயன்றுளேன் மொழியக் கேண்மின்

(௨௭)

நீதியி னீரவ் கீட்டு நிதியும துளத்துக் கேற்ற
சாதுசச் சனங்க ளுக்குந் தருமங்க டமக்கு மியப்
போதறு தாயி லென்பா லுள்ளன பொருளுந் கொண்டு
மூர்தரற் கடிமை யாக வென்னையுஞ் செய்தி னொன்றன்

(௨௮)

ஆயது கேட்ட தாச ரரசன துளமுந் தம்பால்
நேயமு மினிய சொல்லு நிரப்பலாற் றமதுள் ளத்தை
ஏயது செய்தாற் சாது சேவையு மீணியி லாத
துயதும் வருசந் கில்லே தடையெனத் துணிந்து சொல்வார்.

(௨௯)

சுரதாசர் சிந்திரம். சுரதாசர் சிந்திரம். சுரதாசர் சிந்திரம். சுரதாசர் சிந்திரம். சுரதாசர் சிந்திரம்.

ஹரிதன தடியர் சேவை யனுதினந் தடையி லாது
புரிவதற் கான செய்கை பொருந்தவெற் றருளு கென்று
பரிவுகொண் டொப்ப வேந்த னவிந்தனு யிருந்தும் பண்பாற்
றிசிகர ணமுநன் றுகி யங்ஙனஞ் செய்க வென்றான்.

(கஉ)

கண்ணனுக் கன்ப னுகி யுளமிகக் களித்து வேந்தன்
பண்ணுசன் மானம் பெற்றுப் பரமனுக் கன்ப ராகி
நண்ணிய சுரதா சென்போர் மதுனாமா நகராஞ் சென்று
தண்ணளி மதன மோக ணன்றினைத் தரிசித் துற்றார்.

(கக)

அன்றுதொட் டரிதா சர்க்கு மடுத்தவர் தமக்கு மற்றும்
துன்னுநர் தமக்கு நல்ல போஜனந் துகில்பூண் யாவும்
ஒன்றிறிப் பயராய் நல்கி யுத்தமன் குணங்கள் பாடி
என்றுமா லுருவுட் கொண்டா ரிடைவிடா திருக்கு நாளில்

(கஉ)

மாலடி யூர்க்குத் தொண்டு வகுப்பி லிவர்போ வில்லை
ஞாலமீ தென்றெங் கெங்கு நவில்வது தெரிய வோர்நான்
நீலமா முகில்கோ யிற்குச் சிவிகைமே னேரும் போது
சீலமா ரொருவர் வந்தார் செருப்புக்கா லோடு மாதோ.

(கங)

வந்தவர் சுரதா சென்போர் மதிமுக நோக்கி யைய
இந்தவென் செருப்பைக் காத்திங் கிருக்கயான் கண்ணன் சேவை
முந்தவே பெற்று மீளு மளவுமென் றுதவ முங்கித்
தந்தருள் கென்று கொண்டார் சிவிகைவிட் டிறங்கித் தாழ்ந்தே.

(கச)

கொண்டதோர் செருப்பை யாடை கொண்டொழி டித்தம் மார்பில்
அண்டிற வுணத்துக் கொண்டங் கிருந்தன ரதனைத் தந்தோர்
தண்டுழாய் மார்பன் கோயிற் சார்ந்தனர் வாரார் பானு
மண்டல மறையுங் காறு மற்றிவர் தமைச்சோ திக்க.

(கரு)

வருமள விவருந் தந்த வயினுறத் தந்தோர் மீண்டு
சுருமிடம் வந்து சார்ந்து கண்டன ரன்பர் தம்மைத்
சுருமகள் கொழுந னன்பர் செருப்பின யவர்முன் வைக்க
ஓருவரு தும்மைச் சாது சேவையி லொவ்வா டொன்றார்

(கசு)

சோதனை செய்தோ ரந்தச் சுரதாசர் தமைம தித்து
மேதகு புதழ்கொண் டாட விண்டவி னடியா டொல்லாம்
காதலி னோதக் கண்ணன் களிந்தங்குக் காட்சி காட்டக்
கோதறப் பெற்று வாழ்ந்தார் குவலயம் விளங்க மாதோ

(கஎ)

ஆகச்சரித்திரம் உகக்கு செய்யுள் தகளுக

சுரதாசர் திருவடிதளே சரணம்.

ரசிகமுராரிபக்தர்சரித்திரம்

மெய்த்த மாமது ராபுரிக் கருகதாய் விளங்கும்
சுத்த மாநகர் சாயமென் பதிலொரு தூயர்
நித்த மாலரி பத்தியி னிராம்பிய முராரி
பத்த ரானவர் பரமவை ராக்கியப் பண்பர்

நாளுங் காளிந்நி நதியிடை நாளுஞ்செய் தரியை
நீளுஞ் சோடசோ பசாரங்க ணிறைவுறப் பூசை
மூளு மன்பொடு முடித்தபின் வைணவமுதலோர்
தாளுந் தீர்த்தங்கொண் டாட்டியந் நீர்கொளுந் தக்கோர்

பின்ன ரின்னமு தட்டரி தாசரைப் பேணி
நன்ன ருண்பித்தச் சாதுசஜ் ஜனங்களை நாளும்
பன்னு மால்வடி வாகவே பாவனை பண்ணி
முன்னு மெய்யன்பு குறைவில ராகவே முயல்வார்.

அன்ன வர்க்கு நல் லன்பினர் பற்பல ரடியார்
துன்னி யன்னவர் சம்பிரதாயமே தொடங்கி
மன்னி மாலரி பஜனையி னுடொறும் வதிவார்
இன்ன நாளிலங் கெய்தினர் பலரிக் கின்பர்.

வந்த மாலடி யார்களுக் காசனம் வழங்கி
அந்த வாசனத் திருந்திடச் செய்துபின் படைவே
முந்தோர் சீடனை விடுத்தாரும் முகுந்தனுக் கடியார்
விந்தை சேரடி விளக்கிநீர் தருகென விதித்தார்.

தேசி கோத்தமர் செப்பிய படியந்தச் சீடன்
ஆசி லாதவ ரடிகளைப் புதியநீ ரதனால்
மாசி லாதுற விளக்கினன் வரவொரு மறையோன்
பேசி டாவரு வருப்புமிக் கான்மிகு பணியால்.

சீல மேதுமில் லாதவன் ரனைக்கண்டு சீடன்
சரல வேயரு வருத்தவன் ருடொடான் விடுத்து
மேல வாவிலர் பாதங்கண் முறைப்படி விளக்கிக்
கோல நீர்தன் துத்தமக்குருவின்பாற் கொணர்ந்தான்.

கொண்ட வன்றரு பாதநீ ரதனையுட் கொண்டு
கண்ட மற்றதின் சுவைருசி யிலதென்று கருதித்
தொண்ட ரானவர் தமையெலா மழைத்திந்தத் தூநீர்
உண்ட போதிலென் னுருசியின் ருயதென் றுரைத்தார்.

பாத நீர்கொடு வந்தவன் றன்முதம் பார்த்து
நீத ரும்புன லிற்சுவை யிலதுந் நிசத்தைக்
கோத றச்சொல்லு வென்னலு மவனுளங் கடசி
வத மற்றசற் குருவெனநீர் நின்றதுா னிசைப்பான்.

(க) தூயர் தான்கொழுந்தருளேந்தெனநீர் வடிவமாய் மாணவ பாகீர்தரம் கொள்முதம்
 (உ) இவ்வாய்வு
 (ங) இவ்வாய்வு
 (ஈ) இவ்வாய்வு
 (இ) இவ்வாய்வு
 (ஊ) இவ்வாய்வு
 (஋) இவ்வாய்வு
 (ௌ) இவ்வாய்வு
 (ஐ) இவ்வாய்வு
 (ஔ) இவ்வாய்வு

ஆய வந்தவர் சமிலொரு வேதிய னசுத்த
மெய்யன் கால்களு மிகவெந்து வெடித்தபுண் ணுகி
வெய்ய தாலதைத் தொடுத்திரு வேண்டலேன் விடுத்தேன்
மைய லென்பிழை யிதன்றிவே றின்றென வகுத்தான்.

(ம)

கேட்ட மாதவ ரப்படி யோவெனக் கிளர்ந்து
நாட்டு சேலமில் லாரிடை விராந்தனர் நண்ணிக்
கோட்ட மின்மனத் தோடவர் பதங்களைக் கொண்டு
நீட்ட மாய்விழுந் தெழுந்துபற் பலதுதி நிகழ்த்தி.

(மக)

சங்கை யாற்புனல் கொண்டவர் தாள்களை விளக்கிச்
சங்கை யின்றுப சாரமுங் குறைவறத் தந்து
சங்கை கீரிலுஞ் சிறந்ததாய்க் கழுவிய நீரை
அங்கை கொண்டவாய்ப் பெய்துதிஞ் சுவையென லானார்.

(மஉ)

சுவைவன் றாயதென் றவர்களி கொள்வதைச் சூழ்ந்த
நவையி லாதசா துக்கள்கண் டத்சய நண்ணி
சுவையி லாவியர் மனநிலை யறிபவன் கணனே
இவைய மீதில்வே றுருள னொன்றன றோத்தி.

(மக)

பாத நீர்ச்சுவை யறிதரு மற்றிவர் பண்பால்
ஓத லாமினி ரசிகமு ராரியென் றொருபோர்
காத லோடென வவர்தலை மேற்கரங் கவித்து
நீத மாயரி நேர்வந்து நினைவுமுற் றுவிப்பான்.

(மச)

என்று வர்த்தினர் போனபின் ரசிகதா சேத்தத்
துன்று தேசிக ராகிய தயார்ணவர் துழாய்சேர்
மன்றல் மார்பின் பூசையி னியதராய் மருவு
கின்ற போதுவந் தானொரு கோனடி கெழும.

(மரு)

வந்து மற்றவர் பூசையி னியதியை மகிழ்ந்து
முந்து பாதங்கள் வணங்கினன் முறைவழு வாமல்
தந்த னன்கிரா மங்கலோர் நான்கவை தம்மால்
உந்த மாலது பூசைக்கு நேர்கென வுடைத்தான்.

(மசு)

உணர்ந்து மன்னவன் போனபின் றயார்ணவ யோகி
வினாத்து ழாயவ னருளிது வெனக்களி மிகுந்து
நிராத்து நாடொறு மடியவர் பூசையு மெடுநான்
சனாத்து மேவுநான் வந்தன னோரதி காரி

(மஎ)

சாய மென்னுமூர் தனில்வரு பொருள்களிற் றலைவற்
கேய தீந்துமிந் கதுதனக் கானவேற் றவன்முன்
ஆய தாற்றயார் ணவர்க்குள கிராமங்க ளவற்றின்
மேய வோண்பொரு டருகிலன் றகைத்தனன் வெல்கி

(மஅ)

தகைவு செய்தபோ தந்தலு ருள்ளவர் சார்ந்து
மிகைய தாத்தயார் ணவர்க்குள பொருளை நீ வெல்கல்
பகைசெய் யேலெனப் பலபடி சொல்லியும் பாரான்
கைசெய் தின்னவர்க் கியான்றரு கிலென நவின்முன்

(மக)

பிள்ளையானேந்தி னேட்டோகைவரை பகைவர் மறவுகலம் கொண்டுக்கொள், இவ்வாறு தயார்ணவனே
வினாத்து ழாயவ னருளிது வெனக்களி மிகுந்து
நிராத்து நாடொறு மடியவர் பூசையு மெடுநான்
சனாத்து மேவுநான் வந்தன னோரதி காரி

நினைவிய னுட்கொள்,

பேன பிண்டியார் ணவருணர் திதுதீனப் பொருந்தத்
தான்வ னாந்தொரு திருமுகம் ரசிகரார் தாசர்
ஆனவர்க்குது வுடுவெனத் தூதன்பா லனுப்ப
ஞான மிக்கவர் மடம்வந்து சார்ந்தந்த நல்லோன்.

(25)

உண்டு கொண்டிறை போதந்த ரசிகர்பா லுதவச்
கண்ட டக்கையின் வாங்கினர் தலைமிசைக் கவித்துக்
கொண்டு கண்களி லொற்றின பொப்பணி கொளினும்
விண்டு வாவெனும் கருத்தறிந் செழுந்தனர் வினாந்து.

(2.5)

உண்ட கைக்குழு வாமலா சாளிட்டுத் தோடி
மண்டி வந்துகண் டவரடி வணங்கினார் வாழ்த்தி
அண்டி நின்றபோ தவர்கண்ட தென்னென வினவத்
தொண்ட ரானவ ராணையின் படிவரல் சொன்னார்.

(22)

அமுது செய்வதை விடுத்துண்ட கைகழு வாமல்
தமது பால்வந்த சீடனா மகிழ்ந்தனர் தழுவி
உமையி கர்ப்பவர் சீடரி லொருவரு மில்லை
எழுது பாலெனத் தயையிசப் பெருகின ரெழுந்து.

(2.5)

ஆவர்க ரத்தொடு வாயையுங் கழுவின ராகித்
தவர்த மக்குநே ரிட்டசங் கடத்தினைச் சாற்றிக்
கவரமி டுக்கினன் பாற்சென்று மீட்டிடக் கற்றோர்
எவரு மக்குநேர் வாரொரு வருமீலை யென்று.

(25)

பழ்ந்து பேசுநீர் கண்ணன்றன் பெயரது பொருத்தத்
திகழ்ந்த பத்திரம் கிராமங்கட்கிமையது செய்து
நெகிழ்ந்தி டாகிவண் வருகவென் றுரைத்தலு நேர்ந்து
ம்கிழ்ந்து தேசிகர் பதத்தொழு தந்தவுர் வந்தார்.

(25)

வந்த போதந்த ஐரின ரிவர்தமை மருவி
இத்த ஐர்க்குநீர் வருவதென் காரண மென்ன
அந்த வன்பர்தந் தேசிகர் குறைதனை யறைய
நொந்து மற்றவ ரன்னவன் செய்கையை நுயல்வார்.

 $(2.5n)$

துடுக்கன் மிக்கதுன் மார்க்கணன் வைணவத் துரோகி
துடுக்கன் காதக னிரக்கமில் லாதவன் வெகுள்வோன்
சுடுக்கும் வார்த்தையன் றிணக்கண்டு நீர்சொலு மிடங்கா
துடுக்கு மோவவன் றன்னுழை யேகலா காது.

(2.37)

என்று கூறுதல் கேட்டும் பான் குருவரு ளினைக்கொண்
டொன்றி னேனது செய்குவ தெயெனக் குறுகி
நன்ற தென்றுபோம் பொழுதுகிற் சிலர்முன்பு நண்ணித்
துன்று கின்றவர் செய்கையை யவனுக்குச் சொன்னார்.

(2-2)

கேட்ட வன்சிறி துன்னிவா துவன்வரக் கிளத்தி
நாட்டு மென்வயின் வரும்வயி ன்வன்றினை நால்வாய்
ஒட்டி முன்சென்று காலி னுற் றுவைத்த யிர்போக்கில்
வேட்ட தீகுவ நென்றவன் னினைமுன்பு விடுச்சான்.

(25)

வாது வன்னந்த வகைசெய்வே னென்றுதன் மதமா
ஆது வம்பெரி துண்டிட நிரப்பிமீ தமர்ந்து
போது றும்பொழு தெதிர்பல சீடர்கள் பொருந்தச்
சாது வானவர் பஜனைசெய் கின்பொடு சார்ந்தார்.

(ரு)

அடுத்து வீதியிற் சிலர்வரும் ரசிகரை யண்மித்
துதிக்கண் யானையாற் கொல்வது சமைந்ததைச் சொல்ல
நடுக்கி லார்குரு காரியத் தானுயிர் நவிவாய்
விடுத்து மாயிலீ தேமிக நன்றென வினாந்தார்.

(ருக)

யானை முன்வரச் சீடர்கள் கண்டியா மிதனால்
வானை யெய்துவ மெனப்பயம் வாய்ந்தவ ராகிப்
பூனை கண்டுபோந் கருப்பையின் கூட்டம்போற் போ
ஏனை மாதவ ரோடுவோர் தமக்கிவை யிசைப்பார்

(ருஉ)

நீவி றொன்வயின் மூவகைக் கரணமு நிரப்பித்
தாவி லாவுப தேசம்பெற் நீரதைத் தவிர்ந்து
மேவு தேகத்தில் விருப்பமுற் றேடுவீ ரானால்
ஒவு துங்கனத் தேன்றுழாய் மணியென வுரைத்தார்.

(ருங)

அன்ன வாசகங் கேட்டலுஞ் சீடொல் லாரும்
இன்ன மாலைக ளெங்கனத் திருக்கிலன் றேறீர்
பன்னு சீடொன் றுரைப்பது கொண்மெனப் பரிந்து
மன்னு மாதவர் கையிடை வழங்கினர் போனார்.

(ருஈ)

கொண்ட மாதவர் தனியரா யரியையுட் கொண்டு
மண்ட வோடிய சீடரு நகர்வதி வாரும்
கண்டு நின்றிட வாதுவ னெவிய கரிதான்
அண்ட வந்திந்த ரசிகர்தான் வணங்கிய தடங்கி.

(ருஐ)

யாவ ருங்கண்டு வியந்திட ரசிகர்த மங்கை
மேவு மாலையெல் லாமொரு மாலையாய் விளங்கக்
கோவை செய்தந்தக் கோட்டொக் களத்திடைக் கொளுவித்
தாவி லாஹரி நாமத்தைச் செவியிடைச் சாற்றி.

(ருஅ)

இனியுன் மத்தத்தை விட்டுநல் லோர்களுக் கிணங்க
நனிக ளித்தியென் றுரைத்தந்த மிடுக்கன்பா னண்ணத்
தனிந டப்பவ ரால்வினை செய்கையைச் சடன்பால்
முனிவொ டிங்கிடக் கண்டவர் சிலர்சென்று மொழிந்தார்.

(ருஆ)

ஆய வன்பயந் ததிசயித் தெதிர்பத சரணுய்த்
தாயர் முன்வந்து தும்முடை மகிமைதோன் றாமல்
நாய னேன்செய்த பிழைபொறுத் தருள்கென நல்லோர்
சேய தாண்மிசை விழுந்தனன் றேத்திரஞ் செய்து.

(ருஅ)

ஐய ரோதமக் கேதுவேன டிஞ்சொல்லி யருள்க
வெய்ய னேனது வேண்டுகின் றேனென விளம்பப்
பொய்யி லாஹ்நப றொங்குருப் பொன்றரு நிலமும்
மையி லென்னுப தேசங்கொள் யானையும் வழங்கி.

(ருக)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

2-உரஉஉஉ.

என்ற போதந்தத் தூதர்மெய் பெனவதை பெண்ணார்
துன்றி னூர்கரி தனைக்கொளத் துனவொடு நாமம்
துன்றி வந்தவர் தமைக்கண்டு கரிமுனி வெய்தி
நின்று சிறலும் பயந்துபோய் நிருபனுக் குரைத்தார்.

(௩௦)

அரசு னன்றென வாதுவ னொருவனை யழைத்துப்
பரசு வைணவ வேடத்தை நியுடல் பரித்து
விரசி யானையைக் கொண்டுவா வெனவவன் வினாந்து
புரசை யானைமுன் போயினன் வைணவம் பூண்டு

(௩௧)

கபட மாயிவன் வந்தன னெனக்கரு தியுமவ்
விபம வன்சொலு நாமத்திற் கிசைந்தெதிர் நிற்க
நிபமில் யானையை வாதுவ னேர்ந்தனன் கொடுநி
ருபன்முன் சென்றிடக் கூடத்திற் புகுத்தென வுரைத்தான்.

(௩௨)

கூடத் துய்த்தலும் யானைசா துக்களைக் குறித்து
வாடி யிங்ஙன மெய்திய தேயென வருந்தி
ந்நி நித்திரை யுணவதில் லாமலே நின்று
வீடிற் றோடொழு நாளிடை வைகுந்த மேவ

(௩௩)

அப்ப டிக்கரி யானபின் ரகிகரு மறிந்தே
ஒப்பி லன்பரோ டிப்படி யறுதலா காதென்
றெய்ப்பி லாதரி பஜனைசெய் தெங்கணு மேகி
வைப்ப தாகிய தீர்த்தங்க ளாடினர் வாழ்ந்தார்.

(௩௪)

ஆக சரித்திரம் ௩௩-க்குச் செய்யுள் துளையாக.

மகிமுராரிபக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

மீராபாயிசரித்திரம்

இந்துஸ்தா னதேசத்திற் பெரியவுதே யுபுரமென விசைகொ ளுருண் டந்தச்சீர் நகரத்திற் கரசன்விஷ்ணு பக்தியுடை யவன்றன் பக்கல் வந்துற்ற வதிதிகளுக் கன்னதா னஞ்செய்தும் வருநல் லோனா முந்துற்றுப் பூசித்துச் சேவைசெய்யும் ராணுவா முதல்வன் மாதோ. (க)

கோபால மூர்த்தியைத்தன் னகத்தில்வைத்துக் குறைவிலுப சாரமான தீபாதி களைப்புரிந்தவ் வரிபிரசா தத்தைநன்கு தினமும் கொள்ளும் சூபாலன் பின்புசித்து வருமவற்கோர் புதல்விமணி போற்றி நக்க மாபால னஞ்செய்தக் குழவிக்கு மீராபா யெனும்போர் வைத்தான். (உ)

அன்னையுழ வியையெடுத்துக் கண்ணனடி யிற்கிடத்தி யன்பு செய்து நன்னர்வரு நாளுக்கு நாள்வளர்ச்சி யாகமிக நன்கு போற்ற மின்னுழை வியினுருவ லாவணியங் கண்டுதந்தை மிகக்க ளிக்க இன்னபடி வருநாள்கண் ணன்கோயிற் கப்பெண்ணெ யெடுத்து வந்து. (ங)

மகுடகுண்ட லங்களொடு மணிமுத்து மாலைவலு யந்தி மாலை நகுதுளவ மாலைகவுத் துவமான மணிமாலை நவில்லே யூரம் உருமொளிகேர் பொன்னாடை யிடையணிநூ புரம்விளங்க வுற்ற கண்ணன் நெருபுனை முகவொளியு மைம்படையுங் கண்டுதரி சித்து நின்ற. (ச)

தினந்தோறுந் திவ்வியமங் களமூர்த்தி சேவைசொன்ன படிசே வித்து மனந்தாவி லன்புகொள வருதந்தை தாயுடனே வருமீ ராபாய் எனுந்தாய் வனிதையுமக் கோபாலன் சேவைதனி லீடு பட்டுப் புனந்தோயு மயில்பொழியும் புயல்கண்டா லெனமகிழ்வு பொங்க லாகி. (ஊ)

எனக்கிந்தக் கண்ணனன்றி வேறொர்புரு டனைவேண்டே னென்ற வண்ண மனக்கன்பு பூண்டி ருக்கத் தந்தைமனை வியினிடத்துச் சார்ந்து மாதே மனக்கின்பர் தருநமகண் மணப்பருவ மேவியதுன் மனங்கொ ளாயென் வனக்கன்னி தனக்கினிய வரன்வேண்டு நாடுகென வலிந்து சொன்னான். (சு)

அவ்வாறு தந்தைதன தன்னையுடன் பேசுகின்ற வதனைக் கேட்டுச் செவ்வாயின் மீராபாய் தந்தையின் வந்துதந்தாய் செப்பக் கேண்மோ தவ்வாதி யானோருத் தம்புருடன் றனைக்குறித்துத் தங்கு கின்றேன் எவ்வாடே வெனினீவிர் தினந்தொறும்பூ சிக்குங்கோ யிலனே யாமால். (ஐ)

அந்தக்கோ பாலனுக்கே யென்னையார்ப்ப ணஞ்செய்யு மதற்கோ னாயம் சிந்திக்கா தெனைத்தருக வெனவுரைக்கு மகன்வார்த்தை தேர்ந்து மன்னன் எந்தக்கா லத்தெவர்தாம் விக்கிரகத் தனைமனந்தா ரிசைக்கோ பாலன் இந்தக்கா லத்தர்ச்சா ரூபமதாய் விளங்குகின்ற னினங்கு வாறே. (ஈ)

ஆதலா லிவ்வுறுதி தனைவிட்டுப் புகழ்குணங்க ளனைத்துங் கொண்ட ிதனெ கியவரச குமாரனைத்தேர்ந்தே மணக்க நினைத்தி யென்ன நாதனர்ச்சா ரூபமதா யிருந்துநிஜ பத்திக்கொண்ட நாமதேவர் போதுகென வருகின்ற னுடனுண்கின் றுள்விபவம் பொருந்தி மாதோ. (க)

அழுதுசொல்லுந் தாயுனாகேட் டந்தமீ ராப்ராயி யன்னே நன்று
வழுவினரி பக்தியினால் யான்மடித லென்றுமா தவன்முன் வந்து
தொழுது நின்று கண்ணினின் பக்தியினால் யான்மடிந்ததாற் சொலாரோ நினைப்ப
பழுதுமுழு வதுமென்றுந் பூசையினி யார்புரிவார் பட்டலா னேனேல், (ருக)

ಅವನು ಬಹಳ ದುಃಖವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

Der Herr Professor Dr. B.

930924

எனப்பலவா நியம்பினைக்தி மாண்புரை புரிவதுனைக் கிச்சை யானால் முனைப்பிரக லாதனர விடத்தாற்சா வாதுசெய்த முகுந்தா டீயென் றினைச்சாவா திருக்கச்செய் யாயோவென் றேத்தியன்னை தராமுன் வாங்கி மனத்தார்வ முடனுண்டா ருடனோமா தவன்பச்சை வடிவங் கொண்டான் (உடு)

விடவமுதுன் டெங்கன்னி வீயாழ் கண்ணனுரு வேறு பாடாய்
இடல்கண்டு தாய்வியத்து கணவனிடஞ் சென்றியம்ப விதுமெய் யோவேன்
நடலரச னவனென மகளையும்பார்த் துக்கண்ண னுந பச்சை
உடலையும்பார்த் ததிகயித்துக் கண்ணுநான் விடமுண்ண வுண்ச்செம் தேனே. (1)

தருமோவென் றனுதபித்துச் சாஷ்டாங்க தண்டனிட்டித் தன்னு கன்னி மிகுமன்பை மிகவியந்து மகன்காலில் விழுந்தெழுந்து மிகத்து கித்து நெகுமுன்றன் மகிமையறி யாதுசெய்த பிழைபொறுத்தி யென்று கோர்து புகுதற்கை தீணைவணங்கி நின்றாருகண் ணன்கருணை பொருந்தி னேனே. (உஉ)

எனுமீரா பாயிதனை நோக்கி யன்னே யான்விடச்சோ றுனையுன் பிக்கப் புனிதநிற்ம் வேறான கண்ணனைக் கோயினிது புகழ்ந்து போற்றி அனகன் முன்னே வடிவாக வமைத்தியெனப் பிதாவெண்டு வதனைக் கேட்டு வனிகைகண்ணன் றனைவணங்கிப் புகழினதன் விடப்பாலு மாந்தி னேனே (உரு)

நிறமவெழு யினையோந் யதனாலே யின்றுமுன்னே நிறமே யாகி
விநல்வேந்தன் நனக்கருள்க் சேவையெய் வேண்டதெனும் வீமலன் கன்னி
உறவேண்ட நனையுகத்து களஞ்சிறிது பச்சைநிற முறுத்த லாகப்
பிறவடலெல் லாமுன்னே வடிவாகி யகிசயிக்கப் பிறங்கி னானே. (உச)

ராணுவேத் தன்கன்னி நிமித்தமாய்க் கண்ணளித்த நன்மை செய்ய
மாணத் தூர்ச்சனருஞ் சாதுஜன ருந்தெரிந்து மகிழ்ந்து போற்ற
காணருந் கண்ணளின்று மய்வாறே விளங்குகின்ற னவிலுந் கன்னி
ஆணதன் கருணையா லான்மனா னம்விளங்கி யமர்ந்தா ரம்மா. (உரு)

ஆகச்சரித்திரம் நகக்கு செய்யுள் துளக

மீராபாய்திருவடி-களே சரணம். அ

முற்றிற்று.

தாசி காண்டோபாத்திரா சரித்திரம்

பண்டரி புரத்தின் தென்பாற் பகொழு கோசு நூரம்
கொண்டமங் களவே டத்திற் குடியிருப் பவனோர் தாசி
உண்டவ னுமஞ் சாமா வவ்வயிற் றுதித்தா ரோர்பெண்
கண்டவர் வியப்ப நாளுங் கவின்மிக வளருங் காலே.

நாமந்தான் காண்டோ பாத்திர ராவென நவில் வதாக
மாமைமிக் குறுதல் கண்டு வானவர் மகளிர் நாணம்
தாமிக வடைவ ரானுற் சகுத்தவர் தமக்கு நேர்வே
ரூமவ ருண்டோ நாட்டி யக்கலை யனைத்துந் தேர்ந்தார்.

இளமையிற் பாடி யாடு மெழிலெலா மரம்பை யாதி
வளமைசேர் வான நாட்டு மாதர்க ளறிந்து மெய்ச்ச
உளமயி லினைய கன்னி யெளவன முறுத லாகக்
கிளர்மக டன்னை நோக்கித் தாயொன்று கிளத்த லுற்றாள்.

கொற்றவ னிடத்துந் ருலுன் கோலமோ டாடல் பாடல்.
நற்றலா யுனக்கு வேண்டு நலமெலா நல்கு கிப்பான்
முற்றறி மகளே போக வருகென மொழிதல் கேட்டு
மற்றவ ய தற்கொங் வாமன் மறுத்தன ருரைக்க லுற்றார்.

எனதெழிற் கதிக மான வெழிலுள புருடன் றன்னை
மனகினில் விரும்ப லன்றி மற்றையோர் தமைவி ரும்பேன்
கனதைய யுடைய தாயே யெனவவ ருறையுங் காலே
வினைதபுத் திரன்பா கற்கு வினைந்தது திருநன் னானே.

தாளமிர் தங்கம் வீணைதடாரிதார்க் கியப தாகை
நீளதிர் நிரம்பத் தாசர் நிமலநன் னுமம் பாடித்
தோளணி துளவத் தான்வாழ் துகளில்பண் டரிக்கு மேவ
வாளன கண்ணார் கண்டு மற்றவர் தமைவ னங்கி.

ஓமிதிரு நாம கீர்த்த னஞ்சொலுந் தாச நோநீர்
மருவுவ தெங்கே யென்ன மற்றவர் புண்ட லீகர்க்
கருஞ்செயும் பாண்டு ரங்க னமர்ந்தபண் டரிக்கென் ரோத
திருமக ளினைய காண்டோ பாத்திரை செப்பு கின்றார்.

நீர்புகல் பாண்டு ரங்க னழகெங்க னிகழ்த்து கென்னச்
சோர்வறு கமல நாப னழகினைச் சுருதி யாலும்
வேரிமுண் டகத்தோ னாலும் விளம்புதற் கரிய தென்று
சாரரி தாசர் சொல்லத் தாசிபுத் திரியார் சொல்வார்.

தாசரோ நீர்கொண் டாடத் தக்கபாண் டுரங்கன் றன்னை
வேசியான் சரண டைந்தால் விரும்புகிற் பாடோ வென்ன
மாசிலார் மதுரைக் கூனி வணக்கமு மகிழ்ந்து கொண்டான்
எசிலாக் கண்ண னாக வெய்திய போதி லென்றார்.

ஈனராஞ் சோகா மேள றொன்பவர் முதலீ யோரைத்
தானருள் செய்து காத்த தயாரிதி பாண்டு ரங்கன்
ஆனதா லுண்ணக் காப்ப தரிதன்று மாதே யென்ன
ரூரனமுண் டாகித் தாம்வாழ் நன்மனை விரைவிற் புக்கார்.

காண்டோபாத்திரா சரித்திரம்

(க)

(உ)

(ஈ)

(சு)

(ரு)

(சு)

(எ)

(அ)

(ஈ)

(உ)

இன்னமும் பாண்டு ரங்க நெழிற் றெடை தனிலே யந்தக்
கண்ணிசேர் குறிகாண் கின்றார் சேவைவகாண் போர்க ளெல்லாம்
மன்னவ ருடலைக் கொண்டு போய்த் தெற்கு வாச லோர்சார்
துன்னுந் புதைத்தார் கோயி லர்ச்சகர் துதிகள் செய்து
புதைத்தவங் விடத்தப் போதே யொருதருப் பொலிந்த தாக
மதத்தகோன் றாதர் கோயிற் குட்புக்க மாத றொங்கே
இதத்தவர்ச் சகரோ யென்ன வெழிலிவண் ணன்க வானிற்
பதித்தனன் மாத ராவி யென்னலும் பதரித் தாதர்
உயிரிலா வுடலைக் காட்டு மெனவுடல் மரமா யுற்ற
தயலெனக் கேட்ட தாத ரதிசயித் தவ்வா ருமோ
மயிலனா டினை மறைத்துப் பொய்யுரை வகுக்கின் றீர்நீர்
அயிலுடை வேந்தன் றன்பால் வருகென வழைத்துச் சென்றார்.
போமவ ரினிய கந்த பொடியுடன் பிரசா தங்கொண்
டேமயல் கொண்ட வேந்த னிடஞ்சென்று நல்கலோடும்
ஆமதி லுரோமங் கண்ட தேதென வினைய ரச்சம்
தான்மிகக் கொண்டு சாமி தலையி டொன்று சொன்னார்.
வேறொரு மயிொன் றோதில் வேந்தன்றன் டிப்பா நென்று
கூறிய வார்த்தை கேட்டுக் கோன்மயி ருண்டோ சாமிக்
கீறுசெய் முன்னஞ் சொல்க மெய்யென வினையர் கோயில்
காறும்வந் தறிக வென்ன வேந்தனுங் கடுகிச் சொன்னான்.
நன்றுநா னழைத்த தாசி யெங்கென நடந்த தோத
இன்றதை யறிவோ மென்ன வெய்தினன் றெடர வன்னார்
துன்றினர் சாமி தன்னைப் பலவகை துதித்து ரோமம்
ஒன்றந் யுரையேல் யாங்கன் மடிவதா மெனவு னாத்தார்
உடனவரு மரசன் கோயிற் குட்புக்குச் சாமி தன்னைத்
திடமுட னோக்கும் போது சீதரன் மகுடத் தின்கீழ்ப்
படிசரு னுரோமங் கண்டு பயந்தன னாகிமற்றை
வடிவுடன் கவானி லுள்ள குறியுங்கண் டென கிழ்ந்தான்.
பலவகை துதித்துப் பாதம் வணங்கினன் பகர்ந்த வண்ணம்
இலகுறக் கண்டே நென்ன வர்ச்சகர் தமக் கியம்பி
நலவிழி களிலா நந்த நீர்வர நங்கை யிந்தச்
சலசலோ சனன்க வானிற் சாரவெத் தவஞ்செய் தாளோ.
என்றனன் வியந்து சாமி யீணையடி தழுவி யேத்தி
நன்றுகொண் டாடி மாத ருடன்மர நயந்து கண்டு
பின்னையா னுணரா தேசெய் பிழைபொறுத் தருன்க வென்று
மன்றலந் துளவோன் பாதம் வாழ்த்தின னார்போய் வாழ்ந்தான்
உடலுறு மிடத்தி லுற்ற மரமின முளது காணக்
கடவதாய் வாறோர் மற்றுங் கலந்துள மரங்க ளோடு
படர்சில யாகி யங்கே பரவின ராய தன்மை
திடமுறச் சேட னுலுஞ் செப்பொண தென்ப மாதோ.

ஆக சரித்திரம் ௧௨ க்குச்செய்யுள் துளாகுடவு.
தாசி கான்ஹே பாத்திரா திருவடிகளே சரணம்.
முற்றிற்று.

வேடோ (௨௧)
மெனவுடல் (௨௨)
வருகென (௨௩)
சொன்னார் (௨௪)
சொன்னான் (௨௫)
நாத்தார் (௨௬)
கிழ்ந்தான் (௨௭)
துளவோன் (௨௮)
துளவோன் (௨௯)
துளவோன் (௩௦)
துளவோன் (௩௧)
துளவோன் (௩௨)

தாமாஜிபண்டிதர்ச்சரித்ரம்

பேதரிமா நகராளு மவிர்தர்பிரான் மங்களவே டப்பேர் பூண்ட
நீதமிகு வளம்பதியைத் தனதான்கைக் குள்ளாக்கி யதற்கு நேரில்
ஸ்ரீதரன்நன் பஜினையிலே சிறந்தவராய் மனம்விரக்கி திகழ்வேரான்
சாதுவெனூர் தாமாஜி பண்டிதரா லதிகாரத் தழைக்க வைத்தான். (ஈ)

பண்டிதர்தவ் குடும்பமுட னவ்வுரி லிருந்துதம்மாற் பார்க்க லாக
மண்டிகா ரந்தனைச்செவ் வேநடத்திக் கொண்டினம் வருத லான
தொண்டருக்கு மதிதிகட்கும் பூசையன்ன தானமிகச் சூர்து நல்கி
விண்டுபஜ னையுஞ்செய்து வெருகாலவ் கழித்தினிது மேவு நாளில். (உ)

பஞ்சமிக வந்ததனூர் சீவகோ டிகளெல்லாம் பசிபொ ழுமற்
றுஞ்சுதலா வதையன்றிச் சோறுணக்கிட் டாதுமிகு துன்ப நேர்ந்து
நஞ்சறுகா லத்திலுயர் பண்டரியி லிருந்தொர்மறை நல்லோ னிந்த
விஞ்சுபுகழ்த் தாமாஜி பண்டிதர்வாழ் வீட்டிற்கு மேவினே. (ஈ)

இன்றுமகம் கழுதுதப்பா தேகிடைக்கு மென்றுபசி யாலி னைத்துத்
துன்றுமறை வேதியனைப் பண்டிதர்சத் பாவமுடன் றொழுது நீர்போய்
நன்றுபுன லாடிவினா வாய்வருக வருதுணற்கு நன்கென் றோதச்
சென்றுமறை வேதியனும் புனலாடிப் பண்டிதர்வாழ் மனையைச் சேர்ந்தான். (ஐ)

வந்தவுடன் சன்மானஞ் செய்தொருதம் பந்தியிடை வதிய வைத்து
முந்துபல விதமான வுத்தம்போ ஜனம்படைத்து முயல்சங் கற்பம்
நிந்தனையில் லாதுபுரோ கிதர்கூற வேதியனா நோக்கி நீவிர்
நந்தலிலாப் போஜனஞ்செய் யுங்கனெனப் பண்டிதர்தா ரவிலும் போதில். (ஊ)

பண்டரியி லிருந்துவந்த வேதியன்கண் ணீர்பெருகப் பரித பித்துக்
கொண்டெதல் கண்டசக லருந்திகைக்கப் பண்டிதர்முன் குறுக வந்து
விண்டடிய ரோர்நோ னமுகின்றீ ரொனக்கேட்க வேதி யன்றான்
அண்டெனது குடும்பமெல்லா நாலுநா ளுபவாச மானதாலே. (ஊ)

இங்குணும்போ தவர்நினைவு வந்தழுகின் றேனென்றூ னென்னக் கேட்டுப்
பொங்கழலி விடுமெழுகு போலுருகிப் பண்டிதர்மற் றவனைப் போற்றி
துங்குடும்பந் தனக்காண்டுக் குறும்பொருள்க டருகின்றே னெனது வன்று
மங்குதலில் லாதுசெய்து போஜனமுண் பித்தெவரு மகிழ்வ தாக்கி. (எ)

தக்கணதாம் பூலமுது பெற்றெவரு மாசியிகச் சாற்றிச் செல்ல
மிக்கதொரு பண்டரியி லிருந்துவந்த வேதியற்கு விளம்பு மாறே
தொக்கபொதி களிற்றானி யங்கனக்கச் சமையேற்றித் தொடர்ந்து கொண்டு
புக்குமனை யிடைச்சேர்த்து வருகவென லுழியர்க்குப் பொருந்தச் சொன்னார். (ஐ)

ஊழியர்தாங் கொடுபோந்து பண்டரியின் மேவவங்கே யுற்றோ ரெல்லாம்
குழுவவ் துற்றவெல்லாஞ் சூறையா டினர்கொண்டு சுமந்து சென்றார்
வாழ்வருளத் தாமாஜி வடிவாகிப் பாண்டிரங்கன் வந்தா னென்று. (ஊ)
தாழ்வறுசீர் மறையோன லுழியராற் றடைசெய்யத் தகாத தாகி. (ஈ)

கிடைத்தனலு ரார்கொள்ளக் கூகுவென் றலறியழு கின்ற பார்ப்பான் உடைப்பொருளோ விவையென்னப் பண்டரியிலுள்ளவர்க ளொருங்கு கூடிப் புடைத்தருகின் றோயுனக்கித் தானியங்கள் யார்கொடுத்தார் புகறி யென்னப் படைத்தபுகழ்த் தாமாஜி பண்டிதரார் கிடைத்ததென்று பரிந்து சொன்னான். (1)

யான்செய்வீனை தானியங்க ளெலாங்கொடுபோ யிறேயென் திரங்கிப் பின்னு வான்செய்புகழ்த் தாமாஜி பண்டிதர்பாற் றிரும்பிவர வறுமை யாலே (ம்) ஊன்செய்யும் பிளைத்தமறை யோடொல்லா மவன்பின்னே யொருங்கு கூடி மின்செய் கடல் போலொலித்துத் தாமாஜி பண்டிதர்வாழ் வீட்டைச் சூழ்ந்தார் வந்துதிரம் பியதுகண்டு பண்டிதரம் மறையோர்க்கு வணக்கஞ் செய்ய முந்தியவே கியொல்லா மாசிசொல்லி யாமுழுது மிடியின் மூழ்கி நைந்துயிர்போங் காலமதா னீர்தீர வுதார்த்தயா நலமுள் ளோர்சீர் நந்துதலில் லாதுசமா ராதனஞ்செய் பவரென்று நவிலக் கேட்டு. (12)

அடைந்தவெங்கள் பசிரோய்தீர்த் தருளுமென வவர்கொலுந்தி னவார்த்தை கே மிடைந்தபுகழ்ப் பண்டிதரம் சுவர்களைநன் குறவீருத்தி மெலிவு நேன்மின் டு குடைந்துவண்ட ரிசைபாடு மலர்த்தலுஞ்சூழ் பண்டிரிவாழ் கோபா லன்றான் உடைந்துதற்செய் பசிரோய்தீர்த் தருளுவா னென்றுமனைக் குட்புகுந்தார். (13)

தமதுதம் பத்தினியை நோக்கியன்னங் கிடையாமற் றளர்ந்து வாடி நமதுபண்ட ரிக்கணுள்ளார் வந்துமொய்த்திங் கிருக்கின்ற ரவர்க்கு நங்காய் உமதுகுறை தீர்ப்பான்கோ பாலனென்று சொல்லிவந்தே னுறுகண் டரா தேமதிடத்தி லொன்றுமில்லே யெனமறுத்தா லவர்களெல்லா மிற்று போவார்

ஆதலா னம்மிடத்திற் றுனியங்க ளேதுமில்லை யளித்தற் கிப்போ தேதுசெய்து மெனவினைவக் கற்பின்மிக்கார் கொழுநர்முக மினிதி னேக்கி நாதரொயல் விதத்தேனும் வந்தோர்தந் துயர்தீர்த்த னலனென் றோத மாதரார் தமைநோக்கி மன்னனுறு பொருளுளது வழங்க லாகும். (14)

வழங்கிலென துயிர்போகும் போனுவிங் கிவர்களெல்லாம் வாழ்வ தாகும் முழங்கிவர்தம் பொருட்டெனயிர் விடுதன்மிக நன்றென்று முன்னுகின்றேன் கழங்குபயில் கைமானே யிருத்தியென வெளிவந்து கலந்து மொய்த்துத் தழங்குமறை யோர்முதலோர் தங்களைக்கூய்த் தானியவைப் பதனைச் சார்ந்தார்

கதவிதந் துங்களுக்கு வேண்டுவகொள் ளுங்களுென்று கழறி விட்டார் பதறிவந்தோர் கொள்ளுகொண்டு பண்டிதரா மிகவாழ்த்திப் பகரோர் மாதம் மிதமிலதாய்க் கொடுசென்றார் பஞ்சத்தால் வருந்துயிர்கள் மிடியுந் தீர்ந்த நிதமுமரி பஜனைசெய்து பண்டிதர்கண் ணைமறவா ரினைவோ டுற்றார். (15)

வேறு

வழுவலி லரசன தாக வாய்பொருள் முழுவதுங் கொள்ளையின் முடிய விட்டதோர் பழுதுறு பண்டிதர் தமக்குள் ளேபணி கொழியிய வொருவனும் கிளர்ந்த தோதுவாம். (16)

பண்டிதர் பார்த்திபன் பொருளைப் பல்படி கொண்டுபோ கக்கொள்ளி விடுத்தல் கொள்ளையோ அண்டிய யான்சுமமா விருக்க லாகுமோ புண்டரு வேலிறை பொறுப்ப னேவென. (17)

எண்ணின் பொருளுலாம் போன வகைகளை
அண்ணலுக் கறிவுற வரைந்த ஐயப்பிழை
நண்ணிய வதுதெரிந் தவித்தார் நாயகன்
ஒண்ணுமோ விதுசெய வெனவு ருத்தனர்.

(௨௦)

எனதரு ளாணியில் லாம லிங்ஙனம்
வளைபவன் றனதுயிர் வதைத்தல் வேண்டுமென்
றினையவர் தமைப்பிடித் தனாக வீரரைத்
தனதுகைத் தீட்டுடாடு சார வேலினான்.

(௨௧)

பண்டிதர் பால்வினாந் தடுத்துப் பார்த்திபன்
கண்டினத் தீட்டினக் காட்டி நீர்வினாடு
அண்டுதல் வேண்டுமா லரசன் பாலெனக்
கொண்டன ரேகிடக் கடுத்துக் கூறினார்.

(௨௨)

கூறின வீர்சொற் கேட்டுக் கோமகன்
ஆறுசெ யாணியின் படிய டைந்திடத்
தேறினர் பண்டரி சேர்ந்து நாதனை
வீறின யடிதொழு தேக வேண்டினார்.

(௨௩)

வீரருக் கின்னுரை விளம்பிக் கொண்டதாம்
சீரரி பண்டரி புரத்தைச் சேர்ந்தனர்
சார்தரு சந்திர பாகைத் தன்புனல்
ஆர்வமோ டாடினர் கோயி லண்மினார்.

(௨௪)

சன்னிதக் கருதம் பத்தின் சார்புற
மன்னினர் வணங்கினர் செங்கன் மேல்வதி
பொன்னி னு யகனது பாதப் போதினெச்
சென்னிமேற் சேர்த்துக்கை குவித்துச் செப்புவார்.

(௨௫)

ஞானநல்லுருவபொன் னாத நாடுநுந்
நினத யாளவா பத்தைத் தீர்ப்பவ
வானவர் நாயக வெனவ முத்தினார்
மான்மணி மேலியை மகிழ்ந்து புல்வினார்.

(௨௬)

சென்னியின் மேற்காந் சேர்த்து நின்றமுன்
உன்னது சேவையென் முடிவி லுற்றதால்
என்னது பவம்பரி சுத்த மெய்திய
தன்னது முனதரு ளாமென் றேகினார்.

(௨௭)

நாதன துருவெலா நயந்து நோக்கினர்
ஆதரம் பெருகவுள் ளமைவு செய்தனர்
காதலிற் கண்கணீர் ததும்பக் காரொழாப்
போதுகே னெனவிடை கொண்டு போந்தனர்.

(௨௮)

இருமக ணிலமகன் முதல தேவீமார்
மருவுறுங் கோயின்முன் வந்து நின்னுமுன்
கருணையம் பிராட்டிதன் கமலத் தாள்களை
வெருவற வணங்கினர் வேண்டி கின்முன்

(௨௯)

சென்னிமேற் சேர்த்துக்கை குவித்துச் செப்புவார்

பிரமருத் திரோந்திரர் பேண நீயுமோர்
உரனது கருணையே வடிவ மாயினே
தீரமதா கியுகிரி புவனந் தாங்குவாய்
உரனிலே னுன்வயி னுரைப்ப தென்னென

(ந.டு)

மற்றைய தேவீமார் தமையும் வந்தித்துச்
சொற்றனர் துகிபல சொல்லிப் பின்புமுன்
முற்றமார் வினதைதன் மைந்தன் முன்னுநீஇப்
பொற்றினை யடிகளை வணங்கிப் போற்றுவார்.

(ந.க)

தலைசிறை வாலுட லென்னத் தக்கவே
நிலைகுலா மறைகணின் மேனி லாவுவோன்
அலைகுலா யதில்வள ரமல னுனபோ
திலையுனை யலதுவே றுளத்திற் கேய்வதே

(ந.உ)

உளத்தினுக் கமைவதென் றற்றுப் போற்றினோர்
களத்துவெண் ணிலாவணி கனக மேனியான்
வளத்துநீன் கோயிலே விடுத்து மாருதி
விளக்குநீன் கோயிலே மேவிப் போற்றினார்.

(ந.ந)

மேவிய வுயிர்க்குயி ராய மேலவன்
ஆவியைக் காணவல் லவனென் றல்லவோ
திவீனை யற்றினச் சேவிப் பார்கன்சஞ்
சேவிதந் தருள்கிர ன் சீவி யேயென

(ந.மு)

அங்குநின் தும்புறம் போந்தம் மன்னவன்
வெங்கடு வீரரோ டேக மேவினார்
அங்குபண் டரிநகர்ச் சனங்கள் யாவரும்
பொங்கினர் கண்டனர் பொருமி வீம்மினார்

(ந.ரு)

விழியீரீ ராறெனப் பெருகி மேலெலாம்
வழிவுற வெங்கடம் வறுமை நோய்தெறிஇ
அழிவதில் லாமலே யாவி காத்தவர்க்
கெழிலிவன் னென்செய லென்னை யெய்துமோ.

(ந.ஊ)

என்றனர் பற்பல வியம்பிச் சூழ்ந்தனர்
துன்றினர் வரவிவர் தொழுது பண்டரிப்
பொன்றிரு நகர்வலம் போந்து மன்னன்பால்
சென்றனர் கண்ணனை யுளத்திற் சேர்த்தியே.
வேறு.

(ந.எ)

இன்ன வாரிவ ரோகுமுன் னேதைய
துன்னு பண்டரி நாதன்று னுக்கெனப்
பன்னு பண்டிதர் பற்றறச் செய்திடா
தின்னு நானிங் கிருக்க வமையுமோ.

(ந.அ)

மோன மாயிவ னெய்திடின முன்னையோர்
ஆன வன்பர்கள் பாலன்ன் யாதுமில்
தீன ரகங்க னென்பெயர் சேருமோ
நன் மெய்திடு மப்பெயர்க் கென்றோ.

(ந.ஈ)

மலையாளத்திலேயே. பெரிய தெய்வமொன்றாவது.

அம்ப ரம்பழு தாகித்த லையுறக்
ஈம்ப லக்கயி ருரக்க முத்தினில்
ஈம்பு கோவண நாலம் லினமாய்
வெம்பு மோர்தடி- கையிலவி எங்குற.

(உ-ல்)

அடி-க ளிற்செருப் பாரவப் பண்டிதர்
வெடி-து தீட்டி-நி கழ்த்தினர் தந்ததாம்
படிகொள் பத்திர முங்கையிற் பாங்குற
வடி-வி லீலம்வ ழு-மலெ ழுந்தனன்.

(உ-க்)

வெட்டி யானென வேடங்கொண் டெய்து லொற்
கிட்டி நின்றுகி ளர்கம லாசனி
முட்டி- லாவருண் மூர்த்தியி தெண்ணை
விட்டி நாணம்வி எங்குகின் ருயென்றான்.

(உ-உ)

தேவ தேவன்றி ருமக டண்ணை
ஆவ தொன்றறி யாயுண தன்பனைக்
காவ லன்மிகக் கண்டனை செய்வதற்
கேவ லாளர லைத்தன றோருவார்.

(உ-ஈ)

நம்ம தூரிலுள் ளார்நலி வையத்தெறு
செம்மை யோர்க்குறு தீங்குதெ றுப்பதில்
எம்மை யாயுறு நாணமெ னனக்கிலை
தம்மை நம்வயிற் சார்த்தினர் சார்பிலே.

(உ-ச)

என்று சேர்பொரு ளெய்திய சாளிகை
நன்று தன்றலை மீதுற நண்ணவே
சென்று பேதரி மாநகர்ச் செம்மறன்
முன்றி லெய்தி வரவுமொ ழிந்தனன்.

(உ-ஞ)

வாயில் காப்பவர் செல்லலம் மன்னவன்
மேய வன்றனை மேவுக வென்னலும்
போய லைக்கப்பு குந்துமுன் னேசலாம்
ஏய வேசெய்து நிற்கவென் னென்றனன்.

(உ-ந)

பண்டி தர்தரு பத்திர மேயிது
கொண்டி வந்தது கோணன்பொ ருள்-லோ
கண்டி கொள்கெனக் காவலன் கண்டென திர்
அண்டு-வோரினெ ழுத்தும் றிந்தனன்.

(உ-ரி)

மேய நிற்பெயர் யாதென வெவ்வராய்
பாய லன்விடோ பாநாக னென்றான்
ஆய பத்திரத் தாகிய தென்னெனில்
ஏய பஞ்சம தில்விலை யேறவே.

(உ-ன)

தானி யங்கனெ லாம்விலைக் குத்தந்து
மேனி றைந்தவி ராகெனல் லாம்மை-யு
ளேரி ரம்பவ டக்கியென் வெட்டி-யான்
பாணி னை-யு-ய பப்பட்ட தாதுலன்.

(உ-க)

முழுதுங் கொண்டுர சீதமுறைப்படி
யெழுதியுய்க்கவெனக்கென்றி ரூப்பதைப்
பழுதில் மன்னவ னோர்ந்துப டர்பொருட்
குழுவ னைத்துந்த ருகெனக் கூறினான்.

(ரும)

வெட்டி யான்விரை வாகப்பொ ருட்பையைக்
கொட்டி யெண்ணிக்கொ ளுமென வைத்தலுங்
கிட்டி நின்றவ ரொண்ணிக்கி டைப்பது
முட்டி லாதுகொண் டாரர சன்முனே.

(ருக)

லக்கத் தைம்பத்து நாலாயி ரமெனத்
தொக்க தானவி ராகனெ லாந்தொகத்
தக்க தோவொரு பையெனத் தானெனார்
மைக்க ரும்புயல் போல்பவன் மாயையால்.

(ருஉ)

எண்ணி யெண்ணிக்கை யேசலிப் பெய்திட
நண்ணு றும்பொருள் யாவையு நல்கின
ஒண்ணி ற்ப்பையைப் பொக்கிவுத் துய்க்கென
அண்ண லாணையி னுலமை வானபின்.

(ருங)

கன்ன டன்கீழ்க்க ணக்கனெ முதிய
சொன்ம திப்பினிற் றுதரை யேவினேன்
நன்ன யத்துநீர் நல்குவ தோர்கிலேன்
என்ன நன்மையெ முதிய பின்னரும்.

(ருச)

செல்ல வேண்டுந்தொ கைகள்செல் லாயின
புல்லு கென்றா சீதும்பொ ருந்தவே
ஒல்லே திட்டினன் றந்துபல் லக்குடன்
பல்வ ளங்களுந் தந்தனன் பார்த்திபன்.

(ருரு)

வெட்டி யானுக்கும் வேண்டுவ தந்துநீ
கிட்டி மங்கள வேடமெ னக்கினர்
மட்டி லீசனன் மென்று மகிழ்வுடன்
விட்ட பண்டிதர் வாழ்மனை மேவினான்.

(ருசு)

மன்னன் றந்தவ ரிசையெ லாமனை
துன்ன வுய்த்துர சீதுந்தெ. முத்தகும்
பொன்னெ னத்தகு பொற்பினர் தம்வயின்
நன்ன ரங்கையி னல்கின னேகினான்.

(ருட)

பண்ட ரிநின்று வந்தவப் பண்டிதர்
அண்டு வீரோ டண்மினர் பேதரி
மண்ட வேந்தன றிந்தெகிர்வந்தனன்
கண்டு ளன்புக னிந்துத முவினான்.

(ருஅ)

நீர னுப்பரி சம்புபொ ருன்கொடு
சார வந்துத னந்தரு வெட்டியான்
நெடு திர்ந்தில னோவுமை நேர்ந்தியான்
கீர நல்கும்ர சீதுட னென்னன்.

(ருசு)

பிள்ளையொடுப்பெறுதுருக்கரத்தின். அல்லாஹ் தூவார். (ரும)

என்று பண்டித ரோயெனக் கின்பொருள்
துன்ற நீரொழு தும்பத்தி ரந்தனை
நன்று காண்கென நல்கினன் பண்டிதர்.
அன்ற தாலமை வானத றிந்தனர்.

நானெழுதிய தோவிது நன்றுநன்
றான காரிய மையலிவ் வையகம்
பொன கங்கொள்பு ராதன பொய்யிலார்
ஞான நாயக வென்றுந வின்றனர்.

பொன்னின் மாமகு டம்புனை யுந்தலை
தன்னி லேபழங் கந்தைத ரித்தனை
மின்னு செம்மணி மாலையி ளிரி்கனம்
பன்னு கம்பளப் பாசந்த ரித்தனை

சங்கு சக்கரந் தாங்கிவி ளங்கிய
செங்கை யிற்றடி டேர்த்தினை தேசிகப்
பைங்க லிங்கமு டெத்தரை பற்றினை
மங்க முக்கும லிகோவ ணத்தையே

தேவர் தாழந் திருவடி யாகிய
பூவி லேசரு மச்செருப் புப்பு
மேவி னாய்வினை யேன்பொருட் டிற்றகாப்
பாவ மேவிய வார்த்தைப கர்த்தனை.

நிலையில் காமநி ரம்படி யேனெரு
தலைக டுக்கத்த னப்பைசு மந்தனை
அலைகு லாவிய வாழியின் மேலோரால்
இலையி லேதுயி லேய்புரு டோத்தமா.

பற்ப நாபப சுந்துள வம்புனை
பொற்ப பத்தரை யென்றும்பு ரப்பவ
நிற்ப தாகிநி லாவியொர் பண்டரிக்
கற்பகக் கனி யேசனைவக் கற்கண்டே

எனப்பி தற்றின னோங்கினர் கண்கணீர்
துனக்கு ரற்கம்ம ரின்றுது ழாய்முகில்
வனப்பி னிற்கருத் துற்றும் யங்கினர்
நினைப்பி னைக்கண்டு கொண்டரி ருபனே.

ஆதி யாவரு மாச்ச ரியங்கொடு
சாத ருபந்த னைக்கொடு வந்தவன்
மாத வன்மது சூதன நேயெனத்
தீதி லாதுதெ ரிந்தில முன்னையே.

சாற்று மத்தொகை யாவுமொர் சாளிகை
ஏற்ற தோதலை தானவை யெற்குமோ
தேற்ற மேதெனத் தேர்கிலம் பண்டிதர்
ஆற்ற லானத வத்திங்ங னுயதே.

(௩௩)

(௩௩)

(௩௩)

(௩௩)

(௩௩)

(௩௩)

(௩௩)

(௩௩)

(௩௩)

(௩௩)

என்று தேறியி றைஞ்சிப்பு கழ்ந்திட
நின்ற பண்டித ரோவென்னி மித்தமாய்
மன்ற லந்துள வோன்வ ரலாயதால்
நன்ற தன்றித்தொ ழிலென நாடினார்.

வேந்த னேயெனக் காகவி திதொழில்
ஆந்த கைத்ததன் றுதவி ஸீவிடை
போந்த வெற்கரு ளென்றுபு கன்றிட
ஏந்தல் கேட்டங்கி யம்புகின் றுனரோ.

கேளும் பண்டித றோகிள ரும்மல
ராவிரி னுதனும் மாநென வந்தனன்
நீளு ஞானத்தி னீர்நிம லன்றினைக்
கோளுங் கண்களிற் காணக்கொ டுத்திரோ.

ஆத லாலுமைப் போல்பவ ராருளர்
நீத லாதெந்தி மத்திடை நீருறல்
காத லேதொழில் கைக்கொண்டி ருமென
மேத கச்சொல்லி னான்மிக வேண்டி னான்

வேண்டல் பண்டிதர் வேண்டல் ராகியப்
பாண்டு ரங்கன் பதிக்கினி தெய்தினார்
ஆண்ட மாலக்கண் டார்வமிக் கன்பினிற்
பூண்டு தாங்களைப் போற்றிப்பு கலுவார்.

தேவ தேவதி ருமக னாயக
பாவி யென்பொருட் டாகவொர் பார்த்திபன்
மேவ வைக்கண டைந்துன்வி எங்குறு
சேவை தந்தனை சேவித்தி லேனென.

கண்கண்ணிருதப் பாத்தங்க முழுவின்
மண்கொள் வாமன நின்னீம றக்கிலா
தெண்கொ ளுமமெனக் கேனெதிர் தோன்றிடாய்
தண்கொண் மேகவு ருக்கொடு தானெனா.

உற்ற பண்டித ருண்மைதே ரிந்தவக்
கொற்ற வன்பண்ட ரிவந்து கோதினும்
பற்ற தாகப்ப ரமனைக் கண்களால்
மற்றுங் கண்டே கிழவ ருந்கென

வேண்டல் செய்யவி ளக்கஞ்சு டர்மிகத்
தூண்டல் செய்தெனத் தோமறு பண்டிதர்க்
காண்ட மாலின்ன நுளுருக் கோனெனக்
காண்டல் வேண்டிங் கருத்துவ ளர்ந்ததே.

காதல் விஞ்சின ராகிக்க மலக்கண்
மாத வன்றினை வாழ்த்தினர் பன்முறை
ஸ்ரீ தரன்முனார்ச் சென்றவு ருவுடன்
போதல் செய்தனன் மன்னனும் போற்றவே

গোমি ২৭ (৬৭৩)

150 (எக)

1 (72)

০০৭ (৬.৫০)

७ (गु)

3. (எரு)

(65)

३ (गग)

૧ (૬૫)

(६क)

எறிவதிற் கீழ்விழும் தோலெ லாமொரு
வறியவன் கண்டெதி றெடுத்து வாய்ப்பெய்து
நறியதென் றுண்பதை நன்கு கண்டனன்
வெறிகம ழலங்குழுந் வேந்தன் றேவியே.

கண்டதைக் காவலன் றனக்குக் காட்டலும்
மண்டல வேந்தனில் வறிய னெப்படி
அண்டனன் காவல்சே ரகத்து னேயெனக்
கொண்டகோ பத்தொடு கூவி னுனரோ.

காவலர் தமைவரக் கண்டிக் கள்வனின்
கேவர விடுத்தவர் யாரென் றெற்றினான்
ஆவயின் வறியனை யவர்கள் கைக்கொடு
நோவகை சாடினார் நொருக்க மற்றவன்.

அடிசளைப் பொறுத்தன னைக்க லாயதை
முடி கொள்கோன் கண்டனன் வியந்து முன்னுறத்
தடிக்கிற வீரரைத் தடுத்துத் தீனைக்
கடித்துதன் முன்வரக் கண்டு கூறுவான்.

இவ்விடை உருமுனைப் பிடித்தென் னேவலர்
நைவகை செய்திட நலிவு ருதுந்
எவ்வகை சிரித்தனை யியம்பு கென்னலும்
அவ்வர சன்றனைக் கறியக் கூறுவான்.

உரித்தெறி தோற்சுவை யுணலி னேயது
மரித்திடத் தக்கதோர் வருத்த முட்சுவை
தெரித்தினி திருக்குநீ சேர்வ தேதெனச்
சிரித்தனை னெனப்பினுஞ் செப்பு கின்றனன்.

நின்மனைப் புறம்புநா னேர வின்னது
துன்னிய துள்ளுது முனக்கென் குழுமோ
என்னலும் விடக்கிமிக் கெய்தி யேந்தரான்
பொன்மனை விடுத்தனன் புறம்பு போந்தனன்.
வேறு.

அனாசோடு மனைவிமக்க ளானவெலாம் வெறுத்துவன மனுதி யோர்பால்
தரைசார விருந்துதெய்வந் துணைப்பணிப்ப தெவ்வாறு ஜனநன் தீர்த்து
கரைசேர்வ தெவ்வாறு கருத்தறியா வெனக்குவழி காட்டு மாகான்
உரைசார்வ தெவ்வாறென் றெண்ணியங்கே சிலகால முழுவும் காலே.

பண்டரிய லாடியெகா தசித்தினத்தி லரிசேவை பண்ணற் காகத்
தொண்டர்சில ரவ்வனத்தின் வழியாக மிருதங்கத் தொனிக்கத் தாளம்
மண்டிறயாழ் வீணைபல வாசிக்க ஹரிநாமம் வழுத்தி யேத்திக்
கொண்டொருவர்க் கொருவர்தழிஇ வணங்கியன்பு பெரிதூறக் குழுமி வந்தார்

கருடனெடுங் கொடியோடு போதுவதைக் காவலன்றான் கண்டு சார்வோர்
அருகில்வந்துமுன்வீழ்ந்து பணிந்தெழுந்து சாதுசங்கத் தன்பு கூர்ந்து
மருவுமின்றுசுகினமிந்த வகைவருவார் தமைக்காண வாய்த்த தாலென்
றுருகுமனத் தொடுகூடி யவாசேரும் பண்டரியூர்க் குவந்து வந்தான்.

இவ்வுரையை உரையாற்றியிருக்கிறார். இவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது.

(சு)

(ரு)

(சு)

(எ)

(அ)

(க)

(உ)

(உக)

(உக)

இவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது. இவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது.

வந்துநிலாப் பாணகதளிற் றேய்ந்துபுண்ட லிகர்தமையும் வணங்கிப் போற்றி அந்தநெடுங் கேத்திரத்தை வலம்வந்து கோபால மமருங் கோயில் முந்துறின்று சாதுஜனஞ் செயுநாம கீர்த்தனத்தை முயன்று கேட்டுப் பந்தமறு வோர்தமையும் பணிந்துவரு மாணந்தம் படிந்து சொல்வான். (10க)

பலதீர்த்தம் பலதெய்வங் கணக்கண்டேன் கேட்டேனிட் பாரி வித்த நிலைகொளும்பண் டரிபோலெங் கணுமில்லை நிலாத்துண்ட நேர்ந்து மூழ்கிய மலையுமபி மாணம்விட்டு மகிழ்வினொரு வருக்கொருவர் வணங்கச் செய்யும் உலவுவதுந் புத்தியுள்ளோ னுயினும்பண் டரிசேரி னுசித னுக்கும். (10உ)

இவ்விதநன் மையைச்சேர்ந்த தீர்த்ததல மகிமையையா ரிசைக்க லாகும் செவ்விதெனப் புளகரும்பிச் சுருடதம்பத் தருகில்வந்து சென்னி தாழ்த்தான் அவ்வயிர்கூட முயசாதுக் களைவணங்கித் தழுவியபின் பழகார்த் துள்ளே திவ்வியந் பத்துடனே செங்கவிண்மே னிலவுசெழுஞ் சோதி தன்னை. (10ச)

கண்களிகூர்ந் துநோக்கித் தழுவியிரு தாட்கமலங் களிர்கீழ் வீழ்ந்து மன்கொளும்வா மனபுகித் பாவனவுத் தம்புருட வரகோ பால பண்கொள்கவை யாமிருடி கேசபார் தாமபாண் றொங்க பார்க்கத் தண்கொளரு ன்ருவவுன திசைகேட்டு வந்துபைம்பொற் சரணந் தாழ்ந்தேன்.

சக்கரக்கை யாவுனது வடிவென்மனந் தனில்விளங்கித் தழைக்கச் செய்வோர் பக்கல்கிடை யாதுழல்கின் றேனுணர்ந்தும் போதகரைப் பார்ப்ப தாகித் தக்கபடி யெனதுமனே ரதங்கூட நீயேதன் னருள்செய் தான்வாய் மிக்கதிது செய்யுளவும் விடேன்கோயில் வாயிலென வேண்டி வீழ்ந்தான். (10க)

வீழ்ந்துஜல பானமுதல் வேண்டாதல் கேகிடக்க விரும்பி வேதத் தாழ்ந்தபொரு ளாம்விமலன் மூன்றாநா ளிரவிலவன் கனவில் வந்து சூழ்ந்தகவி யாணபுரத் துறைசகஜா னந்தசுவா மிகன்பாற் சென்று வாழ்ந்திடநல் லுபதேசம் பெறுகெனவி வேகசிந்து வழங்கிப் போனான். (10உ)

போனவுடன் கண்விழித்து வேந்தனரு கேயுறுபுத் தகத்தை நொக்கி ஞானவிவே கசிந்திதுவோ வெனவியந்து பாண்டிரங்க நாத னான தினதயா னன்கருணை யாலென்னைப் பாலனஞ்செய் தானென் மெண்ணித் தானையே காந்ததலந் தனிலிருந்து படித்துமன னஞ்செய் காலே (10உ)

கனவுதனை நினைந்துகலி யாணபுர மேகலந்து கமலக் கண்ணன் அனகவடி களைவணங்கி விடைகொண்டு குருவிடஞ்சேர்ந் தவரைத் தேடப் புனிதரிலா திருத்தினுற் பண்டரிக்கு மீண்டுவந்து பொருந்து நாளில் இனியகுரு கார்த்திகையே காத்தியிற் பண்டரிவர் தெய்தி னாரோ. (10ச)

எய்தியதே சிகர்தமைக்கண் றெகனவி னியலோத வினிது கேட்டுப் பொய்தவிருந் குருமகிழ்ந்து வேந்தனுக்கங் குபதேசம் பொருந்த நல்கி மெய்தரும்பே ரதுமிருத்தி யுஞ் சயபான் றேவிளங்க விளம்பப் பெற்றோர் மைதவிர்நா ரணபுரத்தை யனுகியங்கே கேட்டதனை மனனஞ் செய்து. (10உ)

தெளிந்துசா கஷாக்காரஞ் சேர்ந்துவிஞ்ஞா னத்திதியிற் திகழு நாளில் மிளிர்ந்தவவ்வு ரினிலொருநூல் கமர்வவரா யொனநலம் விளங்கு பேரார் ஓளிர்த்திருந் திபுஞ்சயகைக் கண்டசே னடைந்துபதே சத்தை யுற்றார் குளிர்த்துறநாட் சங்கயரிற் சிறுபட்டென்று சமுச்சயினனுந்நலம் கொண்டோன்

சீவாநிபொன்னயுர சீவையலாநி. அநாந் மிடுத்யுந் சயமலந்நமே

தன்சாதி யானபவ ராயனொரு துலுக்கனுப தேசஞ் சார்ந்தான்
என்சாலுங் செருப்புபுகி தென்றாலுந் தலையின்மிசை யேற்ற லாமோ
கொன்சாலு மிவண்டக்கை கூடாதென் றிகழ்வதனைக் குறித்துத் தீர்த்த
ரின்காற்பு வந்து சொல்லச் சீடனுளந் திடமாக வியம்பு கின்றார் (உச)

மதபேதி சொல்வதனை மனத்தெண்ணு தென்வார்த்தை வழியே நின்று
நிதம்ராம பஜனைசெய்தி யெனவுறுதி நிலைகூறி நியதி செய்தார்
சிதமான பூதியணி ஜங்கமரா ஜன்பேர்கா சிபதி யென்போன்
சத்தூறு ஜங்கமரைக் கூடவைத்துத் தானுண்பான் சால நாளும். (உரு)

வேறு

சிருதி னத்தி லெல் லோரு முண்பதாய்
மருவு பந்தியி லசனம் வண்கறி
பெருக வேபரி மாற லானபின்
நிருப னன்னவர்க் குரைரி கழ்த்துவான். (உசு)

நீவிர் யாவரு நினையுந் தேவுக்குத்
தாவில் பூசனை சமையு மென்னலும்
ஒவி நேவனுக் குடன ருத்துவான்
மேவு தங்கனம் விரவு பூட்டையே. (உ௭)

திறந்து நோக்கினர் தேவைக் கண்டிலர்
இறந்த தெங்ஙனே யெனம யங்கினார்
மறந்த பூணூல் வருவ வீழ்த்தியோர்
சிறந்த வேதியன் நேடு மாறுபோல் (உ௮)

மயங்கி நாணுடன் வருந்தி யாவரும்
தயங்கி லிங்கமில் லாத தன்மையால்
தியங்கி யாம்பிராய்ச் சித்தஞ் செய்வதாய்
முயங்க லாயதே முழுது மின்றெனா. (உ௯)

அனைவ ருந்திகைத் தழுது செய்திடா
நினைதல் கண்டுகோ னென்னை யென்னயாம்
புனையி லிங்கமெங் ககன்று போயதோ
நினைகி லோம்வகை யெனரி கழ்த்தினார். (௩௦)

அதுவி னாயகா சிபதி யையமீர்
இதுவி ராவுதற் கேகி யாவதே
சதுரர் தூஷணை தளீலவி ராயத்
செதுத னுலுமன் நெனரி கழ்த்தினான். (௩௧)

துலுக்கன் பாற்பவ ராயன் றுண்ணினன்
கலக்க னன்றதன் நெனக்க ருத்துளே
குலுக்க நீள்வகை கூறி னென்முனித்
தலக்க னென்னவே சமுச்சி கூறினான். (௩௨)

அவ்வி தத்தினீ ரறைந்து வீடுனில்
செவ்வி பெற்றவத் தேசி கோத்தமர்
ஒவ்வி டத்திலுந் றுரைத்துக் காண்மெனத்
தெவ்வி னைத்தெலும் வேந்தன் செப்பினான். (௩௩)

தெவ்வி னைத்தெலும் வேந்தன் செப்பினான்

லதே னப்பவ ராயன் தேசிகர்
நலவி டத்தினிற் கூடி யாவரும்
லினு றப்படிந் தெழுந்து நின்றுதே
யிலக லுற்றதை வினம்பி னுரரோ.

நயந்த தேசிக ரதனைக் கேட்டியே
நாந்த மொன்றுகீத் தாந்த மொன்றென
யாய்ந்த நாயிரண் டிம்ம டத்துளே
ரயந்த லிங்கமெல் லாங்கொண் டெய்தின

ளவி னுலெனக் கருது கின்றனென்
டளத ரச்செய்யே னெனவு னாத்தவண்
அளவு மாறுகூப் பிடவொன் றங்குவந்
கினகி நிற்கவீ கெனவி னைத்தனர்,

அறையு முன்னலா யயுத லிங்கநாய்
சுறையிற் கான்றிடத் தனிமற் றென்றுமம்
முறையிற் கான்றது முன்னர்த் தந்தமக்
கிறையி னைத்தொரி கிலரி தென்னென்றார்.

சாமி நீவிரொஞ் சாமி தம்மையாய்ந்
திமி னென்றுதோத் திரமி யம்பலம்
புமி நாயக னடியர் புந்திசேர்
தோடில் கண்ணினுற் றுலங்க வாய்ந்தனர்.

ஆய வன்னவை யவர வர்க்குற
யய நல்லரு ளினிது செய்தனர்
மேய வவ்வவர் விமல தேசிகர்
நூய பொன்னடி தொழுது வாழ்த்தினார்.

ஞான சாகர றொன்னு நாமமிட்
டான பின்பவ மடவ ணங்கியே
கோன கஞ்செலிநிக் குறியைப் பூசித்துப்
போன கம்புகித் துறல்பொ ருந்தினார்.

ஆக கதை கூசுக்கு செய்யுள் துளாடின.

மிருத்யுஞ்சயர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

சுவாமர்
கேவலசுந்தர
பெரிய
சுந்தரர்
சுந்தரர்

(க.ச)

(க.க)

(க.க)

(க.க)

(க.க)

(க.க)

(க.க)

பாஹுதாசர் சரித்திரம்

புகழும் பைடண புரத்துளோர் சூரிய பூசை
திகழ வேசெயும் வேதியர் திலகர்சூன் ஞானர்
இகழ்வி லன்னவர்க் கொருவர்சே யெனப்பிறந் தேவர்க்கும்
தகவு கூர்ந்த வளர்ந்தனர் தாய்மகிழ் தழைக்க

வளர்ந்து கல்வியிற் பயின்றபின் வேதமும் வாட்ப்பத்
தெளிந்து தந்தையே கூறுநா ளொருகினஞ் சேய்மேற்
கிளர்ந்த தாயது சினங்கல்வி கிளத்துறுந் திறத்தில்
தளர்ந்து மற்றதிற் சிறுவரீ னவர்புறஞ் சார்ந்தார்

எங்குச் சென்றொளிப் போமெனப் பயத்துட னேகித்
தங்கு மூர்க்கரு கேயொரு கானிடைச் சார்ந்தார்
அங்கு மண்ணிடைப் புதைத்துள வலரிநா ரணன்முன்
பொங்கு கோயிலைக் கண்டத னுள்ளிடைப் புகுந்தார்.

புகுந்து மூர்த்கியைத் தொழுதன ருள்ளன்பு பொலிய
உகந்து சூரிய நாரணன் றோன்றியு னன்பு
தகுந்த தென்கொண் டாழின னபயமுந் தந்து
முகுந்த னைத்தியா னித்தூந் முயல்கென மொழிந்தான

பால வட்டிலிற் கொணர்ந்தந்தப் பாலகற் கருத்திக்
கோல மைந்தனே யுனக்கிடை யூறுகள் குறுகில்
ஏலு மற்றதை யான்வந்து நீக்குவே னென்று
சால வோகினன் மறைந்தனன் பின்னரத் தனையர்

தாயுந் தந்தையு மூரிடைத் தேடினர் தளர்ந்தே
ஏயுந் துன்பத்தோ டேழநாள் வரையுங்கா னாமல்
ஒழு நாளந்தப் புதல்வரக் கோயிலு ணினன்று
மேயி னூர்வெளி வரவொரு வேதியன் கண்டான்.

கண்ட வேதியன் புதல்வரைக் கூப்பிடக் கடுகிச்
சண்டன் கோயிலுட் புகுந்தனர் மறையவன் சார்ந்து
விண்ட தாய்தந்தைக் குறாத்தனன் வினாந்துசில் லோரோ
டண்டி னூரந்த விருண்மிகு கோயிலி னருகே.

இருள கன்றிடத் தீவர்த்தி கொண்டகத் தேகி
மருவி னோர்களெல் லோரும்போய்ப் பார்த்திட மைந்தர்
பரிதி நாரணன் றுளிரைத் தலைவைத்துப் படுத்து
வெருவ லின்றிரித் திசைசெயக் கண்டனர் வியந்தார்.

அனையுந் தந்தையும் புதல்வரை யெடுத்துமார் பிணைத்துத்
தனைய நீயிங்குத் தனிவந்து கங்குலிற் நங்க
எனைய தெய்திய தெழுபக லுணவின்றி யிருந்தாய்
உனையிற் கேவர்போற் றினனொனக் கேட்டன ருவந்து

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(7)

(8)

(9)

பாஹுதாசர் சரித்திரம் . பாஹுதாசர்

தினமு மிங்கொரு தெய்வவே தியன்வந்து தீம்பால்
மனமு வந்துதந் தேருகின் றுனதை மாந்திக்
கனமி கும்பசி யின்றியுந் தனனெனக் கழற
ஜனக் ராகியோ ரகிசயித் துன்னினர் தாமே

(ம)

மைந்த னன்மையைக் கண்டிந்தப் பாணுவே மகிழ்ந்து
தந்த னன்பரு கற்குப்பா லென்றுநிச் சயித்து
வந்த நன்மையாற் பாணுதா செனப்பெயர் வகுத்தார்
அந்த மைந்தரை யழைத்துக்கொண் டகம்வந்து சேர்ந்தார்.

(மக)

சேர்ந்த தாய்கந்தை தினகர னேயிந்தச் சேயை
ஈந்த னனென்று பாணுவை யேத்தின ரிருக்க
வாய்ந்த தந்தையிம் மைந்தர்க்கு வேதனால் வகுக்கில்
ஆய்ந்தி டாதுமுன் போற்செயிற் செய்வதே தாமே.

(மஉ)

விகியி னுவதே யாமெனப் பெண்விசா ரித்து
வதுவை செய்துவைத் தனர்பின்பம் மைந்தர்பொன் மணுளன
துதியில் விஞ்சின ராயுறத் தந்தைதாய் துளவோன்
பதிய டைந்தன ரிவொரு தொழிலிலும் பயிலார்.

(மக)

மிடியி னூற்றுநி லனமில் ராகியும் விமலன்
அடிம றந்திலர் பஜனைசெய் திருந்தன ராக
நெடித றிந்தபந் துக்களவந் தவொரு நேர்ந்து
முடிவி வின்னலைக் குறித்திது செய்கென மொழிவார்.

(மச)

உமது தந்தைதாய் குடும்பர ஈஜனைமுன்செய் துற்றார்
அமைய நீரது செய்குவி ராயரி பஜனை
சமைதி றேற்கும் பச்சமை தாங்குவார் யாவர்
எமதுனாப்படி கேண்மென விசைவுற வியம்பி.

(மந)

சதவி ராகன்யார் தருதும் றதுகொண்டு தானே
விதவி தங்களாய்க் கொண்டுவிற் றதில்வரு விபவம்
நிதமு முண்பதற் காகநீர் கொள்கென நேர்ந்தார்
அதனை வேண்டுபோ தீகெனப் பின்னரு மறைந்தார்.

(மக)

தங்க ளர்வணத் தருகுறக் கடைவைக்கச் சமைத்து
மங்க ளம்பெறு பாணுதா சருக்குடை மாறும்
சிங்க லில்லதோர் பாணுவையைக் கற்பித்துச் சீலைக்
கங்கு விற்பதோர் விலைகளின் வகையறி வித்து.

(மஎ)

வாணி பஞ்செய்து வருவதின் மெய்சொலின் வாராப்
பேணு மூதியம் பொய்சொலின் வரும்பெரி தென்னத்
தானு வாய்முதற் றருமவர் தங்களை நோக்கிக்
கோணி லார்தலை போகினும் பொட்சொலக் குறியேன்.

(மஅ)

மெய்யி னைவரு மூதிய மிகச்சிறி தேனும்
உய்வதற்குது போதுமென் றுடைத்தன ருற்றோர்
செயெ னச்சிறித் திவன்பிச்சை யேற்பதே சமைவான்
மையி னஞ்சொலைக் கேட்குரு னிலனுக்கென் வகுத்தல்.

(மக)

ன்று சொல்லும்போ தொருவன்வா ணிபத்திற மிவன்றான்
ன்ற நிந்திடி னமையொப்பா குவனென நவிலத்
தன்றி னோரொலாஞ் சரியென்று தொழில்செய வைத்தார்
யன்று தொட்டிவர் வாணிபஞ் செய்திட வமைந்தார்.

யாங்கு வோர்வரி லின்னதே கிரயமற் றதற்குப்
யாங்க தாகிய லாபமின் னதுசரிப் பட்டால்
தீங்கி லாதுகொள் ளுங்களன் றேலயல் சேர
தீங்கு வீரொன்று ராமநா மஞ்சொலி கிறைவார்.

கொள்ள வோரிவர் பொய்சொலா னொனனி குறித்து
யிள்ள மவ்விலை தந்துகொள் வாரது வினவி
யள்ளி லூருளோர் யாவருங் கொள்வதா யியன்றார்
உள்ள வாறிவர் வாணிபத் தாகிய மோங்க.

மாடு றுங்கடை களிற்செயும் வாணிப மின்றி
யாடு வாரழுக் காறுகொன் டெதுசொல் வாமேல்
யாடு றும்மிவன் றனைம்பல் போனமை நம்பார்
தீடு நாண்முன்று பொய்சொல்ல லாலென நினைவார்.

வேங்கை சாந்தத்தை மேவினுங் கொல்வதற் கென்பார்
ஞங்கு லோபியு தாகின முறிற்பொருட் கென்பார்
வீங்கு சாரன்யாத் திடைசெய மேவுவா னாயின்
ஆங்கு மேபர தாரத்தை யடைவதற் கென்பார்.

என்ன வாயதா லிவனில்வந் தெய்திய தின்னல்
நன்ன ரிங்கிவன் றனக்குப காரஞ்செய் நமக்கு
மன்ன லாயது பெருங்கடன் செய்வதென் மாற்ற
இன்ன காலையி லென்றெகிர் கொயில்போ யிருந்தார்.

பாறு தாசரோ கடைவைத்துப் பகர்ந்தன ரிருக்கல்
ஆன காலையி லந்தவூர்க் கணுகரி தாசர்
ஞான நாமசங் கீர்த்தன நடத்துகின் றுரொன்
றேந வின்றிடக் கேட்டனர் போவதற் கிசைந்தார்.

கோயில் கூடிய கூட்டத்துள் ளார்களைக் குறித்து
மேய வின்றெகா தசியரி கீர்த்தனம் வினவப்
போயிங் கியான்வரு மளவுமென் கடைதனைப் போற்றி
நீயி ரோதரல் வேண்டுமென் றிரந்தனர் நேர்ந்து.

உனக்கு யாங்கடை வைத்துத் தவினமதை யலது
கனத்த வுன்கடை காக்கவு மாள்களோ யாங்கள்
மனக்கு வந்தது சொல்லிநீ போதரின் மடிகள்
இனத்தை யாங்கள்காத் துறுவதில் லெனமறுத் திசைத்தார்.

மடிகள் போதரில் யாங்கன்பாத் தியப்பட மாட்டோம்
திடம தாயென வயற்கடைக் காரர்கள் செப்பப்
படங்கள் போயிலெ னிருக்கிலெ னென்றுபாண் டோங்கள்
மட ன்ம லர்ப்பத நினைத்தனர் வழக்கினர் போனார்.

சொல்லும்போ தொருவன்வா ணிபத்திற மிவன்றான்

ன்ற நிந்திடி னமையொப்பா குவனென நவிலத்

தன்றி னோரொலாஞ் சரியென்று தொழில்செய வைத்தார்

யன்று தொட்டிவர் வாணிபஞ் செய்திட வமைந்தார்.

யாங்கு வோர்வரி லின்னதே கிரயமற் றதற்குப்

யாங்க தாகிய லாபமின் னதுசரிப் பட்டால்

தீங்கி லாதுகொள் ளுங்களன் றேலயல் சேர

தீங்கு வீரொன்று ராமநா மஞ்சொலி கிறைவார்.

கொள்ள வோரிவர் பொய்சொலா னொனனி குறித்து

யிள்ள மவ்விலை தந்துகொள் வாரது வினவி

யள்ளி லூருளோர் யாவருங் கொள்வதா யியன்றார்

(150)

(175)

(152)

$$2 - (T_{22}/T_{21})$$

(१३५)

(150)

$$P(\overline{A} \cap \overline{B})$$

ॐ (॥॥)

64. (159)

7 (五)

[illegible]

ஆரிதன் ருசனா வணங்கிக்கொண்டதத்துக்கு மேல் வரும் மார்க்கத்தி லொருமுறை யாவெழுந வாசி சுரளி லேபிழத் துத்தொண்டி நிற்றதைத் கண்டார் அருளி னிற்சென்றத் துதினையைத் தமனென வறிந்தார்.

உடன்பிடித்திருந்தவன்மறைந்ததையுடன்கோர்ந்திவ்
விடனிவேநமதயத்தனக்கொண்மிறுவவொவரோ
கிடனிவோர்கிலேமென்பபிதனைக்கொண்டுசேர
மடனுளோர்கண்மெருங்குஞ்முந்தயுதனவருந்தி

புது மன்னவர் தமக்கண்டு பாணுதா சென்னே
கது கின்றனார் கழறுமி னெனவவர் களுந்தாம்
சிது செய்கையுங் கள்வரா லடிபட்டித் தேகம்
உது செய்கையும் யாவையும் வழவுறு துரைத்தார்.

என்ன லுந்தழ் விடுமெழு காயரி தாசர்
உன்னி யைக்கொண்டங் குறைத்தவன் பார்த்தசா ரதியே
தன்னை யல்லது வேறல் ரொன்றுநிச் சயித்துப்
பொன்னி னுயக னிழிதொழில் செய்வதென் டொருட்டோ.

அப்படிக்கவ னாகயா னித்தொழி லயர்தல்
செப்ப மோவென வனுதழித் தவர்களைச் செவ்வே
ஒப்ப நோக்கிதும் பொருணவ்ட முனவத னுலே
வெப்பு னுர்தய ரஸடயன்:ரி நெனத்திடம் விளம்பி.

மறிவில் வீழ்த்திய தமதுகோ செங்களை வாரிக்
கொலை ரச்செய்து பங்கிட்டல் கவர்க்கெலாங் கொடுத்து
வடுவி நம்பொரு ளீனச்சைபு மவ்வகை வழங்கி
விதெல் செய்தனர் பரியையு மவர்கொள விரும்பி.

திருவ கைப்பற்று மில்லவ ராய்மனைக் கேகித்
திருவி னாயகன் பஜ்ஜையிற் சிறத்தன ரிருந்தார்
மருவு மன்னவர்க் கிரங்கினர் தருபொருள் வாங்கிப்
பொருவ ரக்குடும் பத்தனைத் தாங்குதல் புரிவார்.

நண்டு தேனமதி நண்ணுமே காதசி நாளில்
மண்டு வீணையுந் தாளமு மண்கொண்மத் தளமும்
கொண்டு கோவிக்க நாமசங் கீர்த்தனங் குறித்துப்
பண்ட நிக்ஞுவந் தாடுதல் பாடுதல் பயில்வார்.

பாண்டு ரங்கனைத் தரிசித்தா னந்தபாவச் பந்தம்
நீண்ட கண்களில் வரவணங் கித்தழிஇ நின்று
வேண்டு தோத்திரஞ் செய்வர்தம் மனைமக்கள் விரவ
ஆண்டு நோக்கினர் யாவரு மவர்தமைப் புகழ்வார்.

வேறு.

பண்டாரியெ னும்புரியில் வாழுமொரு பார்ப்பான்
மண்டிபொருள் வேண்டிய மனத்தினர்புறப் பட்
டண்பெல தேசமும் டைந்தனர்செ லும்போ
தேண்டிசையு மெய்க்கமொரு ழிந்ததியெ ழிந்தார்.

சென்னை (ஈடு)

(45)

(b) (7)(C), (b) (7)(D)

(五)

(100)

(51)

(பு.கூ.)

(சுரு)

(சுஅ)

$$(\mathfrak{F}, \mathfrak{G})$$
$$(g, g)$$

ஆப்பதி யின்பெயர ஹைந்திவர வித்தி
யாநகர மென்றதனி னுட்புகுத லாகிக்
கோனதக வாசலிடை யிற்குறுகி நின்னு
தானடைத லேப்பதித னக்கறிய வைத்தார்.

(இய)

வாசலுறு வேரரச னுக்கறிய வைத்து
மாசிலிவ னாக்கொடுசொன் மன்னனிடை யுய்த்தார்
காசிலிவ னாத்தனெதிர் கண்டவுடன் மன்னன்
நேசமிகு பூசனைபு ரிந்தனனி ரம்ப

(ருக)

எங்கினிதி ருந்தடைதிர் நீர்விழைவ தேது
பொங்கருள்கொ டென்னிடைபு கன்றருளு மெண்பப்
பங்கமில்பி ராமணரோர் பண்டரியில் வாழ்வேன்
இங்கும்து தாரகுண மேவினவி வந்தேன்

(ருஉ)

என்னவர சன்வினவி யின்பமிக லாகி
மன்னுமறை யோர்தமைவ ணங்கிழுக நோக்கி
நன்னரல ராடியினி நான்பரவு காளி
தன்னிடம்வி ராவுவனீர் சாரமவ னென்றான்.

(ருங)

நல்லதென வேயரச னோடுடன டந்தான்
வல்லவொரு காளியுறை கோயிலைவ னைந்து
பல்லமலர் வர்க்கமொடு பற்பல்பொரு ளுங்கொண்
டெல்லையிலி யம்பலமு முங்கவெழி லாக.

(ருச)

செய்யுமுப சாரமுமு துஞ்செய்துசி றப்பா
யையையதனை வந்தனைபு ரிந்தனைவ ருக்கும்
துய்யபிர சாதமது தந்துமகிழ் தோன்றல்
மையறுமொ ராசனம திற்றிகழு மன்னி

(ருரு)

பண்டரிபு ரத்துமறை யோரைநனி பார்த்தியான்
அண்டமொரு தேவிநிக ரானதெய்வ தத்தைக்
கண்டதிலை கேட்டதிலை காளினியி லெங்கும்
உண்டெனவு னாப்பதுள தோவெனவு னாத்தான்

(ருசு)

வெள்ளையு ருக்கிமெழு கிச்சுடர்வி ரிக்கும்
பள்ளிநிகர் பாழிலிரி பார்மிசையி லுண்டோ
விள்ளுமும் தூரிடைவி ராவியுறு தெய்வம்
எள்ளுதலி லிவ்வளவு பீடெழிலொ டெண்டோ

(ருள)

தினமறை யோர்கள்வழி பாடுசெய நின்ற
தானகட வுட்கணிக ளேதுடைக ளேது
ஞானமறை யீருமது நல்வினையி னாலே
மானமிகு தேவிதனை வந்துதரி சித்தீர்

(ருஅ)

நன்றுபணி வீரொநந ராகிபனு னாக்க
ஒன்றுமறை யோரதுவி னுவலுமு டன்றார்
என்றுமுள பண்டரியு னோனெழிலை நோக்கா
கின்றறுமோர் காளியெழி லேபெரிய தென்றாய்

(ருக)

செய்யுமுப சாரமுமு துஞ்செய்துசி றப்பா யையையதனை வந்தனைபு ரிந்தனைவ ருக்கும் துய்யபிர சாதமது தந்துமகிழ் தோன்றல் மையறுமொ ராசனம திற்றிகழு மன்னி பண்டரிபு ரத்துமறை யோரைநனி பார்த்தியான் அண்டமொரு தேவிநிக ரானதெய்வ தத்தைக் கண்டதிலை கேட்டதிலை காளினியி லெங்கும் உண்டெனவு னாப்பதுள தோவெனவு னாத்தான் வெள்ளையு ருக்கிமெழு கிச்சுடர்வி ரிக்கும் பள்ளிநிகர் பாழிலிரி பார்மிசையி லுண்டோ விள்ளுமும் தூரிடைவி ராவியுறு தெய்வம் எள்ளுதலி லிவ்வளவு பீடெழிலொ டெண்டோ தினமறை யோர்கள்வழி பாடுசெய நின்ற தானகட வுட்கணிக ளேதுடைக ளேது ஞானமறை யீருமது நல்வினையி னாலே மானமிகு தேவிதனை வந்துதரி சித்தீர் நன்றுபணி வீரொநந ராகிபனு னாக்க ஒன்றுமறை யோரதுவி னுவலுமு டன்றார் என்றுமுள பண்டரியு னோனெழிலை நோக்கா கின்றறுமோர் காளியெழி லேபெரிய தென்றாய்

வெள்ளியத னுன்மெழுதி மேவுமிது வென்றும்
ஒள்ளியபொ னுவினிது ஏற்றிமணி யீட்டம்
அள்ளிமிசை யப்பியு னண்டர்புகள் தச்சன்
எள்ளிலெம தூராயினி ந்யெதிரக் வென்றார்.

(சூ.ப)

வேறு.

அங்குறு மரங்க ளெல்லா மைந்தரு வாகி நிற்கும்
பொங்குறு பரங்க ளெல்லாம் பொலிந்தா மணிக ளாகும்
தங்குறு பசுக்கள் காம தேனுவாய்த் தழைத்து லாவும்
எங்குறுஞ் செடிக ளெல்லாந் துளசியா யியல்வ தாகும்

(சூ.க)

சாதுசற் சணர்க ளான மாலரி தாசர் கூடி.

மோதுமத் தளதா ளங்கண் முதலவாத் தியமுழங்க
மீதுயர் பன்னகாரிக் கொடிமின்னி விளங்க வெங்கும்
ஓதுவர் நாமசங்கீர்த் தனங்கண் யொழிவி லாதே

(சூ.உ)

சந்திர பாகை யென்று தவழ்வதோர் செய்வ யாறு
வந்ததைத் தரிசிப் போர்கண் முத்தராய் மருவு வார்கள்
விந்தைசேர் விமலன் கோயிற் கருடகம் பத்தின் மாடு
சுந்தர வரம்பை மாதர் தொக்கினி தாடு வார்கள்

(சூ.ங)

வாசலிற் கானம் பாடி வதிவர்கந் தருவர் மிக்க
தேசடைத் தேவ தேவன் நீனத யாளன் செவ்வே
காசினி முழுதுங் கூடிக் கலந்தவன் பாலின் வேலை
மாசணச் சயனன் பூமேல் வளர்திரு மகட்குக் கேள்வன்

(சூ.ச)

புண்டலீ கருக்குண் டான பொருவறு ஞான பக்தி
கண்டபண் டரியிற் செங்கன் மீதுநின் றிடையிற் கைகள்
அன்றேற வைத்துத் தாசர்க் காமிகக் கண்க ளெல்லாம்
விண்டிடத் தானே தீர்த்து விளங்குவன் வேண்ட னல்கி

(சூ.ரு)

அப்பழக் கமைந்த திவ்ய மங்கள மூர்த்தி யான
ஒப்பறு வடிவை நோக்கி முடிவுறு துலக மீன்ற
பொற்புறு திருவு நாணம் பொருந்துகின் றுளோர் கோடி
வெப்பறு சுடரின் சோதி விமலன்மேன் முடிக்கு வேள்கும்

(சூ.சு)

இருபுய மலைகண் மீதே யெழுந்திரு சுடர்க டம்மிற்
பொருதனே ராகச் சோதி மகரகுண் டலங்கள் பொற்பப்
பருமணி வெயில்பொ ருமற் பதுமைபைத் துளவமலைத்
தருநிழ லமர்ந்து வாழ மறுவங்குத் தழைத்து மேவ

(சூ.எ)

மேருவைச் சூழ்ந்த சேடன் றலைகளா யிரத்து மேவி
ஏறறு மணிகண் மின்னி யிலங்குறு சோதிபோல
நேரினோட் கேழூரத்தி னிறைந்துசெம் மணிகண் மின்னச்
சேருறு நிலவு பாணு வெனவனை திகிரி சேர

(சூ.அ)

பொன்னுடைச் சோதியெங்கும் பொலிதர மருங்கிற் சாத்தி
மின்னுபல் கலன்க ளோடு விளங்குதே ஜோம யத்தின்
மன்னிய மூர்த்தி தன்னைச் சேவிக்க மகவா னுகி
பன்னுமப் பத்துமூன்று கோடிபண் ணவர்கள் வந்து

(சூ.ஈ)

பொன்னுடைச் சோதியெங்கும் பொலிதர மருங்கிற் சாத்தி

சமயம்பார்த்திருக்கின் றூரச் சாமன மூர்த்தி நாமம்
அமைவுறப் பகலு மெல்லு மிடைவிடா தமர்ந்தே காந்தத்
துமையவன் கொழுந னுன்னிப் பழித்துக்கொண் டிறுக்கின் றுன்போற்
சமலநான் முகனும் வேதங் களுமந்தக் கமலக் கண்ணன். (எஸ்)

குருமணிச் சொரூப ரூப குணவிபூ திகளை நானும்
வருணித்து முடிவு ரூது மருவுகின் றார்சி ரங்கள்
ஒருசகத் திரங்கொள் சேட னுகந்தவை யுரைத்துத் தாலம்
இருபின் வாசி காணி யென்செய்வ தெனறிந் கின்றான். (எசு)

இன்னபாண் டிரங்கன் போலோர் தெய்வமு மெழில்கொள் சோதி
துன்னுபண் டரியைப் போலோர் நகரமு நிலாத்துண் டத்தின்
மன்னுதீர்த் தமுமீ ரோடு புவனத்து மில்லை மன்ன
நின்னதா ராதனைக்கு நேர்த்துள சக்தி தானும். (எஉ)

பண்டரி புரத்திற் கோயிற் பணிவிடை செய்கின் றானீ
கண்டறி யாமை யாலிக் காளியைப் புகழ்ந்து சோன்றாய்
அண்டிவந் தறிகென் றேறா ராமநா மத்தி னண்ணல்
மன்றிது கோபங் கொண்டு மறையவர் தம்மை நோக்கி. (எக)

என்னதா ராதனைக்கிங் கேயந்ததெய் வத்தை நின்றை
சொன்னவுன் றுளையிப் போதே கொல்லவே வேண்டுஞ் சூழ்ந்தால்
மன்னுறும் பிரம னுத்தி யாதலால் வருத்தி நின்னை
நின்னதூரக் கனுப்ப வேண்டி நிகழ்த்திய மறையல் லோனே. (எச)

பொன்மய மாகத் தோன்றும் பண்டரி புரமென் றாய்நீ
யென்மனேன் மணியைத் தாசி யென்னவுஞ் சொன்னு யிவ்வா
றுன்மன மஞ்சா தேன்பொய் யுரைத்தனை யெனக்கோ பிக்க
நன்மறை யவரும் வேந்தே நண்ணிநீ காண்க வென்றார். (எடி)

மறையவ னேநீ சொன்ன வகைமெய்யே யாகி லுன்பின்
அறைதரு பண்ட ரிக்கு வருகின்றே னவ்வா நின்றேல்
குறைவுசொல் லுனைத்தன் டிக்கா மல்விடே னென்று கூறி
முறைசெய்மந் திரியை நோக்கி யெழுகமுன் படையோ டென்றான். (எஈ)

இயம்பல முழங்கச் சேனை யெழுந்துடன் படர வேந்தன்
நயந்தேரி மறையோர் கூட நண்ணவே தியரு நாழிக்
கயந்தனைக் காத்த கண்ணு நிற்பெயர் கழறி யெவ்வும
வியந்திடச் செய்தி ரந்தென் குடும்பத்தை விழைந்து காப்பேன் (எஎ)

சாதுக்க ளுனையு முன்றன் றலத்தையும் வருணித் துற்றார்
ஒதுற்ற படியே வேந்தற் குரைத்தன னுண்மையாகப்
போதுற்ற வேந்தற் கந்தப் படியிங்குப் பொருந்தல் வேண்டும்
மாதுற்ற மார்பா விந்தக் கலியின்மண் மயமா யார்க்கும். (எஅ)

தோன்றுகின் றுற்போல் வேந்தன் றனக்குமே தோன்று மாகில்
சான்றவ ருளாயும் பொய்யா யெனக்குந்தன் டிப்ப துண்டாம்
தேன்றரு துளவி னானே தீனத யாளா வாபத்
தேன்றிடிந் காக்கு மீசா வென்றுளத் தேத்தி வந்தார், (எஐ)

எங்களு நிறைந்தோ னன்னு ரிரங்கினர் நடுங்கித் தன்னைப்
பொங்குறத் தோத்தி ரித்துப் போதுவ துணர்ந்தென் கீர்த்தி
அங்கிறைக் கோதும் வேதி யனைத்துன்பத் தழுத்த லாமோ
செவ்கம லத்தி னுளே யென்றனைச் செப்பு கின்றான். (அ)உ

வித்தியா நகரை யானும் வேந்தன்வே தியன்சொல் வார்த்தை
சத்திய மோகாண் பேனென் றுரைத்தனைச் சார்த லாலே
மெய்த்திற மாகச் செய்ய வேண்டுமென் றேலெ னக்குப்
பத்தபா லனெனன் றோதும் பெயர்பழு தாகிப் போகும். (அ)க

வேதியன் றனக்குந் தண்ட முறம்புரா னம்வி னம்பும்
நீதியும் பொய்யா நம்மை நேர்ந்தவன் பருந கைப்பார்
திதிலா யெனலும் லோக ஜனனியார் திருவு நாதன்
பாதமீ துறவ ணங்கிப் பாக்கிய மெனவுட் கொண்டாள். (அ)உ

கொண்டவக் கணத்தின் முன்னோர் கூறிய படியே பொன்னாய்
பண்டரி விளங்கிற் றந்தப் பார்த்திபன் விடைவி லூர்ச்சார்
அண்டிறு போகிற் சொன்ன வேதிய ரதிக வச்சம்
மண்டிறப் பாண்டு ரங்கன் மலரடி வழுத்தி வந்தார். (அ)க

மாசங்க மேறிச் சார வருமந்த ராம ராஜன்
ஏதங்க எல்லா தங்வு னியன்றபண் டரியை நோக்க
வேதங்க மயத்திற் கோடி விண்மணி விளங்க லென்னக்
காதங்கள் பலவுஞ் சூழக் கவிண்மணி விளக்கங் கண்டான். (அ)ச

வேதிய னங்குச் சொன்ன விதத்திலெண் மடங்க தாக
ஈதியல் கின்ற தென்றி யானையி னிறங்கி யச்ச
மீதிடக் கூட்டி வந்த வேதியர் பதம்வ ணங்கி
ஆகியி னீர றைந்த ததுவுண்மை தானென் றேத்தி. (அ)ரு

தெரிகிலே னுமைக்கோ பித்த பிழைபொறுத் தருள்செய் கென்ன
விரிபுக ழரசே நின்போல் விளங்கறி வினர்க்கு மெய்யாய்ப்
புரிபுரா ணத்திலுள்ள பொருட்படி யுறமுற் றோர்க்குச்
சரிவரா திலங்கு மிர்தக் கவிபுகந் தன்னி லென்றார். (அ)சு

என்றுதாஞ் சொன்ன வாறே யிருடி கே சன்பு ரிந்தான்
நன்றுநன் றெனக்கொண் டாடி நர பதிதாளம் வீண
துன்றுமத் தளந்தொ ணிக்கச் சுருதிசே ரிசைகள் பாடி
மன்றுதி தாச றோடு வரவுடன் றுமும் வந்தார். (அ)ன

எங்குமைந் தருவின் சோலை யதிலியல் பறவை யெல்லாம்
தங்குபான் றுரங்க னுமஞ் சாற்றிவீற் றிருக்க மஞ்ஞை
பொங்குறு நடனஞ் செய்யப் பொலிசிந்தா மணியின் சோதி
வெங்கனல் சுடுமென் றஞ்சி யெகினைங்கள் பண்ணைமேவ. (அ)அ

சாமதே னுக்கள் பைம்புன் மேய்ச்செங்குங் கவினைப் பொற்ப
தாமவை யெல்லாங் கண்டு வியந்தன னகருளாக
வாமமா ளிகைக டங்க மயத்தின்மா ணிக்க மின்னப்
போமவன் கண்கள் கூசப் புவிமும்பொற் சோதி போர்ப்பு. (அ)க

வேதகோட் டங்கனோர்பால் வீமலகீர்த் தனங்க னோர்பால்
தாதர்க டழுவ லோர்பால் தாண்மிசைப் பணித லோர்பால்
காதலோ டாட லோர்பால் கவன்றிய மியம்ப லோர்பால்
கேதனத் திகழ்வ தோர்பால் கெழுமுவார் குழுவ லோர்பால் (க௨)

பற்பல தீர்த்தஞ் சூழப் பரவுறு சந்த்ர பாகை
அற்புத வெள்ளத் தாடி யானந்த பாஷ்பம் பொங்கப்
பொற்பமர் வீமலன் கோயிற் சன்னிதி முன்பு போத
நிற்புறு மிந்தி ராதி தேவர்க ணெருக்கங் கண்டான். (க௩)

நெருக்கத்துட் புகுந்து போந்து நெருங்கிய வரம்பை மாதர்
திருக்கற வாடல் பாடல் சிறந்துறு கருட கம்பத்
திருக்கையில் வந்து தாழ்ந்தங் கெழுந்துசன் னிதிக்குட் போம்போ
துருக்கொடெண் சித்தி மாத ருழியஞ் செய்தங் குற்றார். (க௪)

அவருடன் ருன்பூ சிக்கு மம்பிகை கெழுமித் தானும்
உவமையில் பணியின் மேவி யுறுதலுங் கண்டி. தென்ன
நவமென நோக்கி யம்மே யூழியஞ் செய்து நண்ணல்
எவனவிவ ணென்னக் காளி யென்றுமென் பணியீ தென்றான். (க௫)

பின்னுமிப் புண்ட லீகர் பெருந்திரு முற்றத் துள்ளே
மன்னுமென் றின்போற் ருசி மாதர்க ளநேகருண்டு
பன்னுறு தீர்த்த மெல்லாம் பாவையர் வடிவ மாகி
என்னுடன் பணிகள் செய்வா ரித்தல மகிமை தேர்வாய். (க௬)

என்றவ னுரைக்கக் கேட்டு மன்னவ னினிதுட் செல்லத்
துன்றுநா ரதரோ டண்மித் தும்புரு விசைகள் பாடத்
தன்றுணை யில்லா வாயில் ஐயனெடு விஜயன் காத்து
நின்றன ரவனாத் தாழ்ந்து நிமலன்வாழ் வுறையுட் சென்றான். (க௭)

வளரொளி மினிர்ந்து தேஜோ மயவடி வாகி நிற்கும்
கிளர்தயா நிதியை நோக்கிக் கண்கணைர் கெழுமச் சோதி
அளவளாய் விரவக் கூசி முகிழ்த்துத்த னங்கை யாலத்
தளர்வறு மறையோர் தம்மைப் பற்றினன் சார நின்றான். (க௮)

நின்றவன் விழித்து நோக்க நெடியமா லுடனே நீண்ட
தன்மனி மேனிச் சோதி தனைமறைத் தழகு சார்ந்த
முன்றிரு வருவங் கொள்ள முகிழ்த்தகண் வீழித்து வேந்தன்
பொன்றிரு மார்பன் மன்னைக் கண்டனன் புகழ்ந்து போற்றி. (க௯)

அடிமிசைப் பல்காற் சேவித் தானந்தக் கடலின் மூழ்கி
நெடிதுடல் புளகித் துக்கண் ணீர்மலக் நின்ற நாதன்
வடிவிலைத் தழுவிப் பல்கால் வழுத்தித்தன் மருந்து நின்ற
முடிவில்சீர் மறையோர் தம்மை நோக்கினன் மொழிய லுற்றான். (க௧௦)

அடியெனைப் பவித்தி ரஞ்செய் தாண்டசற் குருவே நீர்செய்
படிதனக் கியான்கைம் மாறெப் படிச்செய்வே னீவிர் சொற்ற
நொடிதனக் கநேக கோடி பங்கிங்கு நோக்கி னென்யான்
கொடியனென் பகத்தை யஞ்சா பல்லிய மாக்கிக் கொண்டேன். (க௧௧)

நிரிபுல னத்து மில்லாச் சீர்கொன்பண் டரியை யுஞ்சீர்
விரிநிலாத் திங்கட் டுண்டந் தன்னையும் விமல னான
சரியமா மேனி கொண்ட கண்ணின யும்யான் காணப்
பெரிதுத வியசீர் சாலெம் பெருமவென் றழவல் வீழ்ந்தான்.

(17)

அப்பொழு தரசுந்தாக வவிரொளி யான வெல்லாம்
தப்பிலாக் கலிகா லத்திற் சார்ந்துள படியே யாக
ஒப்பிலன் னதையும் வேந்த னுவந்துபார்த் தஞ்சி யிச்சு
மெய்ப்புள விதுவு மிந்த விமலன்நன் வினையாட் டென்றான்.

(18)

கற்பக மிருக்கத் தாழ்ந்த கள்ளியை விரும்பு வாரோ
பொற்புறு காம தேனுப் பொருந்தவாட் டைக்கொன் வாரோ
எற்பவ னத்திருக்க விளக்கையு மீட்டு வாரோ
சித்பர விமல னிந்தத் தேவொன்றைத் தேடுவேனோ.

(19)

வேறு

என்று ளத்திடை யெண்ணியக் கோமகன்
குன்ற மேந்திக் குளிர்ப்பழை காத்தவ
மன்ற லந்துள வார்மணி மார்பவென்
றொன்ற நீர்புகு மோதித் துதித்தனன்.

(20)

ஐய நின்னிடையான்பெற லென்னெனில்
துய்ய வென்னகர் நீவந்து தோன்றியே
மெய்யனாகி விளங்கியி ருந்தருள்
செய்ய வேண்டின னென்னனும் ஸ்ரீதரன்

(21)

நின்ன தெண்ணி றைவுற நின்னகர்
மன்னு வேன்வரு மார்க்கத்தில் வைத்தியேற்
றுன்னு நேனின்னிற் றோமங்குத் தோன்றினால்
பின்னு மிவ்விடைப் பேர்குவ னென்றனன்.

(22)

வேந்தன் கேட்டுமி கவுநன் றென்றதற்
கேய்ந்து பல்படை யேந்துநர் தம்மொடு
வாய்ந்து தேரிடை வைத்துவி மலனைப்
போந்து தன்னக ரிற்பொலி யச்செய்தான்.

(23)

இடைத டுத்துள வர்ச்சக ரின்நிறம்
அடைவு ருதமர்ந் தாரவ்வ ரசனுந்
தடையி லாதுப சாரமெ லாந்தகப்
படையைந் தானுக்குப் பூசைப யின்றனன்.

(24)

வேந்தன் றான்செயும் பூசையை வேண்டிப்பொன்
காந்த னிங்குறக் கர்க்கட கத்தின்கள்
சார்ந்தெ காத்தி தானுறப் பண்டரி
போந்து ளாரரி தாசர்பொ லியவே.

(25)

நாற்றி சைக்கனா நண்ணியு ளோரொலாம்
போற்றப் பண்டரி நாதனைப் பொற்பொடு
தோற்றக் கண்டிலர் தோன்றல்கொண் டேயது
சாற்றக் கேட்டுத்த ளாந்துச லித்தனர்.

(26)

ஆவியற்ற வுடலென வேயயர்ந்
தோவி றுண்பக்க டலிடை யுற்றனர்
தேவில் கோயிற்க ருடகம் பந்திகழ்
ஆவ யிற்பொவிந் தாரமர்ந் தாரரே

(110)

புண்ட லீகர்க்குத் தந்தவ ரம்பொய்யாய்
அண்ட யாவொன் செய்தனர் கோயிலை
விண்டு போகவிப் போதுசே விப்பதென்
கண்டென் னேசெய்வ தென்றுக லங்கினர்

(111)

வித்தி யாநகர் சென்றுவி மலனை
இத்த ராதலத் தெய்துவிப் பாரொவர்
மெய்த்த புண்டலீ கண்மேல்வெ ருளியோ
அத்த னிங்ககல் வாக்கெவன் பார்சிலர்

(112)

சாது சற்சனர் தங்கண்மேற் கோபமோ
மாத வன்செல வாய்த்ததென் பார்சிலர்
ஒகிவ் ஐருற வுள்ளமி லாமையோ
சீத ரன்செல்ல லானதென் பார்சிலர்

(113)

நாமெ லாநல மில்லவ ரோயென்றே
போம தாயிற்றெ னப்புசல் வார்சிலர்
காமன் ருதையை நாம்வந்து காண்பதே
நோம தானதெ னதுவல் வார்சிலர்

(114)

வித்தி யாநகர் சென்றுசே வித்திட
மெய்த்தி யானத்து மேவினோ மாயினும்
அத்தி செய்யவஞ் சாவர சன்செயும்
பத்தி ரத்துறு மேயெனப் பன்னுவார்.

(115)

இன்ன வாழிவ ரெண்ணிய யர்வுறத்
துன்னி யங்குறு ருரிய தாசர்தாம்
அன்ன தோர்வித்தி யாநகர் சென்றுபொன்
ண்ண னைக்கொணர் லென்னல்லை யானெனா.

(116)

எழுந்து கொணங் வருகல் னேலங்கே
விழுந்தென் னுவியை விட்டிடு வேளைஞச்
செழுந்தண் பண்டரி நீங்கினர் சென்றனர்
அழுந்து துன்பத்தி னார்வித்தி யாநகர்

(117)

அங்குள் ளானாவி னவினர் பண்டரி
தங்கு நாநனை யிவ்வர சன்கொணர்ந்
தெங்கு வைத்தன நென்னவங் யூருளார்
வெங்கண் வேந்தன்ப யத்தின்வி ளம்பிலர்.

(118)

சிலநா நேசித்தி ராசிய மாயிவர்
நலமு னாத்துவி னவந ரபதி
குலம னைக்குள்வைத் துக்கொடு பூசனை
இலகு ற்ச்செய்தி ருக்கின்ற னென்றனர்.

(119)

பூசை செய்தபின் மற்றையோர் போகுமு
தேசில் காவலி யற்றின னென்பதும்
தேசு தாசர்வி னவிக்க எரிசிறந்
தாசி லன்றிர விற்கெல்ல லாயினார்

(௩௨௦)

பாரு நித்திரா யானவி ராவிடைப்
பாரி ராஜன்ப திபுக வாயிலில்
நேரு பூட்டுநெ கிழந்துவ ழிதரச்
சாரும் பாண்டுரங் கன்னிடஞ் சார்ந்தனர்.

(௩௨௧)

பாண்டு ரங்கனைக் கண்டுப ணிந்தனர்
வேண்டு மன்பொடு மேவித்த முவினர்
ஆண்டு தங்குரற் கம்மிய மூதனர்
ஈண்டு னோயென நேர்துதி செய்தனர்

(௩௨௨)

பொன்ம னுளவொர் புண்டல் கர்க்கருள்
நன்ம னோகர வைகுண்ட நாயகர்
நின்மு னன்பினர் தங்கனை நீங்கிந்
என்மன் வாழ்மனை யெய்தினை யென்றனர்.

(௩௨௩)

புண்ட லீகருக் கன்றுபு கன்றது
விண்ட தோடுநெ நாணனி மேயதால்
தொண்ட ரோமெளி யோமெனத் தோன்றல் பால்
அண்டி னைவலி யோன்பூசைக் காதையோ

(௩௨௪)

சேந்த பூமக டாரணிச் செவ்வியோ
டார்ந்த தேவிய ராதியெல் லாராயும்
நேர்ந்த வெம்மையு நீவிடுத் தெய்தினை
வேந்தன் பூசனை மேல்விருப் பத்தினோ

(௩௨௫)

நன் லாடத்தன்பு நீதரு கென்றியாம்
பன்னு தற்கிசை யாதுப ரமநீ
மன்னி டத்துவந் தாய்கொலோ வெம்வாயின்
என்ன குற்றங்கண் டெய்தினை யென்றனர்.

(௩௨௬)

நாங்கள் செய்யுநின் னுமசங் கீர்த்தனம்
நீங்கி னின்செவி யைத்தொனை செய்ததோ
ஆங்கல் வோதையல் லுமமுற லாற்றியில்
நீங்கி யோவிங்கு நேர்ந்தனை யென்றனர்

(௩௨௭)

அன்ப ருண்ணைத் தழுவலி னுலுன்மெய்
துன்ப முற்றுவ ருந்திய துண்டதால்
இன்ப மெய்தியி னைப்பின்றி ருக்கவோ
மன்ப திக்கண்வந் தாய்பர மாவென்றார்.

(௩௨௮)

இவ்வி தத்திவர் பன்னலெல் லாம்வினாய்ச்
செவ்வி மிக்கதி ருமக னாயகன்
வெவ்வி னைக்கிகல் வேந்தனை பாலெனை
வவ்வி டத்தனி வந்தன னென்றனர்.

(௩௨௯)

பாஸ்தாசர் சரித்திரம்

இவனென னெத்தனி வைத்தியல் பூசையில்
உவகை யுற்றில் னோங்கிய பண்டரிக்
கெவளை யெய்துவ நென்றிர வுமெல்லும்
கவலை கொண்டுசி றையிந்த ரந்துளேன்.

(நாகு)

இங்குநான்வந்த நாண்முத லென்னுயிர்
அங்கு றும்மிடத் தாதும தன்பினால்
தங்கு மென்கணிந் நாள்வரை சார்கிலீர்
கங்கு லும்பக லும்முமைக் காணவே.

(நாகு)

நீவி ரங்குநி ரந்தரம் வந்தெனைச்
சேவை செய்கடன் நீர்க்கவென் னாலொலா
தாவ தேகருத் தாகவ ராதுற்றீ
ரோவெ னப்புகன் றுன்கன்க ணீருக

(நாகு)

பரிதி தாசர்ப ரிந்துகண் டுகச்
சுருதி நாதனைத் துன்னத்த முவினர்
கருதி யின்னக முறுதல் சாலுமோ
வருதி யென்பின டொன்றுவ குத்தனர்.

(நாகு)

நன்று நாணககு நான்வரல் செய்குவேன்
என்று தன்கழுத் தின்மணி மாலையைத்
துன்று தாசர்க் முத்திடைச் சூட்டியே
ஒன்று பின்னயி னென்னவு ளாத்தனை

(நாகு)

அமல னன்னது ளாத்தலு மன்பரும்
கமல பாசம்வ ணங்கிக்க ருத்தினில்
விமல னைக்கொடு வேண்டுவே ளிவந்து
தமதி டஞ்சென்று சார்ந்தன ராகவே.

(நாகு)

வாயி ரோறும்வ குத்தகதவுகள்
மேய பூட்டொடு மேயின முன்புபோல்
ஆய பின்னர லரியெ முந்தனை
துய கோவுந்து யிறுந் தானோ.

(நாகு)

நானஞ் செய்தங்கு நண்ணின னாதனுக்
கான பூசையி யற்றித்தி பாரதி
தானி யற்றுறு போதிற்ச நார்த்தனை
பானி லாமணி மாலையைப் பார்த்திலன்.

(நாகு)

யாரொ டுத்தன ரிம்மணி மாலையைச்
சோர பொப்படித் துன்னின ரிவ்விடை
நீர்வ குத்தொ னொடு வாயில்காப்
பாண - நோக்கிய ரசன்வெ குண்டனன்.

(நாகு)

காவ லாளர்க் கங்கினர் கண்டி.லம்
யாவ ரோவவ்வி யேகின டொன்னலும்
நீவிர் சென்றங்கு நேழக்கொ ணர்கென
எவி னுன்வெகுண் டெய்திய மன்னனே.

(நாகு)

மொழிவேறென னிமல்குண்டி
 அந்நிமல்குண்டி
 மொழிவேறென னிமல்குண்டி

தேடிச் கொண்டி நிச்சனர் கங்கைநீர்,
ஆடித் தீர்த்தம் மர்க்கித் தாசர்பால்
நாடிச் கண்டனர் நன்மணி மாலையைச்
சாடிப் பற்றினர் தாங்கொடு வந்தனர்.

(ராசு ௨)

சாது வேடந்த ரித்தறி ருநிதம்
தேது வென்பரில் லோர்ஜக திகனார்
மேத குங்கு மாலையை வெருகுலோன்
யாது செய்கில னென்பரில் லோர்கனே.

(ராசு ௩)

கண்டு வீதியும் ரோர்கழ றுற்றதுட்
கொண்டு மேதுங்கு நித்திலர் வேந்தன்பால்
விண்டு நாமம்வி ளம்பின கொடுனார்
தொண்டு செய்துறுஞ் சூரிய தாசரே.

(ராசு ௨)

பற்றிச் சென்றவர் பார்த்திபன் முன்சென்று
நற்று மாமணி மாலையை நல்கினார்
உற்ற தோதலும் வேந்தனு ணர்ந்தாடன்
செற்று நீங்கழு வேற்றிடச் செப்பினான்.

(ராசு ௩)

ஆய்கி லாதுவி னாவில னைந்ததைப்
போய்மு டித்திடப் பற்றினர் போகுங்கால்
தாய பாணுவின் ரெண்டரசுத் தாதரை
ஏய நோக்கி யியம்பின ரீதரோ.

(ராசு ௪)

என்ன தாருயிர்க் கீறியை வாதலின்
பொன்னி னுயகன் சேவடி போற்றியான்
மன்ன நீரருள் செய்யவ குத்திர்போய்
அன்ன வேந்தனுக் கென்னவ வர்களில்.

(ராசு ௫)

ஒருவன் சாதுவெ னவுள னானவன்
பரிதி தாசர்ப கர்த்ததைப் பார்த்திபன்
அருகு சென்றுரை யாடிவி டைபெநீஇத்
திருவின் காதலன் பாற்கொடு சென்றனன்.

(ராசு ௬)

சென்று நின்றெதிர் சேவிக்கச் செய்தனன்
என்று தாசரி னைஞ்சிவி மலனை
நன்று நின்செய னான்மறை வாவுனைத்
துன்று பண்டரி சேர்க்கத்து டங்கினேன்.

(ராசு ௭)

என்ன வன்னிய ரசன்ற னாலென்னைத்
துன்னு வெங்கழு வேற்றத்தொ டங்கினை
இன்ன முன்னைக்கொண் டேகவு றுநரை
மன்ன னாற்கொன்று நீயிருங் கைவகவோ.

(ராசு ௮)

என்க மூத்திலுன் மாலையை யிட்டனை
நன்கு நின்றந்தி ரமென்று நாதநீ
புன்க னும்பல்ப வத்தெனைப் போக்கினும்
நின்க ணன்புநெ கித்திலெ னென்றனர்.

(ராசு ௯)

தேவிநாதர் சரித்திரம்.

தேவிநாதர் சரித்திரம்.

என்றெ ணங்கம்ப டியவி றைஞ்சினர்
ஒன்று காவல றோடுவெ ளிவந்தார்
அன்று வெங்கழு வேற்றவ ணுகலை
நன்று காணவுற் றுந்க ராரரோ.

(ஈறும)

யாருங் காண்வி ருங்கழு வேற்றிடச்
சாரும் போதென்று தாசர்ஜ நார்த்தனா
கூரு றுங்கழு வேற்றினுங் குண்டலம்
நேரு மென்றலை நீவிழச் செய்யினும்.

(ஈறுக)

இன்ன மெவ்வித லுறுக ளெய்தினும்
நின்னை யான்மற வேனெனு ன்னொ
தன்னை யோர்ந்தவர் தந்திட முந்தொடீஇப்
பின்னை கேள்வன்க நுணியி றங்கனான்.

(ஈறுஉ)

பார்க்க வக்கழுப் பச்சென்று நத்தளிர்
தாக்கி நன்குத னைத்துச்செ ழித்தது
நோக்கிக் காவல றோடிது வன்றனர்
காக்கு மன்னவன் பாவிக்க ருத்தையே.

(ஈறுசு)

வேந்தன் கேட்டுவி யந்துவி னாந்துவந்
தார்த்த வம்மரந் தன்னைக்கண் டாய்வுறு
தேய்ந்த தாசரை யிவ்வகை செய்ததால்
வாய்ந்த தாலப ராதம றுகவே.

(ஈறுசு)

என்ன வுன்னியி ரவிய டியயா
மன்னத் தாழ்ந்துவ ணங்கியம் மன்னவன்
உன்னி நோக்கிடி லும்வயின் யான்மிகத்
துன்னு நீளப ராதத்தைச் சூழ்ந்துளேன்.

(ஈறுரு)

சாமி யன்னது தன்னைப்பொ றுக்கவென்
றேமி குத்துப சாரமி யம்பித்தன்
ரோமில் மாமனை தன்னுட்டு லங்குறு
மாமி னாயகன் பால்கொடு வந்தனன்.

(ஈறுசு)

வேறு.

வரலுந் திருநெல்வேலி யகனார்
சரணங் கவலவழி துதழீஇ யினர்காண்
பரமன் னவரைப் பரிவோ தெழீஇத்
திரமன் னுறுசொற் சிலசெப் பினனே.

(ஈறுள்)

நன்னு டருநா யகனுக் கடியாய்
என்னுல் மிகுதுன் பமதெய் தினைநீ
மின்னார் தருபண் டரிமே வவெனை
இன்னே கொடுசெல் லுக்கவென் றனனே.

(ஈறுஅ)

அதுகேட் றெமன் னவனு வலுடன்
மதுகு தனைவந் துவணங் கியிவன்
கதுவா தவனே குகருத் துனையோ
இதுவோ நினகின் னருளென் றழுதான்.

(ஈறுக)

திருநெல்வேலி ரமிர்தம்.

இறைவன் முகநோக் கியெழிற் றிருமால்
அறைவன் னுனிலா சுறுமே லதனைப்
பொறைகொண் டுறைகின் றிலனென் றுபுகண்
முறைகின் றதைநீ யுணர்கின் றிலையே.

(ராகூ)

முன்சொன் னதிகந் துமுயங் குறுதற்
கென்சின் னதையுக் பதிலின் றளவு
நின்செஞ்சுதனத் திடைநின் றதுமுன்
றன்சந் நடையா லினிநீ தகவே.

(ராகூ)

உனதுள் றுறவென் னையிருத் தியுக்
தெனதின் றிருநா மமியம் பினையாய்
மனதின் னலறத் தனிவா முதியென்
றன்வின் மணிதா சர்பணிந் தறைவார்.

(ராகூ)

ஒருநா னுனையெவ் வகைகொண் டுறுவேன்
திருநா யகசெப் புகவென் னலுமால்
வருவே னுறுசத் துமதென் றுவருத்
துருவோர் சிறுசெப் புறவுற் றனனே.

(ராகூ)

கொடுபோ கெனவண் டுலங் களெலாம்
படுமோ டெடயா னெருகைப் படுசெப்
பிடுமா றகமெய் தியதென் னையெனத்
தடுமா லிலந்தா சர்கொணர்ந் தனனே.

(ராகூ)

கொண்டார் வருகாற் பொறிகொண் டன்மலர்த்
தண்டா மரைதன் பதிதா சநிலுல்
பண்டேய் தருபா கவதர் வதனம்
கண்டே மகிழ்கொன் கைகலந் ததனே.

(ராகூ)

இன்றே சுதினம் பெரிதின் பமெனக்
கென்றோ வுருமென் றவெனய் தினையான்
நன்றே மிகுபண் டரிநன் னகரம்
சென்றோ ரிறையுந் திரியே னினியே.

(ராகூ)

வேறு.

இப்படி யவரோ ளென தியம்பினன் வருமார்ந் தத்தில்
ஒப்பில்பத் தான மென்னு மூர்ப்புறத் தன்னுருங் காலை
அப்புறத் தலரி தாச ரிரங்கினான் முகந்கம் மானை
வைப்புறு செப்புக் கீழே வைத்துநீ ராட லானார்.

(ராகூ)

மடுக்கைற் யினிற்செப் புக்குள் வைகிய பாண்டு ரங்கன்
படுத்தசெப் புடைத்துக் கொண்டு பழுவடி வாகி நின்றான்
அடுத்தநீ ராழத் தாச ரங்குவந் தவனை நோக்கி
எடுத்ததெ னிந்த ரூப மெனவவ னியம்ப லுற்றான்.

(ராகூ)

இரவியின் ரூச ரோநீ ரிங்குநின் றேகி யங்கே
பரவுபண் டரியி லுள்ள பரமசா துக்க ளுக்கு
விரவின தறிவித் தாலவ் விமலர்கள் வந்து தேர்மேல்
வரவென யேற்றிக் கொண்டு வாத்திய முழங்கச் செல்வார்.

(ராகூ)

என்றுபாண் ரெங்கன் கூற விரவிதன் றூசர் தாழ்ந்து
நன்றெனப் பண்ட ரிக்கு நண்ணிநா. காரி கம்பம்
துன்றுசா துக்க னுக்குச் சொல்லினர் சொல்லக் கேட்ட
மன்றலந் துளவோ னன்பர் மகிழ்ந்தன ரொழந்து வந்தார்.

(௮௭௭)

பற்பல வியங்கள் பொங்கப் பன்மணிக் குலங்கண் மின்னிப்
பொற்புறு தேருங் கொண்டு போந்தனர் பத்மா எத்தில்
நிற்புறு பாண்டு ரங்கன் தன்னைநேர் கண்டு தாழ்ந்தே
அற்புதன் மேனி தன்னை யன்புடன் மழுவிக் கொண்டார்.

(௮௭௮)

பரமானந் தத்துண் மூழ்கிப் பரமனைத் தேர்மே லேற்றித்
திரமான பண்ட ரிக்குட் சேர்ந்தவ ளெல்லாங் கூடிச்
சுரமான கீர்த்த னங்கள் சொல்லிக்கொண் டாடிக் கொண்டும்
உரமான வாத்தி யங்க ளொலிக்கவந் துற்றார் மாதோ.

(௮௭௯)

சந்திர பாகை வந்து சார்ந்தசம் பிரமந் தன்னை
இந்திரன் முதலாந் தேவ னோவோ சொல்ல வல்லார்
மந்திர மறையோர் கூடி மதித்துண்ட நீரி னாட்டித்
தந்திர மறைகோ ஷிக்கச் சடங்குக ளெல்லா முற்றி.

(௮௮௦)

பாண்டிரங் கனைத்தேர் நின்றும் பல்லக்கி லேற்றிக் கொண்டு
வேண்டினர் கோயில் வந்து விமலனைப் பதிட்டை செய்தார்
ஈண்டபி ஷேக மெல்லா மியற்றின ரலங்க ரித்தார்
நீண்டதோ ருபசா ரங்க ணிரம்பச்செய் துறப்பூ சித்தார்.

(௮௮௧)

நாமசங் கீர்த்த னங்க ணனிமிக முழங்க நல்லோர்.
சாமகா னங்கள் பாட மங்களா ரதியுந் தாங்கி
மாமகள் கொழுநந் கேற்ப வந்தனை புரிந்து நின்றார்.
யாமதை யுணர்த்த வெண்ண வறிவுள மெவர்க்கு மீதே.

(௮௮௨)

அங்குவந் துள்ள நல்லோ ரனைவரும் பானு தாசர்
பொங்குபத் தியைக்கொண் டாடிப் புகன்றமந் நிவரா லையன்
இங்குவந் தமர்த லாயிந் நென்னச்சர்க் கலாவ முங்கித்
தங்குமூ ரார்க ளெல்லாந் தனித்தனி மகிழ்வு கூர்ந்தார்.

(௮௮௩)

பின்னரு மன்ன வர்க்கம் பேசும்பல் கார வர்க்கம்
நன்னரங் கமைத்து நந்த னந்தனுக் கூட்டி யார்க்கும்
வின்னியோ கங்கள் செய்து தாங்களு மிதப்ப வுண்டு
பொன்னிறக் கமலை கேள்வன் பொன்னடி போற்றி நின்றார்.

(௮௮௪)

ஏழிரண் டாண்டு கான்போ யெய்திய விராமன் தன்னைச்
குழெயி லயோத்தி யுள்ளோர் கண்டுசந் தேஷித் தாற்போல்
வாழிய பாண்டு ரங்கன் வரக்கண்டு மகிழ்வு கூர்ந்தார்
ஊழியுங் கெடாத பண்ட ரிக்கணுள் ளோர்க ளெல்லாம்.

(௮௮௫)

ஆகச்சரித்திரம் நடுக்குச் செய்யுள் உட்கூசு

பானுதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஏகநாதசுவாமிகர்சரித்திரம்

தினகரன் ஸூசர் தனையர்சத் குணசி ரோமணி சக்கர பாணி
அனகரன் னவரவை னவநல ஞானத் தரிபஜ னைக்குகந் தவர்தம்
தனையர்ஞா னப்பிர காசுரு ரியநா ராயண ரவர்தமக் குரிய
மனையியார் சலகஷ ணபதிவி ரதாசி ரோமணி மாதுருக் குமணி.

(க)

என்பவர் வயிற்சா ஸூதஜகத் குருவா யியலவோர் மதலைவந் துதித்த
தன்போடம் மதலைக் கேக நாதொன்று நாமமிட் டதனைநா டோறும்
இன்புடன் வளர்த்து பநயன முஞ்செய் தெழிற்கலி யானமு மியற்றிப்
பின்பரு டாயுந் தந்தைய மன்பு பெரிதுசெய் திருந்தனர் மாதோ.

(உ)

சாய்வில்பை டண்பு ரத்திடை ஞான சமுத்திர மாகித்தத் தாத்தி
ரோயர்தம் பிரசன் னம்பெறு மவரஜ நார்த்தன பண்டித னொன்போர்
தூயமா மறையோ ரிருந்தன ரவர்பாற் றுன்னின ரிந்தவே கநாதர்
மேயவச் சநார்த்த னரைக்கண்டு சாஷ்டாங் கத்துடன் வணங்கினர் விரும்பி

(ங)

ஆனபோ தந்தச் சநார்த்தன ரோக நாதரைப் பார்த்துந் தியான
வனியவன் வந்தா யதார்த்தத்தை யொளியா தியம்பென விருகரன் கனையும்
மானமார் பிணத்து நின்றுகொண் டிருக்கு வேதமா மறையவன் மைந்தன்
யானனை தந்தை வெறுப்பிலே னிந்த யாக்கைக்குப் பிரபஞ்ச மாயை

(ச)

சம்பந்த மாகித் காமமா திகளார் றளர்த்துநை வதுபொறு தவனாய்
வெம்பியென் றனக்கே மிகவனு தாப மேவித்தே வகிரியை விடுத்த
நம்பிதுஞ் சரண கமலங்க ளடைந்தேன் சற்குரு நாதரோ யென்ன
அம்புயத் தாளிற் பின்னரும் பணிந்தங் கடியெனை யாண்டருந் கென்றார்

(ரு)

என்றவர் தம்மைச் சநார்த்தனர் நோக்கி மிகவியந் திவன்வய தோதான்
மன்றவுஞ் சிறிது ஞானமோ பெரிதாய் வாய்ந்ததென் றவர்தமக் கபயம்
துன்றுறத் தந்தென் பாலினி திருத்தி சுகத்துட னெனவருந் சுரக்க
முன்றனி மகதி யாழ்முனி வரரா லருள்பெருந் துருவர்போன் முயல்வார்.

(ஈ)

இரவொடு பகலுஞ் சற்குரு சேவை யிடைவிடா தியற்றுவார் துயிலிற்
பரவியே யவர்தம் பாதங்கள் பிடிப்பார் பரிந்துதாம் பூலமுந் கொடுப்பார்
விரவு தாம் பூலந் தின்னுமிழ் போதும் படியக மேந்துவார் விரும்பி
வரமிரு மவர்பூ சைக்குவேண் டிவன வருவற வுதவுவர் மாதோ.

(ஏ)

தேசிக ருண்ட பின்னருச் சிஷ்ட மருந்துவார் சிறுதொழில் பலவும்
ஆசறத் தாமே யியற்றுவா ரணமதி யாவையு மறிந்தசற் குருதாம்
நேசமா மிவனோ மாணிட னல்ல னிறைரகுணத் துத்தம தேவன்
தாசனாய் நமக்கு வந்தன னென்று சாற்றருந் கருணையிற் றழைத்தார்.

(அ)

ஏகநா தாரீ வருகென வழைத்திங் கெனக்குப்பன் னுள்களு மேவல்
வாகுடன் புரிந்து கொண்டுருப் பாயேல் மற்றுனைப் பெற்றதாய் தன்னை,
சோகமாய் தனர்த்த மூப்பிடை வருந்தி வறுமையாற் றுன்புறு வார்கள்
ஆகையா லுடையுண் டந்திடல் வேண்டு மெனவவர்க் கருஞ்செய்வ தானா.

(ஐ)

தந்தைதா யுடையுண் பெறலினும் புதல்வன் ஞான்குரு சேவைசெய் வதினும்
உய்ந்துசும் மதரா யிருந்தனர் பின்பு ஜனார்த்தன றுன்னியிற் கிவனுக்
கிந்தமா மடத்தோர் சேவகத் தமர்த்த வேண்டுமென் றவர்தமை நோக்கி
முந்தொரு கணக்கு வேலைச் செய்து வருகென முயன்றன ரிருந்தார். (டு)

முன்புதாஞ் செய்யும் பணியினும் வழாமற் கணக்கெனுந் தொழிலினுமுயன்றே
அன்பொடு தினந்தோ ஞங்கணக் கெல்லா மாரியர் தமக்கறி யச்செய்
தின்புற வருநா ளொருதின மொருகா செண்ணிடைப் பிழைக்கராத் திரியில்
மன்பெற விளக்கு வைத்துக்கொண் டாய்ந்து வாய்ந்திடா திருப்பதி னுலே. ( )

உடன்மிக வருந்தித் தாகமிக் காகி யும்புனல் பருகிடா துமுன்று
கிடமுனர் குருவுக் குரைப்பதென் னென்று சிந்தையைக் கணக்கிடை வைத்துக்
சடமதை மறந்தாய்ந் துறைந்திட வெளியிற் சயனங்கொள் ஜநார்த்தன ரொழிஇ
மிடமுறு மேக நாதரைக் காணு தெங்கென மடத்தினுள் வந்தார். (த்தம்)

வந்தவ ளே நாதரைப் பார்த்து மற்றவ ராய்வதை யுணர்ந்து
முந்தவ ருணரா மற்பினர் வந்து நின்றனர் முயல்கணக் கதிவே
சிந்திய காச வந்தது தெரியச் சிரித்துக்கை கொட்டினர் மகிழ்ந்தார்
அந்தமி றவத்தோ ரதுகண்டு முன்வந் தவர்தமை நோக்கின ரறைவார். (டுக)

யாதின்னக் கண்டு வியந்துநீ சிரித்தா யெனவினா விடத்தலை நிமிர்ந்து
மீதுற நோக்கிக் குருவென வறிந்து துணுக்கென வெழுந்துதான் விழுந்து
தீதறு கணக்கின் றொகையிலோர் காச சிந்திய ததுதனைத் தேடி
வேதனை யுற்றிப் பொழுதுணர்ந் தின்ப மேவியா னகைத்தன னென்றார். (டுச)

ஆரிய னவர்சொல் வதுதனை வினவி யன்னவர் தம்முக நோக்கி
ஒரியல் காச தேறும் விஷயத் துன்சித்தம் லயித்திடச் செயல்போல்
சீரிய கண்ணன் நிருவடி களிலுன் சித்தஞ்சேர் வுறிலுன்றன் ஜன்மம்
நேரிய தாகு மென்றினி துணைக்க வக்கணத் தவர்தமன நெகிழ்ந்து. (டுரு)

நாதரோ வீது வாய்த்திட வெனக்கு நசைமிக வுளதுமற் ததுவிப்
போதுற லாயிற் றினிக்கிரு தார்த்த னையினே னெனநனி புகழ்
முதுணர் கின்ற ஜநார்த்தனர் மகிழ்ந்து நன்றுநீ மொழிகணக் கென்னச்
சாதுசற் குருவாற் கண்ணனென் றோதக் கேட்டதிற் றங்கிய வுளத்தார். (டுசு)

பரபஞ்ச விவகா ரத்தினை மறந்து பின்பவர் பாற்றத்து வத்தின்
வரவொடு செல்வை வகுத்திடக் கேட்டு மாசிலாத் தேசிகர் வியந்து
கிரநிலை யுபதே சம்பெற விவன்ருன் றெளிந்தன னென்றருள் சிறந்து
கரமதாற் மறுவித் தாரகமறையைக் கருணைகொண் ளோசெய்தார் கவின(டுஎ)

அதுமுத லேக நாதரம் மறையை யனுசந்தித் தாரியர் பணியும்
கதுவின ராகி வருமவர் செயலைக் கண்டிந்த லலகையுத் தரிக்க
மதுவிரி துளவ னேயிவ னாக வந்தன னெனமிக மதித்துக்
குதுகுலித் திவற்கு நங்குரு சேவை கொடுத்திட வேண்டுமென் றெண்ணி(டுஅ)

ஏகநா தானீ யென்குரு சேவை யெய்திடச் செய்வேன்மற் றவர்தாம்
வாகுறத் தமது வடிவினை மாற்றி வருவாரீ யவனொன மதித்தற்
காகநான் பேசும் வகையின லறிதி யபேதமாய் வணங்குகி யவர்தாம்
ஒகையோ டெவ்வு வதுவெதா யினுந் யுவந்தினி துண்கவென் றுரைத்தார் (டுக)

அஞ்சியே யருகு நின்றிடு மேக நாதர்நு மங்கையா லெனக்கு
விஞ்சுறு பிரசா தந்தரு கென்று விளம்பிட வத்திரி புதல்வர்
தஞ்செவா யுற்ற போனகந் தண்ணைத் தங்கையாற் கொண்டனர் தரலும்
செஞ்செவே தம்முன் றுணையிற் கொண்டார் ஜநார்த்தன ரருள்பெறு சீடர். ( )

இருவரும் புசித்த பின்பனு ருயை யின்றபுத் திரர்ஜநார்த் தனர்தம்
திருமுக நோக்கி யிச்சிறு பிள்ளை யாடொனச் சநார்த்தன ரவரை
அருகுற வலழைத்துத் தங்குரு பாதத் தன்பொடு கிடத்தியே யிவனென்
கருணைசே ராசி ரதனைன வோதக் கடைக்கணித் தருள்செய்து புகல்வார். ( )

சுருகிசாத் திரங்க ளாகிய பாலைத் துகளறக் கடைந்தெடுத் ததுவாய்
மருவிய நவீத மாகிய பாக வதப்பொரு ளாமூமா கியதால்
தெருளுறப் பிராகி ருதமொழி களிளுற் செய்யவல் லவனிவ னாவான்
பெருகிய ராமா யணத்தைபு யினிமை பெறச்செய வல்லவ னாவான். (கஉ)

இன்னமும் ஹரிகீர்த் தனங்களுஞ் செய்ய வல்லவ னாமிவ னாலே
சொன்னதைச் சிரவ ணித்தவ ரொல்லாந் தூயசா யுச்சியம் பெறுவர்
என்னநல் வரத்தந் தவர்தலை மேற்கை யேற்றின ரருள்செய்து மறைந்தார்
அன்னது கண்ட ஜநார்த்தன ரோக நாதரைப் பார்த்தினி தறைவார். (கங)

உன்னிடத் தெனது குருவருள் சுரந்தா ருவந்தவ ரருள்பிர சாதம்
தன்னையென் செய்தா யெனவவர் தறையிற் கிடத்தின னென்னலு மந்தோ
என்னையென் தனை யெனமனம் வருந்தி யெழிற்றிரு வாயிடை யிருந்து
மன்னுதம் பலத்தைக் கையிடை யுமிழ்ந்து மற்றவர் வாயிடைப் பெய்தார். ( )

அவர்கரம் பற்றிக் கொண்டுதம் மடத்துக் கணுகின பின்பிரு வருஞ்சுழ்
தவனனு மொளியு முயிருட னுடலுந் தமிழ்கலந் தெனத்தமிழ் கலந்து
பவனமுன் டருள்வோ னாமகீர்த் தனங்கள் புகன்றுகொண் டிற்றன ரொருநாள்
தவநனி மிருந்த ஜநார்த்தன ரிவன்பாற் பணிகொள நக்கதன் மென்றே. (கரு)

சீடரை நோக்கி யினியுணர் சென்று செயத்தகு மில்லறஞ் சேர்ந்து
நீடுநீ ராடல் சந்திவந் தனைதே வதார்ச்சனை நித்யநை வேத்யம்
கூடுறு மதிதி பூசனை யாகி குறைவறச் செய்துறல் வேண்டும்
பீடுறு கரும் மெனவிக ழாமற் பிரபஞ்ச நடைபிற ழாமல். (கக)

உனக்குமெய்ஞ்ஞான முறினுஞ்செய் தொழுத லுடனரி பஜனையை விடாயேல்
கனக்கரு மேனிக் கண்ணுண் கண்முன் காணவந் தருள் செய்வ னென்று
மனக்கினி தாக வாழ்த்தின ரபய் கரமவர் தலைமிசை வைத்தே
அனுக்கிர கஞ்செய் தனுப்பின ரோக நாதர்தம் ஸார்மண யடைந்தார். (கங)

விருத்தரா கியதத்தை தாயர்தமை வணங்கவவர் விரும்பிச் சேரைய
அருத்திகூடர் தெடுத்தனைத்தே யுச்சிமுகந் தானந்த மடைய லாளுர்
பெருத்தமா தவரான குருநாதர் சொன்னபடி பிறழா தன்பு
பொருத்தநா டொறுஞ்செயுநித் தியகரும் வனுஷ்டானம் போற்றிச் செய்து ( )

தேவதார்ச் சனைமாதா பிதாச்சேவை முதலவெலாம் பெரிது செய்து
மேவலா கியசகல வுயிர்களையுந் தம்முயிர்போல் விரும்பிப் போற்றித்
தாவிலாத் தமதகத்தி லுறைபாண்டு ரங்கனைச்சாஸ் திரோக்த மாக
ஆவல்கூடர் தேகினமும் பூசித்துப் பலதுகிக ளறைந்து வாழ்த்தி. (கக)

ஒருதினமற் தவர்திருவா ராதனலீட் றெங்கால முணர்ந்து சென்று
திருவினரோ யுமதுசெய லறியாம லிகழ்ந்துவந்தேன் நீமை தீர்த்து
மருவுமெனக் குபதேச மருள்கவெனத் தாச்சர்ந்து மவுனத் துற்று
வருமவனை நோக்கியுனக் கானகுருத் தணையடைந்து மருவு கென்றார். (௩௦)

அம்மறையோ னுமையன்றி வேறெருவ ரிடத்திலுறே நெனவ றைந்து
செம்மையுட னவரடிக்கீழ் வணங்கிநீர்க வவன்வருத்து செய்கை நோக்கித்
தம்மனதி லிவன்றக்கோ னைனென்று கொண்டவற்குத் தக்க தாக
நம்மிடத்தி லேநானைச் சதினமதா னீராடி நண்ணு கென்றார். (௩௧)

அவனலதென் றேகியபின் றமதகத்து னுன்றவோரை யடைய நோக்கிப்
புவனமக னையகற்கு நானாறு மஞ்சனஞ்செய் புனலெ டாது
தவிருகிநான் வேண்டிடினு நீவீர்ஜலங் கொணராது தாழ்த்தி றான்
இவரமொழிந்து வற்புறுத்தி யிருந்துமறு நாட் கால யெழுந்தி ருந்து. (௩௨)

நீராடி மாலடிதஞ் சென்னிவைத்துப் பாண்டரங்க நிமலற் கேற்ற
ஜராத னஞ்செய்யத் தொடங்கியபோ தயல்விட்டா னருகில் வந்தோர்
சாராக மனையிலுள்ளோர் தமைநோக்கி யின்னமுமஞ் சனநன் னீரோன்
தாராம லுறைகின்றீர் கொடுவாரு மெனவுணர்க்கத் தவிர்த்தி ருந்தார். (௩௩)

கண்ணனது நாமஜப தியானத்தி லிருந்துபின்பு கண்டி. றந்து
நண்ணியங்கே யிருப்பவனை நோக்கியிவ னலந்தேரிலோ மென்று நாடிப்
புண்ணியநீர் கொண்டுவர விங்கொருவ ரும்மிலையோ புகறி றான்
அண்ணியதம் மனையுள்ளோ ரொருவரும்பே சாதிருந்தர் ரவனு முற்றான். (௩௪)

பலவாறு புனல்கேட்டிங் கொடுவருவா ரில்லையெனப் பரிந்து தாமே
நலமாக வுபதேசம் பெறவந்தோ னுங்காண நயந்தோர் செப்புக்
கலமேந்திக் கொடுபோந்து நீர்முகந்து லினாந்துவந்து கருதும் பூசைத்
தலனுடு செயத்தொடங்குஞ் சமயத்தி லிவனவர்க்குச் சாற்றலானான். (௩௫)

அபுகளே யெனக்குநல வுபதேச மருள்கவென வவரி வன்றன்
கடினமனம் புனல்கொணரக் கருதாத தன்மையகங் காரமன்றோ
கொடியனிவன் றனக்குமிக வுபதேசத் தணையினிது கூறலாமோ
படிசரியன் றெனனினைத்துச் செம்மாப்போன் றினைநோக்கிப் பகர்வ தானார். (௩௬)

மகசுநனந் கொடுவருவா ரிலாரான் நீயமதை மனதிற் கொள்ளா
திஞ்சிருந்தா யதனுலே யுபதேச காலநனி யிகந்த தாயிற்
மென்செயலா மெனவவனு மெழுந்ததன தகஞ்சென்ற னேக நாநர்
நஞ்செயலுக் கொருசீடன் வேண்டுமோ வெண்பூசை நடத்தி யுற்றார். (௩௭)

இனியசற் குருவே யான ஜநார்த்தன கோ நாநர்
புனிதநற் றந்தை தாய்பாற் பொருந்துநா ளவனாக் கூலிக்
சனிவினன் னவர்பு கத்தைக் கண்களி கூர்ந்து நோக்கிப்
பனிபரப் புறுச லீபப் பருப்பதத் திடையோர் பாங்கர். (௩௮)

குரிய தீர்த்த மென்று சொல்லுமோர் புனித மாய்
சிரிய வதன்ச மீடஞ் சிந்தைக்கும் விழிக்கு மின்பம்
சாரியன் மார்க்கண் டேயர் தலமொன்றுண்ட டாங்க நேகர்
ஆரிய ரரியைப் போற்றி யடைந்துளோர் சாக்ஷாத் காரம். (௩௯)

சுருதிபக்திபுராணம்

அன்ன புண்ணியத்த லத்தை யன்புட நீபோ யண்மி
மன்னுரு ரியதீர்த் தத்தின் மனமொரு மித்துமூழ்கிப்
பன்னுபாண் டொங்கன் றன்னேத் தியானித்துப் பயில்வா யானால்
உன்னும்விட் டலன்றன் சேவை யுனக்கெளி தாகவுண்டாம்

(சுரு)

தரிசனங் கிடைத்த பின்பென் னிடம்வந்து சார்தி யென்று
பெரியவ ருரைக்க நாதர் பெருங்கனி கூர்ந்தா ராகி
அரியசற் குருவைப் போற்றி யவர்விடை பெற்றுச் சார்ந்தார்
பரிவுடன் சுலீபமென்னும் பருப்பத மதனை மாதோ.

(சுரு)

நித்திய நியமமுற்றி நேரில்கு ரியதீர்த்தத்தில்
பத்தியின் முழுகிப்பானு வருகினை முகமதாகச்
சுத்தியி னிருந்து சிந்தை யொருமித்துச் சுருதிக்கெட்டா
தத்தியிற் றுயிலுங் கண்ணன் மனைத்தியா னித்தன்பாகி

(சுரு)

பரவச ரானபோதப் பருப்பதத் துறுமோர் பாம்பு
தாவுண வமைந்த தென்று சார்ந்தவ ருடிலச் சூழத்
திரமிரு மேக நாதர் தேகத்தின் பரிசுத்தாலே
அரவதற் குணவி னிச்சை யகன்றதங் கவருக் கன்பாய்

(சுரு)

தொண்டுசெய் வதனுக் கெண்ணி யவர்தலை மீது தோன்ற
மண்டுபை விரித்துத் தண்மை வரப்பிரி கவிகை யாகக்
கொண்டுற லாகி நாதர் கொளுந்தியா னத்தி னின்று
வின்றறு போது நீங்கி யோகத்தில் வெயிலைப் போக்கி

(சுரு)

தினந்தொறுங் கவிகை யாகச் செய்யுட்படம் விரித்திவ் வாறங்
வனந்தளில் வரச்சு லீப மலையடி வாரத் துள்ளோன்
மனம்பரி சுத்தனாகி மலைவந்து தவஞ்செய் சாது
சனங்களுக் கின்பா னுளுந் தருமவ னாத லாலே.

(சுரு)

ஏகநா தனாயும் யோகத் தெழுபொழு தடிவ ணங்கிப்
பாகமா கியவிப் பாலைப் பருகுமி னென்று வேண்ட
ஆகநன் கென்றன் னன்ற னன்பினுக் குகந்துட் கொண்டார்
தாக்கீந் குறநா னுளுந் தந்துவந் தனனோர் நாளில்.

(சுரு)

மிக்ககா லையிற்பால் கொண்டு நாதர்பால் விரைவிற் சென்றான்
தக்கயோ கத்தி லன்றார் பரவச ராகிச் சாரச்
சக்கிரி முறைவ ழாது தலைமிசைப் படத்தைத் தூக்கித்
தொக்கநன் னிழலுண் டாகக் கவிகையிற் றேன்றக் கண்டான்.

(சுரு)

என்னிதி யோகத் துற்றோர் தமைச்சலாய்த் தீண்டந் கேயந்த
துன்னிடி லெவ்வா ருமோ வெனப்பரி தாபத் தோடு
தன்னிரு கரமுந் தூக்கித் தலைமிசைக் குவித்துக் கொண்டி
பொன்னிவர் மார்பா தீன தயாரிதி யேபூங் கண்ணு.

(சுரு)

இச்சம யத்தி னீவந் திவனைக்காப் பாற்றல் வேண்டும்
நச்சராத் தீண்டு முன்னே யெனநனி புலம்பிக் கூவ
அச்சமி லன்பர் கூவு மவன்ருரல் கேட்டு நோக்கப்
பொச்சமி லரவு தானே விலகிப்போ யிற்று மாதோ.

(சுரு)

சுவாமிகள் சரித்திரம் உளக

என்னைக் கூச்ச விட்டா யென்றவன் நன்னைக் கேட்டார்
அன்னவன் வணங்கு யைய வராவுமைச் சூழ்ந்து துந்தம்
சென்னிமேற் படந்துக் கிக்கொண் டிருந்தது தெரிந்தச் சத்தால்
உன்னிடக் கூவி னோனென் றுரைத்தன னேக நாதர்.

(எம்)

ஹரிபதத் தியானி யைக்கண் டஞ்சுவான் யமனு மென்று
தெரிகிலா யாரீ யென்று திறந்தகண் முகிழ்த்துக் கூய
கரிசுரல் கேட்டுக் காத்த கருணையங் கண்ணு சீர்ப்பண்
டரிபுர விட்ட லாஸ்ரீ தரஹரி பாண்டு ரங்கா.

(எக)

உனதரு ஞ்ருவங் காணற் குன்னியிங் குறுகின் நேன்யான்
எனதுள நிரம்பு கரத லீனநிறை வேற்றல் வேண்டும்
பனகமென் சயனா வென்று பற்பல வாகப்போற்றிக்
கனலுறும் வெண்ணெய் போலக் கரைந்துளங் கணிந்து வேண்ட.

(எஉ)

வேண்டலுக் குவந்தப் போதே விட்டலன் சருண ரூபம்
பூண்டுசங் காதி பஞ்சா யுதங்கனும் பொருந்தப் பொண்ணிற்
நீண்டவம் பரமுந் தோன்ற நின்றன னேக நாதர்
காண்டலு மெழுந்து காழ்கீழ்ப் பணிந்தனர் கரங்கங் கூப்பி.

(எங)

வணங்கினர் தம்மைத் தூக்கி மகவைமார் பிணக்குந் தாய்போல்
குணங்களா லுயர்ந்த வள்ளன் மார்புறத் தழுவித் கொண்டான்
இணங்குமுன் னினைவிற் கேற்க யாண்டுமெப் பொழுதுங் காப்பேன்
அணங்கற வெனச்சொல் போதி லயனின்று கண்டோன் றானும்.

(எச)

கண்ணன்பொன் னடியிற் றழுந்து கைகுவித் தெழுந்து நின்ற
கிண்ணமர்யத் தவயோ டுகள் யாதொன்றுங் செய்யா தியானிங்
கண்ணிய வேக நாதர் சேவையா லயனே யாதி
விண்ணவர் காண்கி லாத மெய்யருள் வடிவங் கண்டேன்.

(எரு)

என்றவன் றானும் பல்லா தேத்தமால் கருணைக் கண்ணால்
நன்றவன் நனைபு நோக்கி மறைந்தன னாதர் பாதம்
ஒன்றநற் கிரமேற் றாங்கி யும்முடை யருளி னாலே
பொன்றயங் குறுமார் பாணைக் கண்டன னென்று போற்றி.

(எசு)

விடைபெற்றிக் கன்னார் டோனான் விருப்புபா லீந்து பின்னர்
நடையறவ வனப மெவசு சுநார்த்தனர் தம்பாற் சென்றார்
அடைவுற்ற மகிழ்வி னோடு மவரம் வணங்கிப் போற்றத்
தொடையுற்ற மார்பிற் சேரத் தழுவுண் ருள்ளசு ரந்தே.

(எஏ)

வியன்மி கக்குரு விடைதரத் தம்மதூர் மேவி
நயமு டைத்தென நனிமகிழ்ந் தவாரி நாமம்
பயில்க ருத்தின ராய்வுரு நாளிற்பண் டரிவாழ்
புயனி ரத்தின நெண்ணின னிவரிடைப் புகுவான்.

(எஅ)

எனனு டைப்பஜ னையிலீவ னிடைவிடா தென்னைத்
தன்னு ளத்திடை நினைப்பதுந் தவிர்ந்துறான் பூசை
மன்னு ரத்தினம் புரிந்துவாழ் பவன்மன மதிக்க
நன்ம றைக்கூலத் கொருவனும் நணுகுவ லென்று.

(எஈ)

வந்து தேவகி ரியிலுளோர் தமைக்கண்டு மறையோர்க்
கிந்த ஐரில்யார் போஜன மிடுபவ னென்ன
அந்த ஐருளோ கோகநா தகாச்சொல வவர்பால்
முந்தி யங்கவர் தமைக்கண்டு பணிந்தனன் மொழிவான்.

(அடு)

தின னான்பர தேசிய நாதனீர் செவ்வே
போன கந்தரு வோரொனக் கேட்டிங்குப் புகுந்தேன்
ஆன வென்றனக் கன்னவஸ் திரந்தரு வீரோல்
யானி ரந்தர மும்பணி விடைசெய்திங் கிருப்பேன்.

(அக)

எந்த வேலையு மடியிலா தியற்றுவ நென்ன
அந்த வார்த்தைகேட் டுச்சநார்த் தனாருட் சீடர்
முந்து நீயெவ ணிருப்பது மொழிநின்பே ரோது
வந்த நீயுரை யெனப்புரு ஷோத்தமன் வழங்கும்.

(அஉ)

எனக்கொ ளருமி லென்பெய ரோகண்டி யாவென்
மனக்கி ன்சந்துளோர் யாரொனத் தேடினன் வந்தேன்
புனப்ப சுந்துழா யவனடி யீருமைப் போலோர்
கனக்க ருத்தினர் தமைக்கண்டி. லேனெனக் கழற.

(அங)

ஏக நாதர்க்கேட் டெனக்கிவ ணிருந்திட விச்சை
வாக தாயுழிற் றடையின்றி வசிக்கலா மென்ன
மேக மாநிறத் தினனதற் குவந்தங்கு விரும்பிப்
போக மீதென வவர்மனைப் பணிசெயப் புகுந்தான்.

(அச)

பூட்டு கேர்மய மெடுத்தவை குவிவுறப் பொருத்தல்
வீட்டுக் சூப்பைக ளகற்றுதன் மெழுகுதல் விளங்க
நாட்டு பர்த்திர வகையெலா நன்குசெய் தமைத்தல்
சூட்டு தேர்தவத் திகள்விளர்ப் பாயுறத் துவைத்தல்.

(அஊ)

காவ டுக்கணீர் கொடுவந்து பெய்தவர் கருதும்
தேவ பூண்சக்கு வேண்டுப கரணங்க டேடித்
தாவின் மஞ்சன நீர்தரல் சந்தன மிழைத்தல்
மேவு நன்மலர் தொடுத்துவைத் தல்விளக் கேற்றல்.

(அகூ)

தாசர் தம்மனை வியர்சொலும் பணிதகச் சமைத்தல்
ஆச றத்தயிர் கடைதல்வே ரூய்வெண்ணெ யமைத்தல்
நேச மிக்குறப் போனக வகையட்டு நிறைத்தல்
போச னஞ்செயுஞ் சாலைசுத் தஞ்செய்து பொருத்தல்.

(அஎ)

பன்னி யார்தமை யின்னமென் பணியெனப் பகர்தல்
மன்னு பூசைசெய் தானபின் வருமறை யவரோ
ஒன்னு தாசரு முண்டிடப் போனக முதவல்
நன்ன ருண்டபின் சுத்திசெய் தமையநீர் நல்கல்.

(அஏ)

பின்பு சந்தன புஷ்பதாம் பூலங்கள் பெறவே
அன்பு செய்தளித் தானபி னெச்சிலா மடைகள்
துன்பு ருதெடுத்த கதத்தயல் கொண்டுபோய்த் தொகுத்தல்
இன்பி னோடுண்ட விடமெலாஞ் சுத்திசெய் தியற்றல்.

(அஃ)

இவையெ லாமமை வெய்திய பின்றன கால்கை
நவையெ லாமற்ச் செய்துகொண் டொருபுற நணுகிச்
சுவையெ லாமமை போனகந் தானுமே துய்த்தே
அவையெ லாம்புரா ணஞ்சொல வசதிசெய் தமைப்பான். (௯௦)

இரவ தெய்திய பின்புசெய் வனவெலா மியற்றிப்
பரவு தாசருண் டானபின் படுக்கையு மமைத்துக்
கரவி லாதுகுற் றேவலுஞ் செய்துகண் டியிரும்
விரவிலானபின் றுணுண்டு துயில்செய விழைவான். (௯௧)

இன்னவாறுநா டொறும்புரிந் தியலுறு நாளில்
அன்னதாசர்தந் தந்தைதாய் விண்ணுல கடைந்தார்க்
கென்ன செய்வதோ வவையெலா மியற்றிமுற் றான
பின்ன ராண்டுபோய்ப் பிதிர்ந்தினம் வாய்ந்தது பெருக. (௯௨)

தெரிந்து தாசரவ் வுர்மறை யோரகஞ் சேர்ந்து
திருந்து நாணயெம் மகத்திடைச் சிராத்தமா தலினால்
அருந்த வந்திட வேண்டுமென் றனைவர்க்கு மியம்பிப்
பொருந்து தம்மகம் புகுந்திருந் தாரநான் போக. (௯௩)

விடியல் காணுமு நெழுந்துபோய் வெள்ளீ ராடி.
நெடிதுதாஞ்செயு நித்திய கருமங்க ணிரப்பி
ஒடிவில் பூசையு முளுற்றிமே லுபரிகை யிருந்தார்
மடிவில் வீதியிற் புலையனும் புலச்சீயும் வந்து. (௯௪)

குப்பை கூட்டுறு போதிவர் வீட்டினிற் குலவும்
ஒப்பிலடி லின்மணத்தினை யோர்ந்தந்தப் புலச்சி
தப்பி லாததன் பதிக்கந்தமணத்தினைச் சாற்றி
எப்ப டுக்கிந்தப் போனகந் கிடைக்குமென் றிசைத்தான். (௯௫)

தரும சீரார் தணர்க்கலா னமக்கது தருமோ
அரிவை யேநமக் கெச்சிலா யினுங்கிடைத் தக்கால்
பெருக நாஞ்செய்த புண்ணிய மாமெனப் பேசி
மருவி யெச்சிலுந் சிராத்தமின் றுதலால் வராது. (௯௬)

வீணர் ளைவந் திச்சைசீ கொள்கிறாய் மின்னே
காணு றுத்தசகி விலையெலாந் குழியிடைக் கவிழ்த்து
மானு முடுவ றொன்ற்தப் புலையன்சொல் வார்த்தை
ஏண வேயுப ரிகைதனி லிருந்தவர் கேட்டார் (௯௭)

இறங்கித் தம்மனை யாள்வயின் வந்தெழின் மின்னே
பிறங்கு வீதியிற் குப்பைகூட் டிறுமவன் பிரியை
நிறங்கொ ணம்மனைக் கறிமணம் விரும்பின ணிரம்ப
அறங்கொ ளந்தணர்க் கடுவதை யவட்கிடல் வேண்டும்.

என்னக் கேட்டந்தப் பத்தினி யாரகத் தியற்றும்
அன்னத் தோடுகாய் கறிமிக வுளவவற் றவட்குச்
சொன்ன வாழிடிண் மிருந்தவை தோஷமா மின்றே
இன்ன மற்றவ ஞநவின் தமக்கெலா மிடுவாம். (௯௮)

சுருதிபக்த லீலாமிர்தம்

எங்கு முள்ளவன் ஐநார்த்தன னாதலா லிச்சை
தங்கு நின்றவர் தமக்கிட்டுத் திருத்திசெய் வதுதான்
பொங்கு முத்தம மெனவவர் வெளிப்புறம் போந்தே
அங்கு நின்றவப் புலையனுக் கறிவித்தா ரம்மா.

நின்கு லத்தவர் யாவரு மிவண்வர நிகழ்த்தி
நன்கு மற்றவ னொடுமனை யாளொடு நண்ணித்
தன்கு மப்புசித் திடுகவென் றருள்கொண்டு சாற்றப்
புன்கு லத்தவ னப்படி யேகொண்டு போந்தான்.

தெருவில் வைத்தவ ருணம்படி சேர்ந்தகுத் திரரால்
பெருகு காய்கறி யன்னமெல் லாம்பெரி திடச்செய்
தொருவில் கண்ணனுக் கர்ப்பண மெனவுணச் செய்து
பொருவி லந்தனர் தமக்குய்த்த புஷ்பதாம் பூலம்.

சுகந்த சந்தனந் தந்துபோ கும்படி சொல்ல
உகந்து மற்றவ ருண்டபோ ஜனத்தைப்போல் யாங்கள்
ஜகந்த னிற்கண்ட தில்லையா மமுதபோ ஜனமே
துகர்ந்து னோமென துவன்றனர் வாழ்த்தினர் போனார்

புலையர் போனபின் தெருவெலாஞ் சாணியாற் புதுக்கி
உலைவி லாவகந் தன்னையுஞ் சுத்தநன் குளுற்றி
அலகில் பாத்திர வகையெலாம் விளக்குத் தலமைத்துக்
கலைக ளுந்துவைத் தாற்றிடை மூழ்கிக்கா வடியால்.

புனல்கொ ணர்ந்தறு சுவைக்கறி போனகம் புதுக்கி
நிலைவி லந்தனர் வருவதை யெதிர்கொண்டு நிற்க
அனைய வந்தன ரிவணியன் றனவெலா மறிந்து
மனையி லேகிராஜ் தம்மென நமக்கெலாம் வகுத்து.

புலையர்க் கிட்டனன் போனக மிதுபொருந் துறுமோ
தலைமை யந்தனர் தமக்கென முனிந்தனர் தழன்று
நிலைமை கெட்டவ னகத்துணத் தகாதென நிகழ்த்தி
மலைவு செய்தவர் தமைவிசா ரித்திட வந்தார்.

வேதி யர்க்கெனப் போனக மமைத்துத் தீ வினைசேர்
சாதி யீனருக் கிட்டனை கருமசண் டாளா
நீதி யற்றவெம் புலையோ பிதிரர்நின் றனக்குப்
பேதி யாதசாஸ் திரத்திற்குப் பேதநீ செய்தாய்.

என்று னாத்திட வேகநா தருமவர் தம்மை
நன்று நோக்கிவந் தனத்தொடு நவிலுவார் நாடி
இன்று மக்கெனச் சமைத்தபோ னகமண மெதிரோ
நின்று வீதியிற் புலையனேர் துகர்ந்தன னதனால்.

அனைய போனகந் தனையிடு தோஷமென் றகற்றி
மனையெ லாஞ்சுத்தி செய்துவே நேவகுத் தமைத்தேன்
வினையெ லாந்தெறு மந்தனீர் மிகைபொறுத் தருளி
எனையர் தங்கு மத்தினை முடித்தினொன் றிசைத்தார்..

சுருதி
(௧)
(௧௧)
(௧௨)
(௧௩)
(௧௪)
(௧௫)
(௧௬)
(௧௭)
(௧௮)
(௧௯)
(௨௦)
(௨௧)
(௨௨)
(௨௩)
(௨௪)
(௨௫)
(௨௬)
(௨௭)
(௨௮)
(௨௯)
(௩௦)

துவல வேதிய ரவர்திரு முகத்தினை நோக்கி
நலிலும் வேள்வியி னமுதினை நாய்க்கிடு மாறும்
துவல ருந் துமாய் தனைமசீ துக்குச்சார்த் துதலும்
உலகை மயாகவே யுருற்றினை யெமையவமானம்.

(ரவு)

வேறு.

எனவு ஷாத்தங் கவகோக வேக நாத ருண்ணெந்து
மனையிலீறப் பணிபுரியுங் கண்டியா மருங்குவந்து
வினைதெனுவீ ருளத்தேது விசனமடைந் ததுபோல
நினைவு கொடிங் கிருக்கின்றி னொனவவற்கு நிகழ்த்துகின்றார்.

(ரவுக)

பிதூர்த்தினத்திற் கவலையுற்றுப் பேதுறுத லழகன்று
மதிப்புளநீர் வேண்டியக்கால் வாராரோ பிதூர்க்கனெல்லாம்
திதித்தினமிந் கடைந்துண்பர் சிதைவின்றி யென்றுசெப்ப
முதுக்குறைவி னொருணர்ந்து முடிவுபெறும் படிநினைந்தார்.

(ரவுஉ)

நல்லதென்று சொன்னவனை நனிநோக்கி நீயிங்கு
வல்லபிதி ரருக்குணவு வாய்ப்பவிலை களைப்பரப்பி
மெல்லெனது பரிமாறு கெனவிளம்பிக் தண்ணனென
அல்லெனத் தருள்பரமான் மாவையகத் துறநினைத்து.

(ரவுக)

தென்புலத்தோ ரிவண்வந்து சேர்ந்தமுது செய்தருளி
இன்பமுறக் கருணைபுரி கெனவேண்ட வீண்டவவர்க்
கன்புகொடர்க் கியபாத்தி யாசமன முந்தந்து
பின்புறச்செய் தாதனத்திற் சநார்த்தனனா யும்பேணி.

(ரவுச)

கண்ணனக்கர்ப் பணமென்றே கநாதர்சொல்லிச் சங்கற்ப
நண்ணுபுன லுதவுதலு நன்கருந்தி னொப்பிதிரர்
புண்ணியநீர் தந்துளும்வாய் பூசியங்கை தாளலம்பப்
பண்ணியபின் றருவனவுந் தக்கணையும் பரிந்தளித்தார்.

(ரவுரு)

வீடுமெப் பிதிர்க்கடமை நோக்கியிங்கு மிருந்துள்ள
சேடமதைச் செய்வதென்னை செப்புகென்ன வேபிதிரர்
கூடுறதும் மிட்டொடு கூடியினி துன்கவென்றார்
கூடுறமலிவார் க்கையினை மாகன்மறைமயோர் கேட்டி தென்னே.

(ரவுசு)

அதுசயமுன றவண்மறுன வாகைகிலயன் மறையோர்வந்
தெதிர்மொழிதந் துறுவோராயா ரறுதுமென விற்புகுந்து
புகியவவார் தமைநோக்கப் பொருந்துமவர் தமைநோக்கிப்
பிதிரருட் னேமறைந்தா ரதைப்பார்த்த பிராமணர்கள்

(ரவுஎ)

வியந்துவெளி வந்திவர்மா னுடரல்லர் விண்டுகுவ
லயந்தனில்வந் துவதரித்தா ராதவினா னயந்தபடி
இயைந்துளது கருமாபி மாணமதி லீண்டியயாம்
அயர்ந்தவமா னத்தையுற வவர்பிதிர ரணுகியுண்டார்.

(ரவுஐ)

இத்தினத்தி னமக்குவருந் தகழிணையுந் கிடைப்பதின்றாய்த்
தத்தினதே யினிநானைச் சார்ந்திவர்பா லெல்லோரும்
ஒத்துறச்செய் பிராய்ச்சித்த முருற்றியுற வாற்றற்றான்
சத்தியமாய் மாணநிலை தருமெனப்பே சிப்போனார்.

(ரவுக)

மனோரோகம் வந்து மனோரோகம் வந்து மனோரோகம் வந்து

நீங்கவே கநாதர்தம திஷ்டொடு நேர்ந்துண்டார்
ஓங்குமறையோர்மறுநா ணுதயத்தி லேகிரண்டு
நீங்கறுகங் கூதிரஞ் சேர்ந்தேக நாதர்தமை
ஆங்குவர வுழைக்கவவ ரணுகியவர் களைப்பணிந்தார்.

(௩௨௨)

கனாயின்மறை யோரோந் றொணையழைத்த காரியமென்
உரையுமென மறையோர்க ணேற்றும்மா லுளதவறுக்
கிரையுமறை முறைப்படியே பிராய்ச்சித்த மியற்றிவந்த
புணாதவிர்க்க வழைத்ததெனப் புகலவவர் பொருந்தாராய்.

(௩௨௩)

முண்டகலோ சனனருளென் முன்னிங்க மற்றெனக்கோர்
தண்டமும்வேண் டியதில்லை யெனச்சாற்றத் தருமறையோர்
உண்டவரோ நீர்சொல்லும் வார்த்தைமெய்யே யானாலும்
விண்டவெம் துணாக்குநல வீறுதந்து பிராய்ச்சித்தம்.

(௩௨௪)

செய்துகொள்ளு வீராகிற் நேகசுத்தி யாகுமென்று
மைதவிரு மவர்மனஞ்சம் மதமாகச் செய்துகங்கை
எய்திமுழு குறச்செய்து பிராய்ச்சித்த மியல்காலே
உய்தருவான் நிரியம்ப கத்திருந்தொ ருவன்வந்தான்.

(௩௨௫)

வந்தவனம் மறையோரா வணங்கியவர் முன்னின்றே
இந்தநக ருறுமேக நாதவொ ரிசைமினெனச்
சந்தமறை யோமேனீ வினவுகின்றாய் சாற்றென்ன
அந்தமறை யோன்றனது வரலாற்றை யறையுகின்றான்.

(௩௨௬)

குட்டனோ டுயனக்குவந்து கொடுமைசெய்ய வதனாலே
இட்டனாந் திரியம்ப கேச்சுரண யினிதேத்தித்
தொட்டனோ யகலும்வகை சுரந்தருள்செய் கெனத்துயின்றேன்
நட்டமா டும்பரம னண்ணினனென் கனவிடையே.

(௩௨௭)

கருதுறதே வுகிரியி லேகநா ததொன்றொர் விண்புத்தர்
மருவுகின்றோர் பிதிர்த்தினத்தில் வரம்பில்புல யருக்கெல்லாம்
பெருகவன்ன மிட்டனரசு சுரூர்த்தத்திற் பெற்றுண்ட
ஒருவனது சுரூர்த்தத்தை யுனக்கருளி னோயகலும்.

(௩௨௮)

மற்றவரைப் போய்க்காண்டி யெனவகுத்து மறைந்ததனால்
உற்றனனின் கவர்தம்மை யடைந்துய்ய வேண்டியெனச்
சொற்றனனங் கதுகேட்டுத் துகளின்மறை யோரொல்லாம்
எற்றெனநன் கதிரியித்தி தென்னையென வறையுகின்றார்.

(௩௨௯)

பனவர்களுக் கமைத்ததனைப் பறையர்களுக் கிட்டதனால்
புனிதமுறு புண்ணியமென் றுணாத்ததெந்தப் புகழ்நூலோ
எனவனுரைப் பதுபொய்யே யெண்வவரின் சிலர்கரத்திற்
நினைவுறுபுன் டனக்கத்தம் வேண்டுமோ வெனச்செப்பி.

(௩௩௦)

ஏகநாத ரதுசெய லெல்லோருங் கண்டோமே
வாகதா யின்னமென்ன வியற்றுவரோ லாய்பேசா
தேகணிநாற் பார்த்துடுங்க ளென்றேக நாதர்தமைச்
சோகமற வந்தவற்குக் காட்டியிவ டொனச்சொன்னார்.

(௩௩௧)

சுவாமிநாதர் பிள்ளைப் பிள்ளைக்கொடுக்கப்பட்ட
அவர்களுக்கும்
1999

ஆயநோ யாளியுடனே கங்கை நீராடித்
தூயவர்முன் பேவந்து சுவாமிநீர் பிதிர்த் தினத்தில்
நேயமா யோர்புலையற் கிடும்பலத்தை நிகழ்த்துமெனக்
கேயவே ஊளித்தி றொனி லெனதுநோய் தீருமென்றே.

(ମନୋବଦ)

திரியம்ப கேசனுரை செய்தனனென் றுரைசெய்யப்
பரிவினெடு நீர்கேட்ட பழகொடுத்தே னென்புனை
விரிகரத்தி னிடைவிட்டார் ஐனூர்த்தனர்தம் மெய்ச்சீடர்
இரியலா³⁰ னுருட்ட நோயெல்லா மிறைப்பொழுதே.

(AT 15.5)

நோய்தீர்ந்து சரீரமெல்லா துவலரும்பொன் னெளவீச
லாய்நின்று வேதியனைக் கண்டவர் களதிகயித்து
வாய்நின்று ஜயஜயவெண் றெல்முழங்க வாழ்த்தினார்கள்
மாய்கின்றீர் செயலினராய் மனவநருந்திச் சொல்கின்றார்

 $\{111\sqrt{2}\}$

தருமாசூர ஸாபிமா னிகளாகிக் கருதிலெமைப்
பொருவாக் ளிலைப்புகழும் பிராமணைத் தமொன்று
பெருந் ஸ்ஷ்மிருமாப்புப் பெற்றிருந்த தேசுற்றம்
தருமாசூர யிற்றுநல்ல ஞானமில்லாத் தன்மையினால்

$$(NT \overline{NT} \overline{NT})$$

என்றுதங்க ளைத்தாங்க ளேயிகழ்ந்து கொண்டறிவு
துன்னுஜநர்த் தனர்தீடர் தமைநோக்கித் தோன்றியனீர்
பொன்றிருமாந் பின்னன்றி மனிதரல்லீ ரொன்புகழ்ந்து
கன்றுமையா மறிந்துகொண்டோ மென்றுபின்னு நவிலுகின்றார்.

(നന്ദ)

பனிவகாக்குப் பனியுறக்கால் லிசிரியினுற் பறப்புதலும்
இனியவழுதினுக்கிளிப்பை யெற்றுதலும் போலும்க்கும்
புனிதமூலும் பிராய்ச்சித்தம் பொருத்தியது பொருந்துறுமோ
தனிமிகுசத் குணரோயென் றுறப்போற்றிச் சாற்றுகின்றார்

(17.15.15)

உமதுபிதிரக் களைச்சிரார்த் தத்திலுற வலுழத்தவர்கள்
அமுதுசெய்யச் செய்துமயா மடையக்கண் டனமிவனா
எமகிடையே பரிசுத்த மியற்றியதுங் கண்டோமுந்
தமதுமகத்தீ 1மிகவற் புதமென்று தகத்துகித்தார்.

(ST EE EE)

அவ்வாறு காப்படுத்த வமைத்தேகி யவர்கொடுக்கும் தவறுதக கண்டுபெறுத தகவாழ்த்தித் தங்கடங்கள் பவனமடைந் தனராகி யிவர்பன்வ பத்தியிலும் எவமிலரி பத்தியிலு மிருந்தவரென் றினிகிசைத்தார்.

(175)

வேறு

வியன்மிகு துவகை வாழோர் வேதியன் றனக்குக் கார்கொன்
புயல்வணக் கண்ணன்சேவை பொருந்து வனுதபித்து
நயயிகு தவத்தைச் செய்து நாடொறும் வருங்கால் ராணை
இயலுருக் குமணி யென்போ ரிருவரு மணக்கட் டோன்றி

(PT 15-2)

நீவிரும்பு கிளை கண்ண னிகழுந்தே வுகிரி தன்னி
லேவயி ணவகி ரோம ணியெனவா ழேகநாதர்
மேவுறு மகத்திற் கண்டி யாவெனு நாமமேவித்
தாவிலீ ராரான் ழூழி யஞ்செய்து தங்குகின்றான்,

(附錄五)

தேவதாசன், கனடா-இலிருந்து வந்த பத்திரிகை உ. அனந்தசாஸ்திரியார் அவர்கள் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நீயவ னேகி யெவ்ங் ணினைவின்றி யிருக்கு மந்த
மாயவன் றனையழைத்து வருகெனச் சொல்லு மன்னுன்
ஆயபூர் விடுத்துத் தேவ கிரியில்வந் தேகநாதர்
மேயவிற் புருத லோடு மேவுதா பதனைக் கண்டு

வந்தனை புரிந்து நல்லா சனத்திடை வைகச் செய்தே
எந்தவு ரிருந்து வந்தீர் வந்தகா ரியம்யா தென்ன
அந்தமா தவத்தோன் கண்ட யாவினைக் காணவென்ன
முந்தவன் கங்காதீர்த்த முகந்துறப் போளு னின்னம்

மற்றிதைப் பொழுதி லிங்கே வருவனென் றுரைக்கும் போதில் சொற்றவக் கண்டி யாவந் தோளிற்கா வடியோ டங்கே உற்றன னுதைத வத்தோன் றினைக்கண்டு நாணமுற்றுச் செற்றமி லேக நாதர் மனையிடைச் சென்று சேர்ந்து

பணிசெய்து வருவதில் காலம் பரிவீலி இங்கிருந்தேன்
தனியினிப் போதி லெங்கே யிருந்திருந்தக் கடன்கா ரன்றான்
நனி தொடர்ந் திங்குவந்தா னெனமன நலிவதாகப்
புனிதர்த் தவனுக் கீதோ கண்டியாப் போந்தா னென்றார்

தாமத மின்றித் கேட்ட தவனெழுந் தோடிச் சென்றுள்
 னோமரு வகின்ற கண்டி யாவினை வணங்கப் பேசா
 தாமரி லேகி யாரா தணவக முற்றுத் தோளில்
 ஆமுறு கின்ற காவை யிற்க்கிவைத் தவன்ம றைந்தான்.

கண்டியா வெளிவ ராமற் கரந்திடத் தபசி சற்றே
அண்டியங் கிருந்துட் புக்கு கோக்கிக்கா னும லையன்
தொண்ட னேற் கருள்செய் யாமற் போயின னெனத்து ளக்கம்
கொண்டீழ் விழுந்த முங்கிக் கோவெனக் கதற லானான்.

கதறல்கேட்கேட்டேக் நாதர் கடுகிவந் ததனைக் கண்டேன்
பதறுத லென்று கேட்க வவரது பதத்தில் வீழ்ந்து
முதனடந் துள்ள செய்கை மொழிந்திட வேக நாதர்
விதனமோ டவனை வாரி மார்பனைத் திதுவி ளம்பும்

தவத்தினி லுயர்ந்திர் நீர்செய் தவமதே தவம தாகும்
பவத்தியல் பொழிக்குங் கண்ண னெனவரிந் தவனைப் பார்த்து
நவத்திரு வடியிற் றூழ்ந்தீ ருமையொக்கு நல்லோர் யார்யான்
அவத்தரு யாண்டான் றன்னை யாளென நினைந்தி ருந்தேன்.

அவ்விடை மிகுந்த ழுழி யத்தினைப் பெற்றே நென்று
தவவனு தாபத் தோடு செளரியை நினைத்தி ரங்கிப்
புவனநா யகனே பூமேற் பொன்மண வாளா தொண்டர்
ஏவமதைத் டோர்க்குங் கண்ண வெணப்பரி தபித்து நைந்தார்.

ஆறிரண்டு டாண்டு கால வளவதா யநேக மான
வேறுவேறு றாழி யங்கள் வேண்டிய தியற்றப் பெற்றேன்
கூறுகோ மளசு ளுபம் வருந்திய கொள்கை யேதோ
மாற்றிலன் மலர்க்க ரங்கள் வருந்திக்காய்த் ததுவே யென்றார்.

$(\pi \circ \pi^D)$
 $(\pi \circ \pi^E)$
 $(\pi \circ \pi^F)$
 $(\pi \circ \pi^G)$
 $(\pi \circ \pi^H)$
 $(\pi \circ \pi^I)$
 $(\pi \circ \pi^J)$
 $(\pi \circ \pi^K)$
 $(\pi \circ \pi^L)$
 $(\pi \circ \pi^M)$
 $(\pi \circ \pi^N)$
 $(\pi \circ \pi^O)$
 $(\pi \circ \pi^P)$
 $(\pi \circ \pi^Q)$
 $(\pi \circ \pi^R)$
 $(\pi \circ \pi^S)$
 $(\pi \circ \pi^T)$
 $(\pi \circ \pi^U)$
 $(\pi \circ \pi^V)$
 $(\pi \circ \pi^W)$
 $(\pi \circ \pi^X)$
 $(\pi \circ \pi^Y)$
 $(\pi \circ \pi^Z)$

உனதுமெல் லடிகள் கன்றத் தோளரிடைக் காவு றுத்தப்
புனல்கொடு வரப்பெற் றேனே புகல்பிரா மணரூ பங்கொண்
டெனதகத் திருந்து நினை யறியாத வீன னானேன்
பனலரும் பாவத் துக்கு மாளெனப் பரவி னேனே.

(நாரு)

என்றின விதமாய் நைந்தா ரிதுதெரிந் தவர்தந் தேவி
கன்றிய ம்னத்த ராகிக் கலங்கிவீழ்ந் தழுது சோர்ந்து
குன்றினால் மழைத டுத்த கோவந்தா தேவ தேவா
உன்றனை யறியா இயாங்க ளுழியம் பலகொண் டோமே.

(நாருக)

இனையராய்ப் புலம்புகின்ற வியல்பறிந் தத்த வத்தோன்
அனையவர் விடைபெற் றேகி னானதன் பின்ன ரன்பின்
மனைவிய ரோடு தாமு நாடொறும் வருந்திக் கண்ணன்
றனைநின்ந் திரங்கி நைந்து தளர்வுறு காலந் தன்னில்-

(நாருஉ)

ஒருபக லேக தாத நுறங்குந ஞான தேவர்
மருவுறு க்னவிந் றேரன்றி வளரள காபு ரிக்கட்
பெருகுமென் சமாதி வந்து நீர்தரி சித்துப் பேணி
அருகுது மஜானு வென்னு மரத்தின்வே ரணுகு மென்னை.

(நாருக)

சாரும்வோர் துனையோர் பக்கத் தொதுக்கியென் சமாதி தன்னை
நீர்பல மாக மூடி வருகென நிகழ்த்திப் போனார்
சீருள வேக நாத ருடன்விழி திறந்தா ராய்ந்து
நேரின படியே யந்த வளகையம் பதியை நேர்ந்தார்.

(நாருச)

இந்திரா ய்ணியென் றோதும் யாற்றினீ ராடிச் செய்யும்
சந்தியை மூடித்துச் சித்தே சரன்றனைத் தாழ்ந்து சென்று
வந்தனர் சமாதி தன்னில் வச்சிரா சனத்தின் மேவும்
சந்திர ஞான தேவர் தமைக்கண்டு தொழுது போற்றி.

(நாருந)

அத்தரு வேரை யோர்பா லொதுக்கின ரகற்றிப் பின்பு
சித்திரக் கதவை மூடிக் கல்லினுற் செறித்துச் சாந்து
மெத்தியே வெளிப்பு நத்திற் பழம்படி யியற்று வித்தார்
இத்திற முஞ்நுது கின்ற விடத்திற்சீ தானே ராமல்.

(நாருச)

தானார் பிடைந்து னோரும் பசியுடன் றங்கத் தேர்ந்து
நேசயாயவ பாண்டு ரங்கன் வணிகரூப் நேர்வ வெல்லாம்
ஆசறக் கொண்ட வைத்தவ காடிய விருக்கக் கண்டு
மாசறு மேக நாதர் மகிழ்வொடு மருவு வோரை.

(நாருஎ)

இக்கடை தன்னில் வேண்டு வனவெலா மியையக் கொண்மின்
சிக்கென வென்று செப்ப விரண்டுவே தியர்கள் சென்றப்
பக்கமார் கடையில் வேண்டு வனவெலாம் பற்றிக் கொண்டு
தக்கதோர் விலைகொண் டுப்போஞ் சற்றிரு மென்று செப்ப.

(நாருச)

வணிகனிப் பகல்முற் றுங்கா றிருப்பனும் மாடு போய்நீர்
தணிவறச் சமையல் செய்து சாப்பிட்டு வம்மினென்றும்
அணிதிகழ் மேக நாதர் தம்மையா னறிவே னன்னார்
திணிதெனை யறியார் வந்த செய்தி கேட்டிங்ந் வந்தேன்.

(நாருச)

வேலை முடிந்தது. இதைப் பற்றி என்ன சொன்னார். (1)

பலசரக் குடனே யென்றும் பகரக்கேட் டுரி ரண்டு
 நலவடி தண்ணைப் பேர்த்து நடந்தனர் திரும்பிப் பார்க்க
 இலகுறு வணிகன் றண்ணைக் கண்டி. ல ரகிச யித்து
 வலனுறு மேக நாதர் வயின்வந்திச் செய்தி சொன்னார்.

(நாகுடு)

வினவிய வேக நாதர் மிகக்கம்மு ருரல ராகி
 மனதினிற் றுயரத் தோடு நமக்காக மாத வன்றான்
 நனிமிக வருந்து கின்ற னேயென நவின்று நைந்தார்
 பனவர்தாங் கொடுவந் தத்தைப் பழிப்பறச் சமயல் செய்தார்

(நாகுடு)

சுமையலங் கானபின்பு சார்ந்தவ ரோடு தாசர்
 அமைவுறப் புசித்த பின்ன ரன்றிரா வங்கிருந்து
 நிமலனாம் பாண்டு ரங்க னாமகீர் தனரிகழ்த்தித்
 திமிரநீங் கியபின் னந்தச் சமாதியைச் சேவை செய்து

(நாகுடு)

அங்கிருந் தகன்று தம்மூர்க் கணுகினை ரரிநா மங்கள்
 பொங்குறப் பறித்துக் கொண்டெப் போதுந்தங் குருவை யெண்ணித்
 தங்கின ராதலாலே ஜலத்தோடு ஜலஞ்சேர்ந் தென்ன
 மங்கலில் லாத கீர்த்தி ஜநார்த்தனர் தாமாய் வாழ்ந்தார்.

(நாகுடு)

வேறு

ஒருதி னத்துறுஜ நார்த்தனர் பூமிக் குள்ள ளாவுஜட மூடனா யெல்லாம்
 திருநி றத்தவன தன்பர்க ளாகச் செய்ய வெண்ணியுறு நாதரை நோக்கிப்
 பெருநி லத்திலுள் தீர்த்தம னைத்தும் பெட்டின் மூழ்கியவ னுள்ளவ ருய்யக்
 கருதி யச்சுதன தொன்புகழ் கூறிக் கண்டு நின்சரண டைந்தவர் கட்டு (நாகுடு)

நன்றனுக் கிரக மின்பினி யற்றி நண்ணு கென்றசொல நாதர்ம கிழந்து
 துன்றுசற் குருவை நீங்கும னத்துட் டென்பு சற்றுடைய ராகிவ ணங்கிச்
 சென்று றக்குருவி னல்லிடை பெற்றுத் தீர்த்த யாத்திகாரு றித்தனர் சென்றார்
 ஒன்று மொவ்வொருத லங்களு மங்கே யுற்ற தீர்த்தமும்வ ணங்கினர் மூழ்கி. (1)

மீத ரன்றனது கீர்த்தன மோதிச் செறிவு கொண்டஐட மூடனா யெல்லாம்
 காதல்கொண் டரித னன்பர்க ளாகக் கருணைசெய் தருன்பு ரிந்துக லந்து
 மேத கும்படி திரிந்தனர் கோதா விரிந திக்களாயி லேமன ரம்யம்
 ஆதல் செய்யுநக ராகிய பிரதிட் டான மேவியொரு சார்வில மர்ந்தார். (நாகுடு)

அங்கு நாள்பலவ மர்ந்திட வெண்ணி யரித னாமியல் கீர்த்தனை செய்து
 தங்கு றும்பொழுது கேட்டவர் யாருஞ் சான்று வோரையவ தாரடி மானென்
 றெங்கு மிங்கிவரை நேர்பவர் யாரென் றேத்தி யோதுமரி கீர்த்தன நாளும்
 பொங்கு மன்பிடுகோடு கேட்டனர் மேவப் புகலு நாதர்தனி யென்றுபொ ருறாய்

விட்டலன்புகலு வோடொடு கூடி மேவு கீர்த்தனைவி னம்பில வர்க்குக்
 கிட்ட ருஞ்சிரம மாறுமெ னுவோர் கீத வேதியனு ருக்கொடு மேவிக்
 கொட்ட கங்கையுறு தாளம்வி னங்கக் கூடி நாதர்முது கின்புற நின்று
 முட்ட றும்படிதொ டர்ந்தவ ரோடு மொழித ருங்கலிமொ ழிந்தன னுற்றான். (1)

உற்ற நாண்முதலு ணாப்பன கேட்டோ ருடனும் றந்துபொ ருளின்மய மாகப்
 பற்ற லாகிவரு நான்களி லோர்நான் பகரு நாதருயர் கண்ணை யந்தி
 நற்று முற்சவந டத்திட வேண்டு நாமெலோ ருமென நண்ணிய திச்சை
 மற்ற தற்கிசைவு செய்ய்மென வவ்வூர் வாழ்வ தாகிவின வுந்தன வான்கள். (1)

நாடு

கிளரு முற்சவம் தற்குறு சாமக் கிரியை யாவும்வினா விற்குவி வாக்கத் தளர்வில் ஞானமிரு நாதர்தெ ரிந்து தமதுசற் குருவு மேவுற வேண்டி வளர்வ தானவுயர் னைபடண முறவோர் மறைவ வண்ணையனுப்பவவன்போய்த் துளவமா லெனவீ ளங்கும் வர்க்குத் தொழுது சொல்லுமி குந்தன ரின்பம் ( )

தங்கு மெப்பொடு வேண்டிவ கொண்டு சார்ங்க பாணிபுகழ் சாற்றது லாகிப் பொங்கு மன்பிலுயர் நாதரிருக்கும் புரநெ ருக்கவரு போதெதி றேநேர் திங்கு தீரவருள் செய்துறு தத்தாத் திரைய ராப்டுகுஜ நார்த்தனர் தேர்ந்து கொங்கு றும்பதும் பாதம்வ ணங்கித் குறைவி லாதவர்கு ணங்கன்பு கழந்தார் ( )

புகழு கின்றவரை மார்பொட ணைத்துப் பொருவி லாதவனு னக்குறு சீடன் திகழு ஞானநல னுக்குயர் காதல் செய்து நாளும்வன் வாழ்மட வாசற் கிகழ்வில் பாலனென யானினி தெய்தி யேத்து கீர்த்தனம்வி றுயுய ரின்பம் சுகவி ணங்கியுறு கின்றன னென்று சாற்றி நாதர்வயி றோடினர் வந்தார் (ராஎஉ)

நன்னயத் தொடவர் சந்திதி ரின்று நாத யோமுது நற்குரு வந்தார் என்ன வுட்களிது னும்பவெ முந்தந் கேக நாதர்குரு வின்கர னெய்தித் துன்ன ருட்புகழ்கள் சொல்லிந யங்கித் துர நீர்வரவு செய்ததை யுன்னில் முன்ன ரொத்தவமி யற்றின னென் னொமொழியவல் தவர்த பீஇயுண்மகி ழந்தார்

வந்த சற்குருவை யுட்கொடு சென்று மணிய யத்தவிகி ருக்கவ மைத்தே ஐந்த டெத்தபதி றோருப சாரத் தடைவு டன்பதம்வி ளக்கிய தீர்த்தம் முந்த வுட்கொடுபி னுற்சவ மேவ முயல்வு செய்துபல சம்பரம மாகச் சந்த மெய்ச் சுருதி யோரினி துண்ணச் சமைவு செய்துவிப வம்பெரி தாக ( )

கண்ண னைக்கவிகி நண்ணுதல் செய்து கருதுசற் குருவை யும்புடை வைகப் பண்ணி நாதொகிர் ரின்றரு ளிக்கோ பாலன் மெய்ச்சரிதை பன்னுத் ஹற்றார் உண்ணி லைத்தகுரு வேடது கேட்க ஹற்ற யாவருமி கக்களி யெய்தி அண்ணி மற்றிவரி யற்றுக் கதைக்கிள் பமைவு கானமொடு தாளமி சைத்தே)

உதவி யானசக பாழுகி டைத்திங் குறுதன் மிக்கநல னென்றுவி யந்தார் முதல்வ னுக்கினிதி னாதி செய்து முந்து பின்புபிர சாதமு நல்கி இதம தாயினவி தங்களி யற்றி யெட்டு நாளளவி னும்பக லெல்லாம் பதநல் வேதியரு ணச்செய்தி ராவிற் பதும் நாபனுயர் கீர்த்தனை பாடி (ராஎக)

ஊன்ப கானவல மித்தின மன்றங் கோங்கு பாகவத் மோதிய கண்ணன் லுனப லக்கைகள் லாம்வினை யாம பெய்து றுந்தசமி யன்றிய மெல்லாம் அன்பு மேவுறமு ழுக்குதல் செய்துந் ரணிய தாகவலம் வந்துறு கண்ணன் முன்பு மேவுமட மெய்தவ மைத்து முந்து மாரதியெ டத்தினி தாக. (ராஎங்)

யாவ ருக்குமிய லும்பிா சாத மீந்த பின்புவரு சற்குரு நாதர் தாவ ற்ப்புரிபு நாதரை நோக்கித் தனிய னானசக பாடி யுனக்கிங் கேவ ரத்தவமி யற்றினை யோமற் றிவனி யம்புமிசையின்கரை கண்டோன் ஆவன் மிக்கசது ரன்புரம் வேறே யான தன்றியமை செய்கைக் னொன்றே. ( )

இப்ப டிக்கியலு தும்மிரு வர்க்கு மென்று மோர்பிரிவி லாம விருக்க ஒப்பி லச்சுதனை வேண்டிடு கின்ற துள்ள மெற்கெனவு நாதத்தனர் நாதர் தப்ப றத்திகழ்வு றுஞ்சக பாடி தண்ண நோக்கியும் துடொது பேரொன் செப்பு கிற்கவென லூர்நிலை யில்லைத்தொரியுநல்லவரி டத்துறை கிற்பேன் (ராஎங்)

விட்ட லன்பெயரொ னக்குது மைப்போன் மேவு நல்லவர்கி டைத்தில ராதல் இட்ட தும்வயினி சைந்துறை கின்றே னேது மாகையிலே யென்றலு நாதர் மட்ட றுங்களிது றும்பின னொன்றும் வசியி னென்னிடைபெயனச்சொலி நானுள் கிட்ட லும்பரம சற்குரு வானோர் கிளரு நாதரையி ருத்திய கன்றார். (௮௮௨) வேறு.

பின்பேக நாதர்தினந் தோறுமரி கீர்த்தனங்கள் பேணிப் பாடி அன்போடங் குறுகாலம் பண்டரியி லொருமறையோ னருள்வி டோபாத் தன்பால் னச்சகுண வுருக்காணத் தினந்தோறுஞ் சந்த்ர பாகை இன்பானீ யம்படிந்து தினமுமரி திருநாம மேத்தி வந்தான். (௮௮௩)

வருமவனுக் கருள்பெருகிப் பாரண்டெங்க னவன்கனவில் வந்துந் பெண் அருளுருவைக் காணநினைத் தாற்பிரதிட் டானநக ரடைந்து நாதர் பெருமுகரி கீர்த்தனஞ்செய் பொழுதுசக பாடியாய்ப் பின்பு நிற்பேன் தெருளவுணர் கெனவுடைத்தான் விழித்துவியந் துடனவ்வூர் சென்றுசேர்ந்தான் சென்றமறை யோனேக நாதர்கதை செயுஞ்சமயம் சேர்ந்தன் னார்பின் நின்றசக பாடியைக்கண் டென்வணங்க வவ்வருவ நீங்கி நேமி மின்றயங்கு சங்கிலங்கு திருக்கரங்க னொமெகுடம் விளங்கக் காதிற் றுன்றணிஞன் டலம்விளங்கக் கேயூரந் தோள்விளங்கத் தோன்றி நின்றான். (௮௮௪)

நின்றறஞ் பீ தாம்பரனை நாதரொடு சரோதாக்க ணிலவக் கண்டு நன்றலுய ஜயவென்று சாஷ்டாங்க மாகவொளிர் நளிந பாதம் ஒன்றவணங் கிப்பலவா றுண்மகிழ்ந்து போற்றிஞ ருடனம் றைந்தான் அன்றடைந்த வேகியனு மனைவரும் நாதர்திரு வடிக்கள் போற்றி (௮௮௫)

பன்னிரண்டாண் டெக்குவிடோ பாவந்து சகபாடி யாகப்பாடி மன்னினனென் றுலுமது மகிமையெவர் மகிதலத்தில் வழுத்த வல்லார் நன்னிலையி னொன்போற்ற நாதரருள் பாரண்டெங்க னம்பால் வந்து துன்னினன்மெய் வருந்தவெனச் சொலியந்து வியந்துதம்மூர் துதித்துச் சேர்

வேறு

[ந்தார். (௮௮௬)]

வாழநா னொருநா னேக நாதர்பால் வசிப்போ ராகித் தாழுமுத் தவொன் போர்மற் றவச்சரண் டாழ்ந்து சாமி குழுதும் வாக்காற் பாக வதஞ்சொலக் கேட்க வேண்டி ஆழுமெ னபேகைத் தீர வருங்கவென் நினிது வேண்ட. (௮௮௭)

நன்றென வேக நாதர் நாடியுத் தமதி னம்பார்த் தன்றுதொட் டுனிய பாக வதம்படித் தருத்தஞ் செய்து துன்றிய நாளி லோர்நா டொழ்த்தும் பாண்டு ரங்கன் குன்றலின் மறையோ னுகி வந்துநா தனாக்கும் பிட்டான். (௮௮௮)

வணங்குகின் றவனை நாதர் மார்புற வணத்திருத்தி இனங்குதும் பேபொ னூனென் னெனநிலை யில்லை வாழார் குணங்களா லுயர்ந்தி னொன்போர் கேசவன் குல்லை வீச மணங்கமழ் மார்பன் கீர்த்தி யாயபா கவதந் தன்னை (௮௮௯)

வாசித்துப் பொருள்சொல் கின்றீ னொன்பலர் வழுத்தக் கேட்டு நேசித்துக் கேட்க வந்தே னிரந்தர மென்று கூற யோசித்துக் கேட்க வந்த துத்தம மிகநன் றென்று பூசித்துப் படித்து வந்தார் தினந்தொறும் பொருந்த வோர்நான். (௮௯௦)

சுவாமிநாதர் சரித்திரம் ௨௮௩

- மாறவுஞ் சாமஞ் சென்ற பின்னர் நிருவர் தேசார்
தரர்மறை யோர்வற் தேக நாதனாச் சார்ந்து கண்டு
பரவிய தான வெங்கள் பசிதவிர்த் தருள்க வென்ன
வரவின ருளையைக் கேட்டு மனைவியாங் கிரிஜா பாயி (ராகு)
- தனையழைத் திவர்க்கு ணீர் தருகென வினாவிற் கூற
மனைவியார் சமைக்கக் காட்ட மிலையென வருந்திக் கூற
இனையவீ டெல்லாங் காட்ட மாயுற விலையென ருயே
நனைவிரி குழலா யென்று நண்ணுமுத் தவலாக் கூவி. (ராகு)
- இந்தவீட் டினப்பி ரித்து விறகிவட் கீதி யென்றார்
முந்தவர் பிரிக்கக் கால நீளுமே யெனமொ ழிந்தார்
சந்தர நாதர் கேட்டு வினாவுகொண் டுனிது தூங்கும்
சந்தமாங் கட்டில் போழ்த்து தந்துடன் சமைத்தி யென்றார். (ராகு)
- கட்டிலாம் விறகு கொண்டு கணவர்சொற் படிசு மைத்துத்
திட்டமாய் வந்தோ ருண்ணத் திருத்திசெய் துடன்றும் பூலம்
கிட்டெதக் கணையு மீயக் கிடைத்தவர் நாதர் தம்மை
மட்டற வுலந்து வாழ்த்தி விடைபெற்று வழிக்கொண் டாரோ (ராகு)
- சிலபகல் கழிந்த பின்புசி ரார்த்தம்வந் துற்ற தாகப்
பலமறை யோர்க்குங் கூறிப் பண்புடன் சமைத்தி ருக்க
நலமிகு நாத ருள்ள நாடுதற் குன்னி யாங்கு
வலகிரி ஸமர்ச்சி யானோர் பகீரர்க ளாகி வந்தார். (ராகு)
- நாதனாக கண்டுமிக்க பசியொடு நாங்கன் வந்தோம்
ஆதரித் தன்ன மிட்டெம் பசியவித் திகிக வென்றார்
காதலி யானாக் கூவிக்க டுதன்ன மிடச்செய் வித்தே
ஓதரு முபசா ரத்தோ டெனச்செய்தா ருண்ட பின்பு. (ராகு)
- கக்கணை தாம்பூ லந்தந் தனர்பின்னு முபச ரிக்க
மிக்கலு வருமின் புற்று வருணபே தம்வேண் டாரொன்
றொக்கமற் றவர்க்குத் தங்க ருருவங்கள் காட்டக் கண்டு
கொக்கவர் தமைச்சே வித்துத் துதித்தன ரோக நாதர். (ராகு)
- அவாதுதித் துறுபோ தெய்து மன்னவர் பகீர்க ளாகி
யவனபர் லையிற்ற மக்கங் கன்னமிட் டதனுக் காகத்
தவநனி துதித்துத் தாம்பூ லந்தமக் கின்ப தாகப்
பவளவாய் சிவப்பக் கொண்டு பாங்குற வமரும் வேலை.. (ராகு)
- நாதர்வீட் டென்ப தாக நணுகுறு மறையோர் கண்டு
ஜாதியி விழிப கீர்க டமக்கின்றோ தனந்தந் தாயால்
நீதகாய் மறையோ னாக வெனச்சினத் தொடுநிந் தித்துட்
போதரார் போய்நாட் டாண்மைக் காரன்பா விதுபு கன்றார். (ராகு)
- அவ்வதி காரி யேக நாதனா யழைத்துச் சாதி
செவ்வனில் பகீர்க ளுக்குச் சிரார்த்தத்தி லன்ன மிட்டர்
ஒவ்வமோ யாவர்க் கேனு மெனவின் வுறலு நாதர்
எல்லாபெ பகிக்க லந்தாரக் கி.. ன னனை நீவீர். (ராகு)

அதுபொறுத் தருளி வேறே யமைத்துன சுசிய தாகக்
கதுமெனச் சிரார்த்த முற்றிக் களித்துண வேண்டு மென்று
துதிசெய வவன்கே ளாமற் சொலுஞ்சிரார்த் தத்தில் வந்தும்
பிதிரானுன் பாரோல் யாமும் வந்துணப் பெறுது மென்றான்.

(உஅ)

எம்பிதிர் வந்துண் பார்நீ டொய்துமென் றுடன் கொண் டேகித்
தம்பகி தனிற் பி துர்க்குஞ் சார்ந்தவர் தமக்கு மன்னம்
பம்புறப் படைக்கச் செய்து பிதுர்க்களைப் பார்த்து வேண்ட
நம்புறு பிதுர்க்கள் வந்து நாதர்பூ சிக்கப் பெற்றார்.

(உஅக)

உண்டன ரமுது கண்டா ருடனுறு மறையோ டொல்லாம்
வண்டமர் துளவி னானே நாதனாய் வந்தா னென்றுட்
கொண்டனர் பயந்து தாமுங் கூடலின் டனர்பின் பார்க்கும்
தண்டலி னுதர் தாம்பூ லந்தந்து விடையுந் தந்தார்.

(உஅஉ)

இரவுற ஹரிதன் கீர்த்தி யெத்தியா ரதியுஞ் செய்து
பரவுறு பிரசா தந்தந் தனர்வினம் பண்பி னோர்க்கு
விரவுமல் வூரில் வாழ்வோன் வேதியன் கிர்ஷ்ண தாசன்
திரமொடு காளி தன்னைச் சிந்தித்துக் கவிசெய் வோனாய்.

(உஅங)

நாரத ரால்வான் மீகி நவின்ரரா மாய ணம்போல்
திரபா கிருதந் தன்னிற் செய்தனன் யுத்த காண்டம்
நேரதா கியபோ தோர்ந்த நிறைமறை யவரொல் லோரும்
சேரதாய் வியந்து நாதர் பாற்சென்று செப்பு கின்றார்.

(உஅச)

காளிதன் வரத்தி னாலே கவினானாய் கிர்ஷ்ண தாசன்
நீளிரா மாய ணத்தை நிகழ்பிரா கிருதந் தன்னில்
கோளிருங் கவிசெய் கின்றான் கூறும்க் கவிக்கு நேரில்
கேளிரோ வென்றார் நாத ரரிபுகழ் கிளத்து கின்றான்.

(உஅடு)

நன்றுநன் றெனம கிழந்தா ரொருகினை நள்ளி ராவில்
சென்றுறு கிர்ஷ்ண தாசன் கனவிடைச் சேரு நாளை
ஒன்றுத யத்து னக்கு மரணமுண் டாகு மோர்நி
என்றன் காளி கிர்ஷ்ண தாசன்கண் விழித்தெ மூந்தான்.

(உஅசு)

புரிவுறு கிரந்த முற்றும்பூரண மாரு முன்னே
பரிவுறமரண நேர்வ தேததைப் பாது காத்தற்
சூரியதொன் றுண்டோ வென்னு யோசித்துப் பலவு முன்னிச்
சரிவரா தேக நாதர் பாற்செல மக்க தென்னு.

(உஅஎ)

செயும்பிர பந்தங்கொண்டு சென்றுறப் பரித பித்துத்
துயிலவர் விழிக்கச் செய்து துணைச்சரண் டாழ்ந்து வேண்ட
உயும்வகை யியற்று மீது முடிபுமு னுதயத் தாவி
நைபுமுடி வுறுமென் றெய்திக் காளியே நவின்ரா ளாதல்.

உஅஅ

குலையுரு துதனை நீரோ முடித்தருள் கூடந் மென்றான்
மறைவல நாத ரன்னான் வரைந்தபுத் தகத்தை வாங்கி
முறையுற கோக்கி யன்பின் மொழிகவி நனிநன் றென்னு
நின்னல லொளவர் வாக்கே லினிதென நிகழ்த்தி யீது.

உஅஆ

மலர்நாள் சீரார்ந்த முற்றிக் களித்துண வேண்டு மென்று துதிசெய வவன்கே ளாமற் சொலுஞ்சிரார்த் தத்தில் வந்தும் பிதிரானுன் பாரோல் யாமும் வந்துணப் பெறுது மென்றான்.

முடிவுறு மளவுங் காலன் முந்துற னும்மு னீவீர்
கழமனை செல்க வச்சங் கழந்தென்று கூறக் கேட்டு
நெடிதவ ரடியிற் றுழந்து நிரம்பவா னந்தங் கொண்டு
விடியுமுன் மனைக்குள் வந்தான் விரும்புதான் முடிக்க லானான் (உால)

வேறு.

தாவில்கரு நாடகதே சத்தின்மிகுந் தனவானோர் வணிகன் றுங்க
மேவியபண் டரிநாதன் றனக்கன்பன் மிகுதருமன் விளங்க லாகித்
தேவியலி லனைத்துநிரம் புறவிடோ பாவுருவந் திகழ்சொர் னத்தால்
மாவியல்பு பெறவமைத்துப் பிரதிட்டை செய்ச்சுதினம் வகுத்தி ருந்தான் ( )

அக்காலத் தொருதினத்தி ராத்திரியி லவன்கனவி லருள்வி டோபாப்
புக்காசி நேவகிரி தன்னின்மிகு பத்தகிரோன் மணியாய்ப் போந்த
தக்காரா கியவகை நாதரிடை நீபுகுந்து தருதி யானு
மிக்கான விக்கிரகந் தனையலையே லுனக்குமிகு துன்ப மேவும். (உகஉ)

எனவுரைக்க வணிகன்விழித் தெழுந்துதுய ருறவெய்தி விழந்த பின்றன்
கனவுநிலை தனைமறையோர்க் குரைக்கவவ ரிக்கனவு கண்ட வாறே
தினமொருமூன் றந்தெரிந்தா லப்படியே நாதரிடைச் சேர்த்து கென்றார்
அனவிதமே மூன்றுதின முங்கண்டான் கனவுடனே யவர்பா லெய்தி (உகக)

விக்கிரகந் தனையெடுத்துக் கொண்டு சென்று நாதர்முன்பு விளங்க வைத்துத்
தொக்கவொரு மூன்றுதின முங்கண்ட கனவுதனைச் சொல்ல நாதர்
தக்கதொரு விக்கிரக செளந்தரியந் தனைநோக்கிச் சந்தோஷித்து
மீக்கவன்பு கொண்டதனை மார்பொடனைத் துக்குறித்து விளம்புகின்றார் (உகச)

கருணைநிலை யறுகடலே கண்ணபாண் டிரங்காகா குத்தா நீசெய்
தருளுவதை யெவாநிறம்பப் புகழுமுறவா னொன்பலவா றாய்த்து தித்து
மருவுநல முகூர்த்தத்தி லவ்வுரார் க் கறிவித்து மகிழ்ந்தோர் பாங்கு
தெருளுமதைப் பதிட்டைசெய்தி டொட்டிபசா ரமும்புரிந்து திகழ நோக்கி. ( )

வெண்ணெயைக்கைக் கொண்டுநின்று விட்டலநியைதவிழுங்கவேண்டுமென்று
கண்ணபிரா னைத்துதிக்க வுடன் செவ்வாய் திறந்தருந்தக் கண்டார் யாரும்
எண்ணிரம் புறுகளிப்போ டுனிதுஜய ஜயவெனநன் கேத்திக் கண்ணன்
வினா து நாதரையும் போற்றிசெய்து தாழ்த்து நின்றார். ( )

மூர்த்திதனை வலம்வந்து பெரிது போற்ற
புண்புபெற வுதவினார் நாதர்வணி கன்புரிந்த யாவும் கண்டு
தன்பகிவிட் டலனொருகா லேனும்வந்து புரியுமகோற்சவங்கொண்டான் ( )

எண்ணியுட னேகநா தரானோக்கிப் பணிந்துதுதித் தென்னூர்க் கெய்தி
நண்ணியவிட் டலன்நனக்கு நாயகியா முருக்குமணி நங்கை தோன்றப்
பண்ணியறி விக்கின்றேன் கண்ணபிரான் றனைக்கொண்டு பரவென் னூர்க்குப்
புண்ணியோ வந்துமணம் புரிந்தருள வேண்டுமெனப் புகல நாதர் (உாடுஅ)

மகிழ்ந்துதன்பா டாகவுடன் வணிகன்விடை பெற்றவரை வணங்கிச் சென்று
மிகுந்தசெளந் தரியமுற வருக்குமணி விக்கிரகம் விளங்கச் செய்து
தருந்த முகூர்த் தம்பார்த்து நிச்சயித்து நாதனுடன் தன்னார் நாதர்
புகுந்தருளச் சொவியனுப்பி னுன்றெறிந்து நாதருளம் பூரிப்பாகி (உாடுக)

இவ்வாறு பக்தலீலாயிர்தம் நான்காம் பாகம் முடிந்தது. இவ்வாறு பக்தலீலாயிர்தம் நான்காம் பாகம் முடிந்தது. இவ்வாறு பக்தலீலாயிர்தம் நான்காம் பாகம் முடிந்தது.

யங்கனவாத்தியமுழங்கச் சகலபரி வாரமுடன் வரவி டோபா
யங்கனாறக் கொடுவணிக ணூர்க்கருகு மேவவவ னெதிர்கொண் டண்மித்
யங்கன்பரி சூனங்களுடன் சகலமரி யாதைகளுந் தழைக்கச்செய்து
பாங்கமகிழ்வு டுடனழைத்துப் போந்துரிய மித்தமனை புருதச் செய்து (உஅ௨)
செய்தித் முகூர்த்தத்தே சகல சம்பிர மங்களுடனியதி மேவப்
செய்யமுதில் வண்ணனுஞ் செம் பதுமமலர் மகளுந்தம் பதிக ளாக
செய்யுற மணம்புரிந்து பிராமணசந் தர்ப்பணமு மியற்றி நாதர்
யுச்சதன்றன் கீர்த்தனங்க டி னந்தோறு மொருதிங்க ளளவுஞ் செய்தார். ( )

நினவியவ்வூர் தனிலுள்ளோர் ஞானபத்தி மிகமேவ வணிகன் பெண்கீ
னமுதலி யின்வுதவக் கொண்டுபரி வாரங்க டழைத்துச் சூழக்
னமிகுமற் களகோஷ முறத்தேர்மேற் றம்பதிகள் கவினவேற்றி
னமகிழ்தம் மூர்க்குவந்து பதிட்டைசெய்து கீர்த்தனங்கள் வழுத்தி வாழ்ந்தார்

வேறு

யாழநா ளோர்நாட் டம்பால் வசிக்குமுத் தவனா நோக்கி
வேழமுன் கூவ வந்தோன் பண்டரி மேவி யாரும்
நாமுமவிட் டலன்றன் பாதத் தரிசித்து மீளுங் காரும்
கேழுலா வுறவி வாகங் கெழுமியிங் குறைத லான (உஅ௩)

விட்டலன் றனைப்பூசித்து வருகென விளம்பி நாதர்
முட்டிலசா துக்க ளோடு தாளமத் தனமு ழங்கத்
தொட்டவீ ணையின்மா னாமற் துளங்குறத் துதித்துச் கொண்டு
சிட்டினர் சந்தர பாகை கிளருந் ராடுங் காலை (உஅ௪)

அங்குள பாண்டு ரங்க னர்ச்சகர் வேசமாகிப்
பொங்குறு மண்பின் மிக்குப் பொருந்துறு மேக நாதன்
கங்குமிங் கெண்ணக் காண வந்தனன் சந்தர பாகைத்
துங்கநீ ராடு கின்றா னாதலா லீவிர் சூழ்ந்து. (உஅ௫)

பான்வெளி வரும்போ தெய்தும் யாவையும் விளங்கக் கொண்டு
நான்முறை யெதிர்கொண் டேத்தி துவன்மரி யாதை யாவும்
மேன்மிகப் புரிந்த ழைத்து வருகென விளம்பக் கேட்டு
நான்மறை யவலால் லோரு நன்றுண் றெனவி யந்து. (உஅ௬)

அகிலகர் ரண்ண நாத னுணையின் படிதப் பாமல்
சகலவாத் தியமுங் கோஷத் தரவிரு துகளுஞ் சூழப்
புகளுஞ் சந்தர பாகை பொருந்தினோர் தமைக்கண் டேத்திக்
ககபதி நாதன் சொன்ன படிதனைக் கழறக்கேட்டார். (உஅ௭)

பரமவா னந்தம்பாடிப் பாண்டிரங் கனைப்பல் லாறு
சரதமார் துதிகள் கொண்டு சகலசம் பிரமத் தோடு
வரமிகு புண்டலீகர் மலரடி வணங்கிப்போற்றிப்
பாம்பலம் வந்துமேவிப் புள்ளர சுறுதம்பத்தில். (உஅ௮)

அங்கமோ டெட்டுங் தாழ வணங்கின ராகிக் கோயிற்
செங்கண்மே னிலைசெய் தானுஞ் சீதரன் றனைச்சே வித்துப்
பொங்குமா னந்தக் கண்ணீர் பொழிதரத் தழுவிப் போற்றித்
தங்கினர் நானுங் காணுந் தரிசித்துக் கொண்டு மேவ. (உஅ௯)

சுவாமிநாதர் சரித்திரம்

சதுர்த்தசித் திதியி லேயர்ச் சகன்களு வேச மாகி
முதுமறைப் பொருளேயான விட்டல மூர்த்தி யின்று
கதுமெனப் பானுதாசன் கதையைக்கீர்த் தனங்களாக்கிப்
புதுமைசெய் தேத்து கென்னப் புகன்றன னாதர் கெட்க.

(உரு)

வினவியா னந்தல் கொண்டே மெவுதங் குலத்தோ ரான
தினகர தாசர் கீர்த்தி தெரியக்கீர்த் தனங்க ளாக்கிப்
பனகசத் துருகம் பத்தி னடிநின்று பாடிப் போற்றி
அனக பிர சாதந் தந்தங் கருள்பெற்றுத் தம்மூர் சென்றார்.

(உரு)

வேறு.

சென்றி ருந்துதி னந்தொறு மால்புக
ழென்ற பாகவ தம்பக லெய்துற
மன்ற வோதி வருமிர வின்கண்மால்
நின்ற கீர்த்தன நீதியிற் பாடுவார்.

(உரு)

ஆன நாளொரு நாளவர் தம்முகம்
மான வேதிய னும்வடி வங்கொடு
ஞான கேசவ நாமம்பு னைந்தவர்
தான மேவித்த யங்குறும் விட்டலன்

(உரு)

பார்த்திங் கெய்தின னாண்டுப னிரண்டு
தீர்த்த யாத்திரை செல்வ னினியென
வார்த்தை கேட்டுவ ணங்கிச்சென் றெங்கணும்
போர்த்தும் வந்துமைக் காணப்பெ ரிதருள்.

(உரு)

செய்க வென்னநன் றென்றுடன் சென்றனன்
ஜயன் பின்புகி னந்தொறு மாங்கவர்
மெய்யன் போடுவி எம்புடி ராணமும்
தெய்வ கீர்த்தன முஞ்செவி சேரவே

(உரு)

வெளியி ருந்துசத் பாவிக னாகியும்
எளிய னானரா ணவேன்பு லையனும்
களிகொ ளும்மவன் காதலி யும்வி னும்
தெளிம னத்தினர் செல்வழி யாவையும்.

(உரு)

குப்பை போக்கிச்சத் தப்படுத் திக்கொடு
தப்பின் மெய்ப்பொரு ளேயிவர் தாமென
ஒப்பி னாதரை யுன்னித்தி னந்தொறும்
கிப்பி யத்தவ னாத்நரி சித்துளார்.

(உரு)

இன்ன வாறவ டொய்துறு நாளொர்நாள்
அன்ன வன்றனை கோக்கிய வன்புணர்
பன்னி விட்டல னேயிந்தப் பூரொலம்
நன்ன லம்பெரு நண்ணின னாதராய்.

(உரு)

என்ப துண்மையி னாலவர் யாமினி
தன்பி னூட்டிம முதொரு வேனிகொண்
டின்ப மாவொ னினங்கு லத்துடன்
மன் பெரும் பதம் வைகுவ மென்றனன்

(உரு)

சென்றி ருந்துதி னந்தொறு மால்புக
ழென்ற பாகவ தம்பக லெய்துற
மன்ற வோதி வருமிர வின்கண்மால்
நின்ற கீர்த்தன நீதியிற் பாடுவார்.

தான் கால்க்காவல் துறாநினைக்கி னுறையவென்கொண்டி.
தொறு ௭-ம் பறையுழித், திவ்வியவியல்
தான் கொண்டு வந்தார்

எனவி னாவிய வன்பெரி தின்பமாய்
அனகர் தாந்தனி யாயுறு போதெதிர்
நனய மேவவ ணங்கினன் கேச்சியெம்
இனமெ லாமப வர்க்கத்தை பெய்தவே.

(உசு௦)

ஒருதி னத்தென் பவனத்தி லுற்றியான்
தருச வைக்கறி சம்மொ டுனவுணப்
பெரிது நீரருள் செய்கெனப் பேசினான்
தெருளி னாரவ னன்பினைத் தேர்ந்தனர்.

(உசு௧)

நின்க ருத்தின் படிநிறை வேற்றுவேன்
நன்கெ னச்சொல் நாதனாக் கைதொழுந்
தென்க ருத்துநி றைந்ததென் றில்லவன்
புன்க ணீங்கப்பு கன்றனன் போயரோ.

(உசு௨)

வழுத்தக் கேட்டும் கிழந்து மறுகினம்
தழைத்த வன்புத கச்சமை யற்செய்து
பழுத்த ஞானப்ப ருணிதர் தம்மைந்
அழைத்து வாவென்ற றைந்தன ளன்பற்கே.

(உசு௩)

நாதர் நானந டத்திவ ரும்வழிப்
போதல் செய்துவ ணங்கிப் புரையிலீர்
ஓத னஞ்சமைத் துற்றது ணற்குநீர்
காதன் மேவிவ ருக்க டுதென்றான்.

(உசு௪)

தனிவந் தார்நன்றெ னப்பின்பு சார்தரும்
புனித வேதியர் கேட்டெப்பொ ருதுளம்
முனிவு கொண்டு புலையனின் முந்தினீர்
இனித ருந்தற் கிசைந்ததிவ் கேற்குமோ.

(உசு௫)

இசையு மற்றிதற் கேதருந் தண்டதும்
மிசைசு மத்திட வேண்டுமென் றுரதற்
கசைவி லுள்ளத் தறுபகை செற்றுவெம்
பசைய றுத்தரி பத்தியில் விஞ்சினேன்.

(உசு௬)

பரம சீலனி வனைப்ப றையனென்
றுரன்மி கத்தெளிந் தீருனாக் கத்தகா
திரவு கண்டுநன் றென்றனன் யானதைத்
திரனு ளீர்கமை செய்தருள் கென்றனர்.

(உசு௭)

வேண்டல் கொண்டில் ராய்மறை வேதியர்
பூண்ட தண்டம்பெர் றுக்கி லீரொனில்
நீண்ட ஜாதியி னின்றிங்கு பிப்பமென்
ரூண்டந் நாதர் தமையழைத் தேகினார்.

(உசு௮)

பெருகி யாற்றிடை வைத்துப்பி ராய்ச்சித்தம்
சருவ தானத குதியெ லாங்கண்டு
மருவு ராணு வெனுமவன் மம்மர்கொண்
டருகி யோடி மனைவிக்க றைந்தனன்.

(உசு௯)

ஆதனத் தம்ரச்செய்து பசரித்
தோத னத்தைக்க றிகளு டன்மனை
மாத ருத்திகொ டுபரி மாறச்செய்
தாத ரத்தின ருத்தின ஸுண்ணவே

(250)

இங்கு நாத ரிருத்தல்செய் கின்றனர்
அங்கு நீசன யர்வகி யாதெனத்
தங்கு மிற்புற மற்றவர் சார்நிலா
தெவ்குங் காத்திருந் தாரொண்ணி லாஹோர.

(2.5.5)

எண்ணி நீசனை கத்திடை யெய்தியங்
குண்ணு நாதரு ருவினைக் கண்டனர்
ஒண்ணு மேலாவி தெருவுடன் ரோடினர்
நண்ணு மில்லிடை நாதனைக் கண்டனர்

(252)

சுண்டுப் பாகவ தம்மிசைக் கின்றனர்
ஆண்டு புன்குலத் தானமு துண்கிரூர்
யாண்டுத் தேர்வ திவாநிலை யென்றுபோய்
மீண்டு பன்முறை கண்டுவி யந்தனர்.

(25th)

நிலையிற் பாகவ தஞ்சொல்லு நேயனா
புலையன் வீட்டிற் பொசித்தினொன் றெப்பழக்
குலையக் கேட்பதென் றேயுளங் கூசினார்
அலையப் பெற்றுள் ளகந்தது மாறினார் -

(உகச)

விண்டு தாசர் மகிமைவி ளம்புதற்
கண்டு மோவென் றதைந்தேக நாதனைக்
கண்டு பூசித்துக் கைதொழு தேத்தினர்
மண்டு நீதி மன்றவர் யாருமே.

(உகாந)

வேறு

அவ்வூரி லொருமறையோற் கரும்பெறாய்ப் பரிசுக்கல்
கைவாய்த்த ததுகொண்ட கனகஞ்செய் துறுகுடும்பம்
உய்வானுய் வருகாலத் துறுமனைவி யொடிபுதல்வன்
கைவாக விநத்தனம்ற் நதனிளவுந் நண்ணினனுய்

(255)

காகியாத் தினாசெலற்குக் கருதியுறு பரிசுக்கல்
மூசுவழி தனிற்றவறா மெனக்கொடுபோ தற்குமுன்னான்
ஆசிலவ ரிடத்திடைவைத் தகலமனத் தெண்ணியொரு
மாகுமில் நாத்தொன மற்றவாப்பாற் கொண்டுசென்றான்.

(256)

சென்றவர்த மடிவணங்கிச் சிறந்தபரி சக்கலிது
நன்றுதரும் யாத்தினாபோய் நான்வருங்கா றும்பிழையா
தொன்றவும தகத்திடைவைத் துதவுகெனத் கையிற்கொடுக்க
ஆன்றவனை நோக்கியிஃ தாற்றுறுதற் களிலொன்றே.

(2.5.2)

யாதிதற்கு மேன்மையென வவளிரும்பைப் பொன்னுக்கும்
மாதகவுள் ளதெனவன்ன மாட்சிபெற்ற தோவிதென்று
கோதறயாத் தினாமேவக் குறித்ததலம் தீர்த்தமெல்லாம்
திதறீர் போய்வருகி னொன்றுவிடை செய்தருளி

(உகக)

பரிசீலனாக்கள் நேரம் காலம் காலதாமதமாகியிருக்கின்றன.

மற்றவன்சண் காணநிரு மாலியம்பெய் குப்பையிடைப்
பற்றுறவீ சினரதனைப் பார்த்திஃது வழுவுறுமேல்
நற்றவனோ தரத்தருவ தெனவணங்கித் தாண்டந்தான்
குற்றமறு தீர்த்தமெல்லாந் குறுகியன்பு கொடுபடிந்தான்.

மற்றவன்சண் காணநிரு மாலியம்பெய் குப்பையிடைப்
பற்றுறவீ சினரதனைப் பார்த்திஃது வழுவுறுமேல்
நற்றவனோ தரத்தருவ தெனவணங்கித் தாண்டந்தான்
குற்றமறு தீர்த்தமெல்லாந் குறுகியன்பு கொடுபடிந்தான். (உஎ௮)

சூராண்டி யாத்திரையு முஞ்ற்றியபி னம்மறையோன்
சீராரு நாதரிடை வந்தவர்கே வடிவணங்கி
எராரு மெனதுபரி சக்கலிலே யீமினெனக்
காரார்மே னியனன்பர் காணவெறி குப்பையிலே (உஎ௯)

கண்டெடுத்துக் கொள்ளுமெனக் குப்பையிற்றே டிக்காணன்
மண்டிசிர மத்துடனே மனத்துயர்விஞ் சினனாகி
அண்டினனாக் கேட்கநீர் வருமளவு மானகுப்பை
கொண்டிபல தரமாற்றிற் கொட்டினமிந் குறத்தேடில் (உஎ௯)

கைப்படுமோ யாற்றிடைப்போய்க் கண்டெடுத்துக் கொள்கவென்றார்
அப்படியோ வெனமறையோ னனார்மிருந்து நாதரைப்பார்த்
தெப்படியா னுய்வதென விரக்கமனத் துள்ளவராய்த்
தப்பறயாற் றிடைக்காண்போஞ் சதுமறையீர் வருகவென்று (உஎ௯)

கூய்க்கொடுசென் றூற்றினிடைக்கு ளித்தொருகை நிரம்புகற்கள்
வாய்ப்புறக்கொண் டிவற்றிலுங்கல் யாதென்ன வம்மறையோன்
தேய்ப்புறத்தான் கொண்டுவந்த விரும்பினிற்றேய்த் தொவ்வொருகல்
லாய்ப்பார்க்க வவ்வளவும் பரிசுக்க லாயினவே (உஎ௯)

மிகவியந்து நாதரைவிட் டலையென் றுகம்விரும்பித்
தகவணங்கித் தனக்கொருகற் றுண்வேண்டு மெனக்கொண்டே
அகமடைந்தான் கொண்டகற் ளுணைத்தையும்யாற்றிடைவீசிச்
சகபதித னன்பர்நகி மூழ்கியகற் தாஞ்சார்ந்தார். (உஎ௯)

வேறு.

மற்றோர் தினத்தல் லிடைச்சோர ரோர்நால்வர் வந்து
கற்றோர் மடத்துட் சிலவொண் பொருள்கைக்கொ டேக
லுற்ற ருடனூல் வருங்கண் டெரியாம லோடல்
அற்றார் நடவிக் கொடுநாதர் தூங்கங்கு வந்தார்.

மற்றோர் தினத்தல் லிடைச்சோர ரோர்நால்வர் வந்து
கற்றோர் மடத்துட் சிலவொண் பொருள்கைக்கொ டேக
லுற்ற ருடனூல் வருங்கண் டெரியாம லோடல்
அற்றார் நடவிக் கொடுநாதர் தூங்கங்கு வந்தார். (உஎ௯)

நாட்டந் தெரிந்து தியானத் துறுநாதர் தம்மை
நீட்டன்பு கொண்டு பணிந்தா ரவணிற்றல் கண்டார்
நட்டங்கொ ண்வி லொவொன் செயவந்தி லொன்னக்
கேட்டங் கவர்யாந் திருடற் திவண்கிட்டி னேமால். (உஎ௯)

துரிசின் மடத்திற் பொருடொட் டனந்தொட்ட போதே
தெரியெய் விழிக டெரியா திவண்சேர்ந்து பெற்றோம்
பெரிதெய் விழிக ளுமைப்போற் பெரியார்க ளுண்டோ
அரிநிங் கணைக லெனத்தேந் திலமாகி வந்தோம். (உஎ௯)

வந்தோம் புரிந்த பிழைதேவர் மன்னித்தல் வேண்டும்
முந்தா தரங்கொண் டெனப்போற்றி மொழிந்த போது
செந்தா மரைமேன் மகன்சேர் மணிமார்ப னன்பர்
அந்தோ விசனைக் குறிச்சஞ் சுதலேனும் வேண்டாம். (உஎ௯)

தகவுந்ருங் கங்கையினீ ராடி யாங்குத்
தகுமணிக ரணிக் கட்டந் தனிலுட் கார்ந்து
புகழ்வுறும்பா கவதட காவை முன்பு
போற்பாரா யணஞ்செய்தான் புனித மாக.

(உகரு)

அப்போதவ யூரிலுறு சாஸ்திரத்தா
லறிவுவல்ல சன்னியா சிக்கு கப்பில்
தப்பாத சீடர்நா னஞ்செய் தற்குச்
சார்ந்த விருவரும்பாக வதட காவை
ஒப்பாக வினஷிமிக வஞ்ச வத்தா
யுள்ளதிது வென்றதனை யுரைப்போன் றன்னை
மெய்ப்பாக நோக்கியிந்தக் கிரந்தஞ் செய்த
மேதக்கோர் யாவொன வினவப் பார்ப்பான்.

(உகரு)

நலமிகு தேவகிரி தன்னில் வாழுமேக
நாதர் செய்த தென்றுறாக்க ஞாலந்தன்னில்
இலகியிது பிரசித்தமானல் யாரு
மினித்தேவ பாணஷப்பா கவதவ் கேளார்
புலமுறவென் றுளங்கொண்டு தமதா சன்பாற்
போ யுரைக்கச் சன்னியா சிக்குக் கோப
வலமுளதா யிதுசெய்த வனைய றைத்து
வாயடக்கித் தண்டிக்கு மனதிலெண்ணி

(காரு)

நாதருக்கோர் கடிதம்வரைத் திரண்டு சீடர்
நண்ணியவ ரிடைக்கொடுக்க நல்கலோடும்
மேதகவோ ரிடைச்சென்று நோடுக்க வாங்கி
விரித்ததனை வாசித்து நன்குதேர்ந்து
தாதரா கியவுத்த வரைக்கடய்க் காசித்
தலங்கண்டு வரவேண்டுஞ் சாருங்காறும்
நீதமொடு நான்செய்யும் விண்டு பூசை
நெறிமறையோ ருண்டிபுரா ணகாலட்சேபம்.

(காரு)

பகலியற்றி யிரவிலரி கீர்த்த னங்கள்
பாடிவழு வாதுவரல் வேண்டு மென்று
தகவுரைத்துத் தமையழைக்க வந்தோளோடு
சார்ந்துகா சிக்கங்கை தனினீ ராடி
அகமகிழ்ந்து பூசைசெய்து தியானத் துற்றா
ரழைத்துவந்தோர் தமதாசா னருகிற் சென்று
புகலமடத் தழைத்துவந்து வைமி னென்று
புகன்றுதொடர் முந்நாறு சீடரோடு.

(காரு)

நல்கு பிச்சை பெறப்போன னிருவரும்போய்
நாதர்வரக் கடய்மடத்தி னண்ணச் செய்தார்
மல்கிவரு சீடர்முக நோக்கியாசான்
வந்தனன்முன்னோர்கவியை மழுங்கச் செய்தோன்

மீடல்

ஒல்குறவொவ் வொருவருமை யைந்து குத்தா
யோங்கியுறக் குத்துமின்பின் னுறுகின் றேனீர்
செல்கமுந்தி யெனவினாந்தவ் வண்ணஞ் செய்யச்
செலுஞ்சீடர் தம்மிற்சிற் சிலர்யோ சித்தே.

(நா/ந)

குருவுனாத்த படியே போயவன் வருத்தங்
கொள்குத்தி லுயிர் போனாற் கொலைப் பாவந்தான்
வருமக்கன் றேவதனா லவனை நேர்ந்து
மற்றவன் றனியலறிந்து செய்யத்தக்க
கருமியிற் றுறுவோமென் றொருங்கு கூடிக்
கவிநாதர் முன்பு வந்து கண்டபோது
திருமகிழும் விட்டலன்நன் வடிவமாகத்
தேசொடு தோன்றினர் கண்டு திகைத்தாராகி

(நாச)

பயபக்தி மிகத்தெளிந்தட் டாங்கமாகப்
பாதபது மம்பணிந்து பல்லாதேத்தி
நயமுற்ற குருசேவை செய்து நானா
நண்ணுமும் பொருடினையே நண்ணினோ நாம்
முயலவற்றென் றின்பநல மானவாரி
மூழ்கியுல குக்கெல்லா முதன் முருந்தா
கயமெய்க்க வருமூல நாதா கண்ணா
காருத்தா வெனத்துதித்துக் கருதி நின்றார்

(நாடு)

புறத்திவை யெல்லாங்கேட்டு நின்றங்குள்ளே
போகாத வொருத்தன்போய்ச் சன்னியாசிக்
கறத்தடிய வனுப்பியபே ரெல்லாரும்போ
யனுகிய ராதன்றனைப் பணிந்துபோற்றி
விறப்பொ டிருந்தன ரென்னக் கேட்டு நாதன்
மேதினியோர் தனைக்கண்டு மெய்ச்சு மாபோல்
சிறப்பிவருஞ் செயவசியஞ் செய்து கொண்டான்
செய்கை நன்று நன்றென்ன மிகச்சினந்தான்.

(நாச)

நீமுன்போய் நானிருக்கு மாசனத்தை
நிறையச் சுற்றிலுந் திராயிட் டிருத்தியென்ன
ஆமன்போ டவனோடி யவ்வாறாக
வமைத்திருக்க வேறுவழி யாய்ச் சன்யாசி
தோமின்றி யுறையுமடம் வந்துட் புக்குத்
தொண்டனிட்ட திரைக்குளுறு மாசனத்தில்
தீமண்டு சினத்தொடிருந் துரப்பிநாதர்
திருமறையோர் குலத்துமிகச் சிறந்தோனாகி.

(நாஎ)

உத்தமமெய்ப் பதமான சன்னியாச
முறவகித்துக் கொண்டுளயா னுண்கபட்டு
வித்தையைச்சீ ரழித்துநினைத் தண்டித்தோட்டம்
மேவினே நெனச்சாந்த விமலராஜேர்

செய்து அருளைக் கொடுக்கே னென்றார்

செய்து அருளைக் கொடுக்கே னெயிட்டிருந்திருந்தான்

பழிதல்.

ஈத்தபலித் திரமதுர வசனங்கொண்டு
சுவாமியுமைத் தொழுகின்றேன் பாலனேன் யான்
மெத்தமகி மைத்திறத்தும் பக்கன் மேவ
வினாந்தழைத்து வரச்செய்து முகங் காட்டாமல்.

கிணாக்குளிருந் தறச்சினத்துப் பேசுமாயான்
செய்த குற்றம் யாதுளதேற் பொறைசெய் திண்மே
வினாக்கமல முகந்தெரியத் தோற்றஞ் செய்ய
வேண்டுமென வேண்டி னூர்வினாய்ச் சன்யாசி
உரைத்த சூண்சென்றக் ளாற்கோபம்போ
யுறுசாந்த சூணைகித் தினாயைநீக்கி
வரைக்கு நிகர் சூணநாதர் தம்மை நோக்க
வனமாலை யணிகண்ணன் வடிவாய்க் கண்டான்.

கண்டுபயந் துறவியந்து நாதர்பாத
கமலத்திற் சாஷ்டாங்க மாய்ப்பணிந்து
தொண்டுகொள வோவந்தாய் கண்ணு வென்னத்
துதிசெய்து நிற்பளவிற் கண்ணரூபம்
விண்டு தேவ கிரியுறு நாதராக
விளங்குதல் கண்டிவ் வேகநாத ரூபம்
கொண்டபரந் தாமனே வந்தானிந்தக்
சூவலயங்க ளீடேற வெனக்கொண்டாடி.

அருகில்வந்து பாதங்க் எரிரண்டுங் கைக்கொண்
டறிவிலேன் பிழைகள் பொறுத்தருங்கவென்றுள்
அருகிலிவ் கிடந்தானை நாதர்தூக்கி
யுறநிறுத்தி நிலையிலுயர் வீரீநீ கொண்டைப்
பெருகநினைத் துப்பணியத் தருமோ வென்று
பேசியுப சரித்திருக்கச் செய்தார் பின்பு
முருகுமழநீர் பொழியும்பா கவதங் கேட்க
முன்னுகின்றேன் மொழிந்தருள வேண்டு மென்றான்.

நாதரன்பு கொண்டொசெய் கவிகளெல்லா
நவிலக்கேட் டித்துறவி யவச மேவி
ஓதவரை மிகப்புதழ்த்து நீவிரொன்பா
லோங்குதயை செய்துநன்ன ருறல்வேண்டுஞ்சின்
மாதவன வெனவேண்ட விசைந்து நாதர்
மருவினர்கீர்த் தனபுரா ணங்கள் பாடிப்
போதவுணர் துறவிபா கவத மவ்வூர்ப்
புகன்றாங்கேற் றக்கருதிப் பொருந்தச் செய்தான்.

பண்டிதர்க டெரிந்துநம தாசான் றன்னைப்
பாரோனா மயக்கியவப் பழம யக்கித்
கொண்டிணைசே வடிவணங்கக் கொண்டாளுதன்
கூறினபா கவதத்தை நாமெல்லோரும்

செய்தபொழுது (நாஅ)

(நாஅ)

(நாஅ)

(நகக)

(நகஉ)

திருவருளே அந்நாள் பாதசுவாமிகள் சரித்திரம்

திறமிசூரீர் பூசிக்கத் தகாதி சண்பாற்
செய்கிரந்த மிதைப்பிரிய முறிப்பூ சிக்கப்
பெறனலனென் றுணைக்கவின வியவெல் லோரும்
பெரிதுமகிழ் வுற்றவராய்க் கிரந்தந் தன்னை.

(௩௧௮)

யானைமுது கேற்றிப்பல் வியங்க னேங்க
வெழிலிகிரீத் தனங்களுறப் புகழ்ந்து சூழ்ந்து
சோனையென வயீர்மலர்கள் சொரிந்து தூற்றிச்
சொல்லியமங் கலங்கனொடு தொடரும்போதி
லேனையர்கள் வழியிற்செய் யுபசா ரங்க
ளேற்றேழு நாளளவும் வலம்வந் தோதை
வானையுற வெட்டாநாண் மடம்வந் தெய்தி
மறையோர்போ ஜனமுஞ்செய் துறம கிழந்தார்.

(௩௧௯)

அன்றிரவி னுதாரி கிரீத்தனங்க
ளறையக்கேட் டனைவருமா னந்தமேவி
நன்றியலு மாரதிசெய் தானபின்பு
நலந்தருசீர்ப் பிரசாத நல்கப்பெற்றுத்
தூன்றிரண்டோ டிரண்டுநா ளளவுஞ் செய்யத்
தொடங்கியவுற் சவமுடித்து நாதர் செய்த
வென்றிதரும் பாகவத மெவருந் கற்று
விளம்பியதி லானந்த மேவலானார்.

(௩௨௦)

வேறு

துறவிதன் முகமனெடு பலமறையோர் சூழ்ந்துநல் விடைதரப் பெற்றுத்
திறநல நாதர்வரு வழித்தாசோ பண்டிதனொருந் திருநாம
மறையவ ரிளைய வயதினிற் றத்தாத் தினாயனாக்கண்டு தாம்வணங்க
நிறையுறுமனங்கொண் றெவினர்தம்மை நீத்தொருதனிவன நேர்ந்தார். (௩௨௧)

சருகுகள் புசித்துப்புரவபி மானந்த விரந்தவர் தமைத்தியானித்தங்
கிருபது வருடகால மேவுதலு மிரக்கமுற்றனர்தத் தாத்திரையர்
அருளுருக்காட்டியருளிநூர் கண்டாரடைந்தனர் இவ்விய சரீரம்
பெருகருளதனாற் கவிகளும் பாடிப்பிரபலராயினார் பெரிதே

அன்னவர் நாதரநுட் செயன் முன்பே யறிந்துளராதலானுதர்
பொன்னடிவணங்க நாதரும் வணங்கிப்பொருந்துற வொருவருக்கொருவர்
நன்னலங்கொண்டு சமூவினர் மகிழுகாதரை நோக்கி கீர் நயந்தென்
பன்னகசாலை மேவவெண்டு மெனப்பகர்ந்தினி தழைத்து வந்திருத்தி. (௩௨௨)

அருக்கிய முதலாகிய வுபசார, மனைத்து நன்கியுற்றினரருந்தத்
திருத்தி செய்தான பின்னரநாதர் செயுங்கிரந்தஞ் சிரவணித்து
மருத்தினு மினிய கீர்த்தன பிரவில் வழுத்துறக்கேட்டுள மகிழ்ந்து
பொருத்துற வொருமாதத்தனவிருக்கப் போற்றினர்நாதர்தாம் பொருந்தி. (௩௨௩)

பண்டிதர் முகத்தைப்பார்த்தருனாந் பார்த்தன்ன சாரதி ஜயந்தி
அண்டிய தூர்க்குச் செலவிடை நல்கியாங்கு நீரும் வரல்வேண்டும்
கண்டியாமகிழ் வென்றினி தீணந்தார் கருது தேவகிரியை யறுகால்
வண்டியறுளவோன் ஜயந்திமேவுறு முன்சிவிகை மேற்பண்டிதர்வந்தார். (௩௨௪)

வந்தவர் நாதர் மடத்தின் முன்வருங்கான் மடத்தின் வாசற்படி மருங்கே
மைந்துரு குலபாணியாய்த் தத்தாத்திரையர் நிற்கக்கண்டு மனத்தில்
முந்துறு வியப்புக்கொண்டு பல்லக்கை விட்டி றங்கித் தனி முன் போய்
அந்த மெய்க்குருவின் பதங்களில்வணங்கி யையவில்கடுத்ததென்னென்றார். ( )

தழுவினருலகந்தன்னை மீடேற்றத்தானவ தரித்தனர் நாதர்
வழு வலி வீவர்தமன் பினுக்கன்பாய் மடத்தின் வாசற்படி காத்துக்
கெழுமினர் தம மூன்பறி வுற்சென்று கிளத்துறு சாரணனாகிப்
பொழுதெலாமிங்குத்தங்கு வனிவர் சம்புனித மெய்த்தவஞ் சோலப்போமோ. ( )

அளவில் ஜென்மங்கடொறுந்தவம் புரிந்தார்க்கன்றி மற்றிவர் தரிசனம்வே
றுளர் பெறலாமோவுனது புண்ணியத்தாலுற்றினைய வர்தரிசனத்துக்
கிளகியிங்குறுகியென வுரைத்துட் போயேக நாதருக்கிதை யிசைத்தார்
தளர்வருத்த தாரத்திரையர்கேட்டேனே சார்ந்தெதிர்கொண்டனர் நாதர். (௩௨௮)

ஒருவருக்கொருவர் வந்தனம் புரிந்தாலிங்கன முஞ்ற்றின ரொருகை
மருவற்பற்றிக்குகொடு மடத்துக்கு வந்த பின் பண்டிதர் தம்மைப்
பெருகுப சாரத்துடன முதருத்திப் பின்புராணஞ் சொலிக்கங்குல்
திருமருமார்பன் கீர்த்தனஞ் செய்தார் பண்டிதர் செலிமடுத்திருந்தார். (௩௨௯)

கண்ணனுற் சவஞ்செய்காறு மங்கிருந்து களித்தருணாதர்தம் விடைபெற்
றண்ணினர் தம் பாளுதர்தம் புகழையனு தினந்துதித்தல் செய்தமர்ந்தார்
புண்ணிய நாதர் மடத்துள் வந்தவர்க்குப் போஜனங்குறைவற ஆட்டி
நண்ணினர் புராண கீர்த்தனம் பகலு மிரவினு நடத்தினர் நாளும். (௩௩௦)

வேறு

ஒருகினத்தோங்கு கோதாவிரிப்புணல்
மருவினராடினர் வருமம்மார்க்கத்தில்
பெருகுதன் மார்க்கனோர் துலுக்கன் பேசரும்
கருவனாயவர் தமமமதி கருத்திலான். (௩௩௧)

எச்சிலையுமிழ்ந்தனனேக நாதர்மேல்
அச்செயற்குச்சின மடைவதின்றியே
பிச்சனிங்கிவன் செய்யுமிழையிற் பேசொணத்
துச்சவெங்கதியுழி இச்சுழல்வனே யேனா. (௩௩௨)

அருள் சுரந்திவின யெவ்விதத்திலாவது
தெருள்பரி சுத்தனாகச் செய்ச்சிறி
திருன்று மனத்திடை யெண்ணி மீண்டு போய்
மருன்று நதியிடை முழுகி வந்தனர். (௩௩௩)

நித்தியஞ் செயு ரியமங்கள் யாவையும்
அத்தினத்தியற்றி யோராவசத்தமு
தத்தினைக்கொடுத்துடனணுகச்செய்து தாம்
பத்தியிறுலுக்கன்றன் பவனமெய்கினார். (௩௩௪)

எய்தியங்கவன்றனைக்கண்டிப்போனகம்
வையக நாயகன் மகிழ்வுகொண்டுணச்
செய்தது நீமகிழ் சிறந்துகொள்கெனப்
பொய்சலிருள்க்கினார் புகலும் போதினே. (௩௩௫)

தூதுகொண்ட நாதர்
வாசலில்
பெரியபுராண
மேல்கையன்
பிறந்தான்
ஒருவருக்கொருவர்
வந்தனம்
புரிந்தாலிங்கன
முஞ்ற்றின
ரொருகை
மருவற்பற்றிக்கு
கொடு மடத்துக்கு
வந்த பின்
பண்டிதர்
தம்மைப்
பெருகுப
சாரத்துடன
முதருத்திப்
பின்புராணஞ்
சொலிக்கங்குல்
திருமருமார்பன்
கீர்த்தனஞ்
செய்தார்
பண்டிதர்
செலிமடுத்திருந்தார்.
(௩௨௯)
கண்ணனுற்
சவஞ்செய்காறு
மங்கிருந்து
களித்தருணாதர்தம்
விடைபெற்
றண்ணினர்
தம் பாளுதர்தம்
புகழையனு
தினந்துதித்தல்
செய்தமர்ந்தார்
புண்ணிய
நாதர்
மடத்துள்
வந்தவர்க்குப்
போஜனங்குறைவற
ஆட்டி
நண்ணினர்
புராண
கீர்த்தனம்
பகலு
மிரவினு
நடத்தினர்
நாளும்.
(௩௩௦)
வேறு
ஒருகினத்தோங்கு
கோதாவிரிப்புணல்
மருவினராடினர்
வருமம்மார்க்கத்தில்
பெருகுதன்
மார்க்கனோர்
துலுக்கன்
பேசரும்
கருவனாயவர்
தமமமதி
கருத்திலான்.
(௩௩௧)
எச்சிலையுமிழ்ந்தனனேக
நாதர்மேல்
அச்செயற்குச்சின
மடைவதின்றியே
பிச்சனிங்கிவன்
செய்யுமிழையிற்
பேசொணத்
துச்சவெங்கதியுழி
இச்சுழல்வனே
யேனா.
(௩௩௨)
அருள்
சுரந்திவின
யெவ்விதத்திலாவது
தெருள்பரி
சுத்தனாகச்
செய்ச்சிறி
திருன்று
மனத்திடை
யெண்ணி
மீண்டு
போய்
மருன்று
நதியிடை
முழுகி
வந்தனர்.
(௩௩௩)
நித்தியஞ்
செயு
ரியமங்கள்
யாவையும்
அத்தினத்தியற்றி
யோராவசத்தமு
தத்தினைக்கொடுத்து
டனணுகச்செய்து
தாம்
பத்தியிறுலுக்கன்றன்
பவனமெய்கினார்.
(௩௩௪)
எய்தியங்கவன்றனைக்கண்டிப்போனகம்
வையக நாயகன்
மகிழ்வுகொண்டுணச்
செய்தது நீமகிழ்
சிறந்துகொள்கெனப்
பொய்சலிருள்க்கினார்
புகலும் போதினே.
(௩௩௫)

இனியசற்குணம வற்கெய்தி நாதரைப்
புனிதரென்றுளங்கொடு காலப்போதுதான்
துனிதரவெச்சின் மேற்றுப்பிவந்ததை
நனிநினைத்தஞ்சநீ இநவில்கின்றானரோ.

(௩௩௬)

துட்டசண்டாளனாய்த் தொடருன் மத்தனான்
கட்டறுதுமைச்சிறி தேனூங்காமியா
தொட்ட மேலுமிழ்ந்ததற்கொல் குறாது நீர்
இட்டமென்வயினுந் இயமு தெற்கியவே.

(௩௩௭)

வந்திதஞ் சொல்கிறீர் னுமதுவண்புகழ்
சிந்து குழல்கிடைச் செப்புவோரெவர்
ஐந்த வித்தருந் தவத்துயர்ந் தவையர் நீர்
புந்தியிலேன் பிழைபொறைசெய்தான் கெனா.

(௩௩௮)

தீர்க்க தண்டம்புரிந்தினிமை செப்பி நான்
மூர்க்கனென்றுண்ணை நீ முனிவுற்றிங்ஙனம்
பேர்க்கருந்து யருந் இப்பேசு போதினே
சீர்க்கொவாச்செய்பிழை தீர்ந்து போயிற்றே.

(௩௩௯)

இனிப்பிழைதனை நினைத்தினைவுகொண்டிடேல்
எனக்கனிவுடனவற்க பயமிந்தனர்
பினர்த்தனி மடம் புகப்பெற்றறருந்து போ
சனத்துளந் தெளிந்தரி தாசனயினான்.

(௩௪௦)

வேறு

பின்பொர் நான்மத்தி யானத்திற் பேசுசீர்
அன்பர் கோதா விரிப்புன லாழகீ
டின்புறச் செய்வ னமுடித் தெய்துவார்
முன்பு வெம்மை முதிர்ந்தம னற்கனே.

(௩௪௧)

ஆடவந்த மகவகப் பட்டதி
லோடவுந்திற வின்றியு முன்றுடல்
வாடநொத்தழு தோவென வாய்விடஇடி
தாடளர்ந்து சலிப்புறத் கண்டனர்.

(௩௪௨)

மணவின் வெம்மை பொருமக விற்புடை
யணவு தாம்பொறுக் கின்றில ராய்விரைந்
துணர்வு தோன்ற வெடுத்தினைத் துச்சதன்
புணரும் வேர்வை கல்கொடு போக்கியே

(௩௪௩)

மகவை நோக்கியுன் வாழ்மனை தானெவண்
புகறி யென்னப் புதல்வன்றன் கையிற்றன்
அகமிருக்குந் திசையறி விக்கமெய்த்
தகவினோரத் திசைகொடு சார்ந்தனர்.

(௩௪௪)

சாரப்பிள்ளை துணைப் பெற்ற வடுரீஇ
நோக்கண்டு கொடுத்து முனேர்ந்தவன்
சேரச்சாதி புலச்சி யெனத் தெரீஇ
சரத் தண்புன லாடிவந் தெய்தினார்.

(௩௪௫)

திருநெல்வேலி நகரில் அருள்மேல்வாய்மையார்

நாளை ௧௮௮௪-௮௮௮௬

வேறு.

திரியம்பக மெனுமர யறிகழ் வேதிய னொருவன்
மருவும் பிணிதொழு நோயொரு வகையானு மடங்கா
தொருவுஞ் செயலினியே தெனவுறுகாய் கணிகத்தம்
வருவெம்பித் தெறவுண்ட வன்மருவும் பசுபதியே.

(௬௪௬)

துணை யென்று எவருடங் களொர்ப் னிரண்டு தொலைந்தே
அணையும் பொழுதொரு நாடியில் கனவின் கணடைந்தான்
பிணையொன் மழுவுடை யோனுறு பிணிதீர் வகை சொன்னான்
இணையின் றியல் கோதா விரிந்தியின் களாயினிலே.

(௬௪௭)

மருவுந் திருவொடு நீடு தெவகி ரிப்பதி வளர்வோர்
அருளன் புளொரு நாதர்தம் வயின்னழினை யாகிப்
பெருகன் பொடொர் சிறுவன் படுவெயில் வெங்கதிர் பெயரத்
தருகன் கதுபெறில் விண்டெற விரும்பிணி யெனவே.

(௬௪௮)

துயில் வேதியனுடனே சிவனார் சொல்வகை சூழ்வுந்
தெயில் மன்னு தெவகிரிப் பதியது சேரவெழுந்து
வெயிலுங் குளிர்வுறு மூரிடை மேவித் தனிநாதர்
பயிலும் பவனஞ் சார்ந் தகம்பார்த்தா நெதிர்பாரான்.

(௬௪௯)

தேடிக்கொடு கோதாவிரி தீர்த்தயலே நீர்
ஆடிக்கொ முருப்பார் தமிழார் நாதரொன்ப்பார்
கூடிக்கொடுநீ ராடுந் தமை வேதியர் குறிக்க
நாடிக்கொடுவந்தா நெதிர்கண்டான் முகநன்றே.

(௬௫௦)

உள்ளங் கனிவாய் நாதரை யுறுவந்தனை செய்து
வெள்ளங் கொளுநெடு வேணியனுரையும் படுமெலிவும்
கள்ளங் தெறுவோ ரோர்வுறக் கழறக் களாயின்மை
கொள் ளன்பொடு புரிபுண்ணியங்கொடுத்தக ரவன் கொளவே.

(௬௫௧)

பிணியின் டெல்புனிதம் பெறலானான் துதிபேசிப்
பணி வொன்றின நனதுபார்த் துளபார்ப்பார் முழுதார்த்தார்
எனிலிங் கிவர்கிர்வோ ரொவொன்றார் ஜயஜயவெண்
முணிகொண் டவனேகத் தனிமடம்வந் தனரறவோர்.

(௬௫௨)

வேறு.

ஒருதினத்துத் தவவொன்னு மறையவரோ முதலான வுண்மைகூர்ந்து
மருவுறுபா கவதொல்லாம் வந்தேக நாதர்தமை வணங்கிப்போற்றித்
திரும்புகன்கா தலனன்பீர் நீரியற்றும் பாகவதந் தினமு மும்மால்
அருள் விரவி யுளசெய்ய யாம்வினவ வேண்டிமென வன்பின் வேண்ட.௬௫௩
நன்றென்று தனிநாதர் பாகவதஞ் சொலத் தொடங்கினு ரந்நானே
குன்றென்று குவிமுலைக் கோதாவிரியுங் கேட்போருட் கூடிவந்து
மன்றென்றல் வாகன்னு மயங்குமதி ருபலா வண்ணியத்தோ
டென்றென்றுமணிக்கலன்களிலங்குமலங்காரன்கொண் டெதிர்சார்ந்தோர்சார்
தனியிருந்து வினவிமற்றல் கொருவரிடத்தும் வார்த்தைதான் பேசாமல்
பனியரும்பு கண்களொடு நாதரைப்பார்த் தன்புமிக்குப் பகவன் கீர்த்தி
முனிவிரும்பி யிவ்வாரே நாடோறுங் கேட்டுமுடி வாருங் காறும்
நனிசெறிந்து மீருவது கண்டோர்கள் வியந்திருந்த நன்கையாரோ

(௬௫௩)

இந்த நகரிற் கண்டிலேத் தெரிவே மெனவினவி யெழுந்தந் நங்கை முந்தவுடன் ரெட்டர்ந்துபோய் நங்கை கோதாவிரியின் முழுகக்கண்டு தந்தமனத் ததிகயித்திற் நங்கைகோதா விரியார் தையலேயென் றந்தணர்தம் பிரான்பக்கலடைந்து வணங்கிப்போற்றி யறியச்சொன்னார் ஈடுக

வினவேக நாதருங்கன் பாக்கியத்தா லேகோதா விரியென் றோர்ந்தீர் கனமேவுந் தவயோக ருமையொப்பா ரில்லையெனக் கழறக்கேட்டோர் மனவாய்மை யொருங்குபெற நீரியற்றும் பாகவத மகிமை கூர்ந்த தெனநாடோ றும்புகழ்ந்து பாராயணஞ்செய்தங் கியல்வதானார். (௩௩௭)

வேறு.

பரவரி தாசரொல்லாம் பயபக்தி செயற்குத் தக்க குரவர்தம் மடத்துக் கோர்சார் குடியிருப் பவனென்றேனும் நரஹரி நாமங்கேட்க நயந்தில னாகநாதர் விரவரு நரதேகத்தை வீண்செய் கின்றானேயென்று. (௩௩௮)

நம்மடத் தருகுசார்ந்து நமிற்கல வாமனானும் செம்மையுந் நிலனாய்ப்போத மருவதோ வெனச்சிந்தித்துத் தம்மனத் தன்புகூர்ந்தன் னான்றனைத் திருத்தவேண்டி அம்மடத் தமருநாளி லொருநினைத் ததரினோக்கி. (௩௩௯)

குடிமையோய் சுகமோ நீகொன் குடும்பமென் றவனைத்தாமே நெடிதள வளாவ வன்ன னிகழ்த்தின நெல்லாங்கேட்டு மடிமையி லுனதுவாழ்க்கை வழிகழிக்குங் காலத்தோர் கழிகைவிஞ் சுறச்செய் தாழிக் கரன்கதை கேட்கவேண்டும். (௩௪௦)

எனவலிந் துரைக்கக்கேட்டோ நெனக்கொரு கணப்போதேனும் தினமொழி வறுவதில்லை யெனத்திரு மாறமும் நினைதுறு பணிக்கண்ணேனு நிகழ்த்துதி நிரம்பவென்ன மனமனை விமக்கண் மாட்டே வாய்ந்தும் விவகாரத்தும். (௩௪௧)

நீருரை நாமங்கூற நேர்வுரு தென்று நாதர் ஒருதல் சிறிது செய்துன் னுவந்தவன் முகத்தைக் கையாற் சீருறத் தடவியன்னாள் நிருந்துற வொரு சுலோகம் நேருற வரைந்து தந்து நீயிதை யேனுந் தேர்தி. (௩௪௨)

என்றுதம் மடத்துக்கெய்தி யிருந்தன ரவனுக்காங்கே நன்றுமெய்ஞ் ஞானமேவி நாதர் நல்கிய சுலோகம் ஒன்றுறப் பாடமாகி யோர்ந்ததன் சாரத்தாசை துன்றுநீஇ மறுநாணாதர் சுகத்துறு மமையநோக்கி. (௩௪௩)

வந்தடி வணங்கிச்சாமி மற்றுமோர் சுலோகந் தீட்டித் தந்தருந் கென்றுவேண்டத் தகவொரு சுலோகம் பின்னும் முந்தென வெழுதி நல்க முகிழ்கரத் தினன்கொண்டேகி மைந்துறப் பாடஞ்செய்து மகித்ததன் சாரந் தேர்ந்தும். (௩௪௪)

குடும்ப ரகஷ்கமுஞ்செய்து கொண்டுநண் பகலிற் சென்று நெடுங்கதை வினவியல்லி னேர்ந்தரி கீர்த்தனங்கள் விடும்பரி சின்றிக்கேட்டு விவேகனாகி யதையோர்ந்து கொடும்பவங் கெடுப்போரன்பு கூர்ந்தவன் நனக்குப்பின்னும். (௩௪௫)

வினவேக நாதருங்கன் பாக்கியத்தா லேகோதா விரியென் றோர்ந்தீர் கனமேவுந் தவயோக ருமையொப்பா ரில்லையெனக் கழறக்கேட்டோர் மனவாய்மை யொருங்குபெற நீரியற்றும் பாகவத மகிமை கூர்ந்த தெனநாடோ றும்புகழ்ந்து பாராயணஞ்செய்தங் கியல்வதானார்.

சுகத்திர நாமந்தன்னைத் தாம்வரைந் துதவிநாளும்
நிகழ்த்துதி நீரிலாடி நியமத்தோ டெனம்ற்றன்னுன்
மகத்துவ நாமந்தன்னை வாங்கியவ் வகையே வாழ்த்தி
அகத்தெளி வுடன்மற்றெல்லா மறிந்தரி தாசனானன்.

(௩௬௬)

வேறு.

பன்னரும் புகழ் படைத்தவர் கோதூ பாயியென் றொர்மக னைப்பெறலாகிப்
பின்னரோ ரரியெனுஞ் சுதன்மேவப் பெற்றுமற்று மொருபெண் மகவீன்றார்
அன்ன புத்திரி தனைத்திகழ் கங்காபாயி யென்று பெயராக வழைத்து
நன்னர் மேவு மிரு பெண்களையுஞ்சீர் நன்னுறும் பதிகனாடி யளித்தார். (௩௬௭)
ஹரியெனும் புதல்வர், கல்வியின்றே யாறு சாஸ்திரமும் வல்லவராகப்
பெரிதியன்று மணமுஞ் செய்து வாழப் பெற்றபின்ன ரரிபண்டிதர் கல்வி
தெரிவுறுந்திற னறிந்துமதித் தார்சேரு மூரிலுளயாவரு மந்தப்
பரிசுகண்டதின் மிகுந்த பிமானப் பண்பராயினர் பிராகிருதத்தே. (௩௬௮)

ஆயவொண் கவிகள் கற்பதுமால் சீரான கீர்த்தன முரைப்பதுமர்க
மேயதத்தை செயலுக் குகவாராய் மேவுமக்களொரு மூவரிலினைய
சேயிராக வனையங்கு விடுத்ததுத் தேவிதன்னொடி ருமக்களு மேவப்
போயுயர்ந்த தலமாகிய காசிப் புரிய மர்ந்தன ரிராகவ னென்போர். (௩௬௯)

தந்தை தந்தை வயினன்பு மிகுந்து தகுதியான பணிவிடைகள் புரிந்து
வந்தையாக ஹரிகீர்த்தனை பாடமேவு போதிருகரத் திருதாளம்
சிறந்தை யன்பு பெருக்க கொடுகொட்டிச் சேர்ந்து பாடியொரு நாதர் புரிந்த
நிறந்தை தீர் கவிகள் யாவுமுணர்ந்து நிகழ்வ தாயின தெலரரு மறிந்தே. (௩௭௦)

நன்று நன்றினை யபிள்ளை செய் செய்கை நாதர் நாம நவிலத் தருவோரோ
என்று துன்று புகழ் கூறுவதாக வினைய பண்டிதொர் நாடனி னாதர்
முன்றுலவ் கடிபணித் தடியேற்கு முடிவின் ஞானவுபதேச மினிச்சீர்
ஒன்றுறும் படியனுக் கிரகிக்க வுண்ணயத்தி டொனவோ தினர்மாதோ. (௩௭௧)

மிக்க பாலனுரை செய்வதை நாதர் வினவியுட்களி மிகுந்தவர் செய்கை
தக்க தென்றுளம் விரும்பி யவர்க்குத் தகுதியான வுபதேச முரைத்தார்
தொக்கநாள் சிலகழிந்த பிணதர் துவளு மூப்புநமை நண்ணின தானம்
பக்கலிற் புதல்வரின்றி யிருக்கப் படுதென்னை மையது வன்மென வுன்ன. (௩௭௨)

காசியம் பதியடைந்தனர் மேவக்க ரிசிலாதவரி பண்டிதர் நேரோ
தேசின் வந்தடி பணித்துத் தில்லிற் சேரவேகொடு செலீ இயமரச்செய்
தாசில் பூசனைகள் யாவுமியற்றியன்பொ டுண்டியும் நுந்தவ மைத்தார்
பேசி மைந்தரொ டிருந்தனர் சின்னாள் பெயர்வதாக வொரு நாட னினாதர். ( )

மைந்தர் தம்வதன நோக்கி யெனக்கு வார்த்திகப் பருவம் வந்துள தானீ
இந்தவேலையி லெனைப் பிரியாதென் னிடையிருக்க வமையும் மதனானீ
தந்தமைந்தரி ருவரையும் விளங்கித் தலனிருக்க விடைதந் தெனுடன் சார்
நந்த னன்னுனைய லாதினி வேரார் நண்ணுகின்றனொருமுனவின்றார். (௩௭௩)

தாதை கூறு முரை தன்னை மதித்துத் தனையரான ஹரிபண்டிதர் தாதாய்
மேதை நீடான்மனம் வேண்டியவாறேவினைவுசெய்யிலுமுடன் றொடர்வுற்றென்
வாதை தீரவருவே னென மைந்தர் மற்றதென்னை யெனலும் பரரன்னம்
சூதை விண்ணெல் பிராகிருதத்துத் தோன்றுதல்களைத் தம்வாய்கொடுசொல்லல்

ஆனமற்றிவை விடுத்திழுவும் மோடமருதம் கென்மன மமையு மெனக்கேட்
டுன மற்றவ யோகர் சலிப்பின்றுண் ணைகத்துண் மனமொப்ப நடப்பேன்
ஞான மிக்கசுதனே யெனமேவ நன்கழைத்து நட்டத்தினி திற்றம்
தான முற்றன ருறநத்தபின் மைந்தர் தந்தையைத் தவி சுறத்தனி வைத்தே. ( )

வுடமொழித் கணுயரும் பிாபந்த வகைவினுவ வசனித் தனர்வந்தார்
கிடமுறத்தின மிவாறு நடத்தத் திகழுமரினுவ செவ்வியர் யாரும்
மடனிடைப் பழியமார்க்க மகன்றோர் மார்க்கமேவிய தெனத்தினி யுற்றார்
தடநிரப்பினம் ஐரிலொரோழைத் தையல்பார்ப் பனிதனோய்த புதற்கே. (௬௭௭)

வேண்டி. னொரு சகத்திரமானவே தியர்க்கன மிடப்பினி தீர்ந்தான்
தூண்டினுன மிடப்பொருளினிற் சோர்வுகொண்டு சிலநாள்கொடாலைத்தான்
நண்டி. னுடனது சற்குரு வின்பா லெய்தி வந்தனைசெய்தெண்ணிரப்பத் [வே
தெண்டி. னுடைய பினிக்குமுன் வேண்டுஞ்செய்கையைச்செவிரிப்பினன்செவ்

பொருளிலாமை கொடுதும் மடியென்முன் பூண்டநல்வித தமோம்ப விலாமை
தருவதேயிது தனக்கென செய்கேன் சாமியென்று தனரத் தவர்தாமும்
கருணைகொண்டு மடவாய் சுருதிக்கட் கட்டுரைத்த தொருபாய் மொர்நூறு
பருணிதற்கு நிகராவனொர்வேத பாடகன்னவ நொர்ப்பது நூறாறல். (௬௭௭)

நிகர வெய்துவ னோய்க் கியகர்த்த நிகழுமற்றிவ னோராயி ரமானால்
தகவொ னாந்தினை யும்வென்ற வனுவன்ற குஜிதேந்திரிய னாயிரமாறல்
அகல்கொள் வையக மளந்தவ னன்புற வனந்தநலவன்ப ரில்மிக்கோர்
இகழ்வினா தரவொரு வருணச்சோறிதிதி வேண்டுகை யுனக்கினி தெய்தும். ( )

அன்றியும் பெறுதி வேண்டுவ வெல்லாமயர்தி போதிபென வகமகிழ்வாகி
நன்றிசொல் குருவை நன்குவணங்கி நாதர்தம்மட நயந்து புருந்து
முன்றினின் றடிபணிந்து துதித்தான் முன்புகொள் விரதமுற்ற மொழிந்தான்
ஒன்றியென் மகனிடத் துறாமேவ வுய்க்கிலெய்து வெனெனப்புக வுய்த்தார். ( )

நாதராவவரு நாரியைநோக்கி நற்குணத்த ரரிபண் டிதொற்றை
நீதமேவி நலனை தருகாசி நீடியாத்தினா புரிந்தபி னெற்கும்
ஓதனங் கொளுவ தில்லை யெனப்பே ருறுதிகொண் டெறகிற் றொனவோத
மாதரங் கவன்மிகப் பரிதாபம் வாய்ந்து நாதரடி வந்துவணங்கி (௬௮௨)

தும்மகற் குளமிரங் குதவில்லை துவவினன் கருஞ்சுரந் தினினீளோ [தத்
செம்மையுற்ற வென்தெண்ண நிரப்பத்தேடல் வேண்டுமென வாடல் கொடோ
தம்மனத் தருஞ்சுரந்தொரு நாதர்தனையர்தம் முகம்விரும் பினர்நோக்கி
அம்மனைக்கு நிகரான விமாதி னகமகிழ்ந்திட வியற்றுதல் வேண்டும். (௬௮௩)

நீயுநின் மனமிசைந் துறையென்ன நெடியகாசிதனி நேர்ந்தது வீணே
போயதென்ன மகனே யிவளில்லம் புக்களிப் பனவெலாங் கொடுநீயே
நேயமோடுதி யேலவன் வந்துநின் கருத்துமிவடன் குறையுஞ்சீர்
ஆயதென்ன மிசைவேனென நன்றென்ற வரிசைத்தனருளம் பிசகாமல் (௬௮௪)

மறுதினத்தி லரிபண்டிதரத் மாதர்வீடு புனலாடூன் சென்றே
அறுசுவைக் கறியோடன்ன மமைத்தார வடரும் பொருளனைத்து முறக்கொன்
டுறகவென்றுதனி நாதரா மேவவுடனழைத்து வருவழி யிடையன்னுள்
தெறுவினைப் பரைநூர் தம்முகநோக்கித் தேவரீ ரினிதுணற் கொருநானே. ( )

நல்லநல்ல பலகார மமைத்தேனா னிடப்பெரிது நீருணவேண்டும்
அல்லனா னகலவென்னலு நாதாங்கு நான் மிசையு மமயமதிற்சீர்
புல்லலான பலகார மனைத்தும் போடுகென்றவன் பொருந்துறவந்தார்
இல்லமேவவுசி தாசனமிட்டல் கினிதிருத்தி யுபசார மிழைத்தான். (௩௮௬)

தந்தையுண்ண ஹரிபண்டிதர் தாமே தங்கரத்தறு சுவைக்கறிசோறு
முந்தறின்று பரிமாற மிசைந்தார் முகினிறத்த னடியா ரதுபோதில்
அந்தநாரி பலகாரமெலாமிட் டான்வினாந்த வையுமுண் டனராக
மைந்தனா ரதுதெரிந்து சினந்தம் மாதைநோக்க வவர்மா முகநோக்கி. (௩௮௭)

சாமிநீர்தயை புரிந்தருள் கென்னத் தானுரைத்தனன் பிதாத்தபு செய்கை
ஆமிதைப்பி னருசாவுவென்ன னுவங்கடங்கியுறு கின்றனராக
நேமியானடிய ருண்டுகரங் கானி மலராயொருதமகன் முகநோக்கித்
தோமிலாதபடி யெச்சிலை மாற்றச் சொல்லினா ரவர்செயத் துணிவுற்றே. ( )

அந்தவோ ரிலையை யங்கைகொ டேகியது கிடத்துழி யெறிந்தவர் மீண்டு
வந்தமைந்த தலசத்தி முழுப்போர் மற்றுமோரிலை கிடந்தது நோக்கு
விந்தகொண் டதைபுமங்கை கொடெய்திவெளியிலேவிழுவெறிந்தனர் மீண்டு
முந்தவந்தவ ணடைந்தெதிர் நோக்க முன்பு போலிலை கிடந்தது கண்டார். ( )

அதையு மங்கை கொடுபோய் வெளிவீசி யணுகி நோக்கினர் பழம்படியாகச்
சினதவிலா திலைகிடந்தது தீரத்தீர்வுசெய்யினு மனேகமதாக
உதயமா தலையறிந்து கைகால்க ளுறவருந்தி மிகவுட நடுமாரி
இதயநொந்தி வராயித்தனை நாளாயீசனம்சமென வெண்ணகிலேனே. (௩௮௮)

உலகமோதலையு முன்னகிலாமலுற்ற குற்றமிக வுண்டென வெண்ணிச்
சலசலோசன னடிக்கினி தன்பு தந்திருந்தொரு தந்தைதனக்கோர்
அலகிலவந் தனைபுரிந்து கணீரோ ராறுபோல் வரவுமஞ் சலிசெய்து
நிலவநின் றுலக குருவெனலாக நிறையுதம் பெருமை யறிகுலனந்தோ. (௩௮௯)

கல்வியா லெனைமதித்திது காறுங் கருவமுற்றவென துறுபிழையெல்லாம்
வல்வினைப்பகைஞரோபொறகொண்மெனமிரங்கியருள்செய்ம்மெனவேண்டச்
செல்லவநாரணனதன்பர் வினாவிச்சிறியமென் னகைசெய்தென் சிறுவாரீ
இல்விராவுமிலை இத்தனையுங் கொண்டேகி யேகிமிகவெய்த்தனையன்றே (௩௯௦)

இனியிராதி விலைகொண் டெறிவுற்றா லென்றுகூறலு மெடுத்தெறி வுற்றே
புனிதமாக வவிடஞ்செய்வந்தப் பூவைசந்தன சுகந்தமடைக்காய்
பனியமென் மலர்தரக்கொடு நாதர்பணி மடக்கொடி தன்விடை பெறலாகி
நனிதருந்து மகனோடு மடத்தை நண்ணமேவு மரிபண்டிதர் சொல்வார். (௩௯௧)

ஐயநீர் முனொனக் கருளிச்செய்ததை விடுத்தது பிராகிரு தத்துச்
செய்தமைந் தவைபடித்து முரைத்துத் தினமுமாலரித னுமமிசைத்தும்
உய்வதானபடியே யினிதென்று முநடத் துதினொனத் தனியேண்ட
நையலென்றவை நடத்துதலானாந் நாதர்மைந்தரும் வினாவியிருந்தார். (௩௯௨)

வேறு

அவ்வுருக் கருகொரு கிராமத்திற் கணக்கனென லானபார்ப்பான்
தெவ்வான மிழையி லகப்பட்டவனுக்குப் பிறந்த சிறுவர்தம்மில்
செவ்வாயி னுரைபேசா ஐமையனா யொருசிறுவன் செய்ததொன் பாணன்
மவ்வானே பேசுவதில் லவனையின்மவன் வருந்தி யிடும்பைகூர்ந்து (௩௯௩)

ஈண்ணியமும் புகழுமும் குண்டென்று விடுத்து மனைபோன பின்பு ஈண்ணியவு மைப்பிள்ளை தாய்தக் தைகளை நாடான் மடத்தி னண்ணி உண்ணியவுண் றெகாலத் தொருதினத்துத் தமர்ப்புண யுருற்றி மானை ஈண்ணியவுண் ளத்தினரா யேகாந்தத் தினிதிருக்க வெழிலிராமன்.

தனியைழைத்துச் சகலமறை வேதியுமும் புனடசூழத் தருவித் தன்னூர்
முனையெனக்குப் பரந்தாம மேவுநாண் முற்றியது முனைக்காண் டத்துப்
புனைவுத்துங் குறைவெல்லா நிறைவேறப் புரிந்தெவரும் போற்றலாக
வடிவவுத்துத் தரகாண்ட வராயுமென லேகணிமைக் கூடுதார். (ககக)

இதுபுதுமை யெனமகிழ்ந்தார் மறுகினததிற் பார்தாம மேகநாதர்
கதுவுறுவ லெனக்கேட்டுச் சாதுஜன றொருங்குவந்து கலந்தாநாக
விதுமுகச் சுந்தரநாதர் மறுகினத்து விழுவேலை விட்டலன்றன்
புதுமபதங் களைப்போற்றி லீணை தாளங்கன் கொண்டு பாடியாழ., (சாக)

ஹரிதாச ரஜினவரும்வந் தழகுழப் பகவநுமங்கள் வாழ்த்திப்
பெரிதாவ பீர்மலர் சந்தனம் பனிநீ ரிறைத்தனர்கள் பெருகக் கோதா
விநாடிப் பல்லியங்கண் மிகமுழங்கப் பிரிவோர்த் மெலிவுதீர்த்துப்
புரிதீமைக் கலிகாலத் தெதுவேத சாரமெனும் பொருனென் லீலோல், (சாட2)

அச்சுதன்ற ஞமசங் கீர்த்தனமே யென்றெவரு மறிவுறப் போகித்து
மெச்சுறஜீ வகாருணிய மேவியுறை வீனொனவுங் விளம்பிப் போற்றி
நச்சுறுபாங் பணையாற்கு மங்கனா ரதிசெய்து நகிதீரத்தில்
கிச்சுவளர் வேதியர்க்குத் தீர்க்கவந் தனம்புரிந்து கிளர்ந்து நீரில்.

(சாரங்)

இடையளவு மிறக்கிவின்று திருமாவிலே யிதையத்து எரிருத்திப்போற்றி
ஆடைவறுவது தாயினர் பரந்தாமம்வாய் திருநாமங்கள்வாய்த்த
மிடைவதுகண் ளெசகல சஜ்ஜனரும் பரிதபித்து வேதமோதும்
நடையடைவே நாதர்சீர் ரத்தைக்கோ தாவிரின் னதிதிரத்தே, (சாசு)

Argo's 2nd and 3rd Laysan Camps. Dr. Williams says the

மைந்தரரி பண்டிதராற் றகனஞ்செய்வித் தியற்றும்வகை யெல்லாஞ் செய்
தந்தமறு தினத்தெலும்பு களையெடுக்க வதின்முனைத்தோ ரச்சுவத்த
முந்தவெழு வதுகண்டு வியந்தேக நாதரிதாய் முனைத்தாரொன்று
தந்தமனங்களி சிறந்தங் குக்கோயி லொன்றியற்றித் தகுதியாக. (சுரு)

நாதர்திருப் பாதுகையைப் பிரதிட்டித் தெல்லாரு நயந்து பூசித்
தாதரம் விஞ்சினராகிப் பகலிடைப் புராணகா லக்ஷேபஞ்செய்
தேதமற விராத்திரியி லரிகீர்த்தனம்பலவு மிசையிற் பாடி
மாதவங்கள் புரிகின்ற ரின்னமுந் தேர்ந் தறிமினுயர் மதிவல்லோரோ. (சுரு)

ஏகநாதசுவாமிகள் திருவடி களேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் கூக-க்கு செய்யுள் கூகூகூ எடு

முற்றிற்று.

இவ் ஏகாதிகேதனாலும் பன்னாளுக்குப் பிறவும் அநாதைகளைத் தவிர்த்து
நன்றி செய்யலாம். சிந்தனைகளைத் தவிர்த்து அவர்களைத் தவிர்த்துப் பிறர்களுக்குத்

- பிறர் துயர் காத்த நண்ணப் பந்தல்போர் மடமியற்றம்.
நறுமலர்ச் சோலைவாவி யாவிரிஞ் சூதறி நண்ணும்
மறுவற விலங்கிற் குண்டமாகி லேறுபத் தலாவி
பெறவில்லை கொடுத்துக் காத்தல் பெண்மணம் புனர நல்கல. (௨)
- இன்ன முப்பத்தி ரண்டிலியல் வனவேற்பச் செய்து
மன்னுறிற் பாவந் தேய்ந்து வளரு மெய்ஞ் ஞானந்தன்னால்
துன்னுறும் பிறவி வெந்நோய் தொலைந்து நம்பாண்டிரங்கன்
பொன்னடி புருதலாகு மெனவிசைவுறப் போதித்தார். (௩௬)
- கனவனார் புகலக் கேட்ட கற்புடை மனைவி யாரும்
குணமிரு கருணை கூர்ந்து குவலயத் துயிர்கட் கெல்லாம்
உணவுற நடத்திவந்தாரு ஞற்றுறு நாளின் வீட்டில்
அணவுறு பசுக்க ளெல்லாமற் தனர்ச் சுளித்துப் பின்னும். (௩௭)
- உளதன் தானியங்கள் யாவையுமறமு ஞற்றிக்
கிளரணி யாடையும் வீற்றற நெறிகெழும லாலே
வளர்பொருளின் மையாக வருந் துதலின்றி நாளும்
துளவணி பாண்டிரங்கன் றுதிபல புகன்று கொண்டி. (௩௮)
- பதிமகன் மனைவியோடு பலபிரயாசைப் பட்டும்
அதிதிகள் பூசைசுன்னு ராயவர் வைகு நாளில்
மதிசுல திலகனான மாலவர் திடந்தேறிந்து
துதிசொன்னாரன் கோஜிபோத லேழுனர்த் தோன்ற நின்றான். (௩௯)
- கண்டவர் பாண்டிரங்கன் கழற லைக்கொண்டு போற்ற
விண்டிவங் கருணைசெய்து விலகின பின்புகண்ட
தொண்ட ரோடரி தினந்தாஞ் சென்று பாதத் தொழற்குப்
பண்டரி புரத்திற் கேடும்போது தம்பன் னியாரும். (௪௦)
- செலவுக்கு வேண்டலான பொருள் சிறிதேனு மின்றி
நலிவுற்று மனம்வருந்தி நன்குடித் துடையு மின்றி
மெலிவுற்ற கலையினோடு விறகு விற்தேனு மேமம்
நலமுறக் கொண்டுநாளைத் துவாதசி நடத்து கிற்பாம். (௪௧)
- என்றெண்ணிச் செல் லுமார்க் கத்திடை விறகுகள் பொறுக்கி
நன்று தன்றிலை மேற்கொண்டு நாதன் பண்டரி புரந்தாம்
சென்று நீண்மறுகில் விற்றுவருபொருள் செங்கை கொண்டு
மன்றலந் துளவமாலே மகிழ்ந ரோடுற வருத்தி. (௪௨)
- நதிமதிப் பாகைவந்து நானஞ் செய்தற்குச் செய்யும்
விதிசொன் சங்கற்பஞ் செய்ய வேகி யன்றனக் கோர்க்காசு
துதியொடு கொடுத்துப் போற்றித் துளவயீர்நி வேதனங்கள்
மதிவிலையோர் காசுக்குள் வாங்கிச் சன்னிதிக்கு வந்து. (௪௩)
- விட்டல மூர்த்திதன்னை விழைவொடு பூசைசெய்து
கிட்டினர் தழுவிக்கொண்டு கீழ்ப் பணிந்தெழுந்து போற்றி
முட்டிலாதன்றி ராச்சென் முழுதரி தாசரோடு
மட்டில் கீர்த்தனைகள் செய்து வந்திதனார் கண்ணிழித்து. (௪௪)

விடிபொழுது தெழுந்து சென்று வித்துத்தண்டன் தனி ஸீராமு.
மடிகொளும் பொழுதுமாண் கோழிபோதலே மனைவியாரா
நெடிதறு நோக்கியின்று நிரப்புவேதியர் பூசைக்காம்
படிபொரு ளிலையே யேதுசெய்வது பகர்தி யென்றார்.

 $(2\bar{w})$

மிகுந் நரஃதுரைப்பக் கேட்ட மனைவியர் செலவு செய்து
மிகுதியால் காசுத்து வீசுநாச் சேர்மா வாங்கித்
துகிலிடை முடிந்துநாத ஞர்கரங் கொடுக்கத் தொண்டர்.
ஜெகபதினைத் துதித்துச் செங்கை கொண்டங் கிருந்து.

(25)

அதிசுவைத் தாயவுண்டி யருந்து வேதியர்க ளிந்தச்
சிறுசுவை மாவைக் கொள்வரோ வெனச்சிந்தை செய்தார்
உறுபொழு திவர்தம் முள்ள முணர்ந்த ஸ்ரீ பாண்டேரங்கன்
மறுவிலா விருத்த னான மறையவன் வடிவங்கொண்டு.

(22)

தலையிலே பழைய குல்லாத், தயங்குறத் தழைக்கக் கொண்டு
கலையிலா தனாக்குத் கோவணத் தொடுகட நடுங்கி
அலைவுறத் தொண்டர்தம் பாலணு கினண் மெள்ள மெள்ளத்
தொலைவில் சீரன்பர் தம்மை நோக்கினுண் சொல்ல ஹற்றான்.

 $(2, \sqrt{2})$

நீர்வெகு நாளெனக்கு நிரப்பறத் தருதலாலே
சார்தரு நானு மன்னம் புசித்திங் குச்சார்ந்து மக்கே
ஏர்பெற வாசுகிற யிருக்கின்றே னிந்தவூர்க்கு
நேர்பவர் செல்வருக்கே நெடும்பொருள் கொடுப்ப தன்றி.

(25)

தினனா மெனக்குச் சோறு மிடுகிலர் சிறிது மத்தால்
போனக மீன்றி நாளும் புழுங்குறு மெனக்கு தும்பால்
ஆனதோ ருணவே தேனுமரு ருதினொன்று கூற
ஊன மிலன்பர் கேட்டங் குவனககொண் டென்ன லாளுர்.

(25)

வேறு.

இம்மாவையைய மெனவாங்கி புண்ண வெதிர வார்கள் யாரி ளுலகில் செம்மா மலர்க்கு ஞானவறாள் விளங்கு திருமாற்பனே யிவ்வடிவின் நம்மா டடைந்த தெனவே முடிந்த துகின்மாவை நாணமிகவே அம்மாத வப்பன வணங்கை பெய்துத் தமதங்கை கூப்பி யறவறார்.

(உக)

உமதங்கை பெய்த வெறுமாவை யன்றியுள் தேதுமில்லை யுதவற்
கெமதன்பு கடரவரு நாடோ றீரினி துண்மி நென்ன வினவிச்
சமதங் கொடந்த மறையோ லுக்கத்து தனதங்கை கொண்ட முதுநுந்
தமதன் பினீயு மிது நேர்கிலாது சலியன்மி நென்று புகல

(உள்)

தருமன் பரிந்த வெறுமாவை மண்டபக் வுண்பொன்றல் சதமோ
வருமிந்தவே தமறையோ னொனத்த மனதின்க ணுன்ன மறையோன்
உருவங் கொள்வேத் முதல்வன் நெறிந்தி துதவன்போ யிடையான்
கருதுங் கணின்னு தலம்வாய்கி லாததின மென்று முன்பு கழறி.

(2.2)

இவ்விதத்திலே நலடை தட்டியட்டி தீனயுண்ப னென்று புகலத் தவற்ற நவனப்பர் மகிழ்வா யடுப்பி லெரிமூட்டல் கண்டு தலைவன் நவமிக்க தானமதி துண்ட மூழ்கி நனைவுற்ற தூசினுடனே அவிடத்திலேநல டைதட்ட லாகவறி வற்றுருக்கு மணியும்,

(25)

ஆயிரம் பேரையு மாய்ந்தெண்ணிக் கொடு
மேயின போதொரு விருத்த வேதியன்
ஆயிந்த வன்பனா யழைத்துக் கொண்டவன்
போயினன் பண்டரி புரத்து நாசனே -

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவை

போன பின்பிவர் தமைப்புறத்திருத்தி நீர்
மேனனி வினைவினோதங்கள் காண்கெனத்
தானகம் புருந்தத்தத்தன் மிக்கோனைக்கண்
டானவென்பகிக் முதளித்தி யென்றனன்.

(சு௨)

என்றலு மிங்கமூ தீருவோரில்லை
துன்றுதி நீபுறத் தென்று சொல்லலும்
நன்றொ ராயிர வர்க்குநல்கு மிவ்விடை
இன்று சோறென லுனக்கேற்கு மோவென்றான்.

(சு௩)

நாதனஃ துரைத்தலு நல்குவோன் கணக்
கேதமின்ற யினபின்ன டொய்தினை
நீதனியே யுறினின்னைப் போற்பலர்
போதுவ ராதலாற் போபு றத்தென்றான்.

(சு௨)

என்பதற் கிசைகிலா திறைவ னுன்கிழ
வன்பசி மிருந்துளேன் புறத்து வாய்த்திலேன்
அன்பக மென்றங் கோரிலைக் கண்ணமியே
துன்புற விருந்தனன் சோற ருந்தவே.

(சு௩)

கண்டுமா தனமுளோன் கடுஞ்சி னத்துடன்
அண்டு தன்னுழி யுர்தமை யழைத்திவன்
மிண்டுசெய் கின்றனன் வெளியிற் போக்குமின்
தண்டு கொண்டடித் தெனச்சாற்றி னாரோ

(சு௪)

சாற்றலுங் கிங்கரர் கிழவன் றானையும்
ஊற்றமில் கையையுஞ் சிகையை யும்பிடித்
தாற்றலி னுரப்பின ரொடுத்து வந்தயல்
ஏற்றின ரிட்டன ரிரக்க மின்றரோ.

(சு௫)

வெளிப்புறத் திடுதலும் விமலன் மெள்ளவே
களிப்பில நெழுந்துடல் களைக்கச் சென்றனன்
தெளித்திவ னாயிரம் பேருஞ் செவ்வையாய்த்
தளிர் த்துணப் போசனத் தந்தபோதிலே

(சு௬)

சண்டமா ருதம்வந்து தாக்கி மண்டுகள்
மண்டவோ தனமெலாங் கெடுத்து மாற்றலும்
உண்டிலர் மறையவ டொன்றுந் தாமெழுந்
தெண்டிசை மருங்கினு மேகி னாரோ.

(சு௭)

இவையெலா நோக்கியங் கிருந்தபோதலே
நவையறு முகந்தனை நோக்கி நாயகன்
செவையினீ கண்டின திறத்து லோகமா
மெவையு மாகுல மிகவிசைத் திருத்தலே.

(சு௮)

அல்லது தீனரை யாத ரிப்பவர்
இல்லையீர் நன்மன மிசைந்து ளீடொன
வல்லையினும் வெறுமாவை வாங்கினேன்
ஒல்லையி னடைசுட்டி மன்பொ டுண்டனென்.

(சு௯)

திருமயிலைவாழ்விருந்திரம் 1880-யோர் இவ்வாறாகும் மணவிரும்.

எனவுரை பண்டரிக் கிறைவன் வார்த்தைய
மனநல ரானமாண் கோழி கேட்டுநின்
றனதுமா மகிமையை யறியத் தக்கதோர்
கனமுளோர் யாரொனக் கைகள் கூப்பினார்.

(ரும)

துதிபல புகன்று தாடொழுது தொல்லைமால்
அதிபிரி யத்துடன் விடைய எரித்திட
வதிதரு தாமணஞ் செல்ல வந்தனர்
பொதிதரு வனத்திடைப் புக்க போதிலே.

(ருக)

தாகமிக் கின் புனல்பெருகத் தாம்பெறார்
ஆகமற் றங்ஙன மடைத லைத்தெரி
மேகமொத்தவ னுருக்குமணி மின்னெடு
வேகமுற்றவர் குலவேட மேவியே.

(ருஉ)

வருவழி தனிலொரு மீனையுஞ் செய்துகொண்
டிருவருந் தயிரடை யினித மைத்தவர்
மருவுறு மனையொடு வருதல் கண்டீர்
பொருவுறு பண்டரி புரத்தின் மேவியே.

(ருக)

மீளரி தாசரா தலினெம் வீட்டிலும்
தானற வெய்தியாந் தருவ துண்டுமிந்
நான்பலித்திரம் பெறவெமக்கு நல்கிலும்
ஆள்பதி சென்மினென் றடைவிற் கூறினான்.

(ருச)

அவ்வுரை போதலே மனத்த மைத்துநீள்
இவ்விடை மனையொடு ஐனங்க ளோபெற
ஒவ்வதல் யாமொரு நர்நு மோர்ந்திலேம்
எவ்வியல் புதுமையென் றிசைந்து சென்றனர்.

(ருரு)

சென்றந்த மனையிடைச் சேர்ந்தி ருந்தவர்
நன்றுறத் தருவன மிசைந்து நண்ணுசோர்
வன்றவண் டர்ந்துசெல் வதற்க மைந்துசெல்
கின்றவர் திரும்பினோக் கினரிற் கண்டிலர்

(ருசு)

வன்னிது புதுமையென் றெண்ணி யாம்புனல்
உன்னியே வருவது தெரிந்தவ் வுத்தமன்
பன்னியோ டிவ்வயிற் பயின்று தீர்த்தனை
மன்னிய தாகத்தை யெனம் கிழந்தனர்.

(ருஎ)

தாமும் தம்பன்னி யுஞ்சகங் களுக்குயி
ராமந்த நாதினை யன்பு மிக்குறப்
போமந்த வழிதொறும் புகழ்ந்து கொண்டுபோய்க்
காழ்ந்து தாமணங் கலந்தி ருந்தனர்.

(ருஅ)

வேறு

தொல்லை மாலரி தாசரோர் தினந்தங்கள் சோளக்
கொல்லை காத்தன ரிருப்புளிப் பறவையின் கூட்டம்
ஒல்லை வந்து தின்றிடச் சிறிதோட்டி லருவப்பார்
எல்லை யில்லவ னுறைகின்றா னெவ்வு யிரிடத்தும்.

(ருக)

தொல்லை மாலரி தாசரோர் தினந்தங்கள் சோளக் கொல்லை காத்தன ரிருப்புளிப் பறவையின் கூட்டம் ஒல்லை வந்து தின்றிடச் சிறிதோட்டி லருவப்பார் எல்லை யில்லவ னுறைகின்றா னெவ்வு யிரிடத்தும்.

ஆதலாற் பசிபறவை கடர்தனன் றுமென்
மேத மின்றியங் குறுமவர்களுக் கெலா மின்பாய்ப்
போதருங் ககிர்தந்துள மகிழ்வறப் புரிவார்
மூரீ தரன்றிரு நாமமே வாய்சொலத்தி கழ்வார்.

(௩௩)

இருக்கு மவ்வுழைத் துணைவியா நுணவுகொண் டெய்தித்
சுருக்கி லன்புட னூட்டினபின் பவர்துணி வாய்ப்
பெருக்கி னீவதும் பறவைகடி பதும்பேணு
துருக்கு மன்புடனு றுவதுந் தெரிந்துகொண் டொப்பார்.

(௩௪)

ஜயநீ ரிங்கு வினைவதெல்லாம் பிறர்க் களித்தால்
செய்ய கோலுடை யரசற் கெப்பெடிப் பொருள் செல்லும்
நையலின்னி நாமுண்ப தெப்படி நனிநயவீர்
உய்யவேண்ட லீனொனக் கடிந்தோருரை யுரைப்பார்.

(௩௫)

நண்டி ருந்து நீரினி துந்தங் கைக்கொ டவீரோல்
பாண்டிரங் கன்ற ணையுண்டு மக்கெனப் பகர்ந்து
வேண்டுகொண்டு சென்றார் தமதில் லிடைமேவத்
தூண்டு மன்பின ரிருந்துழி நடந்தது சொல்வாம்.

(௩௬)

இணையில் பண்டரி செல்கின்ற யாத்தினாக் காரர்
அணைவதா யவர்தம் முகநோக்கி நீரநாள்
உணைவ தின்றி யெங்களுக் குணவுத வினீரும் போல்
துணைசெய்வோ ரொவொனப் புகழ்ந்திடு தலுந் தொண்டர்.

(௩௭)

அம்ம விங்கிவர் மூரீ ஹரி தாச றொன்றன்பு
விம்ம மற்றவர் தரன்பணிந் தேத்தினர் வியந்து
தம்மை யிங்குறப் பெறுவதற்கென் முன்னை நோற்றேன்
செம்மை சான்றவோ யெனப்பல் படி செப்ப

(௩௮)

கேட்ட மற்றவர் தம்மிலோரந் தணன்கிட்டி
வாட்ட மற்ற நல்லன் பினரோயெனவாழ்த்தி
சுட்ட முற்ற சோனக்கதிர் களில் சிறி தீந்தால்
நீட்ட முற்ற வென்பசி தெறுமெனறன னீன்று.

(௩௯)

போதலே யவன் புகன்றது கேட்டு நங்கையால்
நதலோ தகாதில் லவன் சொல்லினு லென்று
கோதி லீரும் தங்கையால் வேண்டுவ கொண்மின்
பேதமின் றெனக் கூறின ரின்மை பேணுராய்.

(௪௦)

விடைகொண்டங் கவன் வேண்டுவ வினாவினிற் கொள்ள
அடையும் யாவரு மன்பனா வேண்டின ரடித்துத்
தடையிலா தெமக்குங் ககிர்தந்தருள் வீரோல்
மிடையும் புண்ணியம் விமலன்ற னருளுமென் மேலாம்.

(௪௧)

என்றுகூறுவோர் தமக்கெலா மின்னுறா யியம்பி
நன்று வேண்டுவ கொண்மென வுரைத்தனர் நயந்து
துன்றுவோ ரொலாம் புகுந்தனர் சோனக் கொல்லைக்குள்
அன்று வானமது வனம்புக்க தேயாக.

(௪௨)

மாண்கோஜிபோதலேசரித்திரம். பண்டாரிசெய்வோர் தமக்கெலா மின்னுறா யியம்பி நன்று வேண்டுவ கொண்மென வுரைத்தனர் நயந்து துன்றுவோ ரொலாம் புகுந்தனர் சோனக் கொல்லைக்குள் அன்று வானமது வனம்புக்க தேயாக.

கதிர்களென் பனசிவ மில்லா துறக் கண்டு
முதிர மானசக்குத் தக்க கொண்டே கினர் மொய்த்தே
எதிரி மொய்து வேராயாவருங் கண்டு மற்றிவருக்
குதிந்தலாயிற்றுள் றுணர்வென்ப தாயின சொருங்கே.

(எடு)

விரக்தி யுற்றன ரிவனொலாய்ச் சிலர் வியப்பப்
புரத்தி லுற்றவர் பற்பல புகலப் போத லெதாம்
தரத்தினம் மகன்முதலினர் நமைப் பழிசாற்றி
உரத்து றுற்றுவரஞ் சொன்னார் செலா துறைந்தார்.

(எக)

கொல்லை மாட்டுறைந் திடவிவர் குமரனார் குறித்து
வல்லேவந்து சோளக்கதிர் யாவுமாய்த் துறுமல்
வெல்லை கண்டுளத்த றுருடனோர் புறத்தி ருக்கக்
குல்லமாலையான டியவர் குமரரை நோக்கி

(எஉ)

நக்கடா முணவீட்டிடுந்தேன் பிறரினையத்
தாக்கியே கொளத்தக்க தாந்தன்மை போற்றாரா
தாக்கு மப்பொருள் பிற ரபகரிப் பதாயமையும்
தீர்க்க மாதலாற்றே டிறும் பொருளெலாஞ் சிறக்க

(எங)

நல்ல பாத்திரத்து தவினான ளினைநாய கன்றன்
வல்ல தாந்தமயக் கிடமதா யமைவனா மைந்த
சொல்லலான வீதறிகிலா தேன்று யரத்தைப்
புல்லலாயின யெனமனந் தெளிந்தனர் புதல்வர்.

(எச)

தந்தை தான் களிலுடன் பணிந்தெழுந்தனர் தாழ்ந்தே
எந்தை நீர்நமதில் லிடைவருக வென்றியம்பி
முந்தை யாதரங் குறைவிலராயக முந்திச்
சிற்தை நைகிலர் தாய்க்கு மற்றவை யெலாந் தெரித்தார்.

(எடு)

மைந்தர் கூறிய வகைவின வியம மதாயி
அந்தமில்லவ னானை வைத்திருந் துந்தம் மன்பர்
சிற்தைசெய் கிலா தீதலைவிடாது செய்திறந்தான்
விற்தையென்று கொண்டுள மிகக் களித்தனர் விரும்பி.

(எசு)

அன்ன கொல்லைக் கேழ்விராகனந் தீர்வையையளித்தற்
கென்ன செய்வர் மற்றிவனானச் சிற்தையு ளினைந்து
மன்னலாகிய பின்னர்வாய் தாக்கொள்வோன் வந்து
முன்னர் நின்றமாண் கோழியைக் கேட்டனன் முயன்று.

(எஎ)

ஆய தாசரு மகத்திடை மூன்று விராகன்
மேயதாயதைக் கொடுவந்து தந்துநால் விராகன்
சேய தின்றிநானைக்கு நான் செலுத்துவே நென்னப்
போயி னன்னவன் போனபின் போதலே யென்போர்

(எஅ)

அந்தவூரி னாகாயி யென்றுரைக்கு மந்தணிபால்
வந்துநால்விரா கன்வட்டிக் காய்வழங்கென்ன
முந்துமற்றவ னானைக்கேவேனென மொழியச்
சொந்தமாமனைக் கெய்தின ரிருந்தனர் துணிவாய்.

(எக)

சுருதிபக்தலீலாமிர்தம்
புரத்தி லுற்றவர் பற்பல புகலப் போத லெதாம்
தரத்தினம் மகன்முதலினர் நமைப் பழிசாற்றி
உரத்து றுற்றுவரஞ் சொன்னார் செலா துறைந்தார்.
கொல்லை மாட்டுறைந் திடவிவர் குமரனார் குறித்து
வல்லேவந்து சோளக்கதிர் யாவுமாய்த் துறுமல்
வெல்லை கண்டுளத்த றுருடனோர் புறத்தி ருக்கக்
குல்லமாலையான டியவர் குமரரை நோக்கி
நக்கடா முணவீட்டிடுந்தேன் பிறரினையத்
தாக்கியே கொளத்தக்க தாந்தன்மை போற்றாரா
தாக்கு மப்பொருள் பிற ரபகரிப் பதாயமையும்
தீர்க்க மாதலாற்றே டிறும் பொருளெலாஞ் சிறக்க
நல்ல பாத்திரத்து தவினான ளினைநாய கன்றன்
வல்ல தாந்தமயக் கிடமதா யமைவனா மைந்த
சொல்லலான வீதறிகிலா தேன்று யரத்தைப்
புல்லலாயின யெனமனந் தெளிந்தனர் புதல்வர்.
தந்தை தான் களிலுடன் பணிந்தெழுந்தனர் தாழ்ந்தே
எந்தை நீர்நமதில் லிடைவருக வென்றியம்பி
முந்தை யாதரங் குறைவிலராயக முந்திச்
சிற்தை நைகிலர் தாய்க்கு மற்றவை யெலாந் தெரித்தார்.
மைந்தர் கூறிய வகைவின வியம மதாயி
அந்தமில்லவ னானை வைத்திருந் துந்தம் மன்பர்
சிற்தைசெய் கிலா தீதலைவிடாது செய்திறந்தான்
விற்தையென்று கொண்டுள மிகக் களித்தனர் விரும்பி.
அன்ன கொல்லைக் கேழ்விராகனந் தீர்வையையளித்தற்
கென்ன செய்வர் மற்றிவனானச் சிற்தையு ளினைந்து
மன்னலாகிய பின்னர்வாய் தாக்கொள்வோன் வந்து
முன்னர் நின்றமாண் கோழியைக் கேட்டனன் முயன்று.
ஆய தாசரு மகத்திடை மூன்று விராகன்
மேயதாயதைக் கொடுவந்து தந்துநால் விராகன்
சேய தின்றிநானைக்கு நான் செலுத்துவே நென்னப்
போயி னன்னவன் போனபின் போதலே யென்போர்
அந்தவூரி னாகாயி யென்றுரைக்கு மந்தணிபால்
வந்துநால்விரா கன்வட்டிக் காய்வழங்கென்ன
முந்துமற்றவ னானைக்கேவேனென மொழியச்
சொந்தமாமனைக் கெய்தின ரிருந்தனர் துணிவாய்.

கடன்கொடுப்பவ னுருளோரிவர் செய்கை கழறத்
கிடங்கொளத்தெரிந் தீர்திழன் முதல் சிதைந்திடமென்
றுடன் பழிற்குள மின்றியே புற்றன னுறைய
மடங்கொல் பேரறி வுற்றவர் வந்தனர் மறுநாள்.

(அற)

அம்மையேபொரு டருகென வவளெனக் கொருவன்
பொய்ம்மை யின்றியே கொடுவந்து தருவதிற் பொய்த்தான்
மெய்ம்மை யெய்தற் கென்செய்வே னெனக்கொடாள் விளம்பச்
சேம்மை சேருளத் தோரக மீண்டனர் சேர்ந்து.

(அக)

மனங் கலங்கினராகித் தம்மனைவியை நோக்கி
இனங்கிடைத்தில பொருளரிந்த லூரிலே யிதனால்
தனங்கொ டெய்துவன் பிறநகர் சார்ந்தியானென்று
வனங் கடந்துபோய்த் தனம்பெறு மூருக்கு வந்தார்.

(அஉ)

இங்கிராகிவர் போனபி னுருளோர் யாரும்
தங்குபோதலே தனந்தரா தெங்குனோ சார்ந்தான்
கொங்குலாந்தொடை மன்னவ னேவலர் குறித்துப்
பொங்குவானொன் பயங்கொடென் றேபல புகன்றார்.

(அங)

அதுதெரிந்துவர் தரசன்ற னேவலரவர்தம்
பதியின் வாயின்வாய்க் கதவடைத் திலச்சினை பதித்து
நதியி னீர்நெருப் புட்புகா கியற்றினர் நலிய
மதிசுலத்துறு கண்ண னீ தறிந்தனன் மனத்துள்.

(அச)

வெட்டியானென வேடங்கொண் டரிருவிராகன்
தட்டிலாதுகொண் டரசன்ற னேவலர் தம்பாற்
கிட்டி நின்றபோ தலேதந்த திதுவெனக் கிளத்தி
முட்டி லாதனித் தேகினன் பண்டரி முன்னி.

(அரு)

போதலே மறுநாள் பொருளீட்டி யூர் புகுந்து
திதிலேவலர் பாற்பொருட் செலுத்திடச்சென்று
கோதினும் பொருள் கொண்மெனக் கோவினே வலர்நீர்
நதலாம் பொருளும் வெட்டியான் றந்தானென்றார்.

(அக)

என்றபோதி லீதென்னென வீட்டினுக்கேகி
நன்றுதம்மனை முதலியர் யாயாயு நணுகித்
துன்றுவெட்டியான் வயிற்பொரு டந்ததார் சொன்மின்
இன்றெனக்கென யாந்தந்திலோ மெனவிசைத்தார்.

(அஎ)

மீண்டவ் லூர்வெட்டி யான்றனைக் கண்டனர் வினவ
ஆண்டவ் வெட்டியான் யான்செலுத்திலே னெனவறைய
சண்டியார்பொருள் செலுத்தின றொனமனத் தெண்ணி
வேண்டு மென்னிடர் தீர்க்க வந்தனன்கொலோ விமலன்.

(அசு)

வெட்டியானென வேடங்கொண் டெனதிடர் விலக
மட்டிலான்றனை யன்றியார் பொருள்கொண்டு வருவார்
கிட்டி நம்பொருட் டிவ்வகை கேசவன் வருதற்
கொட்டி யான்செய்த தவமெது வோவென வுன்னி.

(அக)

கடன்கொடுப்பவ னுருளோரிவர் செய்கை கழறத்
கிடங்கொளத்தெரிந் தீர்திழன் முதல் சிதைந்திடமென்
றுடன் பழிற்குள மின்றியே புற்றன னுறைய
மடங்கொல் பேரறி வுற்றவர் வந்தனர் மறுநாள்.
அம்மையேபொரு டருகென வவளெனக் கொருவன்
பொய்ம்மை யின்றியே கொடுவந்து தருவதிற் பொய்த்தான்
மெய்ம்மை யெய்தற் கென்செய்வே னெனக்கொடாள் விளம்பச்
சேம்மை சேருளத் தோரக மீண்டனர் சேர்ந்து.
மனங் கலங்கினராகித் தம்மனைவியை நோக்கி
இனங்கிடைத்தில பொருளரிந்த லூரிலே யிதனால்
தனங்கொ டெய்துவன் பிறநகர் சார்ந்தியானென்று
வனங் கடந்துபோய்த் தனம்பெறு மூருக்கு வந்தார்.
இங்கிராகிவர் போனபி னுருளோர் யாரும்
தங்குபோதலே தனந்தரா தெங்குனோ சார்ந்தான்
கொங்குலாந்தொடை மன்னவ னேவலர் குறித்துப்
பொங்குவானொன் பயங்கொடென் றேபல புகன்றார்.
அதுதெரிந்துவர் தரசன்ற னேவலரவர்தம்
பதியின் வாயின்வாய்க் கதவடைத் திலச்சினை பதித்து
நதியி னீர்நெருப் புட்புகா கியற்றினர் நலிய
மதிசுலத்துறு கண்ண னீ தறிந்தனன் மனத்துள்.
வெட்டியானென வேடங்கொண் டரிருவிராகன்
தட்டிலாதுகொண் டரசன்ற னேவலர் தம்பாற்
கிட்டி நின்றபோ தலேதந்த திதுவெனக் கிளத்தி
முட்டி லாதனித் தேகினன் பண்டரி முன்னி.
போதலே மறுநாள் பொருளீட்டி யூர் புகுந்து
திதிலேவலர் பாற்பொருட் செலுத்திடச்சென்று
கோதினும் பொருள் கொண்மெனக் கோவினே வலர்நீர்
நதலாம் பொருளும் வெட்டியான் றந்தானென்றார்.
என்றபோதி லீதென்னென வீட்டினுக்கேகி
நன்றுதம்மனை முதலியர் யாயாயு நணுகித்
துன்றுவெட்டியான் வயிற்பொரு டந்ததார் சொன்மின்
இன்றெனக்கென யாந்தந்திலோ மெனவிசைத்தார்.
மீண்டவ் லூர்வெட்டி யான்றனைக் கண்டனர் வினவ
ஆண்டவ் வெட்டியான் யான்செலுத்திலே னெனவறைய
சண்டியார்பொருள் செலுத்தின றொனமனத் தெண்ணி
வேண்டு மென்னிடர் தீர்க்க வந்தனன்கொலோ விமலன்.
வெட்டியானென வேடங்கொண் டெனதிடர் விலக
மட்டிலான்றனை யன்றியார் பொருள்கொண்டு வருவார்
கிட்டி நம்பொருட் டிவ்வகை கேசவன் வருதற்
கொட்டி யான்செய்த தவமெது வோவென வுன்னி.

(கூடு)

(५५)

(၁၂)

(६५)

(क स)

 $(\mathcal{E}_n \otimes \mathcal{F})$

(५०५)

(கூ ௭)

(காஅ)

(५५)

ராளே ராசென நாட்டெவ் வுரினே
ஆளுவோரிவர் மாதல ராகுவார்
முருமன்பர் முஹுதமெ னப்பெயர்
கோளு நல்லவர் கொண்டம னையுடன்.

வானடைந்தபின் மற்றவர் புத்திரர்
நீனமண்டுதான் மார்க்கரிருவரும்
ஆனதங்குடும் பச்சுமை யாற்றிலார்
மானமின்றி மற்றதிருந் தாரரோ.

(நா)

அவரவ்வாற்றிக் கின்றதினாலவர்
தவறிலாழியஞ் செய்தென்றுஞ் சார்பவர்
எவரும் ஹாசி யெனப்பெயர் சாற்றிடக்
கவர்கொ ளக்குடி காத்துவந்தாரரோ.

(நாக)

அக்குடிக்கழிவின்றி நல்லன்புதான்
மிக்குநாளும் விளங்கச்செய்கின்றவர்
கொக்கு வாய் கிழித்தான் பெயர் கூறுவார்
இக்கு நேரென்றிரவும் பகலுமே.

(நாஉ)

ஆயசெய்கையராய் வருமம்மையார்
மாயனும் வழுத்தினராய்க் கொல்லை
மேயதூயர் விளம்பும் பஜனையை
நேய மோடவணைந்து வினவுவார்

(நாங)

நாளமிப்படி நண்ணி வினவுவார்.
ஆளுமோர் தினமன்பு மிக்காகியே
மூன்றமன் பின் முகதர்மருகரை
நீளுஞ்செவடி பற்றி நிகழ்த்துவார்.

(நாச)

ஐய நான் பராதினத்த மரினும்
செய்ய கண்ணெடு மாலடி சேர்வகை
மெய்யர் நீர் செயவேண்டு மென்றே துதி
உய்யு மாறுபல வுரைத்தாரரோ.

(நாநி)

ஆசிகூறலறிந்துடன் போதலே
தாசிமற்றி வடான் பராதினையாய்
நேசியா நின்ற தானெடு மாலடி
ஏசிலேது செய்தே பெறுவாளென.

(நாகு)

மாலன் பார்பணி செய்து வழுத்திறந்
காலந் தன்னிற் செங்கண்ணெடு மால்வளர்
கோலங்காணக் குறையுடை யாள்பிறர்
பாலடைந்து பணிவிடை செய்வதால்.

(நாஎ)

பாடுவாசியின் மற்றிவடம் மனம்
ஓடு மாறுசெயற் கரி தென்றுணி
நாடுமிங் கிவளுக்கித நல்கிடா
திடு கொண்டுறிலோ பிழை யென்றென.

(நாஅ)

ஆசியா மம்மையார் முகநோக்கி
நேசி நாளு நிமலனை நெஞ்சிடை
ஏசிலா விரதஞ் செய்தகாதசி
ஆசி லென்னிலடைந் தரிநாமங்கேள்.

(நாகு)

இவ்வாறு மாண்கோஜிபோதலேசரித்திரம் முடிந்தது.

இன்ன வானொழு கற்குனை யேவுவோர்
நன்னர் நல்விடை பெற்று நடத்தியேல்
பொன்னினோதன் பதம்புரு வாயென
அன்ன ஹாசிக்கடை விதங்குநினார்.

(நாடு)

நல்ல தென்றவர் பாநநினங்கள்
சில்லலோதிச் சிரமிசைச் சேர்த தித்தம்
மல்லல் சேர்கம் வந்தொழி வின்றிமால்
புல்லநெஞ்சிற் புரிந்து வாரோ.

(நாடு)

மனையி னூழிய முஞ்செய்து மாலரி
கினமுணர்ந் துபவாசஞ் சிதைவுறு
தனைய மாத்நி ரிப்போகிற்றம் மாண்டைமார்
நினைவினல் விடையி யநிகழ்த்தியே.

(நாடு)

கொண்டுபோதலே வாழுந் குலமனைக்
கண்டுவோரோடு கூடியடைந்தவர்க்
கண்டு பாதம் வணங்கிக்க சிந்துளம்
விண்டு கீர்த்தனம் பாடவின வியே.

(நாடு)

வாரி தினந்தொறு மிப்படிக்க கண்டரும்
பெரிய மாத்வருந் களிபேர்கிலாக்
கரியமால் புகழ்கேட்டுக் களிப்பினிற்
நிரிபிலாது வரவோர் தினத்திலே.

(நாடு)

புறத்து மாய புரத்தினின்றும் வரு
திறத்து ளோரி லொருத்தனைத் தீங்குசேர்
உறக்கடித்த துரக முலந்தனை
இறக்கக்கண்டங் கியாவருந் கூடினா.

(நாடு)

நாலு ஜாமமு நன்கந்தப் போதலே
மாலினு மகிமை சொல்கின்றத
னாவினான் பிழைக்கச் செய்வ தாகுமோ
எலநாமநி வோமென வெண்ணினார்.

(நாடு)

எண்ணியச் சுவத்தைக் கொடங்கேகினார்
புண்ணியத் துயர்கின்றவொர் போதலே
பண்ணினார் திருநாமம் பகரிடம்
நண்ணினன் கிருக்கச் செய்து நாடினார்.

(நாடு)

ஹரியினும முதினு நல்லது
பெரிதியாவரும் பேணிப் பசித்திடற்
குரியதாத லின்கை புடைத்துத் தமக்
கரியனும் கழறுமி னெனறனர்.

(நாடு)

என்றுபோதலே கூறவங்கி யாவரும்
நன்றவாறு நடத்தின ராயிவண்
துன்றுகின்றவன் சொல்கில னாமும்
ஒன்றுகை கொட்டிலனென வோகினார்.

(நாடு)

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்

அணவ னேருரை கேட்ட ரவாற் செத்த
பிணமெனத் தெரியாது பெரியவர்
குணபந் தன்னைக் குறித்து யிருள்ள தென்
றுணர்வு தோன்ற வுணக்க லுற்றாரோ.

(௩௨௨)

மனிதராகப் பிறத்தவர் மாலரி
புனித நாமத்தைக் கைகொட்டிப் போற்றுதல்
இனிதிதிற் பெரிதில்லை மற்று கையால்
நனிபுடைத்துக் கைநாமங் களோ தென்றார்.

(௩௨௧)

தனது தாசர் சுவந்தனை நாமங்கள்
இனிதுசொல் கென்றிசைத்தலு மவ்வுழி
வினவுவாரொடு கூடி வினாபுறம்
பனக மெல்லினை யான் பரிவாகியே.

௨)

பேசு கென்றபடி பிணம் பேசிடா
தேசம் மாவுறி லென்பெயருக் குமென்
றாசருக் குந்த வறுறுமென்றுநன்
னேசமுற்றி யமனை நினைத்தனன்.

(௩௨௩)

நினைபுமுன் யமன்வந்து முனிற்றலும்
அனைய னானை நோக்கிய ராத்தொடும்
இனையனாவி பெறவினி திகென
முனைவன் முன்னுயிர் தந்தருண் முற்றினான்.

(௩௨௪)

ஆவிபெற்ற வனையனெழுந்துதன்
னாவி னாலரி நாமங்க ளோதிக்கை
மேவுமன்பொடு கொட்டி விருப்புடன்
றாவினா நடஞ்செய்தனன் றாசர்முன்.

(௩௨௫)

கண்ட யாவருங் கைபுடைத் தானந்தம்
கொண்டு நன்கு வியந்து கூத்தாடினார்
தொண்டருந் தெரிந்தன்பு துளங்குற
விண்ணவைக் குறித்தின் பின் விளம்புவார்

(௩௨௬)

சுவமெனத் தெரியா மற்றக வுடன்
புன நாயகன் பேர்புகல் கென்ற சொல்
அவமிலா திவனாவி பெறச் செய்தாய்
நவமிதென்னை நளினை தன்னாதனை.

(௩௨௭)

யாதுந் தேர்வதில் லாதுறு மென்வயிற்
கோதிலா வருன்கொண் டவிளங்குறும்
நாதனை யைவர்க் காகநயந்துபோம்
தூதனை யெனக்கண் புன றாவினார்.

(௩௨௮)

தூவித் தீட்டிசைச் சூரியன் றேன்றுமுன்
மேவுமா ரதிவிட்டல னுக்கெடுத்
தாவலிற் பிரசாத மளித்திட
யாவரும் பெற்றக மகிழ்வாகியே.

(௩௨௯)

(பாஷ்யமல்லர் பார்த்து)

சுவமெனத்

சுவமெனத் தெரியா

உலகத்தை யுத்தரிக்கும் பொருட் டிவண்
நிலமளந்த வனேயிந்த நேயராய்
இலகு கின்றன் னென்றவனாத் துதி
பலபுகன்று பதியுறப் போயினார்.

 $(NT \cap \mathcal{W})$

வேறு.

தூசிப் பெயராரிப் படியாஞ்செய் கைகள் யாவும்
நேசத்தொடு கண்டுஞ்சொலு நெறிநிப்பது கொண்டும்
மாசற்றியல் வாரிப்படி வருடம்மொரு மூன்று
காசற்றறு முகதம் பெறுகாளைப் பருவத்தார்.

 $(17/15.5)$

தமிழிலாகிய பாகம்பிரி வாகந்தகமை தருவார்
நதிலாகிய வடிமைப் பணிநாளும் புரிகிற்பாள்
தமியாள் பதல் கூடாளது தண்ணு பணிகொள்வார்
எமிலா னொனவிலை செய்வதற் கிசைந்தா நிருவருமே.

$$\{m, m_2\}$$

அவ்வண்ண மறிந்தே பணி ஹாசிப் பெயரார்தாம்
செய்வண்ண மிவன்றான மைச்சேர்ப்பார் செவியோரோ
உய்வண்ண நடக்கா தெனவுள்ளிற் றுயருற்றார்
மெய்வண்ண முரைப்போர் வயின்மேலிப் புகல்கின்றார்.

 $(\pi \pi_0 \pi_0)$

ஆய்யே யெனையாள் வோர்தமிலாம் பல்பொருளெல்லாம்
மெய்யே பகிர்கிற்பா ரெனைவிற்புப் பொருள்பெற்றுச்
செய்வார் பகலெனையும் விலைசெய்தா லெனைச் சேர்ப்போர்
உய்வாம் வகை யுதவா னொன்கு தலைதெது செய்வேன்.

(ಗಾಢಾ)

என்றார் விழிகளி னீர்வரவினைத் தேயவரி றுதான்
நன்றா யுறப்பிடித்துக்கொடு நவிலன்னை பிதாவோ
டொன்றா கியகுருவுங் கடவுளு றீனொன் வுற்றேற்
கின்றா கியதுமை நீங்கிட வெனக்கென்றி ரங்குற்றார்.

$$(\pi_1(\mathbb{R}_0) \oplus \mathbb{R}_1)$$

இரங்கூற்ற துகண்டும் பிரிவெய்திற் றெனல்கொண்டும்
தரங்கத் திடைத்துயில் வோனெடு தாசர் தனிநோக்கிப்
புரங்கற் பிதமதனு லெதுபுரு மோவது புருள்
அரங்கூற்ற ஞர்கொளலாற் பயன் யாதாமெனவரைந்தார்.

(11 நவம்பர்)

அவ்வாறவர் புகலப் பணிஹாசிப் பெயரார்டேட்
 டுவ்வாறுனா செய்யாதுமை யான்றான் பிரிவுறுதற்
 கொவ்வாதுள் விலைத் தெனை யுய்யக் கொளுநீரோ
 தவ்வாதென வவர்கான் மிசைத்தாழ்த் தாருநத் தளர்தார்.

(NT 15: 61)

அனையார் தளர்வது கண்டரி தாசர்க்குள மமைவாய்
இனையாடனை விலைகோடலுக் கில்லைப் பொருளும்பால்
பினையாது செய்வோ மென்றனர் பேதுற்றனர் கொல்லை
தனையா யினும் விற்றுக் கொளறது மென்றுரை தருவார்.

(நா.நா.அ.)

நீயஞ் சலோபூர் செல்லுதி நின் பின் வருவேன் யான்
ஏயுங் கிரயங் கொண்டென வபயந் தரவொரியும்
தீயண்டின வின்மேன் மழைபெய்தா வெனத் தெளிந்து
வாயுந் சதனஞ் சென்றனர் மனநோ வதிலாமல்.

(சுருஷா)

பின்மைத்துற ரூர்க்கே ஈனர் பேசும் ஹரிதாசர்
வன்மைக்கொடி யோரா பிறுவனாயுந் துநினோக்கி
நன்மைச் செயல்புரிதானியை விலைசெய்திட நாமும்
தன்மைச் செயல் கேட்டுந்நன னீர்சொல் விலைதருவேன்.

(ନାମ)

என்று ருனாகேட்டார் நிருவாகஞ் சம்மத மெய்தார்
 குன்று நெடுங் கோபங்கொடு கொள்வான் வரலானீர்
 பின்று விலைகொடு தும்வயி னீ யோம்பிற் ருக்கேல்
 இன்றயினும் விலையீது முறவாயினி றொனலால்.

(ନାଟକ)

எனவே யிருவருள் சொல்வதை யிற்குள் ளுரைஹாசி
வினவாமுன் னொனதாழின் விசித்ர மிதுவென்று
மனவேதனை கொணைத்திருமால் தாசரு ணர்ந்தே
இனலே னுறு கின்றயென வெல்லோர் முனுமிசைப்பார்.

(1842)

விலைத்துனை வாங்கற்கு விடோபாவை விடுப்பேன்
பொலியுந்துதி புரிந்தென்றுடன் மமதூரகம் புக்கார்
உலைவின் நவணுறுவோ சவருளாயின் படியுறுமோ
தீலைவென்க டலமர் வானநுளா லென்றன ரார்த்தார்.

(மதரூ)

உடனே மிகத் துடிக்கையுடன் நிருவோரு முன்னு
படநாகனை யுடையோனடி பரவப் பெறுதாசர்
திடனாய் விலைதத் துய்ப்பதின் முன்னம் விலைசெய்வோம்
மடநாரியை யெனவாங்கு நர்தமைத் தேடினர் வாய்க்க.

(நாழா)

பகரும் விலையுது தானிரு பத்தைத்து விராகன்
தகவின் பொடுதருவோன் கிடைத்தான்றன் வயின் ஹாசி
மகர்தம் மொடுபொருள் கொண்டடன் வழங்கிச் செலுகெ
முதமுன் பரிவாயோ வெனவலறிச் சிலமொழிவார்.

{1179}

என்றேசிகர், மொழித்த புவுதலை யாமென வெண்ணி
நின்றே னுயிர் கொண்டங்ஙன நிலையாயிது காறும்
அன்றாகு வதாகின்ற துண்டயார் மொழியுததான்
குன்றாவகை காப்பாய் வரைக்குடையாயென வருதார்.

(1755)

ஆனைக்கு முன்வந்தாய்தினொளபதிக்காடை முன்றந்தாய்
சோனைப் புயல்காத்தாய் மலைமிதக்கும் படிசூழ்ந்தாய்
மீனைப் புனாகண்ணை னிறமேவச் சுதவெனவம்
மானைத் துதிசெய்தார் பலவகையா யதுபொழுதே.

(மீதமுள்ள)

புகழ்பெண்டரி புரம்வாழ்வுறு புனிதன் னொருபுனவன்
திக்குவேட மொடவண் வந்தயல்செறிவோர் பலர்தெரிய
நிகழ்கின்ற தென்னென ஹாசியை நேர்ந்தான் குருகின்னை
இகழ்கின்றிலர் வருகென்றென றொணையேவின றொன்றன்.

(நாசுய)

தனைவாவென வழைக்கத்தெரி தாசித்தொழி லார்தாம்
முனைமேவுறு பனவன்கழல் முன்வீழ்த்தடி பற்றி
எனயாங்குரு ஷொமெய்யென மகமோழினை வாக
அனையான்மக ருடன்ஹாசியொ டேனெமனை வாணன்

(AT 5 85)

ඉහත සඳහන් කරුණු සලකා, පහත කරුණු සලකා බැලීමෙන් අපේක්ෂා කෙරුණ අයුරු වන්නේ -

வேறு

போதலே யெனுந்தாசர் புகன்றபடி தனதுதிருப்
பாதமே வுற்புரிந்தான் ஹாசியைப்பண் டரிநாதன்
நீதமெய்ப் புதல்வருட னெனவியந்தார் நின்றுகண்டோர்
பேதமேயீ தென்றுபொருள் கொடுத்தான் பேசற்றான்.

(௩௩௩)

முததம்புத் திரரோநீர் முந்துற வென்பொருள் கொண்டிர்
தகவினுங்க டொழுத்தைதனைத் தருகின்றி லீரதனால்
அகலின்பிற் கொளும்பொருளை யளிக்கவெனக் கேட்கவவர்
மகர்தம்மோ டாசியையாம் வழங்கினபின் பொருள்வருமோ

(௩௩௪)

ஹாசினை மாண்கோழி யழைத்துப்போ யிருப்பதனால்
தாசிவிலை யுவுர்கொடுக்கப் பெறுதியெனச் சாற்றவவன்
மாசிலவர் கொடுபோகக் கண்டிலன்யான் மற்றவர்பால்
பேசிவிலைப் பொருள்கொள லெப்படியென்று பிணங்கினான்.

(௩௩௫)

இங்குவழக் கிவ்விதமா யிருக்கமுன்போம் போதலே
சங்குமிடத் திருந்தித்தத் தகுதினைத்தான் கேட்டுப்
பொங்குமன்பு கொப்போண்டு ரங்கவுனைப் போற்றாமுன்
அங்கு நடந்திவ்வண்ண மழைத்தனை யோவென மகிழ்ந்தார்.

(௩௩௬)

அக்காலத் தவ்வூர்ச்சார் பதிலிருக்குமோர் புலையன்
மிக்கார் பாற்றினமடைந்தங் கவரடியை மிகப்போற்றி
இக்காலத் தெனக் குபதேசித்தருள வேண்டு மெனத்
தக்காரோர் தின்மவினை நோக்கி யொன்று சாற்றுகின்றார்.

(௩௩௭)

யானுப தேசித்தருள் வதிலை யெவர்க்கு முபதேசம்
தானுரைக்க வல்லார் பாற் சார்கென்னவவன் மறுத்தும்
தெனுக்கு் குந்துள வினனுக்கன் புறுவீர் திரஸ்கரியீர்
நானுமக்குப்பணி செய்யவுபதேச நல் கென்றான்.

(௩௩௮)

ஆனற் பண்டரி நாதன்றினையடைவீற் கேட்கின்றேன்
தேனாற் பைந்துள வலங்கற் தேவன்விடை தருவானேல்
மேனானுன்றனக் குபதேசித்தருள் வேனென விளம்பி
மீனான பாண்டிரங்கன்றனை யுளத்துள் வேண்டினார்.

(௩௩௯)

தேவாதி தேவா பண்டரி மேவுந்திருத்தலைவா
ஓவா திங்கிவனுபதேசிக்க வென வுரைக்கின்றான்
தாவாத வுபதேசீந்தரவுனக்குச் சம்மதமோ
ஏவான படி நடக்கின்றே நென்ன விறைஞ்சுதலும்.

(௩௪௦)

பாண்டிரங்கனல்தறிந்து பக்தருளந் தனிற்றோன்றி
வேண்டுமென்பு நல்லறிவு விரக்தி குரு விசுவாசம்
நண்ண மவன்கு் குபதேசஞ் செயலாசை யிரக்க மின்மை
நீண்டுறு பொய்களவு கட்காமங்கொலை நேருறுதலொடு.

(௩௪௧)

தேசிகன் சொலுளத் தமையாமற் பிறர்க்குச் செப்புதலாம்
மாசினனின் கிவற் குபதேசம் வழங்க லாகாது
நீசிரி திங்கிவனை யறிதர வேண்டினி கழ்த்து கின்றேன்
ஆகி லுபாயத்தை யெனவ வர்க்கருள லாயினான்.

(௩௪௨)

கொடுக்கொடுக்கவன்வருகின்.
புகழ்வுளவெனவருகெனவருகவழம்
நீலாவிதவழப்பாறியுதி

நீருழு மோரெருத தனை நீசனிலுந் கொன்று
சீருறு துங்குளைஞரொடு சேர்ந்துண்க செய்யு மிதை
யாருமறிவுந் சொல்லே லெனவவற்கு வற்புறுத்திப்
பாருமெனவே தாசர் பரிந்து நொந்து பகர் கின்றார்.

(௩௩௨)

உயிர் வதை செய்கிற தேதுக் குணத்தை யுண்கிறதேதுக்
கெயிறு கரிக்கிறச் செய்தோ யெனக்கிது நன்றன்மென்ன
வயிறு நிரம்புறவுலகை வாரியுண்போனெனதுரையைச்
செயிரில் பிரமாணமென விசுவசித்துச் செய்வதனால்.

(௩௩௩)

கொலைப் பவமும் புலாலுண்ணுங்கொடும் பவமு முமையடையா
நிலைப்புறயான் சொன்னபடி நிகழ்கவெனச்சொலி மறைந்தான்
கலைப்பிலுள் மாண்கோஜி புலையன் முகங்கண்ணுற்று
மலைப்பிலென் சொற்படி நடக்கினீயே நன் மாணக்கன்.

(௩௩௪)

நடப்பதே தெனிலெனது நல்லிடையைக் கொலை செய்திங்
கடப்பிறர்க்குத் தெரியாமலளித்து வெளிப்படுத்தாயேல்
கிடப்பட வுன்றனக் குபதேசஞ் செய்வே நெனச்செப்ப
மடப்புலையன் என்றென்று விடைவதைத்து வழங்கினனே.

(௩௩௫)

விடைக்கறியைச் சமையல்செய்து விரும்பு முறவினரோடு
தடைப்படவின் ருபுண்டார் தாசரப்போ துடனுண்டோர்
கடைப்படுமிக் கொலைசெய்யா தவரிவரிக் காலத்தி
னிடைத்தகரைக் கொலைசெய்தா ரிதான்ரோ வெனவகன்றார்.

(௩௩௬)

புசித்துறவோ ரகன்றபின்பு போதலே புலையனைநீ
நசித்தவிடை யெல்லம்புகோ னண்ணுகொம்பு குளம்பெல்லாம்
விசித்தெனது கொல்லையிடைப் புதைத்தியென விளம்புதலும்
வசித்தவனப் படிச்செய்தான் மறைவாக நிசுதனிலே.

(௩௩௭)

விடிந்தபின் ரப்புலையன் விருந்துண்டோர் தமிழேதும்
தடிந்ததிலன் ருனென்றோ ரகம்புகுந்தோர் சார்பி ருக்கப்
படிந்தவவ்வில் லான்கண்டு பறையனுள்வந் தானென்று
கடிந்தவனை நோக்கியில்லுள் வரலாமோ வெனக்கழற

(௩௩௮)

சண்டாள னுங்களுக்கு மெனக்குமென்னை தான்பேதம்
கொண்டாளும் விடையை நென்னற் போதலே கொலைசெய்து
தண்டாதுங் களுக்கெல்லாம் விருந்துசெய்யச் சாப்பிட்டார்
எண்டானெவ் வளவுமின்றி யெனையிகழ்வ தென்னென்றான்.

(௩௩௯)

என்றலுமவ் வில்லக்கி லெல்லோரு முறக்கடி
நன்றலது செய்யாமெய்ஞ் ஞானமுள மாண்கோஜி
இன்றிவன்சொல் வதுபிசகென் றார்சிலர்மற் றவொருது
துன்றுமிடத் திலையென்றார் சிலர்துணுக்குற் றார்சிலரோ.

(௩௪௦)

இப்படியெல் லோருமனக் கிசைந்தபடி தாம்பேசி
அப்படிச்செய் வாரோமற் றவரிடம்போ யறிகுதும்யாம்
பொய்ப்படிஞ் காதுனுரை பொருந்துகரி தானுண்டோ
எப்படிநீ மெய்க்காட்ட லெனப்புகல வவன்புகல்வான்.

(௩௪௧)

சுவை அது : னெருயின்பு - மடப்பிட - லையயிடுத - புலையன் - னென்கொண்ட - மெய்க்காட்ட - லெனப்புகல்வான்.

என்னுரைதான் பிசகாம வின்றேமெய்க் காட்டுவனென்
றன்னவருத் குரைசெய்ய வின்னவருங்கேட் டகங்காரம்
துன்னியிந்தப் போதலேசெய்த துண்டேற் கொலைகுழ்வோம்
மன்னனமை யொறுத்தாலும் பொறுத்துமென் மனத்தமைத்து

(௩௪௩)

ஆயுதபா னிகளாகப் புறப்பட்ட டச்சுதனையுளத்
தேயுறக்கொண் டிருவிழியுந் திறவாம் விருக்கின்ற
மீயுயர்மாண் கோஜிமுன்னே வந்துனையாம் வீக்கவந்தோம்
நீயுனது கண்முறந்து நோக்கென்று நெறுக்கினார்.

(௩௪௪)

விடைவதைத்து விருந்துசெய்து ராசாரம் வேண்டிவதோ
தடையறச் சொல்கெனக் கேட்கத் தாசருங்கண் டிறவாமல்
அடைவறவென் விடையதனை வதைக்கவருள் செய்தோமென்
புடைநெருக்கித் கேட்பவர்க்குப் புகல்வதென்னை புகலென்பார்.

(௩௪௫)

உன்ன லுண்டான விபத்தினிப் போக்கி யுதவுகெனப்
பொன்ன தன்றனைத் துதித்துப் புகழ்ந்து கொண்டு தாமிருக்க
அன்ன லொல்லாரு மெமைக் குலப்பிரஷ்ட ராக்குமுனக்
கென்னாகும் விழிதிருவாதிறை வனையெண்ணுறி லென்பார்

(௩௪௬)

பலவிதமாய் வைவதவரைப் பறையன் முகந்தனை நோக்கி
நலவிடைய வதைத்ததற்கு மெய்க்காட்டு கெனநவில
புலயனவர் தமைவாரீ ரொனவழைத்துக்கொடு போந்து
நிலவரையுட் கிடப்பபெல்லா மெடுத்து வெளியுற நிறைத்தான்.

(௩௪௭)

அவையெல்லார் தகருறுப்பா யமைந்திருக்க விடைவதைத்தோன்
இவையென்ன புதுமையெனத் துணுக்கமுற்றல் கேங்கிரின்ராண்
உவைகண்ட வுறவின்பொய் புலையனுரைத் தானிவன்மேல்
நவைகொண்ட தெனவவன்ற னுயிர்வதைக்க நாடினார்.

(௩௪௮)

போதலே யெருதுளதோ வதுதெரிது மெனப்போந்து
மாதோ றுளநிலையை நோக்கலு மற்றது நிற்க
ஏதடா புலையாரீ யெனதில்லுட் புகுந்திலவ
நீதநீ புகன்றதனா னினைவதைத் தீதமென்றார்.

(௩௪௯)

அனைவரு ம்ஃவாறந்தப் புலையனுயிர் தனைவதைக்க
நினைவுகொளத் தெரிபுலய னிலைதளர்ந்து நடுக்கமுற்று
மனைபுறுமாநீ கோஜிகடை வாயில்வந்தோ வெணப்புலம்பி
எனைவதையா தினித்தயைசெய் திடேற்ற வேணுமென்றார்.

(௩௫௦)

அரிதாச ருந்வினரை யாதரங்கொண் டறநோக்கிப்
பெரியோநீ ரிவனிழைத்த பிழைபொறுக்க வேண்டமெனத்
தெரியாதி யாமும்மைச் சீறிவைத் பிழைதுமுளம்
தரியாமற் பொறுத்தருளக் வெனவனங்கித் தாம்போனார்.

(௩௫௧)

அருள்செய்த பெருமாய நவருளத்துக் குட்டோன்றி
மருள்செய்த புலையனிலை தெரிந்தோ வெனவருக்கத்
தெருள்செய்து ஜகதீசா தினை யாளாவென்னைப்
பொருள்செய்து நீயியற்றும் புதுமைக்கோ ரளவுண்டோ.

(௩௫௨)

பறையன் முகந்தனை நோக்கி யுதவுகெனப் பொன்ன தன்றனைத் துதித்துப் புகழ்ந்து கொண்டு தாமிருக்க அன்ன லொல்லாரு மெமைக் குலப்பிரஷ்ட ராக்குமுனக் கென்னாகும் விழிதிருவாதிறை வனையெண்ணுறி லென்பார் பலவிதமாய் வைவதவரைப் பறையன் முகந்தனை நோக்கி நலவிடைய வதைத்ததற்கு மெய்க்காட்டு கெனநவில புலயனவர் தமைவாரீ ரொனவழைத்துக்கொடு போந்து நிலவரையுட் கிடப்பபெல்லா மெடுத்து வெளியுற நிறைத்தான் அவையெல்லார் தகருறுப்பா யமைந்திருக்க விடைவதைத்தோன் இவையென்ன புதுமையெனத் துணுக்கமுற்றல் கேங்கிரின்ராண் உவைகண்ட வுறவின்பொய் புலையனுரைத் தானிவன்மேல் நவைகொண்ட தெனவவன்ற னுயிர்வதைக்க நாடினார் போதலே யெருதுளதோ வதுதெரிது மெனப்போந்து மாதோ றுளநிலையை நோக்கலு மற்றது நிற்க ஏதடா புலையாரீ யெனதில்லுட் புகுந்திலவ நீதநீ புகன்றதனா னினைவதைத் தீதமென்றார் அனைவரு ம்ஃவாறந்தப் புலையனுயிர் தனைவதைக்க நினைவுகொளத் தெரிபுலய னிலைதளர்ந்து நடுக்கமுற்று மனைபுறுமாநீ கோஜிகடை வாயில்வந்தோ வெணப்புலம்பி எனைவதையா தினித்தயைசெய் திடேற்ற வேணுமென்றார் அரிதாச ருந்வினரை யாதரங்கொண் டறநோக்கிப் பெரியோநீ ரிவனிழைத்த பிழைபொறுக்க வேண்டமெனத் தெரியாதி யாமும்மைச் சீறிவைத் பிழைதுமுளம் தரியாமற் பொறுத்தருளக் வெனவனங்கித் தாம்போனார் அருள்செய்த பெருமாய நவருளத்துக் குட்டோன்றி மருள்செய்த புலையனிலை தெரிந்தோ வெனவருக்கத் தெருள்செய்து ஜகதீசா தினை யாளாவென்னைப் பொருள்செய்து நீயியற்றும் புதுமைக்கோ ரளவுண்டோ.

எனத்துதிகள் பலபுகலுந் தாசரன்புக் கிரங்கியருள்
புனத்துழாய் முகினகைத்துப் போயினான் போனபின்பு
மனத்திலொரு வருத்தமுமில் லாமலந்த மாண்கோலி
இனத்துடனே களிசிற்றப்ப விருந்தனரக் காலத்தில்.

(௩௩௨௭)

வேறு.

புருடிற் நிலகர் போதலே யென்போர்
கருடனைத் துவச மாபுள் கண்ணன்
அருடலைக் கொள்பவ ராயினபோதோர்
வருடமுற்றுந்நி மாரிவ நந்த.

(௩௩௨௮)

வித்து வித்திடுத லின்றிவிலங்க
மைத்து விண்ணிலொரு மாமழைபெய்ய
வத்ததிக்கண் வினாவாமெனவெண்ணி
வைத்த வித்தையவர் மைந்தர் விதைத்தார்.

(௩௩௨௯)

பொழியு மாமழை மிகப்பொலிவாக
அமுகலாய்விதை யனைத்துமவிந்த
பழுதிலாதவரி பக்தர் தெரிந்து
வழுவினாதுகடன் வாங்கினர் வித்தே.

(௩௩௩௦)

வாங்கிவைத்தினிது வைகுமந்நாளில்
ஒங்குபண்டரியி னுற்சவநோக்கத்
திங்கிலாதஹரி பக்தர் திரண்டே
ஆங்குவந்தவரை யண்மினரம்மா.

(௩௩௩௧)

வந்ததாசரை மகிழ்ந்திவர்கண்டு
முந்துசென்றழ வணங்கிமுருந்தற்
குந்து மன்புமிக் வுள்ளவர் சேர
எந்தமாதவ மியற்றினனென்றார்.

(௩௩௩௨)

என்றபோதவ னெதிர்த்தவர் தம்முள்
ஒன்றொர் வேதிய னிவுத்தமர் தம்மை
நன்றுயர்த் தின நயந்து நலீர்நீர்
துன்றுபஞ்சமிதி லேசுகமாக.

(௩௩௩௩)

எம்மை யாதரவு செய்திடல்வேண்டும்
செம்மையாக முன்பு செய்ததுபோல
வெம்மை தீரருள் விளைப்பவர் தும்போல்
இம்மை யிவ்வுலகில் யாருளொன்றான்-

(௩௩௩௪)

வினவி யன்பருள வித்தை யிவர்க்கோ
தனமதற்குதவில் வேறில் விதைக்க
மனமினைக்க விலையென்பது மாறே
எனவுளத்தெனி மகாரை யிசைப்பான்

(௩௩௩௫)

தனிவி டத்துற வழைத்தரிதாசர்க்
கினிது ணற்குள நம்வித் தலகின்றால்
அனைய வித்தினை யளிப்பத னானீர்
மனமனுக்கமு றன்மின்ன லமைந்தீர்.

(௩௩௩௬)

வினவி யன்பருள வித்தை யிவர்க்கோ தனமதற்குதவில் வேறில் விதைக்க மனமினைக்க விலையென்பது மாறே எனவுளத்தெனி மகாரை யிசைப்பான் தனிவி டத்துற வழைத்தரிதாசர்க் கினிது ணற்குள நம்வித் தலகின்றால் அனைய வித்தினை யளிப்பத னானீர் மனமனுக்கமு றன்மின்ன லமைந்தீர்.

அதை யறிந்தோரதிகாரி வியந்தே
இதை யிமண்டலீ கனுக்கிது போதே
சிதை வதின் றறிவுறச் செய்வனென்று
விதை விரைந்தெழுதி வீட்டனன் மாதோ.

(௨௩)

அரசனாகிய வலிந்தனறிந்து
விரசமிங்கிது வியப்புள தென்று
பரசு கண்ணனது பத்தரை யன்றே
முரசினங்குகடை முந்துக வென்றான்.

(௨௩௧)

ஏவலாளர் கடிதேகி யவைக்கண்
மேகலாகவ வரைப்புரு விக்கக்
காவலோனவ ரடைந்தது கண்டி-
யாவதிதி வணியம்புக வென்றான்.

(௨௩௨)

யாது நானறிகிலேனி வியற்கை
ஸ்ரீ தரன்மெரி வனென்றனர் செப்ப
ஒது முன்பவனுருத்திவன் வஞ்சச்
சூது னோனெனமனந்துணி வற்றான்.

(௨௩௩)

இன்றிவன் றினையவிந்த நெனச்செய்
தொன்று விப்பெனென வுன்னியுளத்தில்
நன்று கோவின திறைச்சியை நண்ணும்
சொன்றி யோடுறுதல் செய்திவர் துயக்க.

(௨௩௪)

வைத்தபோ தவைமருத் துவைத்தோன்
மெய்த்த சீரருளின் மெல்லி யபூவும்
பைத்த பைந்துளவு மாயினபார்த்துச்
சுத்தொன்றுடன் வியந்து துலுக்கன்.

(௨௩௫)

மனதுளேமிகு பயங்கொடு மாமால்
தனது தாசரடி நாழ்ந்து துமக்கென்
இனிது வேண்டிறுவ தீருவனென்னப்
புனித சீலொதும் வேண்டிலர் போந்தார்.

(௨௩௬)

இரவு நன்பகலு மோவுதலின்றிப்
பரம நெஞ்சுற நினைந்துறு பக்தி
திரமதாகநிலை செய்துற மூட
நரருமுய்வுறுத னண்ண விருந்தார்.

(௨௩௭)

மாண்கோஜிபோதலே திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் ஈனக்கு செய்யுள் கூளுளாஎன.

முற்றிற்று.

பகிரம்பட்டர்சரித்திரம்

புகழ்தரு பைடண புரமென் றோதுறும்
நகர்தயி லாஸாஸ் திரமு நன்குதோர்
சுருவினர் வேதங்க டம்மில் வல்லவர்
பகர்பெய றோதெனிற் பகிரம் பட்டோ.

(க)

பலபண வருக்குதால் பயிற்ற வல்லராய்
இலகுதன் னகத்திலெற் பகலு தாசனன்
குலவுகோத் திரமுறக் கொண்டோர் டொறும்
புலரியிற் கங்கைபோய்ப் புனவி னுடுவார்.

(உ)

செய்த்தரும் ஜபவனுஷ் டானஞ் செய்துமத்
கியப்பகன் மனைக்குவர் தேய்நை வேத்தியம்
நயத்துவை சுவக்கட வுளுக்கு நல்கிவே
கியக்குழு வருமவ றோடு சேர்ந்துண்பார்.

(ங)

பின்புறு புரணதூல் பேணி வாசிப்பார்
அன்புட னிவ்வகை யமையு நாளிலோர்
நன்பக லுண்ணுங்கா னல்குந் தேவியை
இன்புட னோக்கிவி னோத மெய்தவே.

(ச)

காய்கறி களுக்குப்புக் கலத்த லின்றியென்
நியமை செயலெவ னிகழ்த்து கென்னலும்
ஆயவ ணீர்கிழ மாகி யுஞ்சுவை
மேயது வேண்டுமோ வெனவி னம்பினுள்.

(ரு)

கேட்டலும் பட்டரக் கிளர்ச்சிக் கேங்கினார்
வாட்டமிக் கெழுந்தந்த மனைவி தாளிடைப்
பூட்டிய கரத்தொடு வணங்கிப் போக்கற
நாட்டினை தாயென நலின்றங் கெண்ணினார்.

(சு)

அறுபது வருடமா கியுநம் ஜன்மந்தான்
வறிதென லாயிற்றே யினிமற் றேனுமிப்
பிறவியீ டேறிடப் பெறுதல் வேண்டுமென்
றறவயி ராக்கிய முறுத லாயினார்.

(ஏ)

வனத்திடைப் புகிலிந்த மறைவல் லோலொலாம்
இனத்துறக் கூட்டிவந் திடுவ ராதலாற்
கனத்தலிக் குலத்தினைக் கடந்து வேறொரு
மனத்தினுக் கிசைசுல மருவுவோமெனில்

(அ)

இம்மறை யவர்நமை யெய்தி டாரொனத்
தம்மனத் தெண்ணியுஞ் சன்னி யாசமாய்ச்
செம்முதல் பாமஅம் சத்திற் சேருதல்
நம்மகத் துறினுயர்ந் தோர்க கைத்தலாம்.

(ஈ)

மாநாலவசாஸ்திரம்

ஆதலா விழிசூல மாத னன்றெனக்
காதலி துணைவிடுத் தவிந்தர் கட்டுகலாம்
மேதகு குருவென விளங்கு வேரன்வயிற்
போதர லாயினர் புகலு கிண்டினர்.

(௨)

உங்குலத் தியாமுறி னைமுன் டாகுமோ
பொங்குதுங் குரான்வயிற் புகல்வ தென்னென
உங்குலத் துறிலுமக் கினிமை புண்டிதான்
அங்கிருந் திங்குறல் பொருள பேட்சையோ

(௩)

நீர்மிக யோக்கியர் நெறியெ லாந்தெரி
வீரம் தின்குலம் விடுத்த னன்றன்று
சார்தரல் பொருணசை தானென் றுற்பொருள்
சேர்தரும் வகைசெய்வே னென்று செப்பினான்.

(௪)

உம்மத மொருவகை யுளவென் நெண்ணியான்
சம்மத மாயின தன்றிச் சார்தலின்
நம்மனத் திலைபொரு ணசையென் றோதினார்
சம்மனை வியைவிட்டுச் சார்ந்த பட்டோ.

(௫)

அவர்மனத் திடத்தினை யாய்ந்த விந்தர்தந்
தவகுரு சுன்னத்துச் சமைத்துப் பிரஷ்டனாய்
எவமுறச் செய்தன னிவர்த்துச் செய்கையின்
விவரம தறிந்தனர் வேத வேதியர்.

(௬)

பட்டளைத் திருத்தலைப் படியென் நெண்ணிக்கை
விட்டன ரிவரிழி மிலேச்ச னாகியே
கெட்டதை யறிந்தவன் கெடற்குக் காரணம்
இட்டநன் மனைவியா லெனச்சொல் வார்சிலர்.

(௭)

ஆயினு மவளிழித் தறைத லாகுமோ
தியவற் சொல்லினுஞ் சினக்கக் கூடுமோ
மேயவிந் கிவனென விளம்பு வார்சிலர்
எயது பித்தமிந் கிவற்கென் பார்சிலர்.

(௮)

பாவியிந் கிவனைப்பார்த் திடினும் பாவமாம்
நாவினிற் பெயர்நவின் றுலந் தோஷமாம்
திவினை யோன்மனை தீரு முன்னரோ
ஆவியை விடினல் மாமென் பார்சிலர்.

(௯)

இன்னன மூரிலுள் ளவரி யம்பிடப்
பின்னரப் பிரஷ்டனம் மதத்தும் பெற்றிலான்
நன்னரை நவையென நாடியோர்நினம்
மன்னுகங் காநதிக் கணாக்கன் வந்தனன்.

(௧௦)

அக்கரை மருங்குறு மந்த ணுளர்பால்
புக்கியான் பிரஷ்டனாய்ப் போத லாயிற்றே
மிக்கநான் மறைதெரி வேந்த ரோயெனச்
சக்கினீ ரொழுகுற வழுது சாம்பினான்.

(௧௧)

புருஷோத்தமசுந்தரம்

புருஷோத்தமசுந்தரம்

இருபிறப் பாளந் துலுக்க ரின்மதம்
மருவின தாற்பயன் வந்த தென்னெனச்
சருவுமென் முன்வின தன்னிற் சாதியை
ஒருவின தன்றிமற் றென்று மில்லென்றான்.

(௨௦)

நன்றென விரங்கினர் நாடிப் பிராய்ச்சித்தம்
இன்றுசெய் திணக்குத லினிய தென்கொண்
டன்றவர் தக்கன வுந்நிறி யந்தனர்
என்றுறச் சேர்த்தன ரிசைவு கொண்டரோ.

(௨௧)

அத்தரு ணத்திலே யவிந்தர் யாவரும்
ஒத்தனர் கங்கைநீர்க் கரைக்க னோடிவந்
தித்துலுக் கனைமறை யவரி லெய்திட
எத்திறத் தமைத்துளி றென்று கேட்டனர்.

(௨௨)

வேதியர் தமைவந்த விந்தர் கேட்டதற்
கோதுவன் பிரஷ்டனா யுற்ற வேதியன்
நீதியிற் றுலுக்கனாப் நியமித் திரொனில்
காதினிற் றுளையுள காண்க வென்றனன்.

(௨௩)

என்றவ ரோடுவா தாடி யேசலும்
சென்றனர் பின்பிராய்ச் சித்தஞ் செய்துடன்
ஒன்றினர் தங்களை நோக்கி யுங்களால்
துன்றுதோல் வளர்ந்தில சனத்துக் கேனென்றான்.

(௨௪)

தோல்வளர்ந் திலவதாற் றுலுக்க னேயன்றி
மேல்வரு வேதிய னாக வில்லைநான்
சால்பெருந் தகுதியீ றென்று சாற்றிட
நூல்வளர் மார்பினர் றுவல்கி லாரும்முர்.

(௨௫)

வேதிய னும்மலன் மிலேச்ச னும்மலன்
சாதியி னானெனச் சலித்து மார்க்கத்திற்
போதரு வோர்தமை நோக்கிப் போந்தயான்
எதுசா தியிலுள னெனவி னுவினான்.

(௨௬)

வழிவரு வோரவன் வதனம் பார்த்து நீ
எழின்மறை யவனென வெனக்குச் சுன்னத்துச்
சுழியுள தேயெனச் சொல்ல மற்றவர்
இழிவுறு பித்தனென் றேசிப் போயினார்

(௨௭)

பின்னருந் சிலர்தமை நோக்கிப் பேதைமை
துன்னிநோன் காட்டிடத் துலுக்க னென்றனர்
மன்னுறு துலுக்கனேற் செவியில் வன்றொன
என்னுள தெனமனந் தியக்க மெய்தினார்

(௨௮)

தியக்கமோ டவனெங்குந் திரித லைக்கண்
மயக்குறு பித்தனென் றுறாவ முங்கினார்
ஆயர்ப்பிலன் றனக்குள வையந் தீர்த்தருள்
நயக்குரு யாரொன நாடு கின்றனன்.

(௨௯)

புலகேசரி
சுன்னத்துச்
சுழியுள
தேயெனச்
சொல்ல
மற்றவர்
இழிவுறு
பித்தனென்
றேசிப்
போயினார்
பின்னருந்
சிலர்தமை
நோக்கிப்
பேதைமை
துன்னிநோன்
காட்டிடத்
துலுக்க
நென்றனர்
மன்னுறு
துலுக்கனேற்
செவியில்
வன்றொன
என்னுள
தெனமனந்
தியக்க
மெய்தினார்
தியக்கமோ
டவனெங்குந்
திரித
லைக்கண்
மயக்குறு
பித்தனென்
றுறாவ
முங்கினார்
ஆயர்ப்பிலன்
றனக்குள
வையந்
தீர்த்தருள்
நயக்குரு
யாரொன
நாடு
கின்றனன்.

புகழி கழுன்னுதவருறு நாளிற் புலியானும்
திகழ்வின்னென்னுந்தக வினனுன சிவராஜன்
ஜகமகனு தன்வளர்வுறு மோர் பண்டரி சார்வான்
அகமகிழ்வேநடு வரும்ளவிவர் சீரறிவுற்றான்.

(ச)

காண நயந்தான் வந்திவர் தம்பாற் கடிதுற்று
மாண வணங்கித்தானவரேவு மாடுற்றுப்
பேணரு ஞானம் வரகவி பேசும் பேச்செல்லாம்
ஏணவர் தம்பாலினிது தெரிந்தங்கின் பாணன்.

(ரு)

பலரும் விரும்பும் படி புதிதான பரியங்கம்
நலமுற முந்தியிவர் துயில் செய்தனை நென்று
குலவவர் முன்றன்னிரு கரமும் மன்பொடு கூப்பிச்
சலனமிலா தீரொருதின மென்னிற் சயனித்து.

(சு)

அடியனை யாளவருள் செயவேண்டும் மென வேண்ட
முடிவறு சீலரவனுபசார முகமன்கண்
டொடிவற வுள்ளமிகவு மிரங்கியுவுனுய்த்த
வடிவுறு பல்லக்கதனைடை யேறி மனை வந்தார்.

(எ)

வந்த பினந்தராத்நிரி மலரால் வனைவித்துக்
கந்த மிகுந்த பஞ்சுணை சேரங்கந்தன்யால்
துந்த மிலென்ன நன்குதுயின்று துகர் கிற்பீர்
எந்த முளத்துக்கினிதுற வென்றங்கிறை சொன்னான்.

(அ)

வினவுகணைசரிது விழைவுற்றோ மோவென்று
மனது சலித்தம் மன்னிரவுக்கு மாறின்றி
முனருதுகிற் சும்பரல்கள் பொறுக்க முடிவேந்தன்
இனவெதனுக் கென்றதனை வினாவவிவர் சொன்னார்.

(க)

ஹரிபெயொண்ணற் கெனவுடனே யவ்வரசன்றான்
திரிகள் கொளுத்தித் திகழ்வுறு தீபஞ் செறியச்செய்
துரிய படுக்கைக்கணுற விடுத்துப்புற முற்றுத்
தெரிதரலின்றித் திரை திசை தோறுஞ் செறிவித்தான்.

(ஐ)

விலையுள் கப்பட்டுறு மிருகம் போன்மன நொந்திற்
நிலைதப லெப்போதென நினைவுற்று நிறைகிற்கத்
தொலைவில் பரற்கள மளிபரப் பித்துயில் வற்றார்
மலைவறு கொற்றத்தரசன் விடந்த வுடன் வந்தான்.

(ஐக)

வந்து கணைச நாதரை வந்தித்தனை முற்றும்
சிந்து பரற்கள் முழுவது நோக்கித் திகழ்வோரை
இந்த விதத்திற்றியில் வகை யேதுக்கென நாதர்
அந்த விதத்திற்றியில் வதுவே நன்றக மாறு.

(ஐஉ)

மெத்தெனிடத் தினித்திரை மேவின் மெய் சோரும்
அத்தனை நத்தும் புத்தியுறாதிங்கரசே நின்
சித்தம் விரும்பற் குற்ற சுகத்தின் செயலுக்காய்
ஒத்ததுயர்க் கிட்டத்துறல் வேண்டு முடனென்றார்.

(ஐச)

சூரபக்தலீலாமிர்தம்

ஆயதுகேட்டுப் புரவலன் மிக்கவனு தாபம்
மேயவனாகிச் சுகம்விழை யானாய் வினைவென்ற
தூயனாவேண்டித் தெய் முசுருள் பெற்றுத் துளவத்தார்
மாயவனமுஞ் சொல்லொழிவின்றி மகிழ்வற்றான்.

(உச)

பின்புகணேச ரவ்வயினின்றும் பெயர்வுற்று
முன்புறையானத் தெய்திமுருந்தன் நிருநாமம்
அன்புடனேதித் தம்பதமேவு மவர்சென்னி
இன்புறவங்கை வைத்தவுடனம்ற் றவரொல்லாம்

(உரு)

உலகவியற்கை பலவுநிதிதுள் றாய்நூனம்
இலகநிலைப்புற் றரியடியாரா யெழிவற்றார்
நிலவுறவிவ்வா ரெருவருவந்தா னிகழ்கிற்க
மலமறு முந்நுற் றறுபதுசீடர் வாய்ப்புற்றார்.

(உச)

வாய்த்தவர் கெனயீ னத்தொடுவயிராக் கியசீல
ராய்த்திக முான்ம ஞானமுடைத்தா யநிராமம்
தோய்த்துந் தாவா ராயினரவ்வூர் தொருகிற்போர்
தூய்த்தவர் செய்யுஞ் செய்கையைநோக்கிச் சொல்லாநூர்.

(உங)

இவர்கர ணுற்றோ ரிவனென லானு னென்போரும்
இவருறவோரை மயலுறுவிப்பா னென்போரும்
இவர்கிழ்ப்பண்டரி யிலுறைவா னெனென்போரும்
இவரதுசேவை பவமகலிக்கு மெனென்போரும்.

(உஅ)

ஆயினயாரு மிவ்வகைபேசி யவர்தம்பால்
மேயினர்கண்டார் சூதமரச்சார் மினிர்கிற்கப்
பேயினதாவி மூலவழியுண்டான் பெயரோதும்
வாயினதோநீ ரும்வயின்வந்த வரையெல்லாம்.

(உக)

சீடனெனக்கொண் டிதவுபதேசஞ் செய்தும்பின்
ஒடிவரச்செய் வதினவருக் குள்ள வில்வாழ்வு
கேடுறுகின்ற தாகவின்யாஞ்சொல் கிறவாறு
நீடுறநீர்செய் தருளுதல்வேண்டு நிலையாக

(உஉ)

அதுவெனென்னி லான்மலி வேகத் தவராகக்
கதுவுதமக்குச் சகலபிரா ணிகளுமொன்றால்
இதுமுதனீர்கி ருபைகொடுதாருக் கட்டுகெல்லாம்
முதுவுபதேசஞ் செயுமெனநாதர் மொழிகின்றார்.

(உக)

அப்படியேசெய் கிறெனென வேதன் னருகாகக்
கப்பிடனின் ன்ருதமரத்தைக் கண்ணுற்றே
ஒப்பறலான தாரகமறையை யுனாசெய்தார்
செப்பியதைக்கண் டோரவர்ப்புண்பீ துனாசெய்வார்.

(உஉ)

மானிடருக்கு நீருபதேசம் வாட்ப்பச்செய்
தான்பினம்மா னிடர்குணம்வேறா குதல்கண்டோம்
ஈனமில்லிம்மா மரமுபதேச மெய்துற்றுத்
சாணுளநீர்வே ருன்தனுக்கென் றகவென்றார்.

(உக)

அன்றுகிடைத்த டொட்டியுடன் கையுமைக்கு
நன்றுபடைத்துக் கொண்டமரத்துக் கெதிர்பண்ணி
இன்றுநமக்கர் கியபிரசாத மிவைநீயுண்
கென்றுகொடுத்தார் மற்றவர்கண்முன் நேனாதார்.

(உச)

தருதலுமந்த மரம்விடராகத் தாங்கண்டுட்
செருகினரம்மா மரம்விடர்மூடித் திகழ்கிற்க
அருகுளயாரும் கண்டுவியந்தா ராய்நாதர்
திருவடிகளில்லீழ்ந் தினிதுதுதித்துச் சேவித்தார்.

(உரு)

மறுவில்கணேச நாதரைநோக்கி மகிதன்னில்
உறுவருமைப்போ லாருளர்யாஞ்செய் துளநீமை
சிறிதுமுளத்தென் னுறுதலிலாமை செயுமென்று
பெறுவிடைபெற்றுப் போயினர்பாதம் பெரிதேத்தி

(உச)

ஆரணியத்திலீ மாலரி கீர்த்தனைச் செய்து
போரவிருக்கும் போதொருநாள்மெய்ப் புகழ்கேட்கச்
சாரவடித்தார் நால்வருணத்துத் தமொல்லாம்
நேரவரைக்கண் டோருநாசொல்லார் நிகரில்லார்

(உஎ)

கூடினயாரு மால்பெயர்கூறிக் கரதாளம்
போடிமினென்ன வந்தவொல்லா ரும்போட
நீடுறுமறையோர் போடலராகி நீயீனை
நடுமெவம்மைப் போடெனயாம்போ டேமென்றார்.

(உஅ)

என்றலுநாதர் நீயிர்சுமா விரும்புகோளும்
மன்றவவாலிங் குறுகிலேபோடு மெனமாடே
ஒன்றியகற்க னென்னுட் டென்றுந் துறுதாளம்
பின்றதலின்றிப் போடலியந்தே பேசற்றார்.

(உக)

உயிரறுகற்கள் போதெருள முணர்கிற்கில்
செயிரறு நாதர் மகிமையி னுமிச் செயலினனோர்
மயர்வறுசீர்சான் மகிமையையுணரவல் லோர்யார்
அயர்வறவென்று மறையவரனுதா பங்கொண்டே.

(கஉ)

நாமபராகி யாயினமிந்த நாதற்கென்
நேமுறவின்றி யிருகைபுடைத்தே யீறில்லான்
தோமறுநாமஞ் சொல்லினர்கண்டு துதிநாதர்
தாமிகவானன் தங்கொடுமால் பஜனைசெய்தார்.

(கக)

பின்புயர்மாலுக் காரதிசெய்து பிரசாதம்
அன்பினர்யாரும் பெறுமவகைநல்க வவர்போனார்
துன்பறுநாதர் முன்புவிடோபா வுந்தோன்றி
இன்புடனீ பஜனைசெய்திநாளு மினிதென்றான்.

(கஉ)

பண்டரிநாதன் கூறியவாதே பழுதின்றித்
சொண்டருமால் பஜனைசெய்துநாளுந் துதிசெய்தே
அண்மெவர்க்கின் னருளினராகி யருள்செய்து
கொண்டபயின்று மகிழ்வொடிருந்தார் குறையாமல்.

(கக)

கணேசநாதர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் கூக-க்குச்செய்யுள் கூதகாருயச.

முற்றிற்று.

கேசவசுவாமிசரித்திரம்

பவமுற தவிராக நீடியபரம பக்தசிரோமணி

புவனமீ துறுதேசம் யாவையுமேபுருந் துறுகின்றகே
சவசுவாமி யொர்கால் விஜாபூர் தனிற்புருந் தரிகீர்த்தனம்
நவமதா யுறவைந்து வெந்தமுறூப் பணின்று நவின்றனர்.

(க)

சாதுசற்சனர்வை திகந்திகழ் பண்டிதர்த் தனியந்தனர்
ஆதிநாலவருணத் தருமவண்வந்து கேட்குந ராகவப்
போதுகே சவசாமி தாமருள்போத மேவிய சீடர்சீர்
வேதியர்க்கு ஞாயந்துனோடொர் விருத்ததைத் தனிகடவியே.

(உ)

இன்றெகா தசிவிரத மாதலின் யார்க்குநற் பிரசாதம்பாம்
நன்றளித் திடல்வேண்டு நீகடைநண்ணுசர்க் ககாசுக்கொடு
சென்றுகொண்டு கென்னவேயுறு சீடராவண மேவினார்
அன்றுசெட்டியு ருங்கினுனதுகண்டெ மூப்பின ரல்லிலே.

(ங)

எழுமதாயின செட்டியைக்கடிதிக் சுக்கொடு சர்க்கரை
பழுதி லாதென லுங்கடைக் குள்விளக் கிலாதிருள்பற்றற
வழுவி நாவிகொள் சுக்கெனக்கொடுவந்து வேண்டுவ நல்கினான்
தமுவுசர்க்கரை யோடுசீடரைநோக்கி மற்று சாற்றுவான்.

(ச)

இன்றுசந்தை யினங்குமல் வயினேகி யுற்றன நென்மகன்
துன்று கின்றில னாதலா லரிகீர்த்தனம் புகல் சூழல்வாய்
ஒன்று கின்றிலை ஸீயிர் யானினி யுதவு சுக்குகளுந் கொடு
சென்று வந்தவருக்கெலா முண நல்கெனச் சிலத்தனன்.

(இ)

நீர்கொள் சுக்கவ ணேருவோர்பெற நல்குதற்கு கிரம்புற
தார நான்றரு சுக்கையுந் கொடுசெல்லு மென்றவ நல்கலும்
தேர்கிலார்தரு நாவியைப்பெறுசுக்கெனக் கொடு சேர்ந்தனர்
மாரனார்மகிழ் தாதையாகிய வாசுதேவ னறிந்தனன்.

(ஈ)

இன்று கேர்பிர சாதமுண்பவர் யாவரும் மரணங் கொள்வார்
தின்று சாவுறி லரிபெரும்புகழ்வினவலாலிவர் செத்தனர்
என்று நம்வயி நெய்துறும் பழியன்றி யும்மிது மூலமாய்
ஒன்று கின்றிலர் கீர்த்தனங் கொலசெய்வ தென்றுல கத்துனோர்.

(ஊ)

கீர்த்தனம் புகல்சாது சற்சனர் தம்மையும் புகழ்கிற்கிலார்
ஓர்த்த நந்திரு நாமமானது தாரகம் மெனலும் பொயாம்
சீர்த்த தன்றிது வென்று நாவி செறிந்த சத்தினையுண்டனன்
நேர்த்த கேசவ சாமிராத்திரி நாலு ஜாம கிரம்பவே.

(ஊ)

வீணைதாள மிர்தவகநாதம் விளங்குறப் புகல் கீர்த்தனம்
கோணையின்றி நடத்தியா ரதிகொண்டல் வண்ணனு வப்புற
ஆணையின்படி செய்து பாகவதர்க் கருட்பிரசாதமும்
நாணையம்பெற நல்கினு ரவரநன் கருந்தி நடந்தனர்

(க)

கேசவசுவாமிசரித்திரம்

செவ்வாய் நாளன்று

புலரி சாரவெழுந்து செட்டியு நாவியைப் பொதிவுற்றவைப்
குலவு முன்னலிழ் வற்றிருந் ததுகண்டு நெஞ்சு குலங்கியே
அவகில் மாதவர் சுக்கெனக்கொள கல்தினே னினையல்லவோ
நலவ டொத்தனைபேர் மடிந்தனரோ வருந்தி நலிந்தோர். (10)

அன்ன வாறவர் சாவுறும் படிசெய்து பாதகனையினேன்
என்னை யிவ்வித மென்றறிந்தவர் யாவருங் கொலை சூழுவார்
இன்னலாகி யிறந்தபின்னரும் ஞானவாதியை யெய்துமா
துன்னுமோசம் வினாந்ததே மிகநன்றி தென்று துளங்கினான். (11)

இகபரத்திலை யெய்தினே னெனவனு தபித்தினி யென்னுயிர்
உகலி யற்றுதல் செய்யவேண்டிய தென்றுனிக் கடைவிட்டான்
அகநிரப்பின வீதிவாய் வரலான போதில லுரிலே
தகவ ரற்றுறு குரலிலாமைதனைத் தெரிந்தக முன்னுவான். (12)

அந்த ராத்திரியிற் கதைக்குறலான பேர்தமி லொருவனா
எந்த நற்பிரசாத நும்வயி னீர்துளாநொன லும்மவர்
முந்து சுக்கொடு சர்க்கரைப் பிரசாத நல்கினர் முற்றவும்
வந்தவர்க் கவையுண் டுளோமென வணிகனுண் மகிழ் வெய்தியே. (13)

சுடு மயான் மடைந்து செத்தொருவரும் வராமை துணிந்துகண்
டமெ நாலியினு லிறப்பதி லாமைசெய் தவனாழிகை
தொடும் விட்டலனே யெனத்தெளிவற்று நெஞ்சு துடிப்பிலான்
நெடும் வியப்பொடு மீண்டுதன் கடைநேர்ந்து மாலடி போற்றினான். (14)

வைகறைக்க ணெழுந்து கேசவ சாமி வாரியின் மூழ்கியிங்
குய்கருத்தொடு தாந்தினந்தின மொழிவிலாதுயர் பூசனை
செய்கனத்தியல் விட்டலன்றிரு மூர்த்தியைத் தெரிசித்தலும்
மெய்கறுத்து விளங்க நோக்கியதென்னை யென்று மெலிந்தனர். (15)

திண்ணன் யாவையினுஞ் செறிந்து விளங்குகின்ற தெஜோமயக்
கண்ணனன்று கறுத்துறற்கென காரணம் மென வேகவன்
றெண்ணன் மேவிய போது செட்டி யெதிர்த்து கேசவ சாமிதன்
அண்ணன் சேவடி தாழ்த்திராத்திரி யான செய்கையை யோதுவான். (16)

தாமியற்றுறுகின்ற மெய்க்கதை கேட்க மேவுவர் தாமுநன்
காமினுக்கலில்போது நும்முடை யன்பொன் கடையன்மியே
நீமிகக்கடி திக சுக்கென நாலிதந்து நிகழ்த்தொணுத்
தோமி யற்றினெனன் குணந்தி லெனென்று துன்பொடு சொல்லினான். (17)

நாலிசுக்கெனவே செய்தான ளீனைக்கு நாயகனக்கு செய்
யாவிடிற் கடி தாவி போவர்களுண்டயாவரு மாதலால்
பூவிலப்படியோ தெரிந்திலனாயி யற்றிய போக்கறப்
பாவி யெற்க பராத மேது பணித்தி ரென்றடி பற்றினான். (18)

கேட்ட கேசவசாமி கண்களினீர் சுரந்து கிளர்ந்திட
வாட்ட முற்றழுதந்த மூர்த்தியை நோக்கி மாதவவாமனா
நாட்டு தினையாள பக்தர்கள் வற்சலாகருணா சிதி
நீட்டு பண்டரி விட்டலாவெனை நென்னலாண்டருணின் மலா. (19)

செவ்வாய் நாளன்று

செவ்வாய் நாளன்று

சுருது நின்றிரசாத முண்டவர் தம்மையுங் கழியாத நின்
வீருதையுந்தி கழுவித்தளித்தனை விட நுகர்ந்து கறுத்தனை
ஒருவனின் பெயரோது பிள்ளையு முமைதனைப் புணரொருவனும்
சுருவிடத்தனை யுண்டிற் றந்திலர் சங்கடந்நிற மாறிலர்

(உம)

நெண்ணீ யுணுநாவி யெவ்வன வன்ன தானிற மாறுதல்
பன்னுநல் லமுதுக்கு நோயது பற்றலும் பருதிக்கிருள்
துன்னலும் பனி மாமதிக் குடல்வேர்த்தலுந் துணையாகுநின்
பொன்னடிக்குறு தாசனுக்கணி பூணீ விளையாடினும்.

(உக)

என்க ணின்னருள் செய்துநின் னிறமாறன் மாறுத லெய்கெனப்
புன்க ணுற்றிவர் வேண்டுகின்றது புந்நிகொண்டு புராதனன்
தன்கணை கறுப்பகன்றொளிர் தங்கு முன்னுரு வாயினான்
முன்க ணின்னது நோக்கினோர்கள் வியந்து போற்றினர் மொழிகுவார்.

(உஉ)

நிகழு மிக்கலி யுகமதிற் கடவுளை வசிப்பது நேயமே
புகலின் மற்றிலை யெனநெடுங்கை புடைத் தொலித்தனர் பொங்கினார்
தகவதைக் கணினோக்கு செட்டியும் னுதயித்தனர் சார்புற
திகமயற் களகன்றுகேசவ சாமிதன் கணிருந்தனன்.

(உங)

வேறு.

ஹரிநாமஞ் சிரவணிப்பதே
பெரிதானந்த மதெனப்பிரான்
விரிசிரிப்புற விளைப்பதன்
குரியாருந் திடமுறுத்தினார்.

(உச)

கேசவசுவாமி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சம-க்கு செய்யுள் கூதுகாளவு

முற்றிற்று.

கோமாமியம்மாச்சரித்திரம்

சீர்ப்பதில் லாவுடை யுதததல் செய்துசேர்
ஊர்ப்பவனந் தொறுமிரந் துண்டுப்பசி
தீர்ப்புறுந்துர்ப் பலதீனையே யொரு
பார்ப்பன விதவை கோமாயி பாயியே.

(க)

என்பதங்கி யாவரும் புகலவேற்பவர்
இன்புசெய் பண்டரி யாத்தினாக் கென
வண்பிரவாகமாய்க்கண வுழிந்து போம்
துன்பறு சந்திரபாகை துன்னினார்.

(உ)

நீடிய பெருக்கினைக் கண்டு நீந்தொண
தோடுமிந்நதி கடந்துறுவ தெங்ஙனின்
முடிமாதஞ் சுத்தத சமியாயதே
நாடு மேகாதசி நாணையல்லவோ.

(௩)

எனவுளத் தெண்ணினரி ழைந்து பாண்டிரங்
கலையடி. வணங்கிடக் கருது சிந்தையேன்
றனை யெவரக்கரை சேர்க்கத் தக்கவர்
மனமிரங் குதலுட னெனவு மாழ்கினார்.

(௪)

எதிருறு மவர்களை யோடத் தேற்றுவோன்.
கதிமுகங்கொண்டு நீயெனை யுமக்கரை
பொதிவுறச் சேர்க்கெனப் புகன்று காசிலை
துகிகொளன் றோடமீ தேறத் துன்னினார்.

(௫)

கண்டவ னீரிடைக் கவிழ்த்துச் சென்றனன்
மண்டு நீரிடைத்து கினைந்து மாழ்கினர்
அண்டிய கரையிவர்த் தரற்ற லாயினர்
வின்று பெருங்குரல் கொண்டு விம்மவே.

(௬)

ஓடமுய்ப் பவரவ ருறுக ணேக்கினார்
நாடியோய் கிழவி நீகாச நல்கினால்
ஈடுறுநதி யினக்கரையி னேறலாம்
வாடி லென்பய னெனவாய்ப் பச் சொல்லினார்.

(௭)

காசிலை கொஞ்சமாவுண்டு கைக்கொண்டு
பேசெனை யக்கரை சேர்க்கிற் பீடொன
மாசறுது திபலவகுக்க மற்றவர்
சீசியென்றி கழ்ந்தனர் சிறிதிரங்கிலர்.

(௮)

காசுதந்த வரையக் கரையிற் சேர்த்தனர்
மாசில்கோமாயி தாந்தனி வருந்தினர்
ஆசிலிக் கரைநின்று மக்கரைக் குற
எசிலே தொன்றுமில்லா திரங்கினார்.

(௯)

தேவர்தந்தேவ பாண்டிரங் கதேசுடன்
நீவதி கின்ற வித்தலத்தி னேருனர்
யாவருங் கடின சித்தத்த ராயினார்
ஆவயின் வருவதெப்படிக்கியா னென்றார்.

(௧௦)

உன்னடி சேவிக்க வுற்றுளேன் றனக்
கென்னிடைபூறு வந்தெய்தல் கூடுமோ
பொன்னியல் மாப்பிளே யெனப்புலம் புறத்
தன்னிகர் தானலா தான்றெரிந் தனன்.

(௧௧)

தோணி யுய்ப்பவ னெனத்தோன்றி யம்மைநீ
பாணியைக் கடந்தந்தப் பாரஞ் சேர்கியேல்
ஆணியாபுனக்கு னானமைவன் வாவெனக்
காணியே தொன்றுமில்லாதகம்மையார்.

(௧௨)

திருப்பாண்டா லீலையேன் அனாதாசு முகந்தொழுகு

சிறையிலேனார் முறையிற் சிறையிலே

புதுந்

என்னிடைக் கொஞ்சமா வுண்டு காசிலை
நின்னிடையத் தரக்கொடு நீந்தி யக்கனா
துன்னிடச் சேர்ப்பை யேற்றொடர்வ னின்னுடன்
பன்னிடு கென்னலும் பரமன் கூறுவான்.

(மரு)

யானிவண திக்கரை யேறவெய்து வோர்
தீனர்களா யுறிற் சேர்ப்பெனக் கரை
நானெதும் வேண்டலே னதியின் பாலுறு
வேண்டைவோனா யக்கரைக்க ணேற்றவே.

(பெரு)

யென்றது மம்மையாடொம் பிரானருள்
நன்றென வியந்துட னாயந்து தோணியோய்
இன்றிராயாம மொன்றெய் திற்றூதல் யான்
மன்றவும் விருத்தை தூர்ப்பலை வருந்தினேன்.

(၁၆)

குளிர்ப்பொறே நெருது கிலன்னிக் கூறவே
 நெளிமையி னில்லை மற்றிது நனைந்திடல்
 அளியன் யான்செய்வதே தென்னவம்மை நீ
 நளிர்புனல் காலுறு நணுகென்றோ ளென்றான்.

(உதர)

தோளிடை யேற்றினன் றாக்கிச் சென்றான்
நீளிய புனலொரு நிமிடத்திற் கடந்
தோளிய கணாமருங் குய்த்து நின்றான்
தாளினு நீருறனக் கின்றாகவே.

(106)

நின்பேரோடு ஞாயையவீன நோக்கி
ஒன்ற நின்காலிடைப் புனலுரு திவண்
துன்ற லெவ்வீதத் தெனவம்மையார் சொல
மன்றலந் துளவமால் வசுக்கின் றானோ.

(11-2)

இவ்வயிற் றோணியுய்ப் பவரலேன் பவப்
பவ்வ நீந்தச் செய்யுப்படகு காரன்யான்
எவ்வயி னிருந்தியா ரொத்தினுங்கொ
செவ்வயிற் சேர்ப்பெனீர் சிறிதுறாதென்றான்.

(பெரு)

கேட்ட நோமாயி நீயைய இட்டியென்
மாட்டு பகாரமோ மழையிற் செய்தீன்
சட்டு மென்னிடத் துளமாவை யேற்கென
நீட்டலும் வாங்குறா னிமலன் கூறுவான்.

(20)

ஏவரவயினும் பொருளேற்கி லேனதால்
துவதசித் தினத்திலிம் மாவைச் சுட்டடை
கவர்மனப் பிராமணர் கையி னல்கென
உவமையில் லாணுரைத்துடன் மறைந்தனன்.

(25)

மறைந்தபின்ம் மையார் மணிவண்ணன்றிணச்
சிறந்தபொற் கோயிலிற் சென்று சேவித்துப்
புறந்துயின் மெழூர்து புலரிதன்னிற் போய்
அறந்திகழ் சந்திர பானக யாடியே.

(2.2)

[illegible]

வந்துப வாசமாய் மாயவன்றனைப்
புந்தியுளன் பொழுதொழுது போற்றினார்
அந்த வேகாதகி யிரவிலன்பு னோர்
முந்தரி கீர்த்தனை மொழியக் கேட்டனர்.

(௨௩)

காலையிற் சந்திர பாகையைக்கலந்
தேல நிராடினர் களையி னெய்தினர்
சாலுமன்று றுதுவாத் சிமற்றாதலால்
நாலு மாமறை யவர்க்கு தவ நாடினார்

(௨௪)

உப்பொடுப ருப்புமற்றென்று மில்லைநங்
கைப்படி யுறுவெறு மாவைக்கைக்கொள
எப்படி நல்குவ தென்றி யோசித்துத்
தப்பறு மறையவர் தம்மை நோக்கியே.

(௨௫)

ஐயமீனென் வயினருள் செய்தி யான்றரும்
நொய்ய விம்மாவதை தும்மில் யாரொனும்
கையுறப் பெறுமி னென்றுகாக்கக் கண்டவர்
தைய லாரரு குரூதய்விற் சார்ந்தனர்.

(௨௬)

ஒருவருங்கைக் கொள்ளு துறுதல் கண்டு சீர்
மருவு பாண்டிரங்க பக்த்தரை வாழ்விப்பவ
அருமறையவர்க் குணவளிப் பதின்றியான்
சுருதுமித்தின முணவெங்ஙன் காண்குவேன்.

(௨௭)

எனவருந்தின ருறவிவர்த நிச்சய
மனநிலைகண்டு பாண்டிரங்க மாலோர் பார்ப்
பனவடிவங்கொடு பார்க்க முன்வந்து
தனதருளவர் பெறச்சாற்று கின்றனன்.

(௨௮)

அம்மை யான்றுர்ப் பலன் கிழவ னுனதால்
செம்மை சேர்து வாதசித்தின மின்றுண் பகற்
கும்மருங் கெய்தினே னொருகை மாவெனும்
தம்மி னென்றவர் தரச்சாற்றி னானோ.

(௨௯)

கேட்ட கோமாயியார் மகிழ் கினர்ந்துளே
வாட்ட மின்றாய் வெறுமாவை நல்குமுன்
காட்டலர் துளவினான் கடும் பசிக்குண
ஒட்டடை சட்டி நீருதவு கென்றனன்

(௩௦)

அடைசுடற் கிடமிலை யசக்த னுனெனும்
நடைதெரிந்துடன் விறகுகணன் றாய்ந்து கொண்
டிடையழல் மூட்டின ரினிது சுட்டடை
உடையவன் கைதர வுண்பதாயினான்

(௩௧)

அருந்துமுன் மலரின்மே னங்கை யவ்வயிற்
பொருந்தினள் மூப்புடன் புனித மங்கலம்
திருந்து மோரந்தணி யாகிச் செவ்வையாய்
விருந்து நீருண்பதோ னெனவிதித் தென்றான்.

(௩௨)

சிவபக்தலீலாமிர்தம், சிவபக்தலீலாமிர்தம், சிவபக்தலீலாமிர்தம், சிவபக்தலீலாமிர்தம், சிவபக்தலீலாமிர்தம்.

அருகொருசுமங்கலி யண்மி னுளம்மே
மருவுதுந் தானையி லிருக்கு மாசையும்
தருகசுட் டெனப்பிரான் சாற்ற வம்மையார்
பெருகின துகிலின்மா லிருக்கப் பேணிநீர்.

 (T_0/T_0)

கண்டனடை சட்ட்டென் கையி னல்கலும்
 ஒண்டொடிச் சமங்கிலி யும்வந் துற்றதும்
 பெண்டவ மெனப்பிரான் பெரிது பேசியே
 உண்டனன் ழமுனா யுறையு மாட்டான்.

(१५७)

பின்பிரு வருங்கைகால் பெரிது சுத்திசெய்
தன்புடன் மறைந்தன ராக வம்மையார்
இன்பொடு தாமுமங் கருந்தி யேகினார்
முன்புறு முரகரி பெயர்மொ ழிந்தோ.

(五〇五)

கோமாயியம்மாள் திருவடிகளே சரணம்.
ஆகச்சரித்திரம் சக-ஞ்சுச் செய்யுள் நூலுளாயுந்

முற்றிற் று.

உதேப்ஷா பக்தர் சரித்திரம்

வேறு

இதை பாகவத முதற்புராண மிக்க கேள்வியோர்
திதிலாத பரமபக்த வைணவச் சிகாமணி
ஓதிராம பஜ்ஜையே யிராப்பகலு ஞாற்றுவோர்
கோதிதென்ற விந்தரான ஸுமதத்தை விட்டனர்.

(5)

ஹரிதனக்கு ரித்தநேம மாய்மிருந்த பூசனை
பெரியியற்றுவார் லதிபெனச் சொல்கின்ற பெயருளார்
திரிதலாகி யதையறிந்த விர்தரான தீமையோர்
தூரிதர யடைந்துதங்க ளரசன் மாடுசொல்லுவார்.

(2)

நங்குலத் தொருத்தன் வேறு நாமமோதி நன்றதென்
 மங்குளுற்று பூசைசெய்வ தாயினு வைவன்றனைத்
 தங்குநங் குலத்துமேவு மாறூர் சமைக்கநின்
 பொங்குமாணையா லெனக்கருத்திலாத புண்மையோன்

(五)

ॐ ॐ

உதாரணம், பெரியவர் ஒருவரை
மேல்நிலை தனியங்கு தெருவி

மதவிமோகியான மற்றவன்றன் மாமனைப்புருந்
தீதமதான கைத்தெலா மியற்று மின்கள் கொள்ளையென்
றுதவுமேவ லானருக் குறாப்ப வன்னர்யாவரும்
கதமொடெய்தி யவரகத்திருப்பை நின்றுகண்டனர்.

(சு)

காணுமுன் நோபுருந்த கடுமையா வையுங்குலை
தெனுசாந்த ராயிரங்கி யேவினவந்த தங்களைப்
பூணு தாங்களே யிகழ்ந்து பொருமிராஜ சேவைதான்
மாணுகின்ற தன்குகெட்ட தென்றுதாம் வருந்தினார்.

(ரு)

இனிநமக்கொணுத சேவையென்று பாகவதமுதற்
றனிசெய் கீதை சிவவணித்து மிவர்கணென்று தங்கினார்
துனியிருந்த செய்கைகேட்டு வேந்தனெஞ்சு துண்ணென
முனிவுகொண்டு நேருகிர்ந்து மோதுகிற்ப நாமென.

(சு)

வினாவின்வந்த போதிலிங்கு வீட்டுளே லதிபுரா
புறாதவிர்ந்து ளோர்கண்முன்பு பொருவில் பாகவதமதை
நினைபிருந்தை யருகிருந்து ரித்தமுந்தெ ரித்தல்போல்
உரைசொல்கின்ற தாயிருக்க வுற்றவேந் துணர்ந்தனன்.

(எ)

கண்டொரு மிறையிருந்து கேட்டுமென்று காவலன்
மண்டுலோர்க ளுடனிருந்து மாடுமுற்று நோக்கினான்
ஆன்சொர்பெ லாமெழுக்கி யதிகசுத்த மாய்மணம்
கொண்டமேவு புஷ்பஜாதி யுங்குலங்க லாகவே.

(அ)

சுவலொந்த சாவதார முந்துலங்க வெழுதிய
நவமெலா முணர்ந்துகண்டு நாபதிக்கு வெகுளிதான்
இவர்தலாகி யும்மிராதை கண்ணனுக்கு வெற்றிலைப்
பவர்மடிப்ப ளிக்குமோ வமதையுமுன்பு பார்த்தனன்

(க)

பார்த்துடன்றுபகவனும் மோதுகின்ற பண்பராம்
தீர்த்தர் தம்மை நோக்கியிங்கி தென்னை செப்பு கென்னலும்
சீர்த்த ராதை கண்ணென்று செப்பராதை கையிலென்
ஆர்த்த தென்ன மகிழ்நனுக்களிக்கும் வெற்றிலை யென.

(ங)

துணைவி-நல்கு சுருள்கொளா திருப்பதேது சொல்கெனப்
புணைவிநோத மாயுறாக்க வவர் பரிந்து பார்த்திபா
இணைவி தோர்தி யென்றெழும்பிாண்டு கைகளுங்குவித்
தணைவியான மிகு தயாளவன் பரன்ப வச்சுதா.

(மக)

ராதை நல்கு சுருள்கொளா மனீ யிருத்தனன்கதோ
ஏதை யின்றியம் புகிற் பெனென வினாந்து சுருளையம்
போதை வென்ற வாய்வயிற் கொள் போற்றெனக் கிரங்கி யென்
றோதை கொண்ட சங்கிடங் கொணு தன் முன்ன ரோதினார்.

(மஉ)

தினாயிருந்து வேண்டு செய்கை கண்டு சித்திரத்
தான கண்ணனுள மிரங்கி யருளின்வாய் திறத்தலும்
மோனராதை வாயிலீய முன்பிருந்த பைஞ்சுருள்
போனதக்கணத் தெதிர்த்த புரவலன்றிகைக்கவே.

(மக)

சுவலொந்த சாவதார முந்துலங்க வெழுதிய நவமெலா முணர்ந்துகண்டு நாபதிக்கு வெகுளிதான் இவர்தலாகி யும்மிராதை கண்ணனுக்கு வெற்றிலைப் பவர்மடிப்ப ளிக்குமோ வமதையுமுன்பு பார்த்தனன் பார்த்துடன்றுபகவனும் மோதுகின்ற பண்பராம் தீர்த்தர் தம்மை நோக்கியிங்கி தென்னை செப்பு கென்னலும் சீர்த்த ராதை கண்ணென்று செப்பராதை கையிலென் ஆர்த்த தென்ன மகிழ்நனுக்களிக்கும் வெற்றிலை யென துணைவி-நல்கு சுருள்கொளா திருப்பதேது சொல்கெனப் புணைவிநோத மாயுறாக்க வவர் பரிந்து பார்த்திபா இணைவி தோர்தி யென்றெழும்பிாண்டு கைகளுங்குவித் தணைவியான மிகு தயாளவன் பரன்ப வச்சுதா ராதை நல்கு சுருள்கொளா மனீ யிருத்தனன்கதோ ஏதை யின்றியம் புகிற் பெனென வினாந்து சுருளையம் போதை வென்ற வாய்வயிற் கொள் போற்றெனக் கிரங்கி யென் றோதை கொண்ட சங்கிடங் கொணு தன் முன்ன ரோதினார் தினாயிருந்து வேண்டு செய்கை கண்டு சித்திரத் தான கண்ணனுள மிரங்கி யருளின்வாய் திறத்தலும் மோனராதை வாயிலீய முன்பிருந்த பைஞ்சுருள் போனதக்கணத் தெதிர்த்த புரவலன்றிகைக்கவே

ஒவியப் பெணங்கையற்ற சுருள்மடிப்ப துறவுரூள்
மேவி நிற்க நாதன் வாயு மூடவேந்து மிகவியந்
தாவியுற்ற தெவ்விதத்திலோ வியத்திலென வகம்
தாவினற்ற வத்தினோ ரடிக்கண் வந்து தாழ்ந்தனன்.

(௨௪)

நீரியற்று பஜனையே நிலைத்ததும் முணிலை தனை
ஓர்வதற்று துமை வருத்த வந்த நானுஞ்று மென்
தீர்வில் சூற்ற நீர் பொறுக்க வென்று செப்பி யேகினான்
ஆர்த வத்தாரிதனும் மோதியங்க மர்ந்தனர்.

(௨௫)

லதீப்ஷா பக்தர் திருவடி-களே சரணம்
ஆகச்சரித்திரம் சாக்-க்குச்செய்யுள் கூதுளாஉருவு

முற்றிற்று.

சந்தோபாபக்தர் சரித்திரம்

ராஞ்சன மென்னு மூரின மஞ்சந்தோபா வென்னத்
தாஞ்ச துரங்க சேனை தழைத்திடத்தன சம்பத்தில்
காஞ்சன பதியை நேராய் வாழ்பவர் காவலன்பால்
ஆஞ்சனர் தம்மின் மேலாயதி கரித்துறு வதானோர்.

(௧)

ஒரு தினத்து காராம் ஸ்வாமியுடைய மெய்க்கதையைக் கேட்டுக்
சுருது மிக்குநீம் பவாழ்வுங்காயமும் பொய்யேயென்று
மருவு நிச்சய நன்னூனம் வாய்ந்து வைராக மென்னப்
பெருகு மண்டபத்திற் கோர்தூணயினர் பிறவி வேண்டார்.

இனியரை நிமிடமேனும் வீண்பொழுதி யற்றலாகா
தெனவுளத் தெண்ணித்தம் பாலிருக்கு முழியரை நோக்கி
நனியு மதிடங்கள் செல்க வென விடை நல்கி வேண்டும்
தனமினி தளித்துப் பின்னந்தனர் தமை யழைத்த வார்க்கு.

(௨)

தம்முடைத்தன சம்பத்து முழுவதுந் தத்தஞ் செய்து
கைம்முள் நானக்தான கலங்கந்தம் மிடையிற் கட்டிச்
செம்மு நாண் சிறிது மின்றிச் சீரரி கீர்த்தனம் வாய்
விம்முறப் பாடி யாடி வெனி வந்தார் விமலராகி.

(௩)

சந்தோபாபக்தர் சரித்திரம்

(五)

$$(\sqrt{\pi})$$

(61)

(2)

(五)

(u)

(மக)

(၁၃)

(D.5)

(25)

සමහර විට මෙම ප්‍රතිචාරයන් අතරින් කිහිපයක් පමණක් ප්‍රතිචාරයක් ලෙස ප්‍රතිචාර දක්වනු ලැබේ.

அன்னதோர் ருரல்கேட்டில்லுள மர்ந்தவ டெரிந்துவாயின்
முன்னமர் வோர்பாலோடி வந்தழு துறமுயங்கி
நின்னது செவ்வமெல்லா நீங்கினை பல்லக் கின்மேல்
துன்னுறும் பூவின் மென்காறுகள் படலாய தென்னோ.

(100)

நினததி ரூபலா வண்ணிய மெலாநெகிழ்ந்து பிச்சை
வினவுவோர்க்கீ யுங்கையும் பிச்சை வேண்டுவ தாயிற்றே
எனமனந் தளர்ந்து தெய்வச் செயலிப் படிக்கு முண்டோ
கனவு லகத்திலென்றுங் கதறிஞன் பதறி வீழ்தான்.

(101)

அழுவடனனை நோக்கிக் கற்பினுக் கரசியாரும்
பழுதிலென்றலை வர்மிக்க பசியுட னிருப்பர் மின்னே
எழுக கரீல்விடுக வெண்ண வேங்கின ளெழுந்துத் சென்று
முழு அடையி ரண்டு நெய்சர்க்கரை தகக்கொடு முன்வந்து.

(102)

கொடுத்தலு மராயடைக்கு மேற்கொளிற் கொழுநர் கோபம்
அடுப்பரிவ் வளவுவேண்டா மெனமறுத் தறையக் கேட்டு
விடுத்திடற் கரியவென்பா லிரண்டடை வேண்டா மென்று
தடுப்பது தருகியன்று கொள்கெனத் தந்துட் போனான்.

(103)

வலிந் தவடரு றிரண்டும் வாங்கிக்கொண்ட விடம்விட்டு
நலிந்திடர் செய்யுங்காட்டின டந்துவந் தாவிநாதர்
பொலிந்துறையிடமுற்றன்றார் புசித்திட வேண்டலோடும்
மெலிந்தில ரரிதன்னுமம் விடாதுரைப் பவருங்கண்டு.

(104)

ஏற்றுவந் தவற்றிரண்டு முழுவடையா யிருக்கத்
தோற்றிவ்வ முழுமையாகக் கொணர்ந்த தேன்சொல்லு கென்னச்
சாற்றினர் நடந்தவற்றை யவர்பரி தாபத்தோடு
மாற்றி நீத்தோர் பக்கல் வழங்கினை வந்தா லுண்பேன்.

(105)

அல்ல துண்ணே னென்றோத வருந்தி யனையார் மீண்டு
மெல்லடி வருந்தத் தந்த மெல்லியல் மனைக் கணவந்து
சொல்லினர் மறுத்த செய்கை யடைகளைச் சுருக்கிற் றந்தங்
கல்லிடை மழையும் பெய்ய மீண்டன ரணுகும் போது.

(106)

வருவழி தன்னிலாறு மழையினிற் பெருகிமண்ட
மருவினர் கண்பு வற்றைக் கடந்துபோம் வகையே தென்றும்
புருட ருண்ணது மிக்கபசி பொருந்துவரே யென்றும்
பருவர லுற்றுணைந்து பாண்டரங்கனைச் சிந்தித்தார்.

(107)

நாதனுக் குதவாப் பேதைநாரி யென்றரு மெள்ளப்
பாதகமெது செய்தே னோபக் தரக்கூக கோபாலா
மாதவ முகுந்த கேசவாவென மாழ்கி நிற்க
மனீ தரன்றெரிந்து நீந்துவோ னுருக்கொண்டு சேர்த்தான்.

(108)

மாதானோக்கிந் றோன்வருந்து கின்நீ றொன்றோத
நாதரக் களாயி லுற்றார் மானவர்க் குணவு நல்கப்
போதரும் வழியிலா றுதடுப்ப தாற்புந்தி நொந்தேன்
சுதுகற்ற ருணமென்னை யுன்றங்கை யென்ன வெண்ணிந்

(109)

இவ்வாறு, அன்னதோர் ருரல்கேட்டில்லுள மர்ந்தவ டெரிந்துவாயின் முன்னமர் வோர்பாலோடி வந்தழு துறமுயங்கி நின்னது செவ்வமெல்லா நீங்கினை பல்லக் கின்மேல் துன்னுறும் பூவின் மென்காறுகள் படலாய தென்னோ. (100)

மேலும் மனமொன்றும் இவ்வாறு, அன்னதோர் ருரல்கேட்டில்லுள மர்ந்தவ டெரிந்துவாயின் முன்னமர் வோர்பாலோடி வந்தழு துறமுயங்கி நின்னது செவ்வமெல்லா நீங்கினை பல்லக் கின்மேல் துன்னுறும் பூவின் மென்காறுகள் படலாய தென்னோ. (100)

(20)

 $(2, \sqrt{\pi})$

(২৬)

(29)

(2.5)

(ကမ္ဘာ)

(നക്ഷ)

(152)

 $(\overline{a}, \overline{b})$

(155)

சண்டைசெய்பவ ரையவனெ திருநா தத்தால்
அண்டையேப் வனத்தடைந் துறுகின்ற சந்தோபா
கொண்டகோலத்தைக் கொள்ளுவேன் குடும்ப நீக்குவேன்
விண்டபோது நீயென் செய்வை யெனப்படயம் வினாப்பான்.

[illegible]

கணவ னேனெதிர் பேசுநி லென்னைக்கை விடுவான்
அணவு ருதுகை விடிவென்ன செய்வதென் றடங்கிக்
குணநலான்வர வொருதினம் பிச்சையைக் குறித்துத்
தணவின் மற்றவடன் முன்வந்தா ரரிதாசர்,

 $(\mathcal{F}, \mathcal{G})$

கண்டு மற்றவ எவரிரு கால்களிற் பணிந்து
கொண்டகேள்வ நென்னுடன் நினைப் வீண்வம்பு கொடுத்துச்
சண்டைசெய்வது தவிர்கிலன் மறுமொழி சாற்றில்
அண்டு நுழைமப் போலாவ நென்றுநாக்கு நனாநல்

 $\{F_2, F_4\}$

நானென் செய்வது சாமி நீர்நவில் கென நவின்ருள்
ஞானமிக்க நல்லவரது கேட்டுன் றனாதன்
மானமற்றது துறவியாகுவ நெனவருத்தால்
ஆனவப்பொழுதே துறவெய்தென வறநதி.

(15.6)

பின்னே நான வன்றனக்கு மந்திரஞ் செவிப்பெய்து
நன்ன ராண்டி கைக் குரங்கென நின்வய நன்னு
மின்னே நேரிடை செய்வனென் றுறாசெய்ய மின்னாள்
அன்ன தாசர் தந்தாள் பணிந்தானந்த மடைந்தாள்.

۲۰۰

ஜயநல்கக் கொண்டா சிரமத்தினுை யடைந்தார்
மெய்யார் போனபின்னத் வேதியன் மனைமேவித்
தையலே னின்னஞ் சமையல்செய்யத்தடை பகிதான்
வெய்ய தாயிற்றா தவினுண்ண விடுவனென் றுறாத்தான்.

(५५)

சொன்ன கேள்வியை நோக்கித் துறவுறத் துணிந்தால் இன்ன மேன்றடை விராந்து செல்கென வியம்பினங்கேட்டன்ன வந்தணன் கோபங்கொண் டிவளிவ்வா றறந்த பின்னர் யாமிவ ணுறில்குரு மோதகும் பெருமை.

{ ௪௩ }

இனியயிற் கெய்தொண தென்றொரு செம்புகை யேந்தி
நனிசெறிந்தகாட் றுசுந்தோ பாவயி னனுகித்
தனி யிருந்ததும் போற்குடும் பத்தினைத் தவிர்ந்தேன்
புனித ரோயும்மை விடுகிலே னெனப்பல புகன்றான்.

(45)

இதமதாழ்ப தேசஞ்செய் வீனானக் கென்பான்
வதன னோக்கியான் றளிமென வாய்ந்தது துணையிவ்
விதவி ராகங்கொள் வோருனைப் போலெங்கு மேவார்
உதவு நிற்குப் தேசித்தற் கையமென் னென்றார்.

(சுஉ)

என்று செம்பொடி கலையுதித்துச் செல்வதெற்ப
தன்றுசோர ராற்கவர் ஹனுமாதலா லகற்றித்
துன்று கோவணத் தொடுசரக் குடுக்கையைத் தூக்கிச்
சென்று நீதும் புனல்கொண்டு வாவெனச் செப்ப

(சுரு)

நன்றெனச் சனாக் குடுக்கையைத் தூக்கிநீர் நாடித்
துன்று கோவணத்தொடு சென்றூன்பின் பரிதொண்டர்
சென்றவன் கலையைப் பலதுணியுற் சிதைத்தார்
அன்று செம்பையு மோர்குழிவிழ வெறிந்தனரே.

(சுசு)

மாணவராகியேயுள்ளவன் இவ்வெழுதல், அங்ஙனம்
 இவ்வெழுதல்.

இதுமெய்யென் றுறுதிப்பட விசைத்தனன்கேட்டு
முதுதவத்தினர் பொழுதுபோயின பின்பு முன்னிக்
கதுவுமற்றவன் மனைவர வழைத்துப்போய்க் கடுகி
விதுமுகத்தின ளேயெனவழைத்தனர் விரும்பி

(௩௩)

உன்பதிக் குபதேசஞ்செய் தினிதுற வுன்றன்
முன்பழைத்து வந்தேனினி யுன்வச முயங்க
அன்பனைக் களிப்புட னழைத்தின்புற வமர்தி
வன்புணாத்திடுற் கோவணத்துட, னவன் வருவான்.

(௩௪)

அவனுடுத்திட வஸ்திரம் தருகென வறந்து
தவன் முகத்தினை நோக்கிந் யினியுள் தளரால்
எவமறப்புண ருன்மனை யாட்கித மியல
நவமுறுத்தினேன் மனைக்கடை யென்றனர் நல்லோர்.

(௩௫)

சாமி தும்முரை தவிர்கிலே னென்றடி தாழ்ந்து
மாமின் போல்பவன் மனையகம் புகுந்தனன் வரலுந்
தோமில் வஸ்திரம் தந்தனன் சுவையமு திட்டான்
ஆமில் வாழ்ந்தனன் மனையொடு கலகமில்லாமல்.

(௩௬)

இவ்விதஞ் செய்துதம் மிடமேய சந்தோபா
வெவ்விதின் மதிமாத மேகாதசி மேவச்
செவ்வி சேர்திருப் பண்டரி யாத்திரை செல்லத்
தவ்வில் வீணையாழ் மிருதங்கஞ் சச்சரி தாளம்.

(௩௭)

கருட நன்கொடி யுடனரி நாமங்கள் கழறி
மருவியாடுத லுடனிரண் டாயிரம்ன்னப்
பொருவினற்றச மித்தின நரசிங்க புரத்தின்
அருகுசார்த்தன ரங்குறு நதிமழை யதனால்.

(௩௮)

பயமிகப் பெருக்கும் ததுகண்டு பண்டரிபோய்
இயலுருக் குமண்பதி தண்ணைநா மெங்ஙன்
நயமுறத் தரிசனஞ் செயலுனை நண்ணுறுமோ
அயர்வறக் கடத்திடு மொருபஃறி நேராமோ.

(௩௯)

என்றியாவரு மினைவுறு போதுசந்தோபா
நின்ற நீருடன் மானங்கொண்டெப்படி நீந்திச்
சென்றுகாண் பதத்திருமகள் கேள்வனைச் சேரத்
துன்றுமென்னுடன் வருகசிரிபதந்துணையாய்.

(௪௦)

அளித்தல் செய்யினு மழிப்பது செய்யினும் ஹரியே
ஒளிப்பருங் கதியென நம்புமின் னெனவுரைத்துக்
களிப்பொடுந் தியிலிறங்கினர் முன்செலக் கண்டு
தெளிப்புடன்செல்ல லாயினர் யாவருஞ் சேர்ந்து.

(௪௧)

செல்லமாதவன் கச்சமாகியுட் செறிந்து
புல்ல நீர்க்கிணக் காலன வாய்து போவோர்க்
கல்லலின்றி யாவரும் ஹரிபஜனை வாய்க்கொண்டு
மல்ல னீர்நதி யக்கையேறினர் மகிழ்வாய்.

(௪௨)

சீவனம் பற்றிப் பிழைத்தல். மனவந் தனம் சீவனம் பற்றிப் பிழைத்தல். சீவனம் பற்றிப் பிழைத்தல்.

களையணைந்தரிதாசனாப் புகழ்ந்துதான் கருதும்
புனையில்பண்டூரி புரம்புகுந் தம்புலிப் பாகை
வினாயு நீர்படிந்துற்ற புண்டலீகனா விரும்பித்
தரைவிழுந்தடி பணிந்து கோயிற்குளே சார்ந்தார்.

(சுரு)

சார்ந்துளோரொடு புகழ்ந்துகொண் டேகுசந்தோபா
நேர்ந்த மாலடி கண்டுசேவித்து நின்மலனை
ஆர்ந்த வன்பொடு தழுவியாலிங்கனஞ் செய்து
கூர்ந்த நாமங்கள் பலசொல்லித் தோத்திரங் குறித்து.

(சுசு)

ஐய நீயுல சுத்துளவன்பருக் கெல்லாம்
மெய்யனாகிப்பல் விதத்தருள் புரிகின்றாய்மேவி
உய்ய நிற்புகழ் சேடனும் வழத்துதற் குறுமோ
மைய நெஞ்சினேன் சொல்வதெவ்வாறென வாழ்த்தி.

(சுஎ)

ஆமையாகியின் றுளாயுந் காத்தனை யருளால்
பூமின் னாயகா நின்னடிப் போதிடைப் பொருந்தித்
தோமி லாதுற வருள்கென மாலருள் சுரந்து
நீ மிடைந்தெனை நீங்குறா திருக்கென நிகழ்த்த.

(சுஅ)

சலசலோ சனைருள் வழிவேண்டிசந் தோபா
குலவுதம் மனைவியொடு மெய்மகிழ் கூர்ந்தங்
குலவுநாயகன் பெரும்புகழ் பற்பலவோது
நலமிகுந்தனராய் நனிவாழ்த்துநர் நாளும்.

(சுஈ)

சந்தோபாபக்தர் திருவழிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம்சுருக்குச்செய்யுள் கூடாளுகுவன.

முற்றிற்று.

நீளோபாபக்தர்சரித்திரம்

மாவின்புறு பிம்பனநெரியில் வாழ்வார் நீளோ
பாவென்பவர் யானெனதென்ப தில்லாத பண்பார்
மேவன்பொடு மால்கிர்த்தனம் வேண்டுகிற்போர்
நாவின்புற முந்தடியார் கதைநன்கு ரூபப்போர்.

(க)

குடும்பத்தினீத் தம்மதென்றே யுளங்கொண்டிலாதோர்
தொடும்பற்றிலயா சிதவிர்த்தியிற் றுன்னல்கொண்டு
நெடும்பற் றறுமா லடியார்க்கு நிரப்பினர்க்கும்
இடும்பத்தி கொண்டே குடும்பத்தையு மின்புசெய்வார்.

(உ)

இத்தன்மையரா யவர்கன்னிகைக் கின்மணந்தான்
ஒத்தன்று கனத்திரந் தாசனா யுற்றுகோக்கி
வித்தம்பெரு குற்றவாநங்கினை மேவுகிற்போர்
அத்தன்மை யருக்குநா மேழைக ளாதலாலே.

(ங)

எவ்வா றுறழ்வாகுதலே ளனமெய்து மென்று
செவ்வாய் திறந்தோதலுந் தாசரச் செய்திகேட்டுக்
கைவா ரணங்கூப்பிடச் சென்றவக் கண்ணனுண்டு
தவ்வாது காத்தாளுதற் கென்றனர் தங்குநாளில்

(ச)

மணநாட்கு முன்னாட்கிழ வேதியனாகி மாயோன்
வணராக்க கையிற்கொண்டின ஓரண வஸ்திரத்தில்
உணவாக் குதற்கேற்றன சிற்சில வுய்த்தல்செய்து
தணவாத் தனகீர்த்தனஞ் செய்பவர் தம்முன்வந்தான்.

(இ)

கண்ணுற் றவர்தம்மை நானுர்ப்பலன் கைத்தீனன்
நண்ணுற்றன னுண்டி செய்கைக் கிறை நல்கல்கொண்டு
பண்ணுற்றன வீதல் செய்தார் பசிதிருமென்றான்
எண்ணுற்றவர் வேதியன்றான் பணிந்தி துனாத்தார்.

(ஈ)

நீரோது நல்கண்மீன்யான் பண்டரி நின்றமாலுக்
காரா தனஞ்செய்தமு தீவனிங் கண்முடகென்னக்
காரோத வண்ணந் கிடும்போனகங்காய் பசிக்கு
நேராதிறை யாதலினென் வயிரோ நிரம்பா.

(ஊ)

வயிரூர நானுண்பதற் கெய்தினனென்ன வாழ்கைக்
சூயிர்போ லுறுகின் றவர்தம் முகநோக்கி யுற்றோர்க்
கியல்வாக நீய்பட்டமுதி வயிரூர வென்ன
மயினோபவர் நன்றெனவுண்டி செய் மாலெவந்தோன்.

(ஏ)

மாவின்புறு பிம்பனநெரியில் வாழ்வார் நீளோபாவென்பவர் யானெனதென்ப தில்லாத பண்பார் மேவன்பொடு மால்கிர்த்தனம் வேண்டுகிற்போர் நாவின்புற முந்தடியார் கதைநன்கு ரூபப்போர்.

கற்பாலுயர் சாலியன்னிர் காங்கொண்டு வந்த
இப்பாக மென்பண்டதும் பெண்மணத்திற் கிசைந்த
அப்பா லுறுகின்றபல் பண்டமோ டாகவைத்தால்
ஒப்பாயிடும் போனகம் யானினி துண்பெனென்றான்.

(௧௧)

வாங்காதுநில் வேதியர் போனக முண்ணமாட்டார்
தீங்காயுறுமென் றவனீந்தன செங்கைகொண்டு
பாங்காய் மணத்திற் குறுபண்ட மூடாக வுய்த்தார்
நீங்காதரி கீர்த்தனஞ் செய்பவர் நேயமிக்கார்.

(௧௨)

கனவேதியன் மாலடியார் தமைக்கண்டுநெவே
தனமானதை யீதிர் முனுண்டு பின்னாண்சமைக்கும்
அனமானதை யுண்குவனென்வயி ரூரவென்றான்
வினவா வவார்நன்றென நல்கினர் வேண்டியுண்டான்.

(௧௩)

இல்லா டனைநோக்கி நீ சீக்கிரத் தெய்த வுண்ட
நல்லாய் சமைக்கென் றரிதாசரு நன்குகூற
வல்லார் முலைமா முயிலன்னவார்மற்ற வாறே
தொல்லா தரத்தடி டிடவேதிய னன்கு துய்த்தான்.

(௧௪)

அடியாரு முண்டானயின் ராத்திரியாக வையன்
ஒடியாத வன்புள்ளவர் தம்முகநோக்கியுங்கள்
கொடிநே ரிடைப்பெண் மணநாளை நேர் கூட்டலாட்டை
நெடிதா மணவேலை யெல்லாஞ்செய நேர்ந்துநின்று

(௧௫)

ஐதா மணமுற் றுழிங்காது நன்காற் றியுண்ணற்
கெய்தா தரங்கெர்ண் டெதென் மணமென்று கூறப்
பொய்தான் றவிர்தாசரு நன்றெனப் போற்றல்செய்ய
மைதானெடுங் கங்குலஞ் சென்றது காலவாய்ப்ப.

(௧௬)

உடனையெழுந்தா னுயர்மாட முற்றும்விளக்கித்
திடனாமெழுதிப் புனற்காவடி கொண்டுசென்று
குடனார் தரநீர் நிரப்பிக் கொடுவந்து வீட்டில்
கடனயாவு நிரப்பினேர் காரியஞ் செய்திருந்தான்.

(௧௭)

அப்போது மாப்பிள்ளையுங் கேள்களைஞ் ஓராறுபேரும்
மெய்ப்போ றெனவத்தபண்டங்களில் வேண்டல்கொண்டு
நெய்ப்போ னகம்வந்தவர் யாரு நிரம்பவுண்ண
ஒப்போரி லானட்டினி திட்டனனொளார் நான்கும்

(௧௮)

பலகார வர்க்கத்தொ ண்டானபின் பற்றுமெச்சில்
இலையர வையுந்தா னெடுத்துய்த்தபி னெச்சின்மாற்றி
நலபாகடை சந்தன புஷ்ப சுகந்தநல்கி
உலகோர் வியப்பப்பணியாவு முருற்றிநின்றான்.

(௧௯)

முதுவே தியன்றாழ் விலன்செய் பணிமுற்றுமோர்ந்து
மதுவார் துவவத்தினன் ருசர் மணங்களித்தே
எதுவோ துதிர்தும் பெயொன்றலு மெய்துபார்ப்பான்
சதுரார்முன ரோகினன் விட்டலெனென்று தன்பேர்.

(௨௦)

ஸ்ரீ பக்தல்லாமிர்தம். பாலகங்கை.

பின்னும் பெரியூர் துமக்கன்புறு பெண்மணத்தில்
துன்னும்வயி ரூர் நாணுண்டனன் சோர்வுநீர்ந்தேன்
என்னுங்கிழ வேதியன்மேற் பரிவெய்தி யன்பர்
மன்னுங்கலை யொன்றவர்க்கிய மனங்கொ டற்றார்.

ஐந்தாந் தினத்தெய்திய கேள்களெல் லாருமேக
மைந்தார் கலையொன்று கொண்டய மற்றேனை நேடி.
நந்தாவிடோபா விடோபாவென நன்குகுவ
முந்தா தகல்வற்றினன் வேலைமுற் றும்புரிந்தோன்.

காணுமையி னேர்ந்துணர்ந்தா ரிவன் கண்ணென்று
நீளுகளைப் பள்ளியன் பண்டரி நேமிநாதன்
மாணதரங் கொண்டு நம்மிற்பணி வாய்ந்துசெய்தான்
வீணுனபராதி யானேனென விம்மலுற்றார்.

தாங்கா திரங்குற்றவர் நித்திரா சார்ந்தபோது
பூங்கார் முகில்போல் பவனன்றிராப் போதிலன்றார்
பாங்கார் கனவிற்பனி வந்திடைபற் றுகைகொள்
நீங்காதுற நின்றனன்பேராளா னிறைந்து

உம்மன்பினுக் காதர மிக்குளே நென்னுமுன்மை
இம்மண்ணுல கத்தவர்காண நானிங்குறிப்பேன்
செம்மன்புட னெப்பொழுதும் மெனச்செப்பியத்தம்
கம்மன்னுற வைத்தருள் செய்தனன் காதல்கூட.

துன்னென் நெழுந்தார் தனிநோக்கலுஞ் சுவாமியந்த
வண்ணமெதிர் நின்றனன் வந்தனை செய்து வாழ்த்தி
எண்ணுந்திருநாமு சங்கீர்த்தன மென்றுமோதி
கண்ணன்கழல் பூகைசெய் துற்றனர் காதலீட.

அங்கெய்து மவ்விட்டல மூர்த்தியை யாதரித்துப்
பொங்கும் வருடந்தொறும் பங்குனித் திங்களபூணத்
துங்கந்தரு கண்ணபக்கத் துதியைத் தினத்தில்
எங்கும்புகழ்ந் துற்சுவமெய் தியதின்று மாதோ.

நீளோபாபக்தர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சசுக்குச்செய்யுள் கூதுஅரவமே.

முற்றிற்று.

உத்தவசித்கனார்சரித்திரம்

தத்துவனுட் பொருண்முற்று முணர்ந்தவர் தாரூர்வாழ்
உத்தவசித் கனர்மெத்த விரக்தவுளத் தோர்மா
பத்தரனேக கிரந்தமுடித்துள பண்போர்சீர்
சித்திராசுத்த பிரதமை தினத்திடை சேர்வுற்றார்.

(க)

(௨௧)
 (௨௨)
 (௨௩)
 (௨௪)
 (௨௫)

பேதரி யென்றுசொ லூரிடைவந்து பிறங்காழி
நாதனேர்த்தன நன்குமுலாச நலஞ்சார
ஒதலுமெய்தினர் கேள்விகொளப் பெருகொண்ஞான
போதனர் பத்தர் பலஜாதிரலோர் வருபொற்போடே

(௨)

கேட்டு வியந்து மகிழ்ந்தவ சத்துள் கிளர்ந் திந்த
நாட்டு மிராமநவ மிவனா வைகுதிர் நல்லீடாம்
மாட்டு மென்னத்துதி செய்ய மறுத்திலர் வைகுற்றார்
கூட்டு மிடங்கனெலா நிறைவாயணி கோழத்தார்.

(௩)

ராமபிரானை நலம்பெறவைத் தனார்நன் றுய்மால்
நாமநலங்கிழ் கீர்த்தன மன்பின வின்றேத்தித்
தாமவிழாத் தினமும் புரிவுற்றனர் சதுராக
மாமறையோ ருணநாளுநன் மூரல் வழங்குற்று.

(௪)

உற்சவ முற்றுதினத்தி வியம்பலவுஞ் சேர
மெய்ச்ச முழக்கி விகங்க நெடுங்கொடி மின்னச்சீர்
அச்சுத னாமமுலா சமதாக வறைந்தேத்தி
நிச்சயவன் பொடு புரம்பலம் வந்தனர் நெடிதாக.

(௫)

வலம் வருபோதவ ணெய்தும சீதிடை வைகுற்றார்
நலமில் விந்தர்களைத் துறுதுற்றுவர்நணுகுற்றோர்
பலையு நலிவுபடுத் துவமென்றுனல் பண்ணிக்கொண்
டலமரல் செய்வகை யாயின ரவரதி காரத்தால்.

(௬)

நீதியிலாத வுண்மத்தவ விந்தர் நெருங்குற்ற
வேதிய ராதியர் மேலுருள் சாணிகள் வீசுற்று
மோதனர் கேதனமும் கொடுவீண முழங்காமற்
காதினர் தந்தயிர்தங்க முடைத்தனர் கடிவுற்றார்.

(௭)

தாசடாலோரு நடுங்கின ரோடினர் சாராமல்
சுசனை நாடுறு முத்தவ சித்தனரிற் சென்று
பேசின ரிங்கு நடந்தவை கேட்டவர் பேராமல்
ஆசறவைகிய ராமபிரான் முனடுத் துற்றார்.

(௮)

கேசவ வாமன தீனதயாள கிர்பா மூர்த்தி
நேசமொ டென்றிரு நாமநவின்னுறனேர் வின்றே
கூசறினஞ் செய்வதேனுன துள்ளிது கொள்ளாயேல்
நீசர் நெருங்கி யுணன்பரா மோதலுனேர் வேயோ.

(௯)

பத்தர்களுக்குறு தீமையகற்றறு பண்பாலே
உத்தம பத்தர்கள் பாலனனென்ப துணர்ந்தோர்கள்
நித்தமு நின்னை யவிந்தர் திறத்தினை நீக்காதால்
மெய்த்துறு பேர்பழு தாயினதின்றென வெகுள் வுற்றார்.

(௧௦)

அங்குறு ராமபிரானையொர் மாடமகிற் சேர்த்துப்
பொங்குமலல் க்ரதமெங்கு முழித்தல் புரிந்துற்றார்
தங்குறு மய்விடை சார்வுறு மாருதி தானோர்து
சங்கலில் கோபமடைந்தன னன்பர் திறத்தாலே.

(௧௧)

பேர்திருநெல்வேலி மருத்துவமனையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ௧௯௪௩-௧௯௪௪ ஆம் ஆண்டு. ௧௯௪௩-௧௯௪௪ ஆம் ஆண்டு. ௧௯௪௩-௧௯௪௪ ஆம் ஆண்டு.

உத்தவசித்தனர் சரித்திரம்.

நாநுக

ராம பிரானது தாசனா யிங்வன லிந்தோனாச்
சாம்வகை செய்குவ நென்றும் சீதுதனைத் தீண்டத்
தாமதரான வவிந்தர் செய்திவினை தன்னால்
தாம்வகை யென்றய லுற்றவொர் ஞானப கீராணேன்.
முனிவுட னெய்திய மாருத புத்திரன் முகநோக்கி
இனி திருகைகள் குவித்து முனின்மெளியேன் வாழும்
தனிமனை யொன்று தவிர்த்து நீர்செய்வது தான்செய்க
புனித மருந்தருள் வீனொனவன்பொடு போற்றுற்றான்.
போற்றுதல் கண்டு துலுக்கர்கள் வந்திது போதென்னே
தோற்றுப கீர்மயல் கொண்டனனென் மெதினோ சொல்லச்
சாற்றுப கீரவர் தங்களை நோக்கிம சீதைத்தான்
காற்றுத வுந்திறலோர் பொடிசெய்குவர் கண்முன்னே.
ஆதலினீவீர் விராந்தய லோடுக வெனவன்பால்
ஓத லுணர்ந்திலர் துஷ்டர் பகீர் முனுரைக் கின்றார்
தீதற நின்றம சீதையிடித்தல் செயற்காமோ
வாதமகற்கவனைப் பெறுதாதையு மாட்டானே.
என்பதறிந் தெதிர்மாருதி வெஞ்சின மெய்திக்கண்
முன்புறுகின்றம சீதினையோர் கையின்மோதாமுன்
பொன்பிறழ் மேருவிடிந்து விழுந்தது போல்வீழ
வன்புறா யைந்துறு தூறுதுலுக் கர்மடிந்தாரோ.
வேறய னின்ற துலுக்கர்கள் கண்டுவினாந்தோடிக்
கூறினர் தம்மது கோவயினின்று கூ கூ வென்று
மாறில ராகிய விந்தர்வணங்குற மன்கேட்டுச்
சீறின னாகவயிற் றுழைநோய் நனிசெழ் மிற்றே.
போதரு நோய்மிகவுந் துயர்செய்தல் பொறுனகிப்
பூதல மீதுபுரண்டுப கீரனுமார் போனா
மேதக முன்ன ருரைத்த துணர்ந்து வியந்துள்ளே
காதரம் விஞ்சின னுத்தவசித் கனர்கண் வந்தான்.
அன்புடனன்கு பணிந்து புகழ்ந்தடி கேணும்மைத்
துன்பு செய்தோர்களுலோரு மடிந்தனர் சுவாமீ நீர்
இன்புடன் மாருதி தன்னையி வேளையிந் தெம்பால்
வன்புற நன்கருள் செய்வகை செய்மென வந்தித்தான்.
உங்கண் லுற்சவ பங்க நடந்ததை யோராமல்
எங்களை யாங்க வெனப்பொரு னெண்ணிலவா யிந்தான்
அங்கப ராதமதாக மனைக்கணடைந் துற்றான்
பங்க மிலுத்தவசித் கனர்பின்பு பரிந்தாராய்.
தாளயிர்தங்க நல்வீ ணையுடன்றிரு மாருசர்
நீளமுழங்குற நின்றுது வாதசிறிவைவாக
ஆளரி நாமமியம்பிய ஆர்வலமாகித் தாம்
மீளரு மின்பு சிறப்ப விருந்தனர் மேன்மேலும்.

உத்தவ சித்தனர் திருவழிகளே சரணம்
ஆகச்சரித்திரம் சருக்கு செய்யுள் நகராசரக
முற்றிற்று.

சேர் அனன் புகழ்மகன்
பெயர் பெருமான்

(ருஉ)

(ருக)

(ருச)

(ருரு)

(ரு௬)

(ரு௭)

(ரு௮)

(ரு௯)

(ரு௦)

(ரு௧)

சுனன் புகழ்மகன்
பெயர் பெருமான்

சேர் அனன் புகழ்மகன்
பெயர் பெருமான்

நாபாலிபக்தர்சரித்திரம்

காசிகர் தனிப்பத்தி ஞானவயிராக் கியத்திற் கணிந்த சேர்

ஆசிலரா மாணந்த சாமிதனக் கணந்தானந்தச் சுவரமி

மாசிலடியாரானு ரவர்தமக்குப் போகாரி தாசர்வந்தம்

தேசிலடியா ரானுரிவர்க் கக்கிரஜி கிலஜியென்போர் சீடர்

(க)

ஆனதில் மூத்தவ ரானவக்கிரஜிய னுதினமும் விரக்த ராகி

ஊனமிலா விண்டுபத்தி யுடைய வராயரி குணங்க ளுணக்கிற் பாராய்

ஞானமிஞ்சாந்தி தயைக் காதாரராய்ப் பிரபோதனியு நாமும்

ஈனமிலாப் பத்மஹஸ்தியும் முதலோர்க் கரிபத்தி யீனப்போதித்தார்

(உ)

சிரவணமே முதலான நவவிதபத்தியு மொவ்வோர் திறத்தோர்க் கீந்து

பரவவனா யீடேறச் செய்தவராயி ருப்பவர்க்குப் பதுமை நாதன்

வரசகுண ரூபத்தை நினைத்தபோதெல்லாஞ் சேவைத்தள்ளுவான்

திரமுடனிவ்வா நிருக்கவத் தேசமழை யின்றிச் சிறுமை கூட

(ஈ)

உணவுதகம் கிஷ்டயாமன் மிருந்ததுயரு றும்போதவ் லுரிலேயோர்

குணவதிதன் பிள்ளைக்குச் சோறின்றி மிருந்த துயர்கொண்டு சார்ந்து

தணவில் கலாயிற் சேயை வைத்தாற்றில் விழுந்திறந் தாடனிமை யாஞ்சேய்

அணவரினையக் காணுமற்பகிவருந்தக் கோவென்றே யலறும்போது

(ஐ)

அக்கிரஜி தாசரங்கே நீராடவந்தனர் கண்டலறிப் பிள்ளை

யிக்கலாயி விருப்பதென்னை யெனவிரங்கிப் பிள்ளையரு கிற்சென் றேங்கித்

துக்கமுறு கின்றினையே நெனக்கேட்கத் தாய்தன்னைச் சோறுகேட்டென்

மிச்சபசியா லென்னை விட்டகன்றா ளெங்கேயோ வெனவிளம்ப

(ஔ)

வினவிய வக்கிரஜி யென்போர் மிக்ககருணை கூர்ந்து புன்லாடி மீண்டத்

தனையனுடன் வரவழைத்துப் பயப்படே லெனவரைத்த தன்மையாலே

புனைபெயர் நாபாஜி யெனப்பொருந் திற்றுப்பின்பு மடங்கொண்டு போந்தார்

அனைவர் மடந்தனின் மேவும்பெரியோர்க் ளெச்சிலுண்டு வளர்வ தானார்

(ஊ)

அக்கிரஜி தினம்புரியு மர்ச்சினையே முதலான வளைத்தும் பார்ப்பார்

தக்கவெளிப் புறத்திருந்து வரும்பெரியோர் தமையெல்லாஞ் சரணந்தாழ்வார்

மிக்கமடத்தினி னடக்கும் பாகவத முதலியவும் வினவு கிற்பார்

புக்கவிவர் நடக்கையினுற் சஞ்சித கர்ம்மங்க ளெல்லாம் பொடிந்துபோக

(ஏ)

மெய்யறி வுண்டா யுலகத்தெல்லோர்த் நினைவறியும் விவெகியாகி

ஐயமறத் திரிகாலங் களுந்தெரிய வல்லவ ராய்ண்ட மெங்கும்

எய்து செயலுந் தெரியலாயினார் மௌனமாயிருக்கு நாளில்

பொய்யறு சீரக் கிரஜியொரு தினத்திற் கங்கை நீராடிப் போந்து

(ஐ)

நாபாலிபக்தர்சரித்திரம்

சுருதிபக்தர்-சரித்திரம்

விண்டுபூசனை செய் தாரதிசெய்து விமலனடிவிரும் பித்தாழ்ந்து
கொண்டு பினரவ்விடத்திருந்து நாபாஜி தனைக் கூவியுள்ளே
அண்டும் வகையொரு வரையும் விடாமல் வெளிப்புறத் திருக்கவாணை செய்து
மண்டு கதவடைத் தொருகம் பளம் போர்த்து மாணச பூசனையின்மேவி. (க)

சித்த மொருதன்மை யராய் ஸ்ரீ ஹரியைத்தியானிக்கத் திருமால் வாரா
தத்தினத்திலுளம் வருந்தித்தியானித்துத் தியானித்தநிகயர் வதானார்
இத்த குதிதனை வெளியிலிருந்த நாபாஜி தெரிந்தின்று சாமி
அத்தியிலோர் வணிகனது கலமுழுகலாகு கின்ற வதனை நோக்கி. (ஈ)

துவனா நகருறு வோனை யெனது கலமுழுகாமற் சூழ்தியானார்
கவரின் மனத்தக் கிரஜிக் கைந்திலொன்றிக் கலத்திலுள கனக மீவேன்
தவறுதல் செய்யேனென்று வேண்டினுனவ்வணி கனது தன்னாலோர்
உவமையு மில்லான் சென்றனு மக்கிலா பங்கிடைத்தற்குன்னி மாதோ. (ஐ)

ஆதலினீர் சற்றுமுலாத மைந்திருக்க வெனவோ தவவரவ்வாறு
மாதவனை நினையாமற் சற்றிருக்க நாபாஜி மறுத்துங் கூவி
மேதகையிரிப்போது கலங்காத்துக் கண்ணபிரான் மீண்டானியிர்
போதரு மாநினையு மெனவக்கி ரஜிதியானிக் கக்கண்ணன் போந்தான். (ஐஉ)

பொன்னுடை நனைந்திருக்கச் சார்ங்க தரன்றோன்றுதலும் புகழ்ந்து போற்றி
மின்னுருந் திகிரியினு யிந்நேர மெங்க கன்றாய் விளம்பு கென்ன
மன்னுழி முழுகாமற் கலங்காத்து வந்தேனவ்வணி கனுப்பான்
தன்னுன பொருளிலைத் திலொரு பாகங்கொண்டு மடந்தனக் குநேரிதி. (ஐங)

செலவுனக்கு மிகுதியாயிருக்கின்ற தெனக் கூறிச் செய்யும் பூசை
நலமுடிந்த வுடன் மறைந்தானளினே நாயகன் பின்பு நனிலியந்தங்
கிலகு கதவைத்திறந்து நாபாஜிதனை யுள்ளே யெய்தக் கூவிச்
சலசமலருறை வாற்குந் தெரியாத தறிந்த தெங்ஙன் சாற்று கென்றார். (ஐச)

நகை முகராய் நாபாஜி சாதுக்கள் பிரசாத நானு முண்ட
வகையதனுந் தேவரீர் கருணை வசத்தாலு மனத்துணர்ந்தேன்
தகைமிகு சீர்க்கண்ணனது செயலை யென வக்கிரஜி தயவு கூர்ந்து
மிகைநலஞ்சேர் நாபாஜிமுக நோக்கி மறைப்பொருளை விளம்புகின்றார். (ஐரு)

ஹிருனண்களே புகழு மதிலும வனடியர் புகழடைவீற் கூறில்
சரிமுகச் சங்கேத்து மவனுக்கு மிகமகிழ்வுண்டாயிது தோன்றாது
விரியு முலகத்தவர்க் கிம்மறைப் பொருளையுனக்கு நான் விளங்கச் சொன்னேன்
தெரிதி யென நாபாஜி யக்கிரஜிபாத மலர் சேவித்தேத்தி. (ஐசு)

தேசிகரானைப் படியே பக்த சரித்திரங் குவாலேர பாஷை
மாசில் பிராக்ரத பாஷையிலும் வழங்க நாடோறும் வரைத லானார்
ஆசிலிவர் வரைவது கேட்டத்தேசக்களிலுள்ளோ ரவரைப்போற்றி
ஏசில் சிரவணஞ்செய்து மனனஞ்செய்தும் புகழ்ந்து மிருக்கலானார். (ஐஎ)

நாபாஜி பக்தர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் சுக க்கு செய்யுள் கருவியாசம்

முற்றிற்று.

சுக

நானகதாசர் சரித்திரம்.

வேறு

நீமொருநியாய் நெடிய வைராக்கியம்
கூடுவோரரிதனா மந்தினங் கூறுவார்
நாடு பஞ்சாபு தேசத்துளார் நானகர்
குடுபேர் மிக்க சம்பத்துளார் துகளுரைர்.

(௧)

ஆசையா லாசையு மளவிலா மோகமும்
மாசு சேர்டம்பமும் வளர கங்காரமும்
நாச மேய் கொலையு நன்மார்க்க நண்ணமையும்
நீசமாகிய வெலாநிறை தலானினைவிலே.

(௨)

அத்தகைப்பொருள் கணல் வழியிலே யமையுமா
உய்த்தல் செய்திடருநா துவண கேதனனுடைச்
சுத்த நாமந்தினனா சொல்லவுத் தேசராய்க்
கைத்தினால் விண்டுவுக் காலையங் கட்டினார்.

(௩)

அந்த நாடான தவிந்தர் நாடானதால்
இந்த மாகோயில் கண்டேவரு மிசைவுரைர்
நிந்தை செய்துறு மவர் நினைவை நானகர் தெரீஇ
நைந்து மாமனமிக நாடு வாராயினார்.

(௪)

துட்டராகிய துருக்கக் குரோதியர் துணிந்
திட்ட விண்டாலயமினை செய் தேவாலயம்
நட்ட மாகச் செய்வார் நான் மறைக் குலளையும்
தொட்ட சற்சனையுந் தொலைவு செய் வாரரோ.

(௫)

ஆதலாலிவர் கடம்மரசனுக் குரை செய்து
மாதவன் சினகரந்தினையு மாய்க்கும் முனம்
சேதமாகும் வகை செய்து நாமே யென
ஏதமோடத் தவாலய மிடித்தாரரோ.

(௬)

அத்துருக் கர்க்கு வப்பாக மசீது கட்
டித்துலக்கஞ் செய விந்தெலா மேசினார்
அத்தையோர் நானகரதையு முன்போலிடித்
துத்த கர்த்துச் செய்தார் தொலைவில் கொல்லைகளரோ.

(௭)

கைத்தெலா நானகர் கழியுமா செய்ததால்
பித்தராயின ரெனப்பெரிது கண்டோ ரெலரம்
தத்தம் வாய் வந்தவா சொல்லியத் தாசரை
மெத்த நிந்தனை செய்தற்கவரை நேர் வினவுவார்.

(௮)

யெனவொருவரின் புகழைப் பேசுபவர்களை
புகழ்ந்து கொள்ளுதல்.

சிலர் துணிந்தினைய நீர் செயலெனோபகர் கெனச்
சிலர்கள் சங்கரனையுஞ் சிலர் கனென்கணையும
சிலர் முகுந்தனையு நேர்சிலர் பதங்கனையு மோர்
சிலர் களிந்திரனையுந் சிலர் செழுந்தழலையும.

(५)

கடவுளென்றடி தொழக் கருது கின்றனரினும்
புடவி யிங்கிதின் மதம்பல படப் புகலுவார்
ஆடைய நன்கென விசைந்துறுவி வாயுயர்கிறேன்
மிடை மினென் கொல்லை முற்றிலு மென விசை செய்தார்.

(D)

யாவரும் வினவி யின்னகை செய்தாராகவே
தாவரும் பொருளெலாஞ் செலவு செய்தனர் மகிழ்ந்
தேவருஞ் சுத்த சாத்து விகவைராக்கிய
ராய்வருங்காம மாதிய வெலாமறல் செய்தார்.

(15)

அறிப கீரலது பைராகி யென்றறி யொணச்
செறியுமோர் வேடராய் ஸ்ரீ தரன் சிந்தையிற்
பிறிவுற துறவுடற் பேணு மானங்கழிஇ
நெறிகொளான் மாவறாஉ நிலையிலே நிலவினார்.

(৯২)

ஏவலோனுந் தமைச்சரணென வெய்தினுல்
ஆவதாம்வகை யவர்க்கருள் செய்வாராயுற
மேவலோர் செயலெலா மிடைய விந்தர்க ளுணர்ந்
தாவநீ ரும்பகீரோ பயிராகியோ.

(D.R.)

தினையனென றறிகொணு திவனிலந் திடலெனே
நினைவினம்ந் திரமுற்றி நினைதவிர்த்தன னதால்
புனைவினுண் மருளுடன் புரள்கிறான் பொருளெலாம்
தனையகன் றிடமனத் தளர்வினெங் குறுகிறான்.

(மே)

[illegible]

(五)

என்றுப் பலகொலா மெனையசொற் சொல்லினும்
துன்றிராக் கதிரினேர் சுனகன்வாய்க் குறையெழு.
நன்றுநா னகொணி நாடொறுந் தமதுளே
மன்றலார் துளவினான் வாழவை சூற்றனர்.

(பெரு)

வேறு.

இவ்வகை யியலுகின்ற நானக ரியஸ்ட்டோக்கி
வெவ்வி ய துருக்ககொல்லா மிகப்பொரு தரசன் பாற்போய்
ஒவ்வந் குலத்துளுற்றே னங்குலத் தொழுக்கந்தீர்த்து
தவ்வினன் றிரிகின்றனென் னுரைத்தனர் சாற்றக்கேட்டோன்

(106)

ஏவலா ஸொருவன்றன்னை யேவிரீ குலத்தொழுக்கம்
ஓவவின் ஸுகரிந்ஹ வுனாக்கென வுனாக்கக் கேட்டோர்
மேவுமண் ணென்றேபற்பல் விதங்கலம் பொன்னுமெ
தாலிலாப் பணிகன்வேறு தன்மைய வா தல்போல.

(w-2)

(1045)

(2.2)

(25)

(22)

(உரு)

(২৯)

(25)

(25)

(26)

(22)

১. (১০৫)
 ২. (১০৬)
 ৩. (১০৭)
 ৪. (১০৮)
 ৫. (১০৯)
 ৬. (১১০)
 ৭. (১১১)
 ৮. (১১২)
 ৯. (১১৩)
 ১০. (১১৪)
 ১১. (১১৫)
 ১২. (১১৬)
 ১৩. (১১৭)
 ১৪. (১১৮)
 ১৫. (১১৯)
 ১৬. (১২০)

வருபவ்! பொருளுங்கொண்டு சாது சர்ச்சனர்க் குவாய்ப்பத்
தரும் முதிட்டு வந்தாரவர் மடந்தங்கு சீடர்
பெருகினிகத் திலாசை பிறழ்கிலராயிருந்தார்
இருவர் ஆத்திரா மர்தாளு வென்பவர் தேசிகர்க்கு.

(൧൯)

உடல் பொருளாவியர்ப் பணஞ்செய் திவ்வுகை வாழ்க்கை
விடல் செய்து தேசி கோத்தமரை விடார் சேவை செய்து
மடனறு மவர் தம் வார்த்தை வழி வந்து கருணை பூண்டார்
திடமுடனிய்வாராகச் சென்றன சின்னஞ் பின்பு.

(17D)

ஊனயிலவாழ் வென்றுன்னி யுற்றனர் மடத்தி லீதும்
ஈன மற்றகிலு மென்ன வெண்ணினர் மடத்திருக்க
நானகர் சூத்திராவை வைத்து மந்தாளு நண்ணத்
தேனயர்துள் வோளுமஞ் செப்பினரழைத்துச் சென்றார்-

३६)

நிலைபெற்றுப் கண்ண விக்ரகந் தனை நிலையிற் பேர்த்துக் குலைவுற மாட்டெலும்பைக் கூட்டிக் குப்பறக்கிடத்தி அலைவு செய்தனர் மக்காவி லெனைவகத் தெண்ணிச் செய்யா தலைவனைக் காணவேண்டிச் சார்ந்தனர் வழிக்கொண்டம்மா.

(152)

சார் தரு வழியிலோராமுனது ஜலமிக்காதி
ஆந்தரக்கண்டா ரோர் காலலக் கிரஞ்சன மென்றோதி
நீர் தனினடந்து சென்ற ருடன்வரு சீடர் நேரார்
வார்தரு கரையினின்றார் மனத்துறு பயங்கொண்டம்மா.

(100)

தேசிகர் தமைக்குறித்துச் செங்கை எரிண்டுங்கப்பி
ஆகில்ஜி னாயரோ யானும்முட னடையவஞ்சிக்
கூசியிங் குறுவேனும்மைக் கூடுறத் தகுமுபாயம்
பேசியங் கழைத்துக்கொள்க வென்றுபே துற்றார்மாதோ.

(நா.மு)

பேதுறு, சீடாதம்மை நோக்கினர் பிரளயத்தின்
மீதுற நின்றுகொண்டு வேண்டிசத் குருதியானம்
போதுற மனத்துட்கொண்டு போதரு கிற்பையாளுல்
சீதுற லின்றிச்சார்வா யென்னெடென் றினிதுசெப்ப

 $(\mathbb{F}_2 \oplus \mathbb{F}_2)$

அவர்களின் படியேயாசா னைத்தியா னித்துக்கொண்டு
புலனமங் கிடையளாவப் போயினர் நடுவினின்ற
தவரிட: மிவர்களைக்கா ளளவுற் சார்தலாக
எவமொழுவ் வாற்றுநொன் னிடையள வாயிற்றென்னே.

(1055)

அலக்நிாரு சனமென்றோதா மையினல வோவென்றெண்ணி
நலக்குரு நினைவைவிட்டு நானகர்போனடந்து
செலந்தது செப்பநீர்தான் நிரள்கழுத்தவளதாகச்
சொலந்தருங் குருவேயாற்றி லமிழ்கின்றே நென்றுசொன்னு

(கூஎ)

திரும்பினர் நோக்கியாசான் றியானமேன் விடுத்தாயென்ன
விரும்பினர் சூருதியான் மேவனுமுன்போ லாக
அரும்பெற்ற கணாபோய்ச்சேர்ந்தா ரணுகுதே சிகரன்னார்க்கு
கரும்பிர சம்போற் கொள்ளக் கனிந்திதோ பதேசன்செய்வார்

(K. 2.)

[illegible]

சுடரா னோராசான்ராண் செப்பிய வழியே செல்லல்
நாடரு நலம்தாரு நலில்வழி நடவாராகில்
கேடது வாகுமென்னக் கிளர்ந்தது நன்றென் ராசான்
பீடமர் கமஸ்பாதம் பேணிநர் வணங்கினின்றார்.

(௩௧)

பின்னிரு வீரும்போய் மக்கா வருகுறப் பேசவ்வுரார்
மன்னுமாட்டி டிறைச்சிசோறு விற்பதிந் துக்கன்வந்தால்
துன்னிடா தகற்றறப் பிவரிற் கொலைகுழ்த லன்னோர்க்
கின்னன வழக்கமாக விருப்பதை யிவரறிந்து

(௩௨)

மக்கமா நகரிலுள்ளோர் கண்ணுக்கு மறைவதாகப்
புக்கிரு வரும்போய்க் கோயிற் புகவுறு முஜாவர்கண்டு
தொக்கதெவ் வாறிங்கின்னோ ரெனவியப் புற்றுத்தோன்றும்
மிக்கவர் தம்மைநோக்கி நீவிர்யாரெனவினுவ

(௩௩)

உற்பத்தி லயத்துக்கேற்ற காரணமாகியோங்கும்
சிற்பரஞ் சோதியாகித் திரிசுணு தீதமாகிப்
பற்பல்வியர் பகமுமாகிப் பதிரிரா மயமுமாகித்
தற்பர மாகிநிற்ப தெதுவது தான்யா னாகும்

(௩௪)

அடியனாக் காத்தற்காக வவனியில் யாருங்காணில்
வடிவொடு வந்தேனென்ன முஜாவரீர் வழங்குமாற்றம்
முடிவுறப் பரிணை யீந்தால் மொழிதல்சத் தியமாமென்ன
மடிவறு தாச்சோது பரிணைநீர் வகுக்கவென்றார்.

(௩௫)

இந்துக்கள் வணங்குதற்கா யியற்றுவிக்க கிரக மிங்கு
முந்துற்ற ததனைமண்ணிற் புதைத்தன ரீது முன்போல்
வந்துற்று நிற்கச்செய் விராயினீர் வழங்குமாற்றம்
மைந்துற்ற தென்னச்சொல்ல நானகர் மனத்துட்கொண்டார்.

(௩௬)

கண்ணின நினைத்துக்கிரக் கடலுறு வோனே பூமேல்
நண்ணுமங் கைக்கின்பா கருணநிதி நனினநாபா
எண்ணுறு பக்தவற்ச லாவிய லான்மராமா
மண்ணுல களந்துகொண்ட வாமனுவென்றுவாழ்த்தி

(௩௭)

அடியனே னுரைத்தவார்த்தை யவமுரு தவிந்தர்காண
நெடிதெழுந் தினிதுநின்று நிலைதரல் வேண்டுமென்னப்
படியமளந் தவ்னன்பர்க்குப் பரிந்தெழுந்தாழிசங்கம்
வடிவுறத் துலங்கி நின்றான் மனத்துப் சாரமெல்லாம்

(௩௮)

செய்தனர் கண்டுபோற்ற முஜாவர்மற் றதுதெரிந்து
மெய்தனி னடுங்கியருளி நானக ரடியில் வீழ்ந்து
பொய்தவி ரன்புகொண்டு போற்றிநீ றோமெய்யுன
தெய்வமிங் குதித்துவந்தி னொனத்துதி செய்தல்கேட்டு

(௩௯)

அங்குநின் றெழுந்துவெற்பின் சாரல்க ளுனைத்துநீங்கிப்
பொங்குமோ ராற்றின்பாங்கர் போந்தன ரங்கோர்வேந்தன்
தங்குதன் சேனையோடு நகிக்கலா தன்னிற்சார்ந்து
சங்குமே வாரற்றைநீந்தத் தகாதவ னாகியுற்றான்.

(௪௦)

மண்ணவயகைந்து அபுலி மெய்து மறைந்தவர்க்கு அந்நினைவோடு அந்நினைவோடு அந்நினைவோடு

தாசனாக் கண்டுபோற்றித் தாழ்ந்தடி வணங்கிமிக்க
நேசமுட்கொண்டிவ் வாற்றை நீந்துதற் குபாயஞ் சொல்க
மாசறு மடி கேளென்ன மற்றவர் காயித்தால்
காசறு கல்லைசெய்தவ் கவனகரத் தந்துவேந்தே

(சக)

நீயுன தனிகத்தோடு நேர்ந்திதன் மேலே யேறிப்
பாயுநீ ராற்றைத் தாண்டு கெனப்பகர்ந் துறுதன்சீடர்
மேயுறத் தாங்கடந்து வினாந்துவந் தனரவ் வாற்றை
ஆயுமவ் வரசனீந்தக் கல்லையையாற்றிலிட்டு

(இவ)

எய்தின ரோறவேற யாவர்க்கு மிடமுண்டாகி
மையில்புட் பகமானம்போல் வந்தது நதியின் மீதாய்ப்
பொய்யிலர் தந்தகல்லை புரவல னனிகத்தோடும்
கையற வின்றியாற்றின் கலாவந்து சேர்ந்தான் மன்னே.

(ருக)

தீரவந் தடைந்தவேந்தன் சிந்தையின் மிகவியந்து
காரண புருடொன்று கருதின னவர்தம் பாதம்
சாரவீழ்ந் தெழுந்துபோற்றிச் சாமிநீ ரோயெனக்கு
நாரண னுருவங்காணச் செய்யுமி னென்ன வின்றான்.

(ருஉ)

நிராமய னாகியெங்கு நிறைந்தநின் மலனைநேரோ
பராவறக் காணவேண்டிற் பரமசத் குருவைப்பற்றி
விராவறு முபதேசத்தால் விளங்குறக் காணலாமித்
தராதலந் தனிம்மற்றொன் றுலுந்தெரி தரல்கடாது

(ருக)

என்பது கேட்டவேந்த னிவ்வுரை மெய்தா னென்ன
அன்பரை வணங்கிச் சென்ற னனநிகர் சீடரோடு
பின்புநா நகர்வரும்போ தவ்வுழிப் பிரமன்போலும்
இன்புறு தவத்தரான கோரக்க ரொய்தக் கண்டு

(ருச)

வணங்கின ரவனானோக்கி வந்தகோ ரக்கர்சொல்வார்
துணங்குதுண் ணறிவினீர்நீர் தும்மகத் துவங்கன் பார்மீ
திணங்குற வெளியிட் டுள்ளீ ரின்றரித் துவாரந் தன்னில்
கணங்கொள நாலிலக்கம் பேர்கலந்துற்றார்மாதோ.

(ருரு)

அனைவரு மரிதன்றாச சாதலா லவர்கட்கெல்லாம்
புனைவுன வளித்தல்வேண்டு மென்றனர் புகலக்கேட்டு
நினைவினீர் முன்னர்ச் சென்றவ் கவருண வுணற்கு நேர
முனைவோ சொன்மினென்ன முந்தினர் சென்றார்மாதோ.

(ருச)

நானக ரவர்முன் சென்று நாலிலக் கம்பேருக்கும்
போனகந் தரலுமுண்டு புகழ்ந்தன ரிருக்கும்போது
வானக மாரக்கம்வந்த கோரக்கர் மற்றெல்லோர்க்கும்
நானக ருங்களுக்கு நல்குவ ருணவின் றென்றார்.

(ருள)

சேரநீர் வாருமென்னச் செப்பநா னகரெங்கட்குப்
பேரநன் குணவளித்துப் போயினரிப்போதென்னத்
தீரராகியகோரக்கர் மிகவியந்திருக்குஞ் செவ்வி
நேரநா னகர்வந்தந்த நிமலரை வணங்கினின்றார்.

(ருஅ)

தீரவந் தடைந்தவேந்தன் சிந்தையின் மிகவியந்து
காரண புருடொன்று கருதின னவர்தம் பாதம்
சாரவீழ்ந் தெழுந்துபோற்றிச் சாமிநீ ரோயெனக்கு
நாரண னுருவங்காணச் செய்யுமி னென்ன வின்றான்.
நிராமய னாகியெங்கு நிறைந்தநின் மலனைநேரோ
பராவறக் காணவேண்டிற் பரமசத் குருவைப்பற்றி
விராவறு முபதேசத்தால் விளங்குறக் காணலாமித்
தராதலந் தனிம்மற்றொன் றுலுந்தெரி தரல்கடாது
என்பது கேட்டவேந்த னிவ்வுரை மெய்தா னென்ன
அன்பரை வணங்கிச் சென்ற னனநிகர் சீடரோடு
பின்புநா நகர்வரும்போ தவ்வுழிப் பிரமன்போலும்
இன்புறு தவத்தரான கோரக்க ரொய்தக் கண்டு
வணங்கின ரவனானோக்கி வந்தகோ ரக்கர்சொல்வார்
துணங்குதுண் ணறிவினீர்நீர் தும்மகத் துவங்கன் பார்மீ
திணங்குற வெளியிட் டுள்ளீ ரின்றரித் துவாரந் தன்னில்
கணங்கொள நாலிலக்கம் பேர்கலந்துற்றார்மாதோ.
அனைவரு மரிதன்றாச சாதலா லவர்கட்கெல்லாம்
புனைவுன வளித்தல்வேண்டு மென்றனர் புகலக்கேட்டு
நினைவினீர் முன்னர்ச் சென்றவ் கவருண வுணற்கு நேர
முனைவோ சொன்மினென்ன முந்தினர் சென்றார்மாதோ.
நானக ரவர்முன் சென்று நாலிலக் கம்பேருக்கும்
போனகந் தரலுமுண்டு புகழ்ந்தன ரிருக்கும்போது
வானக மாரக்கம்வந்த கோரக்கர் மற்றெல்லோர்க்கும்
நானக ருங்களுக்கு நல்குவ ருணவின் றென்றார்.
சேரநீர் வாருமென்னச் செப்பநா னகரெங்கட்குப்
பேரநன் குணவளித்துப் போயினரிப்போதென்னத்
தீரராகியகோரக்கர் மிகவியந்திருக்குஞ் செவ்வி
நேரநா னகர்வந்தந்த நிமலரை வணங்கினின்றார்.

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்.

ந. ம. சா. ப.

நின்றநா னகலாக்கண்டு கோரக்கர் நெருமன்போடி
துன்றமார் புறவணைத் துச்சுக்கு மவழிவங் கொண்டு
நன்றிவ ணுற்றோர்க்கெல்லா நல்கினீர் விருந்துவந்தின்
றென்றிரி தாசரும் போலுல கிடையொருவ ருண்டோ.

(ருக)

கண்டிலே நென்குமென்று களித்தனர் ககன மார்க்கம்
அண்டினர் சென்றார் செல்ல நானகர் மடமடைந்து
தொண்டரோ டிருந்துமன் றற்றுழாய வனாமஞ் சொல்லிக்
கொண்டனர் வாழ்ந்தார் நாளுங்குளிர் மகிழ்சிறப்ப மாதோ.

(சுய)

நானகதாசர் திருவழிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சள-க்குச்செய்யுள் கூதுகா.

மு ந் தி ற் று .

ஸ்ரீ பக்தலீலாமிர்தம்
ந. ம. சா. ப.
(ருக)
(சுய)
மு ந் தி ற் று .

பிரோமோபாயி சரித்திரம்

வேறு

நாதுசர்ச்சனர்தம் மிடத்தன்பு மிக்கவர்தாம்
நுதுபாகவதம் வினவுறுகுண முடையார்
ஸ்ரீ தரன்பெருங் கீர்த்தனத் தன்பு செய்திறத்தார்
நுதம்யாவை யிலுந்தைய பொருந்திய பொற்பார்.

(க)

ஹரிதியான மேயன்றி வேறென்றையு மறியார்
பெரிய காசியில் வளர்பவர் பெயர்பிரோ மாய்ய்
தெரிய மங்கலியார் தினங் கங்கை சேர்ந்தாடல்
புரிவர்தம்மகத் தொருகண்ணன் மூர்த்தியைப் பொற்ப.

(உ)

அர்ச்சித் தெத்துவர் தினமும் பாகவதங் கேட்பாராய்
இச்சித் தானந்த பால்தப மோடவச மாயிருப்பார்
ருச்சிற் கெய்தின கொருதினம் பசிமிகக் கொண்டு
மெய்ச் சிச்சாது சஜ்ஜனன் வரக்கண்டனர் விரும்பி.

(ங)

வணங்கியங்கவ ராசனத்துற வகம் வைத்து
நுணங்கலின்றி மற்றிவருணவ முதிட நோக்கில்
இணங்கு மின்று பாகவத சிவவண மின்றாகும்
உணங்குவார் பசியால் வினவுறச் செல்லுவோ மேல்.

(ச)

அன்றியும் வருசாதுக்கள் சேவை கிட்டாமல்
இன்றுநானப ராதியாயி துவறா யியற்றும்
நன்றதாகிய சுகிர்தமெல்லாங் கெடனண்ணும்
என்று தம்மனத் தெண்ணினர் செல்லுறாதி ருந்தார்.

(ரு)

வயது பத்துள னானதம் மகன்றினை நோக்கி
நயமொடின்று போய்ப் பாகவதந் நன்கு வினவி
அயர்விலா தெனக்குவந்து நீயுரைத்தி யென்ற னுப்பி
மயர்விலா தரிநாமங்கள் வழுத்தி நீராடி.

(ஸ்)

வந்துபோனக மட்டுவந் துவவயி ணவர்க்கு
முந்துபாத பூசனைசெய்தம் முளரிநீர்கொண்டு
தந்துசோட சமா முபசாரமுந் தகவாய்
உந்துபோனக முண்ணச் செய்தார் மிகவுவந்து.

(ள)

உண்டபின் கரங்கால் சுத்திசெய்திடவுருற்றி
மண்டு சீதனச் சந்தன மருவுதாம் பூலம்
விண்டு தாசருக் கீந்து பசரித்தனர் விரும்பி
அண்டினான் மகனவனுடன் ருமுமுண்டாராய்.

(ஆ)

மத்தியானத்தின்மகனை நீகேட்ட பாகவதம்
உய்த்தயான் வினவுறச் சொல்லு கென்னலு முரைத்தான்
மெய்த்தகோ குலத்துறு நந்தகோபற்கும் விரும்பு
மைத்தகண்ண சோதைக்கு மோர்குழந்தையாய் வளர்வான்.

(ஐ)

பாகவதம் வினவுறுகுண முடையார்
ஸ்ரீ தரன்பெருங் கீர்த்தனத் தன்பு செய்திறத்தார்
நுதம்யாவை யிலுந்தைய பொருந்திய பொற்பார்.

வேறு

அண்ணையோர் தினந்தயிர்கடை போகினி லழுது
தன்னியந் தரவேண்டி. னான் கடைதலைத் தவிர்ந்து
மன்னு மங்கவன் பால்கொடுத் துறவவன் மனத்தில்
உண்ணினான் வினோதஞ் செயவடுப் பிற்காயும்பால்.

(௨)

பொங்கிமேல் வழிவுறுத் தழன்மிகும் படிபுரிய
அங்கிமிக்க தாய்ப்பாணை யிற்பாலெலா மழன்று
தங்குபாணை யுட்சிறிது மில்லாமலே தவிர
நங்குபால்கருகியதறிந்தமலனை நூக்கி.

(௨௧)

ஒடிவந்து நோக்குறு பொழுதுள தயிர்த்தாழி
சாடிவீதியிற் றவழ்சிறு பாலனாத்தான் கூஉய்
நாடிமற்ற வருடன் சிதறிய வெண்ணெய் நயந்து
கூடியுண்டனன் கொள்ளைசெய் தாயிடைக் குறுகி.

(௨௨)

பாலெலாஞ் சிந்திப்போயவே யெனவுளம் பரிந்து
சாலமீண்டனன் கண்டன னுடைதயிர்த் தாழி
ஏலும் வெண்ணெயுந் தயிரும் போயின வெனவிரங்கி
மாலின் மேலுடைத் தானென மணங்கொதித்தனளே.

(௨௩)

இனையன் போற்புரி வாருலகத் தெங்குமில்லை
மனைக டோறுமிப்படிச் செய்வா னெனவுள மதித்தங்
கனையர் சொல்வதும் பொய்யன்றித் தீங்குசெய்பவனை
நினைவி லேபுய முறமிகத் தண்டிக்க நினைந்தான்.

(௨௪)

கையிலோர் பிரம்பைக் கொடுகண்ணன் பாற்கடுக
ஐயனோடின னடிப்பனென்றச்ச முள்ளவன்போல்
வெய்யகோபமோ டவன்றினத் தொடர்ந்தனன் விரைந்தான்
மையல் சேருறு கோபிகள் கண்டனர் வகுப்பார்.

(௨௫)

ஆதியே மிகவன்பு செய்த தினடங் காமல்
திதிலே மிகச் சிறந்தன னிவனென்று சினமுற்
ரோதினார் முனம் யாங்கள் சொல்லுவதெலா முன்னாய்
கோதியாவுநீயுந் தெரிதர வின்று குறித்தான்

(௨௬)

எரிதழற்க னெய்யு குத்தெனக் கோபிக ளியம்பத்
தெரியசோதை மிக்காள் சினங்கொண் டவற்றேடி
இரிய மற்றவ னெங்குங் காணு தொளிந்திட்டான்
ஹரியை நேடினன் காண்கிலாள் மிகவயர் வுற்றான்.

(௨௭)

சோர்வு கொண்டன ளுடன் மிகவருந்தித் துண்டத்தில்
வேர்வு சிந்திடத்தாய் நிற்பதைத் தெரிவிமலன்
சார்வு வந்தன னிற்கமற்ற வன்றனைத் தாய்கண்
டோர்வு கொண்டன ளுரவிடைப் பிணித்தடித் துரப்ப.

(௨௮)

கண்ணன்றன் சுரம் பற்றின ளீர்த்தனன் கடுகி
நண்ணுங் கோபிகளுடன் றனதில் விடைநணுகி
அண்ணன மருங்கைசப்ப வேர்த்தும் பீனைய விழ்த்துத்
திண்ணம் யாத்தனடும்பு பற்று ருதுறச் சிறிது.

(௨௯)

வேறு தம்புகொண்டுற முடிந்ததைசக்க மீண்டதுவும்
பாறு வோனிடைக் கேலுற திருந்திடப் பரிந்து
நூறுதாம் பலநூறு நூறாயிர் மசைத்தம்
ஈறு றானிடைக் கேலுற திருப்பவென் செய்வாள்.

(20)

கைசலித்தனை கட்டுத்து நுறுவது கண்டு
வையு' முண்டவற் கிரக்க முண்டாய் வண்பாசம்
செய்ய தாமிடைக் கேலுற்ச் செய்தலும் பிணித்து
வெய்ய தாமுர லோடனைத் தசைத்தனை வெறுத்து.

(25)

உரலிற் கட்டலுங் கோபகன்னிக ளெலா முருத்தித்
தரமிழைப்பது தக்கதிலு கிவற்கெனச் சாற்றிக்
கரமிகப் புடைத்தார்த் தணர்சிரித் தணர்கண்முன்
முரகிகித் திருமால் பிணித்தாள் முகமுன்னி.

(22)

தினபாவ மாயினி யிந்தத் தீத்தொழில் செய்யேன்
ஆனவிப்பினி யவிழ்த்தருள் செய்யென வழுது
தானுடைத் திடவதற் கிரங்கா தந்தத் தாயும்
பானலேய் விழிக் கோபினைகளு மகம் படர்ந்தார்.

(2.15)

என்றுதான் மகனுடைத்தலு மெதிர்விலோ மாபாய்
அன்று கண்களீர் பெருகு வழுது கண்ணினையார்
சென்று கட்ட விழ்ப்பானொ மனஞ் சிதறுற்று
நன்று தாழியின் பொருட் டிங்ஙனலி வறுத்து வதோ.

(உ.சு)

தகவல் தள்ளுதலுக்குக் கெனமனஞ் சலித்தனர் தளர்ந்து
மகனை நோக்கினான் கோகுலஞ் சென்று மாதவன்முன்
மிகவருந்து முனிடைப் பினிய விழ்த்துடன் மீள்வேன்
அகமிருக் கெனப்போ முனராவி தீர்ந்தனரோ.

(25)

மாதவா பிணிய வலித்திட நானிதோவந்தேன்
பேதுறா பெணப்போ முனராவி பேர்ந்தந்தச்
சீதரன் வயிற்சென்றதை யவரகஞ் சேர்ந்த
சாது சஜ்ஜனன் கண்டதாச் சரியந்தா நென்றார்.

 (2.5π)

தாயினும் மிகத் தண்ணளி கொண்டு பிமோமா
பாயி கண்ணனை நினைத்தடைந்தார் பரந்தாமம்
ஆயிலிவ் கிதற்புத மெனவானந்த மகத்தின்
மேய போதலர் தூவினர் துவவொடு விண்ணேர்.

(26)

கண்டி யாவரும் விநத்தனர் களித்தனர் கண்ணீர்
மண்ட லாயினர் ஜயஜயா காரமாய் வாழ்த்தி
அண்டு தன்னனைக் காங்கரு மங்கண் முற்றற்றி
விண்டு தாசனய் விளங்கினன் புத்திரன் மேன்மேல்.

(2A)

பிரோமாபாயி திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் சஅ-க்குசெய்யுள் கருகாஉயஅ
முற்றிற்று

[illegible]

(५)

(u)

ஆகக்கரித்திரம் சக-க்குசெய்யுள் நன்குநாசய
முற்றிற்று.

இதுவரையில், அந்தக் காலத்தில் 2 மாதங்களுக்கு முன்பாக நான் கொடுத்திருந்த

சமர்த்த ராமதாசுவாமிகள் சரித்திரம்.

வேறு

கங்கைக்கஞ்சகோ சுக்கிப்பாற் சாம்பெனக் கருதார்
தங்குற்றோர் குலகருணிக ரில்லறஞ் சார்ந்தோர்
துங்கத்தார் பரமார்த்தத்தைச் சாதிக்குந் துணிவோர்
பொங்குற்றன் பொடுசாதுக்கள் பூசனை புரிவோர்.

(க)

ஆயுநான் மறையந்தணர் திலகர்த நாமம்
தேய்வில்குரி யாஜிபண்டித ரவர்மகிழ் தேவி
எய்வதாம் பதிவிரதசி றோமணி றோணு
பாயிமற் றிவரிருவரும் பானுவா ராமுன்.

(உ)

எழுந்து நித்திய கருமங்க ளியற்றிநீ ராடிச்
செழுங்கதிர்க் கடவுளைக் குறித்தெண் ணிருசெயலின்
மொழிந்தபூசனை முற்றியா தித்தவிர் தயத்தை
அமுந்துமன்பிற் பாராயண மாற்றியபின்பு.

(ங)

ஒருமையானநெஞ் சுடன்பரி தியைப்பெரி துன்னி
மருவுதிர்க்கீவந் தனமொரு சுகத்திரம் வகுத்துப்
பரிதிநாமமோர் பன்னிரண் டாயிரம் ஐபித்து
வருவதாயினர் பன்னிரு வருடமில் வாறு

(ச)

பின்னரோர் தினமவ்விதப் பூசையிற் பிறழார்
மன்னுபோதெதிர் வந்தன னருளின்மார்த் தாண்டன்
பன்னு ரூரியாஜி பண்டிதரின்பொடு பணிந்து
துன்னுதம் மிருகரங் குவித்தெதிர் நின்றுது தித்தார்.

(ரு)

இரவி யுண்மகிழ்த் துனக்குவேண் டியவர மென்பால்
கரவிலாதுகே ளெனச்சொலக் கதிர்தனை நோக்கி
விரவுநின்றரி சனத்தின்ப மிகவிளை வுற்றேன்
பரவுமென்மனை யூன்மகன் வேண்டினன் பரிவாய்.

(ஈ)

அருளுகென்னலும் றோணுபாயி யுமடிவணங்கிக்
கருகிவேண்டிடக் கதிரவன் களிமகிழ் சிறந்து
மருவுவாரிரு புத்திரர் துங்கட்கென் வரத்தால்
இருவர்தம்பின்மூத் தவனென தம்சமாயியல்வான்.

(ஏ)

இல்லின் கீழ்க்கையி லெய்திமற் றவனெந்த வறமும்
நல்லநீதியுட் டடத்துவான் பரம்பொரு ணண்ணி
அல்லனீங்கிளை யவன்விதன் மாருகி யம்சம்
புல்லலாய்வயி றாக்கியசிலனுய்ப் பொருந்தி

(அ)

சரித்திரம் (2) பாடல்

ஞானமேபிர பலமுற ஞாலத்தை யெல்லாம்
தானுத்தா ரணஞ்செய்வ னென்றருள்செய்து சார்ந்தான்
வானமெய்தலு மிருவரு மானந்த மருவி
மேனவின்றுள படிதினம் பூசனை வினைத்தார். (௯)

இரதசத்தமி யுற்சவ மேழுநா ளியற்றி
விரதமாய்க்கதிர் வாரத்தில் வேதியர்க் கருத்திச்
சுரதமாய்வரு காலத்திற்கருவயிற் சார்ந்தார்
சுரதமேவிய ரோணுபாயானசந் தரியார். (௧௦)

மதிநிரம்பநற் றினந்தனின் மைந்தர்வந் துதிக்க
அதிவவன்புட னவர்க்குக்கங் காதர ரொன்னும்
துதிநி ரம்புபே ரிட்டிநா டொறும்வளர்த் தேழாண்
டெதிர நன்குப் வீதமென் மணமினி தியற்றி (௧௧)

வித்தை கற்கவுஞ் செய்துபின் விதிப்படி மணமும்
உத்தமத்தினத் தியற்றினர் பின்புரோணு பாயி
சுத்தநற்றிண்ந் தனிற்பெற்ற சுதருக்கு நாமம்
வைத்ததாய்து நாரணனெனவழங் குவதே. (௧௨)

இளவலானவச் சேய்க்கிறை வாலிருந் ததுகண்
டளவளாவினர் வியந்தனர் தந்தைதா யானோர்
வளம்வி ரசுவொளி யோன்சொன்ன மாருதி யம்சம்
கிளர்வதாய்து சிறிதென வெண்ணினர் கெழும் (௧௩)

வெளியிடார்மறை யாகவே கொண்டுளம் விளங்கத்
தெளிதுநாடொறும் வளர்த்தனர் சேயையச் சேயும்
களிதுளம்புற வளர்வுழி யனாக்கண மேனும்
எளிதிராதினி தாடல்செய் தெங்கணுந் திரியும். (௧௪)

திரிதல்கண்டந்தச் சேய்களைப் பெற்றதாய் சிறுவா
மருவியெங்கணுந் திரிதரே லகத்துளே வளர்தி
வெருவினீவெளிச செல்லிற்பூச் சாண்டிமேவுறுவான்
ஒருவனஞ்சுதி யெனப்பய முறவுடைத் திடலும். (௧௫)

உரைத்ததாய்முக நோக்கிப்பூச் சாண்டியெங் குறுவான்
வினாத்துமீற்றவன் றினையெற்குக் காட்டுதி மேவில்
இனாத்தொ ரோயறை யாற்கொன்று விடுகிறே னென்னச்
சிரித்துத்தாயந்தச் சேய்தனை மார்புறத் திளைத்து (௧௬)

மிக்கவன்பொடு வளர்ப்புழி யடிக்கடி வெளியே
புக்கலைந்தினி தாடல்செய் தகம்புகு பொழுது
தக்கதாய்வெளிச் சென்றிடே லெனவெளிச் சார்தி
இக்கடுந்தொழி லென்னெனச் சேயினி திசைக்கும் (௧௭)

மனையிலையினீ துறமன மெனக்குவந் திலதென்
றனைமுன்சொல்லலங் கல்லெனச் சிறித்தந்த வண்ண
நினைய மென்மழலைச் சொற்கணிரம் புற நிரைத்துப்
பிணையும் படியே வினையாடுந் பெயரும். (௧௮)

ஸ்ரீபக்தலீலாமுரிதம். ௧௮

ஆண்டைந் தாக்கலும் வித்தை கற்கச் செய வாண்டான்
மீண்ட வெவ்வுகைக் கலைகளுந் கற்றுணர்ந் தியன்றார்
நீண்ட தூண்முனை நிரப்பின ராண்டொரோழ் நிரம்பப்
பூண்ட முன்னவர் புத்தியிற் சிறந்தனர் பொருந்தி.

(௧௧)

மனையறந் தனிந்ருறைவற நடத்தினர் வந்து
கினமுஞ் செய்கடன் செய்து வேதாத்திய யனமும்
அனக நீடரி பூசையு மரிய கோத்தனமும்
இனிதியற்று வர் தந்தை தாயே வலுமியல்வார்.

(௧௨)

பன்னரும் பரமார்த்தமுந் தெரிந்தனர் பரவி
நன்ன ரோங்குறு நாளிலோர் நாளச் சுவத்தத்
தின்னடித் கணுற்றி ராமநாமஞ் செப்பு கிற்க
முன்ன ரெய்தினின்ற சரத குலத்துறு முதல்வன்.

(௧௩)

கிரீட குண்டலந் திவ்ய பீதாம் பரங்கெழும
மரிய மற்றைய வாபரணங் களும் வயங்க
வரிய கோதண்டத் தொடு ஜனகன் மங்கை மருவ
உரிய தம்பியு மனுமனுந் தொடர் வுற வுறலும்.

(௧௪)

கண்டு கண்களி கொண்டுடன் வணங்கினர் கருதி
மண்டு தோத்திரம் வழங்கின ருடல் பரவசமாய்
மொண்டு பெய்தெனக் கண்கணிருடம் பெல்லா மொய்ப்ப
அண்டு கின்ற வானந்தத் தோடருகு நின்றனரே.

(௧௫)

நின்ற போது கோதண்டக்கை நிமலன் மாருதியை
ஒன்ற நோக்கியிங் கிவனெனை யுள்ளத் திலொருங்கே
நன்று கொண்டதின் ராமிராம தாசனென்றி வனுக்
கின்று பேரிட்டே நென்ற பயந்தந் தேகினனூல்.

(௧௬)

பின்பு வீடிவர் வந்த பின் பிதாவவர் தம்மை
முன்பு சென்ற நீயிது வரை முயன்ற தென்னென்ன
இன்பு கொண்டங்கு நடந்த தெல்லா மினிசைத்தார்
அன்பு கொண்டு பண்டிதர் மகன்றனை யினி துணைத்தார்.

(௧௭)

தந்தையின் புறத்த் கும்பத்திரசு மெனுங்கிரந்தம்
சந்தை கொண்டு மைத்திராம நவமியொன் பான்றினமும்
விந்தை யாயுற் சவஞ்செய்து நித்தம் வேதியர்க்கு
முந்தை யோர் முறைபோஜனஞ் செய்வித்து முடிவில்.

(௧௮)

பத்தெனுந் தினம் லலிதமாய்ப் பதிவலம் வந்து
சித்தெனும் பிரமார்த் தத்தின் மனத்தினஞ் செறிந்து
பித்தெனும் பிரபஞ்சத்திற் நேகத்தைப் பெயர்த்து
வித்தெனுந் திருமாலரி பஜனையில் விழைந்தார்.

(௧௯)

என்றுமிப்படி யிடை விடாதுறவி வரிளவல்
துன்றும் பன்மரந்தொறு மினி தேறினர் தூங்கி
நின்று பல்வினை யாடல்கள் புரிந்தனர் நிகழ்வை
நன்று தாய் தெரிந்திவ்வித நன்றன்று நந்தா.

(௨௦)

யாதெனும் தனதானிய மீட்டினு லன்றோ
தேறுங்குணத்துத் தமவனி தையைத் தேடி
நீதநன் மணஞ் செய்த்தகு மென நிகழ் மறுநாள்
ஆதவன்வரு முன்னெழுந் தூரரு கான.

(௨௪)

நெற்களந் தனிற் சென்றவனெருந் குறு பொதியில்
ஒற்க மின்றென்றைத் தூக்கிக்கால் வேகத்தினோடி
இற்கண் மேவுதிண்ணை யில்வைத்துத் தானைக் கூய்தோ
எற்கறைந்தது செய்த நென்காணுதி யென்றார்.

(௩௦)

என்னு முன் குடியான வனிவர் பின்னே யெய்தித்
துன்னுதாய் தனை நோக்கி துஞ்சுத நென்னெற் பொதியைத்
தன்னுரங்கொடு தூக்கி வந்தனனொரு தமியன்
பன்னு கின்ற தென்னிருவர் தூக்கந் பட்டாத தென.

(௩௧)

நுவலுமக் குடியானவன் முகந்தனை நோக்கித்
தவலறுங் குணரான நாராயணசாமி
சவலமின்றி யேன் சலசல வெனப்புலம்புகின்றாய்
அவலமின்றுன தேற்கொடு செல்கென வறைந்தார்.

(௩௨)

எனலுமக் குடியானவன் சிலர் தம்மோ டெடுக்க
அனநெனற் பொதிக்கீழொரு பொதியுற வதுவும்
பினரெடுப்பது மன்றியும் பொதியின் கீழ்ப்பெரிது
துனலறிந்தனர் தூக்கினர் தூக்கினர் துவண்டார்.

(௩௩)

வியந்து மற்றிவரோவ வதார மேதக்கோர்
உயர்ந்த வுத்தம ரெனவ வருபய சேவடியை
நயந்து போற்றினர் சென்றனர் பின்பு நாரணரும்
பயந்த நெற்பொதி மனை யகப்படுத்தினர் பண்பாய்.

(௩௪)

அந்த நல்ல மயத்திற் பண்டிதர் வர வவர்தம்
சிந்தை தேர்வுற நெற்பொதிச் செய்கையைத் தெரித்து
மைந்த னோவவதாரி யென்றியம் பினர் மாதா
தந்தை கேட்டுளம் வியந்தனர் மணஞ்செயச் சமைந்தார்

(௩௫)

தருந்த கன்னிகை தனை விசாரித்தனர் தாவா
துகந்து நன்மண மண்டப முதலியவருற்றித்
திகழ்ந்த மஞ்சளந் தேவதா பூசையுஞ் செய்து
மகிழ்ந்திரண்டு நாளுறவினர் தம்மொடு மறுநாள்.

(௩௬)

மங்களஞ் செறிபல்லிய முழங்குற மாலை
பொங்குகின்ற் கோதுளிலக்கினந் தனிற் புனைந்து
தங்கு கின்ற மண்டபந் தனில்வது வரர்தம்மை
இங்கிதம் பெற ரிறுத்தின ரியற்றுவ வியற்றி.

(௩௭)

இருவர் நாப்பணிற்றிரை யீட்டு மறை யவரெல்லாம்
மருவி மங்களாஷ்ட கஞ்சொல மாடுதம் பதிகள்
ஒருவிலாசிகள் கூறியகூழையினி துய்க்க
வருபுரோகிதர் வகுத்துது மங்களாஷ்டகத்தில்.

(௩௮)

திருவள்ளூர், யெனோ ப் பிள்ளையார்: அவர் அவரை நெருங்கினார். பொன்னெருந்தினை.

சாவதான மென்றடிக்கடி சாற்று தறன்னை
மேவு நாரசுலாமி கேட்டருகின் மேவுறுவோர்
தாவிலாழுகு, நோக்கிச் சாவதான மென்றுரைப்ப
தாவதி யார்க்கென மைத்துனர் வினோத மாயறைவார்.

(A555)

இன்று தொட்டி நுங்காலிலே பவபந்த மென்னத்
தூன்றுந்தலே விழுகின்ற தினிமனஞ் சோரா
தொன்று கின்றது வேண்டு நுந்த மக்கெனவுரைக்க
நன்றறிந்த நாராயணசாமி யுண்ணெங்கி.

(50)

என்னைத் தாய் தந்தை யானவர் பவ பந்தத்தினிடல்
தன்னைப் போதாக் கொள்வது தருவதன்றெனப்பூ
மின்னைத் தோய் நிறத்தானடி யுட்கொடு வேழ
முன்னைக் காத்நாள் பவன்றனைப் பல துதி மொழிந்து.

(५४)

அங்கு நின்ற திவிரை வுடன் வெளிச்செறி வாகிப்
பொங்கு பாதவக்காளிடைப் போய்ப்புக்கு மறைந்தார்
இங்குறைந்தவர் யாவரும் பின்னொடர்ந்தேகி
எங்குங்கண்டிலர் நாமமிக் கனரஞ்சிடையே.

(22)

சாயுத் தந்தையு மாற்றி லரஞரிடைத் துளர்ந்து
வாயுங் கண்களும் வறளிட வழுதனர் மாழ்கிச்
சாயுத் தன்மையராய்க் கதறினரவர் தம்மை
ஏயும் பல்கினைஞ்ஞ மெடுத்தாற்றின ரிரங்கி.

(55)

சந்தமிழ்புகத் தாயுந் தந்தையுந் தளர்ந்துள்ளம்
நொந்து சோர்வதைக் கண்டுமுன்னவ ரங்குதுவல்வார்
இந்தநராணன் மாருதி யம்சமாயிசைந்து
வந்துளான்வ னுக்குநீர் மணன்செய மதித்தீர்.

(५५)

ஆதலா லவ்ஹொப்புறு தெவ்வனோ வடைந்தான்
தினூறு நவனெங்குச் சென்றாலு மேதினியை
நீதமாக வுத்தரிக்க வந்தவனென்றே நினைமின்
ஓசைநீங்குமின் சிலதினத்திற் கவனுடைவான்.

(५७)

என்னக்கேட்டவர் மெய்யென வொருவிதத் திரங்கல்
தன்னை நீத்தனராயந்த நாரணசாமி
முன்னர்ச் செய்வினை யாடல்கள் யாவையு முன்னிப்
பன்னிக்கொண் டிருந்தாரங்குப் பற்பல நாளும்.

(५५)

வேறு.

விலைகப்பட்டமான்வ விலைதப்பி மறையுமாபோல்
சீவிரப்பறுதம் முள்ளங் களித்துக் கானகத்துட் போம்போ
துலைவுறுத் துழுவையென்கு முதலுயிர்க் கூறுசெய்து
கொலையுறுத் துவன கண்டுங் கூசுற தினிதுசென்றார்.

(५६)

சென்னைவர்ப்புரிசுதாக்கக் கட்டுத்துவை ராக்யசிலம்
துன்னினர் மனங்கனிந்து சுவாமியை நினைத்தெப்போது
நன்றற நெனக்குச்செய்வா னொன்னரி நயந்துபோற்றி
வன்றிற லிதனின்மிக்க மாருதி துனைத்தியானித்து.

(சுடி)

பலவிதத் துறப்புதழ்ந்தும் பரிந்துதன் னருகில்வந்து
குலவருள் புரிதிலாத கொள்கைகண் டி.யானேசுவன்
நிலவுறு சுகத்திலவைக நினைப்பதி னாலேநேரார்
உலவைதன் மிகளுொன்ன வுன்னின றொருபாற்சென்று.

(சக)

கொடிகளை யறுத்துவந்து குதிக்குமேற் காலிற்கோத்து
நெடிதொரு முரத்தோர்கொம்பி நேருறப் பிணித்து நீள
முடியது சீழ்தாகத் தூங்கிமா ருதியைமுன்னிப்
படிபுகழ் தரநின்றோங்கு சீர்த்திகன் பலவுஞ் சொல்வார்.

(இஉ)

கடல்கு ளப்படியதாகக் கடந்துஜானதியைக் கண்டு
சுடரன விலங்கை யூட்டித் தொடுகொஞ் சீவியாகிப்
படர்நெறப் போய்ச்சஞ்சிவி பருப்பதங் கொணர்ந்து காத்த
அடன்மிகு திரடோள்வீரத் தஞ்சனை சிறுவீரென்னு.

(இக)

அடியறாக் காத்தற்காக வல்லவோ நிலத்தெந்நாளும்
முடிவற விருத்தினன்சீர் முந்துகா குத்தனும்மை
நெடிதிதை மறந்துளீரோ நீனொனப் பலவாறேத்திக்
கடிதென்முன் றோன்றிலீரோ காயத்தைக் கழிப்பேனென்ன.

(இஉ)

அவ்வள வனுமனேர்ந்தங் கவருறு தீனபாவம்
செவ்விதிற் றெரிந்து காலிற் சேர்த்துது பிணியைத்தீர்த்து
வவ்விமார் பிணைக்கக்கண்டு மகிழ்ந்தடி வணங்கி யாங்கோர்
திவ்விய வபங்கத்தேத்து நாரண சாமி தேறு.

(இக)

நோக்கியஞ் சனைதன் சிங்க துவலுநீயோவென் னம்சம்
ஊக்கினை பிறந்துளாயிங் காதலா லுனக்கிராம
பாக்கிய மினிதுண்டாகப் பண்ணுகின்றேன்வா வென்று
நீக்கில தங்கைகொண்டு நீன்பஞ்ச வடியைச்சேர்ந்தார்.

(இச)

பொழுதுபோ யினபோதங்குப் பொருங்கிய ராமகுண்டம்
முழுகுதல் செய்துசெய்யு நியமங்கண் முடித்துக்கொண்டு
நழுவின தன்றிராம நவமியா தலினல்லோர்தம்
குமுநனி வந்துகூடிக் கோதண்ட பாணிகோயில்.

(இக)

பிருதங்கந் தானநல்யாழ் வீணைகின்னரி முழங்க
வருதுங்க வனுமனீண்டு வளர்கொடி விளங்கப்பாடல்
அருடங்கு மாட்டிலோடு மமர்வது தெரிந்தங்கோர்பால்
கருதங்கு வந்தோர்மீளுங் காறுமன்னினர் துதித்து.

(இச)

நவமியுற் சவங்கொண்டாடி நணுகின ரெல்லாஞ்செல்ல
அவனவி லனுமனார் நாராயண சாமிதன்னைக்
கவர்கொடு கோயிற்கர்ப்ப கிரகத்துட் கலந்துகாமர்
பவர லங்கிரத்தத்துற் பரமனைப் பணிந்து பார்த்து.

(இஉ)

அடித்தலைத் திறைஞ்சியேத்தி யன்புமிக் கிருகை கூப்பிப்
படித்தனர் புகழ்ந்து நிற்கப் பரமனங் கருளிப் பார்த்து
முடித்துள சேதுகாத்து முயலுநீ யாதிச்செய்கை
பிடித்திவண் வந்தாயென்னப் பிரான்முக நோக்கிச்சொல்வார்.

(இஅ)

சுருதிசுவன்
நிலவுறு
சுகத்திலவை
நினைப்பதி
இலேநேரார்
உலவைதன்
மிகளுொன்ன
வுன்னின
றொருபாற்
சென்று
கொடிகளை
யறுத்துவந்து
குதிக்குமேற்
காலிற்கோத்து
நெடிதொரு
முரத்தோர்கொம்பி
நேருறப்
பிணித்து
நீள
முடியது
சீழ்தாகத்
தூங்கிமா
ருதியைமுன்னிப்
படிபுகழ்
தரநின்றோங்கு
சீர்த்திகன்
பலவுஞ்
சொல்வார்
கடல்கு
ளப்படியதாகக்
கடந்துஜானதியைக்
கண்டு
சுடரன
விலங்கை
யூட்டித்
தொடுகொஞ்
சீவியாகிப்
படர்நெறப்
போய்ச்சஞ்சிவி
பருப்பதங்
கொணர்ந்து
காத்த
அடன்மிகு
திரடோள்வீரத்
தஞ்சனை
சிறுவீரென்னு
அடியறாக்
காத்தற்காக
வல்லவோ
நிலத்தெந்நாளும்
முடிவற
விருத்தினன்சீர்
முந்துகா
குத்தனும்மை
நெடிதிதை
மறந்துளீரோ
நீனொனப்
பலவாறேத்திக்
கடிதென்முன்
றோன்றிலீரோ
காயத்தைக்
கழிப்பேனென்ன
அவ்வள
வனுமனேர்ந்தங்
கவருறு
தீனபாவம்
செவ்விதிற்
றெரிந்து
காலிற்
சேர்த்துது
பிணியைத்தீர்த்து
வவ்விமார்
பிணைக்கக்கண்டு
மகிழ்ந்தடி
வணங்கி
யாங்கோர்
திவ்விய
வபங்கத்தேத்து
நாரண
சாமி
தேறு
நோக்கியஞ்
சனைதன்
சிங்க
துவலுநீயோவென்
னம்சம்
ஊக்கினை
பிறந்துளாயிங்
காதலா
லுனக்கிராம
பாக்கிய
மினிதுண்டாகப்
பண்ணுகின்றேன்வா
வென்று
நீக்கில
தங்கைகொண்டு
நீன்பஞ்ச
வடியைச்சேர்ந்தார்
பொழுதுபோ
யினபோதங்குப்
பொருங்கிய
ராமகுண்டம்
முழுகுதல்
செய்துசெய்யு
நியமங்கண்
முடித்துக்கொண்டு
நழுவின
தன்றிராம
நவமியா
தலினல்லோர்தம்
குமுநனி
வந்துகூடிக்
கோதண்ட
பாணிகோயில்
பிருதங்கந்
தானநல்யாழ்
வீணைகின்னரி
முழங்க
வருதுங்க
வனுமனீண்டு
வளர்கொடி
விளங்கப்பாடல்
அருடங்கு
மாட்டிலோடு
மமர்வது
தெரிந்தங்கோர்பால்
கருதங்கு
வந்தோர்மீளுங்
காறுமன்னினர்
துதித்து
நவமியுற்
சவங்கொண்டாடி
நணுகின
ரெல்லாஞ்செல்ல
அவனவி
லனுமனார்
நாராயண
சாமிதன்னைக்
கவர்கொடு
கோயிற்கர்ப்ப
கிரகத்துட்
கலந்துகாமர்
பவர
லங்கிரத்தத்துற்
பரமனைப்
பணிந்து
பார்த்து
அடித்தலைத்
திறைஞ்சியேத்தி
யன்புமிக்
கிருகை
கூப்பிப்
படித்தனர்
புகழ்ந்து
நிற்கப்
பரமனங்
கருளிப்
பார்த்து
முடித்துள
சேதுகாத்து
முயலுநீ
யாதிச்செய்கை
பிடித்திவண்
வந்தாயென்னப்
பிரான்முக
நோக்கிச்சொல்வார்

வேதியர் சூழக்கூட்டி. விதிவழி மூர்த்தி தன்னை
நீதியி னிறுவியன் பினிமலமஞ் சணந்ராட்டல்
ஆகிய சோட சோபசாரமு மமையச் செய்து
தீதிலது றுச்மா ராதன நன்கு திருத்திப் போற்றி.

(எக)

இரவுற மருத்தின் மைந்திரின் கதை ராமகாதை
பரவு கீர்த்தனத்திற் பாடிப்பரிதி தோன்றுறு காலத்தில்
விரவுமாரதி செய்திந்த விதந்தினந் தொறு நாடாத்தி
வரலறிந் செவரும்வந்து மாருதி சேவை செய்வார்.

(அஉ)

இவ்வகை வருநாளுத் தவரையழைத் தின்று தொட்டிச்
செவ்வை சேருத யந்தன்னிற் நீர்த்த நீராடிப் பூசை
எவ்வ மின்றூற்றி வாயுவின் சுதற் கூறிப்பிச்சை
கைவரக் கொண்டு நேருமதிதியர் களுக்கு மிட்டி.

(அக)

நீயமுண்டிடை விடாம னெடியமால் பஜனைசெய்தி
ஏயுனைச் சரணமெய்து மவர்க்கினி துபதேசித்து
வாயுறுதியி. நென்றேறத மற்றவர் சரணந் தாழ்ந்து
தாயுற முருள் கொண்டென் னுட்டங்கி நீர் நடாத்தல் வேண்டும்.

(அஉ)

உமதரு ளன்றியேதுமு ஞற்றுச லென்றை கூடா
தமல சற்குருவே யென்னவவர் நன்றென்றாசி கூறித்
தமநிசி தனிலெழுந்து சார்ந்தனர் தென்பாற் கானம்
நிமல வுத்தவ ருறக்க நீத்துச் சற்குருவை நேடி.

(அங)

கண்டிலர் வருந்தித் தேசிக ருறுநேர் காறுநோக்கித்
கொண்டொப் படிநடந்து கொடுவந்தாரி ராமதாசர்
மண்டுறு காட்டிற் போந்து மால்பஜ னையைவிடாது
தண்டுத லின்றுயாங்குச் சரித்தமை தனைச்சொல்கிற்பாம்.

(அச)

வேறு

உதிருகின்ற சருகொடு பழங்களினிதுண்டு நித்திராயு முற்றபோ
தெதிர்வுகொண் டொரிடமெய்திவன் மிருக மெவைகளும் மருகிலினியதாய்
முதிரு மன்புகொடு வினவிநன் பஜனைமொழிதல் கொண்டெ முயங்கியே
துதிகொள்கின்ற பலதலமெலா மருவியங்கு மால்பஜனை சொலியுமே.

(அரு)

புகழ்ஜார் டெனுமொரு ரடைந்துவளி புத்திரர்க்குரிய கோயில்போய்
மகிழ்வுடன் பெரிதுசேவை செய்து விடைபெற்று மாவலி நகர்க்குவந்
திகழ்வில்கண்ண னதிமூழ்கி நேமமுமியற்றிமா ருதியை யெண்ணலும்
திகழ்வந் தனர்சதா கதிக்குரிய சேயர்தாசர் தரிசித்தோ.

(அசு)

ராமசேவை, தனிஸிச்சை யெற்குளதெனப்பன் மூன்று திருவக்கரத்
தாமமூல மறைநயத் தனித்துறைதலாகி மூன்றாகொள் கோடிநீ
நேமநே ருருவியற்று வாயெனி னினக்குநேரு நிமலன் னெனத்
தாமறைந் தனர்பின்ராம னைக்கருகி மறை ஜபித்தனர் தனித்தோ.

(அள)

ஊனுறக்க மிலராய கோரதவ மின்னவா நிவருஞ்ஞாநாள்
சேணிருக்கு நகரிந்திரற்கு நனி சிந்தையிற்பயம் விராவிநீள்
மாணுடைக் குருவைநோக்கி மண்ணுலகில் வழுவின்ற்றவ மியற்றுவோன்
கோணினைப்பெரிது குறித்தியாவனவ னெனவினுவவிடை கூறுவார்.

(அஜ)

உத்தரிக்க வுலகத்தை மாருதியுதித்திராமனை யுளத்துளோ
வைத்தருந்தவ மியற்றுகின்றன ரொனத்தெரிந்து தனிவாசவன்
மெய்த் தவத்தவ முடிக்கினம் மிலெவன்மேவு மோவென வெருண்டுதான்
அத்தவத்தினை யழிக்கமோ கினியை யருகழைத்து நினைவனறகுவான். (அக)

சத்தியம் சமதுபெற்ற நீயுலகுதனை மயக்க வலையல்லவோ
இத்புனத்தின் மணி லெய்திரா மனடி. யெண்ணு வோனுனை யினங்குறும்
பித்தி யற்று கென வேவியைங்கனை பிடிக்கு மாறனை யழைத்து நின்
சித்திரப் பொழிலெனச் செய்தவ்வன மதைத் தவஞ்சிதைவு செய்கெனா. (கஉ)

ஏவமன் மதனவ்வன மெலாமினிய வாசம் வீசி நிறை வெய்துறப்
பூவலர்ந்து களிபொதிய வாவி புனல் பொங்க மந்தவளி பொலிய முன்
மேவமென்குயின் மதிக்க வின்ருடை விளங்க வண்டொலி விராவமென்
காவகல் கொள்க முகுதவுபாளை மிளர்கவரி வீசி யொளி கவினவே. (கக)

அன்றிலோர் புடையரற்ற மென் மலர சோகு திவிக்கைகளாக மென்
மன்றன் மேவி யொளிர சண்பகற் திகழ மல்லிகைக் கடிமணம் பெறத்
துன்றிரும் பொழிலிரா வெனச்செறிய விரா செய்தாழை மடறுன்ன நீள்
வென்றி செய் மகளிரான சேனை நளிமேவ மென்கிளி விராவவே. (கஉ)

வேழவில் வளைவு மேவ நாரியிடை விரவு பூவிசிக மைந்தினுல்
ஆழமாற்பிலொரு ராயதாசர் மிசையணுகி யெய்தன்ன வேனையிள்
யாழ தின்னிசையியம்ப மோகினியு மெய்தியாக வொளி யெங்கணும்
குழம்மம் மகிழ் துன்னலாம் வடிவு துவள மின்னிடை சுருங்கவே. (கங)

தன தடங்கிளர்வு தரமுகம் பொலிவு தங்க மென்னடை ததும்பவல்
வனமிருந்து பிரமாதி தேவரு மயங்க வின்னிசை வழுத்தினுள்
அனகரங்க வையறிந்து தம்முணகை யாகியேது மனமசைவுரு
துனலுறந்த மதியோக மாநிலை யிலுற்றிருந்தனர் முனொக்கவே. (கச)

கண்டு மேவிய விரிஞ்சனா தியர் கலங்குரா நிலைமை கருதுதற்
கண்டு றுதிது வொரற்புதற்புத மெனப்புக்கழ்ந்து தவராக மேல்
மண்டு பூமழை பொழிந்து போயினர் மன் மதனுமோகினியு மாழ்கியே
விண்டு சென்று மகவான் முனேதலை குனிந்து நின்றனருள் வெள்கவே. (கரு)

நாணி யிந்திரனு மங்கிருக்கவிவண் ராமதாசர் வளிந்ததொப்
பேணி யுன்னுற வெதிர்ந்துளார் பிரமனாக மேதகவு பெற்றுளோர்
மாணியானவவர் தான் வணங்கி யுறவந்த தோதலு மகிழ்ந்து நீ
ஆணியாணியுலகுக்கு நிற்குரகு நாதன்ரகையுள தாகவே. (கக)

என்று கூறியுயராசி நன்கனி களிருவரும் மினிது துய்த்தபின்
ஒன்று மாருதி செலத்தவம் புரிதலுறுதலாயினர் முனெப்பவே
நன்று பண்ணிருசம் வற்சரங்கழிய நவிலு மந்திர நலத்தொகை
சென்று தீர்வுறலும் ரகுலுத்திலக நெய்தினுண் மகிழ் சிறக்கவே. (கஎ)

குண்டலஞ் செவியவங்க மாமகுட முடிஞலாவ நகை முகநிலா
மண்டலங் கவினமாற்பி லொண்மணி வயங்குறப்புயவ லையமுடன்
வண்டலம்பு துளவஞ் செறிந்து மணம் வரமினம்படையு மருவவோர்
கொண்டலங் குறலு முன்பு கண்ட படி கண்டு கொண்டுகிழ் குலவவே. (கசு)

தாசர் தாசரதி தாள்பணித்திடலு மவரை மார்புகியத் தழீஇ
நேசமோ டவர்சரீரம் யாவுரிமிர் கைகளால் வருடி நின்மலத்
தேசனாவ வருகுற விருத்தமகிழ் செறிவதாகி யிருவிழியுநீர்
வீசலாக வொரபங்கமெகொடு விளம்பினார் துதிவிளங்கவே.

(௯௯)

ஜனகிநாதனவர் பேசலிற் களிதழைத்து நீவிழைவதாயதை
வினவுகென்ன ரகுநாத வெப்பொழுது நினை யென்னுளம் விளங்கவைத்
துனது நாமமுரை சிவனெனப் பெரிது முன்னியான் கவிகளோதவுன்
றனதருங் கருணவேண்டு மென்பதை யலாமலாசை பிறதானிலேன்.

(௧௦௦)

எனமகிழ்ந்து ஜகதீச னன்கபய மினிதுதந் தெவையு மறிவுறத்
தனதுதிவ்ய வறிவைக் கொடுத்தருள வவர்மகிழ்ந்து சரணந்தொழிக்
கனகவம் பரன்மறைந்து போயின னதன்பினே கருது தாசர்தாம்
வனமிருந்து தினமருவு கண்ணனதி மூழ்கிவந் தனைபுரிந்து பின்.

(௧௦௧)

வேறு

அயனகர் சேர்ப்பதி னொருமனைசென்றன னாயமெடுப்புழி நீள்
ஜயரகுவீர சுமர்த்த வெனக்கடை தங்கியுரைத்தருளி
இயல்வன பெற்றதி திகளு நினல்கிமிரு தியையெயுத் தனர்போய்
வியலடைசட்டு நிவேதனம்ராம னடைந்து மிசைந்தபினே.

(௧௦௨)

மிகுதியை யுண்டு பொழுதிலிராமன் வியன்கதையைக் கவியாய்த்
தொகுதிகள் செய்திலை களிலவையாறு புகப்பெய்து துன்னுறுநான்
தகுதியின் விஞ்சினர் தாமுறலோடு தழைத்துறு சாதார்வாழ்
பகுதியின்வீறு சிவாஜியெனும்பதி பரவினன் வேட்டமரோ

(௧௦௩)

பரவினன்யாம மோர்மூன்றுறுகாறு மலைந்து பசித்தவனாய்
விரவிலவாய வொர்பகூதி விலங்குகளென்று மிகுங்கனையோ
டுரமிலனாய் வரும்பொழுதொரு சாரவையுற்றன மொய்ப்பனவாய்த்
திரமிருதாச ரிருந்ததுநோக்கின னின்று திகைத்தனனே.

(௧௦௪)

ராமநாம நவீன்றியனவி னலங்கினர் மாபுருடர்
ஆமவர்தேசறு மேனியைநோக்கின னாச்சரியங்கினரா
மாமறு மார்பின னடியரிடத்தணி வந்தனை செயவெண்ணினன்
தீமயவெம்புலி யாதியகண்டிடை சேரநடுங்கினனே.

(௧௦௫)

நின்றவிடத்தி னெடுஞ்சரணஞ்செய்தி நின்மலரைத் தனியான்
இன்றய னோக்குற வாய்ப்புற தாகிய வித்தின நற்றினமே
அன்றயர் மெய்த்தவம் யாதுகொலோவென வன்புமிருத்தவனாய்
என்றடை யப்படு காறும்விலங்குத லின்றவ ணின்றனனே.

(௧௦௬)

இவரருள் யானுற லென்றுகொலோவென வெண்ணி மனத்தினுளே
அவரருயங்கு நினைந்துபணிந்து தனகனகரண்மியுன
துவரருள் கூடுவ தெங்நனமென்னவு சாவியி ராமமுதும்
கவர்துயில் கொண்டிலன் விடியவெழுந்துறு கரும முடித்தனனே.

(௧௦௭)

சிலபடை கொண்டுமெ னெய்துமிடத்தயல் சேர்ந்து பழம்படியே
அலகறுவந்தன மவனாநி னைந்தினி தாற்றியொர் யாமமுற
உலகமளந்தவ னிவரருள்கூட வருற்றுவ னென்றுகொலோ
குலவுமெனக்கன வருபொழு தெழுதிலை கொண்டொரு வன்படர்வான்

(௧௦௮)

அதினுளதொடர்பு படிப்பதுகேட்டார சன்களி மிக்கனனாய்
நதிவரு மிலைபல வுங்கொணர் கென்ன நவின்ன னூழியர்பால்
பதியுளையின்படி படரிலைமுழுதுமெ டெத்தன ரூப்பவெலாம்
எதிரொருபுத்தக மாகவரைந்தன னினிதுபடித்தனனே.

(ராக)

கவியினரும்பொருள் கண்டுவியந்து கடைக்கணுறும்பெயர் தேர்ந்
தலிர் புலி கரடியொட மர்பவர்தா மிவரநுள் பெறவேண்வெதே
புவியிலரும்பொரு ளெனநனிபுந்தி பொருந்தின னம்புவியான்
சலிதலிர் நெஞ்சொடு தினமவர் சாரயல் சார்ந்தெதிர் தாழ்வுறுவான்.

(ராக)

இவ்வகையரச னடக்கவமைச்சர்க ளெண்மரு மெய்திரிதம்
அவ்வகை செய்திற லரசனைநோக்கின னாயபிரா கிருதத்
துவ்வகையான கவிக்கண்மயங்கியொர் ஜாதியி லுங்கலவா
தெவ்வகை யோபயில் வோரிடமேக விழுக்கு துமக்கலவோ

(ராக)

திடவுபதேச நலம்பெற வேண்டுதல் செய்வோனிற் நெளிவாய்க்
கடவுளர் பாவை செரிந்தவராய்மறை கருது குலத்தினராய்
மடபதியாயவ ரிங்குளர்பற்பலர் மற்றவர் தம்மிடைந்
மிடலுபதேச நலம்பெறலேநலம் விடுக வனத்தினனா.

(ராக)

என்றுகண்கிலி தங்களுரைப்பவெ லாமர சன்செவியிற்
றுன்றுதலின்னி முனஞ்செலும்ப்படி யேதின முந்தொடர்நாள்
ஒன்றுறுதாச ரிடத்தடன் மாருதி யொருதின முறவவருக்
கின்றுதிசெய்து பணிந்துறுபோதர சவ்வுழி யெய்தினனே.

(ராக)

எய்தியமாருதி மேனியின் வீசொளி யிருவிழி களுகிறையப்
பெய்துறு பேரொளி யால்விழிகுசி முகிழ்த்திறை பேர்ந்தபினர்
ஐதடல்வீர ரகன்றனரவ்வர சக்கம்விழுத்தெதிர் பார்த்
துய்திறம்வேண்டின னஞ்சலிசெய்கர னோடவ னுற்றனனே.

(ராக)

பற்பல நாளர சிப்படி யெய்து தலைப்பர மற்கடியார்
நற்பரி வோடு தெரிந்தரு கெய்த நயந்து பணித்திடலும்
பொற்பமர் கோனரு கெய்தி வணங்கல் புரிந்து புகழ்ந்தனன் யான்
இப்படி வேலை கடந்துய நன்குபதேச மியம்பு கெரு

(ராக)

அருள்பெற வேண்டினன் முகமதைநோக்கி யனுக்கிர கம்புரிவோர்
பெருகர சான்று பெருமையை மீயொரு பேய்விடி வேனிடையோ
மருவுபதேச நலம்பெறல் பெற்றுநில் வைவகம் யாவநகை
தருமலவோபல தரணியர்குழ்வுறு சபையில் வணங்குவையோ.

(ராக)

என்னவணங்க வில்சைபுறிந்நர மார்த்தம தெப்படிநீ
நன்னர்விளங்க முடிப்பதுனக்கிசை வாகநலத்தருசீர்
மன்னுறுதேசிக னாச்சரணய்தி வழுத்துபதேசமுறிதி
இன்னரசாளுதல் யாவரு மொப்புற வெய்துமி தன்றிமனே.

(ராக)

சோவண மன்றியி லாதெவை யும்புவி யேருளிர் மெத்தையதாய்த்
துவணவந்திர மம்பரமாக மாஞ்செறி சோலை பெலாம்
காவணமாக விலங்கொடு பசுநிலை காட்டி யுய்க்குண யாய்த்
தாவணவங்கவி போலுளவென்வயி னியடை யத்தருமோ

(ராக)

என்றுசொ லப்பரி வெய்தியமன்னவ னவந்திரு வடிகளிலே
நன்றுவணங்கி யெலாமுணர்சற்குரு நாதசி காமணிமே
துன்னும் வாய்மெய்கள் சுத்தியதாக வுமைச்சர ணுற்றனன் யான்
இன்றுணர்கின்றிவி ரோவெனை யாண்டருள் கென்று துதித்தனனே. (ராமக)

இவன்மிக வும்பரி சுத்தகுணத்தின னென்று மனங்கனிவாய்த்
தவழியின்றுபொன் வாரமியைந்தது தண்புனால் ஓழ்கினையாய்ப்
புவனியையான்பல னேவருடென்றனர் புத்திரசுர சம்சன்
நவம்வினை சற்குரு நாதர்தம்பய நலங்கொடு கென்றனனே. (ராமஉ)

உள்ளம்விராக முற்புனை முழுகினோர் கலையோடு புதிது
வெள்ள முடம்பசலச் செயலே றுடையின் றிடமேலியதைப்
பிள்ள விரண்டு படுத்தியொர் துண்டின்மெய் நீர் பிரியச் செய்துபின்
விள்ளவொர் துண்டை மேவவுதித்து விளங்குது கோபியினால். (ராமக)

பன்னிரு நாமமு மிடங்கிதஞ்செய் பவித்திர நற்கருமம்
துன்னிட முற்றின பின்கனி காய்மலர் தோற்றின கைக்கொடுசீர்
மன்னின தேசிகர் பூசைமுடித்திட வன்புன ரெண்ணை கொடங்
குன்னிய நெஞ்சொடு தேசிகர் பாலினி துற்று வணங்கினனே. (ராமஉ)

அஞ்சலி செய்தெகிர் நின்றவனைத்தனி யாரியர் பன்னொருகால்
எஞ்சலில் வந்தனை செய்நென வப்படியே தொழுதேந்தலுடன்
உஞ்சன னென்று தனுடல் பொருளாவியை யுத்த மருக்குதவித்
தஞ்ச மென வெகிர் சற்குரு பூசைதனைச் செய்து நின்றனனே. (ராமக)

நின்றவனைப் புடை தங்க விருத்திய வன்றலை மேனி மிரகை
ஒன்ற வமைச்சுபதேசமு ஞற்றினருத்தமர் பின்பரசே
இன்றள வாயு யிரிம் சையை விட்டுளிரக்க மிகுத்தனை யாய்த்
துன்றரி பூசை செய்தொண்டரி னேசம் வையரி தின கோன்புவாய். (ராமஉ)

ஹரிபுன நித்திரை சவிர்தியிராவனுமார் தமை நாடொறு நீ
சுரிசன முற்றுங் யெனலும் வினுவது ராபதி தும்மருளிற்
றிரிபிலதாக நடப்பதியான் மிகுதிண்ண மெனச்சொலி நீள்
பரிவுடன் மற்றவர் பாசம் விளக்கிய பய மினிதுண்டனனும். (ராமநி)

வனமலர் மாலையை யவர்களொர வனைந்துட னெண்ணிருபூ
சனமு மனத்தினி யற்றி முனங்கொணர் தருகனிகளை யினிதாய்
அனகர் முன்வைத் தனனவர் வனுண்ணினை வத்தனையும் தெரியா
மனமொரு மித்தினி துண்டனர் மிச்சிலை மன்ன வனுண்டனனே. (ராமஉ)

உண்டவனென முகநோக்கி மிகும்பரி வோடினி தோதுவர் நீ
தண்டலை குழநகர் சென்றினி நின்னர சாளுத்சார் கெனலும்
தினமறவான ருடேசிகர் சம்முக நோக்கி யினித்திருவார்
மண்டல முகம் கொடு வெனும்மில் வழங்கின னாதலனே. (ராமஉ)

அவ்வாசானக ரினியானு மடிக்கினி சேவல்செய்து
செவ்வ னிருக்க நினைந்துளன் யானிது திண்ணமெனச் செல்லலும்
செய்வறி வீரமு னாந்நகன்கழுகழ் சேர்விற லம்புரிடன்
எவ்வ முருதர சாண்டனர் ஞானபி யைந்து மகிச்சுணரோ. (ராமஉ)

ஹரியருளா லரசாண் டவர்போ லரசாளுவதிற் குறைவேன்
புரிதனை நன்கினியுனதர சென்வயினிற் புக வுய்த்தனை யேல்
உரியதுனக் கெனதேவ லுஞ்முத லினியுனதாரணுகித்
திரிதலிலா தரசாள்வ துதக்கதுசெய் கென வேவினரோ.

(௩௩௧)

தேசிக ரிவ்வகை செப்பலு மன்னவர் சேவடிமையப்பிரிய
நேசமுருதவ னாகியு மவாரிய மித்ததை நீக்கிலனாய்ப்
பாச மிகுந்திரு கண்களி னீர்பெருகப் பதபங்கயமென்
பூசிர மேற்கொடு தான்வளரும்பதி சென்று புருத்தனனே.

(௩௩௨)

அன்று நகர்க்க ணிருந்து துயின்றரு னோதய மாம்பொழுதே,
நன்று விழித்துறு பத்திரபுட்ப நலங்கிளர் சந்தனமே
மென்றுகில் பூடண வர்க்க முடன்கொடு மேளமுழங் கலிராய்,
துன்றுறு சேனை தொடர்ந்துற மாநதி சென்று துணந்தனனே.

(௩௩௩)

ஆடியகன்புன லானபினன்குண வாயவை யத்தனையும்
நாடியுடன்கொடு தேசிகர் தம்முழை நண்ணி வணங்கினபின்
நீடியவஸ்திர பூடணம்யாவு நிர்ப்பின னிற்கவெலாம்
சூடிய தேசிக ரரசனை நோக்கினர் சொல்லுதலுற்றனரோ.

(௩௩௪)

மன்னவ நீயிவை யாவுமெனக்குவ குப்பதிலிற் பிரியம்
துன்னலன் வேண்டல னினியிவை செய்திட னுன்னுக வுன்புகிநீ
என்னலும் வேந்த னியம்பிய சற்குரு வின்முக நோக்கியையே
பன்னரு தம்மது சேவையிலாதுப சிக்கமு துண்கிலனே.

(௩௩௫)

ஆகிய விவ்வித தத்தைதழுடிப்பது மருனென நாங்கொடாறும்
ஏகியொர்ப்புசை யியற்றின னாயுற விவர்தின மிப்படியே
வாகியன்மன்ன னியற்றுவதற்கு மனத்திசை வின்றிகா
யோகிய மென்கொடு வஸ்திர பூடண மொருவி யகன்றனரோ.

(௩௩௬)

மிகவெருதார மகன்றுவனத்தொரு வெற்பிடை யேறியிருந்
தகமகிழ் ராமதி யானமுடன்பெரி தங்குற லாயினர் பின்
நகருறுகோ னுதயத்திலெழுந்துமு னண்ணுதல் போற்குருவாழ்
ககனம தெய்தின னங்கவரைத்தனி கண்டிலன் விண்டிலனே.

(௩௩௭)

நாடினன் வஸ்திர பூடணமவ்வுழி நண்ணுதல் எண்டுமிக
வாடின னெய்திய சேனையுடன்கொறி வனமுழுதுங் குருவைத்
தேடின னோக்கில னிவ்வகைகழன்று தினம் பகலும் மிரவும்
காடியல்வோரை யெதிர்த்தில னாயிரு கண்கள்க லுழந்தனனே.

(௩௩௮)

என்றுகொலோகுரு சேவைகிடைக்குமெ னாமெலி வெய்தியினிச்
சொன்றி கொளேனவர் சேவைகிடைப்பள வென்றுதுணிந்தவனாய்
நின்றியல் கின்ற தறிந்துகணிந்துள நின்மலர் நேடரசன்
முன்றளி யெய்தினர் கண்டுமகிழ்ந்தடி முந்தி வணங்கினனே.

(௩௩௯)

அடியில் விழுந்து புலம்பினனாக வகங்களி கொண்டவனாக்
கடிதுத மார்பொ டுணத்தழகண்களி னீர்களை வுற்றுறுபோ
தொடியவறு மன்பின னவருபயப்பத பூசை யுஞ்றியையே
நெடிதம சேவை தினந்தொறும் யான்பெற நீரருள் கென்றனனே.

(௩௪௦)

இலைவரை வுற்ற வெலாழுணர்கிற்பன வேதனை சேவையென
நிலைகொடு நின்றியு தன்றியுமென்றனை நேர்தொழ வேண்டுகியெல்
உலைவற நேடுறு போதவ னெய்துவ னுறுகென வோதலுமன்
தலையில் வணங்கி நகர்க்கணடைந்தன னிவர்தனி யேகினரோ.

(௩௩௩)

வேறு.

ஏகுங்கொடுவன மோலிம்மாவலி யெனுமூ ரருக ரணியமெய்திப்
போருங் கணநதி தீர்த்தனிலொரு புறமேய் மரனொரு புடையேறி
ஆகும் பதியமர் சிறுபிள்ளைகளுட னணுகிக் கவிபயில் வதுபோலும்
வாருங் கரமுடன் வாயுந்தெரிவுற மயல்செய் தயலுறு மரனேறி.

(௩௩௪)

தாவிக்கிளை ஞாலாவித்தலாமிசை தத்திக்குதிபல தாஞ்செய்து
மேலித் திரிவுறு போதிற் சிறுமகர் மேல்வீ சுறுகலு மேலேற்று
மாவிற் புலிகரடிகள் கொண்டு சிறுமகர்மேல் விடலொடு மருள் செய்து
காவிற் கணிகளு டுகர் வுற்றவர் மிசை கற்போலுற வரிகவண் வீசி.

(௩௩௫)

வினையாடினார் திரிவுறு நீன் செயல்களை விரலூரவர் தெரிவுறலாகிப்
பிளைமார் கடிவதின் மகிழ்வாயுறு மிவர் பிறழ்வானர முனரொனவே கொண்
டனாவார திசய மிவர் காலையின கரையம்பெற வருவது கண்டோர்
இனையானிவன்வயதிறு பாணந்துளனெனவே மிகவெழிவினிதுள்ளான்.

(௩௩௬)

இந்தச் சிறுவயதிடையே பித்திசை வினனாமினனியல்வறு ஜன்மம்
பந்தச் சிதைவது படலாயின தொரு பயனற்றென விகழ்பலபேச
முந்தக்கடி நகரிடையே பதினொரு முன்றிற்பெரு வனமுறையே கொண்
டிந்தப்படி திரியொரு நாளிடை யடையொரு மூன்றட்டனரிசைவாக.

(௩௩௭)

அப்போதர சிவரைத் தேடிப் புடையணுகிக் கண்டடிகளில் வீழ்ந்து
செப்போகை யினுற மெய்த்தேசிகர் திருமாலுக் கோரடை சேர்வித்துத்
தப்போவியவடைதா மொன்றுண்டர சற்கோரடை தரவதுகொண்டான்[ரூன்
கைப்போதிடை கொடுதுய்த்தானை வறுகளிகொண்டருள் விடைகொடு சென்

இந்தப் பித்தனனுக்கிரகம் பெற்றனனையிடை யென வெல்லோரும்
தொந்தத் திகழ்வுறலானார் நனிசிறு சுதரோடு, விரவினர் வாயால்
அந்தத் தசரதசுதனனுஞ் சொல்லொழியார் நனி வினையாடிச்சார்
சந்தப்பொழிவிடை யொருவன் னெனிகனுந் மேலடிபடலுஞ் சோர்ந்தார்.

( )

தனமேல் வீழ்ந்துயிர் போனார் போல்வது தனையச்சுவவர் கடாந்தேர் வுற்
ற்றையேனும் முயிரிலதே நாகியிலெனவே வெருவினரிது தேர்ந்தால்
முறைசேர் நகரதிகாரன் நெறுகுவன் முனிவாய் நமையென முனல் செய்து
குறையா நதி மணலிடையே கொடுகுழி பறியாவதின் முழுகுதல் செய்தார்.

( )

குழியிற் புகவிவர்தமை மூடினார் செலவிறையோனருள் குருபரர் நாடிப்
பொழிலிற்சூகை செறிமலையிற் பிறபல புடையிற் கண்டிலன் வருபோதில்
வழியிற் பதிக்காவின் வுற்றிடவவர் யாரோமாய்திதனை நந்தர்
சுழியிற் செறிகண நதியிற்றுறு மணலிடையிற்றுன் மன்தொழில் செய்தார்.

( )

எனவே யெங்கெனலும் மாவலி நகரிடையே யென்றனரது கேளா
வனமோலினன் வருபொழுதுந் தனிலுள் மகரால்வினை தொழிலது தேர்ந்து
மனமேய் வெருவுடனெழு நாள் கழிவுறு சுவரூனெரியிடைவதை செய்து
புனலேய்வது பொடிபுரிவோ முறையிறை புருமுன்னிது புரியோமானால்.

( )

தண்டம் பெறுது மிவரசாலென்றனர் தாம் யாவரு மறைவுற வந்து
மண்டம் மணலது தோண்டித் திருவடி வங்காண் பொழுதவர் மலிசத்தம்
கொண்டங்கெழுவது கெட்கண்டோடினர் செறிகொடுமாவனமொல்குரல்கேளா
விண்டங்குயிரிலர்போன் மூர்ச்சித்து விழுந்தார் தேறினர் மீண்டம்மா. (ராசக)

எழுநாளாவது மணலுட் புக்கவ னிறவான திருமி வொலியேதோ
வழுவாவின்னெவ னெனவே யதிரய மருவித் திருவவ தாரஞ்செய்
முழுவான வனவெனவே கினர்நகர் முந்துற்றார் சிலர் முடுகிப் போய்த்
தொழுதாரிறை வையொருதே சிகடும் வனமீதென்று சொல்க்கேட்டான். (1)

அரசன்களிகொடு தாயைத் துருவுறு மொருகன் நெனவவ ரகமேகிப்
பரசும் பரிவுட னடிசேவித் தவைபற்றிக் கொடுகுரு பரநாதா
விரசம் புளாயில் விநாசா பத்தபோ சாகதிதரு விமலாவென்
றுரை செய்திரு விழியுரு நீரிருபத முறுவித்துக் கழுவத்செய்தான் (ராசக)

உடனே யவனை யெடுத்தாகம் பதிவுறவே தழுவின் றறல் செய்சார்
திடமேவிய குருவரசன் சிறுவர்கள் செயன் மேவியது முணர்ந்தான் முன்
விடமேவினர் சொலவ திகந்தனதுள் வியந்தா னவர்கொலும் விடைகொண்டு
கடமேவுறவ முட்டித் தேசிக ருண்டே மிகுவது கடிதுண்டான். (ராசக)

சுருள் செய்தடையொடு பாகுந்தந்தடி தொழதுன்ன கருகெனவேண்டக்
கருதும் படிவரு நாளுண்டன் றுனகர்க் கண்வருவெ னெனைத் தேடிப்
பெருகுந் துயொழு நாளுந்நனை யதனலே குதிரகர் பிறழாதென்
றருளும் விடைகொடு சென்றான கரசன் றுனிவர் வனமணு குற்றார். (ராசக)

அணுகுந் தினமதிவேதத்து வெணுமொரம் பட்டன் னவரரு குற்று
நணுகும் பவம் வினபல பாசங்களு நாசுந் செய்சொரு தனியேனும்
துணுகும் பொருளுணர் குருசேவை யிலுற றுனித்தெய்கின னடியே னென்று
கணுகும் புனலுற வடிசேவித் தெகிர் ின்றா னெனவது கண்டாராய். (ராசக)

சிலநாள் கழிவுற லாகத் தந்தனர் தீசைத் திருமகள் கோளும்
பலகாலம் பயிலுறமா செய்தன ரவனவ்வாறு படித்துற்றான்
நலனார் தருமவெஹி சாதாருந் நாடி.க் கூயினர் கொடு சென்றேய்
தலேனார் கோசுறு புறமார் நலபுன றனிலாடினர் பலிதான் செய்தார். (ராசக)

திருமால் பூசனை செய்போதுடன் வருவோன் மிக்கது பசிதீர்த்தகாம்
அருதார் சோளம் தெனவே பிறர் பொருளாகா தென்றன ரதுகேளார்
சுருளார் கதிர்க ளொடித்தான் சிலகொடு றுன்னிச் சுட்டன னுறுபோதில்
பெருகார் பயிருடையவ னோக்கிக் கடிதுற்றான் வாய்வரு படிபேசி. (ராசக)

கையிற் கொடுவரு கோலாற் சுடுகிற கள்ளன் றனை யுமவன் றனைக்
கொய்யப் புகவிடி வோனென்ற ரிபலிகொண் டுற்றோரைப் பனிசாடி.
மெய்யிற் புடையுறவே செய்தேகினன் விமலத் தேசிகர் நகை செய்தார்
உய்யப் புகுமொரு கத்துக் குருபருக் குற்றிலுள் முறநொந்தான். (ராசக)

தத்துப் படுதுயர் கண்டேர குபதிதா சானவரவர் முகநோக்கிக்
கொத்துத் துளவின னன்பர்க்கின் பொடுதுன்புஞ் சரியன கொல்லுக்கண்
முத்துக் சதிர்க ளொடிக்கும் போதுள சுகமே யுடையவன் மோதும்போ
தெத்துக் கித்துயர் படுகின்ற யெனவெதிர் கின்றடி தொழுதின சென்னான். (2)

ஒடிச்சே னடிபட வுறுநீரடி படவறு மோகுருபாரோ யென்ன
நொடித்தாரிச் செயல்யார்க்குந் தெரிவுற றுவலாதமை கெனவேதாசர்
தொடித் தோளரசனில் விடுத்தேதுரு வுறுதூதர்க் சவணிவருற நேர்ந்து
படித்தாரர சிடையொரு கோசுறு வழிபரதேசி கரணுகின டென்றே. (நாருக)

வினவிக்களி கொடுவேந்தன் புரமணிகென வேவிப்படை புடைகுழத்
துணமொய்த்திய வெலிதுள்ளப் புரவெளி துன்னிச் சற்குரு பதசேவை
நனருற்ற வனையொர் சிவிகைப் புறமுற நகருய்த்தனன் வலம் வரலாகக்
கனமெய்க் கவரிக ளிருபான் மந்திரிகளுடன் றுனுமொர் கைவீசி. (நாசுரு)

செறிகோ யிலினக முறவுய்த்தங் கொருசின்காதன மீசையுற வைத்துக்
குறிகோட சவுபசாரத் தொடுபத பூசைத்தொழில் குறைவறமுற்றி
நெறிமாமறை யவொடு போஜனமுண் ரிகழ்வித்துறு மிகைகதானுண்டான்
அறிதே சிகர்கொள வணிகோசிக முடனடைகாய் சந்தலர் பிறதந்தான். (நாசுசு)

கூடப்புரு மொருதத்துத் தனையக மாகக் கொடுதனி முகநோக்கித்
தேடற் கருமடிகளின் வெந்துற்றதடிப் பேதுள செயல் செப்பென்ன
நீடச் செயல் வெளிசெய்யே லென்றருள் குருவுக்கஞ்சி ரிகழ்த்தானு
வாடப்புரவல னுளதோ தாயெனில் வாழேனுயிர் விடுவே நென்றான். (நாசுஉ)

மன்னல் லுயிர் விடுதற்கஞ்சின னுளதோதத்தெரி புரவலனந்தக்
சென்னல் விளைவு செய்வோனிற் சினமுடன வனைத்துதரில் வரவேவித்
துன்னல் விடைரகுபதி தீர்த்தனகதை சொல்லக் கேட்டன னுறைபோதில்
முன்னல் விடைகொடு சென்றோரவனை முனிந்தாத்தனர் கொடுமுன் வந்தார்.

வரல் கண்டவனையொர் சிறைதங்கிட விடுமென்றான் விழிவழி மறவேந்தன்
குரல் கொண்டதி நெறிகுடியான வனிவனெனவே தெரிகுரு பரசாமி
முரல் கொண்டவனை யழைக்கப் புரவலன் முகநோக்கினர் மொழிதர வேந்தன்
நரல் கெண்டுவை வைவரல் செய்தன னவனைக் கட்டுறுதனை நசுழ்வித்தே. (நாசுசு)

இறைபோர்த் துறவியலுஞ் சாலுவைதனை யீந்தங் கவனது கொல்லைக்குந்
றிறை தீர்த்தரு ள்ளிடவேந்தே யென்றன ரிறையு மப்படியே செய்தான்
குறைபோர்த் துறுகிற கொல்லைக் காரனை நோக்கிக் குருபாரினி நீயுன்
தறைபோற்றிக் கொடுசந்தோஷத் தொடுதழை போவென்றனர் சபைதன்னர்.

நிருபன் பால்விடை பெற்றின்று யிருய நேர்ந்தே நெனமன மகிழ்வாகிப்
பெருஞ் கடிமனை சென்றானவை நிறைபெரியோடொடு சகலரு நோக்கிக்
குருபுங்கவரதுகுண நன்றென மகிழ்கொண்டோ தினர்புகழ் தினமூன்று
கருதும் புரவலனக மேவினர் ரிசிகண்டேதத் தொடுகாடுற்றார். (நாசுசு)

வேறு.

விடியல் காண்டலும் வேந்தருள் குருபார் மேய
படியை நோக்கின னுடையா பரணங்கன் பார்த்தான்
செடி கொ ளீள்போழில் சென்றா னொனத்தெரிந் தெங்கும்
கடிதி னுடினன் கண்டன னொருபுடை காட்டில். (நாசுஎ)

கண்டு தாழ்ந்தடி பூசித்து நின்ற காவலனை
மண்டு பேரரு ளொடுவதனந் தனைநோக்கித்
தொண்டிசேர் திரியம்பகம் போய்வரத் துணின்றேன்.
வண்டிவாழ் தொங்கலா யெனவல்லுடன் வருவேன். (நாசுஈ)

என்றுரைத்தன னரச நீயென்னுடன் கூடி-
ஒன்றுறத்தகா தவிந்தர்தமிடுக்குள தூங்குத்
துன்றுறத் தகுங்கலக மாதவிந் ரெடரரசு
நன்றுறப் புரிந்திருக்கென நவின்றனர் பின்னும். (நா ௬௬)

உத்தமத்தலங் களிலுள புனிதருக்குதவ
வித்தம் வேண்டுந் நல்கென வேந்தனோட்டகமா
மத்தகக் கரிவாசி மேன்மாடுக ணீரப்பி
மெத்த வாடை நல்லணி படை வேண்டுவ வெல்லாம். (நா ௭௩)

தந்து தாழ்ந்தவர் தமைவிட்டுப் பிரிவுறத் தளர்ந்தான்
நொந்துவாடலை யான்சென்று வரும்வரை துடங்கா
வந்து மாமகன்றினத் தினம் புகித்து வழுத்தி
முந்து சூரிய குலத்திராமேன மனமுன்னி (நா ௭௪)

தினமுமன்ன முண்டுறை நீயென்றுறச் செய்து
மன னமாமறை யவொடு வழிக்கொண்டு சென்றார்
தன்னு கோயில் போய்ச் சார்ந்தனன் வேந்தனுந் தாழ்ந்த
வனச மாமலர யினேநேர் மாதவர் வழியில் (நா ௭௫)

வேந்து நல்கிய பொருளின் வேதியர்க் குணவினைத்துப்
போந்து செய்வன செய்துதாம் பிச்சையே புகித்து
வாய்ந்த சேர்திரி யம்பக மென்னு மூர்வந்து
தேர்ந்து தானமுந் தருமமுந் செய்தனர் செய்ய- (நா ௭௬)

அங்கு வாழ்மறை யவரிவர்தம் வயினணுகி
இங்கு நீர்வ பனஞ் செய்து கொண்மி னென்றிசைப்பப்
பொங்கு மாதவர் செய்து கொள்ளா தரிபுகழே
தங்கு மில்லிடைச் செய்து கொண்டிருந்தனர் சார்நாள். (நா ௭௭)

ஒருதினத்தினிற் றத்துவோடுறு வினையாடல்
கருதியங்கவன் குறிவைக்க மற்றதைக் கல்லால்
பொருதி னாரைதக் கண்டவர் யாவரும் புகழ்ந்தார்
தருதிறக்குறி தப்புற தடித்தன றென்று. (நா ௭௮)

பின்னு மற்றொரு கற்கொடொர் பகழிபேராமல்
உன்னிவீசின ரஃதெறி பட்டிடன் வீழ்த்
துன்னும் வேதியர் தம்மை நோக்கினரிது சோர
முன்னிவீழ்த்தினன் காண்மி னென்றுற முறுவலித்தார், (நா ௭௯)

கண்டவேதிய ரிறையுநேர் ஜீவகாருணியம்
கொண்டிலாதெதிர் கொன்றன னீக்கொலை யோனை
அண்டி. நாமகா புருடனென் றறைவ தெப்படியோ
மிண்டு கொண்டவ னிவனெனப் பலபடி வெறுத்தார் (நா ௮௦)

தாசர் பகழியைக் கைக்கொடு சதுமறை யவனோ
நேசமின்றியா நெறிந்நிதைக் கொன்றன னீவீர்
மாசகன்றமெய்ஞ் ஞானத் தீர் புண்ணிய வழியீர்
'மாசமிக்குளீ ராதலா லிறந்த பகழியன்மேல். (நா ௮௧)

பரிவுசெய்துதும் புண்ணியத்திற் சிலபகுத்துத்
தருவினோலிது பிழைக்கு நுங்கட் கறஞ்சாரும்
கருதுறா தெறியெனக்கும் வெம்பவங் கலாவாரும்
புரிநி றொன்றனர் கேட்டந் தமறையவர் புகல்வார்.

(ரா.எ.க)

இறந்ததைப் பிழைக்கச் செயராமற்கு மியலா
தறந் தழைத்துளே மாயினு மெங்களாலாமோ
பறந்த புள்ளை வீணேகொன்ற பதகனே யென்னச்
சிறந்த தாசர் ஸ்ரீ ராமனாற் செயத்தகா துளதோ.

(ரா.அ.உ)

ராமநாம நன்மகிமையைக் காண்மென நவின்னு
தாமங்கைக் கொண்ட பகலியை விடவுயிர் தழைத்துப்
போம தாயதுகண்டனர் பூசுரர் வியந்து
நேம நீடவதாரி மற்றிவனாந் நினைத்தார்.

(ரா.அ.க)

இவரை ராமதா சென்பதற்கைய மின்றெண்ண
அவர் தஞ்சேவடி பணிந்தன ரன்பொடு துதித்தார்
எவரு நேரிலா ரங்கொரு திங்கள் காற்றிநுந்து
பவரெடுஞ் சினைப்பஞ் சுவடித் தலம் படர்ந்தார்.

(ரா.அ.உ)

ஆங்கிராமனைக் கண்டடி பணிந்தெழுந்தன்பு
தாங்கியே பகிணாறுப சாரமுஞ் சாரத்
தேங்கு பூசனை செய்தறம்பற் பலசெய்தார்
ஒங்கு வேதியர்க் கோதன மிட்டனாரு வந்தார்.

(ரா.அ.ந)

அன்றி ராத்திரி ராமகீர்த்தனம் புரியளவில்
வென்றி ராமனுக் கின்புமிக் கின்னுரு மேவி
நின்றி யாவர்க்குந் தெரிவுரு தவரை நேரணத்து
நன்றி நேரித வசனங் கணவின்னுடன் மறைந்தான்.

(ரா.அ.ச)

அனகர் பின்பு செய்தவம் ஜபமாகிய யாவும் !
ஜனகி நாயக னாமசங் கீர்த்தனைத் தனிலும் ௨
கனம் விராவியதல்ல நஞ்சுண்டவன் கங்கைப்
புனனிலாத்தலை பொருந்தியுந் தாபம் போக்கிலனாய்.

(ரா.அ.இ)

தசர தன்றிருத் தனை ய னாமஞ் சொலித்தாபம்
பிசக தாயுற விளங்குகின்றன னன்பு பெருகி
நிசமிதே யெனத்தெரிமி நென்றி யாவர்க்கு நிகழ்த்த
வசம தாயினர் யாவரும் ராம நாமத்தில்.

(ரா.அ.ஈ)

நயன நீருக ராம நாமந்தனை நவின்னு
ஜயஜயா வெனத்தழைத்து ராமன் மெய்த்தாசர்
புயலை நேர்திரு மேனியாற் காரதி பொருத்தி
வியனுறும் பிசாத மீந்தனர் விடிவேலை.

(ரா.அ.எ)

ஆழியான் நிருமகனுக் கட்டாங்க வந்தனைசெ
துழியுழி நீவாழி யென்றுறு வீடைபெற்றுப்
பாழிசேர னிகத்தொடு டாங்களி படர
வாழியென்ற ஐராரொடுத் சுவர்வணங்கினாரே.

ரா.அ.அ)

கூடவந்தவர் படாநெடுங் குடி லுறத் தாசர்
நீடமர்ந்தலூர் புக்கிடு பிச்சைபை நேர்ந்து
தேடருந் திறலனு மனைப்பூசித்துத் திருந்தோர்
மாடமைந்தடை சுட்டிராமனுக்கு முன்வழங்கி.

(நாசிக)

வேதியர்க் கமுத ருத்தித் தாமும் பின்பு மிசைந்து
நீதியிற்றிரு நாம சங்கீர்த்தனை மிசியில்
ஒதிமுத்தின முற்றடைந் தவர்க்குப தேசம்
நீதிநப் புரிந்தெய்து வார்தாய்தந்தை சேரூர்.

(நாகு)

கங்கைமா நதிக்கனாவழி ஜாம்பெனக் கழறார்க்
கங்கனோர் புடைய னிகத்தோடி ரங்கினராகத்
தங்கு மந்நகர்த் தலைவரும் ஜனங்களுந் தெரிந்து
நங்கர் வேந்து சிவாஜி தேசிகர் நண்ணினாரோல்.

(நாகு)

நாமெகிர்ந்து கண்டினிது பூசித்தருண்ணல்
தாமன்றே செயத்தருவ தென்றெழுந்தனர் சார்ந்து
மாமன்றே சிகரடிக்குக் காணிக்கைகள் வைத்துத்
தாமனங்கொடு தொழுதனர் தூரத்தே நின்றார்.

(நாகு)

நோக்கி ராமதாசனா யிவர் துதன் மருவுடையார்
போக்கில் சூரியாஜிபண்டிதர் புத்திர ரலனோ
தூக்கில் யானொனத் துணிவுறு போதொரு பார்ப்பான்
நீக்கி யாராயுங் கிட்டிவந்தரு குறநின்று.

(நாகு)

வேந்தன்றே சிகராயினு நீவெண்மேவி
வாழ்ந்துளீ றொங்குப் போகின்றீ றொனவருள் வடிவர்
சார்ந்துளேன் பஞ்சவடி யெனுந் தலத்துளே னுமமை
நேர்ந்து காண வென்றனர் குறுமுறுவன் முன்னிலவ.

(நாகு)

சொல்ல வேதியன் சூரியாஜிபண்டிதர் தோன்றல்
அல்லவோ வருநீவிர் நாராயணசாமிச்
செல்ல றொன்றறிந்தே னெனவவர் சிரித்திருந்தார்
வல்லதாய் தந்தைவரப்புரிவே னென்றான் மறையோன்.

(மகநு)

வினவு தாச றொன்றந்தை தாயென் வயின்மேவல்
கனமதன்றி யானேசென்று காண்பதே கருமம்
எனவெழுந்தனர் கானடையாய்ச் செலவி வர்க்கு
முனர் வினாந் லூர்த்தலைவன் போய்தந்தைக்கு மொழிந்தான்.

(நாகு)

இனைய புத்திர றொய்தின றொன்னலு மின்பம்
அனைய முள்ளத் தராய்த் தந்தை தாயுடனவசம்
தினைய தாயின ரப்பொழு தெய்தினர் சேனை
வனையவிந் புகுந்தார் தமையனா முன்புவணங்க.

(நாகு)

தாசர் தம்மை யத்தமையனார் மாற்புறத் தழுவி
ஆகிகூறிட வன்னைதாள் வணங்கின ரன்னை
நேச நீடமார் புறவனைத் திருகண்ணி வீரால்
மாசின் மஞ்சன மாட்டினள் முகங்கண்டு மைந்தா

(நாகு)

எனைமறந்து நீயித்தனை நாளெவணி ருந்தாய்
புனைவ தாயினை புகரில் கோசாயி வேடத்தை
நினைவதென் கொலோ வெனமிக விரங்கின ணிற்கத்
தனையர் தந்தையை வணங்கினர் தழுவினர் தந்தை.

(௩௧௧)

ஆசிகூறின ரன்புறத் தந்தைதா யண்ணர்
மூசி நின்றதம் வயின்னப் புமொய்ப்பது தெரிந்து
மாசிலாதவர் மூவர்க்கு முள்ளமா மயலை
வீசினார பங்கங்கள் பற்பல முனர்விளம்பி.

(௨௩)

மூவருந் தெரிந்திங்கி வனங்குல முழுதும்
தாவரும் புவிதன்னிலீ டேற்றிடச் சார்ந்தான்
மேவருஞ் செயலா நெனமகிழ்த் துள்ளம் வியந்தார்
யாவரும் புகழ்த்தக் கோர்பினைக் கெய்கினோ.

(௨௩௧)

ஆறுமைந்து மாமனை யிடை யேற்றன ராகி
மாறுகொண்டிலர் தம்மனை வருதலுங் கண்டோர்
வீறுசேர் புவிவேந்தற்குக் குருவென வமைந்தும்
துறுபிச்சை யூண்மிசைவதே துணிந்தனர் துணிவோ.

(௨௩௨)

கடினமாவ யிராக்கிய மெனைவன் புகலந்து
முடிவிரேத்திர மொழிந்தனராக முன்றந்தை
மடிவின் மாமனை யவருண வோதனம் வழங்கி
நெடிது தக்கணையோடு தாம்பூழை நிறைத்தார்.

(௨௩௩)

பிள்ளையான மற்றி ருவரோடுண்டனர் பின்பு
கொள்ளை யானந்த மேவின ரிருப்புழிக் குறையில்
புள்ளையர் பவன்றாசர் சாத்தார் புகப்போதத்
தள்ளை தந்தையோ டண்ணருந் தாசரை நோக்கி.

(௨௩௪)

யாமு நின்வயின்ன புடையரசனை நோக்கப்
போமுன் பின்வருவோமென நன்றென்று புனிதர்
தாமும் பன்மிசை யண்ணைத் தந்தையை யேற்றி
பூமுன் மங்கையைப் பொருடதாய் சிவிகை மேற்பொருந்த.

(௨௩௫)

கொண்டு மூவர்க்குஞ் சேவை செய்தனி சுத்திற் கூட-
மண்டு நீர்வளங் கெழுமூசா தார்புறம் வாய்ந்தார்
அண்டு தாதரா லறிந்து வேந்தனிகத்தோ டெதிர்த்து
கண்டு கொண்டடி பணிந்தனன் பூசித்தான் களித்து.

(௨௩௬)

தந்தை தாயண்ணர் தம்மையுந் தாழ்ந்தன னின்று
முந்து நற்றின மாதலா னும்முக நோக்க
வந்ததென்னுடை நற்றவ மென்றனன் வழத்தி
மைந்தர் தம்மையோர் சிவிகைமே லெற்றினன் வந்தான்.

(௨௩௭)

சாமரங்கொடு வீசின னாகர்வலந் தந்து
காமரங்கனிந் திசைதரப் பல்லியங் கறங்கப்
பூமடந்தைநேர் மங்கையர் பொலிவுடன் வாழ்த்த
மாமடங்கலில் கோயிலுட் சொன்னர்ச்சுன்ன மசிழ்ந்து.

(௨௩௮)

ஆயினி நீர்கொடு சுழற்றிப்பின் போர்புறத்தமைத்த
வாயினகன்றசிக் காதனமேற்றினன் வைத்து
மையின் மணிக்கலம் பூட்டிநல் வஸ்திரம் வுணந்து
கையினியற்றின னெண்ணிருமுகமனுங் கனிவாய்.

(௨௩௩)

மறையவர்க்கு நால்வருக்கு மின்போஜனம் வழங்கிக்
குறைவி லுத்தமருண்ட லுண்மிச்சி லுட்கொண்டு
முறையி னண்ணரை யிராக்கதை மொழிந்திடச் செய்தான்
நிறையும் யாவருங் கேட்டுன மகிழ்ந்தனர் நிரம்ப.

(௨௩௪)

பின்னர் சாமிக் காரதி செய்தபின் பிரசாதம்
நன்னர் யாவர்க்குந் தரவவர் வாய்ந்துபோ யினபின்
முன்னரோடுதாய் தந்தைகண் முகிழ்த்தினி துறங்கச்
சொன்ன ராமதாசருக் குபசாரந் தான்றொகுத்து.

(௨௩௫)

துயிலச்செய்தன னிவ்வகை யொருமதிதுன்னப்
பயிலுமற்புத தாசர்பார்த்திபன் றுணப்பார்த்துண்
வயினிற் சார்ந்தவென் றந்தையோ டண்ணர்மாதாவை
எயில் சுற்றோங்கிய ஜாம்புறச் செய்தியின் றென்றார்.

(௨௩௬)

ஏந்தல் கேட்டுடன் வஸ்திர பூஷண மேமம்
வாய்ந்த நால்வகைச் சேனைமற் றுகியவழங்கி
நேர்ந்த ஜாம்பெனு மூரைநற் கொடையதாய் நிரப்பிப்
போந்தமூவர்க்கு மினிதுநன் முகமனும் புகன்று.

(௨௩௭)

சூரியாஜி பண்டிதரது துணைவியார் தம்மை
நேரி னோக்கி யாவரு நிகர்க் கின்றிலீர் நீரோ
பாரினோர் பராந்துருவரைப் பிரகலாதமா
சீரின் மேம்படலாகிய திறலனுமாரை.

(௨௩௮)

பெறுசு நீ திகியூதிசீ ரஞ்சனை யெனப்பேர்
மறுவிலாரொன ராமதாசரை வயின்வாய்த்தீர்
நிறுவி யெவ்வுலகையு முத்தரித் தருணிமித்தம்
தெறுவி டொவ்வினையையு மெனத்துதுபல செப்பி.

(௨௩௯)

திர்க்க வந்தனஞ்செய்தவ ராசிகள் செப்ப
ஊர்க்கண் மேவுற வழிவிட்டு வந்தன னுரவோர்
யார்க்குந் தேர்வுறா தேகினர் தத்து வோடியல் காண்
சேர்க்குமாதையா பரணங்க எவ்வயிற் றீர்ந்து.

(௨௪௦)

அரசு வேதியர்க் கருத்துபோ துண்டவந்தணன்மா
விரசுமாவுலி யென்னுமூர் மேயும் வெள்ளறிவன்
பரசுமூணனி யுன்பவ னக்கரம் பயிலான்
உரசு காதன்மிக் குள்ளவன் மணம்பெறா வொருவன்.

(௨௪௧)

இம்மண் னுள்பவன் றனக்குத்தே சிகொன வியைந்தோர்
தமிழிட்டுப் தேசம்பெற் றுலது தன்னால்
செய்யாகிய போனகற் சித்திக்கு மரசன்
மெய்மை சேர்நன்பு மேவிப்பொன் னீட்டலு மேவம்.

(௨௪௨)

என்று நிச்சயித் திராமதா சிருப்பிடந்தேடித்
துன்று வோன்புலி கரடிகள் சூழ்வுற நாப்பண்
ஒன்று வோர்தமைக் கண்டன னருகுற வொல்கி
நின்று தூரத்திற் றேர்த்திரம் பற்பல நிகழ்த்த.

(௨௧௯)

தேரிந்து தேசிக ரஞ்சன பயப்படேல் சேர்தி
புரிந்த வென்னுழை யெனவவன் போய்ப்பதம் போற்றப்
பரிந்துதேசிகர் வந்ததென் பகர்தியென்னலுஞ்சீர்
விரிந்த தும்மருள் பெறவிங்கு மேவினே னென்றான்.

(௨௨௦)

எனலு மென்னரு ளாலுனக் கென்வரு மென்றார்
அனகர் நல்லது னுடையா பரணங்களாதி
தனமு தும்மரு டருமியை யின்றியான் றளர்ந்தேன்
தினமு மென்றனன் றேசிகர் சிரித்துபதேசம்.

(௨௨௧)

பெறற்குத் தக்கவ னல்ல னென்றுளங் கொண்டு பெயரத்
தறக்கமற்றவ னீருப தேசஞ்சொல் லீரோல்
இறப்ப னீங்கெனத் தேசிக ரிவன்கொடு மூர்க்கன்
மறத்தி னுவிடைய நீக்கினு நீக்குவான் வல்லே.

(௨௨௨)

என்று நிச்சயித் துடனவற் கிதவுபு தேசம்
ஒன்றநல்லி மற்றவன் றினோநொக்கி யொன்றுரைப்பார்
இன்றுசொட்டவா விகந்தின்ப துன்பங்க ளெதிர்ந்தால்
நன்றுத்தென நாடுற துயிர்கட்கு நலனாய்.

(௨௨௩)

சாது சஜ்ஜனர் தமக்கன்பு செய்து நாடோறும்
போது போதுறு காலத்திற் புனிதநீராமுத்
சீதுரூபிய மத்துடன் பதினொறிற் சேர்ந்து
கோது தீர்பிச்சை கொண்டதி லதிதிக்குங் கொடுத்த.

(௨௨௪)

அட்டிராமனைப் பூசித்து நிவேதன மமைத்து
மட்டிலிந்தநன் மந்திரந்தனை மனைஞ் செய்
துட்ட தும்பிடா துண்டுறி லிவ்வுபதேசம்
இட்டமாகிய பலந்தருந் தவிரிலீ யாதால்.

(௨௨௫)

என நன்றென்றவ னிருப்புழித் தாம்பிச்சை யேற்றுத்
தினமுஞ் செய்முறை செய்துண்டு சேர்ந்த தத்துவுக்கும்
அனகரீந்தன ரன்புட னருந்தின னிருக்க
உனலருந்திறல் வேந்தன் வந்துற்றன னுங்கு.

(௨௨௬)

தேசி கோத்தமர் தமசம. பூசித்துத் திருந்து
நேசமோடு கொண்டு வந்த நல்லுண வெலா நிறைக்க
மாசிலாத வருண்டு பின் மிகுந்ததை வனத்தில்
மூசுவாணரங்களுக் களித்துறு முதல் வனுங்கு.

(௨௨௭)

தாமுண்டட் வப்பத்தின் மிச்சிலைத் தரத்தாங்கிக்
கோமுனுண்டு தன்னகர் சென்றான் குருடருள் கொண்டு
போமுன் கண்டங்குத்தங்கிய வேதியன் பொருமி
நாமுன் கண்டதின்றிவ் வகிசய மென நாமு.

(௨௨௮)

உப்பிலப் பத்தின் மிச்சிலா மெச்சிலை யுண்டான்
ஒப்பில் வேந்தனே யென்னில் யாம் பெறுவது முதுவே
தப்பிலாவி வரருளுபதேசந்தான் தருமோ
வைப்பினற் பயனென்றகம் வருந்தினனாகி. (உஉக)

மூன்று நாளுணவுறக்க மின்றாயிவண் முயன்றால்
ஊன்று வெம்பசி யாலுயிர்போ மென வுன்னி
ஞான்று தோறுமை யம்புக்கு நலிவுற நம்மால்
என்று முற்று மோவிது தகாதென்று தேசிகர் பால். (உ௩௦)

நின்று நானயலூர் செல நினைக்கின்றே னீவிர்
ஒன்று மிவ்விடத்துற மனமுறுகிலே நென்ன
நன்று ந்யெனதுரைப்படி நடத்தி போ வென்றார்
அன்று தேசிகரவன் வணங்கினன் சென்றான கன்று. (உ௩௧)

வேறு

எங்கு நல்லுணவு வாய்க்கு மென விசாரித்துக் கொண்டு
மங்குவான் போகக்கண்ட மற்ற வனவனை நோக்கித்
தங்கு மிவ்வுருள்ளார்க்குத் தலைவன்றன் வீட்டில் ஞானம்
பொங்கு மோர் புருடனுக்குப் போனகம் வழங்கு கினரான். (உ௩௨)

அவன்மனை தனிவீ சென்றாலறு சுவைச்சோறு வாய்க்கும்
தவமறை யவனே சேறி யெனலுமம்மனைக் குட்சார்ந்து
பவருற நிறைவதான பத்தியிலிருந்துண்டின்புற்
நிவர் பெரியவனோ வாய்த்த வின்றுதான் சதின மென்று. (உ௩௩)

இந்த மாபுருடர் தம்பாலினிதுபதேசம் பெற்றால்
எந்த நாளினு நல்லுண்டி யிசையு மென்றெண்ணி யாங்கு
வந்த மாபுருடர் தம்மை வணங்கி நன்குபதேசத்தைத்
தந்தருள் செய்தி ரென்றான வருந்தான் யாரென்றார். (உ௩௪)

இல்லற மெனக்கின்றிந்த மாவலியிருப்பதி யானே
நல்ல முதகப்படா மனர பதிதனதாசானல்
சொல்லனுக் கிரகம்பெற்றார் சுவையுணைக் கிடைக்குந் துய்த்திங்
கல்லலற் றிருக்கவாமென் றவரனுக் கிரகம் பெற்றேன். (உ௩௫)

வனத்தவ ரிருந்துபிச்சை வாங்கிவந் துப்பிலப்பம்
கனத்தவெம் பசுதீர்த்தற்குக் கால்வயி றுண்டுகாலம்
சுனைக்கழிக் கின்றாரன்னார் தம்மொடு கூடிவாழ
எனக்கிசை யாமல்யானும் மிடஞ்சர ணடைந்தேனென்றான். (உ௩௬)

என்பதை வினவியந்த யதியிந்த உலகத்துள்ள
மன்பதை தமையீடேற்ற மாருதி யம்சராகி
இன்புசெய் திறைவனுக்கு மெவர்க்குந்தே சிகராஜேற்பால்
அன்பனுக் கிரகம்பெற்று மிவன்வினை யழிந்ததந்தோ (உ௩௭)

எனநினைந் தவனைநோக்கி யொருவர்பா விதோபதேசம்
தனையடைந் தனைவேறேயோர் தவருப தேசங்கொள்ள
நினைவுற லடாததாரு நினைக்கவ ருபதேசித்த
அனை யது சினையேபோற்ற லுழிகிசென் றறைந்தா ரன்னான். (உ௩௮)

அவ்வுப தேசந்தன்னுற் பட்டினி கிடக்கலாற்றேன்
செவ்வியீர் நீநோன்கு செழுமுப தேசமென்றான்
வெவ்வினை யவனன்னுனைத் தம்வயின் விலக்கவேண்டி
வவ்விய வுபதேசத்தை வழங்கினோர் வயின்வழங்கி

(உருக)

வருகவென் றுரைத்தாரந்த மாதவர் மறையோன்கேட்டுப்
பொருவறு ராமதாச ருறைவனம் புகுந்துகண்டு
பெருகநல் லுணவுநல்கும் பெரியதே சிகளைப் பெற்றேன்
அருளுதும் முபதேசத்தைக் கொடுவிடை யருளுகென்றான்.

(உசஉ)

கேட்டவர் நன்றாயிற்றிற் குண்ணிப்போற் கிளருஞ்சீடர்
நாட்டகப் படுவரோவுன் வாயிடை நன்னீர்பெய்து
கூட்டிய புனைக்கொண்டு கொப்புளித் துமிழ்கவென்றார்
ஊட்டின னீனாவாயிற் கொப்புளித் துடனுமிழ்தான்.

(உசக)

உமிழ்தலும் பாவைமீதி லவருபதேசஞ்செய்த
அமிழ்தினுஞ் சுவையதான வக்கர மேழுமாமும்
சுமத்தர லாகிக்கண்மேற் காந்தின வெவருங்காண
இமிழ்தினா யுலகத்தின்று மினியிட்டப் படிசெல்கென்றார்.

(உசஉ)

தாசரோ வுதலுங்கேட்டுச் சார்ந்தனன் சாப்பாடிட்ட
பூசரர் தம்பானின்று புகுந்தன் புகன்றன்கேட்டு
மாசில ரந்தோராம தாசர்மந் திரத்தவராயின்
வீசினை யதனையன்றி வேறிலை யெனதகத்தும்.

(உசக)

குருவுப தேசந்தன்னைக் கொப்புளித் துமிழ்தநீசா
அருளுே லகறியென்ன வகத்துற முனிந்தார் பார்ப்பான்
பெருகவும் பயந்துநில்லா தகன்றன்ன பெயர்ந்துபோனான்
சுருதரு ராமதாசர் காட்டிற்சுஞ் சரிக்குநாளில்

(உசச)

அங்குப்பண் டரிக்குப்போகும் யாத்தினாக் காரரண்மித்
தங்குறப் படாநல்லீடு தழைப்பச்செய் திறங்கியன்று
கங்குலிற் றுகாராமச்சாமி கழறபந் கங்களாலே
பொங்குபண் டரியென்றோதும் புரத்தது மகிமையெல்லாம்.

(உசரு)

தாளமிர் தங்கமவீணை தழைப்பக்காற் சதங்கையார்ப்ப
நீளரவத் தோடாடிப் பாடினர் நிரம்பக்கண்டு
கேளமை நல்லீர்யாண்டுச் செல்கின்றி னொன்றுகேட்ப
மூளருந் தவத்திராம தாசர்தம் முகத்தைநோக்கி.

(உசக)

யாங்குப்பண் டரிக்குச்செல்லும் யாத்தினாக் காரரொன்றார்
ஆங்கவ ரிராமயோகத் தமைந்தன ரிருக்கவந்தோர்
சங்கிவர் பெரியயோகி யெனத்தெளிந் தவர்பால்வந்து
பூங்கழல் வணங்கியைய போதுக வெம்மோடென்றார்.

(உசஎ)

பண்டரி புரத்திலெங்கப் பரமனுள் ளான்மற் றன்னான்
தொண்டரி லெவருக்கேது சூழ்ந்தன நென்றார்தாசர்
புண்டலீ சுருக்குக்கண்ணன் போந்துநின் றவயோயிது
கண்டபற் பலருக்கெல்லாம் சுருணைகூர்ந் திலங்குகின்றான்.

(உசஅ)

ஆதலா ஸீலிமோம்மோ டடைந்தவன் றுணச்சேவிக்கப்
போதுக வென்றுவேண்டப் புனிதராம் ராமதாசர்
சீதைதன் கேள்வனேயென் குலதெய்வ மவனைத்தீர்ந்தோர்
நாதனி னணுகுருதென் மனமிதற் கென்னுன் செய்வேன்.

(உசக)

என்றனர் வினவியாரு மிவர்கருத் திவ்வாரேவென்
றன்றவர் தலைமவணங்கி விடைபெற்றா ரகன்றார்பின்னும்
ஒன்றி தாசர்நோக்கி யுடன்வரக் கூவத்தாசர்
நன்றவ ணிராமனுண்டே னணுகுவ னும்மோடென்றார்.

(உரு)

ஜனகிதன் கேள்வனேயவ் விட்டலன் ருனென் றற்றோர்
சொனவுனாக் கிசைவுறும் லிருப்பது கண்டுசூழ்ந்தோர்
மனநல முடையகற்பின் மாதர்போன் றவொன் றெண்ணி
நனர்விடை பெற்றுச்சென்றார் நரினைநா யகன்தோர்ந்து

(உருக)

தானொரு மறையோனாகித் தாசர்வாழ் கானஞ்சார்ந்தான்
நானநன் கியற்றித்தாச ரடைசுட்டு நவிலிராமன்
போனகஞ் செயச்செய்துண்ணும் போதுவே தியனைக்கண்டு
தேனலர் போதுபோலுஞ் சேவடி களைச்சேவித்து

(உருஉ)

இப்பிர சாதந்தன்னை யினிதநீ ருண்பிராகில்
ஒப்பிலாச் சனகிகேள்வர்க் குவப்பதா மென்றுவேண்ட
அப்பிரா மணன்கேட்டுக்கா னடைந்ததிங் கிதற்கேயென்று
மைப்பிர ளயத்தின்மூழ்கி நனைந்தவன் திரத்தினோடே

(உருங)

பன்னிரு நாமஞ்சாத்திப் பலாசிலை களைத்தெத்துக்கொண்
டன்னவர் தம்பாலவைக வடைதந்து மிசையுமென்றார்
சொன்னவர் முன்பேகண்ணன் சுரமு நிலுநன்றார்
தென்னவுன் டிராமதாசர் தம்மைப்பார்த் தியம்புகின்றான்.

(உருச)

பட்டினி பன்னாற்றேன் பசிதெறப் படைத்தி ரப்பம்.
முட்டிலை யெனத்தாசர்க்கு முகமன்ன ருரைத்திருக்கக்.
கிட்டிய நீர்யாண்டுச்செல் கின்றனிரிருப்ப தியாண்டு
மட்டினும் பெயரோதென்ன மறையவன் வழுத்துகின்றான்.

(உருரு)

பண்டரி புரத்திற் பன்னாட் பயிலுவேன் குடும்பத்தோடும்
எண்டரு மெனக்குநாமம் விட்டல படவே யென்பார்
தொண்டரா யாத்தினைக்குத் தொகுமவர்க் கெதிரில்வந்து
கண்டவர் தமைக்கூய்ச் செல்வான் கடுகுவன் வருடந் தோறும்.

(உருஈ)

ஆடிமா தத்திலேகா தசிசமீ பித்ததாலே
நாழனன் வருவோர்கூவ நணுகின னணுகநீரும்
கூடியென் னுடனேவாரு மென்னக்கா குத்ததாசர்
தேடி லன் ராமன்றன்னை யன்றிவே ரொருதெய்வத்தை

(உருஎ)

நானினிது வந்துகாண ராமனங் கிருந்துசேவை
தானினி துதவுவானேற் சார்குவெ னும்மோடென்றார்
தேனினி தொழுகும் குல்லைத் தெரியலான் றன்பாஹன்னான்
மாளினி தூர்வோலீன்ற மகனுமக் கிராமன் றன்னை

(உருஇ)

காட்டுவான் வருகிறென்று கழறினன் மறையோனச்சொற்
கேட்டுள மகிழ்ந்தி ராமதாசர் தத்துடனேகிட்ட
வேட்டுடன் வரமார்க்கத்தில் விண்மிகப்பெய்துசேராய்த்
தாட்டுணை களின்முட்டைக் கத்தாசர்தாந் தளர்வுறமல்.

(உருக)

மறையவன் முட்களெல்லாந் தன்கையால் வாங்கிப்போக்கிக்
கறவையான் முன்னே செல்லக் கன்றுபின் றொடருமாபோல்
நிறைதவர் தொடர்ந்துசார நெடிதுபோய்ப் பண்டரிக்கு
முறைமுறை வருவோரோடு கூட்டியுட் போதமுட்டி.

(உருக)

இன்னுமிங் கெய்துவோரை யழைத்தியான் வருவேனென்று
பன்னியம் மறையோனாகப் பாண்டரங்கன்றன் கோயில்.
மின்னிய சிகரங்கண்டு மிகவுமா னந்தங்கொண்டு
பொன்னியன் மார்பினுனைப் புகழ்ந்தனர் போகும்போது.

(உருக)

பல்லியமுழங்க நேர்ந்து பரவினராடிப்பாடி.
எல்லையிலன்பர் கூட்டமான நீத்தவசெய்திப்
புல்லுவர் தொழுவராதி யொருவர்க்கங் கொருவர்போற்றும்
பல்லியற் செய்கை யெல்லா நயந்தனர் வியந்துகொல்வார்.

(உருக)

இன்னவா நவசமாக விலங்குமிக் கோயில்போல
முன்னர்யா நெங்குங் கண்டதின் மெனமுகங் குளிரிந்து
பன்னகவைரிகம் பத்திடைவந் துபணிந்துபோற்றி
நன்னரங்கமரு மாஞ்சனே யரை நணுகிக்கண்டார்.

(உருக)

கண்டடி தொழுது போற்றிக் காருத்தற்கன் புசான்றிர்
எண்டருமு மதிராமனெங்குள னியம்பு கென்றார்
பண்டய துவாபரந்தத் திடை பசந்துள வக்கண்ணன்
கொண்டல் போனிறத் திராமன்றா னெனக்குறிக்கச் செய்தான்.

(உருக)

ஆன்று தொட்டின்று காறும் பேதமாய் வணங்கு கிற்பேன்
நன்று செய்கண்ணனே யில்விட்டலறமங் கொண்டான்
தொன்றுறு ராமனே கண்ணன் பந்தொழுதி யென்றார்
முன்றுறு மருத்தின் லைந்தர் முயங்கினரழைத்துச் சென்றார்.

(உருக)

மாருதியுடனே சென்று வளரொளி விமானத்துள்ளே
நேருற விளங்குகின்ற விட்டல நிமலன்றன்னைச்
சீருறப்பணிந்து நின்று தினகரகுலத்திராமா
ஏறுறு ஜனகிகேள் வாவெனப்பல புகழ்ந்து போற்றி.

(உருக)

நின்ன திராமரூபம் யான்கண்டு நினைந்து போற்ற
நன்னரிங்கருள் செய்கென்ன நயந்தருள் பாண்டரங்கன்
தன்னருட்டம்பியோடு ஜனகியுந்தானுமாக
முன்னர் நின்றிலங்கித்தாசர் தமையுற முயங்கல் செய்தான்.

(உருக)

முன்பஞ்சவடியிற்கண்ட முறைகண்டு தொழுது போற்ற
அன்பரஞ்சலிக்குக் கண்ணனவ்வகையான தோர்ந்து
பின்பங்குச்சார்ந்த தொண்டர் தாசரைப் பெரிதுபேணி
இன்பங் செய்திராமன்றன்னைக் கண்ணனாயிற்று கென்றார்.

(உருக)

குறைவிலாவன்ப் ரெல்லாங் கூடினர் வேண்டு கின்ற
முறை நிலாவுகியிராமா வெனத்துதி மொழிந்து போற்ற
நிறைகுலாந்தாசரேத்து நிலப்படி நிலாவி நின்றான்
மறை யெலாந்துணிந்து போற்ற வயங்குறு பாண்டேங்கன்.

(உ௬௬)

கண்டு தொண்டர் யாருங்காலிடைப் பணிந்திராம
தொண்டரைப் பலவாறாகத் துதித்தவர் செங்கை தங்கைக்
கொண்டனரரிதன்னும் கோஷத் தெய்வரோடந்தப்
பண்டரி நகரைச்சூழ்ந்து வலம் வரும்பரிசு பார்த்தோர்.

(உ௭௭)

பரவசராகிக் கூத்துப்பயில்வதும் பரமனும்
திரமுறப் புகல்வதுங் கண்டுளந்தனிற் செறிந்தானந்தம்
விரவுறு ராமதாசர் விழிகணீர்த்ததும் பவிம்மிக்
கரதலந்தாளங் கொட்டப்பாடினர் களித்து வந்தார்.

(உ௭௮)

கருடகம் பத்திற் சார்ந்து கண்ணற்காரதியுஞ் செய்து
தெருடரு தீர்த்தமான சந்திரபாகை சேர்ந்து.
புருடரிற் சிறந்தநாம தேவர்தாம் புளினத்துடு.
மருள் கெடப்பாடு நாம கீர்த்தனவகைகள் கேட்டு.

(உ௭௯)

இரவொரு மூன்று ஜாமத்தளவு மின்புற்றிருந்து
பரம னுள்ளுவப்பதாக வாரதி பரிவிற் செய்து
வரபிரசாத நல்க வாங்கினர் மறுதினத்தில்
தரமிகு தாசொல்லாந் தாசனாப் பணிந்து போற்றி.

(உ௮௦)

இன்றிராக் கதைநீர் செய்ய வேண்டு மென்றி ரந்துகூற
ஒன்றிய ராமதாச ருறுசிறு வயதிலேயான்
துன்றிய வனத்திற் சேர்ந்து ராமநாமங்கள் சொல்லி
நன்றினி திருந்தேன்றனை நாமகீர்த்தனஞ் செய்கென்றால்.

(உ௮௧)

தாளம் யாழிசை யிராகஞ் சார்வுறப் பாடத்தக்க
ஆளலே நென்ற ரன்பர் யாவருமவரை நோக்கி
நீளராமனுக் கன்புற்றீர் நீர்சொன்னபடியே கேட்டான்
நாளநன்க மலம்போலு நயனங்கொள் பாண்டிரங்கன்.

(உ௮௨)

இப்படி மகிமை யேய்ந்த நீரினி தேவ்வாறாகச்
செப்பினு மெமக்கானந்தஞ் செறிவதாம் பகர்கென்றன்னார்
ஒப்புறப் பணிந்துபோற்ற வுவந்துடன் ராமதாசர்
மைப்புயல் போலுமேனி ராமனை மனத்திற் கொண்டு.

(உ௮௩)

வீட்ட லன்றனை நோக்கி விதவிதமாகப் போற்றி
மட்டறு கதை செய்தியார்க்கு மாதவ னுமந்தானே
இட்ட தாரகமா மென்னவியம்பி நிச்சயிக்கக் கேட்டோர்
உட்டழை வாகிக்கண்ணற் காரதி வுவப்பச் செய்தார்.

(உ௮௪)

வேறு.

மறுதினத் தண்மதி நிறைவாந்திது
பெறுத லாலன்று பாண்டிருங்கப்பிரான்
செறிமணிச் சுடர்த்தேரி வெழச்செய்து
நெறிதரும் பல்லியங்க னெருங்கவே.

(உ௮௫)

பரவுகின்ற கோபால காலர வெணும்
தரம் தாழற்சுவஞ் செயச் சார்ந்தனர்
விரவுகின்ற கோபால புரம் விராய்
அரவ நீடுந் பாடின ராடினர்.

(உஎக)

கண்ண னுடுறு கந்துகந்தும் பிகோல்
நண்ணு கோணங்கி கொம்மியென நவில
வண்ண. நல்வினை யாட்டின் வகைசெய்து
வெண்ணெய் நெற்பொரியோடு நிவேதித்தார்.

(உஅ௦)

நிம்பராஜ ரஞன் பிரசாதநீ
டம்பரத்த ரடைந்து மனிதராய்
இம்பர் சிந்தின கண்டெடுத்துத், கொள
நம்பியாவரு நன்கினி துண்டனர்.

(உஅ௧)

உண்டபின்பு கண்ணன் னுடனோங்கு சீர்
மண்டு சீர்த்தனம் பாடிவழி யுறிஇக்
கண்ட நெய்த யிர்பாற் கலங்கோல் பொத்துக்
கொண்டருந்தி நின்றமுனர் கடமுனார்.

(உஅ௨)

இன்னும் பல்வினை யாடலொ டெய்தினார்
மன்னும் பண்டரி வந்தருட் கண்ணனை
மின்னுங் கோயில் விளங்க விருத்தினார்
துன்னுந் தம்வயின் யாவருந் துன்னினார்.

(உஅ௩)

கோயி லர்ச்சகர் கொண்டக தவிரா
வாயின் மூழ்மனை புகலானபின்
தாயிலன் புறுதாச ரதிக்கன்பு
மேயினார் நல்விடை பெறவேண்டினார்.

(உஅ௪)

கண்ணன் கோயிற் கதவரு சூற்றனர்
திண்ண மேய்கதவந் திறப்புற்றதாய்
நண்ணவுட் புகுந் தாயிரநா மன்றன்
வண்ணமா மலர்ப்பாதம் வணங்கினார்.

(உஅ௫)

தீர்த்தன்றாளிற் சிரம்வைத்துப் பல்படி
ஏத்திநாத வெனைத் தினங்காணருந்
ஆய்த்துப் பின்றிய யருஞ்சிவாஜியாம்
பார்த்தி பன்னவன் பக்கல் புகும்படி.

உஅ௬)

எனக்கு நல்விடை யீகென வேண்டினார்
புனக் கொழுந்துள வோனருள் பொங்கிநீ
வனக்க னீங்கியென்பால் வரலென் நென்றார்
உனக்கென் பாலரு ஞற்றவன்றா மென்றார்.

(உஅ௭)

பின்னையும் பெருமானை வணங்கினார்
என்னை நீ பிரியாமலி ருந்தருள்
துன்ன வேண்டு மென்றார் சொலத்தோ மிலான்
நின்னை யோர்கண் நீங்கிலன் யானென்றான்.

(உஅ௮)

நாதனோசு நலங்கினர் தாமரைப்
பாசமன் பிற்பணிந்து விடைபெற்ற
நீசமேப் சத்துடன் புரநீள் வலம்
நூல்கெய்தரி நாமமயர்ந் திடார்.

(௨௩௭௩)

போதுவார் நரசிங்க புத்திடைக்
காதலா நொடி நங்கிக் கடிநகர்த்
தேனார் பிச்சைசெய்து வந்தட்டை
குதிராமனை யுண்பித்தான் போதினே.

(௨௩௭௪)

விட்டலன் நொருவேழிப னுதிவந்
தொட்டரும் பிழ்நிறுள்ள யானை
அட்டைப் பிலுமக்க மைவாளுமோ
இட்டம் பாத்தென்றியம் பினர்காசனே.

(௨௩௭௫)

தவிடுகொண்டி சமைப்பதுன் பேன்றனக்
கிவிட நீருக வப்ப பினிதென
அவிடந் தந்ததருந் நியங்கேதியன்
உவிடமார்திரு மாலைத் துற்றினர்.

(௨௩௭௬)

இன்று செய்யுங் கையென்றியம் பினுன்
நன்றுநன்றென ராமனடியவர்
அன்றுகேயி லமர்ந்தரி நீர்த்தனம்
துன்றுவோர் மகிழும்படி சொல்லினார்.

(௨௩௭௭)

மங்களா ரதிகெய்து பின்மாலுந்
தங்கரும் பிரசாதமுந் தாம்பெய்து
அங்க ண்கி முன்னார் சருமாவுவி
பொங்கு நீள்வனம் புக்கிருந் தாரனார்.

(௨௩௭௮)

அரசனான சிவாஜியநிற் தங்கே
விரசினான் மகிழ்மே வித்தன்றே சிகர்ப்
பரசாஜனைப் பார்த்து நான்பண்டரி
பரச நார்த்தனைப் பாற்புக்கு மீண்டனன்.

(௨௩௭௯)

என்னைக் கண்டிலை பட்டினி யெய்தினே
முன்னைச் சோர்வுறச் சென்றுன் முதுநகர்
தன்னைப் போற்றினன் குண்டிரு தாமரைப்
பொன்னைச் சேர்கிரு மார்பற் புகழ்த் தென்றார்.

(௨௩௮௦)

சொன்ன தேசிகனைத் தொழுதார் செல்தீப்
பன்னருங் குரு பாசரினைவுடன்
அன்ன முண்டங் கமர்த்தன னுனநான்
உன்னருந் தில்லி பாசுதா வென்றுள்ளான்.

(௨௩௮௧)

அளவில் சேனையடர் வுறத்தென்றிசை
உளநராஜிபர் தம்மை யொடுக்கி நீள்
வாமெ லாங்கொடுவை குறுங்கோயிலிற்
கிளரும் விக்கிரகங் கட்டுகெடுத்தாரே.

(௨௩௮௨)

கோக்கோக் கொலைசெய்து தொழுங்குல
மாக்களைக் கடிந்தின் னவிலவாட்டியே
பூக்களைச் சொரிந்தே புனிதந்தரு
காக்களைச் செறிகண்ணனது வந்தான்.

(உகை)

வந்துதிரத்திறங்கினன் வைகுபோ
தந்தவேந்தன ஸீகத்தலை மகன்
உந்துமாவுலிக் கானிடை யோர்குறி
தந்து மற்றநிற் சாயகம் வீசினான்.

(கூற)

வீசினான் பயில்கின்றதை மெய்யுணர்
தேசிகோத்தமர் கண்டவன் முன்சென்று
நீசிலீழக நேருற வெய்தலிங்
கேசிறந்த தென்றெண்ணலை யேவினை.

(கூறக)

விடுத்துப் பாய்ந்துபின் பற்றன் மிகப்பெரி
தடுத்தவீர வென்றாரது கேட்டவன்
தொடுத்தவம் பைத்தொடர்ந்து பின்பற்றுறக்
கடித்தல் யார்க்கு மொண்ணாது நீர்காணவே.

(கூறஉ)

எங்கின்றேனம் பினைப்பற்று மென்றனன்
செய்கென்றா ருடனெய்த சிலீழகம்
கைகொண்டார் பிளரெடர்ந்த கடிப்பினிள்
மெய்கண்டான் வியந்தானடி வீழ்ந்தனன்.

(கூறக)

பூவிலே யவதார புருடனோ.
ஆவிர் நீர்ந்து விற்பகீ ராமென்றான்
தாவிலன் பரவன் கைத்தனுக்கொடு
வீவிலோர்களை நேர்விட பிக்கணை.

(கூறச)

எவிழுற்றுந்து வார மியற்றினார்
மேவிரின் றவன் கண்டு வியப்பெய்தி
தாவினம் முடைத்தானையும் வேந்தனும்
தேவினோரெவரோரம் பிற்றியுமே.

(கூறரு)

எனநடுங்கினனேத்தினன் பன்முறை
தனது தானையுட் சார்ந்து தராபதிக்
கணகர் செய்கையறிவித்து வேந்தனோ
னென்றும் பதிக்கெய்தினனுத்தமர்.

(கூறசு)

அங்கு நீங்கினர் சாம்பளகடெனப்
பொங்கு மூரிற் புகுந்தன்றி ராத்திரி
தந்திராம கதைசெய்ச் சார்ந்துகேட்
டெங்கு யில்லதொ ரம்புதமீதென.

(கூறஎ)

அவசராயினர் யாவரு நேரிலாத்
தவரிடத்துப் தேசந்தனைப்பெற
இவறினார்சிலர் சேவைக்கினசந்துடன்
பவறினார்சிலர் பற்றலுற் றுர்க்கெலாம்.

(கூறஅ)

எண்ணமும் நவினிதி னியற்றினார்
நண்ணினார்சுழை பூரில்ந் நாட்கதை
பண்ணினாரங்கூப் பார்த்தவர் யாவரும்
உண்ணிலாவின ராணந்த மூறவே.

(நா.கூ)

தேசபாண்டி இறுவியக் காபாயி
தாசர் தாளிற் பணிந்தெனக்குத்தக
நேசநல்லுப தேசநிரப்புகென்
ரூசகன்றுவி னாவவறிந்தவர்.

(நா.கூ)

அடைவிலேயுப தேசமருளித்தம்
முடையசாயித்தி யங்களுலாமுவன்
இடைவிரா வநன் கீந்து பாராயணம்
தடையி லாதென்றுஞ் செய்கெனச்சாற்றினார்.

(நா.கூ)

அன்னகன்னித னன்பிலுக் காயவண்
பன்னினார்சில நாளம்ற்றவருடன்
துன்னினா ரங்குந்நிகிச் சுராபுர
மென்னுமூரவர் சீடர்கள் யாவரும்.

(நா.கூ)

தேடிவந்து தெளிந்து கலந்தனர்
கூடலூரிற் குலக ருணிகன்றன்
நடிந் மக்கடத் தோபாவென்றும் புகழ்ப்
பாடி லம்பாஜி பண்டிதனென்றுமே.

(நா.கூ)

இருவர் தாமுண்டவ ரிலிழையவன்
பெருகுசித்தப் பிரமைகொண் டானது
கருக நீன்பரி காரங்கடாய்தந்தை
தருதல் செய்துந் திராதவன் ருனரோ.

(நா.கூ)

மணமு மின்றுற மற்றவன் ருய்தந்தை
அணவும் ராமன்ற னன்பர் பெருமைகேட்
டுணர்வின் மிக்கவர் பாதத் துறுத்தினால்
புணருந் திதற்றுப் போமென வெண்ணியே.

(நா.கூ)

ராமதாசர் நலங்கிளர் சேவடிப்
பூமலர்ந்திடச் சென்னி பொருத்தியே
யாமனித்த மக்கட்கு ளிளையவ
னோமனத்துப் பிரமைப னுளுற்றான்.

(நா.கூ)

எதுசெய்துமி கந்தில தன்னதத்
தீது தீர்த்தருள் செய்யுமென் றேத்தினார்
ஆது கேட்டபங் கங்க ளொராறிலக்
தோது தீர்த்துக் கொடுத்தனர் பேரருள்.

(நா.கூ)

அவ்வம்பாஜி யறிவுமிக் காங்கவர்
எவ்வந் தீர்மலர்ச் சேவடி கண்டெழிற்
பவ்வங்கண்டப யோததி போலுளம்
கவ்வன்பாகிக் கலந்தக லேனென்றான்.

(நா.கூ)

கண்டுதாய்தந்தை காருத்தன் றுசர்பால்
அண்டுந் யென்றவ ரிடையொப்புவித்
துண்டுந்மையென் றுள்ளுவர் தேகினார்
தொண்டுசெய்து தொழுதிருந் தான்மைந்தன்.

(1785)

பத்தி ஞானவி ராகம்பல் கிக்கருத்
துத்தியானத் தரியுறவோங்குந்
சித்தியாகி மகாமதியாய்த்திறந்
சத்தியேய்குரு தானினை நீங்கலான்.

(1786)

தாசராற்புரி கீர்த்தனந்தா மெலாம்
தேசமாய் மனைஞ்செய்து நித்தமும்
ஆசகன்ற கதைகளு மாற்றல்கண்
தேசகன்ற குருமகிழ் வெய்தினார்.

(1787)

பேசுதாசரைப் பேணி நன்கெய்தினார்
பூசுரேசரும் போற்றுகோ சாமிகன்
வாசுதேவரனந்தர் வளர்புகழ்
மூசுமேருத்தவர் முதிர் மாதவர்.

(1788)

ஐவராஜியனேகர் நன்கெய்தினார்
எய்து காலத்தக்கா பாயியை யெழிற்
றெய்வ நாயகன்ருசர் செவேகண்டு
மெய்விராவவங்கொன்று விளம்புவார்.

(1789)

கல்லு முள்ளுங்கடுக்கக் கரடியும்
புல்லு மாவும் பொருந்துழிக் கேருவேன்
ஒல்லு மோவுடனீவரற் குன்றனார்
செல்லு கென்றனர் செல்வியெகிர் சொல்வார்.

(1790)

வித்தமாவி விளங்குடன் மூன்றையும்
தத்தஞ்செய்தும் வயின்சர ணெய்தினேன்.
அத்தஞ்சேரினு' நுமமைய கல்கிலேன்
உத்தமக்குரு வேயென வுத்தமர்.

(1791)

அவளுளக்கருத் தாய்ந்துகொண் டாங்குநேர்
தவவிலாதபல் சீடருந் தாம்வரக்
சுவடுநீடுமோர் குன்றடைந் தாருந்
இவர்தஞ் சீடரை யங்கொளந் கெய்தினார்.

(1792)

சிலிரிருந்தனர் தேசிகர் சேவையில்
அலர்வனத்தின்மிக் காழமு டையதாய்க்
சுலவுமோர்துர வுற்றது கொள்கரை
பலவிருக்கம் பரந்துதுழைத்துள்

(1793)

அம்மரங்களி னூர்த்தவி லைகடாம்
பம்மனாரும் பழுத்துதிர்ந் துற்றீர்
செம்மலாற்புனற் சீர்கெட்ட தென்றவை
தம்மைநீக்கவெண் ணிக்கனா சார்ந்தனர்.

(1794)

சார்ந்திருந்துதஞ் சீடனா தாமழைத்
தாந்தபன்மரத் தாரிலை யாவுநீர்
சேர்ந்துதீர்ந்து புனல்கெடச் செய்தனை
தூர்ந்துநீரிதொழிமினெனச் சொறார்

(சுடக)

கேட்டசீடர் கிணற்றின் மிசைக்கிளை
நீட்டமாகி நிமிர்ந்துள சன்னதை
நாட்டழக்கண ருக்கின்ம ரத்தழ.
மாட்டமர்ந்த குருதலை மன்னுமும்.

(சுடக)

நுனிகழிக்கு னுடங்குங்கி னையுடன்
நுனியநீர்த்துர வில்விழு வோமென்து
தனிதனிக்கருத் திற்கொடு தாழ்த்தனர்
நனியிருப்புழி நண்ணின ருர்சென்றோர்.

(சுடக)

தருவழக்க ணிருந்துந் தேகிகர்
அருளுமேவலை யாற்றுகில் லார்களாய்
மருவிநின்மவர் வந்தவர் தங்களில்
வெருவிலாதவம் பாஜிவி ளம்புவான்.

(சுடக)

ஏவுமேவ லியற்றப்பன் னுழிவை
மேவுமாதலின் மெய்யுணர் வீர்புனல்
நீவிராட வெழுமென நின்மலர்
தாவுமிக்கிளை தன்னேத்து ணித்தபின்.

(சுடக)

ஆடுவேன்புன லன்றிமற் றாடலேன்
கோடுதன்னைக் குறைக்கெனக் கூறினார்
நீடுகூர்நவி யங்கொடு நின்மரத்
தோடுறுங்கிளை யுற்றவம் பாஜியும்.

(சுடக)

சாமிநீர்தருத் தன்னடி விட்டயல்
போமின் வெட்டிங் கிளைபொருந் தாடுதன்
யாமிங்கன்றி யயற்செல்கி லோங்கிளை
வாமிடத்துற்று மாற்றுதி யென்றனர்.

(சுடக)

என்றதேகிக லோவலி யற்றுவான்
சென்றுநீங்கிளை சேர்ந்தடி யையத்தெறத்
துன்றுமக்கிளை யோடுது ரவிடை
ஒன்றுநீரு ளழுந்தலுந் ருனாரோ.

(சுடக)

விழ்தல்கண்டு வெருவியா ஹாவெனச்
சூழ்தலாகிய சீடர்து ளங்கினார்
ஆழ்தரும்புன லாடிய தேகிகர்
தாழ்தரும்புடை தாம்வந்து சார்ந்தனர்.

(சுடக)

அக்காபாயி யழுதிடு கென்றனர்
மிக்கார்கூவ விராந்துவந் சையோ
புக்காணுழினை மென்றுநம் புந்துயர்
இக்கா லத்தொன்று மெண்ணலி மென்னென்று.

(சுடக)

என்னுளந்துயர் கொண்டதிங் கென்றன்
சொன்ன தோர்த்து துளக்கமி றேசிகர்
அன்னவன்றினத் தொட்டினக் காவதென்
பொன்னனுனக் கேன்றுயர் போக்கென்றார்.

(நா.நக)

என்னலுமொன்றி யம்பலன் போனகம்
நன்னர் நல்கவெல் லாரொடு நன்குண்ட
பின்னர்வந்து சிவாஜிபெ ருந்தகை
மன்னு தேசிகர் பாதம்வ ணங்கினான்.

(நா.சும)

வணங்கினோனக்கா பாயிவதனத்தை
இணங்கினோக்க முகமிறங் குற்றதை
நிணங்கொள் வேலவன் கண்டுநி கழந்தசென்
குணங்கொள் பைந்தொழி கூறுகென் றானோ.

(நா.சக)

நங்கைமுன்னர் நடந்தவெ லாஞ்சொலச்
சங்கைகொண் டரசன் சற்குரு வின்பால்
அங்கைகூப்பிவி னாவவச்சங்கொடு
பொங்கைமானகர் போயினன் போற்றியே

(நா.சும)

ஈதுதேர்த்தய லூரின ரெய்தியித்
திதுசெய்த வரைத்திறல் வேந்தனே
யாதுஞ்செய்கில னுய்த்தன்பபிபுகும்
போதுநாஞ்செய்வ தேதென்று பொங்கினார்.

(நா.சக)

தூரவின் மூழ்கினர் சோதிக்கக்கண்டிலர்
பரவம்பாஜியைப் பாரிடந்தின்றதோ
விரவு பொந்து விழுங்கிய தோசல
சரதுகர்ந்தன வோவென்று தாஞ்சென்றார்.

(நா.சச)

தாசர்பின் புதந்தாசரோ டேகினார்
மூசவேறொரு மொய்பொழி லாதுநாள்
வாசமங்குவ திந்துபின் வந்தனர்
நேசனெய்துந் தூரவிடை நேரவே.

(நா.சுரு)

ஐயம்பெற்றுவந் தோரட்டுப் போனகம்
செய்ய நீளிலே சேர்த்தன ரவ்வயின்
மையல் யாணைச் சிவாஜியும் வந்தனன்
மெய்யர் பாதம் விரும்பித் தொழுதனன்.

(நா.சசு)

கண்டு நீயு முண்காட்டெங்கள் மாட்டென்று
விண்டுதாசர் விளம்பவங் வேந்தனும்
மண்டு பந்தியில் வைகினன் பேரருள்
கொண்டு கூயினர் கூவத்தம் பாஜியை

(நா.சஎ)

ஏனென்றான வணக்கலியாண நீ
தானியைந்தனை யோவெனத் தம்மரு
ளானமைந்துள் னன்னபடி யென்றன்
வாநயந் தெய்வயி னெழுந்தென்றனர்.

(நா.சஅ)

கிணறு நீங்கிக் கிளர்குரு சாமிதன்
புணரும் பொன்னடி புக்குவணங்கினான்
அணவி யாருமதி சயித்தேத்தினார்
உணவு கூர்மகிழ் வோடினி துண்டனர்.

(௬௪௧)

வேணவாவினை மெய்க்குரு நீகலி
யாணமா வென்றதைந்த மொழிப்படி
எணதேய் கலியாண கோசாமியென்
ரூணமோ டழைத்தார்க ளெல்லாருமே.

வேறு.

அன்னபோ தாண்டுச் சிவாஜி ராஜனும்
தன்னருட் குருவினை நாடிச் சார்ந்தனன்
பன்னிய பழம்படி பரிந்து பூசித்து
மன்ன மாங்கனி நிவேதனம் வகுத்தனன்.

(௬௪௨)

அக்கனி களையினி தியார்க்கு நல்கிப்பின்
றக்க தென்றருந் தினர்தாமுந் தாசராய்த்
தொக்குளோர் முகங்களை நோக்கிச் சோர்விலா
திக்கடை யரசியானி யற்றவெண்ணினேன்.

(௬௪௩)

ஆதலா லிருந்தர சியற்ற வாதனம்
மேதக வியற்றுமி னெனவி னுவினோர்
மாதக வுறவவன் மண்ணிற் செய்துதந்
நாதரை யதன்மிசை நலத்திருத்தினார்.

(௬௪௪)

அட்ட மந்திரிகளு மமைந்து சூழ்தரத்
தட்டறச் சதுரங்க தளமுந்தம் முளே
ஒட்டுற நியமித்தந் கொல்க நீன்கொடி
கட்டினர் மாருதி கவினத்தீட்டி யே.

(௬௪௫)

அரசனா லாங்கலங் காரம் யாவையும்
விரசுற நிகழ்வித்து விமலர் முன்னதாய்ப்
பரசக் காபாயியைப் பரிந்து கீர்த்தனம்
உரைசெயவு ருற்றிப்பின் வேணுபாயியும்.

(௬௪௬)

கதைசெயப் புரிந்துபின் கலந்தெல்லோர்களும்
இதையமொத்தரி திருநாம மேத்தினார்
அதையுணர் வுற்ற சிவாஜி ராஜன்மற்
றெதையு மோர்கிலன் பரவசம தெய்தினான்.

(௬௪௭)

இருதின நினைவிலா திருத்த லோர்த்துதா
சருமிவ னினைவின்றித் தங்குவா னெனில்
மருவா செங்ஙனம் வழங்கு விப்பதென்
றருளுட னுள்ளத்தி லமைய வெண்ணினார்.

(௬௪௮)

சாவருதாச போதக் கிரந்தமொன்
ரூவலிற் செய்யும் படிக்காரம் பித்ததை
மேவுகல் யாண கோசாமி வேண்டியங்
கோவற வெழுதவன்று தயந்தொட்டரோ.

(௬௪௯)

மறுகினை முதய மாவதற்கு முன்னரஃ
கிறுகிய தாயகி லேந்தனீ திதான்
உறுவதேழ்த சகமு முதலி மன்னவன்
நிறுவற வுள்ளத்தி னியமித்தாரோ.

(௩௩௩)

அரசன் பாராயணஞ் செய்ய லானபின்
புரைதபத்தெளிவு கூர்புந்நி பெற்றனன்
வரமரு டாசர்பின் மாறன் கீர்த்தனம்
நிரமிகச் செய்து கொண்டரசுஞ் செய்தனர்.

(௩௩௪)

அரச னாயருள் வினையாட லாடினார்
கரையறு வேதியர்களுக்குப் போஜனம்
தரமுடன் சமைத்துப் பன்னிரண்டு வற்சரம்
விரசற லாகவோர்தினத்தில் வேந்தனை.

(௩௩௫)

பார்த்து னூர்க்கே கெனப்பணித்தி ராமனை
வாய்த்துள வருடங்கட மில்வ குத்துள
கீர்த்தியின் மிகுருகிதை செவ்வையின்
நீர்த்தபஞ்சீகரணமு நிரம்பவே.

(௩௩௬)

அமைம நாசுலோகம் ராமாயணம் பெறக்
கமைபெறுகாவலற் கருளிலேறெரு
வெமைதரு கானகமே வக்காவலன்
செமைபுறு நகரிடைச் சென்றிருந்தனன்.

(௩௩௭)

ஆரியர் தருமவையனைத்து நாடொறும்
சீரியதென்று பாராயணஞ்செய்து
நாரினிதுறவரு நாளின் மன்னவன்
சாரியல் புராணம் வாசிக்கச் சார்பவன்.

(௩௩௮)

வடமொழி வல்ல காகாவென் பண்டிதன்
அடலரசன் செய் பாராயணத்திலே
திடமிக நெடுவிரோதஞ் செய்திமையன்
மடனறு தாசனாப் பழித்து வாய்ந்துளான்.

(௩௩௯)

அவன வாழையுறலான நாளிலே
புவனியாளரசனிற் போந்திராமதா
சுவமையில் கீர்த்தன முரைத்து நிற்புழி
நவமிகப் பண்டிதன் கேட்டு நாடியே.

(௩௪௦)

பரமவாணந்தமே பரவப் பார்த்தலும்
வரமிகு தாசர் மாருதியின் வாய்ந்தனர்
அரசவைதனிலதி சயித்துப் பண்டிதன்
கரமுறக்கு வித்தவர் காலில் வீழ்ந்தனன்.

(௩௪௧)

விழுந்தவனெழுந்து சற்குருவை மெய்ம்மையாய்
மொழிந்தனன் பலதுகி மொழியத்தாசரும்
அழுந்துறப் புல்லியாரதி செய்தார் மலர்ச்
செழுந்திரு நாதனுக்கன்பு சேரவே.

(௩௪௨)

தேவினுக்கமை பிரசாதஞ் சேர்ந்தவர்
யாவரும் பெறவினி தருளி வேந்தனுக்
கோவறு மாசிகளுரைத்துப் பின்பொரு
மாவியல் காணகமருவினாரோ.

(சு. ௩௩)

வேறு

பின்பிராமதாசரன்பு பெற்ற சீடர் யாரொடும்
அன்பின்பராம நாம நன்கறைந்து கொண்டு சாம்பன்க
டென்புரங்கலத்தோர் சாரிருக்கும் வெற்பிலேறினார்
இன்பொடங்க காரமொன்றி யற்றினாரிருக்கவே.

(சு. ௪௪)

மலையின் மீதிலந்த மாமடஞ்சிறந்து வைகிய
துலையிலாமலின்னு மங்கணுற்றி ராமதாசர் பின்
குலையிலாச ஹாபுடொன்னு மூர்கலந்து குறைவினார்
நிலையதாக நீடு மாஞ்சனே யரைப்பராவினார்.

(சு. ௪௫)

பகலில் ராமபனுனை செய்து பாடுதாச போதமென்
திகலினின் கிரந்தம் யாரு மின்பமுற்று வினவுமா
தகவினார் கல்யாணசாமி தான் படிக்க நாடொழும்
புகல்வதான கலியினன்பு பொங்கியங்கோர் வேதியன்.

(சு. ௪௬)

தாசர் முன்புகை குவித்து நின்று சாமிதாசனென்
பாசனின் குடும்பவாழ்வு பற்ற நாளுரைந்துளேன்
நேசமின்றி நீக்கினுறு நீங்குற மனீடுகி
லேசம் யானகன்று நன்மை யெய்த நீர் செய்கென்றனை.

(சு. ௪௭)

என்று தாளுமவனை நோக்கி யெதிர் சொல்லாதிராமதா
சன்று நீடு சீடரோடு மங்கோர் வாவியின் புறம்
சென்று தங்கியுடனடைந்தவனன் முகந்திரும்பி நன்
கொன்று நீன் விராகமோடு குருவுரைக் குராயினால்.

(சு. ௪௮)

உறுகுடும்பவிடர் கடத்தியெனவுரைக் கவுற்றவன்
மறுவினீர் சொல்கின்ற தெந்தவழியதேனு மருவுவேன்
சிறுமையே யெனச்சொலத் தெரிந்துதேசி கோத்தமர்
குறுகியிம் மரத்திலேறி வாவிமேவு கொம்பிலே.

(சு. ௪௯)

வருதியென்ன வவனவாறு மரமிவந்து வந்தனன்
வெருவலோடு சொன்னகொம்பின் மீதுகண்டு மெய்க்குரு
இருபதங்க ணுலநீன் விடுதியென்று கூறினார்
மருவவன்கை கோடுகொண்டு கால்கணுல வாவிமேல்.

(சு. ௫௦)

துங்கராம தாசர்கண்டு கோடுனைத் தொடர்ந்ததோ
ஒங்குகோடு நீதொடர்ந்து ளாய்கொலென்ன வுற்றவன்
தாங்குகோடு தண்ணையே தொடர்ந்துசார்ந்து னேனென
நீங்குகின்றி லாய்குடும்ப நீபிடித்திவ் வாறோ.

(சு. ௫௧)

இடர்கெடுக்க வேண்டுவா யெனிற்கரங்கள் கொம்பினை
தொடர் தல்விட்டு விடுதியென்று தோமிலா ருரைத்தன
படர்விடுத்து நன்மையெய்த வந்தபாவி யிந்தநீர்
அடர் தலத்தில வீழுவோ வறித்ததனை மழுங்கினான்.

(சு. ௫௨)

அவனழுங்கல் கண்டதாச ராழ்கடற்கு எமிழ்வுறு
திவ்னுயர்ந்த மலையெலா மிதப்பமுன் பி யற்றினேன்
கவல்கொண்ட நின்னைநன்கு காப்பனஞ் சிடேலெனத்
தவர்விளம்ப னம்பியங்கை தாவுகொம்பை விட்டனன்.

(௧௭௬)

விட்டவன் ருளத்தில்வீழ்ந்து மீள்கிலா தழுந்தினான்
உட்டனாது கண்டி.றந்து நோக்கவங்கொ ளர்விராய்
வட்டமாய்வி னங்கமற்றொர் மடமுநோக்கி மற்றதில்
இட்டமான தாசபோத மினிதியம்ப நோக்கினான்.

(௧௮௦)

வினவவந்து னோனாயும் விராவுசீடர் பலனாயும்
கனகதாரு வோடுகாம தேனுவுங்க லந்துது
வனமுமூச துளவுமாவ ருக்கைவாழை யாதியா
யினவிராவு கனியும்வேண்டு வனவுமிக்க வியல்பையும்.

(௧௮௧)

கண்வெந்து கனகமா மடத்தினிற் கவின்கொள்கீர்
மண்மொ மணிப்பொனாச னத்தின்மீது வைகிய
சண்மொய்நி றத்திராம தாசர்தம்மை யுந்தெரிந்
தண்டுவோன் வணங்கினு னமைந்தசெம்பொ னடிகளே.

(௧௮௨)

ராமதாச சாமிந் னொனக்கு நன்மை நல்கெனக்
காமர்சே வடிக்குமுன்பு நின்னுக்கை குவித்தனன்
ஆமவேலை தாசருக் கருட்பிறத் தனுக்கிரகம்
தோமதேக நல்கினார் சுக்கடற்குள் மூழ்கினான்.

(௧௮௩)

அன்னவேலை வாவியங் கணாக்கணே யமர்ந்தவர்
மன்னுவேதி யாகரைக்கண் வருகிறீ வினாந்தெனச்
சொன்னவோதை கேட்டுவேகி யன்மகிழ்ந்து துரிதமாய்த்
துன்னுநீ ரகன்றுவந்து தாசர்தாங்க டொழுதனன்.

(௧௮௪)

தொழுதுநின்று னோனைநோக்கி யின்னவாவி தோய்ந்தநீ
பழுதிலாம லங்கடைந்து பார்த்ததென்னை பகரொன
முழுகினே னவண்டெரிந்த முறையெலோரு மறியவே
வழுவிலாது கூறியாவர் மொழிவருந்த மகிமையே.

(௧௮௫)

என்றபோதி லங்கிருந்த யாவருந்தெ ரிந்துநீர்
ஒன்றவோதி னோரைநன்கு வந்துபோற்றி னார்பினர்
அன்றவண் டெறந்துதாசர் சாம்பள்கட டுத்தமா
குன்றமேறி யமரநேடு கொற்றவன்றெ ரித்தனன்

(௧௮௬)

குதினாயேறி வந்தமர்ந்த குன்றடிக்கண் வாசிடமேல்
வதிதல்விட் டு.றங்கியந்த மலையின்மீ திவர்ந்துபோய்
முகிர்தவத்தி னோரிருக்க முன்புகண்டு தொழுதுநின்
றதிக்கதாக மென்றுகையி னறியுமா ருணர்த்தினான்.

(௧௮௭)

அறிவதான நய்கையிங் ககப்படாது நீரிவண்
பிறிவதாயி னர்விராவு சீடர்பிச்சை பெறுவதற்
கெறிகைவேலி னுடையொழுண் யாரும்வந்து கூடினார்
செறியநீ ரிராஜனுக்கு வேண்டுமென்று செப்பினான்.

(௧௮௮)

புனலகப்ப டாதுவெற்பி லென்றனோர் புகன்றசொல்
வினவிராம தாசரிந்த வெற்பிறங்கி நீர்கொணர்ந்
தனர்கொடுக்கு மளவுமுற்ற தாகமோபொ றுக்கலான்
மன்னெனக் கொடங்கொர்க்குச்சி கொண்டமண்ணி லூன்றினார்.

(௩௮௧)

ஊன்றிடத்து நின்றுநீ ருடன்கிளர்ந்து பெருகின
தோன்றிவார் புனற்பெருக்கு கண்டுதொண்டர் யாரொடும்
ஆன்றமன்ன னுங்குடித் தருஞ்சுவைத் ததண்புனல்
ஏன்றதென்று உருதல்செய்த தாசர்தம்மை யேத்தினார்.

(௩௮௨)

புனிததீர்த்த மாயதந்த நீர்ப்பெருக்கு புவனிமேல்
இனியதாகி வாருகின்ற தின்றுமந்த வின்புனல்
தனிலெலோரு மூழ்கிநன்கு சமையல் செய்து சாப்பிட்டத்
துனியமன்ன னூர்புகற்கு விடைசுரந்த னுப்பினார்.

(௩௮௩)

மன்னவன் வணங்கியேக மந்திராம தாசர்தாம்
ஆன்னவெற்பி னிற்சினு ளமர்ந்துபின்னொ ரரணியம்
துன்னலான காலமாரி சொரியதான காலமாய்
நன்னளோய்வி லாதுபெய்ய நனிநனைந்தி யாவரும்.

(௩௮௪)

குளிரினால் வருந்துபோது குணநலங் கொண்டுகதன்
ஒளிர்முகத்தை நோக்கியென் பசிக்குவேண்டு முணவெனத்
தெளிவிலே ருணாக்கவீர விமருகொண்டு செறிமழைத்
துளிவிழாது துகில்பரப்பி முளரிசுல்லி மூட்டியே.

(௩௮௫)

பாயசஞ் செய்தெழுக வென்று பசிமிகுந்த தாசரைக்
கூயபோதி லவரெனக்கில் கொஞ்சமேனும் வெம்பசி
ஆயதென்ற வண்டுமந்து மறுதினத் தொர ரணியம்
போயமர்ந்தெனக்கு மிக்கபசிபுனர்ந்த தென்றனர்.

(௩௮௬)

பூரிசெய்தியென்று சொன்னபடிவிரைந்து பூவைபும்
மாரிதன்னின் முன்பு போல்வருந்திநன் கமைத்தபின்
சீரியோரை மிசைமினென்று செப்பு போதிலென்பசி
காரியை காலதாமதத்தினிற் கழிந்ததே.

(௩௮௭)

என்றும்பிற நங்கைதம் மொடெய்துறாது மனம்வெறுத்
தொன்று தன்மனைக் கணைகுமாறுநூற்றவு வளவிடா
தன்று தொட்டிமிக்க வன்புகொண்டு சேவையதுசெயா
நின்றதானு மன்னபான நீக்கி நின்றலாயினுள்.

(௩௮௮)

பூமிடைந்த மற்றொர்காடு புக்குநேர் கல்யாணகோ
சாமிதன்னை நோக்கியிங்கொ தனுவெனக் கியற்பிந்
தாமிடுக்க தாகவென்று தாசர்கூற நன்றெனத்
தோமிலானும்வேயினேய்து ரோணமொன்றுநல்கினுள்.

(௩௮௯)

கொடுமரங் கரங்கொடெங்கு முல்லியாடல் கொண்டிற
அடுமடங்கல் போலும்வேந்த னுஞ்சிவாஜி யருகிலே
நெடுமடங்கொ ள்திபர்வந்து நீடுகாலம் யாமெலாம்
வடுமலைத் தனுக்கித்து வருவதாக வழுவினாய்.

(௩௯௦)

பெருவனத் துலாவுகின்ற பேயனான வன்மனைக்
குருவெனக் கொடவனோ நெற்கொடு வனத்தி லுலகிரும்
கருதமெம்மை யவமதித்து நியலாறு காடெலாம்
மருவற்தெ னுவனான மதிமயக் குறுத்தினார்.

(ககக)

கேட்டவேந்த னென்றுநெர் கினத்துறு திருந்தனன்
மாட்டடர்ந்த மடநலோர்தம் வயின்விராவு சீடனாக்
காட்டடைந்தி ராமதாச னியலறிந்து கடுகுமின்
நீட்டமின்றி யெனவனோரு நேடுவானெருங்கினார்.

(சா)

வரலறிந்து தாசரங்கு மருவுபுகழி கணையெலாம்
உரவிலா டடர்ந்துகொன்றி ராகிராசியாயுற
விரவல்செய்து கொண்டிருக்கும் வேளைவந்து கண்டதம்
குரவர்பா லடைந்துஒற்று கொடுமைகூறி னாரோ.

(சாக)

அதுதெரிந்து புரவலன்ற னருகில்வந்து வருகிறீ
சுதரனென்று பரவுகின்ற குருவின்மாடு தானென
முதுவர்கொண்டு பொழிலடைந்து முனைவிளங்கு தாசர்பால்
சுதுவராம தாசர்சீடர் களைவினாந்து நோக்கியே.

(சாஉ)

உண்டைவில்லி னுருவிகங்கம் யாவுநீவி டொருமரத்
தண்டைசேர விடுமினென்ன வவருமேவி யதுசெயக்
கண்டையா நினைதுதேசி கன்விகங்க வேட்டைபோல்
பண்டையா ரியற்றினா டொன்பகர்ந்து பதறியே.

(சாங)

அரசனோடி ராமதாச ரருகடைந்து மடநலோர்
விரசுகின்ற கானிலார் விகங்கவர்க்க முயிரொலாம்
பரசநின்ற நீபடுப்ப தென்பார்க்கு நன்மைசொற்
நிரசமாக நின்விராக மினிதுமிக்க வினியதே.

(சாச)

எனவிகழ்ந்த போதிராம தாசரந்த யதிகளைச்
சினமிலாது நோக்கிநன்மை தீமையான செயலெலாங்
அனகனான ராமனா லடுப்பதென் றதைந்தனர்
வினவிமா மடங்கண்மேவு மவர்விளம்பு கின்றனர்.

(சாரு)

விற்கையொன்ற நீவிகங்க வர்க்கம்யா வையுந்தடிந்
தொற்கமின்றி ராமனீது ஞாற்றுகின்ற தென்றனை
நிற்ருநன்றி தன்றெனா நிகழ்த்தராம தாசரச்
சொற்கிணங்க விப்பவங்கள் சூழ்கிலா கியற்றினேன்.

(சாசு)

ஆதலா லறிந்தநீயி ருள்ளசெய்திந்த வுயிரொலாம்
சாதனீங்கு மாறுஞ்ந்நி லெனதுபாப மூந்தபும்
நீதோ யியற்றுகென்ன வவர்முனிந்து நீதியில்
பாதகாந் சொல்வதென்னை பரமராலு மியலுமோ.

(சாஎ)

எளிதஞ்செய் தெமையியம்பு மிதுதகாத தென்றலும்
காளியன்றன் மீதிலாடு கண்ணனன்பர் கடுகியே
மீளிமொய்ப்பி னரசைநோக்கி விறகுதேடி வாடுவெனக்
கோளின்மன்ன னதுசெயக் கொளுத்தியக் கினிக்கனோ.

(சாஅ)

பக்கியைப் படுக்கவிண் பறந்துபோன தொன்றுபோல்
அக்கினிக்கணிபிதலானவனை யெலாம் கன்று விண்
புக்கிடத் தெளிந்து நின்ற பூவலன்றன் முன்புசார்
தொக்கினத்தர் நாணியஞ்சி முடிக்கழிந்து சொல்லுவார்.

(சுருக)

உயர்த வத்துளீரியற்றுமு மது மெய்ம்மை தேர்கிலோம்
ஆயர் வசிப்பொறுத்தல் வேண்டு மெனவணங்கி யருள் பெற்றீஇ
இயலிடத்து மேவினார் பின் விடை கொடேந்தலேகினான்
முயல் வனத்து மேவு சீடர் பலருமின் பின் மூழ்கினார்.

(சுருக)

வேறு

புண்ணியதல மென்றேத்தப் பொருந்து கோலாபூர் வாழ்வு
நண்ணு வேதியனொருத்தன் ராமதாசிடத்தில் வந்து
பண்ணி வந்தன நின்றேத்திப் பரமசற்குருவே யான்வாழ்
வண்ணியவூரிற் சத்தியபாசனை மலிவதாகி.

(சுருக)

யாவராயினும் மங்கெய்தி ராமநாமஞ் சொல்லாரேல்
ஆவிபோங்காலத்தோது மதனை யேனுரைப்ப தென்று
நாவினாற்சொல் லொட்டாமனவி வரிங்கிதனுக்கேது
நீவிர் செய்கின்ற தென்று நிகழ்த்திடக் கேட்டுத்தாசர்.

(சுருக)

நகைபுரிந்தவ்வூர் நண்ணி ராமநாமத்தை யாரும்
வகை வகையாகக் கேட்க வழுத்திக் கீர்த்தனங்கள் பாடித்
தகைபெறு மன்பு சான்று தனித்தனிய வசமாகித்
தொகை தொகையாக ராமநாமமே சொல்லுமாசெய்து.

(சுருக)

அங்கு நின்றியல் கர்ஹாடென்றறையு மத்தேசஞ்சென்று
தங்கு நாடோறும் ராமநாம கீர்த்தனங்கள் சாற்றப்
பொங்கிய லூராரெல்லாம் போந்துள மகிழ்ந்து கேட்டு
மங்கலம் பொலியச் சில்லோர் மனம்பரி சுத்தராகி.

(சுருக)

சுரணடைந்தேத்த வன்னார் தமக்குபதேசஞ்செய்து
வரலுது நாளிலவ்வூர் மருவிய பாண்டியாத்தான்
தரவரு புதல்வி மிக்கவிளமைசால் கயினி தன்பேர்
விசுகறி வேணுபாயி மேவிக் கீர்த்தனங்கள் கேட்டு.

(சுருக)

தாவிலன் புளத்திற்கொண்டு தாசரை வணங்கிப் போற்றி
மேலியகரண மூன்று மிகப்பரி சுத்தையாகி
மாவிரதியரே யென்பால் வளரருள் சுரந்திப்போது
நீவிரேயனுக்கரிக்கவேண்டு மென்றிரந்து நின்றான்.

(சுருக)

அவளது சத்பாவத்தை யறிந்து நீமறை வல்லோர்க்குத்
தவலரும் போஜனஞ் செய்கென மகிழ் தாசர்கூற
உவமையில்லவளுந் தாசரோதிய படிக்கமைத்து
நவரசம் பொலியராம நாமஞ்சொல் வோரைக்கூலி.

(சுருக)

கொண்டு போயு பரிகைக்கட் கோதிலாதனத்திருத்தி
மண்டுசோட சோபசார வகையெலாம் புரியந்தாசர்
அன்று மவளுக்கின் பாயனுக்கியகித்தா ராங்கே
உண்டுநீவாத சேயை யுன்னினருளத்தின் மன்றே.

(சுருக)

அஞ்சனைச் சிறுவருன்னு மளவையிற் சகுணரூபம்
எஞ்சலில்லாது தோன்ற வெதிர்ந்தனரிருக்க நேரே
வஞ்சி நேரிடையாளன்னங்கறி பரிமாற வந்து
செஞ்சுடரவன் மாணுக்கர் தேசுகண்டயர்ந்து வீழ்ந்தாள்.

(சுசக)

லீழ்தலுந் தாசர் தாங்கி வெருவினள் கரங்கைக் கொண்டு
மாழ்கினன் முகத்தை நோக்கி வஞ்சி நீ யெதனைக்கண்டு
சூழ்தரலானாய்ச் சஞ்சொல் கென வேணுபாயி
வாழ்வருள் குருவே தேஜோமயத் தொருபுருடர் தம்மை.

(சுஉ௨)

வாலுடன் சுவணமாக வயங்கு கோவணமும் பூணு
நூலு நன்கொளிரக்கண்டு நோக்கங் கூசுதலாயஞ்சி
மேலு பரிகையில் வீழ்ந்தே நெனவிளம்புதலுந் தாசர்
கோலு மென் சீடர் தம்மிலொருவருங் கோடை சேயை.

(சுஉ௩)

சண்டி லர் நீ கண்ணுரக் கண்டனை யிதனுனீதான்
கொண்ட பாக்கியமே பாக்கியம் பெரிதென்று கூறி
மண்டிற் கொண்டு வந்த வகையெலாம் வாயுமைந்தர்
உண்டிடப் பரிமாறென்றற் குவள்பரி மாறச்செய்து.

(சுஉ௨)

மாருதியருள் செய்துண்டு மறைந்த பின் மிகுந்ததுண்டு
நேருணு மிசைந்துமோடு நிறைந்த வேதியருக் கெல்லாம்
ருடன் சாந்துந்தாம்பூல முந்தக்கணையு நன்கியம்
ரு நல்லருள் சுரந்து பின்பு முந்நாட்குலாவி.

(சுஉ௬)

ஹரிதிரு நாமகீர்த்தனங்கள் செய்தருளைப் பெற்ற
தெரிவை மற்றறிவுருமற் செறிவுறும் பழுவஞ் சேர்ந்தார்
பரிவுறஞ் சீடரோடு படர்வறி வேணுபாயி
பிரிவினுக் கிரங்கித் தாசர்பாற் செல்வோர்பின்பு சென்றான்

(சுஉ௭)

தேசிகர் தமைக்கண்டன் னார் திருவடி வணங்கி யைப
தாசியாய் தும்பாற்றானே சார்ந்தினி திருப்பே நென்ன
மாசிலார் நோக்கி நீயோ வனிதையிற் சிறுமி யாதல்
எசில்யா னுலவுங் கானமெங்கணும் வரலாகாது.

(சுஉ௮)

உன்னிடத் தருளால் யான்சொல்லுவதை நீயுறுதியாக
நின்னுளந் தனிற் கொண்டேகி நிகேதனத் திருந்துநாளும்
யின்னு கோதண்டபாணி விமைமலரடி யைச் சிந்தித்
தன்னவ னுமமோதிய மந்தியென்னுப்பச் சென்றான்.

(சுஉ௯)

தாசர் தம்முரை மறுது தான்மனை சார்ந்து நாளும்.
நேசமோட மலராமனின வுடனிருந்தான் பின்பு
மாசறு சஹாபூர் தாசர் வந்தது தெரிந்து சென்று
காசறு தாசர் செய்யுங்கதை வினாய்த்தன்னார் சென்றான்.

(சுஉ௭)

சென்றன ளிருக்கக் காந்தன்றனைப் பெறுகிறலோன் நேர்ந்து
நன்றல துனது செல்வி நடக்கை யென்ற வுடந்தைக்குக்
கன்று தலாகக் கூறச் சிறுதுதன் மகளைக் கூவி
உற்றா ன தியற்சை யூற்றி திரிவதோவெனவுடன்ருன்.

(சுஉ௮)

தாயுமவ்வாறு தன்பாற் சலித்தெதி ருரைக்கவேணு
பாயி யென்றனக்கு வாய்த்த பதியிறந்ததனை லன்றோ
மீயுயர் கதியை வேண்டி. விமலசற்குருவைப் போற்ற
லாயின னிதனாலே துபதியுள் தாகாதென்றான்.

(சஉக)

தந்தையார் மகள் சொல்வார்த்தை தனக்கிசை யாதுசால
நிந்தையா முன்னு லெங்கட் கெனமகணி ராகரித்தென்
சிந்தையில் விளங்கும் ராமனேதந்தை சீதையே தாய்
முந்தையே யெனவுட் கொண்டேனு மக்கென்னை மொழிவ தென்றான்.

(சஉஉ)

அன்னது கேட்டதாயு மப்பனுமி வளிப்போதியாம்
சொன்னதற் கிசைவுறு தாற்றுணிந்து கொல்வது நன்றென்று
தன்னு தற்கரிய நஞ்சுண்டெய்திற் கொடுத்தாருண்டு
நன்னுதன் மயங்கித் தேர்ந்து நயந்து சற்குருவை யெண்ணி

(சஉக)

இப்பொழுது தெனக்கபாய மியைந்ததா லெதிர்த்து நீரோ
தப்பறக் காக்கவேண்டு மெனமனந் தளர்ந் திறந்தான்
அப்பழு தறிந்து தாசராங்குவந் தருளினோக்க
வெப்பகன்று யிருண்டாகி விழித்தெதிர் குருவைப் பார்த்தான்.

(சஉஉ)

உடனெழுந்தவர் தம்பாத முவந்து சேவித்துச்சாமி
வீடதுங்கி யிறக்கச் செய்ததாய் தந்தை வேண்டா ரன்றோ
மடனென்று மவரை நங்கி துமக்கியான் வழிபாடாற்றல்
கடனென்று தொடர்ந்து சாம்பன் காட்டெனு நகரஞ் சார்ந்தான்.

(சஉக)

வசதி யற்றிருந்த ராமதாசர் பால்மருவுஞ் சீடர்
முசளருத்திர ராமாஜிமுது நலத்தேவதாச
ஐசுவந்ததி வாகரப் பானுஜி யெனத்தரு கோசாமி
இசைவுறும் பெயரினோ ராதியர் சிலர்க்கினிமை கூறி

(சஉச)

தந்த மூரணுகச் செய்து தாமள காவகிக்கு
வந்தனர் நீங்குற மன் மருவுறுஞ் சீடரோடும்
இந்திராயணி நீராடி யேத்தரு ஞான தேவர்
சந்தர சமாதிக்கெய்தித் தொழுதவர் தமைப்பூ சித்து

(சஉரு)

மூன்றிராவ வணிற்றங்கி முயல்கிரீர்த்தனங்கள்
சான்றவர் வினவப்பாடிச் சார்ந்தனர் கங்காதீரத்
தான்றமை யேகநாத ரடிநிலை யமைத்து நாளும்
தோன் றரசெனும் விருக்கந் துன்னினர் தொழுது வாழ்த்தி

(சஉச)

அங்குமூன் றிரவிராம கதைகளை யருளிச் செய்யத்
தங்குமய் வேகநாதர் தாசர்முன் நெதிர்த்துதோன்றிப்
பொங்கு மானந்தத்தோடு புல்லினர் விடையுநல்க
எங்கு நீடவரங் காபாத்தெனு நகரத்தைச் சேர்ந்தார்.

(சஉ௪)

நண்ணலு மாங்கிராமி ராமதாசெனு நல்லோராம்
அண்ணலார் சீடரோடு மனுக்ககண்டவரைப் போற்றி
எண்ணரு மவ்வூர் நீங்கியேகும் போதினிற்செழுவாழ்
புண்ணியப் பதியுபாயி புனிதர் செய்கதையைக்கேட்டு.

(சஉஅ)

நெடிதுறு பாசமெல்லா நீங்கினன் விரக்திஞானம்
படிவுறலாகித் தாசர் பாதத்தைப்பணிந்து போற்றிக்
குடிவளர் தன்னூர் மேவக் கொடுசென்று வதியச்செய்து
முடிவுறு சோடசோப சாரமு முயன்றுசெய்து (௪௩௧)

எனக்குப் தேசநல்க வேண்டுமென் நிரந்து நிற்க
மனப்பரி சுத்தந்தேர்ந்து மகிழ்ந்துப் தேசநல்கி
இனத்துட னவடண்வீட்டி லொன்பது நாளிருந்து
கனத்தரி கதைகள்செய்து டாங்களி நகர்கலந்தார். (௪௪௦)

ஆயிடை யனுமார்கோயி லடைந்துபூ சித்துப்போற்றி
மேயபஞ்ச வடிக்கெய்தி மேவிராம குண்டந்தோய்ந்து
தாயன ராமமூர்த்தி தான்வளர் கோயில் சார்ந்து
தூயசோட சோபசார முஞ்செய்து தொழுதார் மனனே. (௪௪௧)

ஆங்கனே கஞ்சலோக மமைத்துக்கீர்த் தனங்கன்பாழிப்
பாங்குளோ ரொவருங்கேட்டுப் பரவசமாகச் சாமம் *
நாங்கினு முதயகால நண்ணுறு போதுசாமிக்
கோங்குமா ரதிசெய்தியார்க்கு முறுபிரசாதத் தந்தார். (௪௪௨)

இப்படிக் காகமூன்று நாவ்வரை யிருந்துசாமி
மெய்ப்படி தழவிப்போற்றி விடைபெற்றுத் தம்மைத் தேடும்
ஒப்பிலாச் சிவாஜிராஜ னுத்தியா னத்தைச்சேர்க்கார்
தப்பில்பல் வியங்களைங்க வனுமகே தனந் தழைக்க. (௪௪௩)

வேறு.

தனது தேசிகொய்து சேதிசிவாஜிதா னறிவுற்றுடன்
அனகர் பாலனிகங்கள் சூழ்வர வடிகளா னடையாகவே
வனநெருங் குழியனும் நன்கொடி வளர்தல் கண்டு வணங்கிவந்
துனலருந்தவ யோகர்தாளிடை யுற்று வந்து வணங்கினான். (௪௪௪)

பூசையாவு மியற்றி நீணிழல் பொருக ளிற்றணி யாதனத்
தாசைகூட விராமதாசனா யமர வைத்தழ காகவெ
ஓசை நீடிய பல்லியங் களொடு றுமமைச்சர்க ளெண்மரும்
தேசை மேவிய தானும் வெண்கவரிக் குலங்கை சிறக்கவே. (௪௪௫)

கொண்டு வீசி நகர்க்குள் வந்து குலாவு வீதியு லாவியந்
கண்டு தன்னரண் மனகொணர்ந் தொருகவின் மணிப்பொல னசனத்
தண்டறும் படிசெய்து சோட சுவகைகளா முபசாரமும்
மண்டு மாறு புரிந்து போன கவகையு முண்ண வறங்கினான். (௪௪௬)

தாசர்தம்மொடு கூடலாகிய சதுமறைக் குலர்தம்முடன்
நேசமோடினி துண்டிராவி னிகழ்த்தினு ராரிகேர்த்தனம்
தேசதா முதயத்தி லாரதி செய்து தீர்த்தனை வாழ்த்தியுல்
லாசமாக வெவர்க்கு நன்பிரசாத நல்கின ரமையவே. (௪௪௭)

உடனெழுந்துறு சீடோடு வனத்துறைந்து சினுள் கழீஇத்
தடனெருங்கிய சாம்புள் கோனொனு மூர்புகுந்து தழைக்கநீள்
அடண்மிகுந் துளராம மூர்த்தியை யங்கமைக்க நினைத்துடன்
றிடனிறைந் னளவாயு மைந்தனா யெண்ணி னாரருள் செய்யவே. (௪௪௮)

எண்ணுந் திறல்வாயு மைந்தொதிர்ந்து நின்றவ னேழுநீகோ
சண்ணுந் தரம் விராவு மூரில் மர்ந்த ராமநன் மூர்த்தியை
நண்ணி நீ கொடுவந்து தாபியென நவின்னு மறைந்தனர்
கண்ணு தாசரி ராவினிற்றனியே புகுந்தனர் கவரவே

(சுருதி)

சென்ற ஸ்ரீரென்ற கோயிலிற் குளமர்ந்த சீதையி ராமனோ
டொன்றி லக்ருவ னனும னென்பவரைக்கொ டெய்தின ருறைவிடத்
தன்று வைகறை கோயிலிற் குளிலாமை தேறிய ஸ்ரீருளோர்
துன்று விக்கிரகங்களைக் கொடுத்தன்னினு றொவொன்னவே-

(சுருதி)

தேடிவந்தொரு ராமதாச ரிருப்பிடத்தவை சேர்தல்கண்
டிட நீருல காளு மன்னவனுக்கு மெய்க்குரு வாயுளிர்
நடி வில்கள வைப்புநித் திடலே நுகுமோ பெருமைக்கென
நாடியொன்று நவின்னிலாந்தளி நண்ணினார் குருநாதனே.

(சுருதி)

வந்த யாவரும் வாய்நிறந்திலொன் கொலோ வெனமலை வுருர்
நந்தம் விக்கிரகங்களைக்கொடி நண்ணுவோமென வெண்ணியோ
தந்த மெய்த்திறல் கொண்டு பற்பலர் தாமெடுத்தனர் தாவிலா
அந்த விக்கிரகங்கள் சற்றுமனைசந்திலா துறலானவே

(சுருதி)

ஆதல் கண்டு சுவாமிகட் கிவணமரவேதிரு வுள்ளமென்
ரோதல் செய்து பயந்து தாசனா யுறமதித் துமையோர் கிலா
தேதமாக விசுந்தனைப் பொறுமென்று நின்றினி தேத்தியே
பாதநன்கு பணிந்துபோயினர் பின்புதாசர் பராவவே.

(சுருதி)

ஆலயஞ் செயவெண்ணி யூரின ராலமைத்துள கோயிலிற்
சாலமங்கல நாடெரிந்து தனித்தனிக் கிரமத்துடன்
ரூலவிக்கிரகங்களைப் பிரதிட்டை செய்து முனோர்கள் செய்
கோலம் யாவு மியற்றி வேதியர்குழு மிசைந்திடவுஞ் செய்தார்.

(சுருதி)

கோயின்மேவிய ராமனைக் களிசொண்டதம் விழிகுளிரநன்
காயிருந்தது கண்டுதோத்திர மன்பினைத்தின ராயுறத்
தாயிலன்பு கொடங்கு நின்றதனித் செழுந்து தழீஇ யினன்
வேயின் மன்னிய தோள்விதேக மடந்தையோடு விளங்குவான்.

(சுருதி)

அன்று ராத்திரி மண்டபத்தில மர்ந்து தாளமும் வீணையும்
துன்று மத்தளமூந் தொனிக்க வியம்புதோ மறுகீர்த்தனம்
நின்றுபாடினர் கேட்டியாவரு நிமலராமனை நினைவுகொண்
டொன்றினர் பரவச மிராமுடிவாக நேருத யத்திலே.

(சுருதி)

மங்களா ரதிசெய்து சாமியை வாழ்த்தி வண்பிரசாதமும்
பொங்க வாவினா யாவரும் பெறநல்கி யிவ்வகை புரையிலார்
அங்களாவினர் நாலு நாளள வாகவுற்சவ மானபின்
தங்கலாகிய லூர்வலஞ் செய்து கண்ணமா நதிசார்ந்தனர்.

(சுருதி)

வேறு.

நதிக்கரை சார்வனத் தமர்த்த நாளினிடைட் டாங்களியின யந்துமுன்னே
பதித்தவனு மாராயன்றிப் பதினொரிடத் தனுமாராப் பதிக்கவேண்டி.
மதிப்பினுயர் சாம்பள காட்டொடு சிங்கனா புரஞ்சீர்த் குர்சூறாபூர்
துதிக்கு முமரடி சாதாரபத்தி சுசிராளே ஜராலா டேமபி.

(சுருதி)

உவகா வெற்பூர்ண பாகுவில் விளங்கத் தங்கையான யந்திருத்தி உவமையில் வேதோத்தமாய்ச் சோடசோபசா ரங்களு ஞற்றிபோற்றித் சுவலறு மிப்பதி னெரிடத்தே தேனுமோரிடத்தைச் சார்ந்த மர்ந்த பவனகு மாரணப் பதினறு தினம்பூசித்தவர் தம்பத்திக் கேற்க (சுருக)

மனோரத மேதது சித்திபாகு மிதற்கைய மில்லையென்று வாழ்த்திப் பன்னுமிடை விடாதுதினம் பூசிக்கத்தம் பாங்கர் பயிலுஞ் சீடர் இஹரி னுரிவ் பூரிவருக்கவென நியமிச்சவ் விடத்தை நீங்கிக் கனுவிலுஞ் சீரரிநாமங் கருதார் வாழார் கலந்து கருதலாக. (சுரு௯)

அங்கங்குங் கீர்த்தனை செய்தரி பங்கி மிகுவித்தா ராகிப் பின்பு பொங்குந் தன் சீடரொடு சாம்பன காட்டென்னு மூர்போந்தங்கேழுந் தவக நிறுவிய சகாயிற் சார்ந்துருகு குலதிலகன்றனைக் கண்டேத்தி மங்களஞ்சேர் ஸ்ரீராம நவமியுற்சவஞ் சமீ பித்துவாய்க்க. (சுரு௧)

தேரிந்தடைவே நடத்தவெண்ணித் தொடங்குங்காற்றிவாழியங்குத் தேடிவந்து பரிந்துதன தாரியனாத் தரிசித்துப் பூசித்துப்பணிந்து போற்றி விரிந்தசிறப் புளதாக நவமி விழாவிண்ணேறும் விரும்பிக்காணப் புரிந்தொன் பானுளும்பத்தா நாளிலே லவிதம் பொருந்தச்செய்து (சுரு௨)

வேகியர் போஜன முதலாகிப வெல்லாஞ் செய்துவிடை வேந்தற்கீந்து த்திஸ்ச் சீடருட னிருக்குங்காலனு மந்தஜயந்திசேர கோதியலா தந்தவற்சவம் புரியத் திருவுள்ளங் கொண்டுதம்மால் ஸூகியிலே பிரதிஷ்டை யாக்குபதி னோளுரு மமைவதாக்கி. (சுரு௩)

பதினொரு ராமதாசராய் நாளு நாளுந்சவமும் பயின்றங்கங்கே முகிரரிச்சீர்த்தனஞ்செய்து ராமநாமப் பெருமை மொழிந்து பல்லா றேதிரிவிருந்த நாமத்தை யாரெந்தத் தொழிலியற்றி யியம்பினலும் கதிசுருஞ்சீர்ச்சமாரி நிஷ்டை கலந்தவனு முண்கின்ற கவளந்தோறும். (சுரு௪)

ராமநாமம்புகல் வானெனிலவனே நித்யவபவாசி நாளும் தோமற நன்குடை விடாதுயம்புவனேலவன் முழும்குசொல்லு கின்ற நாமம் லபிக்கிறதற்கும் ராமனருள் பெறுதற்கு நயந்து வங்குழ் மாமகற்கு முதலிலடியானாகியவர் தமருள் வாய்த்தல் வேண்டும். (சுரு௫)

மருத்து மகனருள்பெறா விடி.லெந்தக்காரியமும் வாய்ப்புறதென் றருத்தியுறு சகல சுரோதாக்களையும் பார்த்துபதேசஞ் செய்தென்றும் திருத்தமுற நிலைப்பித்துச் சாமிக்காரதி செய்து திகழ்பரசாதம் பெருத்தவடி யார்க்கெல்லா முதலிப்பின்பெயர்ந்து கோலாபூர் வந்தார். (சுரு௬)

அங்குமரிசுதை செய்து சந்திரகிரியடைந் தந்தமலையிலேறித் தங்குதலாயினர் மூன்று மாதவரைதினமு மரிகதைகள் சாற்றிப் பொங்கு தடலனை செய்த நளகபிதானுறை விடமும் பொருந்தக்கண்டு மங்குறக் கோலஸ்ரீராமனை வதைத்தமலர் மகடனையும் வந்தித்தேத்தி. (சுரு௭)

சவிராது பகுளமெனுந் தேவாலயந்தனையுந் தரிசித்தேத்திப் புலிபோற்றும் ரங்காளம் பத்மாள மெனுஞ்சரோ வரம்புகுந்து செவிதாக நீராடியங்க கன்றுத்தரணினையிற் சென்று ஸீர்சான் றவீர் நீடுபஞ்ச கல்லையுங் புடிந்து மார்க்கண்ட மக்கலாதி. (சுரு௮)

இமாசலம் ரத்தினகிரி மென்றிசைக் கத்தென்றிசையிலுள்ள தலங்களெல்லாம்
நமாவெனக்கண்டு சீடர் பலருடனு மரணியத்தினண்ணி யோர்சார்
தமாதரங் கொண்டெற்பாத சேவை செய்தக்காபாயிதங்கச் சீடர்
அமாணெவு சமைத்திருக்கும் போதின் மாவலி நகரிலமர்ந்த சீடர். (சுருக)

ஆனவுத்தவ கோசாமி வீணை மிருதங்கந்தாளங்க ளார்ப்பக்
கானமுடன் கீர்த்தனை செய்காலத்திலெனரங் காபாத்தைக் காக்கும்
கோனனிக மவ்வுரிற் சிலபயிலக் கூடவுறை யனிகக்கோனும்
ஊனமிலாக்கை கேட்டங்குறுவோரோடிருந்து கேட்டுற்றபோது. (சுரு)

உத்தவ கோசாமி யெல்லாருங்கேட்க ஸ்ரீ ராமமூர்த்தியேதான்
மெய்த்த பரத்துவ மாதிகர்த்தாவென்றுறுதி பெற விளம்பக்கேட்டுப்
பைத்தவணிகத்தலைவன் பொருளுகிப் படாணிகனைப் பார்த்துநீவிர்
இத்தகுதிபுகல்வோனைப் பிணித்துக்கொண்டெய்து மின்களென்றுபோனான். ( )

தலைவனே வலும் வீரந்தா மூத்தவ கோசாமி தமைப்பிணித்தங்
குலைவுறக்கொண்டென் போந்து தம்மனி கத்தலைவன் முன்னே யுய்த்துநிற்கத்
தொலைவிலனிகத் தலைவன் காத்தியைக் கூய்ச்சன்னத்து செபுமா சொன்னான்
கலையு மனத்தினராகி யுத்தவ கோசாமி யவன் கருத்தை யோர்ந்து. (சுரு)

இவனில்வாறி யற்றுவுனே நமது குலாசார நலமிழிவாமே யென்
றவண்ணைந்தார் சச்சுருவாகிய ராமதாசனா யிவ்வாபத்தைப் போக்
குவுதமக்குக் கடனென்று பலபடி தோத்திரஞ் செய்ய வுளத் துணர்ந்தார்
பவர்பொழிவி லுறைதாசருட னெழுந்தார் தெரிந்தக் காபாயி கூறும். (சுரு)

தேவரீ ரிவ்விலாவு கொடுபோவ தென்கென்னத் தெரிந்த தாசர்
மாவலிய துலுக்கர் கணமுத்தவ கோசாமி தலைவருத்துகின்றார்
ஆவையின் மற்றத்தாகப் போகவேண்டிய தென்றற்கவன் கண்ணுக்குத்
தாவருந்தம் முருத்தோன்றா தெய்தினர் மாருதி ருபத்தினக் கொண்டாங்கே. ( )

மேவியுலகெலாந் நடுங்குவார்த்துச் சேனாபதியை வெருண்டோர் கையால்
ஆவிபோகா தறையவ வனயர்ந்து கீழ்வீழ்ந்தங் கறிவு தோன்றிப்
பாவிசெய்த பிழை பொறுக் கென்றிரு கரத்திற் சலாஞ் செய்யப் பரிந்து தாசர்
திவினையோன் முன்பறியத்தேசி கோத்தம வடிவாய்த் திகழ்ந்து நின்றார். (சுரு)

கண்டவனீர் கடவுள் வடிவென்றுணரோ நெனப்பலவுங் கழறிப்போற்றித்
தொண்ட நெனப் பாதத்திற் றொழுது நிற்கத் தாசரு டோன்ற நோக்கி
மண்டலத் திலரி நாமகீர்த்தனஞ் செய்வோர்தமை யுமறை வல்லோரோ
டண்டிய கோக்கையு மினி நீவருத்தேல் கோயில் களமுழிவு செய்யேல். (சுரு)

என்றவனுக் கினிதாக மதிசூறி யுத்தவ கோசாமி யென்போர்
ஒன்றவுடன் கொண்டன்னார் கீர்த்தனை செய்வயின் மேவியொரு நாளங்கே
நன்றமர்ந்து சரம்பன கோனொழி மூரி னண்ணியங் கிராம மூர்த்தி
மன்றன் மலர்ப்பதம் பணிந்தங் குறைசீடர் தமைநோக்கி மகிழ்ச் சொன்னார். ( )

நீவருல கெலாஞ் சென்றங்கங்கே நன்கரி குணங்கனி ரம்பப் பாடித்
சாவிலது ஐடமுடர்நா முய்யச்செய்மி நெனத் சுவறி னன்னார்
மேவின ரவிடங்க டொழும் பலருக்கு முபதேசம் விரும்பச் செய்தும்
லூலில் பலமடங்களை யுரியமித்துத் தாசர் ஸ்ரீபக்தப் புரிந்தார். (சுரு)

வேறு.

அக்காலமகிற் சீர்திகழ் பாகா நகரத்தில்
தக்கா றொனவுள ரானவர் சாந்தம் பெறுசிலர்
மிக்கார் வயிராகத் திடையிரு ஞானமொ டன்பும்
தொக்காரவர் பெயர் கேசவ சாமியெனச் சொல்வோ.

(ச.எசு)

அன்ன ரினதாசர்க் குளவாரும் பெருமைகளைப்
பன்னாறும் வினாவிப் பயபக்தித் திறமேவி
என்ன லவரைப் போய்த்தரி சிக்கப் பலவீனம்
தன்னுலமை யாதே யெனத்தளர்ந்தா றொருதாமே.

(ச.அ.உ)

உலகந்தனை யுய்யச் செய்வொளிர் சற்குரு சேவைக்
கிலகுந் தவமில் னாகிய யான்செய்வதெ னென்னப்
பலவுங் கருதின ராகியொர் சீடன்றனைப் பார்த்து
நலசாம்பள கோர்வாழ்வுறு நயசற்குரு பானீ

(ச.அ.ச)

சென்றிந் திதைவரு வாயெனத் தேரத்து விதமதாய்
ஒன்றும்படி. விண்ணப்பம் வரைந்தொன்றுட னுதவித்
துன்றும் வழிச்செலவுக் கரைப்படி. தண்டெலந்துன்ன
அன்றங் கவனுக்கீந்தனுப் பப்போந்தனைன்னான்.

(ச.அ.உ)

தம்மாற்புரி சாஷ்டாங்க வந்தனஞ்சொல் கெனச்சாற்றிற்
கம்மா நகர் உருநாள் பதினெந்துந் தருமரிசிக்
கெம்மாறு மில்லாமற் பெறலெய்தித்தடை யிலனாய்
இம்மா நகர் வந்தாரியிருக்கும்பதி சேர்ந்தான்.

(ச.அ.ரு)

நீராடி. நனியமங்களு நிறை வேறினராசிச்
சீராமன துயர் கோயிலிலுறு போதவன் சேர்ந்து
பாரார்வுற வட்டாங்கழு மிகுமன்பொடு பணிந்தான்
நேராயுத வியபத்திரமுனம் வைத்தெதிர் நின்றான்.

(ச.அ.ச)

நின்றான் முகநோக்கிப்புகு நீராருதவியதார்
என்றரெதிர் நின்றானலனேய் கேசவசாமி
தன்றசனடைந்தேனவர் தருபத்திர மிதானம்
பொன்றாடி. கருக்கன்பொடு புகன்றார் பணிவென்றான்.

(ச.அ.ரு)

ராமன்பத நேயத்தினர் நனி நன்றென வதனிற்
ருமன்புறவரை வுற்றிடு தகவின்புற வோர்ந்து
தூமன்பதியிடை முத்தின மவன் வைகுறச்சொல்லிப்
பூமன்னவனுகிப்பணி புரிவோற்குறப்பு கன்று.

(ச.அ.சு)

வருவேதியன் மகிழ்ப்பல வஸ்திராபரணங்கள்
தருமாபுரிந்தே பத்திரந்தாமொன்றெதி ரெழுதி
ஒருகேசவசாமிக்கினி தெதிர்வந்தன முரைத்தின்
அருளாலொரு வேளைக்குணுமது தந்தனுப்பினரே.

(ச.அ.எ)

விடைபெற்றறு மவ்வேதியன் மினிர் கேசவசாமி
புடையுற்றிவர்புரி வுற்றன யாவந்தனி புகலா
இடையற்றில் தொரு வேளையினுண வீந்தது மென்றான்
அடைவுற்றனர் மிகுமாமகிழ்க் கேசவசாமி.

(ச.அ.சு)

வேறு

தாசரான் பெற்றறிவு தங்குகிர்ஷ்ணுதி
நேசொனு நாவிதர் நெடும்பக லுமையம்
கூசயில் தேற்றினிதி னுண்முகுறி கொண்டு
மாசகல வன்பர்கள் வழத்திவரு போதம்.

(சு.அ.க)

ஆகிய கிரந்தமதை யத்தியப னஞ்செய்
யோகியவர் சம்பெருமை யோர்ந்தவொரு பார்ப்பான்
நாகில்ஜய ராமனெனு நாமனவைய யாவும்
போகியுயர் பண்டித னடுத்திது புகன்றான்.

(சு.அ.க)

உம்மிலுயர் ஞானிய ரிலாமையுண் டுற்றும்
தம்மிலுறு வேனறிவு தங்கவுபதேசம்
செய்ம்மினென நாவிதரை வந்தனைசெய் ழுற்றான்
இம்மிகை தகாதென வினங்கில ரிடைப்பார்.

(சு.அ.க)

நானிழி குலத்திலுறு நாவித னெனைச்செம்
மானுகொ ணுரலணியு மார்பினர் குலத்தீர்
ஆனிர்பணியத் தருவதன் தறுவுமன்றி
யானுமுப தேசமரு ளத்தருவ தன்றால்

(சு.அ.க)

எனதுகுரு வாகியியல் கின்றவரிடத்திற்
மனதொருமை யாயடி வணங்கியுப தேசம்
கனமதுற நீர்பெறுத வென்றுகனி வாடப்
பனவனிடையோகினர் பலாநல னுரைப்பான்.

(சு.அ.க)

திரிகரண சுத்தியொடு தேசுகரின் மிக்க
பெரியர்ருமை மன்றியிலை யென்றமுட பேணிப்
பரிவதிலை யாகிய வெனன்புபிறர் பக்கம்
புரிவதுறு மோவெனலு நாவிதர் பொருந்தார்.

(சு.அ.க)

யாதினி யியற்றுவ தெனச்சிறிது னெண்ணி
வேதியனை ராமனடி யார்தமுழை மேவத்
திலை தழைத்தருகு சென்றுகுரு நாதர்
போதியினி தாகியவர் பொன்னடி வணங்கி.

(சு.அ.க)

பண்டிதன் மனத்திலுறு பாவமதை யோதக்
கண்டி.தென வேதியர் கணிப்பெருவ தன்றித்
தண்டலுப தேசமிகு தாழ்வின் னிடத்தோ
அண்டியுறல் வேதியர் குலத்தவத ரித்தோர்.

(சு.அ.க)

வெருஜன விஹாதமிது வென்றுகில நீதித்
தருதிமொழி கூறினர் தடுப்பதை வினாவான்
தொகுதரு நலன்பொடு திதுத்தடி பிடித்து
நெருகருணை யோடருள வீரருள கென்றான்.

(சு.அ.க)

அவனது மனத்திட மறிந்துகுரு நாதர்
உவமையறு நாவிதரை நெருக்கியுப தேசம்
இவனுற வளித்தியினி தென்றனரு டன்றார்
பவனமுற வேதியுன டேசுகர் பணிந்தே.

(சு.அ.க)

நண்ணிவிதி யாயினிதிராமனடி பூசை
பண்ணியுப தேசமறை யைப்பகர்தல் செய்தார்
எண்ணிமுதிர் பண்டிதனி ணங்குருநு சேவை
கண்ணிய னுள்பரக திக்கணவர் சென்றார்.

(சு.க.க)

நாவிதகொ சாமியுயர் நந்தகதியை நண்ணத்
தாவில்லைய ராமனவர் தாந்தகன மாகத்
தீவிதி முடித்துவிதி செய்கைக னுமுற்றி
மேவியவ ணிற்றுளவ நந்தனம்வி னைத்தார்.

(சு.க.)

அவர்விரவு பாதுகையை யவ்வயி னமைத்த;
தவர்திதியொ டாதிபல் சற்கிரியை முற்ற
எவர்வயினு மையம தெடுத்தெவையு மெய்த
இவர்வது புரிந்துகரு நாதரிடை யேகி

(சு.க.க)

வந்தனை புரிந்தெனது வன்குருவி னுக்கு
முத்துதிதி செய்யவருள் கென்றுமொழி யக்கேட்
டந்துமறு பேரறிஞர் நீயயர்தல் கண்டால்
நிந்தனைசெய் வார்பனவர் நேருணவு வேண்டார்.

(சு.க.உ)

ஆயினு மிராமனரு ளானிறைவ தாகும்
ஏயினநி னன்புகொடி யற்றலிக வாமல்
போயினி தியற்றுகென விண்ணருள் புரிந்தார்
மேயின னியற்றுமிடை வேதியர்வி ராவி.

(சு.க.க)

உண்டிதுகர் கிந்தவரு கென்னமறை யோரும்
மண்டிந ரிருப்புழி மடைச்செயன் முடித்துக்
கொண்டினிது தன்குரு குலாவறுச மாதிக்
கண்டிவிதி யோடுபுரி பூசைசெய லானார்.

(சு.க.ச)

ஆனது தெரிந்துமறை யந்தணரொலாரும்
ஞானகுரு லீவனெடு நண்ணிவிவன் யாவர்க்
கூனமறு நற்றிதி யுருற்றுதலெ னாவந்
கீனமில் தெண்ணுபொழு திற்சில ரிசைப்பார்.

(சு.க.க)

நாவித னிடத்திலுப தேசமீவ னண்ணி
ஆவியவன்விட் டதனி லன்னவனை யெண்ணித்
தாவிலது புனையதிதி தன்னையியல் கிந்த
மேவியது போலுமென மெய்யெனவெ லாரும்

(சு.க.க)

இந்தமறை யோன்மிகவி ழிந்தகுல வீனன்
நந்தமை யுணற்குவரு கென்றவிது நன்றே
வந்தது தகாதென வெழுந்துசெல மற்றவ்
வந்தண நினைந்துதன தாரியனை யெண்ண

(சு.க.உ)

அவ்வயி னறிந்துட னடைந்துகரு நாதர்
எவ்வமற நிற்கமறை யந்தண ரொலாரும்
இவ்வயினி வந்தண னியற்றுவது நன்றே
செவ்வயினி னொன்றுமுறை செப்பினர் சினந்தே

(சு.க.அ)

யாமிவ னகத்திலுண வெங்கள்விழி காணத்
தோமிலொரு மெய்ச்செயல் விளங்கிவது தொட்டு
நாமிசைவ மென்றனர் நயந்துகரு நாத
சாமியிரு மென்றக் குழைந்துஜய ராமன்.

(ருகூ)

தன்னொடு புறத்துவர லுந்தசர தன்சேய்
துன்னுஜய ராமனது தோளிரை துலங்க
மன்னுகரு தம்மிடையின் மாருதி விளங்க
நன்னர்விழி கண்டனர் நயந்தனர் வியந்தே

(ருகூ)

மாலையடன் மாருதியை வந்தனைசெய் துற்ற
மாலையொழி வித்துள மகிழ்ந்துதிதி தானும்
மாலையுற முற்றியபி னுண்மெகிழ் கந்தம்
மாலையடை தக்கிண வழுங்கமகிழ் வுற்றார்.

(ருகூ)

வேறு

பின்பிராம தாசர்சீடர் பெரிதுமேவ வொருவனத்
தின்பினொடு சென்றுநாளும் ராமநாம மிடைவிடார்
அன்புகொண்டு மேவுநாளின் மீளமாத மதனினேர்
முன்புவார மம்ரபக்க மொழிசுதூர்த்த சித்திதி

(ருகூ)

ஆவதாக வைகறைக்க னாடிநீ ரமர்ந்தபின்
மேவலான நீரிலாடி மேவல்கண்டு பாயியென்
றேவல்செய்யு நங்கைமீனாடி மேன்புனற்க னாடிநீர்
தேவரீ லொன்பணிந்து நிற்சுந்து செப்புவார்.

(ருகூ)

என்ன தண்ணிரின் நிராம நெழிலடிக்க கண்மேவினார்
அன்னதைக் குறித்துவேத மறையு நீதிவழுவுரு
துன்னி மீண்டுமாடி யைந்திரண்டு நாளுமுறைகுவேன்
மன்னு சூதகத்திலென்னும் வேலைமன்னன் வந்தனன்.

(ருகூ)

வந்திராமதாசர்சீடர் பணிந்துநிற்க மன்னவா
முந்தெண்ணர் பரமதான மோக்கமேவி னைதால்
ஐந்திரண்டு நாளதான சூதகம் மடுத்துளேன்
இந்தநீவி ரினிதுசென்று சாம்பன்கோடொ னகரிலே.

(ருகூ)

தயரதேய நவமியுற் சவஞ்செயச் சமைந்துநன்
கயர்திரிமுற் றுறுந்தினத்தி லடைவெனங்கி யானை
நயமதக விடைகொடுக்க நன்றுநன் நெனவினாந்
துயர்சூடாத்தி னடியோடு நிருபனாரு னுற்றனன்.

(ருகூ)

நன்னுமேவ லான்கூட நவமியுற்சவந்தனைப்
பன்னு நாடி னந்தினம் பராவுவேதியர்க்குண
உன்னுகின்ற வகிதுமற்றை யெதினுமொன்றும் வழுவுரு
தன்னு மாவி யற்றிமுற்ற மனவிண்மேவி னாரோ.

(ருகூ)

மேவிராம தாசர்கண்டு லலிதமா விழாவயர்ந்
தோவில் சற்சனர்க்கெலா முகந்துபோக விடைகொடுத்
தேவிமேவு வேந்தனுக்கும் விடைகொடுத் திருந்தனர்
தாவின்மன்ன னொன்றுகிந்தை தனிநினைந்து போயினான்.

(ருகூ)

வேறு.

பரளிக டெனுமலை யதனிற் பண்புசால்
குரவருக் கொருமடங் குறித்துக் கட்டினான்
விரவினரிருக்க மற்றவரின் மேவினான்
வரவினி தழைத்தனன் ரூசர் மன்னவர்.

(ருஉக)

வனத்துறல் வேண்டிய வெண்ணை மாநகர்
தனிந்புரி மடத்துற வேண்டறக்கதோ
எனப்புரவலன் பணிந்தெனதுளத்தவா
வினத்தை யானடைய நீரியற்றல் வேண்டுகே.

(ருஉஉ)

என்றினி தேத்தின னிசைந்த தாசனா
நன்றவ னுறக்கொடு நண்ணிவெற்பிடை
ஒன்றநல் லரியினை யுயர்த்திப் பூசனை
மன்ற வெண்ணிரண்டுமே வகுத்துப் போற்றினான்.

(ருஉக)

இலக்கம் வேதியர்க் குணவினிதி னீர்திராக்
கலக்கமா தாசர்கால் பிறக்க கண்டியில்
விலக்கின ராசனை நோக்கி வேந்தநீ
தலத்துயர் தவகுணத் தடியர் தம்மொடும்.

(ருஉஉ)

தேகுவாழ் வுறந்துகா ராமர் சேர்வுற
வாகுடனழைக்கென மன்னன் முன்னமே
போகுறத் தூதனாப் போக்கினேனென
யோகுறு பெருந்தவ ருடனிருந்தனன்.

(ருஉக)

அருந்தவத்துறு துகாரா மவன்பரும்
பெருந்தவர் தமைக்கண்டு போற்றிப்பேணிநூர்
இருந்தபன் னால்வரோ டெழுந்து பின்னரும்
வருந்திருமாலடி யாரும்னனவே.

(ருஉச)

காவலன்றெறிந் தெதிர்கொண்டு கண்டவர்
யாவரும்வர வுபசரித் தின்பாகவே
மேவருந் தாசர்பா லைழத்து மேவலும்
தாவருந் தவத்துகா ராமர் சார்ந்தாரோ.

(ருஉரு)

ராமதாசனா யெதிர்நோக்கி நன்கவர்
தாமகிழ்வாகச் சாந்தாங்க வந்தனம்
காமரு தாள்களிற் புரியக் கண்டென்
மாமரு மார்புற மகிழ்ந் திணைத்தனர்.

(ருஉசு)

இவ்வகை வந்தசா துக்களுக்கெலாம்
மெய்வகையுறத் தழீஇ வியந்திருந்துழிச்
செய்வகை இருந்து மண்டபத்துச் சேர்ந்துள
பொய்வகை தவீர் மறைய வர்க்குப் போஜனம்.

(ருஉஎ)

தந்த பின் கங்குல்வாய் தவறில் வேந்தனை
அந்த மிலருந்த வத்தறிநூர் நோக்கி நீ
முந்தரி கீர்த்தன மொழி கென் னோதினார்
வந்தது நினைத்த சென்று வந்து மன்னவன்.

(ருஉசு)

நெடும் பகனினைந்தது நிறைய நேமகத்
நிபிங்குரு நாநரை யெதிர் சத்துக்களை
ஒங்கிலி லன்பொடு பணிந்து கந்தெழீஇ
நயிம்படி சதங்கைகள் காலினண்ணவே.

(௨௨௭)

வனைந்தனன் மிருதங்கந்தானம் வாய்ந்த யாழ்
புனைந்தெதிர் நின்றுரி புகழ் விரித்தனன்
நனைந்தது வினவினயவச நேர்ந்தனர்
கனைந்துறப் பாடலைக்கண்டு தேசிகர்.

(௨௨௮)

வேந்தனை யோரிடத்திருக்க நல்லிலை
சந்தனர் வேணுபாயியை யழைத்தவன்
வாய்ந்தரி கதை செய வகுக்க மற்றவர்
ஆய்ந்தரி கீர்த்தனத்தவச மாக்கினார்.

(௨௨௯)

புலரியிலாரதி புரிந்தேலோருக்கும்
நலனுற நற்பிரசாத நல்கினார்
மலர் மறுதினத்திராமருவு மண்டபம்
குலவக்காபாயியைப் பாடக் கூறினார்.

(௨௩௦)

அந்தமாபாயி கீர்த்தனஞ் செய்தானந்த
பந்த மூழ்குறச் செயப்பகிண பாயியை
முந்து கீர்த்தனஞ்செய மொழிந்துவாமன
மைந்து கோசாமியை வகுக்கச் செய்தனர்.

(௨௩௧)

வைகறையாரதி நிரப்பி மற்றைநாள்
எய்துறு நிம்பராஜரை யிசைத்தனர்
ஐதரி கீர்த்தன மயரச்செய்து பின்
மெய்தரு ரங்கசாமி கோசாமியையே.

(௨௩௨)

திருமகள் கேள்வனைப் புகழ்ச்செய்து பின்
வரு ஜயராம கோசாமி வாழ்த்தலாய்
அருள் கலியாண கோசாமி யன்புடன்
பெருகுறக் கீர்த்தனம் புரியப்பேசியே.

(௨௩௩)

மேமநாபா கொசாமி சொலவுஞ்சிவ
ராமகோசாமியு நவிலச்செய்து பின்
பாமடிய வரெலாம் பாடச்செய்து பின்
நாமராகிய துகாராமசாமியை.

(௨௩௪)

ஓறிகதை புரிகென வருளவன் பினிற்
பெரியவர் சமர்த்தரைப் பணிந்து பேசினார்
தெரியரி கீர்த்தன மவசஞ் சேரவே
விரிபுகழ்த் தாசரோ யாதிமேவினோர்.

(௨௩௫)

தாமுமப்ப ரவசந்தனிற்புகுந் தொளி
மாமுத லெழுந்தது மறந்து கீர்த்தனம்
நாமுத லுறகனி நவின்று நின்றனர்
அமுதந் காண நங்குத் தோன்றினான்.

(௨௩௬)

சகுண ரூபத்தொடு சார்ந்த ராமனும்
சகு குணத்துயர் நுகாரா மனாத் தழீஇ
மிகுநலத் துணது கீர்த்தனம் வினாவிநேர்
புகுபொழு துணர்ந்தில னானும் போந்தேன.

(ரு௩௯)

வினாவினி லாரதி புரிய மெய்தழீஇ
உடாசெய்து மறைந்தன னுணர்த்தி யாவரும்
கரை செயற் கருமகிழ்க் கடலின் மூழ்கினர்
புனாதெறு புகழ்த்து காராமர் போற்றினர்.

(ரு௪௦)

மங்கலா ரதிகூன வகுத்துத் தாசரை
நன்கடி. பனிதலுந் தழுவி ராமதாஸ்
அங்கவரிடைப் பெரிதன்பு சான்றனர்
தங்கெவர்க்கும் பிரசாத நல்கினர்.

(ரு௪௧)

நண்ணிய மறுநினம் ராமதாசரே
புண்ணிய ஹரிகதை புகன்று ரின்றனர்
தண்ணிய மலரயனாதி தாவிலா
விண்ணினர் பரவசந் தாமு மேவவே.

(ரு௪௨)

நண்ணிய வுதயத்தி னாதற் காரதி
பண்ணினராய்ப் பிரசாதம் பாத்தனர்
எண்ணினர் தினந்து காராமரின் புறப்
புண்ணிய கீர்த்தனம் புகலச் சொல்லினர்.

(ரு௪௩)

மதிவரை துதிது காராமர் மாண்புடன்
துதி ஹரிகீர்த்தனஞ் சொல்லி வாழ்ந்தனர்
பதியெதிர் சாதுக்கன் பாதுபுசெய்
ததிமகிழ் வுறவணி யாடை நல்கினான்.

(ரு௪௪)

சாது சற்சன றொலந் தழுவலாகிய
ஈதுசற்சனக டென்றெய்தும் பேர்வைத்தார்
போதுவோர் தெரிவுறப் புகன்ற தாசர்பால்
கோதுறச் சாதுக்கன் விடைகொண் டேகினர்.

(ரு௪௫)

சகலரும் புகழ்த்து காராம சாமிதாம்
மகிபதி தருத குவாரிசை தேர்ந்தனர்
மிகுபொருணம் வயின் விரும்பி நல்குவான்
தகுவதன்றெனச் சொலார் தேவுசார்ந்தனர்.

(ரு௪௬)

தராபதி வருது காராம சாமியை
விராவிடை நாடினன் விழியிற் கண்டிலன்
பராவுறு சற்குரு பதங்களைப் பணிந்
திராது போயினர் செயலியம்பு கின்றனன்.

(ரு௪௭)

பற்பல வஸ்திரம் பணிபொன்னுதியா
நற்பயன்றரு நிலநல்க வேண்டினேன்
பொற்ப வெண்ணிடத் தவர்புகல் கிலாது போய்ச்
சிற்பர னுறைநிருத் தேவு நண்ணினார்.

(ரு௪௮)

என்றனன் வினவிய விராம தாசரும்
நன்றவர் கருத்தென நனியந்துவேந்
தன்றினை நோக்கினர் சகலசித்தியும்
ஒன்றரு முத்தியு முவப் புறமுலே.

(௫௪௬)

பாண்டு ரங்கன் புகழ்ப்பன்ன வேண்டுவோர்
நண்டு நீதருவதை யேற்போ கொலோ
வேண்டொரு தேகினொன்று வேந்தநீ
மூண்டொள நிலைவொழி கெனமொழிந் தனர்.

(௫௫௦)

தரணி காவல னவர்தகவை யெண்ணினான்
சரணிடைப் பணிந்து தன்பதிக்குச் சார்ந்தனன்
அரணியத் தடைந்தனர் தாசராதரித்
திரணிய சற்சனவி ரவிக் செய்துவார்.

(௫௫௧)

வேறு.

வனத்திற் செல்லுதன் மீண்டு சற்சன கடுவருதல்
மனத்துக் கொத்தன படியவர் வருமொரு நாளில்
கனத்த சற்சன கழன் முகட்டுறையுமோர் காளி
உனத்தகும் பெருந் தவரிடை நடு ரிசியுற்று.

(௫௫௨)

எதிநி னின்றன டாசர் கண்டன்னை ந்யாரோ
வதிவதெவ்விடத் தெனவ ளாதிமா மாயை
அதிநலத் தினிம்மலையில் யானிருப்ப திங்கைய
மதிநலத்தினி ஞாத்தனை தரமிவண் வந்தும்.

(௫௫௩)

திரும்பி யென்முகங் கண்டிலிற் கொயிலிற் சேர்ந்து
விரும்பி யென்மிசை நீர்சொலுங் கவிவின வுதில்
அரும்பு கின்றுத காதலென்றனக் கறைகென்னக்
கரும்பு நேர்கவி நாவலர் கட்டுனாக் கின்றார்.

(௫௫௪)

அம்மை நின்கழுத் தணிமணி மாலையி னான்கு
வெம்மையின் மணிகொண்டெனக்குச் செவிமேவ
செம்மை சேர்கடுக்கன் செய்திட்டனை யெனிற் செவ்வே
இம்மை யேகவி செப்புவ னின்மிசை யென்ன.

(௫௫௫)

மாயை நாளையான் புரிவனென்றுனாத் தனன் மறைந்தான்
ஆய நாவலர் மறுகினத் தல்லிலம் மாயை
கோயின் மேயினர் கும்பிட்டி நின்றலுங் குறையா
நேயமோடினி திட்டனன் காதுகணி ரம்ப.

(௫௫௬)

விளங்கக் காதுணி கொண்டெதிர் நின்றந்த விமலை
உளங் களிக்க நன்கவி சொலிவிடை பெற்றோ ருரவோர்
களங்க மற்றதம் மட்டத்துறக் காலையர்ச் சகர்கள்
வளங் கதித்த வச்சத்தி கோயி லினகம் வந்து.

(௫௫௭)

திறந்து பொற்கத வினையக நோக்கினர் செவ்வே
நிறந் தயங்கிய மாலையினித்தில நான்கு
குறைந் திருந்தன பயந்துபோய்க் கோன்வயிற் கூற
அறந் திருங்கிய வாசன் மற்றவ ரிலையுற்றான்.

(௫௫௮)

காவல் வாய்ப்பு புகக்கடுகின னிருக்க வக்கங்குல்
மேவலா யரசன் கனாவினிற் கவி விரும்பும்
ஆவலாய்க் கழுத்தணி மணிமாலை யினுன்கு
தாவ லாமணி கொண்டு தாசர்க்குக் காத்தணி நான்.

(ருருக)

இட்டுக் கேட்டனன் கவியர்ச் சகரா மிகவிம்சை
தொட்டுச் செய்துடே லெனத்திரி ரூவிநேர் சொல்லி
விட்டுச் சென்றனன் விழித்துக்கோன் சற்றூன் வெற்பில்
நெட்டுக் கொண்டுறை நிமலர் பாலுடன் வந்து நேர்ந்து.

(ருருஉ)

கண்டு தாசர்தங் கடுக்கனைக் களியுளங் கலந்து
கொண்டு நின்றெதிர் வணங்கினன் கூறினன் கனவை
அண்டு சற்சனர் தமக்கெலாம் வியந்தன ராக
மண்டு மன்பொடு விடைபெற்று மாநகர் வந்தான்.

(ருருசு)

வேறு.

பின்பொரு வைகல் பெருந்தவ மெய்யர்ப்பிழைப் பெய்தா
அன்ப றொடண்ண லிருக்க விராமன தவதாரத்
தின்பரி சோதினர் வெற்பிலி ருப்புழி யிவர்தாசன்
பொன்பயில் வாணிகனொரு சவுதாகிரி பொருநீர்மேல்.

(ருருஉ)

கப்பலின் வர்த்தக முற்றநெடுந்திசை காறேகிச்
செப்பமுடன் செய்து மீள்வுறுபோது தெறுங்காலால்
அப்ப தனிநகல் மூழ்குதலாகிய தப்போதில்
ஏப்படி யென்று மயங்கி வருந்தி யினைத் தானாய்.

(ருருக)

தன்னி லியற்று முயற்சியினுவது தானின்றி
மன்னிய தாசரை வந்தனைசெய்து மனத்தெண்ணிப்
பொன்னிறை கப்பலமூந்தலி லாதுபுகக்கோடு
நன்ன ரளித்திடி னுன்கிலோர் பாகநல்குவெ னென்றான்
என்றவன் வேண்டலறிந்தனர் பேரருளேய் தாசர்
அன்றது போது கலத்துற லாயதை யாழாமல்
துன்றவருங் களாசெய்தனர் கோடுது னித்தாசர்
நின்றன ரீரநெடுந் துகிலோ டவனோர் கண்டான்.

(ருருசு)

(ருருரு)

களாயி லிழிந்தவர் கான்மிசை வீழ்ந்து களித்தாறாய்
வினாவினி னைந்துள வேளையெழுந் தெனையே காத்த
புளாயி னெடுங்குரு நாதவெண்ப் புகழ்போற் றற்றான்
உளாயின் மறைந்தன ரினிதுவியந்தன னுறுநவ்வான்.

(ருருசு)

வேறு.

ஒருகணத்திலே யுடைநனைத் தொழுகுந் ரோடு
பெருகுமன் பர்யாவரும் வியப்புறப் பிறங்கினராய்
மருவ நேர்கண்டு வாமனசாமி மாதவத்திற்
பொருவில் சாமி நுந்துகில் புரம்புனல் பொதிவ தெனே.

(ருருசு)

கணத்தின் முன்னிலை யிங்ஙன மெங்ஙனங் கலந்தீர்
உணர்த் துமின்னென வாணிகனொருவனன் சூயர்ந்த
குணத்தினோன் சவுதாகிரி கப்பல் மூழ்குறுகால்
புணர்த்து வேண்டினன் புணரியிற் போய்ப்புறங் காத்தேன்.

(ருருசு)

நரலை நீரிடை நனைநதன னுடலுடை நானென்
நிரலை பின்றொடர் கின்றவன் ருசரங்கி யம்ப
நிரலை நன்குள சாதுக்கணி மிடத்தி லிவர்போய்
வரலை யாரறிந்தே மெனவியந்தனர் மதித்தார்.

(௩௭௭)

மறுதினத்தந் தவர்த்தகன் வேண்டிய மாழை
தெறு புலத்தினர் பாற்கொடு வந்து சேவித்து
நறு நலத்துயர் சற்குருநாதரே நான்போற்
றுறுகலத்தினை நீர் புகாது ஞற்றினிருந்தீர்.

(௩௭௮)

கண்டுகான் மிசைப்பணிந்தெழீஇ நோக்கினேன் கானேன்
விண்டு மேவினீரும்க்கு நான் வேண்டு காணிக்கை
கொண்டு வந்தனன் கொண்மினென்றான் றலை குனிந்தான்
மண்டு மன்பர் கண்டிவர் மகிமைக் கொருவரம்போ.

(௩௭௯)

எனவியந்தன ரிருப்புழி ராமதாசெதிர்த
கனதனங்களை யுத்தம் பாத்திரங்களிலே
மனநிரம்புறச் செலவுசெய் தின்னும் வர்த்தகனே
தனநிரம்புறவ யெனவிடை தந்தனர் சார்ந்தான்.

(௩௮௦)

வேறு

பின்புசில நாட்கழிய வவரங்க பாக்ஷாவின் பெருகுஞ்சேனை
பொன்பிரமு நெடுமுகட்டுச் சல்லுனை கடைனு மலையைப் பொருந்தத் தம்பால்
வன்புகொடு கவாவெண்ணிப் பலவுபாயங்கள் செய்தும் வாய்ப்புறமல்
முன்புவிட விரிசுண்டு வாயிரும்பை யெதிர்மலையின்முகட்டி லேற்றி. (௩௮௧)

பலகோடியுருமினங்கள் பாய்ந்தவென வெறுகுண்டிப்படிலே தாழ்நி
அலர் பாணுவருபகையின் மறைய நெடு முழக்கங்க ளபரவத்தால்
நலனீடு மலையிடைப்பன் மனைகள் சிதைவுற்றனவந் நலிவெத்தாசர்
புலஹி மாருதியை நினைக்கவுடன் வானரங்கள் புகுந்து நேர்ந்த. (௩௮௨)

தசமுகன் போருறுகளை கடகர்த்த நெடுங்கரங்களிற் றுண்டு கமேந்தாக்கி
வசமிருந்து வருகுண்டு வாய்முழை யெல்லாந்தகர்த்த மாற்றித் தூற்றும்
விசைமிருந்த கன்மழையால் வீராணியுடை பட்டு வெருண்டு மாய்ந்த
தனைசிறை தீர்த்து விழுசேனைத்தலைவனது தனையுணர்ந்து தரிக்கலாற்றான். (௩௮௩)
சேசகங்களைரி கிரிக்குப் பிழைப்பரி தென்றுறத் தெரியக்கிளத்தலான
வாசகங்கள் வரைந்து தங்கள் மன்னவனுக்கனுப்பியினும் வலிமைதேற
மாசகங்கடொழு தேத்து மிந்துபரேம்மலையில் வளருஞ்சீரும்
மூசகங்கள் வழிவுறவாய் முகக்கு நெடுங்குரங்குகள் செய்முழங்குத் தேர்த்தான்.

தெரிந்து தெளிந்த வரங்க பாக்ஷாவச்செய்தி யெல்லாந்திருந்து சீர்த்தி
அருந்தவத்தினிந்துப கீர்த்தமை வணங்கித் திரும்புகென வறிக்கை செய்தான்
பொருந்திய சேனைத்தலைவன் ராமதாசடியில் வந்து புகழ்ந்து போற்றிப் [ஞன்
பெருந்தவத்திரைமப் புரக்கவேண்டு மென விடைபெற்றுர் பெயர்ந்து போ
இதுதெரிந்து சிவாஜியண்ணலின் பிணக்கோர்கரை காணதெழுந்து போந்து
மதுவிரிந்த துழாய் நெடுமாலடியரது மகிமைதனை வியந்து வாழ்த்திக்
கதுவினின்றான் பசும்வணங்கி ராமதாசவன் முகத்தைக் கவிரிந்து நோக்கிப்
பொதுவிகந்ததனி யிடத்திற் புகவழைத்துச்சொக பொந்து புகழுகின்றார். (௩௮௪)

சிவாஜி நீ ஸ்ரீ ராமன்சரணர விந்தத்தைச் சேர்வதாக
அவாவியகாலஞ்சுமீ பித்ததனில் விவகாரமனைத்து நீத்துத்
தவாது திடச்சித்தஞ் ராமரூபத்தனைத் தரித்து நெஞ்சில்
துவாதசத்தோடொன்று செறியகூரத்தைப் புகன்றிருத்தி யென்று சொன்னா.

பேசுமுனே பிரமானத்தங்கிளர்ந்து பெருகியண்ணல் பெரியோர் போற்றும்
தேசசெறி சர்க்குருவை வணங்கியுடல் பொருளாவி தெத்தஞ்செய்தேன்
வீசுமருள் பெறுமுன்னே துமதருளின்படி நடக்க மேவுகின்றேன்
மூசுபரதந்திரனாயெனப் பணிந்து விடைபெற்றார் முகிவந்து. (ருஅரு)

பலதான தருமங்கள் புரிந்து குருநாதனாற் பணித்த நாளில்
தலம் யாவஞ் சம்பாஜி யெனுந்தனை யன்றனக்குதவி முடியுஞ் சார்த்திப்
பொலன் மேவுமே கார்த்தத்தலத்திலொரு புடையிருந்து பொன்மணுளன்
நலனாருந்திருமேனி தனைநினைந்து ராமனடி நண்ணி வாழ்ந்தான். (ருஅரு)

வேறு

அண்ணலான சம்பாஜி தனத்தனாக்
கெண்ணலான வினைகளெல்லாஞ் செய்து
நண்ணலாயினன் சற்றரு நாநர்பால்
பண்ணலாயினன் பாதம் பணிதலை. (ருஅரு)

தந்தை தன்னை நினைத்துத் தளர்ந்தனன்
அந்தவேலை நல்லாரியர் மற்றவன்
சிந்தை தேறத்தெருட்டி யுலகியல்
விந்தை கூறி மெய்கூளுளன் விளம்பினார். (ருஅரு)

அருள் செறிந்த நல்லாரியராலுளம்
தெருள்வதான சம்பாஜி சிவாஜிபோல்
மருளொழிந்து தன்னூர் வயின் மன்னினான்
பொருளுணர்ந்துறை மாதவபுங்கவர். (ருஅரு)

தம்மை நேர்வுறு தாசவர்க்கங்களை
அம்மை மேவவழைத் தவர் தேர்வுறச்
செம்மையே யுடையெய்தனர் மாகமா
கொம்மை தேய்மகி கூடு நவமியில். (ருஅரு)

மத்தியானப் பகலில் வைகுந்தமாம்
முத்தியானுற் முந்திய தாதலால்
சித்தியான பின்ண்ணர் தஞ்சேயின் சேய்
பத்தியான கங்காதரப் பண்பனை. (ருஅரு)

கூவி யென்பத மேவக்குறித் கொளீஇத்
தாவிலாவ பிலேகந்தனைச் செய்தென்
வீவில் சாம்பிரதாயம் விளங்குற
நீவிர் செய்தொனா ரியமித்தனர். (ருஅரு)

அந்தவப் பொழுதே யடியா ரொலாம்
முத்தவங்கு முயன்றுத் தமையனார்
சொந்த நன்மனைக் கேவினர் தூதனா
இந்தவாய்மை யெலாரு மறிந்தோ. (ருஅரு)

கூடினாருடன் சற்றின கோருற
நாடினார் குருநாதனாக் கண்டுதான்
சூடினாரைவ துன்னுறத் தாசர்தாம்
நீடினார் முகநோக்கி நிகழ்த்துவார்.

(ருஅக)

ஹரிதன்னமம் விடா மலமைந்து நீர்
சொரிவ பிச்சை கொண்டுண்டு சுமந்து நீர்
சரிச முள்ளதனை யுஞ்ச குணமாம்
கரியகோல வருவைக்கரு துவீர்.

(ருகஉ)

பூசை நீதி யியற்றிப் புரிகுவீர்
ஆசையாக விராம நவமியும்
தேசை மேவனு மந்த ஜெயந்தியும்
ஏசை யோவிய தாசரிங் கெய்துறில்.

(ருகக)

அன்பி னாதரித்தா ருயிர் மாட்டருள்
இன்புசெய்து விராக மிசைந் திரும்
துன்பமாய பற்றற்றச் சுதன்புகழ்
என்பயாவர் சொன்னாலும் வினாவியே.

(ருகஉ)

நேசமேமிக நீருநிகழ்த்தியே
தாசபோத கிரந்தந்தனையுமே
மாசடா நியமத்தொடு வாசித்துத்
தேசதாகத் தினந்தினந் தேறுவீர்.

(ருஅக)

சாதிநீதி தவறுதலின்றியே
நீதிராம நன்னாம நிகழ்த்தநா
மேதினிக் கணிவ்வாறு விராவிலு
பாதினைந்தி ராமன்பதம் பற்றுவீர்.

(ருகக)

என்று கூறினர் யாவருங் கேட்டனர்
நன்று நன்மென நண்ணி வணங்கினர்
நின்றுநேர் பொழுதிற் கருளுடகம்
ஒன்று தேயத்திருந் தொருவுத்தமர்.

(ருகரு)

சேதராம னினையவன் வாதசேய்
ஆதலாகிய மூர்த்திகளைக் கொடு
போதலாயினர் கண்டு பொருந்தரும்
காதல் மேவினர் கட்டுரைக் கின்றனர்

(ருகசு)

இந்த மூர்த்திகளை யெழிற்பெட்டியில்
பந்தனஞ் செய்துவை மின்பயன் படும்
பிந்த வென்றுரை பேசினார் மாதவத்
தந்த நேர்கலியாண கோசாமிக்கே.

(ருகஎ)

நாமஞ்சோதி நலங்கிளரும் பரந்
தாமமேவிய பின்புச மாதசெய்
யாம லிவ்வுடலைத் தகனஞ் செய்து
வேமங்கே பொருகோயில் விளக்கியே

(ருகஅ)

நான்கு மூர்த்தியு நன்குநிலைப்புறத்
திங்குளுது செய்கென்றநுள் செய்தனர்
ஆங்கு நின்று வினவுமனை வரும்
பாங்கு மாகவ மரபக்கத்திலே.

(நுகக)

ஆதியாந் திதிதொட்டுறு மட்டயித்
திதிலாத் திதிகாறுஞ் சிறப்புற
லேயியர்க்குப் பகலின்மிதவையும்
சோகி ராவி லரிகதை சொல்லலும்.

(கா)

நேர வுற்சுவஞ் செய்து நிரப்பு நான்
சாரலான சம்பாஜியுந் தாழ்ந்துற
ஆரமேவுஞ் சகாப்த மொராயிரம்
சேரிரண்டு முந்நூறு செல்லாண்டிலே.

(காஅக)

வற்சுறந்துன் மதிமாக வத்தியத்
திற்சிறந்த நவமிதி தியிலே
சற்சனக் குருநாத சமர்த்தர் தாம்
வற்செறிந்து விடி பொழு தெய்தவே.

(காஅஉ)

நீரின்மூழ்கி நிகழ்பது மாசனம்
சார்வதாகித் தயரத ராகவன்
காரின்மேனி கருத்துறக்கண்டு கொண்
டார்வமேவி நடுப்பகலாகவே

(காஅங)

வீமனே மிதிலாபுரிக் கோன்மகள்
காமனேகருணநிதியேமுக.
சோமனே மிளிர் சோதித்திருவுரு
ராமனே யிங்கு நண்ணியென் கண்முனே.

(காஅஃ)

நின்று சேவை நிரப்பி நெடிது நீ
நன்று நின்னடி நண்ணப் புரிதியென்
றென்று போற்பல வோதினர் மெய்த்துதி
அன்று கண்முனடுத்தனன் ராமனே.

(காஅஇ)

கண்டிராமனைக் கண்களி கூர்ந்தனர்
தொண்டு நேர்குரு நாதசுவாமி தான்
அண்டு சீரடியாமலரைச்சிரம்
கொண்டு நேர்வடி வச்சுருணத்திலே.

(காஅஈ)

ஐயஜயரகு வீரசரணை
இயல்வதாயின ரெண்டிசைப் பாலரும்
மயலிலாத பல்வான வருந்துதி
முயல மேவுமுனிவரு முந்தினார்.

(காஅஐ)

மலரின் மாமழை பெய்தனர் வாழ்த்தினார்
அலறவாத்தியம் யாவு மற்றவயின்
நிலவநின்ற நன்னேயருடலினைப்
பலருந்தாங்கியெயர் பாங்கு வைத்தாரமோ.

(காஅஐ)

வேறு

அங்குள்ள தாசர் பலருங்குலாவிய ரிதாசராணவிவரை
நங்கண் கண்கண்டு மகிழ்கூர்வதென்று நணுகுஞ்சிவாஜி யாசன்
பொங்கும் புகழ்க்கொள்குரு முன்பு வீடு புகலாயினுனிவிடரில்
தங்கும் படிக்கு நமைநேர் வதாயதிது வோசலிக்கும் விதியே.

(சுராட்சு)

நாமுள்ள காலமளவும் பொறுக்க நணுகிற்று மிக்கநலிவேன்
நேமன்னுவாய் கொடினை விற்புலம்பி யிருகண்கணீர் பெருநினூர்
மாமல் குதேச குருநாதசாமி மகிமைக் குணங்களுளவெல்
லாமன்னி யோதியுறு வார்களாகி யளவற்றடைந்த வரெலாம்.

(சுராய)

வாசஞ்செய் சந்த மகிலிந்தனங்கள் வகையேபரப் பியதன்மேல்
நேசஞ் செறிந்த குருசாமியாக நிலவக்கிடத்தி முறையே
தேசங்கி மேவவியல் வித்தபின்பு தின மூன்றதாகவுதயத்
தாசங்கை யின்றி யருண்மேவு தாசரங்கத்தை நன்குசெயவே.

(சுராட்சு)

அடலைத் திரட்சியதை யள்ளுபோதிலதிலோர் திரண்டகுமிழின்
சுடரைப் புணந்து மினிர்பாது கந்துனுறல் கண்டுசோதி மயம்மாய்த்
தொடரக் கரங்கள் பதின்பூன்றதான திரும்ப்திரந்துனுறவே
படரப் புணந்து வரைவுற்றிருந்த படியுந் தெரிந்தனரோ,

(சுராயெ)

மிசவும் வியந்து பலவாறினைந்து மினிர்கின்ற பாதகுமரி
தகவங்கை கொண்டு கலியாணசாமி தளர்கின்ற துன்புதவிரத்
தொகமண்டு பூதியிடை நின்றெழுந்த தொனியொன்ற தென்னை யெனிலோ
அகமின்பு மேவமொழிகின்ற வென்சொலதுகேளு மென்றருகிருஞ்.

(சுராட்சு)

என்னுமட்டு மிலையாயதி யானிலுலகுள்ளகாறு மியல்வேன்
தன்னுவிடர்ப் படுவதென்னை நீவிர் தனிராம நாமமது தான்
நன்னுவிளங்க நனியன்புமேவி நவிராச போதமதனைப்
பன்னுநு மோதியுயர் வற்றுயர்ந்த பதமேவுகிற் பிரெனவே.

(சுராட்சு)

கவியொன்றுரைக்க வரைவுற்றுணர்ந்து கலியாணசாமி முதலாய்க்
குவிின்றவன்பர் மிகவும் வியந்து கொண்டாடினாரவளவில்
தவிவின் படைந்த குருசாமி பேரர் கங்காதரப் பெயரினார்
நவில் கின்ற ஜாம்பு நகர் நின்று கண்ண நதியின்கண் வந்துநனுக.

(சுராயெ)

கலியாணசாமி முதலான காவலரசங்கலந்து கடுகி
ஒலிமேவு கண்ண நதியின் கண்வந்து தழுவற்று வந்து சிவிகை
யிலியாரும்பு கொடுவாழ்த்தி யேற்றியியம் விம்மவந்து மலைமேல்
பொலிவான தாசருறு மாசனத்தினெதிர் முன்பு குத்தினரோ.

(சுராயெ)

கங்காதரப் பெயரினார் புகுந்து கமலப்பொண்ண பண்டியார்
தங்காதனத்தை யிருகண்கள் கண்டு சாஷ்டாங்கமான பணிவு
பொங்காத ரத்தினுடனே புரிந்து புரமங்கி கொண்ட புறனோர்
நில்கா நிகேதனஞ்செய்து பாதகுறடங்குதேச பெறவே.

(சுராயெ)

சீதாமன்னுளையான் வளிக்கொர் சிறுவன்றிகழ்ந்துவளர
மாதாபன்னஞ்செய்துபசார மீரெனவகையும் புரிந்து தினமும்
வேதாதி காரருணவாதி செய்து பகல் ப்பாண பின்பு விதியே
தாதா தம்பப்பரினிதான தீர்த்திதனையோதி ஐயந்துதினமாய்.

(சுராயெ)

ஒன்றி ருந் சவஞ்செய்தனைவோரு மன்பரொரு பேரர் தம்மையவர்தம்
வளர் வுற்றதான மதிலையிருத்திய பிலேகமன்ன நிறுவிக்
கிளரப்புகிந்து மகிழ்சாறமைந்து கெழுமுற்ற கங்கதரரை
மிளிரப்பணிந்து மகிழ்வாயினார்கள் விமலத்தின் மன்னியவரும். (சு.ந.௩௮)

ஞானம் விராக மிகுமன்பு நானு நனிமேவி நன்கினவராய்
ஊனங்கடிந்து வரலாயினார் பிடுஞ்ஞராம நவமியுறவே
தானங்கமைந்த பத்துத்தினஞ் செய்தனியுற்சவஞ் செய்தினிதாய்
மானஞ்செறிந்த வளிமாமகன்றன் வளருற்சவந் தொடரவே. (சு.ந.௩௯)

பதிடுஞ்ஞன்றதான நிலையுங்கலந்து பணியுற்சவஞ் செய்தழகாய்
அதிநன்றிமேவி மடமொன்ற வப்பரமை பூமியீயவரசன்
முதிரன்பு கொண்ட ரகுநாததாசர் திதிமேவ முற்று முறையே
மதியொன்று தாசரணைவோரு மேவ மகிழ்கொண்டு ஞற்றினரேரோ. (சு.ந.௪௦)

சமர்த்த ராமதாச சுவாமிகள் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் நூலுக்கு செய்யுள் சதுரங்க

முற்றிற்று.

மண்டலீகராஜன் சரித்திரம்

இந்துஸ்தான மெனப்புக் நேசத்தில்
முந்துபேர்மண்ட லீகொனமொழி
தந்துபொற்றவோர் வேந்துதழைத்தனர்
மைந்துசேருஞ் சுலக்ஷணி மாதுடன்.

(க)

மண்டலீகர் வதுவை மனைவியார்
வின்பெக்தியின் மேவிவருமவர்க்
குண்டிநல்கி யேகாதகி யென்றுரை
கொண்டநாளுப வாசங்குறித்துளார்.

(உ)

இடையரூதரி கீர்த்தனத்தின்புறு
நடையராயுறு வாரவர் நாயகர்
அடையவேதுமி லாதரிநாமமுள்
நூடையராயுறு வார்செயலோர்கிலார்.

(ங)

கொண்டகேள்வரை* நோக்கிக்குறித்துநீர்
வின்புபூசனை செய்திடவேண்டுமென்
றண்டி. யன்பொ ளொக்கவரசுநர்
ஒண்டொடிப்பன்னி யார்க்கிதுரைசெய்வார்.

(ச)

புலனெலாந்திரி புந்தியுடையன்யான்
நலனுலாவுபத் திக்குநல் லேனல்லேன்
குலனுலாவுமின் னேயெனக்கோதிலா
மலர்மின்னாரனை யாருளமாழ்கினார்.

(இ)

இன்னவாறுற வோர்தினமேந்தலார்
முன்னுறித்தினைப் போதுறு மூரிதாம்
மன்னலாயி ராமாவென வாய்சொல
நன்னோர்ந்தனர் நாயகியாரோ.

(ஈ)

மிசுகளிப்புடன் மேவியுதயத்தில்
வெருகிறப்பொடு விண்ணெவப்புகித்துத்
தொகுபிராமண போஜனஞ் சூழ்ந்துமால்
நகுவிழாவு நடத்தத் தொடங்கினார்.

(ஏ)

தானஞ்செய்துற்ச வஞ்செய் தலையவர்
கோனறிந்திது செய்வதென் கூறென
நூனராமநன் னுமதும் வாய்வரல்
ஆனதின்று துயிலிடை யன்போ

(அ)

என்றுதும்முடை வாய்வழி யெய்திடா
தின்றிராமநன் னுமமெழுந்ததால்
நன்றுநான்மகிழ் கொண்டுந டத்தினென்
மன்றலாந்துள வோனுற்ச வமென்றார்.

(ஊ)

என்னக்கேட்டவ் விராமனென் வாய்வழி
மின்னலாய்வெளி யுற்றனனோடு
தன்னதாவி யவனோடுசார்தர
முன்னிவிட்டனர் மூதுணர்வேந்தரோ.

(டு)

கண்டி யாவருங் காவலனுண்ணிலை
கொண்டினோனெனக் கூறிவியந்தனர்
பெண்டிராய வரும்பதி பின்னரே
அண்டிவிட்டன ராவியை யன்றரோ.

(டுக)

மண்டலீகராஜன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக சரித்திரம் நுக-க்குச்செய்யுள் சந்நா எடுஉ.

முற்றிற்று.

பிளாபாயிசரித்திரம்

ஒருபிரதானிபுத் திரியென்றோதுற
வருபிளாபாயி யென்பவர் வளர்ச்சியிற்
பெருகுமுன்பா லியந்தொடங்கிப் பெட்டிசால்
திருமக னாயகன் பூசை செய்குவார்.

(க)

அன்புமிக் குறவரு மளவிலன்னவர்க்
கின்புசெய் நாயக னிறந்து போயினான்
பின்பவர் தந்தைபா லடைந்து பேதுரார்
முன்புபோ னடத்தினர் முருத்தன் பூசையே.

(உ)

ஆயிடைக் காலஞ்சென் றவர்தந் தந்தையும்
போயின னிறந்துபின் பொருந்து தம்பிமார்
ஏயிருவருந்தமி லிசைவுறுதுளம்
மாயிரும் பொருள்களைப் பிரிவு வாய்த்தவர்.

(கூ)

இருவரு மிரண்டு கோட்டைகளை யின்பொடி
பிரிவு செய்து றப்பிளா பாயிமுன்னவன்
அருகு றப்பின் னவனளவளாய்ச் சில
வருதினி கொடுதமை யனைவருத்தியே.

(சு)

உளபொருள் யாவையுங் கொள்ளை போயுற
அளவில் போர்செய் தவமாக்கு போதவண்
வளர்பிளா பாயி பூசனைக்கு வாய்ந்துள
துளவமால் பேழையுங் கொள்ளினுன்னிற்தே.

(ஞ)

சங்கீர்ப்புசை செய்யாமற் சாப்பிடார்
தக்கபூசைப் பெட்டிதா னில்லாமையால்
நெக்கன ருளம் பரீஇ நேர்ந்த பின்னவன்
பக்கலா னுய்த்தனர் பேழைபற்றியே.

(சு)

அன்னவன்றேடி நோக்கின்ன் மற்றஃ தெங்கே
துன்னியதோ வெனச் சொல்லி விட்டனன்
மன்னிய வைந்துநாள் வரையும் பூசியா
இன்னலி னீருமுண்ணு திருந்தனர்.

(எ)

அனையர் தந்திட நிலையறிந்து ஸ்ரீதான்
நினைவுறு கனவினி னேர்ந்தொர் வேதியன்
புனைவுருக் கொண்டவர் பூசைப் பெட்டியை
இனைவறத் தந்தனன் விழித் தெழந்தனர்.

(அ)

பார்த்தனர் பெட்டியைப் பரிவு தீர்த்துடன்
சீர்த்த மாடினர் தினஞ் செய்யும் பூசையைச்
சீர்த்த மாறனக் கினிதாகச் செய்துபின்
பேர்த்த முதருந் தினர்பிழைப் பின்றாகவே.

(க)

இப்பரி சறிந்தன னினைய தம்பியும்
தப்ப றஜருளோர் சாற்றத் தன்னுளே
கைப்புட னனுத பித்திந் தக்கையற
வெப்படிக் கியற்றினெ னென வினைந்தனன்.

(ங)

வந்து தன்றமை யனைவணங்கியான் செய்த
நிந்தனைப் பிழையினை ந்பொறுக்கென
மைந்துற வேண்டின னுறவு மன்னியே
சிறந்தயொன்றாய்த் தமக்கையிடஞ் சேர்ந்தனன்.

(மக)

நான்புரிபிழை பொறுத்தருள்க நன்றெனத்
தான்பணிந்த வரனுக் கிரகந் தங்கமுன்
னோன்படி பெற்றன னுகந்து நித்தியம்
வான்பணி செய்திருவரு மகிழ்ந்தனர்.

(மஉ)

பிளாபாயி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் இஉ-க்கு செய்யுள் சதுரோஅரசு

முற்றிற்று

ராமாபாயிச்சரித்திரம்.

வேறு.

காசியிற் சந்தராஜ நென்றொர் காவலன் சாதுக்கன்
பூசைசெய்வதின் மிக்கன்பு பூண்டினோ னவனுக்கோர் பெண்
தேசறு மிரமாபாயி மணம்புரி செவ்வி சேர
எசிலா மணஞ்செய் வித்தானெருவனுக்கியல் வதாக. (க)

மணமக னாகிவந்தோன் மாலரி பக்தி யின்ன
வணமென வறியான் செங்கண்மால் பெயர்நாவில் வையான்
புணர் விஷயங்களிற் செல்புந் தியனாகக் கண்டு
குணநலத்திர மாபாயி யாரளார் கொள்வதானார். (உ)

முன்வினை யின்னவாறு முடிந்த தென்றனுத பித்து
மன்வெகு நாட்செல் காலே ரமாபாயி வயிற்றோர் மைந்தன்
துன்னுசத் குணனாய் வந்து தோன்றி னன்றோன்ற வின்றார்
பொன்மகிழ் காந்தன்றன்னைத் தியானித்தெப்போது முற்றார். (ஈ)

அருடரு கமலச் செங்கணையனே யெனக்கு வாய்த்த
தெருளிலாவ பக்தனுக்குன் சீர்தனைத் தெரியக் காட்டி
மருளறச் செய்து நின்சீர் மலரடிக் கன்பனாக
வருநலஞ் செய்வதென்றோ வெனப் பிரார்த்தித்து வந்தார். (ஊ)

ஒருதினங் கணவன்றன்னை நோக்கியுத் தமர்க ளாக
வருவயிணவர் சாதுக் கடமை மனத்த லகவியாமல்
கருதுயிர் வதைசெய்யாமலி ருத்தனற் கருமமாகும்
மருவவை செய்தான் மீளாநகமே வாய்க்கு மென்றார். (ஐ)

மனைவி யாரவ்வாரே தமற்றவ னுணர்ந்து கொள்ளா
நினைவுட னரிகினத்தோ ராட்டினை நேடிக் கொண்டு
வினைகொலை புரியவீட்டின் மேவின னதனைநோக்கி
இனைய தின்றயர் தன்னறன் றென ரமாபாயி சொன்னார். (ஐ)

சொன்னதுட் கொள்ளா தூனின் சுலவதனக் கின்பு கூர்ந்து
நன்னர் சேர்தயை யில்லாணய் நனிது ராசாரன் கொன்றான்
பன்னியா ரதனைக்கண்டு பரிந்திதற் கென்னை செய்வோம்
என்ன மிக்க ஞ்ருண்டாகி யெண்ணினரினை யசெய்வார். (எ)

இந்தலூர்தனின் மாலன்ப டொய்கிய திலையோ வென்னச்
சிந்தை செய்தங்கோர் கோயிற் செறிந்திருந்தது தெரிந்து
நந்தல் செய்விடத்தைக் கொண்டு நந்தனுக் கூட்டித் தொட்டில்
முந்தறத் தூங்கவைத்தாருடன் மகன்முடிந்து போனான். (அ)

மகனிறந்த துணையத்துன் மார்க்க னுதியர் செரிந்து
முகமிகவாழக் கோவென்றல நினரழுது மூத்தத்
தகவுறு தாயேயான ரமாபாயி தனர்வுறாமல்
ஐகபதி நாமநாவிற் செப்பியங்கிருந் தாராக.

(க)

கண்டவ ரவனாரோக்கி யுன்மனங் கலங்குறாமல்
அண்டின விதனை நோக்கிலாச் சரியந்தா நென்று
மண்டின ரழுதுசொல்ல மற்றவ ரழிவுதான
பண்ட மென்றேனு மாயும் பரிந்தழிற் பயனென்னுகும்.

(ங)

எனவவர் கனவனானோனிச் சிறுவயதிற் சாசல்
உனின் முறையாமோ வென்னவதற் கவருண்மை யானால்
பனகமெல்லணை சேர்கின்ற பரனருள் வாணதற்கு
மனநல ரானசீர் சான்மாலரி தாசரானேர்.

(க)

நம்மனைக் கெய்துவாரோ நண்ணு மித்துயரந் தீரும்
செம்மலே பென்ன வெவ்வாறெ னவவன் வினவச் சீர்சா
லம்மன நல்லோனாக் கூய்வந்தவர்க் குபசாரங்கள்
விம்முறப் புரிந்தன்னோர் தம்பாதத்தின் விமலதீர்த்தம்.

(ங)

மைந்தன் வரப்ப் பெய்தானந்த மகன்பிழைப்பா நென்றோத
முந்தவன் வியந்து சென்று முகுந்தன் வாழ்கோயிற் சார்ந்த
நந்தலி லடியார் தம்மையழைத்தக நண்ணச் செய்து
வந்தவர் தமைப்புசித்து வந்தித்துப் பாததீர்த்தம்.

(க)

சேயதுவாயிற் பெய்யவுட னந்தச்சிறுவன் றுக்கம்
மேயவன்போ லெழுந்து விளங்குற வியந்து கண்டு
போயதெம் பொரும லென்றான் பயந்தந்தப் புனிதர் தம்பால்
ஆயது பக்தி யன்னாற்க கன்றது தியசெய்கை.

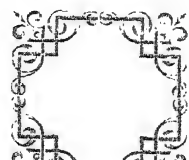
(ங)

அதுமுத லவனல்லோ னாயனுதினம் பஜனைசெய்து
மதுவிரி துளவோன் பூசைசெய்வதில் வழுவுறாமல்
முதுநலச் சாதுசேவை முன்னின னரிதன் காதை
கதுவுற வினவி மாறன் றாசனாக் கலந்து வாழ்ந்தான்.

(ங)

ராமாபாயி திருவடிகளே சரணம்
ஆகச்சரித்திரம் நுக-க்கு செய்யுள் சதநூலாக

முற்றிற்று

ராமராஜர் சரித்திரம்.

பாமசாத் துவிசரா யிராமவுபா சகருமாய்ப் பகலுமல்லும்
தரமிசுசீ ராமசரித் திரங்கேட்டுஞ் சதுரராம் ராமராஜர்
அரண்மனையிலே ராமாயணம் படிப்போ ரிராமருக்கோ ரஞர்நேர்வான
திரம்வினவி லரசனிடர்ப் படலநிந்தி ராமஜெயஞ் செப்புகிற்பார். (க)

ராமவிஜயங்கேட்டுச் சந்தோஷித் துவருவார் நண்ணுநாளில்
ஆமதனைத் தினம்படிக்கும் புராணிகளோர் நானோயா யரசர்தம்பால்
தாமருளும் புதல்வனைப்போய் ராமஜயந் தனைமட்டுஞ் சாற்றுகென்று
நேமகஞ்செய் தனுப்புவிக்க மகன்முதை சொன்னதனை நினைப்புமுமல். (உ)

பஞ்சவடி தனிலிளைய பெருமானுஞ் சானகியும் பனிரீருண்ட
மஞ்சனன் னிறத்தானும் வதியுங்கான்மா ரீசன்மா நென்னுருகிக்
கஞ்சமலர்த் திருமுன் வரக்கண்டு வியந்திது தன்னைக் கவர்ந்த நல்கென்
றஞ்சனவண் ணனுக்குரைக்க வவன்றோடர்ந்து சென்றம்மா எனப்படாதால். (ஈ)

மாயமம் மானென மதித்துவா யம்புதொடுத்திட மற்றுதானப்பட்டு
காயம் விழும்போதி லக்குமனாவென்று கதறிவிழக் காதிற்கேட்டு
நேயமிசு ஜானகியுன் றமையனுக்கே தோவவல நேர்ந்தானீ
போயங்கே கண்டுவரு கெனவிளையோன் மறுத்துமவள் புகல்கேளாதல். (சு)

கூய்விழந்தா னெலிவழியே தேடியகன் றுணந்தக் கொடியமாளினை
ஏயவன்னா எனிபால்வந் தினிமை சொல்ல விசையாட னியல்பு தேர்ந்து
பாயபன்ன சாலையொடு மண்ணகழ்ந்து தேதோற்றிப் படர்ந்தா நென்னும்
ஆயசமயம்படிக்க வரசர்கேட்டு ளங்கொதித்தா ரவசமாகி. (ஐ)

படர்கின்றான் றனைத்தொடர்ந்து பற்றுதற்குச் சதுரங்க படையுங்கூட்டித்
தொடர்கென்று மந்திரிக்குச் சொல்லவவ னவ்வாறே தொடர்தலாக
அடர்கின்ற சேனைபுட னரசருந்தென் கடலளவு மடைந்துமுந்நீர்க்
கடொன்றித் தனிச்செல்லு மரசர்மன நிலைதெரிந்து காகுத்தன்முன். (கூ)

ஜனையுட னெதிரிவந்து தராபதியை நோக்கியிவட் களவுசெய்த
மனதில்வஞ்ச கனைக்கொன்று மீட்டுவந்தேன் போகற்கமன்றாவென்னச்
சினமிகத்து வேந்தர்திர நாதனுடன் மீண்டுகரை சேர்ந்து நாதன்
றனதுபதல் களைவணங்கி நனிபுகழ்ந்து விடைபெற்றுச் சார்ந்தார் தம்மூர். (எ)

சார்ந்துமுன்போ லிராமசரித் திரங்கேட்டு வேந்தநகர் தங்குநாளில்
ஆர்ந்தநல்லன் புடனரியைத் தியானித்துப் பஜனைசெய்வா ரவர்நாமஞ்சீர்
சேர்ந்தநர ஹரிதாசர் தியானிக்கும் போதெல்லாந் திருமால்வந்து
நேர்ந்துதரி சனங்கொடுக்கு நிலைபெற்றோர் நெடுமாற வைதாரங்கள். (அ)

ஓவ்வொன்றுந் தாம்வேட முற்றிச்சிட ரதற்கேற்க வருவங்கொள்ளும்
செவ்வியராய்த் துணைசேரப் பல்லியங்கண் முழங்கடஞ் செய்வாரோர்நாள்
வெவ்வியதோர் நரசிங்க வேடங்கொண் டாரவர்பான் மேவோர் சீடன்
வவ்விரின்ற னிரணியனாய் மற்றொருத்தன் மகனாக வாய்த்தபோது. (௧)

மகனொ டிரணியன்வாது செயலிட்டுத் தூணுள்ளே வதிந்தார் தாசர்
மிகமுனிந்தெங் கணுமிருப்பா நென்னஹரி யித்தூணுண் மேவுவானோ
தகவுடனென் றிரணியனா னேன்வினவி யெதிர்தூணைத் தாக்கவத்தான்
அகமிருந்து வந்துகன கன்வயிற்றைக் கேண்டுட லணைத்தும் வாரி. (௨)

கழுத்திற்கு மாலையிட மெய்யேமாண்டான் கனகனானேனந்த
முழுத்தத்தை யனைவருங்கண்டோவென்று கடயலற முடிந்தோற் குற்றோர்
கிழித்தத்தை யாசிடஞ்சென் றுறாப்பமற்றக் கேளிர்முக நோக்கிவேந்தர்
கழித்தந்தச் சுவந்தனைப் பின்புநர் வருகென்று கழறக்கேட்டோர். (௩)

அவ்வாறு சுவந்தனை மயானத்திற் கொண்டுபோ யனலுக்கீர்தார்
வெவ்வாறு தனைவிலக்க நரஹரிதாசரைக்கூவி வேடங்கொள்வீர்
செவ்வாறு தனைநடத்துந் தசரதராய் துஞ்சிடர் சேர்கவேடம்
தவ்வாறு நடவாத ராமனுங்கை கேசியுமாய்ச் சார்திரொன்றார். (௪)

அப்படியே வேடங்கொண் டவர்கூத்துச் செய்யுப்போதி லடலிராமற்
கொப்பின்முடி சூட்டுங்காற் கைகேசி தடுத்துவனத் தாடுசெல்லச்
செப்பியிரா மனையனுப்ப வரத்தாலே யதுதெரிந்து தசராதர்தாம்
இப்படியா யிற்றோவென் றிராமபிரான் றனக்கிரங்கி யினைந்து றைந்து. (௫)

மகனேரா மாவுன்னைக் காண்விடுத்திங் குயிர்வாழ மாட்டேனென்று
முகமனுங்கி மூர்ச்சித்தா வியைவிடுத்தார் நரஹரிப்பேர் முந்துதாசர்
தகவுடனக்கூத்தாடல் கண்டிருந்த பேடொல்லாஞ் சார்ந்து தாசர்
மிகவருந்தி யிறந்ததுமெய் யேயென்று சோதித்து விம்மலுற்றார். (௬)

மாடங்கொ ளயோத்திபதி ராமனுக்கா யிறந்ததனை வழுத்தக்கேட்டோம்
வேடங்கொண் டிராமனிடை மனம்லயித்துச் சாயுச்சியத்தை மேவும்
பீடிங்குக்கண்டோமெய் யேயென்றங் கவர்பெருமை பேசலானார்
கீடன்பு கொடுராம ராஜருமா னுமங்க ணிகழ்த்தி வாழ்ந்தார். (௭)

ராமராஜர் திருவடிகளே சரணம்
ஆகச்சரித்திரம் இசு-க்குச்செய்யுள் சங்ககாரசு

முற்றிற்று

ஓகரு சாவ்கார் சரித்திரம்.

—:௦:(௦):௦:—

தீங்குறாத நன்னூன மும்பிளோமை யுஞ்சிறக்க
ஒங்குசத் குணத்துத்தம ஓகருவென்போர்
நீங்குறாதரிபஜனை செய்நேயர் நல்வணிகர்
தாங்குலாவுறுமனைவி யார்கற்பி னிற்றழைத்தோர். (க)

அந்தவம்மனை யார்வரு சாதுசஜ்ஜனரை
முந்துபூசனை செய்குநீர் மோகமா மமதை
சின்னதவிட்டியி ரனைத்திலு மிருதயை சிறந்தோர்
இந்தமற்றிரு வரும்ஹரி நினைவினொன்றும். (உ)

ஏழையாங் குழகனை மிகக்காவல் செய்தென்றும்
தாழ்வுறாது துணந்தொறும் பத்துப்பேர் தமக்கு
வாழ நல்லன்ன மிட்டுவெந் தீவினை வாரா
நாமீட்டெந ராயிரு வருமினி திருந்தார். (ஈ)

இன்னவாறிவ ருறுபொழு தொருதினத் தெம்மாண்
அன்னராமவர் தமைப்பரி சோதிக்க வமர்ந்து
நன்னராகிய சாதுருபங்கொடு நண்ணி
மன்னுமோகரு வெங்கென்றா னவர்மனையாடா. (ச)

சந்தைக்கெய்தினர் வருவரிங் கிருமெனத் தாழ்ந்து
முந்துற்றசனந் தந்தனரதுவியை முகுந்தன்
நொந்துற்றேன்பசி யாலிடு வீரோன னம்மை
எந்தத்தேசத்து மியம்பிய தாலிவனென்றான். (ரு)

என்றுபோஜன மிடுகென வாசனத்திருந்தான்
அன்றுதம்மனை யகத்தரிசியி னொடுபருப்பும்
ஒன்றுமின்மையா லோர்ந்து தந்ததினைக் கொண்டு
சென்று நீங்கடை தன்னில் விற்றது கொண்டு சேர. (ஊ)

வேண்டுமும் பொருள் கொண்டு தம்மனை யகமேவி
ஈண்டு போனகஞ் செய்துவந்தோற் கன்னமிடலும்
ஆண்டிருந் தன்ன முண்பவனான் வெகுநாளாய்த்
துண்டு வெம்பசி யாற்றொலை வுற்றனன்று வண்டேன். (ஏ)

அன்னை நீயிடும் போனகத்தார் பசியனைத்தும்
நன்னர் நீங்கின வெனச்சொலி நனியவியுர
முன்ன ருண்டனன் கால்கரஞ் சுத்தி முற்றியற்றிப்
பின்ன ரம்மனைக் குட்புகுந் தடுக்கெல்லாம் பிறங்க. (அ)

தன்றிருக் கரத்தாற் றொட்டென் பசிதெறுதாயே
இன்று தொட்டின தடுக்கலில் வேண்டிவ வெல்லாம்
சென்று தொட்டினையே லுறுமென்றுரை செப்பி
நன்றிருத்தி நல்லோர்க்க முதிட்டென நடந்தான். (ஐ)

மறுதினத் திற்பம் பதிவரக் கண்டுவண் வந்தார்
செறு பசிக்குண விடென வொருபர தேசி
பெறுமடைக் கென்றனத்தை விற்றுப்பெறல் பெற்றே
அறுசுவைச் சொன்றியிட்டனெ னுருந்திய பின்னர்.

(10)

சாது நம்மனை புருந்தடுக்கனைத்தையுந் தன்னை
மீதுறத் தொட்டெப்போது நீவேண்டுவ பொருள்கள்
கோதுறா துறுமடுக்கின் மற்றப் பொருள் கொண்டு
போது சர்ச்சனர்க் கணமிடு கென்றனர் போனார்.

(10க)

என்ன வோகரு வியந்தன ரிருக்கமே லோர்நாள்
மன்னி லுரகஞ் சாதுசர்ச்சனர் பலர்வரலும்
அன்ன மீவுதற்கேது மில்லா மறன்ன கத்துட்
டுன்னுசாது சொன்னதை யறிவோ மெனத் துணிந்து.

(10உ)

அடுக்கிற்கை யிடவிரா கன்மொக ராசில வணுக
கெடுத்துக் கொண்டுவந் ததுகொடங் கெய்தினர்க் கெல்லாம்
கொடுத்துப் போனக முண்டவர் போனபின் குறித்துத்
தடுப்பி றம்மனை வியர்முக ளோக்கினர் தாமே.

(10ங)

நானிலந் தோ தெய்தினார் சாதென நாடேட்
ஞானநாயக னேயுன்மு ன்னுகின னங்காய்
ஊனமின்றியுன் முன்வந்த வுத்தம னென்முன்
ஏனடைந்தில் னெனப்பரி தபித்தன ரிரங்கி

(10ச)

பத்தபாலனா கோவிந்த வுயர்பார் தாமா
மெய்த்த சீர்க்கரு ணுநிதியேயென வேண்ட
மைத்த சோதியுன் றனைத்தரி சிக்குமா நயனம்
மெத்தவும் பசித்துள தெனத் தோத்திரம் விளைத்தார்.

(10ரு)

அந்தவோ கருவன்பின்மிக் குடைமையை யறிந்து
நந்தகோன் மகன்சங்கு சக்கரத்தொடு நாற்றோள்
விந்தைசேர் பொலனம் பரமேவு கிரீடம்
முந்துறா புராதிகள் விளங்குற முன்னர்வந்தான்.

(10சு)

மயிலெருத் துறழ்மேனியன் முன்வரக்கண்டு
செயிரறுத்தவர் மாயவன் நிருவடி தாழ்ந்து
நயமுறுத்து சோடச வுபசாரமு நல்கி

(10ஊ)

மயர்வறப் பலதோத்திரம் வகுத்தனர் மாதோ.

மற்றவர்க் கபயந்தந்து மாயவன்மறைந்தான்
சொற்ற வோகரு தம்மனை துன்னுவோர்க் கெல்லாம்
நற்று போனக நல்கினன் ஞானநாயகனை
உற்ற தம்மனை வியரொடு பஜனை செய்துற்றார்.

(10ஜ)

ஓகரு சாவ்கார் திருடிகளே சரணம்

ஓகச்சரித்திரம் ஐநு-க்கு செய்யுள் சந்தாராருஉ

ஹரி அனந்த வைஷ்ணவர் சரித்திரம்

நரியனந்த வயிணவரெனும் பெயர ரருளின் விஞ்சுமயதி பதிமுனே
ரிய நின்றரிய தியினி ணங்குவரு புனிதரன் பின் மிகுபுத்தியிற்
பரியர் விண்டு நினை வினர்நிலம்படி பிராணிதோறு மருள்பெருகிமாற்
ரிய பூசையிடை விடுதலின்றி யியலுறுவ ரெங்குளவு முணருவோர். (க)

தியர் பூசை புரிதலின் முயன்றுறுவர் ஜனரநேகர் கடமக்கிதம்
திய நின்ற பிரபத்தி நிஷ்டையருள் வலியராய்ப் பலரும் வரல்செய்தார்
புகிலொருத்தனவருக்கு மிக்க பிரியத்த சேவைபுரி பவனஆர்ப்
திகளொன்றியிடு பிச்சைமாவொரு படிப்பேழ் இத்தினமும் வந்தரோ (உ)

ற்குருத்தனது சன்னிதானமுற வைக்கமற்றவர் தயாமிகும்
பொற்கணிற்பெருகு பார்வையிற் பெருகிமா வெயர்க்கு நிறைபோனகம்
வற்கமற்றுதவ நாளநேக நெழுதுற்ற தாகிபுற வோர்கினம்
ற்குணத்தர் தெரிராமவின்பர் பல சீடரோட நகர் சேர்ந்தனர். (ங)

அந்த ஐரிலொரு புறமிருக்கு மளவுரியனந்தரொரு சீடன்மா
ந்தவீடு மிடவந்த போதிலவண் ராமவின்பரை யெதிர்த்து நன்
தந்து மன்பொடு பணிந்தனன் அலுனையுற்று நோக்கினருணர்ந்திவண்
ந்த தங்குருவின் விஞ்ச சேவை புரிசத்தனன் குருதனக்கிதன் (ச)

காளை நேரு முதயத்திற்று படு மற்பவாயுடனை நண்ணினான்
ளவாயுளில் நென்றறிந்தனரைதத் தெரிந்து விடை நேர்ந்து போய்
ஆளநின்றதன தாரியன் சரணடைந்திராம நலரன்று சொல்
கோனைவந்தனையுடன் கிளத்தியுயர் குருபணிக்குறைவு கொண்டேனன். (ரு)

என்று நும்பணியியற்ற வெண்ணியுள வெங்கிவாறெதிர் வதாயதே
நன்ற பாக்கிய நெனத்தனைப்பெரிது நனி வெறுத்தழுதிநங்கினான்
அன்றவண் சொலுண் ரரியனந்தர் பெருமாணிறைந்த வருளாலுனக்
கொன்று மில்லை குறையொன்றாறு மரண நாயெயன்றுதுதியோதியே. (சு)

மறுதினத்துதய மாகுமுன்னெழுதலாகி வன்புனல் படிந்து நன்
குறுதியுற்றுவரு சீடரங்கொருத மருகிருக்கவுரை செய்துளே
நிறுவலுற்று நெடுமாலே யுற்றனர் டீலாவு வெள்வனை யொடாழிபொன்
அறுவைகுண்டல கிரீடநாபுரமனைத்து மேர்பெற வுனைத்தனன். (ஏ)

கருநிறங்கொளரி யெய்த வச்சகுண வடிவையன் பொடவர்கண்டு கொண்
டுருகிமற்ற வடிவிலையித்துள முறைந்த போதிலே திருற்றனன்
மருவு சீடனுயிர் கொளுவதற்கு நமன் மாலுமன்பரு மணங்களித்
தொருவுரு துறலு மாழிமேலுழல் வதுந்செரிந்து நெடிதுற்றனன். (அ)

யாமநேரமவனுற்று மங்கமய நேரிடாம லயர்வெய்தியே
போமதாயின் நெழுந்திடீர் தரியனந்தர் யோகிடை பொருந்தல் கண்
டேமமாயரு கிருந்த சீடனுயிரே குகாலமிகழ் வெய்தி நாற்
சாமமாயினது சாமியென்றுரை தரத்தெரிந்து கண்விழித்தனர். (ஈ)

கண்டி.றத்தலு மெழுந்து சீடனவர் காலுறப்பணிவு செய்தவண்
அண்டுறப் பிறகு மறுதினத்து தயமான காலையிலெழுந்துடன்
பண்டெனக்கடி திரக்க வெய்தினது பார்த்திராம நலரதிகயம்
கொண்டிறப்பில தெவ்வாறெனத்தனி வினாவலுங்குரு வினருளினால். (௨)

யானகன்ற னனிற்பை யென்றினிதினே கினுன்பிற கெழுந்து சீர்
ஞான நன்குடைய வரியனந்தரிடை நண்ணராம நலர் நன்குதேர்
மோனர் முன்பணிய விவரும் வந்தனை முடிக்க நேருடன் முயங்கினார்
ஆனபின் பரியனந்தரேறு முடையன் பினுக்க வதியில்லையால். (௩)

உமது சீடனுயிர் காத்திர் நேரொருவரும் முமக்கிலை யெனத்துதித்
தமநராம நலரேயெலாம் விளையுமாழி மாலருளு மருளினால்
நமரிலென்விளையு மென்னராம நலர் நன்றெனத்த மிடை நண்ணினார்
தம்ருடன்றிரு மணாளம நனி சாற்றியிங்கிவர் தழைத்துளார். (௪)

ஹரியனந்தவைணவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் நூறு க்கு செய்யுள்சதுகாசுபை

முற்றிற்று

ராமசந்திர பட்டர்சரித்திரம்

வேதசாஸ்திர நிபுணர் நிரபேகஷர் மண்பொன்கன் மணிவே நென்னூர்
கோதறுமக் கினிதேவாத்திரம் புரிவா ரரிபஜனை குறைவதில்லார்
மேதகுதாசரி பியென்னு நதிக்களையி லமளநே நொனவிளங்கும்
கீதறு மூரதனில் ராமசந்திர பட்டரொனும் பேர்கிகழ வாழ்வார்- (க)

அவ்வூரி லரசனுக்குக் குலகுருவாய்த் தாமிருந்து மருந்தல் பிச்சை
ஃவ்வாதா ராய்வரு நாளரசனது மனைவியவர் தமக்கே தேனும்
செவ்வாகப் பொருளுதவ நினைத்தவர் தந்தேவியரைச் சேரக்கூவி
ஃவ்வாத விலைபெறு நன்மணி யணிகளு தவியுலுபுடன் வணங்கி. (உ)

இன்றடி யேன்றறவ தினீர் வெறுப் பின்றிக் கொளல்வேண்டுமென்னவேண்டி-
நன்றுமனைக் கனுப்புவிக்க வவர்மீண்டு தம்மகத்தினன் ணக்கண்டு
துன்றுபட்டரிந்த வபாதினைய மேதுக்காக நீசுமந்து வந்தாய்
ஃன்றுகில னமைத்திரு மாலிப்பொருள் கடமிலாசை யுளத்துண்டானால். (ங)

என்றுதிரு மாலடி யாரிவை கூறமகிழ்நர் சொல்ல திதமே யென்ன
அன்று கொணர் பூஷணங்க ளினத்தையுந் தம்மகத் தோமகுண்டத் தாழ்த்திக்
துன்றுமுபா திரகிதாராய்ப் பத்தினியா ரிருக்கு நிலைதுலங்கக் கண்டு
நன்றுமகிழ் வுடையராநார் பட்டரிப் படிக்கு நடந்த செய்கை. (ஈ)

அரசனறிந்துதன்னைது குலகுருவாகிய பட்டரகத்துக் கெய்தி
விரசிய வரடி வணங்கியுமக் களித்த வணிகளெல்லா மீட்டு மீகென்
றாசெய்யவ வருணைவாய்த் திருமால வேண்டுதலு முடனேயங்கு
வராசெய் துறுமோ மகுண்டந் தனிலிருந்து புறப்பட்ட மணிப்பு நெல்லாம்.

தாந்தரு போதிருந்ததிலுந் தகைமிகையா யவ்வணி கடயங்கக் கண்டு
வேந்தன் வியந்த வரடியிற் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து மேவ
வாய்ந்த வரசனைப் பார்த்துப் பட்டருந் தணிகளெல்லா மகிழ்விற்கொண்டு
சார்ந்திடு னதாகத் தென்னக் கொடுத்தது கொள்ளே நென்று வேந்தன் சாற்ற.

பட்டரந்த ஐரினுவ விரவலர் களாயவரைப் பரிவிற் கூவி
இட்டமுட னரசனுத வணிகளெல்லா மினிதளித்து மகிழ் வியற்றி
வட்டமதிக்குடையாற்கு விடைகொடுத் துபாதி யிலராகி வாழ்த்தார்
அட்டமகிஷிகளோடு மறுபதி னாயிர மகிழ் நற்கன்பு கூர்ந்து. (ஏ)

ராமசந்திரபட்டர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் ஐசு-க்கு சந்நுசாரூபக

மூற்றிற்று

சுஹக்ஷா பக்தர் சரித்திரம்

ஆம்தா பாத்தென் றறையு மூர்தன்னிலே
மேம்சு ஹக்ஷா வெனும் பெயர் மேவியே
தாம் எப்போதும் ஹரிநியானத் தனில்
வாம் உளத்தொடு வைகினர் பேடியாய்.

(க)

தம்மை யேத்துறு பேடிமடம் மிடை
பொம்ம லுற்றுப்புறத்துறிற் புத்திகாண்
கம்ம லுற்றிடுங் கண்ட பொருளிலென்
றம்மனத் தொடகத் தமர்வாமரோ.

(உ)

பெண்கள் போலுடை பேணி யுடுத்துவார்
மண்கொள் பொன்னிடை யாசையை மாற்றினார்
என்கொள் சிந்தையொரு மித்திருந்தனர்
பண்கொள் வேய்ங்குழ லாணடி பற்றியெ.

(ஈ)

அன்னொண்ண மறிந்தவர் மேன்மங்கை
தன்னதின் பன்சகுண ரூபங்கொடு
மன்னலான தரிசனம் வாய்ப்புற
நன்னர் நல்கிவந்தான் பலநாள்களும்

(உ)

அந்த நாட்டிலக் காலத்திலே மழை
சிந்தலின்றி வறுமை சிறந்திட
வந்ததாற் பயத்தோடனன் வாய்ப்புற
நொந்தவாலு யிர்யாவு நுடங்கியே.

(இ)

அன்னதோர்ந் தந்தத் தேசத்தா சன்றன்
மின்னிநன் மழைபெய்திட வேண்டியே
துன்னு நற்றவஞ் செய்யத் தொடங்கினன்
இன்னலோ டெனவின்றி யெழுதினம்.

(ஈ)

ஆக மற்றையவன் கணவின் கண்வி
வேக வந்தணன் வேடங்கொடு வந்து
மேகவண்ணன் சுஹக்ஷாவின் மேவி நீ
மோகமின்றி வணங்கித் துதிமொழி.

(எ)

பேசின் மற்றையப் பேடிசுருணயால்
எசின் மழை பெய்யுமதின் நெணில்
மாசினுலனு மாத்திரமும் மழை
கூசிப்பெய்வதில்லா துறுங்கொள் கென்றான்.

(ஐ)

மறையவேந்தன் விழித்தவை மன்னினோர்க்
கறையக் கேட்டவ வலையிலுள்ளோ ரொலாம்
இறையை நோக்கியா ராயினுஞ் சீதரன்
குறைவிலா வருள்கொண்டேறவா நெனின்.

(ஊ)

சீருனா ஸ்லக்ஷி லெல்லாரிலும்
நேருமாதலி ஸீயந்தப் பேழையைச்
சாரு நிற்கது தாழ்வென் மெண்ணுது போய்த்
சீருமாரி பெய்யாக்குறை தீர்ந்தெம்மை

(௨)

காத்தியென்று கழறிடக் காவலன்
போய்த் தொழற் கென்பொருந்தினன் போயினன்
வாய்த்த பேழைத் தன் மாணடி தாழ்ந்துதன்
நாத்தழும் புறவேத்தி நவிலுவான்.

(௨௧)

என்கனவி லெதிர்த்தொரு வேதியன்
நன்குவந்து நவின்றதி யாதெனில்
புன்கணின்றி துமைச்சரணம் புதில்
மன்குவாழமழை பெய்யு மென்றனன்.

(௨௨)

ஆதலானும் மருளினி தெங்கள் பாற்
சேர்சல் வேண்டு மென்றேயிறை செப்பினான்
கோதிலாரது கேட்டு வைகுந்த நி
கேதனா புருஷோத்த மகேசுவா

(௨௩)

ஆனும் பெண்ணு மலாது லகத்தார்க்கு
நாணுமாறு பிறந்த நலனிலேன்
பேணு மில்லுழை வந்து பெருந்தகை
கோணு மாறில் னாய்க்குறை தீரவே

(௨௪)

எனவணங்கும் பெருமை யெற்கேன்றற் தாய்
இனைய யானென்று முற்றத் திறங்கியே
கூனவிசும் பினைக்கண்டு கொண்டே நின்றார்
அனையர் நின்று மின்றாயிற்று மாரியே

(௨௫)

மழை பெய்யாமையினால் வருத்தங் கொடு
விழிகள் மூடினர் மேவி மனத்திடை
ஒழிவில் விண்ணவை யுன்னித்தயா நிதி
எழிலிவண்ண வெனத்துதித் தெண்ணுவார்.

(௨௬)

காவலன்றன் கனவிலோர் வேதிய
னாவடைந் தென்னிடை நண்ணு கென்ற நீ
மாவி சும்பு பெய்யாமல் வகுப்பது
மேவுணக் கறமோ வென வேண்டினார்.

(௨௭)

பலவிதத்திற் பணிந்திவர் வேண்டியும்
சுலதரம் பொழியா துறத்தான் சினம்
சுவலலாகி யின்றிதியுட் கொள்கிலேன்
மலரினங்கை மனாளை யென்றெனா.

(௨௮)

மூக்கி லுற்ற முழுமணி நத்தினிப்
போக்கிக்கை வளையைத் தகர்க்கப் புகக்
காக்க நின்றவக் கண்ணன் கருணையால்
மேக்கு நின்று மழைபெய்ய மேவிற்தே

(௨௯)

மழைகனத் துவரு ஷிக்க யாவரும்
தழையுனத் தொடத்தாசனா நோக்கியே
ருழை வதற்றுக் கொண்டாழ்ந ராகவீ
ொழுதினத் தளவும் பெய்ததே மழை. (உ௦)

பகலும் ராவும் விடாதுப யோதரம்
தகவ தாயந்த நாடுதழைப் புற
மிகவும் பெய்த துண்டந்த வேந்தன்வந்
திகழ்வினத் தமரைத் தொழுதேத்தினன். (உ௧)

ஐயயான்றரு கின்றதை யாதரம்
செய்து கொள்கெனச் செப்பினன் வேண்டலும்
மெய்யர் யாதொன்றும் வேண்ட கில்லேனினி
பொய்ய தாமுடல் போக்குற வேண்டினேன். (உ௨)

ஆதலாலடை வாகச்ச மாதியில்
காதலோடு வேகுழி கல்லியே
நீதற்கு நினைகென வேந்தனும்
கோதற்குழி கல்லிக்கொடுத்தனன். (உ௩)

தாசர் ஸ்ரீ ஹரிதன்னைத் தியானிக்க
நேசமாய் நெடுமாலு முன்னெய் தினன்
ஆசறத் தந்தனன் அபயந்தரத்
தேசம் யாவந் தெரிந்தவண் மேயின (உ௪)

வந்தெலோரு மலரொட பீர்ப்பொடி
சின்த நின்றனர் சேர்ந்துள சாதுக்கள்
முந்து தாளமீர்தங்க முழங்கயாழ்
தந்திதை வந்து தண்ணிசை பாடினார். (உ௫)

ஸ்ரீ தரன்றிரு நாமஞ் செழிப்புற
ஒதுபாட லொடாழன ராயுநத்
தாதர் வந்த ஜனங்களை நோக்கி யென்
திநினைக்க கொள்வோர் ஜன்மந்தீர் வரால். (உ௬)

என்று சொல்வதை யாவருந் தேர்கிலார்
நின்ற போதொர நாதனெழுது வந்
தொன்றி யெற்குபதேச முரைக்கென
அன்றவற்குபதேச மளித்தனன். (உ௭)

மூக்கிற் குத்தினர் நத்தை முயங்குற
ஆக்கித்தங்கை வளையுமவன் கையிற்
சேர்க்கப் பெய்தன ராசியுஞ் செப்பினர்
ஊக்கத்தோடு சமாதியிலுற்றனர். (உ௮)

வளையுநதும் வளைதுகிலுங் கொண்டு
களைகனையவர் சீடர் பொன் காதலன்
வளைவினமம் வழுத்தினர் வாழ்ந்தனர்
விளைவதாயிற்றின்றும் மந்த மெய்மையே. (உ௯)

சுஹக்ஷா பக்தர் திருவடி-களே சரணம்

ஐக்கச்சரித்திரம் ஐக் கு செய்யுள் ச.க.க.ம.அ.பு

முற்றிற்று

பன்ஹாஜிரசபுத்திரர் சரித்திரம்

குஜராத்தி தேசத்தில் டோகர பூரெனு மூர்க்குக் கோவாயேதும் பிசகாத குமான் சிங்கு தனக்குமிரு பிரியராய்ப் பெயர்கிலாராய் வசிரூன பன்ஹாஜி ரசபுத்திரர் ஸ்ரீ ஹரியை மனத்துட்கொண்டு முசியாமற்றிரு நாமமொழி வாராய்ப் பொய்யிலராய் முயங்கு நாளில். (க)

வந்துள தீபாவளியினிர விற்றீ போற் சுவத்தை மன்னன் செய்தான் முந்தரசனிடத்திருந்த பன்ஹாஜி நள்ளிரவின் முயன்றெழுந்து தந்தணிலில் கஞ்சகத்தை கசக்குதலு மரசனது தண்ணைக் கண்டேன் இந்தவகை யிப்போது செய்கின்றீரொனக் கேட்கவிவர் சொல்கின்றார். (ஈ)

துவரைதனிற் நீபோற்சுவற் திகழ்கின்றது துழாய்த் தொங்கலானுக் கவனுளவர்ச் சகராடை பூண்களால் லங்கரித்தாரதி செய்போதில் உவமையிலா னங்கிதனி நெருப்புற்ற ததுதீர வுருற்றல் செய்தேன் தவலருஞ்சீ ரோயென்ற ரதுகேட்டாச் சரியமிகத்தழைந்து வேந்தன். (ஊ)

இப்போதக் கண்ணனெந்த விதத்தாடை யுடுத்திருக்கின்றான் சொல்கென்ன மெய்ப்போதர் பச்சையுடுப் பெனவிளம்ப ராவடா ஆர்க்கு வேந்தன் தப்பேது மிலனாை சட்டகஞாதவின வனற்றான் நேர்வானாய் அப்போ தேவரைந்துய்த்தான்றுவரைக்கோ யிலினேதாச் சரியமென்ன. (ச)

சட்டகனங் கெழுதியுய்த்ததைத் தெரிந்து கண்ண பிரான்னனக்குத்தேகத் திட்டது வோபச்சை யுடுப்பதிற் கருப்பூரத் தீபமியற்றும்போது பட்டது தீயதைக் கசக்கிய வித்தனை பன்ஹாஜி மென வரைந்து சேர விட்டனன் மற்றது கண்டு குமான் சிங்கு மிகவியந்து விளம்புகின்றான். (ஞ)

இங்கிருந்து மங்குளதை யறிய வல்லீர் நீர் திருமாற்கேற்ற தாசர் உங்கன் பெருமையைத்தெரிய வல்லேனோ யானென்ன வுவந்து கூறித் தங்குமவர்க்கிரண்டு கிராமந்தந்துஞ் சேவை தினந்தருதல் வெண்டும் எங்களுக் கென்றினிதோ தஹரி நாமமோது கவெப்போது மென்றார். (க)

வேறு.

என்ற சொற்படி யேந்தலும் நன்று நாம நவின்னபூர் ஒன்றினான் புகலுத்தம்ர் துன்றினார் துவரைக்கனே (எ)

பன்ஹாஜி ரசபுத்திரர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் ருஅ க்கு செய்யுள் சதசுராஅருள

முற்றிற்று

ஜயமல்லராஜர் சரித்திரம்

—:௦:(௧):௦:—

மேடமெனு மூர்க்கரசர் விண்டு பூசையிற்றினமும்
சோடசோ பசாரமுடன் பூசித்துத் தொழுது துதி
சீடவொரு ஜாமபரியந்த மொரு நினைவினராய்
மாடெவருப்பூ ஆர்காலத்தில் வராதுற வகுத்தார். (க)

ஜயமல்லராஜ ரெனத்திரு நாமந்தான் விளங்கப்
புயலென்னுந்திரு மேனிப் பொன்னு தன்றிரு நாமம்
நயமன்ன வெப்பொழுது முச்சரித்து நனிவருவார்
தையமன்னு மற்றவர்க்கொர் தம்பி தனக்கொர் சியத்தில். (உ)

சமபாகம் பெறவேண்டித் தானவ்வுந் விட்டயலில்
அமர் வானாய்ச் சேனைபல வமைவாகச் சேகரித்துத்
தமயன் விண்டு பூசையிலே தானிருக்குஞ் சமயத்தில்
சமர் செய்து கோட்டை தனைத்தான் பிடிக்க வேண்டி. (ங)

சதுரங்க சேனையுடன்ராண் வந்து கோட்டை தனை
முதிர்கின்ற சினத்தோடு முற்றுஞ் சுற்றிலும் வளைந்தான்
அது கண்டு ஜயமல்ல ராஜரான் மந்திரியும்
எதிர் சென்றத்தளத்துடனேற்றிக் லதிகமாய்ச் செய்தான். (ச)

வந்த வெதிரிகளடங்கார் மேற்கொண்டு வலிமிகுந்தார்
அந்த விறலினை யறிந்து மந்திரியு மரசரைமுன்
தந்தவன்னை தனக்குரைப் பத்தாய் பகைஞரே னாவலியன்
இந்த வமையத்தென்னை செய்வதென வினைவுற்று. (ஐ)

அரசர் தமக்கறிவிக்க வேண்டிய தென்றறைகிற்க
விரைவுற்ற மந்திரி யிவ்வேனையவர் பூசையிலே
பரவுற்றாரெனச் சொல்லத்தாய் பரிவினுடன் வந்து
புரவலர்க்குத் தெரிவிக்கப்பூசை புரிந்திருந்தவரும். (ஈ)

தாய்க்கு மறுமொழி சொல்லார் சாமளனென்றே சொன்னார்
வாய்த்த கருணா நிதியு மிவ்வைமை மனத்திடைவைத்
தாய்க்கொன்றுக்கூற மல மரிகின்றான் மனந்திரும்பான்
எய்த்தியலுய் பூசை முடிவளவு மெனவே யெண்ணி. (ஏ)

உடன் சகுண ரூபங்கொண்டொரு குதிரை தனிலேறி
அடர் செங்கை வாளுடனே யாயுத மெல்லார் தரித்துத்
திடமன்னு கோட்டை வாயிற்கதவைத் திறந்து கொண்டு
படர்அன்ற சேனைசுளிற் பாய்ச்சின வரையும் பதீச்சான். (ஐ)

சேனைவினாந் தோடினவச் செய்கையெல்லாந் கோட்டைமதில்
மேனிறைந்த நகரர்கள் பார்த்துவியந் திவ்வீரன்
தானொருவன் யாடுதிர்த்த தளங்கையெல் லாஞ்சாடிச்
கானவழி வினாந்தோடக் கலக்கின னென்றுறப் புகழ்ந்தார். (௧)

வாசிமேற்கொண்டிருந்த வயவீரன் ஜயமல்ல
ராஜனொரு தம்பிதனை நனிசாடி யுறப்பிணித்துத்
தேசமிரு கோட்டைக்கு வந்துசெறிந் தமைச்சனிடை
ஆசறத் தந்தனன்மறைந்தா னவனையவன் சிறைப்படுத்தான். (௨)

பூசையடை வேழுடித்துப் புரவலனாற் புறம்பந்து
நேசமிரு மந்திரியை நோக்க வவனிகழ்த்தினான்
தேசமிரு சாமளநு பத்துடனோர் திறல்வீரன்
ஆசையுடை யுடுத்தினனா யாயுதங்கள் பலதரித்து. (௩)

குதிரையின்மே லேறிவந்து கோட்டைவா யிலேத்திறந்தந்
கெதிர்கின்ற சேனையெல்லா மிரியச்செய் தானபின்பு
முதிர்கின்ற கோபமுடன் முடுகியதம்பியைப் பிணித்துப்
பிதிர்வின்றென் னிடைத்தந்து பெயர்ந்தனன் மற்றவனவனோ. (௪)

தெரிகிலேன் தம்பிதனைச் சிறைப்படுத்தி னேனென்ன
ஆரசர்பிரான் நிகைத்திதுசா மளன்செய்கை யெனவறிந்து
பரசியவென் பொருட்டாயிவ் வளவுபரி வுறக்கொண்டான்
வினாசெய் துழாயின னென்றுமிகுந் துயரமேற்கொண்டு. (௫)

சாமளநு பங்கொண்டோன் றினக்குறித்துப் பலவிதமாய்
நோமளவ ராய்ப்புலம்பி,த் துதிகன்பல னுவன்றுதம்பிக்
ஶாமளவு சேவைவந்தா யானென்ன வபராதம்
கோமளமேய்த் தோய்செய்தேன் சேவையெற்குக் கொடாதொழிந்தாய். (௬)

என்றரசர் புலம்புதலு பிவர்கினைவெல் லாந்தெறிந்து
குன்றுகுடை கொண்டோன்ச ருணநுபந் கொடுதோன்றி
நின்றரசர் வணங்கவப் பந்தந்து நேர்மறைந்தான்
பின்றையவர் தம்பிதனை வரவழைத்துப் பிணிப்பவிழ்த்தார். (௭)

தம்பியுட னவர்தாளிற் றுழந்தெழுந்துந் தகைதெரியேன்
வெம்பியென் தறியாமை யால்வினைத் திகையெல்லாம்
நம்பிபொறுத் தருள்கவென நயந்துருக்கு மணிநாதன்
எம்பியுன்மு னெய்தினனே லெவருனக்கு நிகராவார். (௮)

நீவாய்த்த பாக்கியமே பாக்கியமென் றுறநிகழ்த்தி
மேவாத ரத்தினொடு வியன்மாற்பத்துற வனைத்தார்
தூவாத வனபுகொடு வயிரமின்றித் தாம்வாழ்ந்தார்
ஶுவா விருவருந்தா மோதனை வழுத்தியுற்றார். (௯)

வேறு.

உற்றவக் காலத்தன்னி லொருதச்சன் றன்னான் முன்னோர்
சொற்றதாற் படியேகோயி றுலங்குயர் வாகக்கோலி
மற்றது தனக்குக் கர்ப்பக் கிரகமா மணியினாலும்
முற்றுயர் தங்கத்தாலு முதிர்சிறப்புள தாச் செய்து. (௧௦)

௫௮

- அகிலொளிர் முகுந்தன்றன்னை யன்பொடு பிரதிட்டித்து
எதிர்செலும் வாயிலின்று யெவருஞ்செல் லாமலோங்கும்
மதில்சல வழுவோணி வழிவயிற் ருனுட்சென்று
கதிதருமலன்றன்னைக் கண்டுபூ சித்துப் போற்றி. (௨௧)
- சன்னிதி முன்னேயோர்சார் தங்கிவாய் மோனமாக
மன்னிநா ரணனை யுள்ளம் வதிதரக் கொண்டென் னுள்ளே
துன்னுமா தவனையவர் தூதனே துவவமாப்பா
என்னித யத்துக்கெய்து மிப்படி யென்கண்காண். (௨௨)
- வெளியிலு மகிழ்ந்துகாண் வேண்டுமென் றேதுதிக்க
களிகொடு முகுந்தனோ கம்புசக் கரங்கட்கம்வில்
ஒளிதரு கதைகொண்டொண்ணா லொமெணி பதுமச் சூப்பொன்
மிளிர்ந்தரு மார்பு செங்கேழ் விடுமெனிக் குண்டலம் பூண். (௨௩)
- பொன்னுடை துலங்கப்பாதம் பொலிசிலம் பொலிக்கச்சென்னி
மின்னுறு கிரீடம்பொற்ப விளங்கினான் விளங்கக்கண்டு
தன்னுளத் தடங்காவின்பந் தானுற முகுந்தன்பாதம்
மன்னுசெவ் கரத்தாற்பற்றி மயிர் புள கித்துக்கண்ணீர். (௨௪)
- வார்ந்தவ சத்தனாகி மணித்தவி சதனிலேற்றிச்
சார்ந்தசோ டசோபசாரந் தனித்தனி நிரம்பச் செய்தங்
கார்ந்தபின் பரியங்கத்தி லமையக்கண் வளர்த்திப்பாதத்
தோர்ந்துகை வருடியென்போ லுளர்கொலோ வொருவொன்றோ. (௨௫)
- எண்ணினன் சாமியோக நித்திரை யியல்வதாக
நண்ணிய வரசன்முன்போ னனுதினாலேணிமார்க்கங்
கண்ணிய வரண்மனைக்குட் கலந்துபின்னிவ்வாருகப்
பண்ணினன் பலநாளாகப் பலருட் தறிவுரூமல். (௨௬)
- மற்றொரு தினத்துட்சென்று வந்த தூலேணிதன்னை
அற்றைநா ளெடுத்திடாம லயர்ந்துபோய்ச் சன்னிதிக்குள்
உற்றரி சேவைதந்தவ் குறைந்தன னாகவன்னான்
செற்றமின் மனைவிவந்து செறிந்தநா லேணிமார்க்கம். (௨௭)
- சென்றற்கு நோக்கக்கண்டான் செறிபரி யங்கமீது
மென்றுயில் புரியுஞ் சாமி மெல்லடி வருடிக்கொண்டு
முன்றற்கு கணவன்றன்னை முகுந்தனைப் பணிந்துள்ளபு
துன்றுற வவசமாகித் தோத்திரம் பலவுஞ்சொன்னான். (௨௮)
- அவளன்பும் பணிவுந்தேர்ந்த வாரியன் மனமிரங்கித்
துவளரு கருணைநோக்கஞ் சூழ்தலு மரசன்கண்டிந்
கிவளெவ்வா றெய்தினுளென் றெண்ணிமற்றவனை நோக்கி
குவனையொன் கண்ணெயெவ்வா றெய்தினை யென்றுகூற. (௨௯)
- இன்றுதூ லேணிதன்னை யெடுத்திடா தெய்தினிர்நீர்
நன்றது கண்டெவ்வந்து நானிந்தப் பேறுபெற்றேன்
என்றன் வணங்க நன்றென் றிருவருந்தினத் தோறெய்திக்
கன்றது குணிலாக் கொண்ட கண்ணனைச் சேவித்துற்றார். (௩௦)

ஜயமல்லராஜன் திருவாடி களேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் நுகர்க்குச்செய்யுள் சதுரவாறு

முற்றிற்று

ஸ்ரீ தரபண்டிதர் சரித்திரம்.

யாவரிடத்திலு மெவி சுவாச மியன்றாராய்
ஒவறுகால மெலா மிரிபஜனை யொருவுகில்லா
தேவரு வாரவர் பத்தினி கற்பினிலே மிக்கார்
தாவறு நிர்மல சித்தமுடன்றனி தாம் வாழ்வார்.

(க)

ஆயவர் ஸ்ரீ தரபண்டித ரென்றினிதா நாம
மேயவர் யாரும் விகற்ப முரைக்கினு மெய்யென்னும்
தூயவரோர் தினம் யாத்திரை மேவறுணிந்தாரா
யேயவர் பத்தினியார் பரிமேலுற வெய்துற்றார்.

(உ)

வாசியை யோட்டி யோராரணியந்தனில் வருபோது
மாசிகழை சோரர்கள் வந்து தொடர்ந்தனர் மார்க்கத்தே
ஆசிலர் பத்தினியார் தொடர் வற்றடை வாரைக்கண்
டேசிதர் வற்றனர் நெஞ்சுதனுக்கெனவே சொல்வார்.

(ங)

பொழுது மறைந்து போழ்து வனத்திடை புக்குற்றோம்
பழுதுறு மென்று பயந்தன நென்றவர் பத்தாவைத்
தொழுது திரும்புவம் வந்தவழிக் கொடெனச் சொல்லக்
குழுமின சோரர்கள் யாந்துணை யென்றுகுறிக்கொண்மின்.

(ச)

அஞ்சகிலீரென நீருரை செய்வதினாலச்சம்
விஞ்சுதநீர் கிலம்யாமி வணுஞ்சொலின் விசுவாசம்
நெஞ்சறவே பிரமாண மியம்புறினேர் வோமென்
நெஞ்சலிலாஹரி நேயரியம்பலுமே சோரர்.

(ரு)

உம்முடனெம்மிலு மோவகிலாதுறை யோர் சான்றும்
செம்மலிராமனறிந்து வெம்மிடை சிதகில்லை
வம்மினெனச் சொல்லுஞ்சதி புருஷர் மனந்தேறித்
தம்மிடைந்தனர் பண்டிதரோடவர் சார்வாராய்.

(க்)

குறைவில் பரம்பொருளாகிய வார்த்தைகள் கூறுற்றோர்
சிறை தொக வந்தவர் பண்டிதர் தந்தலை சேகித்துத்
தறையுறலுங் கலனாடை யெலாங் கொளருஞ் செய்தார்
பிறைறுதலார் பரி நிலவினராயது பின் பார்த்தார்.

(௭)

பதிவிறு மோசை தெரிந்து திரும்பினர் பார்த்தாரைச்
சதிபுரி சோரருதைனை வெங்கொலை தாஞ்செய்தோம்
வதியிடை நீயதை நோக்கினதாற் பயன் வாராதென்
றதிர்குரலாயுரை கூறலு மாதரசானோர் தாம்.

(அ)

நீர்கரி யென்றுரை யான் மவிராமனு நேர்ந்தானே
சார்கிலனே வென நோக்கின நென்றவர் சாற்றமுன்
சீர் கொளிராமனெடுத்தனுவைக் கொடு சேர்ந்தங்ஙன்
நேர்களுர் யாவரைபுங் கொலை செய்தனனி மிடத்தே.

(க)

ஸ்ரீ தரபண்டிதர் தம்மிடை வந்தருள் சேர்கண்ணுல்
மேதக நோக்க வெழுந்தனர் சான்றென மேவுற்றோன்
ஆதர மோடிவனெய்தினனம்மை யளித்தற்கென்
றோதினர் பத்தினியோடு வணங்கிட வுறுராமன்.

(ங)

அவ்விருவர்க் கபயந்தரல் செய்தவர் பின்பாக
வெவ்வன நீங்குறு காறும் வழித்துணை யாய்மேவி
எவ்விதமோமறை வாயினன் மற்றி வருந்தீர்த்தம்
செவ்வயினாடின ரரிபஜனஞ்செய்து திகழ்வுற்றார்.

(உக)

ஸ்ரீ தரபண்டிதர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் கூடுக்கு செய்யுள் சதனா ௨௭

முற்றிற்று

ஹரிபாளதாசர்சரித்திரம்

சாதுசுஜனர்க்குப் பூசை தகச்செய்தங்க வருக்காடை
ஒதன முதலதான முளுற்றி பாள ரென்போர்
மாதனர் கால மெல்லா மாதவனுஞ் சொல்வோர்
தீதுதானத் தாலே பொருளெலாங் செலவு சேர.

(க)

ஆயினு மிவர் தங்கீர்த்தி ஹரியடியார்கள் கேட்டு
மேயினராக மற்றோர்க் குதவுற வெறுக்கையில்லா
தேயினை வறலாயில்லை யென்பதற் கிசைகிலாராய்
மீடியர் பொருள் களீட்ட வேண்டினர் திருடவேடம்.

(உ)

கொண்டனர் மார்க்கஞ் சொல்வோர் கொடு வருபொருள் க்கொல்லாம்
யுண்டனர் பயமுறுத்திக் கவர்ந்தனர் ஒரு சாதுக்கட
யுறு திருத்தி செய்வ தாயின ரானபோதும்
படியார்கள் யான் செய்வதில் விருப்புறுத லொன்றே.

(ங)

யாக்குறுபயன் மற்றீவ தெவர் பொருளோவவர்க்கே
துணைச்சகுந்தரும மென்று துணிந்தபி மான மின்னி
வனத்துழாய் மார்பன்றொண்டர்க் குதவினர் மருவு நாளோர்
தினத்திவண் வருஞ்சாதுக் கடவே தொன்றிலதைத் தேர்ந்து.

(ஈ)

அம்பு வில்ங்கை கொண்டோராரணியத்திற் சென்று
பம்பியிங்கெவர் நேர்வாரோ வெனவழி பார்த்திருக்க
நம்பு மவ்வழியில் யாரு நடப்பதில்லாமை கண்டு
வெம்புவர் பசியாலின்று வீட்டின் மேவுறுஞ் சாதுக்கள்.

(ரு)

என்செய்து மெனத்துன்பத்தின் மூழ்கினாரிடுப்பத் தேர்ந்து
மின்செய் பொன் மார்பனங்கோர் தனவணி கன்வேடத்தை
மன் செய்து மனைவியோடு வஸ்திரபூடண நு சிறக்க
நன்செய் பண்டியின் மீதேறி நடத்தியவ்வழி வந்தானால்.

(சு)

வருவதை நோக்கி நின்ற மாலரி பாளருள்ளம்
பெருகின் ரின்பம் வில்லிற் பிறங்கனலம்பைப் பூட்டி
அருகடைந்தவரை நோக்கி துங்களபரண மெல்லாம்
தருகின்றேற் கொல்வேன் யானெனவுருத்த தட்டச்சார்த்தோன்.

(எ)

தினபாவத்தைக் கொண்டெங்களைக் கொல்லேற் சினமுங் கொள்ளேல்
யானென தில்லாள் பூனோடி யாவையுந் தருகின்றேனென்
றானமில்லணி களெல்லா முதவினனவை யெல்லாங்கொண்
டானதம்மனைக்கு வந்து சாதுக்களருந்தச் செய்தார்.

(அ)

இங்கரிதன்னை நோக்கி யிணையிலுந்தாசன் மெத்த
வுங்கன யோக்பனம்மை வெருவல் செய்துடைமை யெல்லாம்
அங்கை கொண்ட நர்வாண மாக்கினன் போனானென்று
செங்கமலத்தாள் சொல்ல ஸ்ரீ தரன் சிரித்துச் சொன்னான்.

(க)

அவன மக்கியற்றலான வுதவியை யறிகிலாமல்
கவன மற்றின்ன சென்னாய் கழறுதல் சரியன்றென்னப்
புவனரக்கிய தேது புகன் மெனப்பூமி கேள்வன்
இவன மக்காவி தந்தவுதவி யெண்ணலை நீ யென்றான்.

(ங)

நம்பெயர் நினைக்கலாரா நாடின னலிந்து மற்றொர்
தம்பொருள் பறித்து நம்பேர் சாற்றுவோர்க் குதவி செய்தான்
என்பதையுந் நீயெண்ணு யென்னவு முறைக்கக் கேட்டு
அம்புயத் தமருந் தேவியவன் கருத்தறிவோ மென்றான்.

(பக)

இருவருள் சாது வேஷமிணங்குறக் கொண்டு தாசர்
மருவகம் வந்து சீதாராம வென்றுறாக்க மற்றொர்
உருகினர் காகிழ்கேட்டங் கோடிவந்துற வணங்கித்
திருமனைக் கழைத்துச் சென்றாசனந் தந்தங் கிருக்கச் செய்தார்.

(பஉ)

சோடசவுப சாரஞ் செய்கிரு வர்க்குஞ் சுவைச் சோறிட்டுத்
தோடவிழ் நறும் பூவோடு சுகந்ததாம் பூலந்தந்து
சீடவர்தம்மை யேத்தி நீர்வரத்தவ மென் செய்தேன்
சீடமர் துமக்குவேண்டும் பொருளெது பேசுகென்றார்.

(பக)

நானொரு வணிகனரிந்த நங்கையோடங் கோர் காட்டில்
போனவப் பொழுதோர் சோரனெம்முடைப் பொருள்க ளெல்லாம்
தான் பகரித்துக் கொண்டானது தன்னால் வருத்தஞ் சார்வுந்
ரூனாகிவேடம் வந்தோ துய்மிடை யென்றானான்.

(பச)

பத்தருங் கனது சொத்தைப் பறித்தவ னெங்குற்றாலும்
சித்தமாய்க் கொணர்வ னென்ன ஸ்ரீ தரன் மனையோ டெற்ற
வர்த்தக வடிவங்காட்ட மற்றவர் நோக்கி யின்னோர்
சொத்த பகரித் தோன்யானே யெனமனத் துணுக்கங் கொண்டார். (௨௫)

நாணுநீஇ யனுதவித்து வைகுண்ட நாதனேயிந்
நீணிலம் பாதந்தோய நின்றன னென்று தேர்ந்து
காணுதற் கரிய கோலங்கண்டனெ னென்று கண்ணிற்
பாணிமிக் கொழுகரின்று பரிந்தனர் பகர லானார். (௨௬)

தேவர்தந் தேவனுன தீனபந்தோ செங்கண்ண
ஆவயினு மதுசொத்தைய பகரித்தவன் யானே யால்
மேவருஞ் சாமித்துரோகி யாயினே னென மெலிந்தென்
நீவினை பொறுத்தி யென்று திருவடி வணங்கி நின்றார் (௨௭)

நல்ல வர்தமைப் பூசிக்க நனிநயந்துனது புத்தி
அல்லது நலதென் றெண்ணுதது திருடற் காயிற்றுச்
சொல்லது பிசகென்றோகிச் சுரந்தரு டெரும்ப நோக்கி
வல்லதன் சகுண ரூப மற்றவர்காண நல்கி. (௨௮)

தழுவியின்றாதி சோரந்தனைச் செயே லுனது பக்கல்
வழுவறு சித்தியெட்டும் வைகுறு மவற்றைக் கொண்டு
குழுவ சாதுக்கள் பூசைகுறைவறவியற்று கென்று
பழுதிலா னுரைத்துப்போளு னவருமப்பணி யினின்றார். (௨௯)

ஹரிபாளதாசர் திருவடிகளேசரணம்

ஆகச்சரித்திரம் கூக-க்கு செய்யுள் சதுரளாசவடு

முற்றிற்று

ஜம்புதாசர்சரித்திரம்.

என்றுஞ் சீதான்றன்னைத்தியா னித்து
துன்று சாதுக்கடம் மிடைத் தோமிலா
நன்றி சாலன்பு நண்ணினர் ஜம்புவென்
றென்று நாம முடைக்குடி யானவர். (க)

உழுது நற்பயி ரோம்பிப் பசித்து னோர்
பழுதுறு துணவிட்டுப் பவனத்துட்
குழுவினோ றொடு கூடியுண் டிற்றனர்
வழுவினா தவர்வை குறுநாளிலே. (உ)

ஒருதினத் திரவுற்றவர் தாழுமும்
எருதி ரண்டையுங் கொண்டன றோகினார்
சருவுசோரரத் தன்மை தெரிந்தனன்
கருணை சேர்கமலக் கண்ண னென்பவே. (ங)

தன்னிடத்தன்பு சார்வுறு ஜம்புதான்
இன்ன லுற்றயர் வானெரு தின்றியே
என்னவுன்னி யெருதிரண்டுஞ் செய்து
துன்னு மத்தொழு வத்திடைத் துற்றனன். (ச)

விடிந்தபின் னெருதைக் கொடு மேவினர்
படிந்த கொல்லை யுழுதுறப் பத்தர் பால்
அடைந்து கண்டன ரந்த வெருகினை
மிடைந்த விங்கெவ்விதத்தி லென்றெண்ணியே. (ரு)

அல்லிற் கொண்டவம் மாடுகளுள்ளவோ
இல்லிற் கண்ணில்லையோ வென வேகினார்
புல்லக் கண்டனர் போதவியந்தனர்
மல்லற் சோரர் மறுதினந் தன்னிலும். (க்)

கங்குல் சென்றந்தக் காளைகடம்மையும்
தங்கை கொண்டு தம்மில்லிடைச் சார்ந்தனர்
செங்கண் மால்பினுஞ் சேரச் செய்தான் விடை
அங்குச் சம்பு கொண்டன் றென வேகினார். (ஏ)

பூட்டியங் குழப்போந்தனர் கண்டனர்
ஓட்டு சோரர் மிகவியந் துற்றனர்
நாட்டு மிவ்வகை நாள்பலவுஞ் செய்தும்
மீட்டுஞ் சம்புவின் மேவவிடை கண்டார். (அ)

இந்தச் சம்பு வென்போரரி தாசொன்
றந்தச் சோரர நிந்தவர் தம்வயின்
முந்திக் கண்டுமை மோசஞ் செய்தே மிக
மைந்துற்றும் விடைகொண்டென வாழ்த்தினார். (ஐ)

திருடிச்சென்ற வெஞ்செய்கை பொறுத்துதும்
அருளுக் கேற்றபடி யெமை யாக்குமின்
தெரு னுற்றீனொன்ச் சேவடி தாழ்ந்தனர்
மருளுற்ற ரவர்கொன் மனங் கொண்டனர்.

(௨)

மனதில்யான் கொண்டமாகுகள் வேறெனத்
தினமுமைய முருவகை செய்தனை
நினைவருங் கருணாநிதியே யென
அனகமலை நினைத்தழு தேங்கினார்.

(௩க)

என்பொருட்டின வாறு நடத்துறத்
துன்பு றுத்தின னிற்கெனச் சொல்லியே
அன்பரிப் படியேத்தவணைத் தனை
முன்பு பின்பு நடுவின் முதல்வனே.

(௩உ)

ஐம்புகண்டரி தானைப் பணிந்திட
நம்பு மாற பயந்தந்து நண்ணினான்
பின்பு சோரற்கருள் செய்து பேதுரூ
தின்பின்மால்பெயபோத்தி யிருந்தனர்

(௩ங)

ஐம்புதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம்கூட-க்குச்செய்யுள் சூதுளாடுவது

முற்றிற்று.

தஞ்சாவூர்சரித்திரம்

தாரணி தனிற்ற ஞசாட் டெனும்பெய

சார்ஞடியான வரவர்க்கு மெய்வய

தோடொழு நிகழ்வுறு போதிலுற்றனர்

சேரரி பத்தர்கள் மனைக்கட் சேரவே.

(சு)

மற்றவர் தஞ்சரண் வணங்கி மாலரி

நற்றனித் தாசர்க ணுன்னுசெய்து சீர்

உற்றசாளக் கிராமத்துக் குள்ளன்பு

பெற்றனர் பூசிக்கப் பெரிது கண்டனர்.

(உ)

கண்டவரடி பணிந்தியானுங் கண்ணன்றன்

றெண்டெனப் பூசிக்கவருள் சுரந்து நீர்

விண்டுரு வாயதை யருளுமின் னெனத்

தண்டலில்லாதரி தாசருன்னினார்.

(ஈ)

மருவிவனே சிறுவயதுள் ளானெனக்

கருநிற மானதோர் கல்லைத் தந்தனர்.

தருதலு மனைத்தனா சாட்டுவப்புடன்

இருகரங்களினு மேற்றினிது பூசிப்பான்.

(ஏ)

தினமுமாடு கடமை மேய்க்கச் செல்லுறும்

வனமதிலொரு புறம்வைத்து நானாரு செய்

தினிய நன்மலர் பறித்தெய்தியர்ச் சித்துப்

புனிதராய்த் தாமுணுங் கட்டுப்போனகம்.

(ஐ)

கருணையங் கண்ணனே கனியொடுண்கெனப்

பெருகுமன்பொடு நிவேதிக்கப் பேரருட்

டிருமகனாயகன் சிறுவரன்பினுக்

குருகினன் றினந்தொறு மகிழ்வினுண்டனன்.

(ஐ)

சிறுவருந் தினந்தினஞ் சேடமுண்டனர்

மறுவற வளர்ந்தனர் வாழ்வின் வைகினார்

பெறுவய லிடைவிதை பெய்யவோர் தினம்

குறுகுறு போதரி தாசர் கூடினார்.

(ஐ)

அரிதனக் கன்பர்நீரா தலாலனம்

பெரியவர் தமக்கெலாம் பெரி தளித்துளீர்

விரிபசி யெமக்குநீர் தீர்த்தல்வேண்டுமென்

றுரிமையி னுரைத்தன ருவரை நோக்கியே.

(அ)

மாலடியாருரை மைந்தர் கேட்டுநம்

பால்விதை யன்றிவே றில்லை பார்ப்புறில்

சால்பினர்க்கிங் விதை தன்னிற்போனகம்

எல்வகைசெய்து மென்றுள்ளத் தெண்ணினார்.

(ஐ)

வருமரிதாசனா ய்ழைத்து வம்மெனக்
கருதியபடி யகங்கலந்து போனகம்
பெருருறச் சமைத்தனர் பேணியிட்டனர்
தருமுன வுண்டனர் பசிதணிந்தனர்.

(10)

நீரொமதுறு பசிநீக்கி னீரதாற்
சீரரி னும்வயிற் சேர்ந்திருக்கென
நேர்மகிழ்கொடு மிகவாழ்த்தி நீங்கினார்
பேரரி தாசர்கள் பெயர்ந்த பின்போ.

(10க)

இல்லற மினிதுற நடத்தியல்ல வோ
சொல்லரி தாம் பரமார்த்தம் துய்ப்பதின்
நல்லவருள விடையனைத்து நல்கினார்
எல்லையிற் பயிர்செய்வதெவனென்றேகினார்.

(10உ)

யாவரு மிவ்வகையியம்பக் கேட்டவர்
தாவா நிலத்திடு வதிலுஞ்சந்தம
ராவயினிடலழகியது மற்றதில்
மேவரிதாசரில் விடுத்த நன்றென.

(10க)

ஹரிதிரு நாமங்க ளைறந்து முன்புதாம்
புரிதரு பூசையும் புரிவ தாயினர்
தெரிதிரு மாலவர் செறுவில் வித்துகள்
சொரிதரல் செய்தவை துலங்கச் செய்தனன்.

(10ச)

ஏசினயாவரு மிவர்வயற்கனே
தேசுறு முனைமிகச் செழித்தல் கண்டனர்
கூசினர் வாய்மிக வியப்புக் கொண்டனர்
பேசிலீதரி யருளென்று பேணினார்.

(10இ)

மாலருளாற் பயிர்வளர்ந்து கோதுமை
மேல்விளை வுற்றதைக் கண்டு மெய்யவென்
னாவிது செய்வதிங் கேற்கு மோவெனாச்
சால்பெருந் தோத்திரஞ் சாற்றிப் போற்றினார்.

(10ஈ)

முன்விளை வகின்மிக விளைந்து முற்றிய
அன்னவை தமைக்கொணர்ந் தரிதன் றுசருத்
கின்னமு தட்டுண விரும்பி யிட்டனர்
பன்னக சயனைப் பரவி வாழ்ந்தனர்.

(10எ)

தஞ்சாடர் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீகச்சரித்திரம் சுரு-கருச்செய்யுள் சந்தளாஎஸ்ரு.

முற்றிற்று.

சுகாநந்தர் சரித்திரம்

ஹரிதன்னுமங்க னனுதினஞ் சொல்பவராகிப்
பெரியமா லடியார்களை யன்புடன் பேணிக்
கரியமால்பிர சாதமீவாரொனிற் கைக்கொண்
டுரியதுள்ளருக்கீ தென்றினிது வந்தனஞ்ண்பார்.

(க)

சுரசுரீ யெனுமனைவி யோடுறு சுகாநந்தர்
பரம்பாவன ராய்வருவார்ப்பதி விரதா
சிரமணித்தம தன்பருக் கேய்வன செய்து
விரவுசாதுசஜ் ஜனனையும் பூசிப்பார் விரும்பி.

(உ)

இன்னதன்மய ராய்ருவருமன மிசைந்து
நன்னுநாட்சுகா நந்தனைச்சோதிக்க வேண்டி
ன்னுதுர்ச்சனர் சிலரிடை கெவர்க்கம் வாங்கி
ன்னர் மால்பிர சாதமீ துண்கென நல்க

(ங)

டகந்து கொண்டினி துண்டனர் சுகாநந்த ருண்ண
இகழ்ந்து நீர்கடை யியல்வதை யுண்டிர்வே தியுளோ
ருந்தசெய்திலீ னொநகைத் தனர்பிராய்ச் சித்தம்
வகைந்து செய்கிவி னோற்குலக் கேடினி வாய்க்கும்.

(ச)

ரன்றுரைப்பவர் தம்முனோர் நாழிகை யிகக்க
மென்றுதின்றவெல் லாம்பழம் படியுறு மேவத்
நன்றுவாயினின் றெடுத்தளிந் தனர்சுகா நந்தர்
அன்றதைக் கண்டதுர்ச் சனர்பயந்துள மயர்ந்தார்

(ரு)

யியந்துமற்றவர் தாளிடைப் பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்து
யயந்துமக்கலர் மேன்மங்கை நாயகன் கருணை
இயைந்திருக்கின்ற தியாஞ்செய்த பிழைபொறுத் தருள்க
டயர்ந்துளீரொனத் துதிபல வுரைத்தனர் போனார்.

(சு)

நிலதினங் கழிந்தபின் பொருதினஞ்சுகா நந்தர்
உலவும் யாத்தினை செல்வதற்குன்னினர் மனைவி
இலகவாண்முக நோக்கிநீ நம்மனை செறியும்
லவருக்குமுக கரணமுஞ் சத்தியாய் நாளும்

(ஏ)

புசை செய்தவர் சேவைகொள் கெனநனி புகன்று
யாசில் யாத்தினை சென்றனர் சாதுபோல் வடிவத்
தேசிலான் வரக்கண்டனர் சுரசுரீயென்போர்
நேசமிக் குறப்புகிக்கக் கண்டிள நெகிழ்ந்து.

(அ)

நினது ரூப சுந்தரத்திடை மூழ்கின னீயென்
மனதுகந்திடப் போகதானங்கொடு மாநே
எனலுங்கற்புடை யார்மனத் திரங்குத லின்றி
அனகோபுகித் தருள்க போகதா னம்பின்பாக.

(க)

உம்மதெண்ணமென் றறுசுவைப்போனக முடனே
செம்முடேடதா ரிக்கிட வுண்டனன் சிறக்க
நம்மதெண்ணமுற் றிற்றெனக் காமத்தை நயந்தான்
அம்மனைக்கனே யிருந்தனன் பொழுத்தமிக்க.

(௨)

யாமமொன்றுசென் றபின்பத்த விணயில் கற்புடையார்
தாமமர்ந்துறு பள்ளியிற் சயனநன் கமைத்துள்
ளேமணந்தவ ரடியிணைக் கமலங்க ளெண்ணிக்
காமம் விஞ்சின கசடனுள் வரவழைத்தனோ.

(௨௧)

வேடதாரி யுட்சென்றனன் மாதவமின்னார்
ஆடல் வெம்புலி யாகத்தன் கண்களுக்கமைய
நீடலர்ந்ததி பத்தொளி யிற்கண்டு நில்லா
தோடவெம்பய முடையனாட் வெளிப்புறத்துற்றான்.

(௨௨)

பொன்னி ஓரமென் றெடுத்தது புயங்கமாகியதும்
நன்னர் நல்லமு தாயது நஞ்சதாகியதும்
என்ன நெஞ்சுற வெண்ணின் னடுக்கமுற் றிருந்தான்
பன்னு பள்ளியி னின்றுரு முழக்கொடு பார்க்க.

(௨௩)

அஞ்சினுவெளிப் புறத்திலே நின்றுகொண் டன்னே
விஞ்ச நிற்கப ராகியாகிய வென்றன் மிகைதான்
எஞ்சுறப் பொறுத்தருள்க வென்றெதிர் நின்றுவணங்கித்
துஞ்சினுன்மிகு தூரத்தே வந்தொரு சூழல்.

(௨௪)

மறுகினத் தருணையத் தெழுந்தந்தமாதர்
குறுகிவாயிலிற் சாணத்தைக்கொண்டனர் தெளிக்க
உறுவதாயின போதுகண்டனன் வெளியுற்றோன்
நறுமலர்ப்பதம் வணங்கினன் றுகித்தன னயந்தான்.

(௨௫)

பிழைபொறுத் தருள்கெனப் பிரார்த்தித் தனன்பெரிதும்
குழைவுறக்கண்டு கொமளக் கோம்ப ரன்னாரும்
தழைவுறச் சமாதானமாய் நன்றென்று சாற்றத்
தொழுது மற்றவன் காமமாகிய வெலாந்தொலைத்தான்.

(௨௬)

ஊழியஞ் செய்தங்குற்றனன்றிங்கனான் கொழிய
ஆழிமாலன்ப ராகிய சுகானந்தரடைந்தார்
கேழிலாதவர் தமைக்கண்டு வேடமேற்குளர்ந்தோன்
வாழியென்றடி பணிந்தன னிகழ்ந்தன வகுத்தான்.

(௨௭)

நன்றெனச் சுகாந்தருமபய நல்கினராய்த்
துன்ற வன்றனக்கின்னருள் சுரந்து நாடோறும்
மன்றலந்துழாயவனடி வழுத்தினர் வாழ்ந்தார்
ஒன்றி மற்றவனும் மரிதாசனா யுற்றான்.

(௨௮)

சுகாநந்தர் திருவடிகளேசரணம்

ஆகச்சரித்திரம் கூசுக்கு செய்யுள் சூகூலாகுக

மாதவதாசர்சரித்திரம்.

வேதசாஸ்திர நிபுணர் மிகுவிரக்தர் பிரபஞ்ச விவகாரத்தில்
காதலிலாதிஸ் வாழ்க்கை தனிவிருந்து பல்காலங்கழிந்த பின்பு
மாதர் மனைவியர் பரமபதஞ் சென்றாரன்றே மாதவரென்பேரார்
நோதகுசம் சாரபந்த மற்றதெனச் சமாதான னுனித்துக்கொண்டு. (க)

மனைவியுள் தனதான்ய பாத்திர வஸ்த்திர முதலாம் வகைகளெல்லாம்
கனநேயத்தொடு மறையோர்க்குத் தத்தஞ்செய்து பாதுகள் கழிந்து
தனைநேரில் ஜகநாத யாத்திரை சென்றார் சென்று சமுத்திரத்தில்
நனர் நானஞ்செய்து ஜகநாதன் சன்னிதி சென்று நமஸ்கரித்து. (உ)

சகுண ரூபங்கண்டு தேவாதி தேவாவை குண்ட நாதா
மிகுபந்த மறுபட்டவெனக்குச் சஜனபுத்தர் மனைவிமித்தர்
வெகுதனத் தாய்தந்தை குருதெய்வ நீயேயல்லால் வேறொன்றில்லை
தகுவாய்மை யாகவென்று சாதனமு நின்பஜனை தான்வேறில்லை. (ங)

என்றரியின் பாதார விந்தங்களைச் சிரத்திலேந்திவேண்டி
நின்றபொழு தர்ச்சகன் கண்டேன் சுவாமியை நலிவு நேர்கின்றாய்நீ
ஒன்றுமிலாக் கையொடுற்று விழுந்து விழுந்தே கும்பிகிரியுன்னி
நன்றுபுறஞ் செல்கென்று தள்ளிவிட்டான் மாதவரு நனிகலங்கி. (ஈ)

தனியிடஞ் சென்றப் கிருந்தசாமியுன்றன் சகுணரூ பத்தைக்காண
நனிவிரும்பு கின்றேனீ வந்தருள்வா யெனமுன்று நாளிருந்தார்
புனலு முன்ப தில்லாம் லரிதியானஞ்செய்த வசந்தாம்பூண்டு
மனவுருக்கு மணிகாந்தற் கருன்பிறந்து தேவிதனை மகிழ்ந்து நோக்கி. (ஐ)

இன்றுநீ சகுணரூ பங்கொண்டு மாதவதா சன்முன்னேகி
நன்றுபோனக் மிகு வெனவுடனே லோகமாதா நன்றென்று
துன்றுசுவை யோதனமோர் பொற்கலத்தினிறைத்தங் குத்துன்னி முன்னே
நின்று தியானித்திருக்கும் தாசர் தமை யெழுப்பியுண்க நீ யென்றோத. (ஐ)

துயிலுணர்ந்து ஜகன்மாதா வடிவமு கெல்லாங்கண்டு துணுக்கென்றஞ்சி
மயிலனையதாயே நீயார் சொல்லு கெனவுருக்கு மணித்தாயைய
செயிரற நீயாரைத்தியானிக்கின்ற யோவந்தச் செல்வன் மார்பில்
உயிரினய்ளாயமரு முருக்கு மணியானுனக்கிங்குணவு நல்க. (அ)

பரம புருஷன்ந்தான் விடை யெனக்குன்றனக்குஞ் சிப்பகலிலீவான்
வரமருளுஞ் சகுண ரூபத்தை நீவிரைவிலுண்டு மகிழ்தியென்று
திரமொடுரை செய்தாசர் தேவியடிகளில் வணங்கி யுண்டல் செய்தார்
கரமொடு கால்சத்தி செய்யப் புனலுந்தந்தான் கருணைக்கடலே யன்னான். (அ)

பொலன்றட்டத்துடன் மணிகள் பொதிந்த வகப்பையுமங்கே புகக்கிடத்தி
நலந்திகழ் கோயிற் சென்றான் மாதவரங்கவற்றை நனி சுற்றிற் செய்தத்
தலந்தனிலே வைத்துக்கொண்டுநங்கினார் பின் பருணோதய காலத்தில்
வலந்தரு கோயிற் கதவைத்திறந்துள்ளாரதி செய்வோர் வந்து நோக்க. (அ)

கனகத் தட்டினைக்காணார் களவாயிற்றென்று நனி கலங்கித்தேட
மனம் வைத்தாராய் வெளியில் வரும்போது மாதவர் தம்மாகெண்டு
சினமுற்றிங்கிவனாறு நாளாகக் கொக்கைப் போற்றி யானங்காட்டி
அனகச்சொத்தினைத் திருடினானென்று பிணித்தனர்போயறைக்குள் வைத்தார்.

அன்றிரவிற்கு நாதனர்ச்சகர் தங்கன விடைவந்தத்தத்தாசன்
நன்றெனக்குப் பிரியமுள்ளோன் மூன்று நாளுபவாச நன்னலானான்
சென்றுருக்குமணி தன்னைப்போன கந்தந்தருளக் வெனச் செப்பினென் யான்
மன்றன் மலரவளங்கே மறந்திட்டாளவனை யென்னீர் வருத்து கின்றீர். (மக)

விடுகவெனச்சொலி மறைந்தானர்ச்சகர் கண்விழித்தெழுந்து வீணையன்றோ
கடுமை செய்தோம் பத்தரை யென்றனுதபித்து மாதவரைக் கட்டவிழ்த்து
நெடுநயன் செய்தடி வணங்கியறி யாமற் செய்தபிழை நீர் பொறுக்கென்
றடுகவைச் சோறிட்டவன் பாற்கொடு வந்தாலிங்கனஞ் செய்யச்செய்தார்கள்.

பின்பு கண்ணன் பிரசாதமுந் தந்தாரன்று முதற்பேணி யன்பற்
கின்பு செய்து பிரசாத மீந்து வந்தார் மாதவதா சென்போரங்கே
மன்பிரசாதத்தையுண்டு வாழ்ந்திருந்தாரிப்படிக்கு வரும்போதோர் நான்
அன்பொடி.ர வினிவிழையை யர்ச்சித்துக் கற்பகிரகத்தைப் பூட்டி. (மக)

தங்கண் மனையடைந்தனரர்ச்சகர் வெளியிற்றங்கிய மாதவதா சென்போர்
செங்கெண்டு மாறியானத் துடனே தூங்குதல் செய்திருக்கும் போது
அங்க நடுங்குநக் குளிருண்டாயதனைத் தெரிந்த வமலன்றன்மேல்
பொங்கு நெடும்போர்வைதனைக்கொடு வந்து தாசருக்குப் போர்ச்சிப்போனான்.

அருணோதயத்திடை வந்தர்ச்சகர் பொற்கதவு திறந்தங்கு நோக்கக்
கருணாநிதியின் போர்வை காணராயதி சயித்துக் கலங்கித் தூங்கும்
தெருண் ஞான மாதவர் பாலோடி வந்து போர்த்திருக்கத் தெரிந்திவர்க்கு
மருணீவு கண்ணபிரான் முழுதன்பு கொண்டுற்று நெனவனங்கி. (மரு)

துதிசெய்தா ரவ்வுரிவரசனிலர் பெருமை தனைச்சொல்லக் கேட்டான்
அதிநேயங் கொண்டவர் பாலடைந்து நமஸ்கரித்துத் தோத்திரமுஞ் செய்ய
மதிஞான மாதவர் கண்டிவ்வளவு நமக்கேதுக்கென மறுத்தப்
பதி நீங்கிவடமதுரா நகரடைந்து கண்ணபிரான் பதிக்குட்சென்று. (மக)

கர்ப்ப கிரகத்திடைப் போய்ப்பிரானடி சேவித்து நிற்கக் கண்டங்குற்றோர்
சர்ப்ப சயனத்தனரு குறத்தகுமோ வென்று வெளிதள்ளி விட்டார்
பிற்பணிய வந்த தொண்டரங்கு நின்றும் வேறொரு பாற்பெயர்ந் திருந்து
பொற்படியுந் திருமார் பன்றனை யுள்ளங் கொண்டு புகழ்புகழும் போது. (மரு)

கனவாள் நெனுமொருவ னிவர்கண்ணன் றாசனாகக் கருவியுண்டிபா
ஜனசாமக் கிரியை யெல்லாங் கொடுவந்தட்டினன் வெனச் சாற்றத் தாசர்
அனயாவும் பாகஞ்செய் தடலிரியைத் தியானிக்க வப்போதே மால்
வனமாலே கிரீட குண்டலங்கள் சங்கு சங்கரங்கள் வயங்க வந்தான். (மரு)

பீதாம் பரந்துலங்க வெகிர்நின்றோன் றனைநோக்கிப் பெயரா வன்பர்
பாதா ரவிந்தத்திற் பணிதலுந் தாசனா யெடுத்துப் பரிந்தனைத்து
நீதானென் பிரானை சினேகித னுன்னைத் தள்ளிவிட்டார் நீதிதேரார்
மேதாவி யானவுன்னைத் தேடிவந்தே நென்று விழிகளி னீர்விட்டான். (மக)

தாசர்தாமுங் கண்கணீர் பெருகவழுது சாப்பிடுக வென்று
போசனமிட் டிருவரு முண்டானபின்பு கால்கைகத்தி பொருந்தச் செய்து
வாசவனத் திருமார்பன் கோயில்வந்தபின் பங்குவக ரேறும்
நேசமுடன் பூசிப்போர் றிவேதனைக் கொண்டெதிர் சாரநிமலன் கண்டு. (உ௦)

இப்போதுதான் யான் மாதவதாசருட னுண்டிங் கெய்தினே னீர்
கைப்பாக்கு் செய்துதரும் போனகம் வேண்டாம் பசியகட்டிலில்லை
மெய்ப்பான வெனதுமாதவ தாசர்தமை வெளியில்வெருட்டி விட்டார்
அப்போதேயவர் கோபம் கொண்டய லோரிடந் தனிலே யமர்ந் திருந்தார். (1)

ஆதலா லவனாச் சமாதானஞ் செய்தழைத்து வந்தாற்றான் யான்
ஒதனமுன் பேனன்றே லுண்ணே னென்ற சரீரியா யுனாக்கப்
போதவியந்துந் திகைத்துந் தெளிந்து மாதவதாசர் புறம்போய்க் கண்டு
மேதகவாய்ச் சமாதானஞ் செய்தழைத்துவந் தனரர்ச் சகர்விரும்பி (உ௧)

வந்தமாதவ தாசர் வடமதுரா புரிதனிலே நான்கு மாதம்
விந்தைய ரிபஜனேசெய்து விடைபெற்றுக்கோ குலபிரந்தா வனத்தின்
முந்தியரு ணுதனைச் சேவித்துப்பின் ஜகநாத முடுகிச் சென்று
கந்தமலிதுள வோணைக்கண்டு சேவித்திருந்தார் கழிந்த சின்னன். (உ௨)

அதிகார நோய் கூடவதனாலே மிகவ சத்தராய் நடக்கக்
கதுவாமல் மெள்ள மெள்ள நடந்துபோய்க் கடலினை துகளையைச் சார்ந்தார்
மெதுவாக வடிக்கடி போய்ச் சவுச்சியஞ் செய்யக் கூடா மெலிவு கண்டு
மதுவா ருந்துழாய் நெடுமால் சகுண ரூபங்கொண்டு வந்துமாதோ. (உ௩)

கலசத்தி னீர்முகந்து கொண்டுவந்து கொடுக்கிற துங்கலை துவைத்தந்
குலரவைத்துக் கொடுக்கிறதும் பின்னும் வேண்டிய பணிகளுந் துயர்செய்தும்
நலமுறுத் தறனைக்கண் டுழியஞ் செய்ய நண்ணினையே நாதா நீதான்
அலமுறுத்திந் நோய்தீர்க்க வல்லையல்லையோ வென்னவமலன் கூறும். (உ௪)

உடலிற்கு பிராரப்த முள்ளதெதோ வதைத் துய்த்தே யொழிக்க வேண்டும்
குடலுற்ற விந்தநோய் தனைத்தீர்க்க வெனக்கியாதோர் குறையுமில்லை
தொடலுற்றநோய்துய்த்துத்தொலைக்காமல்யான்ரெழுவைத்தாற்றொடரும்ஜன்மம்
படலுற்ற நோய்ச் சேஷந்துய்ப் பதனுக் கினிநான்கு பகல்கழிந்தால் (உ௫)

விட்டேகும் வெய்யவினையா னோக்கியம் பிறக்கு மென விளம்ப
முட்டாத நெடுநேயர் நன்றென்று நாணன்கு முடிந்த பின்பு
தட்டாதா னோக்கியம் பெற்றுச் சிலநாள் கழிந்த பின்பு தர்க்குந் தேர்ந்தோன்
மட்டாருந்துழாய் முடியோற் கன்புறு மாதவதாசர்வயின் வந்தானால் (உ௬)

வந்துகண்டு நீரோமா வேதாந்திதும் முடனே வாது செய்யப்
புந்தி கொண்டு வந்தேன் யானென்று சொல்ல நன்றென்று புகன்று தாசர்
இந்தவமயங் கொல்லைக்கேகி நான்வருகின்றே னிருமென்றேறதி
உந்து திணைக்கடற் கருகே சென்றுவந்தோன்றனை யுன்னியுணர்வ தானார் (உ௭)

வாதஞ் செய்போதவனுக் கவமான நேரிட்டால் வருவ தென்னே
மாதங் கந்தனைக் காத்தவை குந்தா விதனையெந்த வகையிற் தீர்ப்பாய்
நீதங் கொண்டென வேண்டியிருக்கும் போதிணை யில்லா நிமலன் தேர்ந்து
போதங் கொண்டுயர் தாசர் வடிவங்கொண்டு தர்க்க வேதியன்பாற்போந்தான்

அவனெடு வாதித்து வென்று மறைந்தான் பிள்ளு சரவண னுகக்கண்டு
தவபண்டிதன் வணங்கித் தலமெல்லாம் ஐயித்துவந்தேன் றர்க்கத் தாலே
இவனென்று நீவிரொரு வார்த்தையா லெனைவென்றீ றொன்று கூறப்
புவனங்களுண்டவன் செய்புதுமையிது வென்றவற்குப் புகன்றார் தாசர். (௩௦)

பண்டிதனுந் திரிகரண சுத்திகொண் டானாய்த் தாசர் பதம் வணங்கி
அண்டு மெனக் கனுக்கிரகஞ் செய்தருள வேண்டு மெனவன் பினேத்த
வண்டுள வோனடித் தாசரருள் செய்தார் பக்தி மார்க்கத்தை வாய்ப்பக்
கொண்டவனு முத்தரிக் கவிவரு மரிபஜனை செய்து கூ டி வாழ்ந்தார். (௩௧)

மாதவதாசர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம்சுரு-க்குச்செய்யுள்சத அரூப

முற்றிற்று

ஹரிவியாசர் சரித்திரம்.

புரியுளே புசும்பொருந் துவடமாம துனாவாழ்
கரியன் முந்துகருணை கரண நெஞ்சுகவர் லோர்
செரியுநான்மறை துணிந்தபொருள் சிந்தை திகழ்வோர்
ஹரிவியாசர் தெருளன் பினர்சிமந்த வறவோர். (க)

சகலஜீவர்களை யுந்தமது ஜீவனெனவே
முகமனன்குடையர் முன்னினர் சிறக்க வொருகாற்
மகவினீடு ஜகநாத மதுசார வுடனே
இகலிலாததம சீடருடனே குமளவில். (உ)

புனிதமான வொரு பூம்பொழிலை நோக்கியவிடத்
தினிதிமங்கினர்க ளெய்தின தெரர்காளி பதிதான்
தனியொர் சூத்திர னடைந்தொர் தகணாப் பலிசெய்தான்
மனியகாளி வயின்னது தெரிந்து மதியோர். (ங)

ஜீவவெங்கொலை திருந்து மிவனெய்து தறகா
ஓவல் செய்கென வெழுந்துதம சீடருடனே
ஆவயின் சமயல் செய்வது மொழிந்தகல்வுரு
மேவலாயினர் மிருந்ததுயர் கொண்டன ரரோ. (ச)

இனையதே சமியல்கின்ற ஜனர்த்நிமை யியல்வோர்
அனையசோலையி லிருந்தது மரும்பவமெனு
நினவினோர் பசிரிரம் புறநடந்த கல்வுறப்
புனைவுசேர் குமரிகண் டயர்வு கொண்டு புகல்வாள். (இ)

எனினி கர்த்தபல சக்திகளுமே வல்புரியப்
புனையுமச்சுத னடிக்கினிய புண்ணியர்பசித்
தினையலுற்றி வணகன்று நெடிதே கறகவோ
அனையரப் படியுறிற் பெருமையெற் கமையுமோ. (ஈ)

அன்றியும் பெரிது சாரும்ப சாரமெனவே
சென்றும்ற்றவர் முனிந்துபல செஞ்சொல் பயிலா
நின்றுதாளினை வணங்கியரிநேய நிறைவீர்
ஒன்றுகேண் மெனநி றுத்தின ஞ்ருணர்த்தினனரோ. (ஐ)

நீயிரென் வயின்டைந்து பசிரீட நெறிமேற்
போயிலென்னது தெய்வத் தருகிபோ மதனிலென்
கோயின்மேவி யமுதுண்டு ருளிக்கொண்டடை மெனாட்
நீயின்மேய கொடியிற்று வளச்செய்துரை செய (அ)

தாசர்நீகொலை விரும்பு தறவிர்ந்து றுதியேல்
நேசமோடடை வலியுறுதி சொல்லுதி யெனக்
கூசமின்றி புயிர் வெங்கொலை கொளே னிதுதிடம்
வாசமேவ வினியாரு மெனவந் தனரரோ. (ஊ)

வந்து சோலை புனிதம்பெற வகுத்தடை வுடன்
முந்துறுஞ் சமயல்செய்து முறையிற் பசுதெற
அந்தவீரி யனகர்க்கரசன் மாடி ரவி லேய்
தந்துறுங் கனவி லேயது தனைத்தெரிவுற.

(ம)

ஒதியிற் நகருளா ரொணையுனிக் கொலைசெயா
நீகிசெய்தியினி நீயிது செயாதமை வுறில்
காகியுன்னை யெனின் மேவுகணனுக் கிறை செய்வேன்
தீகிவிற் நகருளா ரொடென வோதல் செயவே.

(மக)

அவனுணர்ந்து துயில்மந்திரி வரக்கடி தழைத்
கிவணடைந்த கனவைப் பயமுடன் றனிபிசைத்
செவனுமின்று முதல்வெங்கொலை செயாகியல் கெனக்
கவன மாயதனை யாருமறியக் கழறினான்.

(மஉ)

காளிகோயி லிடைமேவு மரிதாசர் கழலின்
மீளியா னவரசெய்தி வினாவிற் பணிவுரு
ஆளினென்னை யணுகச் செய்துபதேச மருள்நிந்
நாளி னென்ன வவர் ஜீவவதை நாடுற லென.

(மங)

செப்பிமால் பஜனை செய்யவுபதேச மருள
ஒப்பி யன்னவர் தனுர் புகவழைத் துடனடைந்
தப்பதிக் கணறுதிங் களளவு மவருறத்
தப்பில் பூசனை புரிந்து தழைவித் தனனரோ.

(மச)

அந்தமா நகருளா ரொவருமால் பஜனையில்
முந்திவாழ்வுற முயன்றொரு மடம்புனைதல் செய்
தெந்த யோகியரு மெய்தும்வகை செய்தவ ணுறத்
தந்தசீடர் சிலர்தங்கும் வகையுஞ் செய்தனரோ.

(மரு)

ஆண்பின்பு ஜகநாத மடைவேயடை வறீஇ
ஞானநாயகனை நன்குதரி சித்தடி தொழாத்
தீனபாவமொடு நின்று துதிசெய் பொழுதிலச்
சான கிரமண னன்புட னெய்தித் தழுவினான்.

(மசு)

அபயநல்கி மறைவா கவரிதாச ரரிதன்
உபயபாதமிக வுன்னினர் வணங்கி யுடனே
இபமு னெய்து மவனெய்தும் வடமா மதுனாபோய்
நிபமி லானடி நினைந்தினி துறைந்தன ரரோ.

(மன)

ஹரிவியாசர் திருவாடிசுளேசரணம்.

ஆகச்சீரித்திரம் ஈசு-க்குச்செய்யுள் சத அசாகமக.

திரிபுரதாசர் சரித்திரம்.

வேறு.

- மதுரா நகரசானவன் மதிமந்திரி யாகிப்
பொதுநீவுதல் புரிவார் திரிபுரதாச றொனும்பேர்
அது நீடினர் நலதேசிக ரருளானது பெறவே
முதுஞான மிருந்தார் துறவது சேரமுயன்றார். (க)
- உளவாகிய தனதானிய முதல்யாவையு மூரார்
கொளையே கொளவிடல் செய்தனர் குறையா நிறையொடு சீர்
வளையா நெறிபுகு பத்தினி யுடனே வரமதுவார்
துளவார் வனமதில் வந்தனர் துயர்தீர் வுறலானார். (உ)
- அங்கே வளர்வுறு கண்ணனை யானந்த முடன்கண்
டிங்கே யுறுவது நன்றென வெண்ணங் கொடவன்றன்
பொங்கேழ் புகழ்பலவா யவைபுகல் கின்றன ருற்றார்
சங்கேய் கரமனையார் முகநோக்குற்றனர் தாசர். (ங)
- கண்ணற் கொருகலை நல்குறு கருத்தேய்ந்த தெனக்கென்
னெண்ணப்படி செயல்வேண்டின னெனச் செப்பின ரோர்நாள்
நண்ணற் கருநல மிக்குயர் ஞானத்திரு வண்ணார்
அண்ணற் கணவரை நோக்கின ரன்போ டுவையறை வார். (ச)
- நம்பாலொரு பொருளும் மிலைநாணுருமே தேனும்
அன்பா லயலா ரீவதிலடு வெம்பசி தீர்வேம்
கொம்பா நடுமலர் மாமகள் கொழுநற்கெது குறைவு
வன்பார் கலையொடு பூடண வகைபற் பலவுளவால். (ரு)
- நீனோ வனுக்குக் கலைதருமா நினைவுற்றுச்
சோர்வாகிற தென்னத் துணைவியை நோக்கினர் சொல்வார்
நேர்வாயொரு மின்னே யிவனீ சொல்வது மெய்தான்
சேர்வான தென்னுள்ளத் ததுதெரியே னதுசெய்வேன். (ஸ்)
- எனவே தமதில் லத்துறுமசித் கூட்டினை யெடுத்தது
மனநேய மொடெய்திக் கடைமருங் கின்விலை செய்தங்
கனதால் வருமீ றொட்டென ணவைக்கொடு கொண்டார்
உனலாகிய கலையொண்டினே கோயிலை யுற்றார். (ஊ)
- சந்தக் கமலத்தார் சருகையற் கிறைதன் மேல்
இந்தக் கலையனை யர்ச்சுகோ போர்த் தெனதுள்ளத்
துந்தக் கவலையை நீக்குதி றொனவோதின் ருவன்கை
அந்நகலையனை நல்கிட வவ்வர்ச் சகனறைவான். (ஐ)
- சாமிக்குடன் மேற்போர்த்திடத் தகவில்ல தனைக்கொண்
டேமித் கவன்மேற் போர்த்தென வீந்தாயிலையோ நாண்
டேமிக்குறு துளவோற்கிது சிறப்பன்றெனச் செப்ப
நேமிக்கிற வயினென்னுறை டிகழ்த்தித்தனி நீனோ (கூ)

ஒப்புக் கொளும் வகைசொல்லுதினொன நன்கினி தோதிந்
தப்புந் நிலர் போளுமாது தன்னைத்தொவிழ்த்தித்
செய்புற்ற தொர் பாயற்கிணை செய்தேதுயில் செய்தான்
லகப்புற்றவ னுடனேகுளிர் கண்ணற்குடல் கலந்த

(11)

நிற்கும் வகை கடாதுற நடுக்கந்தர நின்றோர்
அற்கந்தர லேதோமிக வொளிகண்ணனுக் கென்ன
மற்சொண்டு கலையிப்பல் வகைகொண்டுடல் போர்த்தார்
பொற்கண்டன துடனின்றில் துறவுங்குளிர் பொங்க

(12)

திச்சட்டியும் வைத்தாரத னுலங்குளிர் தீரா
சாய்ச்சிட்டர் பிரானுக்குற வகையர்ச்சக ரன்பால்
வாய்ச்சிட்டவர் முதலோரது கண்டார்மன மனுங்கி
எய்ச்சிட்டத னுக்கென்செய்து மென்றேறலை கின்றார்

(13)

அடியார்தரு கலைமேற்றயி லன்னுண்கனவினிலே
நெடியோனுட னெசென்றென தடியானருள் கலை
மடியா துறு குளிர்நீரவெ னுடல் போர்த்தென வகுக்கத்
துடியா வவெனமுந்தேயய ளுறுவோர்க்குது சொன்னார்

(14)

எல்லாரு முணர்ந்தக்கலை யிணைநாசனுடல்மேல்
உல்லாசம் தாகப்பினை வுறவங்குளிர் தீர்ந்து
மல்லாராவெல் கண்ணன்முனை வகையாபுநின்றான்
நல்லார்பல ருங்கண்டனர் வியந்தார் நனிமாதோ

(15)

கலைநல்கிய வடியார்கனமே நன்றென மகிழா
உலைவில்லவர்பாற் சென்றவருபயக்க ழல்பணிந்து
நிலையுள்ளவர் தமக்கிச்செய லெல்லாநனி நிகழ்த்தத்
தொலைவில்லவ னடியாரது தெரிந்தே துதிசெய்து.

(16)

கோயிற்ருள ணைந்தே யெதிர்குளிர் மாமலர் கொண்கன்
தாயிற்பரிவது செய்ததுதனை யெண்ணினர் கண்ணிர்
பாயப்பெரி தின்பங்கொடு பணிந்தார் பரந்தாமா
நேயத்திரு மகனாக வென்றே துதிநிற்ப.

(17)

தெருள்சேர் வுறசகுணப் படிவச்சேவை செய்திடவே
அருளாழிய நெதிர்வந் தபயந் தங்கினி தகன்றன்
மருள் போயினராகித் திரிபுரதாசர் மகிழ்ந்து
சுருளார் முடியுறு மாதவன் பெயர் சொல்லினர் வாழ்ந்தார்.

(18)

திரிபுரதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் கூவக்கு செய்யுள் பதினான்காம்.

முற்றிற்று

லாடுபாவாசரித்திரம்

தொலைவிலாவனஞ் செறிந்துள தாகிய ஜோத்பூர்
இலகுகின்றவர் விரக்தர் தம்முயிரி நெவ்வுயிரும்
குலவ வெண்ணு கின்றவர ரிபஜனையிற் குறையா
துலவுமன் பினர் லாடுபாவா வெனுமுரவோர்.

(க)

தீர்த்தயாத்தினா செய்வதற்குத் தனித்தேர்ந்து
மார்க்கத் துள்ளமா லாலயங்களைக் கண்டு மகிழ்ந்தும்
கார்க்கருங் கடல்வண் ணன்றனடியனாக் கண்டும்
சீர்த்தி லாதகா ளுொனுந் தேயத்தைச் சேர்ந்தார்.

(உ)

உயிர்களுக் கன்புசெய்கில ராயந்த ளுரார்
செயிற் தருஞ் சத்தினைக் குணஜன்மது செறியப்
பயிலும் பூசையார் புருடனாயும் பஸிவழங்கும்
இயலி ஞ்ரன்று பூசைக்கு நரபலி யின்றி.

(ங)

தேகுகின்றவர் லாடுபாவா வரத்தெரிந்து
நீடுநால் வரும்பற்றினர் கொண்டுபோய்நிமவி
கூடுகோயின் முன்னிறு வினர்மூவர்கைக்கொள்ள
மாடு நின்ற மற்ருருவன் வாளுருவினன் வதைக்க.

(ச)

மூவர் பற்றுற நின்றவர் முகுந்தனை முன்னி
யாவு மாகிய கண்ணன் கொன்றூறு நன்றன்றி
வீவிலாவகை செய்யினு நன்றெனவேண்டி
மேவி நின்றனர் திடத்துடனறி கின்றவேலை.

(ரு)

கோரஞ் பியாகிய சத்திகோயிலி னின்றும்
நேரதாகிய காதகர் நால்வரி நேர்ந்து
சாரவாரு யிருண்டுடன் சார்தமாய்ச் சார்ந்த
திரராகிய லாடுபாவாச் சரண் சேர்ந்து.

(சு)

வணங்கி மாலடி யவொனுமும்க் கென்னுல்வந்த
அணங்க தாம பராதத்தைப் பொறுத்தருந் கென்னு
இணங்கு மாசொலி யுமக்கு வேண்டிய தியம்பு கென்று
குணங்கலா லுயர்ந்தி னொனவேண்டினன் கூற.

(எ)

தாசர் கேட்டு நீயிதுவனா நரபலி தன்னே
டாசதா முயிர்வதைக் கிசைந்திருந் தினையினைய
மாச தீர்த்துறல் வேண்டு மற்றின்னமு முனது
தேசவாசிகள் கொலை விடுத்தி ருக்கவுஞ் செய்து.

(அ)

ஹரிதன் ஞ்சரா யினிப்பஞனங்கள் செய்தமையப்
புரிகுவேறு வேண்டியதிலையெனக் கெனப் புகன்றார்
தெரிவுதாகிய சத்திரன்றவ்வகைசெய்வேன்
பரிவினீ ரிவணிரு மெனப்பகர்ந்தனன்பின்பு.

(ஐ)

அந்தவ்வு ரரசன் கனாவினி லெதிர்த்தரசு

முந்துன் னூருளோர் யாவரு மிறைநகான் முதலா
நந்துஜீவனா நலிவது தவிர்ந்தினி நான்வாழ்
மந்திரந் தனில்வந் துறைபவ ரடிவணங்கி.

(௨)

அன்பராகுத லன்றியு மெனக் கெனயாரும்

முன்புசெய்கிற வுயிர்வதை முறைமையுந் தவிர்ந்து
துன்புராவகை செய்துமற்றின் நனூழாயேல்
நின்புரந்தனை நாசஞ் செய்வே நென்று நிமலி.

(௨௧)

மறையவேந்தல் கண்விழித் தந்தவ்வுருளே வாழ்வோர்

முறையினிற் கொலைபுரிவது தவிர்ந்துசாமுண்டி.
உறையுந் கோயிலி லுற்றவர் தமைச்சரணுறுமா
பறையறைந் திடச்செய் தடைந்தான் சத்திபாழி.

(௨௨)

வந்துகாதகர் மாண்டுநல் கண்டதிகயி ழ்துள்

நொந்துநப் பயங்கொண்டு மிக்கன்பொடுதுவன்றான்
நந்துகால மெல்லா மரியாயமாய் நலிந்தோம்
முந்துஜீவனா யெனவனுத பித்தனைமுன்னி

(௨௩)

அடியர் தஞ்சர ணடைந் தருளடைந்தன னப்பால்

முடிவிலா நகராடொலாம் வந்தடி முயங்கி
நெடிது பெற்றன ரருளெந்தவுயிரி லுநேயம்
படியலா யரிபஜனைகள் பரவினர் பயின்றார்

(௨௪)

அன்புமிக் கெகாதசி விரதமும் புரிந்த மர்த்தார்

பின்பு லாடுபாவா வெனும் பெயரினார் பெருமான்
றன்பதங்களை வழுத்தின ரொளிர்பரந்தாமா
நின்பெரும் புகழினுஞ் சொலவெனையியமித்தாய்

(௨௫)

இனியெனக்கு நின்சகுண ரூபத்தனையிலங்க

நனி தெரிந்திட வேண்டுமென் றுள்ளினர் நயக்கப்
பனிமலர்த்திரு நாயக நெதிர்த்த பயந்தந்
தினிதி நேனென் பின்படி யாரவணிகந்து

(௨௬)

உலகிலே யுளதீர்த்தங்கள் யாவையு முற்றுக்

குலவி யாடியந் கங்குள மால்பெருந் கோயில்
பலவுந் கண்டன ராகித் தம்பதி யிடைவந்து
சலச லோசனன் பெயர்சொல்லி வாழ்ந்தனர் தழைத்தார்

(௨௭)

லாடுபாவா திருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சுஅக்கு செய்யுள் சதுஷாஸுரு

திரிலோசன தாசர்சரித்திரம்.

சாது சஜ்ஜனர் தஞ்சேவை தவிர்கில ரரிதியானர்
மேதகக் குடும்பத் துற்றும் விரக்தி மிக்கவர் தட்டாரொன்
றேதிரி லோசனப் பேரிசைந்தவர் பணிகள் செய்யும்
பீதம் வெள்ளியிலே தேனும் பெட்டிபுர தமைந்து வாழ்வார். (க)

அவரின்னபடி யராக விருக்கு மூர்க்கரசன் வீட்டில்
நவமண முற்றதாக நரபதி யிவனாக் கூவித்
தவறிலே யென்று சொல்லத்தக்க நீமணிசு யிற்றி
உவமையில் ஜேகிரன்னு மொன்று செய்து தவல் வேண்டும். (உ)

என்று பன்மணியு மிக்கவேமழு மீந்துமுந்நான்
ஒன்று முன்றருக வென்ன வுத்தமர் கொண்டு வீட்டிற்
சென்று சேமித்துப் பின்பு வெளிவரத்திரண்டு சேர்ந்தார்
மன்ற லந்துள வோனன்பர் வரக்கண்டு மகிழ்வு கூர்ந்து. (ங)

தாழ்ந்து தம்மனைக் குண்மேவத் தந்தினி திருக்கச் செய்து
குழந்துள வுபசாரங்கள் சோடசத்துட னல்லுண்டி
வீழ்ந்துணச் செய்திரண்டு நாள்வரை வீட்டிருந்து
வாழ்ந்தனர் செல்லத்தாசர் மறந்தனர் பணியியற்றல். (ச)

தினமொரு மூன்றதாகச் சேவகர் தம்மாற்கூவி
வினவினன் வேந்தன்ருசர் மிகுபய முடையராகிக்
கணகநல் லணியை நாளைக் காலையிற் தருவெனென்றார்
இனநிலை தவிரிற்றண்ட மியற்றுவ வென்றுசொன்னான். (ரு)

சொற்படி தருவேனென்று சொல்லினர் மனைக்குவந்து
பொற்பணி யியற்றநான்கு தினம்வரை பொருந்துமேமற்
றெற்பணி யரசற்கெவ்வா நீவது நாளைக்கின்றேல்
வற்புறு தண்டஞ்செய்வான் மன்னவ நெனமயங்கி. (சு)

இல்லிடை யிருத்தலாகா தென்றெணிக் கொண்டோர் காட்டில்
புல்லின றொருபுறத்திற் போந்திருந் தலர்மேன்மங்கை
வல்லவன் றிணத்தியானித் துறவுருக் குமணிமாற்பன்
நல்ல தன்னுசர் வார்த்தை நவையுரு தியற்றல் வேண்டி. (ஏ)

தாசர்தம் வடிவுகொண்டு தக்கவர் மனைக்குண் மேவி
ஆசையு மணியுங்கொண்டங் கமைத்தன னணியப்போதில்
காசறு பணிகொண்டெய்தக் காவலன் கடுகிக் கூவ
நசனப் பணிகொண்டெய்தி யெதிர் சலாஞ்செய்து நின்றான். (அ)

பணிதரக் கொண்டு பார்த்துப் பார்த்திபன் மகிழ்ந்து நன்றிங்
வணியென வெகுமாணித்தா னளவறு பொருள்கள் கொண்டு
மணிநிறமாயன் மீண்டு மனைக்கண் வந்தடியர்க் கேற்ற
தணிவில் கற்பினர் தங்கை யிற்றந்தனை பொருள்க னெல்லாம். (ஈ)

இன்று நீசெய்ய வேண்டுஞ்சாது சஜ்ஜனருக் கேற்க
நன்று போஜன மென்றோத நன்றென வவருஞ் செய்ய
அன்று சாதுக்கள் சேர்ந்தார நேகர்மற்ற வருக்கெல்லாம்
ஒன்றுமப் பாதபூசையு ஞற்றியோதனமு மிட்டான்.

(௮)

திருத்தி யாயவர்க ளெல்லாஞ் சென்ற பின்னாறு முண்டு
பொருத்த முன்னுனை தன்னிற் போனகம் பொதிந்து கொண்டு
கருத்திலே தன்னைக்கொண்டு காட்டுறைவோர் தம்பக்கல்
அருத்தி கூர்வேறோர் தாசவடிவுடனணுகின னால்.

(௮௧)

கண்டவர் தம்மையிந்தக் காட்டுளே வழியெங்கேயான்
மண்டுற் கென்னக் கேட்ட மாதவ ரிவர் மாலன்பு
கொண்டெ தாச றொன்று குறித்தடி வணங்கிப் போற்றிப்
தொண்டர் நீராறு தீர்ந்தித் தூரமேன் வந்தி றொன்றார்.

(௮௨)

இவ்வனந் தனையடுத்த வெழினகருறு தட்டானைச்
செய்வன பணிகள் செய்யத் தேர்ந்தவருன் போவிலிலை
கைவினைவல்லோ யென்றுகாவலன் புகழ்ந்து கூறி
நைவறு பொருள்க ளீந்தான லரியவைகொண்டு போந்து.

(௮௩)

கம்மியன் மனைக்குட் சாதுசஜ்ஜனார் கணக்கி லோரைச்
செம்முறக் கூவியின்றைத் தீஞ்சுவை யமுது தந்தான்
அம்மனை தனிலுண்போரில் யானுமுண்டகடு சால
விம்மினன் மயக்கந் தன்னால் விட்டன னெறியை யின்னும்

(௮௪)

ஒருதரத் துண்டி வேண்டி யுதவுறக் கொண்டு போந்தேன்
மருவிய நீயுஞ்சால வருந்தினை பசியினென்று
கருதநின் முகஞ் சொல்கின்ற தாதலிற் கனிந்திதுண்டு
பருவர லொழிக வென்றான் றுசரும் பரிந்துண்பாராய்.

(௮௫)

வியந்தி யானிங்கே போதவேறென்பேர் கொண்டு செய்தார்
நயந்தியா றொன்றையுற்று நல்லமு துண்ட பின்பு
பயந்தப வுடைத்தோர் தம்மைப் பதிக்கி னிதழைத்து வந்தங்
குயர்ந்த திண்ணையிலிருத்தி யுட்புக்குத் துணைவியாரை

(௮௬)

பார்த்தினுறு நிகழ்ந்த தென்னைப்பகர்தியென் றினிது கேட்கச்
சேர்த்தகற் புடைய ரானதேவியார் பதியை நோக்கி
நேர்த்துமக் கென்னைச் சித்தப் பிரமையோ நிருபற்கோதும்
வார்த்தை தப்பாமல் ஜேகீர் செய்து நீர்வழங்க லாலே.

(௮௭)

மகிழ்ந்தர சுதவலான மாணுகொண்டிருப் போந்து
முருந்தன தடியாரெல்லா மொய்ப்பவற் சவஞ் செய்துண்டு
திகழ்ந் தினித முதுகொஞ்சந் தானையிற் பொதிந்து சென்றீர்
நிகழ்ந்ததை மறந்தீர் போலுநீர் வினவுதனன் றென்றார்.

(௮௮)

மறைந்துறை கானிலென்பால் வந்தொரு திருமாலன்பர்
அறைந்துள படியே யாயிற்றென வகிசயித்தன் னொட்ப்
புறந்தனில் வந்து நோக்கிக் கண்டிலர் புந்தி செய்யச்
சிறந்தவை குண்டவாசி செய்குகித்திற மென்றோர்ந்தார்.

(௮௯)

கண்கணீர் பெருகிநாதன் கம்மியனாகி யெந்நாய்
மண்கொளும் வேந்தற் கேற்கும் வகைசெய்ய லாயிற்றே யென்
றென்கொழிவ் வபராத்திற் கென்செய்து மெனக் கலங்கித்
தின்கொள் பாரளந் தான்றன்னிசச் சிறப்பத் தோத்திரங்கள் செய்தார். (உரு)

தெய்வ நாயகன் வந்தன்னார்க்கருள் செய்து தீர்ந்த பின்னர்
அவ்வகை யறிந்தோ டொல்லாமடியைப் புகழ்ந்தார் நாதன்
செய்வகைப் படியே தாசர் செய்தனர் வருடந் தோறும்
மெய்வகை யுற்சுவத்தை விரும்பினர் மகிழ்ந்து வாழ்ந்தார். (உசு)

திரிலோசனதாசர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் சுசு-க்கு செய்யுள் சசுஅசுஉசு

முற்றிற்று.

சஜ்ஜனகசாருகர் சரித்திரம்.

இவ்வாழ்க்கை தனிவிருந்து மிகுந்தவயிராக்கிய ராயித யத்துள்ளே
செல்வாய்த்த திருமேனி ஹரிதியானத்தை யனுதினமும் கொண்டு
கொல்வாய்த்த சாருகரிற் பிறந்துமது செய்யா தருணத்த றொன்னும்
சொல்வாய்த்த சஜ்ஜனர் தஞ்சய ஜாகியாரில் விலைத்துவு வாங்கி (சு)

விற்பனை செய்ததில் வருமதியங்கொண்டு குடும்பநடை விளங்கப் பேணும்
பொற்பினராய்ப் பொய்யிலராய் ஹரிதாசர் தமைக்காணிற் புகழ்ந்து போற்றி
அற்பொடு தம்மாலியன்ற வளவு முபகரிப்பவ ராயமருஞ் சிலர்
கற்பின்று மவர்மனத்துக் கிசைந்தவரா யொழுத நலங்கலந்து வாழ்நான். (உ)

தசைநிறுக்குங் கல்லாகக் கோபாலனாகிய சாளக்கிராமம்
நசையுறக் கொண்டிருப்பொரு தினத்தந்தவழிச் செலுநான் மறையோறடி.
இசைபெருக்குங் கோபால னென்றறிந்து சஜ்ஜனர் பாலெதிர்த்து நோக்கி
வசைதவிர்க்கும் வேதியர் பூசிப்பதை நீ பூசித்தல் வழக்கன்றாகும். (க)

அன்றியும் தகையுளதை யூனிறை கல்லாக்கி யதையமைத்தல் கூடா
தின்றெனது வயினளித்தி யெனக் கேட்கவே றென்று மியம்பா தீந்தார்
நன்றுகொடு போயந்த நான்மறை யோன்றனதில்லினனி நல்லோர்கள்
துன்றும் வகை செய்து கண்ணற் கபிஷேகஞ்செய் துபரி சுத்தமாக்கி. (சு)

முகமனொரு பதினாறு நன்கியற்றிப் பூசித்து முருந்தற் கேற்பத்
தகவுறமா றி வேதனமுஞ் சமைத்துத் தாபனஞ் செய்து தக்கோ டொல்லாம்
துகரவ முதளித்து மகிழ்ந்தரி திருநாமம் பலவு துவன் நின்றுற்றான்
பகலொழிய விரவிலவன் கனவில் வந்து பரந்தா மன்பகர்வ தானான். (ரு)

சாருகனுகிய சஜ்ஜனன் வீட்டிற் சுகமாகத் தனிவாழ்ந்தேனை
 ஒருணர்வு மில்லாமலேன் கொண்டுவந்தாய் கீயுனது வீட்டில்
 நேருற வோர்கணமு மெனக்குள மில்லையினி யென்னை நீயே கொண்டு [ரூன்
 சீருறு சஜ்ஜன னிடத்திற் சேர்க்கா யேற்குலத்தொடுண்ணைச் சினதப்பேனென்
 என்னலும் வேதியன் விழித்து மிகுபயங்கொண்டுநக்கண்ணன் நன்னையீந்தோர்
 அன்ன கண்ணை கண்ணது தொட்டன கபானமுமின்றிய ரூர்மிக் காகிச்
 சொன்ன சாளக் கிராமத் தீர்த்தத்துய்க் காமற்றுப்பப் தெங்ஙன்
 இன்னயினி யெனவருந்தி யிருப்பவர் பால்வை கறையிலெழுந்து பார்ப்பான்.

கனவி லுறாத் துள் கண்ணன்றனைக் கொண்டுவந்து கண்டுகங்குலான
 தனது கனவினை யுரைத்து நான்னாகிய பிமானத்தனைக் கொண்டுமமை
 மனம் வருந்தப் புகன்று கொண்டவ பாரதம் பொறுத்தருள்க மதியின் மிக்கீர்
 உனலரிய வுமைப்பத் தசிரோ மணியென் றுணர்ந்தன னென்று வந்து கூறி. ( )

நீர்தா மேயிந்தக் கண்ணனை நானுஞ் சுகமாக நிறுவிப்புகை
 சீர்மேவப் புரிதினானத் தந்து சென்றான் சஜ்ஜனருஞ் செங்கை யேற்றுக்
 கூட்காதலுறப் புகித்துத் தீர்த்த முள்ளுக்குக் கொண்டு பின்பு
 நேர்காதற் கம்புடை யாருடனுண்டு மகிழ்ந்திருந்தார் நெடுநாட் செல்ல. (க)

ஜகநாதன் றனைக்காணச் செல்வோர்களுடன் கூடித் தாமுந் செல்ல
 மிகலான வாதாந் கொண்டார் தமதுகண்ணையுமி விரும்பிக் கொண்டு
 புகலானுர் வழிதோறுப் புகித்துப் பிச்சையுண்டு போயோ ருநிற்
 மகவாகப் பிச்சைகொள்ளச் சார்ந்தன ரங்கோர் வியபிசாரமாது. (ங)

இவர்தமைக் கண்டுகி காமாதுரையா யுபசார மினிதியற்றி
 அவரை யழைத்துக் கொடுபோய்ச் சமையற் சாமக்கிரியை யனைத்துந் தந்து
 தவரும் விரும்புறு நல்லீரட்டுண்டென்றிந் கிருத்த னொனத்தான் வேண்ட
 உவரவடன் மனையிலட்டுண் டுனிதிரவி னிற்றுயி லவுவந் தங்குற்றார். (ஊ)

நள்ளிரவி லெழுந்துவந்து சஜ்ஜனரை யெழுப்பிவரு நாளின்றும்மை
 உள்ளமு வப் புறப்புணர வேண்டினே னெனவனை யானுரைக்க நல்லோர்
 கொள்ளுமகிழ் நனைவிட்டுப் பரபுருஷன் றனைக்கடல் கூடாதி யார்க்கும்
 பின்னை மைதீர்த்துன் புருஷனங்குற்றான வற்புண ரப்பெயர்கி யென்றார். (உ)

புருஷனுறுதலி னென்னை வெறுத்தனர்மற் றிவரென்று புருஷன் றாங்கும்
 அருகினில் வந்தவன் றையை யரிந்துகொண்டு சஜ்ஜனர்பா லணுகிக்காட்டி
 மருவு புருஷன்போலு னினியேனு நீர்புணர வருகிரென்ன
 வெருவிளள் பேயேயென்று மனந்துணுக் கென்றுடன்ப டார்வெறுத்து நீத்தார்.

உமைப்புணர வேண்டியென் றன்புருஷனைக் கொன்றுற்றேனுக் குடன்படலோல்
 துமைத்தடியும் வகைசெய்வேனிப்போதே காண்மினென்று துவன்றானாகி [கவ
 இமைப்பின் முன்னம்புறம் போர்தென் புருஷனைக் கொன்றானெருவ னென்று
 அமைப்பருமக் குரல்கேட்டுப் புறத்துள்ளோரனை வருமங்கணுகிப் பார்த்தார். ( )

வந்தவரெல்லார் தமையுநோக்கியொரு திருடனின்மென் மனைக்குள்வந்தான்
 முந்துதுவாதச நாமமிட்டு நல்லசாது வெனமுனத் தக்கானுப்
 இந்தவிரவினி லெனது புருஷனைக் கொன்றெனைக் கூடவிசை விக்கின்றான்
 நொந்துபயந் தலறினெனினிக் கொள்ளை கொள்வனெ னதுவன்றான்மன்னே. ( )

நுவல்வது கேட்டவரெல்லா மவரைவிரைவி னின்மனைக் குணுழைந்து பற்றித் தவலருமவ்வு ரரசன்தனிற் கொண்டு போய்நிகழ்ந்ததைச் சொன்னார்கள் பவமிரரசன் சுஜ்ஜனரைப்பார்த்து நிகழ்ந்தவுண்மை பகர்கவென்னப் புவனமளந் தவனடியார் போந்ததுவு நிகழ்ந்தனவும் புகன்றுநின்றார். (10௬)

கொலைசெய்யா ரிவரென்று குறித்துமரசன் கொய்த தலையைக்கண்டு தலைகொய்தா னிவனென்று சாற்றினதி லனுமானஞ் சார்வதாதல் நிலைமெய்யெயென னீயேமற் நிவன்கைகளை யறுத்தியென நிகழ்த்திப் புலைபொய்யே புகல்வான் கைதனிற் கொலைவாளீந்து கைகள் போக்கிவிட்டான் கரங்கடுனிவாகிய சுஜ்ஜனர்மிகவுந்து யருழந்து சம்மைக் கண்டோர் இரங்கிலர் மற்றிவன் சாதுவேடங் கொண்டே திருடற் கெய்திளுனென் றுரங்குலைய லிகழ்வது கேளாராகி யாத்திரை செல்வோருட்கூடி- நிரந்தரமும் ஜகநாத னினைவுகொண் டவ்வுரருகு நெடிது சேர்ந்தார். (10௮)

வேறு

யாத்திரைக் காரரோ டீணந்திறங்கின தீர்த்தரைவளர் ஜகநாதன் தோர்ந்தனன் ஏத்து மர்ச்சகர் கனவெதிர்ந் திவ்வுர்ப் புறம் வாழ்த்து சுஜ்ஜன டொனைவணங்க வந்தனர்.. (10௯)

அவரை நீர்வினாந்தெதிர்ந் தணிகொள் பல்லக்கில் நவமுற வேற்றினன் கழைத்துநண்ணுமின் இவனென்னவர்ச் சகர்விழித் தெழுந்துடன் தவலியந்தியானத்தைக் கொண்டு சார்ந்தனர் (110)

புறநக ரிறங்கின புனிதசீல ரிற் றிறமிசு சுஜ்ஜனர் யாவர் தேர்கிலேம் அறவினை யீடுன வவரைக் காட்டலும் மறவினை யிலர் வயின்வந்து சொல்லுவார் (11௧)

எமையரு ணுதனுக் கினியிராதலால் உமையிதி லேற்றியங் குய்க்கவென்றனன் சமைவருந் தவத்தினீர் சார்கவென்றலும் அமைவதுகேட் டநிசயித்தி யாவரும்.. (112)

கொலைசெய்துகை குறைபட்ட கோதினோன் விலையறு பல்லக் கின்மீதி வர்ந்துற நிலைபெறு கேமியோன ருணிரம்பினான் மலைவிது வெனத்தமில் வசனித் துற்றனர்.. (11௩)

சிலரிவர் மனநிலை தெரித்தன்றோவிரை மலர் மகனாயதன் வழுத்தவர்ச் சகர் குலவுபல்லக் கினைக்கொண்டு வந்தனர் இலகுற லிதுதெரியாம லென்னையே.. (11௪)

ஜகபதியடி யரிற்றவறு சொல்லுகிங் கிகழ்வதின் மிருபல மெய்து மெய்றனர் சுகவுறு மர்ச்சகர் சுஜ்ஜனர்க்கு முன் முகம னொடி திலிவர் கெண் மொழிந்தனர்.. (115)

வினவினர் யானொரு மிகையுங் செய்கிலேன்
என்கை கடுனிக்குற வேனியற்றினான்
கனமுகிலனை யவனென்று கண்களிற்
புனல்வரடி நெஞ்சிடைப் பொருமி விம்மியே:

(25)

நீனதயான்ன நாதபந்து சேர்
வானதன்னடியார்க்கு வந்தவாபத்தில்
நானெனக் காப்பவ நென நவீற்றுவார்
ஞானநல்ல வரது நலவயுண்டாயிற்றே.

(26)

பதிதபாவன நெனும் விருது பற்றினான்
எதுசெய் வெனப்பல பிதற்ற வெம்பிரான்
முதுதலைய யுடனவர் கண்முன் முந்தினான்
கைசுரிலை சங்குசக்கரங் கடிகத் தொடே:

(27)

நான்கு தோளிலங்குற நளிர் கிரீடமும்
தோன்று குண்டலமும் பொன்னுடையும் பைந்துழாய்த்
தேன்றுளி மாலையுந் திகழக் காண்டலும்
சான்மவரி ருகையுந் குறைதவிரந்தவே.

(28)

மணிக்கரம் வளர்தலு மகிழ்ந்து சஜ்ஜனர்
அணித்துழாய் மார்பின னடியில் வீழ்ந்தனர்
துணைக்கரத்தவர் தமைத் தொட்டெடுத்து மார்
பிணைத்தன னருட்கடலான நாதனே:

(29)

நன்கருள் செய்யும் ஐகநாதன் றன்னையேன்
புன்கண் யாவருக்கும் யான்புரிகிலாதுற
என்கரந் துணிக்கு மாவியற்று வித்தின
நின்கருணா நலநிகழ்த்தற் பாலதோ:

(30)

வேறு.

என்னக்கேட்ட வெழிற் சக்நாதனீ
முன்னர்க் காலமுது மறை வேதியன்
துன்னக்கங்கை துளைந்து கரையிடை
மன்னக்கொண்டனை யென்னை மனத்தரோ:

(31)

அந்தவேளையி லங்கொர் கசாருகன்
நந்துவெங்கொலை செய்து நலிவுறப்
பந்தனஞ்செய் பசுவறுத்துக் கொடு
வந்ததாகமற் றன்னது நாடியே.

(32)

கிட்டவந்துனைக் கேட்டன னோர்பசக்
கட்டவிழ்த்துறக் கண்டனை யோவென
நிட்டை கொண்டு நெடுங்கை குவித்தநீ
சுட்டினாய் கையின் வாயிற் சொல்லாமலே

(33)

காட்டுகைவழி சென்றக்க சாருகன்
மாட்டைப்பற்றினன் கொண்டுவதை செய்தான்
வீட்டிமப்பசு மேவினதோர் பெண்ணாய்
நாட்டு சாருகனாய் குயிலான்:

(34)

திருவரும் புணரில்லுழைச் சென்றனை
மருவ நின்னை மகிழ்ந்து மகிழ்நனை
வெருவுறாடலை கொய்தனை வேண்டி
தொருவு நின்னையுங் கொய்வது ஞற்றினான்.

(௩௬)

முன்பவத்தி லெனையுள முன்னியே
அன்புசெய் பொழுதந்தக்க சாருகன்
நின்புறத்துறக் கண்டனை நீயதால்
வன்புறுத்துக சாருகனாய் வந்தாய்.

(௩௭)

காட்டுகைகூற பட்டனை காசிடே
வேட்டென் பாலன்பு மிக்கதளவிலை
ஈட்டு நின்றவத்தெய்தினெனு முன்யான்
வாட்ட நீங்குதி யென்று மறைந்தனன்.

(௩௮)

அன்னகால யிலங்குறுவோ ரெலாம்
மன்னுதாசர் கரங்கள் வளர்ந்ததிங்
கென்னையென்னை யெனவியப் பெய்தினார்
பொன்னினாதன் செயலெனப் போற்றினார்.

(௩௯)

வாடனீங்கி மனமகிழ் சஜ்ஜனன்
ஆடினார் கடலாடியம் மான்றனை
நாடினார் கண்டு நான்கு திங்கள்வரை
கூடினாரங்கு மால்பெயர் கூறியே.

(௪௦)

நின்பு தன்பதி யெய்திப்பிரான்வயின்
அன்பு மிக்கனராசி ஹரிபெயர்
நுன்பறத்தினந்தோறந் தொழுது சொற்
நின்புறப் பெருவாழ்வுற்றிருந்தனர்.

சஜ்ஜனகசாருகர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எடுக்கு செய்யுள் சங்கராருள

முற்றிற்று

அங்கதபூபதி சரித்திரம்.

- இறைய ராயசிங் கங்கத பூபதி யென்போர்
முறை சகோதரர் பின்னவர் முயங்கு பத்தினியார்
தறை யளந்தவற் கர்ச்சனை செய்து சஜ்ஜனர்கள்
குறைவில் சேவையும் ஹரி திருநாமமுங் குறிப்போர். (த)
- ஆகியச் சதனடி யவரொருவர் பாலருள்கொண்
டேமிக்கவராயின ரொருதினத்தவ்வுர்
வாகதாய்த் தனக்கரு ளியதேசிகர் வாய்ப்பப்
பாகுசேர் மொழியாரல் தறிந்து பண்பாக (உ)
- அவர் தமக்கு நன்குபசரித்திட வகத்தெண்ணி
இவர் முயற்சி செய்வதைப் பதியறிந்திக லெய்தித்
துவரிதழ்க் குலமகளிர்க்குத் தொழுகுரு தெய்வம்
எவரிசைத்தனர் புருடனை யன்றி வேறென்று. (ண)
- உளவெளிற்றெரி யெனக்கென வருத்தன னுடைக்கத்
தளவமென்ன கையதற் கெதிர் சாற்றறா தன்னம்
அளகமுண்டிடா தமர்ந்தனர் மூன்று நாளாகத்
துளவமால் மறுதினத்திர விளிலவர் துணைவன் (ச)
- ஆனவங்கத பூபதி கனவிடை யருள்சேர்
ஞானநல் வடிவுட னெதிர் நின்றன யயந்து
தானவச் சதன்றனை யன்பு கொண்டிட தாழ்ந்தான்
ஏனமானவ னங்கத பூபதிக் கிசைப்பான் (ரு)
- நீயுன் றேவியை நீவணங்கு றத்தரு தெய்வம்
ஆயதே ததைக் காட்டு கென்றனை யதனாலே
மேயினேன் கண்டு கொள்ளென விளம்பினன் மறைந்தான்
காயுமன்னவன் பயந்துட னெழுந்து கண்விழித்து. (ஈ)
- மனைவி பக்கல் வந்துனது பத்திக்கு மாண் மகிழ்ந்தென்
றனையறிந்து கொள்ளென்று தன்வடிவு காட்டினனுன்
னினைவறிந்திடா துனை மிகமுனிந்தன னீதான்
இனைவகின்றியே பொறுத்தருள் கெனவினி கிசைத்தான். (ஏ)
- அன்னகற் பினர்க்கினி துபதேசித்த வாசான்
தன்னகத் துறத்தா னழைத்தினிதுப தேசம்
மன்னலாயினன் றானுந் தம்பதிகளாய் வணங்கிப்
பன்னிரண்டு னன்குப சாரமும் பண்ணி (அ)
- பூசித்தாரது முதலிருவரும் பணிபுரிந்து
நேசித்தார் விண்டு நேயமுஞ் சாதுசேவையுந்தாம்
வாசித்தார் தொடை ராயசிங் கென்பவன் மால்சீர்
ஆசித்தார் தருதம்பியைப் பகைவர் மேலாக (ஐ)

சிலதளங்களைச் சேர்த்துட னனுப்பினன் சென்று
வலத்தெவ் வினை வென்றரண் கொண்டவன் வயங்கு
பல தனங்களு மணிகளும் வைணவர் புற்ற
நலதரத்துட னல்கினன் வையறு குணத்தான்

(ம)

விஞ்சுறும் பொருளைத் தையுந் தம்பதிமேவச்
செஞ்செவே செலவுய்த்தன னதின்மிகு தேசு
மஞ்சநீடிய வயிர மொன்றைக் கண்டு மகிழ்ந்து
தஞ்சமாம் ஜகநாதனுக் கர்ப்பணஞ் சமைக்க

(மக)

வேண்டுமென் றுகைக்க கொண்டு தன்னரண்மனைமேவி
ஆண்டிருந்திட வங்கத பூபதியுடனே
ஈண்டிஞோர் தமையன் புறஞ்சென் றிவினைசுத்தார்
மாண்டகாதல னாயது வாங்கி வம்மென்று

(மஉ)

சிலரையேவின ன்புஞ்ச் சென்ற வரதுசெப்ப
மலரினுந் தியான்றனக் கென்று வைத்தனன் வழங்கேன்
நலமு லாவிய வயிரத்தை யென்றன னவில
நிலமெலா முடையவன் வினவிச்சின நிமிர்ந்தான்.

(மங)

தனது தங்கையைக் கடயிந்த வங்கதன்தன்போ
சனமுடன் விட்ட டலந்திட்டுக் கொல்கெனச் சாற்ற
அனமடந்தை யின்னோன் சொன்னபடித் கொல்லேனாயில்
என யடர்ந்திடுவா னெனவஞ்சின னேகி.

(மச)

தமையனல் கியவிடத்தை யங்கதனுண் போசனத்தில்
அமைவு செய்திட வாயபோதச் சுதன்றன்னைச்
சமையவுள்ளத்திற் கொண்டன னந்தவோதனத்தை
இமையவர்க்கெல்லா மீசனுக் கர்ப்பண மென்று.

(மரு)

உண்ணலுற்ற போதவன் கருத்துணரு வானுன்னி
அண்ணலாம் ஜகநாதன தங்கைமே லாகி
நண்ணலான சோழிது நஞ்சுக் கலந்தது மிசைய
எண்ண லென்றனன் கேட்டந்தவங்கத னிசைப்பான்.

(மௌ)

அச்சுதன் றனக் கர்ப்பணமாகிய வன்னம்
நச்சியுண்டிடா திரே னெனநனி நயந்துண்டான்
மெய்ச்சி யுண்டபின் மனைவி பான்மேவினன் வினைந்த
இச்செயற்கைகள் யாவையுந் தெரிவுற வியம்பி.

(மள)

இனியங் கெய்துறத் தக்கதன் றெழில் ஜகநாதம்
துணிமுருந்தனைச் சேவித்துத் துன்னுவோ மென்று
முனிவுகொண்ட தன்றமையன் முந்துத் லறியாமல்
நனி விராந்தனன் மனையொடு செலச் சகநாதம்.

(மஅ)

இவையெலாந் தெரிந்தன னந்தராய சிங்கென்போன்
நவையிலாத தன்மந்திரி தன்முக நாடிக்
குவைகொள் சேனையோடேகிரீ யங்கதன் கொடுசெல்
அவையிரந்தனைப் பறித்துவா வென்றனுப்பினனே.

(மக)

அந்த மந்திரி தன்னுடைச் சேனையை யணிந்து
வந்தனன் வினாந்தங் கதபூபதி வழிக்கொண்
டுந்து தெண்டினா யொருநகிக் கணாமருங் குற்றான்
முந்தினன் மெட்டார்த்தேதி ருறவளைத்தனன்முடுகி.

(உடு)

அங்க தன்மெரிந்தான் வயிரம் பறித்தகல
இங்குவந்தனன் சேனையோ டமைச்ச னென்றெண்ணிப்
பொங்கு சோதிகொள் வயிரத்தைப் பொருந்தினோர் காணத்
தன்கை தோன்றுறக் காட்டி. மற்றிது ஜகநாதன்.

(உக)

தனக்குநன் கினிதர்ப்பண மென்றன் பிற்சாற்றி
மனக்குவர் தெறிந்தானந்த யாற்றின் மந்திரியும்
கினக்கொடுந் திறற் சேனையைச் சிந்து விலிறக்கிக்
கனத்தமா மணிதனைத் துருவுற்றனன் கவர.

(உஉ)

தேடுவோர் தமைநோக்கி நீராற்றிடைத் தேடி
வாடுகின்ற திற்பயனிலை ஜகபதி மார்பிற்
கூடிநின்ற தென்வார்த்தை யிலையநீர் கொண்டால்
நாடி. யென்னுடன் வருகிற்காட்டுவ னென நவின்ருள்.

(உங)

நன்று காண்டு மென்றமைச் சனாகியர் நனிவினாந்து
துன்றுமங்க தனுடன் வழிமூன்று நாடொலைத்துச்
சென்று சீர்ச்சக நாதன்வாழ் கோயிலிற் சேர்ந்து
நின்று கண்டனர் மாயவன் பதக்கத்தி னிலவல்.

(உஃ)

ஆற்றிலே பெறிந்தது ஜகநாதன் மார்பணுகித்
தோற்றுகின்ற தெவ்விதத் திதுபூசிக்ஞர் தொல்லீர்
சாற்றுமின்னென மந்திரி வினவலுஞ் சான்றோர்
நேற்று முன்னிரண்டாந் தினமிந்தமா நிமலன்.

(உரு)

கனவி லெம்வயின் வந்து நன்பக விலங்கத னும்
அனகவன் பினனெனக் கொருவயிர முய்த்தன வீர்
எனதுமார் பிடைத்தி கழ்வுறச்செய்மி நென்றிசைத்தான்
வினவியா மெழுந்துட னிற்குமேவி நோக்குறலும்.

(உசு)

சன்னிதானத்தி லிவ்வயிரந் திகழ்தரக்கண்
மென்னியிப் பதக்கத் துறப்பதித் திங்ங னெளிர்வோன்
டொன்னின் மார்புறச் சார்த்தின முடனெனப் புகன்றார்
அன்னதாற்றிடை யங்கத நெறிந்ததே யென்று.

(உஏ)

அமைச்சனாகியோர் தெளிந்திங் கிதற்புத மென்று
தமைச்செலச் சொன்னராய சிங்கென்பவன் நனக்குச்
சமைத்த செய்கைகள் யாவையுஞ் சுகிதியி லெழுதி
இமைப்பின் முன்கடிதே கெனத்தூதன் கையீர்தார்.

(உஐ)

தூதனோனன் வினாந்து சென்றது தரத்தோன்றல்
நீதமாயதைப் படித்ததி சயித்துடனேமி
நாதன் பொன்னடிக் கன்புசெ யெம்பியை நாடா
நோதல் செய்தன நெனவுள நடுங்கின னுடங்கி.

(உஈ)

இனியை யாயின நீ ஜகத்சனுக் கென்று
நனிதெரிந்திலேன் செய்துள நவையெலாம் பொறுத்துப்
புனிதனாகிய நினைக்கண்ட யானலம் பொருந்தத்
தனிநிலாம் ஜகநாதன் தானை சார் கென்று..

(நடு)

எழுதியங் கதபூபதிக் கீகரீ யென்று
வழுவி றுாதனைக யீந்தனை வாங்கினன் வந்து
தொழுது நல்கலும் வாங்கினன் மற்றதிறொ ருத்த
பழுதில் செய்கை யெல்லாந் தெரிந்துணர்ந்தனை பரிந்தான்.

(நடு)

உலகநாத னென்றமையனுக் குறநல்லபுத்தி
இலக நல்கின னெனமிக வுவந்தன னிணையிற்
சலசலோசனை ருள்பணிந்தன்புடன் றுதிகள்
பலநவீன்றனை விடைபெற்றுத் தன்பதி படர்ந்தான்

(நடு)

வந்ததம்பியை மகிழ்மிகத் தழுவினன் மன்னன்
அந்தநான் முதலரி பஜனையின் மிகவன்பாம்
சிறைதொண்டனை நம்பியு மலனுடன் சேர்ந்து
விந்தமேவுற மனைவியாரொடு விழைந்திருந்தான்.

(நடு)

அங்கதபூபதி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எக க்கு செய்யுள் சதுக்கா எடு

முற்றிற்று.

~~~~~

குணவதிபாயிசரித்திரம்

மாதவ சிங்கென் கோன்மனை குணவதி பாயிக்
காதர முளமக்க ளிருவர் களுள் ரானுர்
தாதிகள் பலரானுர் தமிலினி தொருதாதி
போதுகள் பலவெல்லாம் புவிபதி திருநாமம்.

(க)

மெள்ள நவின்னுள் வாய்மினு மினுவென் கிற்பான்
துள்ளுறு மிதழானைத் தொகுருண வதிகண்டின்
விள்ளி தழ் பலகாலு மிகவசை கிறதென்னே
உள்ளது புகல்கென்னவவளி னிதுரை செய்வார்.

(உ)

இக்கரு மசரீர மினிதினி யீடேறத்
தக்கநலரி நாமந்தனை யினிதுரை செய்வேன்
மிக்கந லெழின்மானே யெனவின வியமின்னுர்
அக்கட ஷ்ளிணும மருளுட னடைவாக.

(ங)

நானினி துணர்கிற்க நவிலுதி யுபதேசம்
தானென நனிவேண்டத் தாதிபும் முதன்ன
மானென விழியார் தமன நிலைநனி கண்டு
தேனெனு மொழியாணாத் தீம்புன வினிலாட்டி.

(சு)

நியதியொ டிறவைத்து நீனிற் முறுகண்ணன்
நயமலி யுருவொன்றை நல்கினவது தன்னை
மயலிலன் பூசிக்கும் வகையு மிவகை யென்றே
அயர்வறு திருநாம மதனை யுமருள் செய்தாள்.

(கி)

அருளிய படியந்தக் குணவதி ஹரிநாமம்
மருளற வெதுபோதும் வாய்வழுவுத லின்றித்
தெருளுட னினிதோதிச் செய்யும்வகை பூசித்துப்
பொருளுண ரரிதாசர் பூசையு மியல்கின்றார்.

(கி)

கண்ணன தொளிர்பாத கமல நலிதயத்தில
நண்ணுறும் வகைசெய்து நாடொறு நலம் விஞ்சி
எண்ணினர் பொழிகண்ணீரின் முழுகின ராகி
மண்ணுறுவிவ காரமறவி யொடுகு நாளில்.

(எ)

மனைவியர் செயலெல்லா மன்னவ நறிவாளுய்
இனையவ ளிடையே தோவெறி யணுகிய தென்று
வினதெரி பவராலே விடும்வகை பரிகாரம்
சுனைநனி புரிவித்துத் தன்கில தெனவெண்ணி.

(அ)

குணவதினை நோக்கிக் குவலய விவகாரம்
புணர்கிலை வெறிகொண்டாற் போலெனை புரிகின்றாம்
உணர்வுற வுரையென்ன வுரப்பதினை நோக்கி
இணர்விரி துளவோளு மிண்பரமான் மாவை.

(க)

எப்பொழுதுந் தியானித் திடுதலி னவனென்னைக்
கைப்படவசி வற்றுங்கண் ணெதிருறு கில்லான்
அப்படி யவனின்னு மனைகில னதனாலே
இப்படி யுறுகின்றே னென்றமுதனார் சொன்னார்.

(ரு)

அவ்வகை சொல்ல கேட்டவரசனு மிகுபோய்
வவ்வின் றொளிர்வல்லின் வகைநெறு நெறுவென்னக்
கவ்வி நயன மெல்லாங் கனலுந் நனிநோக்கச்
செவ்விய செயலாருஞ் செறிபய மிகலாகி.

(ருச)

பதிமுக நோக்காத படிவிழிகளை மூட
எதிருந லுறுகண்ண னெய்தினன் மணிபொன் சேர்
மதுவிரி வனமாலை மார்பொடு படையைந்தும்
கதிர்ப்புடி யொளிவீசக் காதணி நனமின்ன.

(ருஉ)

பொன்னுடையொடு கோலம் பொலிவுறு முருவத்தை
நன்னு தலவர்கண்டு நமவென வடிமீது
துன்னுற வருள்வாரி துவளிடை தலைமீது
மன்னுறு கரம்வைத்து மனமாய் வுறன் மின்னை.

(ருக)

நானுறு பொழுதெங்ங னணுகுவ தினலில்லை
மானுறழ் வழியாயுன் வசமுறை குவனென்று
தானுடன் மறைவுற்றான் தையலர் மகிழ் வுற்றுக்
கோனுடை முகநோக்கிக் கூசலொதிர் நின்றார்.

(10ச)

மாலெதிருறலான வகைதெரியா மன்னன்
தூலெனு மிடையாரா நோக்கி யிவகையே நீ
ஏலுறின் மிகுதண்ட மியல்வகை புரிவே னென்
ரேலுறு குரல்காட்டி யுரைசெய்து புறமேகி.

(10ரு)

இன்னவள் யாரோவோர் யதிமொழிவழி நின்றான்
அன்னதினிவன்யாரு மணுகுற லாகாமே
மன்னுதிரினி யென்று வாயிலினுறு வோரிற்
பன்னின னுடனே தன்பரி ஜனொடு கூடி.

(10க)

மகரிரு வருமுந்த மந்திரிதனை நோக்கி
இகலுறு புலிவேட்டைக் கேக்குவெ னிருவென்று
திசுழ்வொடு வனமுடு சென்றன னிவனுற்
ஜகபதி பணிகொண்ட சத்குண வதிபாயி.

(10ங)

கண்ணனை மறவாது கருதின ரடியார்கள்
நண்ணுற வெதிர்கூவி நன்குற நனிபூசித்
துண்ணுறல் புரிவித் தங்குறுவது மிகலாநார்
மண்ணுல கதையாள் வோன்மந்திரி யவைகண்டான்.

(10அ)

பதிதன துறாவின் சிப்பன்னியர் செயலாமோ
மதியின தலதென்று மன்னவ னுணர் கிற்கக்
கதுமெனவரை வுற்றுக் காணக முறவுய்த்தான்
அதுதெரி வுறலாகி யரசுள நனிசீறி.

(10க)

காத்தகொரு நால்வர் கடிது நனகநோகி
மாதவடனை யின்னே வதைசெய்மி னென வுய்த்தான்
போதரு மவருள்ளே புக்கனர் கொலை செய்ய
நாதனை யுளம்வைத்தோர் பூசையினனு குற்றார்.

(10உ)

அவ்விய லறிகண்ண னடுபுலி வடிவாகிச்
செவ்வி யினியல் பூசைத் திருவுரு வினினின்றும்
வெவ்வியல் கொடுதோன்ற மினிர்குண வதிகண்டே
இவ்வியல் கொடுநீயின் றெய்திய தெனை யென்றார்

(10க)

எதிர்மொழி தரலின்றி யெய்திய கொலையாளர்
முதிர்கொலை யுறநாறி முந்தினனி மிடத்தில்
அதிர் குரலது கேளாவனு கினரய லுள்ளோர்
கதிர்செறிவாளோடு காதகர் படல் கண்டார்.

(10உ)

புலியக நிமிர்கின்ற பொருகுரல தினஞ்சி
மெலிவின றொலிகொண்டு விழுமுத லுறுபோது
கலிகடலன மேனிக் கண்ணனதியல் பூசை
பொலிவுற முடிவீத்துப் போந்தனர் புறமன்னார்.

(10க)

ஹரிதன தடியானா யன்பொடு பூசித்தற்
சூரியன கொடுவந்தோருவர் கொலையுறல் கண்டு
சூரிய நன்முகில் போல்வாய் காதகர் படுதற்கோ
வரிசெறி புலியானு யெனமன மறுகுற்றார்

(௨௪)

சாது நலோடொடு சார்ந்தவ ரெல்லோரும்
காதுற வந்தோரைக் கடுகியொர் புலிவந்து
திதுற வதைசெய்த செயலதி சயமென்று
மாதுறு மணிமார் பனருளிய வகையென்றார்.

(௨௫)

குணவதி பெருகன் பைக்கோதிலர் கொண்டாட
அணவிய ஹரிதாசர்க் ககமகிழ்வொடு பேணி
மணமலி வனமார்பன் மன்னுற வுறலானார்
கூணர்வுறவிவை யாவுமுட நெழுதின னுய்த்தான்.

(௨௬)

மந்திரி வரைவுற்ற வகையர சறிவுற்றுப்
புந்தியின னியச்சம் பொதுவுற மதிமிக்காள்
நைந்திடும் வகைசெய்தேனெ னென நலிவுற்றுச்
செந்திரு வனையாடான் செய்வன செய்கென்னு.

(௨௭)

வேறு

கமைப்பெருங்குணக் கணவிக் கேற்பவை
தமைக்கொணர்ந்துத் துத்தவிச்சார்க்கென
இமைப்பின் முன்கடி தேகுதுதர் பால்
அமைச்சன்றேர் வகைவரைந்தனுப்பினான்.

(௨௮)

பின்பு குழுவரும் பிழைப்பில் சேனையும்
தன்புறத் தொகுந்தனையருத் தொடர்ந்
தின்பு சேர்வுறவெய்து மார்க்கத்தின்
முன்பொராறு நீர் முடுகக்கண்டனன்.

(௨௯)

ஒடஞ்சேர்வகை யுருற்றி மற்றதன்
ஊடமர்ந்து தானுறவு மோடந்தான்
நீடமா நதி நடுவினீள் சுழற்
பாடலைந்து பம்பர நிகர்த்தரோ.

(௩௦)

முழுகு மாசுழல் முடுகு காலையில்
குழுவியாவருங்கோனு மஞ்சினார்
வழுவினாது போய்க்கரை மருங்குறக்
கெழுவுதந் திரங்கிடைப் புறமலே.

(௩௧)

மனநடுங்குறுந்தாலே மன்னவன்
றனது பத்தினி தன்னை யுன்னினான்
உனலு நீர்ச்சுழலுற்ற வோடம்வார்
புனலினின்ற நீள்கரைக் கட்போந்ததே.

(௩௨)

அரசனானந்த மடைந்தெல்லோருடன்
விரடுனரண் மனைக்கண் மேவினான்
உரைசெய் புத்திரரோடு தேவியைக்
கரைசெயற் கருங்களிப்பிற் கண்டனன்.

(௩௩)

அன்புடன்றழிஇ யரிவை நீமுகுந்
தன்பெருங் கயிங்கரிய மேதழிஇ
இன்பு கூரு நின்னியற்கைதேர்ந் திலேன்
துன்பு செய்வதே துணிந்து சூழ்ந்துளேன்.

(௩௪)

உனது சீர்மை தானுரைக்கற் பாலதோ
நினது நாமமே நிகழ்த்தி நீணதிப்
புனவின் மூழ்குறேவ் கரைக்கட் போந்தனேம்
இனமு நின்னில் வேண்டு வதியாதென்றான்.

(௩௫)

என்று பத்தினியாரை யேத்தினான்
அன்று தொட்டனை யாருடன் குலாய்த்
துன்றுறுஞ்சிறார் தொழும்பு செய்யக்கோ
நன்று மால்பெயர் நவின்று வாழ்ந்தனன்.

(௩௬)

குணவதிபாயிதிருவழிகளே சுரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எஉ க்கு செய்யுள் றுநகூ.

முற்றிற்று.

சுடுநகுணவதிபாயிசரித்திரம்

குபராபாயி சரித்திரம்.

சரவாகனன் பொருவி லரசாயவன்றனைவ தவிராதுணர்ந்துறுதியாய்
வருகாரியம் புகலவலர் பால்வருந்தனையை குபராவெனும் பெயரினார்
திரமார் சூழ்ந்தை யெனும்வயதாதியன் பினாடு திருமால் பதந்தொழுதலோ
டுருகாதரம் பெருகி ஹரிநாமமின்புதரவுரை வாயுடன் குலவுவார். (௧)

அனையாரிளம்பரு வமகிலே மணஞ்செய்துற வமைவாகி யெளவனமுமா
யின்போதுணர்ந்து மணமகன் வீடு துன்றியவரிவர் போதுறும் படியெனா
மனைமே வலுந்துணையில் குபராவறிந்து மிகமனநோவொடுந் கருதுவார்
எனமேவுறுந்தமர்கள் கொடுபோயின் விஷயானுபவமே யிசைந்துறும்மரோ. (௨)

சந்தான மதனாடைந்தான் மயற்கொண்டு சலியாததுயர் மேவுறும்
நைந்தார் பவஞ்சேரு நந்தாத ஹரிபத்தி நனுகாதவகை கூடறும்
சிந்தாகுலஞ் சாலவருமாதலாலென்னை செயலென்று பலவாறெனா
நொந்தாரிருந்தன்று நொராவெழுந்தாரு நோக்காது புறமேவினார். (௩)

தனியாய் முருந்தனையு ளிடையே நினைந்துருக றவிராது நகர் வாயிலா
முனிதாக வருபோது கடிவான தெகிர் மூடியுற் நோக்கியினை வாடியே
பனியேவ துளவோனை நனிநாடி நினை போதுபவநாசனது போதியே
நனியேழை வடிவாகி நனிமூடினதையோவி நலியாது செலுமா செய்தான். (௪)

அப்போது குபரா நலானந்தமாகி வெளி யாகித்த மேலிருந்த
ஒப்போதரும் பணிகள் யாவுங்கழற்றி மடி யுட்கொண்டு துளவார்வனத்
திற்போகிய முனைக்கணிகைவான சிரகாட்ட தென்கின்ற துளவாய்ப்படிந்
தெய்ப்பே துமிலரான சாதுக்களுக்குத்த மெழிலான கலனீந்தரோ. (௫)

கோயிற்ருளே வந்து கோபாலனைக்கண்டு குவிவின்றகை யோடு நின்
ரூயிற்றயா மேவுதேவாதி தேவா நினடைதீன பந்தாயவா
நீயிற்றை நாண்மே வெணைச்சன்ம பந்தத்தினீக்கிப் புரந்தாங்கென
வாயிற்புகன்றே நல்வகை மேவு சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தாரரோ. (௬)

பின்ப்பக்கார் புறமேவி ஹரியே நீ யென்சார்பு பெரிதான தையையேபுரிந்
துன்பைப்பொனுருவங் கொடென் கண்களானோக்க வுற்றென்றன் மயநீர்த்
றன்பங்கு மிகமுத்தினந் தங்கினார் மாதவன் நன்றியானத்திலே [தியென்
இன்பத்தருங் கண்ணனவரன் பிணிலைகண்டெதிர்த்தன்னர் தலேமிதிலே. (௭)

கைவைத்து மின்னே நிகவலற்கவினி நீடு கவின்ராதை குண்டத்தடைந்
துய்வைக்கொடுறை கென்னவடிதாழ்த்துருபராவுடன் சென்றுரைந்தின்பமாய்
நைவைத் தவிர்ந்தார நவரீத முண்கள் வுண்ணு மினிதுண்டிறத்
துய்வைக் கொணர்ந்திய வுண்டாரிருந்தார் துலங்கத் தருந்தந்தையார். [௮]

மனைமேவுறக் கண்டிலா மற்றியங்கிப் பின் வழிதேடி யெங்குந்திரிந்
தினைவாகிராதா வெழிற்குண்ட மெய்திக்கணிர்க்கண்டு மகளைப்பொனே
உனையாதியினை வோரையும் விட்டு நீயிங்கனடைத் தற் கெனேகாரணம்
உனை மாமணஞ்செய்த கொழுநற்கெவன் சொல்லுதுமெனப் பிணங்குறுவார்.

ருதுவான பின் பிங்ங்னுறலாகுமோ வெட்கமுறலாகுமே நங்குலம்
கதுவாத செயல் செய்தி யெனலும் பிதாவின் முகங்கண்டு ருபராவறு
பதுவான வயதுற்று மரிநாம முரைசெய்து பவநாச மாக்காதினும்
சதுதோது மிலதான மனைவாழ்வு தனியே சழக்குற்றிருக்கின் நீரோ. (௯)

மனைவாழ்வு கொடிதென்று கோபால நாமங்கள் வாயார துவல்வுற்றியான்
இளைவேது மிலதாகி யிச்சென்ம் மீடேற விவனெய்தி யுறையேனையும்
புனைபாச பந்தத்தி லுறவே யழைக்கின்ற புரைதானுமக்கு முறையன்
றெனையோவி யினியேனு மரிநாம மினிதோதி யீடேறு கென்றாரரோ. (௧௦)

மகன்வாய்மை முழுதும் பிதாவாகி யவர்கேட்டு மகிழ்வாகி மகளார்திரு
முகமான மலர்கண்டென னையே யெலாநன்று முகிர்தாரு வளர்கானிலே
புகலாகி யுறைகின்ற விதுசால வினிதன்று புரமேவி நமதில்விலே
ஐகநாத் னதுநாம மினிதோதி யுளமேவு தகவாக வுறைநீயெனா (௧௧)

பலவாறு புகல்போது திருமாலு னதுதந்தை பகர்வாய்மைதனை யேவினய்
இலமேவி யெனதாய திருநாம நனியோதி யிருநாறு முனையோவுறேன்
செலமேவு கெனும்வேலை ருபராவும் வருதந்தை செறிவாக வுடனாகியே
நலம்நன் வுயர்ப்பூசை யகமான தமைவாக நலிவின்றி யதில்வைகவே. (௧௨)

வேறு

கண்ணனை நிறுவிநாளுங் கருதுசோட சோபசாரம்
நண்ணுறக் கரணமூன்று நனிசுத்தி யாய்ப்பூசித்து
விண்ணிரு எரிவிலும விமலகீர்த் தனங்கன்செய்து
தண்ணனி மிருசா துக்கன் பூசைபுஞ் செய்து சார்ந்தார். (௧௩)

தந்தைசொற் படியே யில்லந் தனிவிருந் தரிதன் கீர்த்த
னந்தனைப் பகர்ந்துமேவ நட்டினோர் யாருந்தேர்ந்து
வந்துகேட்டவசராகி மகிழ்கின்ற டொன்னும் வார்த்தை
அந்தலு ரரசன்கேட்டுப் புரோகிதர் வரவழைத்தான். (௧௪)

உமதுகு மாரி மால்பே ரோதலிற் பிரியை யாகி
அமைவரு பிரமானந்த மாய்ப்புகல் கின்றதாக
விமலர்க் ஞாபகக் கேட்டு விரும்பினே னானுமோர்நான்
நுமதக மேவியின்ப துகருவே நென்றுவேண்டி. (௨௬)

ஒருதினத் திரவின்மேவி யுவமையில் குபராபோற்ற
மருவலங் காரத்தோடு வளர்திரு மான்முன்னகக்
கருதுறு தாளம்வீணை மிருதங்க முழங்கக் காலில்
பரிபுரந் தரித்துநின்று பாடலோ டாடல்செய்து (௨௭)

பெருகவா னந்தக்கண்ணீர் பெயர்வில்லா துக்களெல்லாம்
உருங்னர் வினவிச்சார்ந்தங் குற்றதும் பிறவுங்கண்டு
திருவன குபராபாயி செவ்வியும் வயதுந் தேர்ந்து
பொறுவரு முகவிலாசப் பொற்பினி லீடுபட்டான். (௨௮)

காமமிக் கவனும் மோகங் கலந்துமெய் மறந்தானாகி
நாமகீர்த் தனங்கன்செய்யு நல்லவை தனிவிருக்க
ஆமள வற்றதான வாறுகண் டக்ககாக்கண்
கோமளக் குபரா விந்தக் கோலத்தோ டிருந்துகொண்டு (௨௯)

இக்கரை யிருக்குந்தன்னை யிகழ்ந்துகூஉய்ப் பாவிரீயென்
பக்கலிவ் வாறுநீந்திப் படர்கெனப் பகர்வதாக
அக்கணங் கனவுகண்டு துணுக்கெனவெருவியாங்குத்
தக்கதில் கனவென் னென்று தன்னுளே யாலோசித்தான். (௩௦)

நதிபவக் கடலேயாக நாட்டிமக் கரையின் மேவி
வதிதரு குபராபாயி மன்னுமிக் கரையதான
கொதிநர கத்தில்வீழ்ந்து குறைவுறு மெனக்குறித்துப்
பொதிபவக் கடலைநீந்திப் போதுக வினாவிலென்று. (௩௧)

அழைத்ததாய் நிச்சயிக்கு மளவின்மெஞ் ஞானந் தோன்றிக்
குழைத்தனு தாபங்கடர்ந்து பயபக்தி யுடனே கொண்டு
தழைத்தசீர்க் குபராபாயி தாளிணை வணங்கி நும்பால்
பிழைத்தது பொறுக்கவென்று பேசினன் றுகித்து நின்று (௩௨)

இனிதுநீ ருபதே சஞ்செய் தென்னையீ டேற்றுகென்ன
வனிதையா ருபதேசிக்க மனமகிழ்ந் தினிது பெற்று
நனியுயர் கோயில்சார்ந்து நாடொறு நளின நாபன்
புனிதநா மங்களேத்திப் பொருவின்மா லன்புனாண். (௩௩)

குபராபாயி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எடுக்கும் செய்யுள் நூத௨௨௯.

கிரிதரலால் சரித்திரம்

வரமிகுத்த பிருந்தை வனத்திலே
பரமபக்த சிரோமணி பன்னரும்
கிரமுறுத்து மெஞ்ஞான முஞ்சீலமும்
விரவு முத்தமர் விண்டு வுக்கன்பரோ.

(ச)

சால்பொருங்குறும் பூததயாவின்
மால்பெறுஞ் சிந்தை மன்னுங் கிரிதர
லால்எனும் பெயர் நண்ணினர் சாதுக்கள்
பால்விரும்பு பசாரப் பரிவின்.

(உ)

காலினு புரங்கத் தக்கடல் வளர்
மாலினுடல் வகுத்துச் சங்கீதத்தி
னூலினீனன் பமைந்தரி கீர்த்தனம்
கோலினானும் வருதலைக் கொண்டொர் நான்.

(ஈ)

கண்ணன் கோயில் கலந்துறு காலையங்
கெண்ணன் சாதுக்களிலர் கூடினார்
நண்ணுஞ் சேரமை ராசக்கிரீடைநன்
கண்ணுங் கீர்த்தனஞ் செய்க வென்றாரோ.

(உ)

கேட்டவாய்மை கிரிதரலா லென்போர்.
நீட்டு சந்நிதி முன்னெழுந்து நின்று
நாட்டுராசக் கிரிடைக்கு நல்லுடை
வீட்டி லுள்ளது வேண்டு மிப்போதென

(இ)

சென்று கொண்டு திரிது மென்றாலிவன்
நன்றுசாலுஞ் செனாழிகை யென்செயல்
என்று கண்ணனை வேண்டி யெதிருந
ஒன்று பொன்னுடை வாளின்று குந்தவே.

(ஈ)

எழுந்து நின்றிவ ரோத்து மிடத்தின் முன்
விழுந்து வேண்டிய பொன்னுடை மேவிய
செழுந்தண் சாதுஜனங்க ளெல்லாரும் கண்
டமுந்தமன் பினரன் பைவியந்தனர்.

(எ)

கேழ்விளங்குடை கண்டு கிரிதர
லால்விரும் பியங்கைக்கொடு நன்குதம்
மேல்விளக்கத் தரித்து விளம்பினார்
மால்வியந்துறக் கீர்த்தன மாண்பெலாம்

(அ)

யாருங்கேட்டின்ப வாரியமுந்தினர்
சேருமற்றோர் தினத்துத் துவாதசம்
ஆருநாமந் தரித்தோர் பைராகியங்
வூரின் சார்பிருந் துற்றதைக் கண்டனர்.

(ஊ)

சாதுபுசை தவிற்கல் ராதலா
லோதுமற்ற தனுக்குப் சாரமப்
போதுசெய்தடி பூசித்துப் பாதநீர்
கோதுறாது குடித்துக் குளிர்த்தனர்.

(ம)

கண்ட வேதியர் யாருங் கணன்றனர்
விண்ட வெம்பிணம் பட்ட வெள்ளத்தினை
உண்டதான் மறை யோதத் தக்காயலை
கொண்ட ஜாதி யொழுக்கங் குலைந்தனை.

(மக)

என்றுகீழ்மை யியம்பக் கிரிதரர்
நன்றுபூமி நலம்பெற நல்லவர்
ஒன்றினூறிப் பும்பிறப் பும்மில்
பொன்றி னொன் றிகழ்தல் புலமையேர்.

(மஉ)

நீயிர் நிந்தித்த னீங்குக வென்றனர்
ஆயவந்தனர் ஞானம் றைதலை
ஏயநம்பல மிங்கிறந் தோன்றனை
மாய்வு நீக்குறில் யாநம்பு வமென்று.

(மங)

செத்ததைப்பிழைக் கச்செய்வ தில்லையேல்
ஒத்தஜாதிக் கிழிவுசெய் வோமென்றார்
மெய்த்தஞானம் விளங்குகி ரிதரர்
பொய்த்த மூடர்க்குப் புத்தியுண் டாகென்று.

(மச)

தனிவிளங்குசித் தத்தொடு கண்ணனை
இனிதிரந்து நினைக்கவி றந்தவன்
நனிவிளங்கின னல்லுயிர் கொண்டுடன்
முனிவிகந்த கிரிதரர் முன்னரோ.

(மரு)

கண்டுபோற்றிக் கண்ணன்றிரு நாமமூட்
கொண்டு போயினன் றன்பதி கூடினோர்
மண்டநன்கு வியந்து மதித்தனர்
அண்டதாசரை யன்பொ டிறைஞ்சினார்.

(மசு)

போற்றினூற்றும் பெருமையைப் பூமியில்
சாற்றஞானத் தழைந்தவர் தாமிலை
ஆற்றல்சால வமைந்தவர் நீனானத்
தேற்றினூர்தம் பதியிடைச் சென்றனர்.

(மௌ)

கிரிதரலால் திருவடிகளே சுரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எச-க்குச்செய்யுள் இதுசுமசு.

முற்றிற்று

பலக்புகார் சரித்திரம்

பலக்புகா ானுமவிந்த வரசன் பாரிற்
பதினெட்டு லக்ஷநீரா குதிரையுள்ளோன்
அலொழிச்சே ரரம்பைதனை யிணையின்னா
ராயிரத்தொ டறுநூறு முடையாலீதி
விலகுதலில் லாதுசெங்கோல் செலுத்தித் தானான்
மேதினியி லோருயிர்க்கு மெலிவுநேரா
திலகுபல வுயிரிடத்துந் தையமிக் குள்ளா
னேனுமட வார்மோகத் திறங்கி நீங்கான்.

(௧)

இன்னபடி வருமரச னொருநாளிற்ற
னெட்டுமந் திரிகளும் வரவழைத் தியான்ருன்
நன்னலச்சத் கதியடைதற் ருபாயமேது
நவில்கவென மந்திரிக னாலோசித்து
மன்னுதனிக் காசிரகர் வளர்கடீரர்
மாணடிசேர்ந் தானல்ல கதிசேர் வாகும்
என்னவொரு மொழியாய்ச்சொல் வியுங்கபீர
ரிணையில்பெரு மையுங்கூற வேந்தல்கேட்டு

(௨)

மனமகிழ்ந்தோர் நான்காசி நகரத்தன்னில்
வந்துகடீர் தாசர்வளர் மனைக்குள்ளேகி
வனமணிந்தோ னடியரைச்சாவத் டாங்கமாக
வணங்கியென்னைச் சன்மசா பல்யனாக்கிக்
கனமிருந்தகதி சேரச்செய்யவேண்டுந்
கண்ணனடியவரே நீ ரெண்ணவேண்ட
அனகரத்தவரசனுக் கிராம நாம
மந்திரத்தையடைவாக வுபதேசித்து

(௩)

அதையனுஷ்டிக்கும் வகையுஞ் சொல்லி வேந்தற்
கடைவுடனே விடைகொடுக்கவவன் வணங்கிச்
சினதவறு தன்பதிக்கு வந்தவ்விதமேயாகச்
செய்யானாய்ச் சிலநாள் சென்ற பினங்கோர் நாள்
ததைமலராற் சயன மவற்கலங்கரித்த
தாசிகட்டிலின் படிமேற்றங்கலாகிப்
புதைமலர் மெல்லிணை மீது தலையைச் சாய்த்துப்
புந்திமறந்தினிது துயில்புரிவதானான்.

(௪)

பின்பாயுள் படுக்கைக்கு வந்து தாசி

டேசாமற்றுங்குவதைக் கண்டு கோபம்
வன்புறக்கொண்டவளைச்சேவகரானுரு
மத்திகை துண்டிப்பளவு மாறிமாறித்
துன்புறச் சாழிக்குருதி பொங்கத்தாசி
துவக்கெல்லாரு சிவந்து மவடியராளாகி
இன்புறவே நகைத்தனன் மற்றதனை நோக்கி
யிறைவனது சயித்தென்னே நகைத்தாயென்ன.

(ந)

நினது மலரணை யருகிற்றிலை சாய்த்தேது

நினைவின்றித் தூங்கினதற்கிந்தத்தண்டம்
எனதுடலுக் குறுமாணன் மஞ்சத்தின்மே
லினிது துயிலுனதுடலுக்கே தாமோவென்
றுனதுயிலை நினைத்து நகைத்தேன் யானென்ன
வொன்றுக்கு மஞ்சாமலுரைப்பக் கேட்டு
மனது துணுக்கென்றரசன்றனக்கு ஞானம்
வாய்ந்துடனே மிக்கசம்பத்தெல்லாம் விட்டான்.

(க)

தனியாகி நகரைவிட்டுச் செல்லும்போது

தனைத்தொடர்ந்து வந்தவர் கடம்மை நோக்கி
இனியாவையுந் துறந்து போந்தே நென்னினை
யெய்தனமின் போமினென வியம்பி வேந்தன்
நனிசான்ற சத்குரு நன்குபதேசித்த
ராமநாமந்தன்னை நாவிற்கொண்டு
கனிவாக ராமனடிக்கமல நெஞ்சிற்
கலந்துறப் பற்றிக் கொண்டோர் காடுசேர்ந்தார்.

(எ)

அங்கொரு பாற்பலக் புகாரொன்னு நாமத்

தவர்நான்கு கள் காறுமமர்ந் திருக்கச்
சங்கொடு சக்கரங்கொண்டதிருமாலன்னார்
தவளுந் வைராகந் தம்மைத் தேர்ந்து
பொங்கொடுற மகிழ்வுகொண்டு சகுணரூபம்
பொலிவாக வெதிர் தோன்றிய பயந்தத்து
சங்கொருவர் முன்மறைந்தான் பின்பு நேருஞ்
சாதுக்கடம் மொடவர் சார்ந்து கூடி.

(அ)

பசிதாகங்களைப் பொறுத்துத்திரு மாணம்

பற்பலவுங் குணனுபவ முங்கேட் டிற்றார்
நிசிடோறும் பின்பங்கோர் பகீர் வாழ்கின்ற
நிலைகண்டு சார்ந்தனரப் பகீர்தானுள்ளம்
கசிவாகி நெடுநாளாய்த் திருமால்பாதங்
சுருதிய தானு சனி ரண்டப் பங்கோ
வகிமேவு பிடித்தருளப் பெற்றுண்டங்கே
வாழ்கின்றோன் மற்றவர்தம் வரவு கண்டான்.

(க)

நிலைநோக்கி யெத்தனை நாளாய் விராக

நேர்ந்திர் நீர்சொல்லுகென நிமலர் சொன்னார்
ஆலேமேற்கண்டு யில்வோனை நம்பிப்போந்த
தஷ்டத்தின மாயிற்றென் றறையக் கேட்டு
நிலை யென்றி வுணையகஞ் சேர்த்தோ மாண
னமதிரண்டப் பங்களிலே நல்க வேண்டும்
இலைபோ வென்றெற்பபடிச் சொல்வ தென வெண்ணி
யெய்துநீ தூதனப ிகோ யாதல்,

(10)

இங்கி ருக்க வொண்ணாது புறம்போ கென்ன
வினையார் நன்றென் றினிது புறம் போந்திருந்தார்
சங்கிருக்குந் தடக்கையா னெட்டு நாளாய்த்
தவளுனம் பூண்டு பசிதாக நீத்துக்
கொங்கிருக்கு மலர்த்தாரா னெனை விடாமற்
குறித்துக் கொண்டிருக்கின்றா னென்று மார்பில்
நன்கிருக்கு மலரானே நோக்கி நீ போய்
நல்லமுதிட்டு கென்ன நவிலக் கேட்டு.

(11)

நவமணிப் பொற்கலத்த முதுகொண்டு சென்று
நாடுறு பலக் புகாரா நோக்கி நங்கை
துவரிதழ்ச் செங்கனி வாயாலிந்த வன்னந்
துய்த்திடு கென்றோத வவர் துலங்க நோக்கிப்
பவமகற்று ஜகமாதா வென்று தேர்ந்து
பாதாம் புயம்பணிந்து பல்காற் போற்றி
அவனளித்த வமுதுண்டு பசிதீர்வாக
வப்பகீ ரதுகண்டு மனம்பொறாறாய்.

(12)

எட்டுநாட் பகிருக்கின் னமுது தந்தா
னினையின் மணிப் பொற்கலத்தி லென்னே யானோ
மட்டி. னாட்டவஞ் செய்தேன் பெறவிரண்டு
மாவடையுங் கீறாயுந் தந்தமைவ தானான்
வட்டனே மிக்கரத்தோன் றனக்கிவ்வாறு
வஞ்சனை செய்வது தகவோ வழங்கிவ் வப்பம்
தொட்டு நானுண்ணே னென்றுறுகண் கொண்டு
துயிலுற்றா னுயிடைச்சு தரிசனத்தோன்.

(13)

கனவிலொரு பகீராகி யெதுரோ நின்ற
காட்டியந்தப் பலக் புகார்தன்னை யின்னோன்
றனது சம்பத் தெல்லா நீத்தென் பாலன்பு
தங்கிநிட் காமியனுதித் தியானித் துற்றான்
மனனாக நீகருதி யெனைப் பறித்து
வருகின்றா யதனாலே யவரவர்க்கு
நனரடையத் தக்கது செய்கின்றே னென்மே
னனிவெறுப் பேன்கொள் கின்றாயென மறைந்தான்.

(14)

உடனே பக்ரோழுந்து வியந்து போந்தங்
 குறுபலக் புகாரடி யிலுவந்து தாழ்ந்து
 உடனே வீப்பல படியாய்ப் புச்சுந்தான் கண்ட
 மற்றவரவ்வயி னீங்கிச் செல்லும் போதோர்
 நடமேவு நகரைக் கண்டதனுட் புக்குச்
 சார்ந்தவொரு மடத்தநே கம்பகீர்கள்
 இடமேவக் கண்டவரோ டிருக்கச் செல்ல
 விருந்தபகீ றொல்லோரு விவரைக் கண்டார்.

(௫௫)

என்முன் பகீர்நிலைக்கு மேவுவானேற்
 கையிலுறு ஜபமாலே முதல சின்னம்
 கொண்டில னாதவி மைது மடத்துண் மேவக்
 கூடாதென்றே தடுக்கக் குறுகாராகி
 அண்டியொரு பாலிருக்க வருளின் வாரி
 யப்பகீர் களுக்கெல்லாந் தலைவனாகி
 மண்டியந்த மடத்துக்குட் டனியருக
 வந்து பகீர்களை நோக்கி வழுத்த லானான்.

(௫௬)

பலக் புகார்தனைப்போன் முக்கரணசத்தி
 பண்ணி நல்வை ராக்கிய சீலம்படிந்து
 சிலவு நிட்டை ஜீவகாருணிய முள்ள
 நின்மலர் மூவுலகத்து மில்லை நீயிர்
 குலவு பகீர்க்குள்ள ஜபமாலே யாகி
 கூடியுள வுள்ளத்திற் குறிமி னென்று
 விலகின னவ்வார்த்தை தனைப் பகீர்க ளெல்லாம்
 வினவியதி சயித்துடனே வெளியில் வந்து.

(௫௭)

பார்த்தவரை யொன்றான கடவுளையிப்
 படி வங்கொண்டுற் தெனப் பக்திமேவிச்
 சீர்த்த மடத்தழைத்து வந்து முகமனெல்லாஞ்
 செய்துபல படிபுகழ்ந்தார் சிறப்புஞ் செய்தார்
 நேர்த்த வன்று முதற்பலக் புகார்தாம் வேண்டி
 நினைக்கும்போதெல்லாம் பொன்னிமலை கேள்வன்
 கூர்த்த நண்பனைப்போல வந்துகூடிக்
 குறித்தமனோ ரதங்களெல்லாந் கொடுக்க வாழ்ந்தார்.

(௫௮)

பலக்புகார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் எடுக்கு செய்யுள் நுதகசுச

சேக்பரீத் தாசர் சரித்திரம்.

கொண்களின் மடங்கை பெற்ற குழவிக்குச் சேக்பரீதென்
றென்கொள நாமமிட்டு வளர்த்தன ளெழிற்குமார
வண்கிளர் பருவம் வாய்ப்ப வளர்ந்தவரொரு நாட்டாயைக்
கண்கொள நோக்கி யன்னே கடவுண்மெய் வடிவந்தன்னை.

(க)

யான்றரி சிக்கும் வண்ணங்காட்டுக வெண்லு மன்னை
ஈற்றதன் புதல்வன்றன்னை நோக்கி னளியம்புகின்றான்
தேன்றரு துளவமாலச் செகபதியாளு சீமான
ஊன்றரு விழியாற்காண்டற் கொண்ணுமோ வெளிதிலுன்னி.

(உ)

தேவர்கடேவனுன திருமகனு தன்றன்னை
மேவர்க்காண வெண்ணிவிளைதரு காமமாதி
மாவயிரிகளைப் போக்கி வனத்தருந்தவஞ் செய்துற்றும்
துவயிராகவ் கொண்டு சுரந்தொறும் போய்த்திரிந்தும்.

(ங)

யோகங்கள் புரிந்து மாண்மவிசாரணைதனை யுகித்தும்
மோகங்கொள்வாழ்வு மூணுமுனிவுற்றுத் திரிந்தும் பத்தோ
டேகங்கொடிதியோதி விரதங்களி யற்றியுஞ்சீர்
யாகங்கள் பலவுஞ்செய்து மெண்ணது தருமஞ்செய்தும்.

(ச)

தன்னுயிர்போல வெல்லாவுயிரையுந்தனி நேசித்துப்
பன்னரு நெடியமலைப் பறித்துக் கீர்த்தனங்கள் செய்தும்
உன்னு முக்கரண சுத்தியொடு குருசேவை செய்தும்
இன்னமும் பலமார்க்கத்தாலீசனைக் காணலுற்றார்.

(ரு)

இவ்வகை களிலுனக்கே தேற்றதோ வதனைப்பற்றிச்
செய்வகை செய்தி யேலத்திருமகள் கேள்வன்றன்னை
மெய்வகை காண்டி யென்றான் வினவிய சேக்பரீதற்
குய்வகை விராகவ்கொண்டேற்றந்து காட்டுறுவதாகி.

(ஸ்)

ஈசனைக் காண்பேனீயோ ரடைசுட்டெற் கீதியென்ன
நேசநே ரன்னையன்ன நீக்குறு முனக்கேனப்பம்
பேசெனச் சேக்பரீது பிறழ்வுறு மெனது சிந்தை
மாசறு மளவும் வேண்டுமோரடை யென வகுத்தார்.

(எ)

நன்றெனத் தாயுநல்க நனியன்பு கொண்டு வாங்கத்
துன்று வஸ்திரத்திற் சேரச்சுருட்டினர் வயிற்றிற் சார்ந்து
நின்றறப் பிணித்துக்கொண்டு நீங்கினர் பெருங் கானத்தில்
சென்றொரு மலையிலேறி யிருந்தனர் தியானஞ் செய்தார்.

(அ)

என்று தானுன் காண்பேனே வீசனை யெனவிருக்கத்
துன்றுறு பசினேரிட்ட போதடைதனைத் தொடாமல்
ஒன்றிய விருக்கத்துள்ள தழைகளைப் பறித்துண்டுற்றார்
நன்றினபடியிருக்க நனுகின னங்கோர் செட்டி.

(க)

சருக்கரைப் பொதிகள் சூண்டை தமிழற வேற்றிக் கொண்டவ்
விருக்கநேர் பழுவத்துடு மேவினன் வருதல் கண்டு
திருக்கறு சேக்பரீ திங்கிவை யென்னை செப்பு கென்ன
நெருக்கி வந்திவை மண்ணென்று நிகழ்த்த வப்படியோ வென்றார்.

(10)

ஏளனங் கூறியந்த வெருதுகடு ராந்து சென்று
மாளிகை வயினிறக்கி மற்றையப் பொதிக னெல்லாம்
தாளற வவிழ்த்து நோக்கச் சருக்கரை யெல்லா மண்ணின்
தாளதா யிருக்கக்கண்டு துணுக்கென மனம் வெருண்டு.

(10க)

துலுக்கப்ப ழிருக்கங்கே சொன்னது மெய்யே யாகப்
பலித்தது பரிகாசத் தான்முடிந்தது பழுதே யாக
வலித்த நம்முதலுக் கென்று வருந்தின னாலோசித்துக்
கலக்குறு மனத்தான் முன்போற்பொதிகளைக் காளைகண் மேல்.

(10உ)

ஏற்றினன் மீண்டுமந்தப் பசீருறை யிடத்தின் மேவ
நோற்றிருந் தவரீ தென்னை துவல்கெணக் கண்டு கேட்கச்
சாற்றின னிவைக னெல்லாஞ் சருக்கரை யென்று செட்டி
தேற்றியப் படியா வென்றார் சேக்பரீ தெனும் பசீரோ.

(10க)

உடனந்தச் செட்டிமற்றைப் பொதிகளை யுடைத்து நோக்கத்
திடனுறு பொதிகளெல்லாஞ் செறிந்த சர்க்கரையே யாகப்
படர கந்தனில் வியப்புப் பரவுற வொரு பொற்றட்டின்
இடனிறைவாகவே சர்க்கரை தனையேந்திச் சென்று.

(10ச)

மற்றவர் பதம் வணங்கி மடன்றெரியா மற்றொன்ன
சூற்றநீர் பொறுக்க வென்று கொண்டச் சர்க்கரையை வைக்க
நற்றவரிவ னீகின்ற நற்சுவை தன்னைக் காட்டிப்
பற்றறு மனமயங்கப் பணித்தியோ பரனே யென்று.

(10ந)

ஆவ்வ யினதைவிட்டோடி யகன்றனர் பின்பு செட்டி
செவ்வயி னூர்போய்ச் சேர்ந்தான் சேக்பரீ தென்போர் முன்போல்
வெவ்வயினி ருந்தாராண்டு பனிரண்டு மேவுந் கானும்
துவ்வயினி யிலதாக விருந்துந் தோன்றிலறத் கண்ணன்.

(10க)

நாதனைக் காணாக்கி மீண்டுந் நகரமேவி
ஒகிய தாயைக்கண்டு வணங்கின ருளது கூற
மாதவ ளிவ்வாறன்றோ மரத்திலே யுருவிற் றென்று
கோதறுஞ் சடையை யீர்த்துக் குலுக்கினன் குமரர் தம்மை

(10எ)

சர்த்தனள் குலுக்க மற்றைச் சடைத்தலை யினந்து வாடித்
தீர்த்தரு மன்னே சாலச்சிரம் வருந்துகிற தென்னச்
சீர்த்த வுன்சடையை யீர்த்தாற்சிரம்வருந்துகிற தென்றாய்
சர்த்த வவ்விலை மரத்துக் கில்லையோ வருத்த மென்றான்.

(10அ)

சுரறு பருவந் தீர்ந்து மிறைவனைக் காண்கிலாத
காரண மிதுவே யென்னக் கருத்துற்றுச் சேக்பரீது
நேரரை தனிலைசத்து நிறுவிய வடையவிழ்த்துச்
சீரனை கையிலீந்து வணங்கினர் திரும்பிச் சென்றார்.

(10க)

மரத்திலே யுருவித் தின்னும் வகைவிட்டங் குதிர்த்து சிந்தும்
தரத்திலைச் சுருகுதின்று சார்ந்து மீசனைக்காணுராய்த்
திரத்தின் மிக்குள விராகஞ் செறிந்தொரு மரத்தின் கொம்பில்
உரத்தின் மிக்குள்ளதான கொடிகளை யுலவித் தேடி. (உ௦)

காலினிற் பிணித்து மாட்டிக் கவிழ்த்தனர் தலையைக்கீழே
நாலுற விடுத்து நீண்டநான் பல போக்க வற்றித்
தூலமெய்தூங்கக்கண்டு தொடர்ந்தன பறவை யெல்லாம்
மேலுறக் கொத்திக்கொத்தி விழிகளைக் கொத்த நேர. (உ௧)

பன்னக சயனன்றண்ணைப் பார்க்கலாங் கண்களோலி
என்னக முழுதுங்கொத்தி மிசைந்து தும்பசி தீர்க்கென்ன
அன்ன வெம்பறவைக் கெல்லா மறைந்தன ரறையும் போதும்
துன்னரும் பறவையெல்லாஞ் சூழ்ந்து கொத்தின நோக்கத்தை. (உ௨)

ஆயிடைச் சேக்பரீ தென்பாரருளாழி யானே
மீயுயராணை காத்த விமலனே நின்னைக் காணற்
கேயின விழிகளும் போயினவெனி லெங்ஙன காண்பேன்
தாயினுந் தையயின் மிக்க தண்ணளியோ யேயென்றார். (உ௩)

என்னலுங்கமலை கேள்வ நெழிற்றிரு மகுட மோங்க
மின்னவிர் குண்டலங்கள் விளங்க வைம்படையு மின்னத்
துன்னருந் தோள்கணுந் சூத்துலங்கப் பொன்னுடையுந் தோன்ற
நன்னருந் துளவமாலே நலந்தர வந்துதோன்றி. (உ௪)

தனது செங்கைகளான் மற்றவர் கழற்றை யவிழ்த்துப்
புனிதர் தஞ்சரீர மெல்லாம் பொருந்துறத் தடவல் செய்ய
அனகர் திவ்விய சரீர மாயினரை யன்பாத
வனசமாமலர் வணங்க மாவினி தனைத்துக்கொண்டான். (உ௫)

எனைத் தரிசிக்கு மாறிங் கிருபத்து நாலாண்டிங்ஙன
வனத்தருந் துன்பமெல்லாம் வாய்த்தனை யினியுன்னார் போய்
நினைத்தெனைப் புகழ்ந்து கொண்டு நெடிதினி திருத்தி யென்று
தனத்த மற்றவர் சிரத்திற் சார்த்தினன் றரசர்வாழ்த்த. (உ௬)

மறைந்தனன் சேக்பரீது மாலருள் வடிவங் கண்ட
திற்றதம் துள்ளஞ்சேர்த்திச் சென்றனர் தமதுரிற் போய்ச்
சிறந்த தன்றாயைக் கண்டு சேவித்துன்ன ருளாற் கொண்டல்
நிறந்திகழ் வோனைக்கண்டே னீங்கினேன்றுயர மென்றார். (உ௭)

தாயுநன்றென்று சாலமகிழ்ந்தனன் சேக்பரீதந்
கேயும்நாடொ டங்கியிறைவனை யினிதினேத்தி
வாயுநன்மனமு மொக்க வழத்தினர் தீர்த்தனங்கள்
ஆயுநல்லறிவி லோரு மறி ஞராயமையச் செய்தார். (உ௮)

சேக்பரீதுதிருவடிகளேசரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் என் க்கு செய்யுள் ஐங்குறு௨.

சக்குபாயி சரித்திரம்

கண்ணவுந்தியினையிற் கரவீர மென்பதாய நகரத்தினிலேயோர்
அண்ணல் வேதியுளிருந்தனன வனுக்கன்பு சால்மனை வியும்மகனும்பால்
நண்ண வெவ்வளவு மீவதிரக்க நன்குதிதுநவை நாடகிலாரோர்
பெண்ணணங்கை மகனுக்கினை வித்தார் பேசசக்குவெனு நாமமுளாரை. (க)

மாமிமாமன வனாக்கடி வாராய்வைது நாடொறும் வருத்தி மனைக்கண்
யாமமும் பகலுமிடை விடலின்றியே வலிற்கடினவேலை செயச்செய்
தாமுனாவும் வயினுக்குதவாமலழிவு சால்பழி களத்தையுஞ்சொற்
தேமுழும்படி யியற்றினராக விவரெதிர்ந்துரை செயாமலிருந்தே. (உ)

அயலுனோர்க் கறிவுறுத்தலிலாமலனுதினம் பணிய மைத்தது செய்து
மயலுளுது சுகதுக்கமனத்து வைத்திடாது கமைதையொடடக்கம்
இயைவதாகவிடை விடுதலிலாமலென்றும் விட்டலனை யெண்ணியுளத்திற்
பெயர் விலாதுகொடு வைகுறயாரும் பெரிதறிந்திகழ்வு கண்டு பிணங்கி. (ங)

நீதியாவன வனைத்து மொழிந்தார் நெகிழ்வில் மாமியொடு மாமனாவப்ப
ஏதுமொர்கிலிருந்தனர் முன்போ லின்னலேமிக வியற்றினராகத்
தாதுலாவமலர் கமழுமையோதிச் சக்குபாயியவர் தம்மனதிற்தும்
யாதுநீவினை முனம்புரி வுற்றததுதனக்கி விலடைந்தினலுற்றேன். (ச)

இவ்விதத்ததுயரெய்த கிலாதே வில்லின்வாழ்வு மிகவின்பமதாகி
நவ்வியொத்த விழியான்ரகுமாயி நாதனையுனை நயக்கிலனென்றே
எவ்விதத்ததுயரும்பட வைத்தா யென்று விட்டலனை யேத்தினராகச்
செவ்வியுற்ற விவர்பாலயல் வீட்டாள் சேர்ந்து கண்டினிது செப்புவதானுள். ( )

இங்கு மாமிமனையிற் பல நாளாகியு முன்னினமனை யெய்தகிலாது
தங்குகின்றனை யுனக்கனை தந்தை தாமிருக்கவிலையோ வுமதுரே
தெங்குரைத்தி ரெனவின்புசெய் பண்டரிப் புரம்மிரகுமாயி விடோபாப்
பொங்கு மூரொடனை தந்தை யெனச்சொற் புகறலாகிவிழைவின்றி யிருந்தார். ( )

பண்டரிக்கு வருவோரல் பொங்கிப் பம்புகண்ணநதி யின்கரை வந்து
மண்டியுற்றனரிறங்கி யிருக்கும் வாய்விராவிய யலார்மனையாளோ
டண்டுசெக்குவு மடைந்தனர் நீர் முகக்கமற்றவரை நோக்கலு மன்றார்
கண்டு சர்க்கரைய முதுகனி தேன்பால் கன்னலொத்த ஹரிநீர்த்தனைபாட. ( )

வினவியன் பினுருகித்தனி நின்று மேவுமேதின மனையாடனை நோக்கி
இனையர் தம்பினுடனெய்துப் பண்டரிக் கண்மேவுரகுமாயி விடோபா
நனைவிரும் புகழ்முழுவலென்று நவிறல் செய்துனமனை நண்ணுதியென்றங்
கனைவரும் பயிலிடந்தனை மேவியன் பிணிற்றொழுதுளின் பொடமர்ந்தார். (அ)

அயல்மனைக் கணுறு வாள்வரிற்சென்றங் கயர்ந்தவையனைத்து மொழிந்தான்
பயன்விழைந்து தனியாகியசக்குபாயிதன் கணவன் வினவியுடன்று
கயநிரம்பி யுயராற்றினை வந்து கண்டு மென்மயிர் கரங்கொடிமூத்து
நயமில்ன் கடிதடித்துடன் மேவநங்கையாரொடு தமிழ்லமடைந்தான். (௧௭)

தந்தையொடு தெரித்திட வன்னார் தாக்கிவைது நெடிதாகிய தம்பத்
தெந்தவன் கயிறுமெய்தவி சித்தாரேது மிட்டிலுருணத்தின நங்கை
பந்த முற்றினிதி னுற்சவமெல்லாம் பார்த்திடற்கிசை விலாமையினந்தோ
நொந்துளத்தயர் தனீதெரியாயோ நுவலுமென்றனை யளித்தருள் செய்வாய்(௧௮)

என்றுவேண்டிலே விட்டல நோர்ந்தங் கினைதல்கண்டு ரகுமாயி நியென்னுள்
இன்றுகன்றுத லெனக்கர வீரமென்னு மூரிலெனையே நினைவுற்றுத்
துன்றுகின்றவனை யவன்கணவன்னான் சூழ்ந்துகட்டின னடித்தன னுங்கே
சென்றுமீட்டு வரவேண்டு மெனச்சொற் செப்பிவந் தனனிரா நடுவிற்குன்(௧௯)

சக்குபாயி யெனவே வடிவாகித் தங்குமுன்ன ருறலும்மவர்கண்டு
நிற்குநீயெவன் சொலென்று வினாவு நிமலன்யா நெடிய பண்டரிசெல்வேன்
மிக்கவன்புள நினைக்கொடு போகவேண்டி யிவ்வயி னடைந்தன நென்னான்
தக்க நீயெனையுடன் கொடுசென்றார் சார்ந்துடன் கடின தண்டனை செய்வார்.

ஆதலாலு னுடனெவ்வன நேர்வேன் யானெனப் பிணியி விழ்த்த வரைப்போல்
நீதமாக வவணிற் பிணையுற்று நின்று நீ செலுதி பண்டரி யென்னான்
போதல் செய்பவ ரொடென்பது கொண்டுபோனபின்பு பதினைந்து தினத்தும்
சாதலாம் வகை யிலாது தடிந்தார் சருவுநீரொடு தராம வினாக்க. (௨௦)

மாமிமாமனை செய்வது கண்டு வந்து மற்றவன் மணுள னினைந்து
தோமிலாத விவனைக்கடி வற்றாற்றுன்பு கொண்டுவ னிறந்திடுவாளே
ஆமினாளை நிகராயொருமனை வியாயி லெவ்வனுறு மென்ன விரங்கி
நாமிவாறு செயன்னநல தென்றுநன்கு கட்டுகன விழ்த்து விடுத்தான். (௨௧)

விட்டு நீயிவர்கள் செய்தல் பொறுத்து வினாவினீர் முழுது யுண்டி சமைக்க
அட்டில் போதுகென முகமனியம்ப வன்ன தாகென வமைத்தினி திட்டான்
இட்டமாய வரருந்தின பின்னரில்லின் வேலைகளெலா முடிவெய்தக்
கிட்டராவ வளையுட் கொடுசென்று கிளரணைக்கண டிவருட விசைத்தான். (௨௨)

அருகுறும் பொழுதுமன் மதபாண மகத்தினிற் பதியமையன் மிகுத்துப்
புருடனான விவனவனை யனைக்கும் போதுவிட்ட லனுமவனை யனைத்துத்
தருதலான சுகமவன் மனைவி யீலுந்தாழ் விலாதுதவி விடியுமுனேகிப்
பெருகுண்ணை நதிசூழ்கி மனைக்குப் பெறுவதான புனல்கொண்டுடன் வந்து. (௨௩)

சமையல் செய்யும்வகை தாழ்வதிலாமற்றந்து மூவருமிசைத்திட நல்கி
அமைவதானபரி சாரகமெல்லா மடைவுடன் புரிதல்செய்தி வணிந்க
உமைதன யகனுடற்கண்வள்ளங்க லுற்றுலாவிரகு சந்திர பாகைக்
சமைய மூழ்கிவிட்டலன் றிருநாமங் கணிவுடன் பகர்தல்செய்து கொடேகி(௨௪)

கோயில்சென்றவன் விளங்குவிடோபாக்கோலம்யாவும்விழுகுளர்வுநோக்கித்
தாயிலன்புடைய விட்டலன் மேவுஞ் சந்நிதித் தெனில் வந்துவணங்கிப்
போயிலங் குதிருமேனியைநன்குபுல் வநின்று வளர்சேவடி பற்றி
வாயிலச்சுத முகுந்தவழாத வள்ளல்பச்சை முகில்வண்ண விடோபா. (௨௫)

என்றுதோத்திர மிசைத்து வலஞ்செய் தின்புமிக்கு வெளிவந்து கருடனார்
நின்றுநேரிலரு கம்பம்வணங்கி நெடியகீர்த்தன மனைத்தும் வினாவி
அன்றிராவிலொரு பாற்றியில்செய்வ தான பின்புமுறநாணகர் சூழ்ந்து
நன்றெலாவிப வருமுவுது நோக்கி நாதன்முன்பு நணவந்து வணங்கி. (௨௧)

உருவருபருண விபவமவற்றுளுள்ளமுந்து மவராகி விடோபா
மருவு முன்றிருவடிக்கணிணங்க வைத்தியென்னை யெனவேத்தினராசிப்
பெருகுமன்பு செயவாவி விடோபாப் பெய்கழற்கணுற வீழ்ந்தது தேகம்
அருகிருந்தீகிவளத்துறு பனவனதனை நோக்கியினை யாரினொன்று. (௨௨)

தேர்தலாய்த் தெரியுமறையவர் சில்லோர் சேரவே கொடு சுவத்தை யெடுத்து
நீர்சலாவி வருசத்திரபானக நெடிய கூலமிசையுள்ள மயானத்
தார்தலாக மிளிரங்கி கொளுத்தியான பின்பனை வரும்புனை மூழ்கிச்
சார்வதாயமினை சார்ந்தனரானதகுதி தேர்ந்து ரகுமாயி யுளத்தே. (௨௩)

சக்குபாயி வருமளவு மெனதன்முனவட்கு நிகராய வெர்ப்பெண்ணை
கிக்குடும்பினி யெனத்தனியாகக் கிளரகத்திலுறிலென் செய்வதென்று
தொக்கு தாசனனில் வெந்த விடத்திற்றுன்னி யென்பு முழுதுங்கருணைக்கண்
மிக்குமேவவ வணைக்குதல் செய்ய விரைவினிற் பழையவுரு வொடெழுந்தார்.

இந்த வுற்சவ முடிந்த பினியுளிட நடத்தி யென நோக்கி யிசைத்தான்
அந்தநன்மொழி யுணர்ந்திவரன் பினடியில் வீழ்ந்து திருநான் முடிவாக
முந்துமேவுகர வீரபுரத்தின் முன்னுறும் பொழுதுவிட்டல னீர்க்கு
வந்தனன்குட மெடுத்திவர் தம்பில்வருதல் கண்டு மனமகிழ் வுறவங்கே. (௨௪)

விட்ட லன்றிரு விழாமுழுதுஞ் சேவித்திரா வெனவினாவது மன்றர்
முட்டி லன்பு கொடுவீழ்ந்து வணங்கி முளரிபொத்த திருவடிகள் பிடித்துக்
கிட்டி நின்றெனையே யுனதருளார் கேடி லுற்சவ மெலாந்தரி சித்தேன்
மட்டி லுன்ற னுபகார மதற்கு மாறுசெய்வதெது வென்று வழுத்தி. (௨௫)

இவ்விதத்தில் வருடந்தொறு மிந்தயாத்தினாக் குதவி செய்கெனவேண்ட
அவ்விதத் தருளுவே னெனவை யனவர் கையிற் குடமளித்து மறைந்தான்
நவ்வியொத்த விழியார் புனல்கொண்டு நன்மனைக் கணுறலாகி யிருக்கச்
செவ்வி பெற்ற கிவளத்துறு பனவன் சீர்கொள் சக்குமனை வந்து புகுந்தான். ( )

வந்து கண்டுவ ளிறந்தவனன் றேவராய்ந்த திங்கு மிகவற்புதமாமென்
றந்தமாமனெடு மாமியை யுங்கண்டைய பண்டரி நகர்க்கிவன் வந்து
முந்தவிட் டலனை யன்பொடு கண்டு முடிவிலேய வணிறந்து விழுந்தான்
நுந்த நன்மருகி யென்று தெரிந்து நொந்து கொண்டு தகனஞ்செய்துவிட்டேன்.

பின்பு நீவிரியத் தெரிவிக்கப் பேணிவந்த பொழுதிவ்விடை கண்டேன்
துன்பிலீரிதென வதிசய மென்று சோர்வு மேவியவணின்றன னன்னார்
முன்பு நின்ற மருமகடனை நோக்கி முனிவின் வன்க யிறுகொண்டு பிணித்து
வன்பிறங்கு தறியிடை யிடுவித்தேம் வாய்ந்த பண்டரி நீயென்று னடைந்தாய்

சொல்லுசொல் லெனலுமாமியைநோக்கித்தூணிடைப்பிணிவுசெய்துளவன்றே
அல்லிலொல்லெனவவிழ்த்தெனைவிட்டாளாதரத்தொடெனையொத்தவொருத்தி
செல்லு மல்லல் செறிபண்டரி நீபோய்த்திரு முமவ்ளவு முன்னிலிருப்பேன்
வல்லு புல்லு கெனநானவனே கிவந்த வின்றிவன் குடத்துடன் மேவி. (௨௬)

கண்ணமாநதி யகன்கரை யென்னைக்கண்டு சேம மதளாவின னென்கைத்
தண்ணறும் புனன் முகந்து கொடேகத்தன் குடத்தையுத விக்கண் மறைந்தாள்
நண்ணலும் புனன்முகந்துகொடிங்கே நானடைந்தன னெனப்பரிவுற்றுத்
திண்ணமிங்கிவட னன்பையுவந்து தெரிவையாகி விட்டலன் பிணியுற்றான். ( )

ஈதுமுன் றெரிகிலாம வினோயின்னல் செய்தனமை யோவெனவேங்கி
தாதுலாவு குழன்மருகியி லன்புதந்து பின்புவருடந்தொறுமந்தத்
தீதில்பண்டரி யிலாடியுடன் கார்த்திகையுமேவியவ னால்வருமன்பின்
ஒதுவிட்டலனை நன்குபணிந்தே யுட்களிப்பி னடியாரொனலானார். (௩௦)

சக்குபாயி திருவடிகளே சரணம்

ஆகச் சரித்திரம் எகக்குச்செய்யுள் நூதாஉஉஉ.

முற்றிற்று

குபாகும்பார் சரித்திரம்.

மார்வாட தேசத்திற் சிதடமெனு மூரிலென்றும் வழங்கும்வாய்மை
சார்வாக ஸ்ரீமேசாந்தி தயைவிராகம் பொருந்திச் சலிப்பிலாது
நேர்வான ஊ ரிபஜனை நடத்திவரு குபாகும்ப ரானநேயர்
சோர்வேது மிலாதபுரி யெனுமனைவி யொவோழ்வு துலங்குநாளில் (க)

தினந்தின மொவ்வொரு பாண்டஞ்செய்து செய்தையாறு தினஞ்செல்வதாக
வனைத்தனர் முப்பது பாண்டஞ் சூனையிட்டு விற்றவற்றால் வைணவர்க்கு
மனந்தளரா தளித்துத்தாமும் புசித்துச்சுக துக்கமனத் தெண்ணராய்
அனந்தசய னனைத்தியானித்து வருவோர் தம்மை யவ்வூர்வேந்தன். (உ)

வரியிவர்க்கு மீளாந்து பாண்டமுத வறச்செய்தான் மதிமுற்றுகத்
தருமவற்றைச் சூழையினின்றும் பிரித்துத் தந்தனரதனைவிடோபாத்
தெரிவுகொடு மற்றிவர்க்குச் செலவிற்குப் போதாமை தேர்ந்தினைந்து
புரிவுசெய்து சூழையிடைப் புருத்துவித்தான் பாண்டமவை போல்வதாக. (ங)

இவர்கூளை தனைப்பிரித் தெண்ணும்போது முப்பதுமங் கிருந்ததாக
நவபாண் டங்களைக்கண் டற்புதமாகியிது நளினைநா யகன்செய்
தவனாமென் றறிந்தெனக்காகக் கண்ணன்றன் துன்பம்பட லாயிற்றென்
றெவமாய்க் கண்ணீர் பெருகவிருந்தனரவ் விட்டலனை யெண்ணிமாதோ. (ஐ)

அக்காலே தனில்விடோபாச் சாதுஜன ரிருநூளுநரல்ல
தக்காரோ டெய்தினன் னுனுங் கலந்திவ்வூர் தனிலே தகுந்தசீதா
இக்காலந் தனிவழிப்பார் யாருளான் றேவினவ வீழ்மிக்கோர்
தொக்காராய்ச் சிறிதுமிரங் குதவின்றிக் குபாகும்பா ரிடைச்செல்கென்றார். (அ)

கூடவந்தோ ரொடுவிடோபா குபாகும்பா ரில்வாயிற் சென்று
நீடநின்றுசீதாரா மெனக்கூவ வுள்ளிருந்தோர் நெடிதுகேட்டம்
மாடுவந்து மிக்ககளித்து மற்றவர்க்கெல்லாம்வணங்கி வம்மின்வம்மின்
பீடமைந்த நீவிர்வரயான் செய்ததவமே தென்றிறைஞ்சிப் பேசி (ஈ)

தேவரீ ரடியேனாற் செயத்தக்க லுழியத்தைச் செப்புமென்றா
ஆவலோ ளொசெய்ய வடைந்தசா துக்களவர் தம்மைநோக்கி
மேவுமெங்கள் பரிதிர்க்க வேண்டமெனக் குபாகும்பார் விரும்பிநன்றென்
றேவெளிவந் தித்தனைபே ருக்குமுன வியற்றுதற்கெவ் வாறென்றெண்ணி. (எ)

ஒருவணி கனிடத்திற் சென்றென் மனையிற் சாதுக்களுற் றிருந்தார்
அருமை பெறுமவர் களுக்கு வேண்டிய சாமக்கிரியை யனைத்து நல்கில்
தருவனதன் கிரயமெனலும் வணிகனீ ரோழை தரவல்லீரோ
சருதிய நீந்தரலாகும் பொருளுக் காக்கின ரென்று கல்லல் வேண்டும். (அ)

செய்வ நென்றோர் திடஞ்செப்பிற்ற ருவனென வவர்தாமுந் திடமே செய்ய
மெய்வணிகன் வேண்டுவ வெலாங்கொடுக்கக் கொண்டபோய்விருந்தோர்க்கீயக்
கைவசங்கொண்டவர் களவர்தமை நோக்கி துமக்கு மிருகைத்துண்டாகி
மைவனன்சேவைபுங்கிடைக்குமெனவாழ்த்திவைணவரும்வழிக்கொண்டாரா ல்

மறுதினந் தாமுந்துணைவியும் பாராமண்வெட்டி கூடை கொண்டு
செறிவணி கனிடஞ் சென்றங்கவன் செப்பும் வயிற்கிணறு செயத்தொடங்கி
உறுமண்ணெல்லார் தோண்டி வெளிப்படுத்த மணலொடு நீரூற்றுந் தோன்றப்
பெறுபோது குடவறை யாயடியுற்றுப் பாரிடிந்து பெயர்ந்து வீழ். (௨)

உள்ளமுந்தி யிவிரிடுக்கக் காவெளியிலுறு மனைவியோ லமிட்டுப்
பொள்ளென மிக்கலறும் போதெல்லோரு மங்குவந்து புருந்து கேணிப்
பள்ள முழுதந் தூர்ந்து கிடப்பது கண்டறப் பதறிக்கிணற்றுப் பட்ட
தள்ளில் குபாகும்பாரா யெடுக்க வரிதா மென்று தளர்ந் தினைந்து. (௨௧)

அவர்தம் விதியிப்படியா யமைந்த தென்று மனைவிதனை யன்பி னைக்கிக்
கவலைபடே லென்றுறாத்து மனைபுகுதப் போக்கிய பின்கலந்து ளோரில்
புவனமளந் தோன்றூசர்க் கிப்படியும் வரலாமோ பொருந்தா தென்பார்
நவபாண்டம் புரிவோன்றான் கிணறுவெட்டற் குறலாமோ நவில்மி னென்பார்.
யானோனுஞ் செய்கருமமனு பவிக்கவேண்டு மென்பா ரவரிந் சில்லோர்
தூராத கடனூர்த்தோ னடியாருக்கு பகாரஞ் சூழ்ந்து ளோர்க்குப்
போராத விக்கதிதான் வரலாமோ வெனப்பெரிது பேசுகிற்பார்
தீராததுயர் வரினுங் காத்தாள வல்லனன்றோ திருமா லென்பார். (௨௨)

இன்னபடி பலரும் பேசிக்கொண்டு தத்தமக்கா மிருக்கை சென்றார்
பின்னொரு வருடஞ் செல்லத் தூர்ந்த கிணற்றுவழிப் பெயர்வார் வந்து
முன்ன ரிறங்கினர் சமைத்துண்டனராகி யிராமுந்த முதிர் நிலத்துட்
டுன்னுமிரு தங்கந் தாளம் வீணைதொனிக்க வரிகீர்த்தனங்கன். (௨௩)

வினவிக் கொண்டிரா முழுதும் வழிச்செல் வோரகி சயித்து மெய்ம் மறந்து
பனிதனக்குப் பகைவ னுதயஞ் செய்ய வெல்லோர்க்கு நடந்தபண்பை
இனிதுணாக்க வினவியவ டல்லோரும் வந்துணர்ந் தேந்தலுக்குக் கூற
அனகவரசனும் வந்துவினவி மிகவகி சயித்தானந்த மேவி. (௨௪)

தொனி கிளரு மவ்விடத்தைத் தோண்டு கெனவே வலராற்றோண்டி நோக்க
நனிமிளிருஞ் சங்கு சக்கரஞ் சார்ங்க நாந்த கந்தின்ன கதை நன்காகத்
துனிவளருந் தோணுன்குஞ் சோதிமகுடத்தொடு குண்டலகே யூரம்
பனிமலரும் பரிபுர பாதத்துலங்கப் பலபல வாபசணம் பொற்ப. (௨௫)

திருமுகந் தோற்றத் துலங்கு விட்டல மூர்த்திக் கெதிரோ திகழ்ந்து நின்று
பொருவறு கீர்த்தனம் பாடு கின்றகுபா கும்பாராப் பொருந்தநோக்கி
வெருவுறு நீள்குழியினின்று மூர்த்தியையும் தாசராயுமேலெடுத்துப்
பெருகுறு மண்போடிறைஞ்சியிவர் மனிதரல்லொனப் பெரிதுவாழ்த்தி (௨௬)

அங்கொரு சீர்மடமொன்று புரிவித்து விட்டலனை யவணிறுத்திப்
பொங்கு முபசாரமெல்லாம் புரிந்துபல வாத்தியமும் பொலீர்தியம்பத்
தங்கு குபாகும்பாருக்கரசனெடவ்வுராருந்தாசராகி
எங்கும் விளங்குறக் கரையினிதி மடத்துக் கேற்பதாயிசை வித்தாரால் (௨௭)

வயிணவர்க்கு மதிசிகட்கும் போஜனமிட்டுப் பகலில் வளர்புராணம்
பயிலுறச் செய்திராத்திரியிலரி கீர்த்தனம்பாடும் பண்புண்டாக்கி
எயிலுயர் சீர்பண்டரி யூர்க்காடிக் கார்த்திகை யேகாதசி தோறெய்தி
மயிலெருத்தை நிகர்மேனிமா யோனைத்தரி சிப்பார் வருடந்தோறும் (௨௮)

குபா கும்பார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் என்குக் செய்யுள் ஞாசாகவக

முற்றிற்று.

கமலாகரர் சரித்திரம்

தமர்நீடிய பண்டரிமேவிய தக்கோர்
கமலாகரர் தம்மனை கற்பினின்மிக்க
தொமிலார் சுமதிக்கொரு குணுபிறந்தே
அமைவார்பது மாகரரை வயதாவார்

(க)

அரிதாசரில் மிக்குளவன் பினராடி
வருதாயொடு தந்தையுமாதவனும்
பெரிதேயுரை செய்பவரிவ் விருப்பரில்
திரிபேது மிலார் கமலாகரர் செவ்வே

(உ)

தினமுந்துயி லோவியபின்ன திசென்று
புனலின்முழுதிச் செயலாவ புரிந்து
மனைதுன்னிய லூர்வயின் மேவிவ திந்த
நினைவின்படி பிச்சை யெடுத்து நிரம்ப

(ங)

தம்வீடுபுகுந்து சமைத்தவைதம்மைப்
பெம்மானடி யார்மிசையும் படிபெய்து
விம்மாதரவார் மனைசேயொடு மேவி
கைம்மானிடர் தீர்த்தருள் கண்ணனை யெண்ணி

(ச)

தாமும்மினி துண் றெவாரொரு நாடந்
தோமில்சுதனோடு பலிக்கொரு குழற்
போமவ்வளவில் லரிசீர்த்தனை பொம்மச்
சேமஞ்செயுமவ் வொலி கேட்டது தேடி.

(ரு)

வேறு

நிவர்த்தியு ஞானதேவு நீடுசோபான தேவும்
பவத்தகல்ஞான முத்தாபாயியு நாமதேவும்
துவக்கில் கோராரும் பாரும்சூழ்ச்சி சேர்சாங்கதேவுந்
தவத்துயர் கபீரராதி சாதுக்க ளாருங்கூடி.

(சு)

திருமகள் காந்தனாஞ் செப்பியோர் பாங்கர்மேவ
வருகம லாகரர்தா மகனோடு மவனடைந்து
பெருகுமா னந்தங்கொண்டு பேசுமச் சமுகமுன்னர்
அருகுறவீழ்ந்து தண்டனிட்ட னரன்புகூர.

(எ)

துதித்தவர் தம்மைநோக்கித் துழாயணி மாற்புணம்
மதித்துரை யடிகேணன் முண்மருவிய பிறவி தோறும்
விதித்த புண்ணியங்க ளெல்லாம் விளைந்தன தும்மனோரால்
சுதூர்த்தரே நானிவ்வுரிற் சாலவுந் தினனாகி.

(அ)

மனைதொறும் பிச்சை யேற்றுவரும் பொழுதினிது நீவிர்
நனைமலர் த் துளவோ னுமநவில்வது வினவிவந்தேன்
இளைவது தவிர நீவிர் யாவரு மெனதில் வந்தித்
தனையனோ டெனையும் பாரிதனை யுமீடேற்று மென்றார்.

(க)

அவ்வுரை யுரைத்தோர் தம்மை யனைவரு நோக்கியைய
செவ்விது துமது சாதுத்திற மிகவெளியர் நீர்யாம்
அவ்விய மவித்ததாய ராயினும் பலரும் வீட்டுக்
கெவ்வியல் பாகநேர்வேம்யாது நீர்செய்வ தெல்லாம்.

(௨)

உமது பசாரத்தாலிங் குற்றயாந்நிருத் தியானோம்
எமையழைத்துப் போயாங்கே யினைவுறல் வேண்டா மென்ன
அமைவு ளீரொனக்குத் தந்தையானவன் பாண்டரங்கன்
கமைர குமாயி யன்னையாயுறக் கலக்க முண்டோ.

(௩)

ஒருகுறை வேணுமில்லை யுற்றநீரும் மில்லாக
வருதல் செய்தியான் செய்பூசை மகிழ்ந்து கொண்டருளல் வேண்டும்
திருமகள் கணவனன் ிரொனத் தொழத்திரு மாலன்பு
பெருகிய விவரொல்லோரும் பெயர்த்துவே றுரைத்திலா ராய்.

(௪)

சுமதி நாயகரோ தும்மில் சோர்வுறா தடைதிரியாங்கள்
தமதகம் புனலிற்றேய்ந்து சார்து மென்றுரைக்கக் கேட்டோர்
அமரு மில்லடைந்து தேவியார் துமைநோக்கி மின்னே
நமதகந் திருமாலன்பர் நண்ணுவரின்றைக் கன்றார்.

(௫)

அருந்தநல் லமுதுசெய்தற் கமைகெனச் சுமதிகேட்டித்
திருந்தநன்றென்று கூறச் செவ்வியோர்க் கூவச்சென்றார்
பொருந்தயல் வீட்டில்வேண்டும் பொருளெலாந் கடன்கொண் டெய்தி
விருந்தினர்க் கடிசில் செய்துவேண்டு பாயசஞ் செய்போதில்.

(௬)

இந்தனம் போதாதாகி வேறொரு துணையுமின்றி
நந்தினையழைத்து நீபோய் நம்புழைக் கடையில் வைகும்
முந்தெரு முட்டைதம்மிற் சிலமுகந் தீணையென்ன
வந்தனன்கு வையைக்கண்டு மற்றதிற்கில கொள்போது.

(௭)

அதிலொரு கடுவாய் நாகமடர்ந் தெழுந் தந்தச் சேயை
முதிர் சினத்தோடு கவ்வமுந் துறவலறக் கேட்டுக்
கதுமெனச் சுமதிவந்து காண்முனை தன்னை நோக்கி
எதுநிமித்தத் தாலிங்கே யலறினை யெனவினாவ.

(௮)

அம்மனே யிந்தத் தீயவர வெனைக் கவ்விற் றென்று
கொம்மெனக் கூறவன்னை கொடியவல் லரவை நோக்கிக்
கம்முறு பயங்கொண்டேங்கிக் கலங்கி மெய்மறந்து பின்னும்
தம்மக வதனைநோக்கத் தனாமிசைக் கிடந்த தன்றே.

(௯)

ஈதென்ன விபரீதம் மென்றினைந் திடர்க்கடலி லாழ்ந்து
மாதவர் மதிகலங்கி மறுகினார் மனந்தெளிந்திப்
போது நாஞ்சுதனை நோக்கிப் புலம்புநின் மனைக்கண் மேவுஞ்
சாதுசற்சனர் கருண்ணு தகல்வரோ யெனச் சலித்து.

(௧௦)

உரக முன்றீண்ட மாய்ந்த வுலோகி தன்றன்னைப் பெற்ற
வரமதி தயன்றன் பாவைமனத்துயர்க் கதிகமேனும்
தரமிரு சாதுபூசை தவிர்ந்தல் கூடாத தென்று
கிரமிகச் சேயைத்துாக்கிச் செறிவனைத் தோண்மேற் சார்த்தி.

(௧௧)

கொடுவந்து மனையிற் றொட்டி ன்மிசைக் குழந்தையைக் கிடத்தி
வடுவறத்து நீராடிவந்து பாயசஞ் செய்தாகக்
கெடுவதில் சுமதிகேள்வர்களெந்த சாதுக் கடம்மைச்
சடுதியி லழைத்து மேவிச் சரண்களை விளக்கித் தாழ்ந்தார். (உ௮)

சுமதியும்வந்து தாழ்ந்து சுதன்றுயர் மறந்து நும்பால்
எமதிடர் கடிந்து நல்வாழ் வெய்தின மென்ன வேத்தி
அமர்தர வாசனந்தந்த மர்ந்தபி னடைகளிட்டு
விமல நற்கறிகள் வைத்து வெள்ளிய மூரல்பெய்து. (உ௯)

பருப்பிடை நறுநெய்பெய்து பரம சாதுக்களே நீர்
விருப்புட னமுது செய்யினென்று வேண்டிதலு நாமர்
பொருப்பது குடையாக் கொண்டபுனிதனைத் தியானஞ் செய்ய
கருப்புவி ல் லோனைப்பெற்ற கண்ணனுட் டோன்றா னாக. (உ௧)

உத்தமரோ தோவிங் னுளதொரு தடையென் றோர்ந்து
மெய்த்தவச் சுமதிகோனை விருப்புட னோக்கி யுங்கள்
தத்துவப் புதல்வன் றன்றைத் தருமின் யாங்குட வைத்துச்
சுத்த நல்ல முதுண்டற் கென்றுரைத் திடச் சுமதிகேட்டு. (உ௧)

வேறு,

இப்பொழுதுள தோதிலெவர் களுமிசை யாருண்
ஒப்புற வுரைசெய்வே மென்றுள மதினுன்னி
செப்பின ருருணை தேவரை முகநோக்கி
துய்ப்புறலது செய்து தொட்டிலின் மிசை தூங்கல். (உ௨)

உற்றன னெனயாங்களும் புதல் வனையன்றிப்
பற்றில முணவாதல் பள்ளியிலுறு சேயை
உற்றுற வெழுவித்திங் குய்க்குதி றானலோடும்
சற்றவண் மொழியொன்றுஞ் சாற்றிலராய் நின்றே (உ௩)

விட்டலனடி யுன்னிவினைவது வினைகிற்க
மட்டறுதவர் முன்னே யென்றன தொருமைந்தன்
கிட்டிலனிது போது கிளர்துயில் மிகலாலே
இட்டநலுண வுண்மினென்பது தெரிநாமர். (உ௪)

வீணையொ டெழுதந்து விட்டலனடி யுன்னிக்
காணுறவரு கென்றுகையினி லுறுதாளம்
பேணிநருற வோதிப் பேசினர் திருநாமம்
துணிடைவரு வோய்நீ தோற்றிலை யெனிலுண்ணேம். (உ௫)

என்றிவ ரினிதோத வெதிரரு ளொடுதோன்றி
நின்றிரு கையாலந் நிமலரை நெடுமார்பந்
தன்றற லதுசெய்து துளவணி நெடுமார்பன்
நன்றுன துளமென்னை நவிலுதி யெனநாமர். (உ௬)

சுமதித னொருமைந்தன் றாங்குதலையோவி
எமதுடன் மிசைகிற்க வினிதரு னுதியென்று
கமலநன்மலர் போலுங் கழல்பணி வுறுபோதில்
அமலனதருளா லங்கயர் வுறுமொரு பாலன். (உ௭)

தெளிவுறல் கொடுதாயைச் சீக்கிர முணநன்னீர்
அளியென வுடைசெய்யவக் ரூரலினை கேட்டுக்
களிமகிழ் வொடுசென்று காண்முனை யினைத்தூக்கிக்
குளிர்புறமுக முத்தங்கொடுகிற நனிசேர்த்தி.

(௩௦)

தழுவின ரரிதாசர் சந்திதி கொடுவந்து
வழுவுறு மொருநாமர் மலராடி மிசைவீழ்த்தித்
தொழுதவாடிபற்றித் துணைவிழி வருநீரால்
சுழுவியெழுதை மேவிக்காத்தருள் புரிந்தீரே

(௩௧)

உம்மது பெருமைக் கோரொப்பிலை யெனவோத
அம்மனை யுறுதாசரனை வருநீர் ன்ற
இம்மகனுக் கென்னையெய்திய தெனவன்னார்
தம்முன நுறலர்ந தன்மையை யுடைசெய்தார்

(௩௨)

அற்புதமிது வென்னாஹரியடி யவொல்லாஞ்
சிற்பரன ருணம தேவர்தமுக நோக்கி
மற்பொருகிரு மார்பனே யொருவடிவாகி
பொற்புறலானா னென்றவர் நனிபுகழ் வுற்றார்

(௩௩)

புகழ்வொடு மகிழ்வுற்றப் புதல்வனெடவ றொல்லாம்
மிஞ்சுவை யமுதுண்டார் வெள்ளிலை பாகோடு
தஞ்நறு மலர்சாந்து தரவடை வொடுபெற்று
மகனெடு தாய்தந்தை வாழ்வுறு மொழிதந்தார்

(௩௪)

மூவரும் வருநாமர் மொழியுப தேசம்பெற்
றேவருமகிழ் கொள்ளவில்லறம் வழுவாமல்
ஆவயினரி நாமமனுதின நனியோதி
மேவுற வவொல்லாம் விடைகொடு புகலானார்

(௩௫)

கமலாகரர் திருவடிகளே சரணம்

ஆகச்சரித்திரம் எஅ க்கு யெய்யுள் ஓதூஎயுள்

முற்றிற்று

துக்காராம் சுவாமிகள் சரித்திரம்.

தேகுவென்னுந் திருப்புரி யிற்குடி
ஆகுலோர்நன்ம ராடரி லானமெய்
வாகுசேரநம் செய்கைகள் வாய்த்தவர்
போருசாதுக்கள் சேவை புரிபவர்

(௧)

இடைவிடாதிர வும்பக லுந்திரு
வுடையமார்ப னுளத்துற வெண்ணுறு
நடையர்பேர்விசு வம்பரர் நாடொறும்
மிடைசுடர்ப்படும் வேலைவந் தெய்தவே.

(௨)

தாளம்வீணமத் தாளமுங் கொண்டரி
ஆளமுசுறு மன்ப ரனேகர்முன்
நீளநீளரி கீர்த்தி நிகழ்த்தொரு
நாளிணந்தின நன்மகந் கோதுவாள்.

(௩)

நண்டுதுங்குலத் தெய்திய முன்னவர்
பாண்டரங்கன் பழம்பதி செல்லுவார்
ஆண்டுதோறு மவ்வாறுநீ செல்வதை
வேண்டுகென்ன விரும்பி யெழுந்தனர்.

(௪)

தாய்பதங்க டொழுது தனித்தரி
மேயபண்டரி யாத்தினா மேவுறத்
தூயதான பஜனை சொலிக்கொடங்
காயவன்பினர் தம்மொ டடைந்தனர்

(௫)

துண்டமாமதி தோயம் படிந்துடன்
புண்டலீகலாக் கண்டடி பூசித்துப்
பண்டரிப்பிர தகூணம் பண்ணினீள்
விண்டுகோயி லிடைவந்து மேயினார்.

(௬)

வினதைமைந்தனை யஞ்சனை மீளியை
நனர்வணங்கியங் ஞான்ற லோர்சொலும்
புனிதகீர்த்தனங் கேட்டுத்தம் புந்தியில்
இனிதினுணந்த மெய்திபுள் ளெய்தினார்.

(௭)

இன்பவாரியை யெண்ணு ஞ்ணர்ந்தமெய்
அன்பர்ஜீவ வமுதை விமலனை
முன்புகண்டு முகிர்பர மானந்தம்
மன்பெருங்கடன் மூழ்கி வணங்கினர்.

(௮)

எண்ணிரண்டுப சாரமியல்வுறப்
பண்ணியாலிங்க னஞ்செய்து பற்பல
வண்ணமாக வழுத்தி வணங்கினர்
நண்ணினாந்து நாள்வரை நன்உரோ.

(௯)

நாமகீர்த்தனங் கேட்டங்கு நண்ணினோர்
காமன்றூதை கழல்கள் வணங்கினர்
பூமகட்கொழு நன்விடை பெற்றுப்போய்
தாமகத்துறு தாயை வணங்கினார்.

(௮)

பண்டரிப்பெரும் பான்மை யெலாஞ்சொலிக்
கண்டமூர்த்தி கழற்க னெனதுளம்
மண்குன்றதெப் போதினி வாய்ப்பதென்
றண்கெண்கணீர் வாரநின் றூரோ.

(௮௧)

தாயுந்தன்மகன் றங்குலத் தோர்செய்கை
மேயினுனென வேண்டி மகிழ்ந்தனள்
ஆயபின்பொர் தினம்விசு வம்பரர்
போயினுர்முன்பு போற்பண்ட ரீபுரம்

(௮௨)

சென்றுசந்திர பாகையின் தீர்த்தத்தில்
நன்றுமூழ்கி நலங்கிள ரத்தனி
நின்றுவிட்டல மூர்த்தியை நேமமாய்
ஒன்றச்சேவித்தொ ருங்கு துதித்தனர்.

(௮௩)

தசமியோர்பொழு தாயுறச் சாப்பிட்டங்
கிசையெகாதசி யில்லுண வின்றியே
நிசியொர்நான்கு நிரம்பிய ஜாமமுங்
கசியுமன்பிற்கண் ணன்புகழ் கேட்டனர்.

(௮௪)

சேர்துவாதசிப் பாரணை செய்தங்கு
சார்தலாயினர் முத்தினத் தாழ்த்துப்பின்
கார்நிறத்திகழ் கண்ணனமு யிலிணை
ஆர்வமோடுகண் டன்பின் வணங்கினார்.

(௮௫)

விடைபெறும்பொழு தில்லிழி நீருகக்
கடையனேனுனைக் காண்பதெந்நாளென
அடையுநீர்வில் கற்கரு மீனென
நடைகலங்கின னென்று நவின்றனர்.

(௮௬)

என்றபோ தெதிரிற் பிரசன்னமாய்க்
குன்றமேந்திய கோவலன் றோன்றிமுன்
நன்றுநின்னன்பு நன்றென மெச்சினான்
ஒன்றுவேனெங்கு மாதலி னோதக்கேள்

(௮௭)

நீயுன்னூரிருந் தென்னைநி னைப்பினும்
ஏய்வனின்வயி னன்பிக வேனெனச்
சாய்விலன்பர் சகுண வழவையான்
நெயமோடென்றுங் காண நினைக்கின்றேன்.

(௮௮)

அன்றிவேறென்று மாதரிக் கின்றிலேன்
என்றுமற்றிதற் கென்செய்வென் யானென
நின்றகண்ணன்புன் மூர னிலவுற
ஒன்றமாப்பி லிணைத்தவ ருச்சிமேல்.

(௮௯)

தனதுசெங்கம லக்கரஞ் சார்த்தித்தன்
புனிதநாமஞ் செவியிற் புகன்றன்
இனிது நீ யெங்கிருந் தென்னை யெண்ணினும்
கினது கண்ணெதிர் நேர்வெனஞ் சேலென.

(௨௩)

ஊர்க்குப் போக விடைகொடுத் துய்த்தனன்
பேர்க் கொணுவன்பு கொண்டு பெயர்ந்தவர்
சீர்க்குந் கார்த்திகை தொட்பெட்டுத் திங்களும்
பார்க்க வந்தனர் பண்டரி மாயனை.

(௨௪)

எட்டி ரண் டென்றியம்பு மெகாதசி
விட்டி லார் பண்டரீ புரமேவி னார்
முட்டி லொன்பது திங்களின் முந்திய
அட்டமித்திதியில் விசுவம்பரர்.

(௨௨)

இரவிலே துயிலுங் கனவெய்தினன்
அரவிலாடி யருளிய பச்சைமால்
உரவினீ யெட்டுத் திங்களென்னார் வந்து
பரவி யென்னைக் கடனுறப் பண்ணினாய்.

(௨௬)

ஆதலானீயமரு முன்னார் வயிற்
போதலாயின னென்று புகன்றொரு
சூதரீன் பொழிற்றுன்னிய மர்ந்துறக்
காதல் கூரன்பர் கண்விழித் தாரரோ.

(௨௫)

விழித்தவ் லூரில்விளங்கும் வயிணவர்
செழிப்புறத் தெரியச் சொல்லிச் சென்று நாம்
பழுத்தமாம் பொழில்வையும் பரமனை
வழுத்திவ் லூரில்வரச்செய்து மென்னவே.

(௨௫)

சொல்லியாரொடுஞ் சூதப்பைப்பும் பொழில்
புல்லி நாடினர் கண்டிலர் பூவுறை
வல்லிநாதனை வாய்ந்தவ பீர்ப்பொடி
மெல்லி தழ்த்துளவம் வினா வீசவே.

(௨௬)

தெரிந்து சென்றங்கு நோக்கத் திருத்துழாய்
விரிந்தவாசப் பொடியொடு மேவுறப்
பரிந்து கண்டுகொடி பழுதின்நெறப்
புரிந்தெல்லோரும் வியந்தனர் போற்றினார்.

(௨௭)

ஆயபோதறவார் விசுவம்பரர்
மாயன்றனை யிம்மண்ண கழந்தாயினும்
ஏயக்காணுது மென்னு மளவிலா
காயமற்றி வரன்பைக் கருதியே.

(௨௮)

வேறு.

வாய்ப்பாய் வாய்விட்டலினும்
கசிவன்பது கண்டிவண் வந்தது மெய்
நிதியொன்று நிறத்தனி மாடுளனீர்
அடியின்றி யகழ்ந்து கொளச்சுருமால்.

(௨௯)

இனிதும் வழிதன்னிடை யெய்துவனோர்
புனிதனறிகழ் வைணவர் பூடணன்மே
தினியங்கவ னிற்பெரு கித்திகமும்
நனிநன் கரிபத்தியெனா நவில. ௧

(௩௦)

வினவுற்றவர் யாரும் வியந்துகரம்
புனைவுற்றனர் கொட்டினர் பூமகன்கோன்
அனகத்திரு. நாமமறிந்த வயிற்
முனலுற்றனர் கைகொடு தோண்டினரே.

(௩௧)

தோண்டத் துளவும் பொடியுந் துனலாய்
நீண்டத்தலை நேரிலு ருக்குமணி
வேண்டத்தருவோன வளோடு விராய்க்
காண்டற் கினிதாயுறல் கண்டனரே.

(௩௨)

கண்டார் ஜயஜயவென நன்குகளி
கொண்டார் விசுவம்பரர் கொண்டனர் கை
வண்டார் துளவோனை மனாட்டியுடன்
கண்டார் வருடன் கொடமா நகர்வாய்.

(௩௩)

சிந்தாமணி போற்றரிசிக்க வெலாம்
தந்தார்தர வேறாரு தண்ணெனு நீர்
இந்தாயணி யென்னு நதிக்களையில்
வந்தாவ யின்மன்ன நிறீஇ வினரே.

(௩௪)

வேதோத்தமர் தம்மின் விதிப்படியே
மாதூத்தமி யோடமர் மாதவனைச்
சேதோத்தம மஞ்சன நீர்சிரமீ
தேதோத்திரமோ முனிதாட்டினரே.

(௩௫)

எல்லாவணி யுந்திகழ் வித்தெழில் சேர்
நல்லாடையு நன்கொளிரப் புனைவித்
துல்லாச மிணங்குப சாரமெலாம்
வல்லார் சொலும் வண்ண மியற்றினரே.

(௩௬)

ஒருநாளிரவிற் பெரிதும் பர்தொழும்
திருநாயகன் முன்பெகிர் கின்று திகழ்த்
தருணயக வந்தணர் நாயகசேர்
கருநாயிறுபோலொளிர் கண்ணவெனா

(௩௭)

துதிசெய்து துரும்பளவும் பெருருவா
மதியில்லெளியேன் முனம் வந்தனை நின்
பொதியின்னருன்யான் புகழ்தற்கெளிதோ
விதியின்றிறமென்று வியந்தனரே.

(௩௮)

அவசங்கொடு நிற்கவருட் சூரியார்
கவசம்பொரு கண்ணன் மகிழ்ந்துமுதம்
நவசந்திரனென்ன விளங்கநணித்
திவசந்தனில் வேண்டுவ செப்புக்கன.

(௩௯)

நாதாவுனதன் பிடை நானமுதவா
மேதாவியெனும் படிவேண்டுவெனென்
சாதாரணமாய் வருசந்தகியும்
ஆதாரநினம்புய மெல்லையே.

(சுடு)

பற்றிச் செலுமன்புபழுத்தினகப்
பெற்றுப் பெருகும் படிபே ரருள்செய்
கெற்றைக் குமென முனியம் பினர்மால்
நற்றப்படியே வரநல் கினனே.

(சுக)

அருள்கொண் டவரை யினையிவ் விடைநீ
இருள்விண் டிடவென்று மிருக் கவெனத்
தெருள்கொண் டெனினித் தனர்சென் றனரிஸ்
மருள்விண் டிறநாள் ளெமாய்ந் தனவே.

(சுஉ)

வேறு

ஆயநா ளளவில் வைகுண் டத்தினின் றணிவிமானர்
தூயது கொண்டுவெண்டு தூதர் கெனுகிற் றேறன்றி
நாயகனன்பின்மிக்கீர் நனுகும்வைகுண்டமென்ன
ஏயது கேட்டவன்பர் பண்டரிக் கிறையைநோக்கி.

(சுக)

எனக்கிரு குழவி யோடில் வைகுமுண் டுவர்கண் மேனின்
மனக்கனி விருத்தல்வேண்டும் வைகுண்ட நான்செல்கின்றேன்
புனத்துழாய் முகிலேயென்று போற்றின ரோறிப்போனார்
கனக்களே பரத்தைவிட்டுக் கடன்முறை கழித்தபின்பு.

(சுச)

ஹரியென்று முகுந்தனென்று மமைசிறு ரோடுபண்பு
தெரியமா பாயியென்னுந் தேவியார் கிருமானுமம்
பெரிதினி தியம்பல்செய்து குடும்பமும் பேணியெங்கும்
விரிபிரா ணிகளிலொத்த விருப்பின ராகிவாழ்நான்.

(சுரு)

அன்னவ ரன்புக்காக வாண்டருள் பாண்டு ரங்கன்
றன்னருள் பெருகிச்சார்ந்து கனவினுந் தமக்குவேண்ட
லென்னது புகலுகென்ன வெம்பிரா னேழையெனுன்
பொன்னடி யன்றி வேண்டேன் பிறிதெனப் பூமிகேள்வன்.

(சுக)

மகிழ்ந்தவர் தமைத்தழிஇப் போய்மறைந்த பின்கனவுதேர்ந்து
மிகுந்தவா னந்தங்கொண்டு மேவரி பஜனைசெய்து
திகழ்ந்தன ரிருக்கத்தந்த செய்களா லோசித்துத்தாய்
அகந்தனி லடைந்துதாயே யகத்துள துமக்கிருக்க.

(சுஎ)

நாங்க்கென் றரசன்றனை நயந்துசே வகங்க்கெய்ய
ஒங்கிய விச்சைகொண்டோ முதவுக விடையென்றோதிப்
பூங்கழல் வணங்கவன்னை பொருந்திலர் பற்பலாறு
திங்கறத் தடுத்தாங்களைத் திறத்தினுத் தரவுசெய்தார்.

(சுஅ)

இருவருஞ் சென்றுவேந்த னிடத்தனி கங்கட்கேற்ற
பொருநராய்ப் பொலிவு பெற்றுப் போதுக தாயையென்றார்
அருளனை பாண்டிரங்கன் றினையெவ்வா நகல்வதென்று
கருதினர் கண்ணீர் மல்கக்கண்ணன் றன்கோயின்மேவி

(சுக)

பணிந்தனர் பற்பலாறு புதழ்ந்துபாண் டெங்கா நினைத்
தனைந்து செல்வகை யாயிற் றென்றனை யராலினி யான்போதல்
அணிந்தழ் பணிவதென்றோ வருளுக விடையென்றேத்தித்
துணிந்துள மருகிமாராகக் கூய்க்கொடு சுதர்பாற்சென்றார். (௩௨)

சென்றுளந் தனைவிடோபாச் சேவடி சேர்த்திருக்கப்
பொன்றினசில நான்பின் போர்தின மவர்கன விற்போந்து
மன்றலந் துளவமானீர் மகர்வயினன்பு கூர்ந்தங்
கென்றனைப் பிரிந்திரன்றோ யானுங் கட்டெருவுக்கு. (௩௩)

வந்ததுங்களுக் காயன்றோ வாதலானீரு மக்கள்
பந்தம் விட்டிப் போதே யென்பால் வருகென்று போனான்
சந்த தமறந்திலாததையலா ரெழுந்திருந்து
நந்தரை யழைத்துன்றந்தை நயந்தவா நளினை நாதன். (௩௪)

நம்மதூர் நணுகிநாளு நங்குலந்தனை யீடேற்றிச்
செம்மை செய்வதற்கமைந்தானின்றென்றன் கனவிற்சேர்ந்து
பொம்மல்சேர் தேகுக்கென்னைப் போதுக வென்று போனான்
அம்மழை வண்ணன்றன் பாலடைவது வேண்டுமென்றார். (௩௫)

என்றலுஞ் சிரித்து மைந்தர்கனவு மெய்யாமோ வென்று
துன்றலைத் தடுத்த நான்று தினந்தொலைவான பின்பு
நின்றதந்தாயை நோக்கி நேற்றளவினும் விடோபா
ஒன்றுமக்கென்னை சொன்னானென விகழ்ந்துற நகைத்தார். (௩௬)

நகைத்தவர் தம்மை நோக்கி நாதன் சொன்னதற்கு நீவிர்
மிகைத்திக முன்மினென்று வெறுத்தெமாபாயி சொல்லப்
பகைத்தவர் கேளராகப் பாண்டொங்கனுக்குக் கோபம்
தகைப்பரிதாகி வந்து சார்ந்தனன்றாய் கனாவில். (௩௭)

என்னிடம் வரவுமக்கியானிசைத்து தும்மகர் பால்வாஞ்சை
துன்னிட வராதிருந்திரல்ல வோதுஞ்சுதர்க்கு
மன்னிடு மரண நாணியிரண்டு ஜாமத் திலென்னப்
பன்னிடல் கேட்டுச்சாலப் பதறின ரழுதுசொல்வார். (௩௮)

ஐயனே யெனதுமக்க ளவிந்திடி. லெனக்கியாவர்
செய்கடன் செய்வாரென்ன ஸ்ரீதரன் யானேசெய்வேன்
மொய்கட னுமக்கென்றோது மறையுமு நெழுந்துமுந்தித்
தையலார் மகரைநோக்கி யான்முனஞ் சொலத்தடுத்தீர். (௩௯)

ஆதலாற்பாண்டொங்க னகத்திடைக் கோபங்கொண்டு
போதலா யின்றிரண்டு ஜாமத்திற் புரள்வீரென்று
நோதலாம் வகையிராவிற் கனவிடை நுவன்றானென்னச்
சாதலா கின்றமைந்தர் தாய்க்கு மூப்பானதாலே. (௪௦)

பித்தமிக் காகிவாய்க்கு வந்தது பிதற்றுகின்ற
தித்தகையென்று தாயைநோக்கின ரின்று நாங்கள்
செத்தவிவது மெய்யே நுஞ்செங்கை யாலீடுக சோறென்
றத்தகை யவருணாக்க வழுதுதாயன்ன மிட்டார். (௪௧)

வெள்ளடை துவர்க்கா யீழும்வேளை யிலரச நேவப்
பொள்ளெனத் தூதர்வந்து பொருந்தலர் பொருவில் சேனை
வெள்ளம் வந்தமர் நேரிட்ட வாத்தலாணீர் வினாந்து
தள்ளருஞ் சமர்க்குச் சொல்லச் சாற்றின னரசனென்றான். (௬௦)

என்றவர் சொல்லக்கேட்ட விவரிருவருஞ் சமர்க்கு
நன்றெனச் செலவமைந்து நால்வகைச் சேனையோடும்
சென்றளவறு போர்செய்து சிதைந்தடி பட்டி வீழ்ந்தார்
அன்றனை சொற்கெளா மலமலனை யிகழ்ந்த தாலே. (௬௧)

இறத்தல் வந்துற்றதென்ன வெண்ணின் ரிபங்காத் தோனே
திறத்தயா நிதிபே யிப்போதெம்மை நீகாத்தல் செய்கென்
றுறத்த பித்திரங்கி வேண்டவுட னெதிர்தோன்றிக் கொண்டல்
நிறத்தினன் மழுவிச் சென்பினீ ளொளிவிசம்பென் றுய்த்தான். (௬௨)

அம்மகரிந்த செய்கிய மாயாயி முதலோர் கேட்டு
விம்மலுற்றழுந்தத் துன்பவேலையின் முகுந்த னென்னும்
செம்மறன் மனைவியாற்றாள் சஹ கமனஞ் செய்தாள்மா
லம்மவ னுக்குங் காட்சியுத விவைருண்டத் துய்த்தான். (௬௩)

ஹரியென்போன் மனைவி கர்ப்பமாயிருந்தன ளன்னுளைத்
தெரியமாயாயி தேவுக்கழைத்தனர் கொண்டி சென்று
சரிமுகச் சங்கமேந்தி கோயிலுட் சென்று தோன்றும்
கரிய மாறனை நோக்கிக் காற்றுவனை யறுகப்பற்றி. (௬௪)

குடும்ப நாசஞ் செய்கின்ற குடிலனே கொஞ்சமேனும்
தொடும் பரிவின்றி ந்யென் சுதர்பட விளைவித்தாயே
இடும்பை திருனக்குத் தாசொன்பவர் குலத்தையெல்லாம்
கெடும்பரி சியற்றுகின்ற கேசவா யானென்செய்கேன். (௬௫)

மூப்புறு பருவத்தென்னை யாரினி முயன்று நின்று
காப்பவ னென்று துன்பக் கடலிடை யாழ்ந்தில் வந்து
தாய்ப்பவனத்திற் சேரமருகியை விடுத்தத் தாழ்ந்தா
மேய்ப்பவன்றனை நெஞ்சில் விடுகில ராயிருந்தார். (௬௬)

அன்னவர் துயறா நோக்கியருணிறை பாண்டிரங்கன்
தன்னது சகுணரூபத்தினக் கொடுமுன்பு சார்ந்தேன்
இன்னவி லமுந்துகின்றீ றொத்தெத்தக் காலத்தேது
துன்னுமோவது வேதுன்னுந் துயருறிற் பயனென் றுன்னும். (௬௭)

இப்பொழுதமக்குப் பிள்ளையுடனெது வேண்டினாலும்
சொற்படி தருவேன் வேண்டல்சொல்லு கென்றுரைப்பக் கேட்டோர்
ஒப்பறு முன்னையன்றி வேறென்று முகவேன் யானென்
றப்பொழு துடைத்த மாற்றமயர்ப் புற்றாயானீ யென்றார். (௬௮)

என்னுமற்றவரை நோக்கி யினியுமக்கியான் செய்ததோன்றல்
பொன்னுமக்குதவி செய்யும் புதல்வன்றன் மனைவியாகத்
துன்னுதும் பணியிலேதுஞ் சோர்வுறு தியல்வோமென்றான்
மின்னுமிழ் மணியும் பொன்னும் விளங்கெழில் மார்பினுனே. (௬௯)

வினவெமாபாயி நன்றென் நிறைஞ்சிடவி மலன்றானத்
தினமுதலவர் தம்பேரனாகியே சேவை செய்தான்
வனமலர்த் திருவுமன்னார் மருகியாய்ப் பணிசெய்துற்றான்
அனகன் மற்றவரோடோர் பாத்திரத்துண்டு வருவதானான். (எம்)

சிலதினங் கழிந்தபின்பு செப்பெமா பாயி்க்காயுள்
விலகுறு காலமாக விமலன்றன் குறங்கிற் சார்த்தி
இலகுறு மாவிதன்னை வைகுண்டத் தேறச்செய்து
பலவகைக்கருமம் யாவும் பண்ணியுத் தரித்தான் மாதோ. (எக)

மருகியார் மாமியார் போம்வகை தெரிந்தங்கு வந்து
பெருகியது யரத்தாழ்ந்து பிள்ளையுந் தானுமாக
உருகியென் மாமியாருக் குரிமைசெய்து தவகில்லேன்
அருகிலேனத்தோ வென்ன வருதன ளயர்ந்தாள் மன்றோ. (எஉ)

அயர்வது தெரிந்து சுற்றத்தாரொலா நீயுஞ் சேயும்
இயலுடனிருந்துதானே கருமஞ் செய்தி ஞன்றோத
பெயரரி மனைவிகேட்டு வியந்தனள் பிள்ளையான
நயமிரு விடோபா தேர்ந்தாரானன் செய்கை யென்றோ. (எங)

தேர்ந்தவன் கோயில் சென்று தீர்த்தனை நோக்கி நினைச்
சார்ந்துறச் செய்கிலா தென்றந்தையர் தமைக் கொன்றோயே
நேர்ந்துள பிரகலாதனங்கத நென நிகழ்த்தப்
போந்தவர்தந்தை மாறாப் பொன்றிடச் செய்தாய் போலும். (எச)

தருமமோ நீசெய்கின்ற சகவுகளாத லாலுன்
அருகிலு மருவல்கூடா தெனத்தன்கையா யுத்தால்
செருகித் தம்மார் பைப்போழ்ந்து தீர்த்தற்கு முயலக்கண்டு
மருவலர் துளவோ னோடிவந்தவன் கையைப்பற்றி. (எடு)

கொண்டு வீனையென் மேனீகோபங் கொண்டாவி நீக்க
மண்டு கின்ற யென்றோகித் தழுவிக் கண்ணீரை மாற்றி
அண்டுவதண்டும் போக்கலரி தெனப்புக்கன்று தேற்ற
விண்டவனாகித் கோபம்விமலனைப் பணிந்து நோக்கி. (எசு)

நாதநின் செய்கை தேரநாயமிலேன் செய்த தீமைக்
கோதறப் பொறுத்தாள் சென்றுபோற்றலுங் கொண்டல் வண்ணன்
மேதகு கருணை கூர்ந்து நவவித பக்தி மேவ
ஓதலு முபதேசம் பெற்றுற்றனன் றாயுந்தானும். (எஎ)

பாண்டிரங்களைப் பூசித்துப் படர்தருங் காலத்தன்னாற்
கீண்டினன் பதாழி யென்றோர் புத்திர னிவனும் பக்தி
நீண்டிற் பூசித்துற்றா னிமலனை யிவனுக்கோர்சேய்
காண்டருங்கான் ஹயாசங் கரனெனத் தோன்றினானே. (எஃ)

தோன்றினன்றானு மவ்வாறாகவே சுருகிநாதற்
கேன்றன் னடிமையாகிப் பூசித்தா னிவனுமோர் சேய்
ஈன்றனன் போளோபா வென்பவ னெழிற் பாண்டரங்கன்
ஆன்றபூசனை செய்துற்றா னாண்டிருபத்து நான்கும் (எஃ)

தன்னுயிர் போற்ற யாவிற் றரணியி னுயிர்க ளெல்லாம்
மன்னுற் ச் சாதுபூசை மலிதரப் புரிந்து மெய்யன்
என்னுமகிழுக்காதே சாத்துவிகளாய் வருநாளோர் நான்
துன்னுருத்திரன்மால் வேதாத் துயிலிடைக் கனவிற்கோன்றி. (அ௨)

உனக்கெதிலிச்சை யென்ன வுலாத்தலு மெதிர் வணங்கி
எனக்கு நன்மைந்தன் வேண்டுமெனச் சம்புதந்தே நென்றான்
கனக்கரு நிறத்தோன்றானுங் காசினிதனை யீடேற்றும்
மனக்கனி வாணத்தந்தே நெனமலரயனுந் தந்தான். (அ௩)

துயிலுணர்ந் தருகிறாங்குந் துணைகன காயியான
மயிலினை யெழுப்பிநாதன் வகுத்ததைச் சொலிமகிழ்ந்து
செயிரற வாழுநான்கள் சிலசென்றபின்புதேவி
வயினிடைச் சிவன்வரத்தாற் சாம்பஜி யென்போன்வந்தான். (அ௪)

பச்சைமால் போளோபாவுக்கருளிய படியேநல்க
இச்சைகொண் டடியரோடு மிருந்துழி யாவன்பாரிற்
கொச்சைதீர்ந் தறிவுமேவுக் கொளுத்தினல் லொழுக்கத்தாக்கும்
விச்சைதேர்ந்தவ னென்றெண்ணி நாமதேவரை விளித்து. (அ௫)

நீயுலகத்தின்முன்னே நிமலனாய்ப் பிறந்தபோதங்
கேயுமென் பேரினுறு கோடியென் நியல்கிரத்தம்
வாயுமா செய்வேனென்று வகுத்தனை விரதமற்ற
தாயுறி லஞ்சுகோடி யையம்பத்தோ ரிலக்கமில்லை. (அ௬)

அல்லவோ சரியதாக வமைக்கவுஞ் சீவகோடி
நல்லொழுக் கத்துமேவ நடத்தவும் போளோபாவுக்
கொல்லையின் மகனாய்மேவு கெனவுரைத் தருள நாமர்
சொல்லிய படியேசெய்வே நெனவடி தொழுதுபோந்தார். (அ௭)

மனைகன காயியென்பாள் வயினுற்றுப் பிறக்கத்தோன்றும்
தனையரைப் பாண்டிரங்கன் சண்ணிதிகொண்டுசென்று
வினைதெறு திருவடிக்கீழ் விழுத்தித்தா யோடுதத்தை
புனைமலர்த் துளவோன்றன்னின்ப் போற்றினர் வணங்கிரீர்க. (அ௮)

அடியருக் கிரங்குண்ண னருளுருக்குமணிதன்னை
நெடிதுற நோக்கியிந்தச் சிறுவனை நினது கையாற்
றொடுதல்செய் தெடுத்தப் பெற்ற தோகைகை யீதியென்ன
வடிவினை யில்லாள்சொன்ன வகைதந்தா சீர்வகித்தாள். (அ௯)

மற்றவர் கொண்டு நாதன் மலரடி வணங்கிச்சென்று
குற்றமி றொட்டிலிட்டிப் பெயர்வகை குறிக்குங்கலை
பொற்றனிப் பாவைபோந்து புகழ்த்துகா ராமனென்று
நற்றறு நாமமிட்டிச் சடங்கெலா நடத்திச் சென்றான். (அ௧௦)

பின்னருஞ் சிலநாட்சென்ற பின்னக காயிவேதா
முன்னருள் வரத்தாற் பெற்றான் மூதுணர் காண்மயாவை
நன்னர் மூவரையும் பெற்றோர் நாடொறுநனிவளர்த்து
மன்னரி யருளால் வாழ்வின் மகிழ்ந்தனர் பஜனைசெய்து (அ௧௧)

மகர்வளர்ந்தனர் சூமாவயதுற விவாகஞ்செய்து
சுகமுறுநாளிற் றந்தைதனைக் கதிமூப்புத் தோன்றத்
தகவுற மூத்தபிள்ளை தன்னைக் கூய்க்கும்ப வாழ்க்கை
நிகழ்வுற நடத்துகென்ன நேர்த்திலன் வணங்கிச் சொல்வான்

(௧௨)

ஐயனேயுலக வாழ்க்கை தன்னிலாதர மில்லேன்யான்
செய்யமா ஞாலத்துள்ள தீர்த்தயாத்தினா செய்யற்கே
மையலுற்றேனாளு நின்னுனாவமுவிச் செல்லேன்
மெய்யரு ளெதுவோவென்று விளம்பத்தா தையும்வினாவி

(௧௩)

சிவனருள் வரத்திற்றேன்றுத் திறத்தினத் தெய்வீதிக்
கிவனுரி யவனா னென்றெணித் துகாராமனைக்கூய்
அவ்வயி னொப்புவிக்க வவருநன் மென்றுதாங்கும்
உவகைகொண் டெற்றாகி வரவவ ருரிமைக்கந்நான்

(௧௪)

காசரோ கம்பிடித்துக் கவலுறக் கண்டுதந்தை
நேசமோ டாலோசித்து நிகழ்புனாவினிவிருக்கும்
மாசிலப் பாஜியீன்ற ஜிஜாயியை மணத்தல் செய்யத்
தேசறு துகாரா மென்போர் சேர்ந்துவாழ்ந் திருக்கு நாளில்.

(௧௫)

வேறு.

அன்னையும் பிதாவும் பந்துவுங்களிக்க வகத்தில்யா தொருகுறையுமின்றி
மன்னுமில் வாழ்க்கை நடத்தியுநாளு மாலரி பஜிணையை விடாமல்
முன்னினர் புரிவாராய் வருங்காலந் தந்தைதாய் முகுந்தன துலகம்
துன்னின ராகத் துயருழந் திருந்தார் தொலைந்தன சிலபகடுரூபை

(௧௬)

சாம்பஜி மனைவிதானும் விண்ணடைந்தா டளர்ந்ததற்கு தாசனந்தாங்கி
மேம்படும் ஹரிநா மங்களைப்புகழ்ந்து வேண்டினார் தீர்த்தயாத் தினாக்குப்
போம்படி முயன்று முத்திவாய்க்கின்ற புரங்களை மொடுபனி ரொண்டென்
றோம்புறுஜோகி விங்கமும் புஷ்கராதி தீர்த்தங்களுமுற்றும்.

(௧௭)

காமமாகினைக் கடந்தொருகாட்டிற் கலந்துசா துக்களைக்கண்டு
நேமமாய்வரலா லான்மவிசார நிலைதெரிந் துணர்வுற்றுநிற்க
வாமாமணியில் வாழ்துகாராமர் மாதவா பண்டரிநாதா
சேமமாய்த் தாய்தந்தைய ருறுமளவுஞ் சிந்திப்பதொன்றுமின் றிருந்தேன்.

(௧௮)

மற்றவரீட்டி வைத்துளபொருளுஞ் செலவினின் மாண்டமற் றினியான்
உற்றுளாகும்ப ரகங்கமெவ்வா றுருற்றுவே நெவ்வித முயற்சி
பற்றினுமன்னம் வஸ்திரஞ்செவ்வே பலித்திட லரிதெனப் பரிந்து
சொற்றனர்.துணிந்தோ ராவணம்வைத்தல் கதிலுநட்டம் வரத்தொலைத்து

(௧௯)

கண்ணைநினைத்துக் கடன்கொடுபொதி யேற்றறுதொழில்புரிந்து மற்ற,நிலும்
நண்ணுற நடடமெவற்றிலும் பலியா நல்குரவுற்றுநாரணனை
எண்ணியான் செய்வதே தெனத்துக்கித்திருந் துழிகடன் கொடுத்தவர்தாம்
அண்ணினர் தடுத்தங்கிருக்க யாதொன்று மாற்றிலராய்த் துயரடைந்தார்.

(௨௦)

மித்திரரிளங்கிக் கடனெலாம்வகித்து வேண்டிய முதற்பொருள் கொடுத்துப்
பத்தியின்மிகுந்து ஸ்ரீதரனும் பகலுமல்லுஞ் சொல்பயின்றார்
வத்திரமன்னங் கிடைத்தவரில்லை யாதலான் மற்றதை விடுகி
அத்திமுன்வந்தா நெனத்துதிப்பாயே லஞரிடை மிகவுநீ யுழிவாய்.

(௨௧)

என்றுப்பலவாய் வாணிபஞ்செய்தற் கேற்றபுத்திகள் சொலியேகத்
துன்றுமுனைவிதன் பகிதனக்குத் துளபமால் பத்திகிமிக்காகி
ஒன்றிய தின்னலதை விடுகென்னவெவ்வளவு ஷுனாக்கினுங்கேட்ப
தின்றிதற் கென்செய்கே நெனநிந்தித்திருந்தனடி. னந்தொறுமிருக்க (ரா)

எவ்வொது சொலினும் ஹரிதியானத்தை யிடைவிடா ராயிருந் துழிமற்
றவர்மனை யிருந்த பொதியெரு தொருநான்கவற்றின் மூன்றுநோகத்தாலிறக்கத்
தவர்துகா ராமர் பொதியெரு தொன்றாற்றும் வியாபாசஞ் செய்துநாள்
பவர்வியாபாசர் தம்முடன் சேர்ந்து படர்ந்தன ரொருநினம்படர. (ரக)

கூட்டுநர் வணிகர் முன்வினாந்தேகக் குறுகினர் தனியராய்க் காட்டி
ஊட்டை போதிலொரு விடைமுதுகி லுறுபொதி நழுவிக்கீழ்வீழக்
காடகிற் பொழுது போயிரு கடிக்கை கழிந்துபெய் மழையிருள்கலக்க
வாடலாயினரப் பொதியினைத்துக்கி மாட்டிலேற்றத் துணையின்றி. (ரஉ)

ஒருவருடைய தில்லைவெம் புலியோ நுதுட்ட மிருகங்கண் முழக்கம்
வெருவல் செய்கின்ற தென்செய்துங் குடும்பமேவியன்றோ துயர்மேவிற்
மருதேவர்பாற் சொல்லுவதிதை யென்னவருற்றுப் பாண்டி ரங்காரீ
கருதியிவ்வேனை காத்தல்செய் தருளக் கட்டுணைக்கென்று கண்கலுழந்தார். (ரக)

காட்டினிற் றனியாய்க் கலுழுவது தெரிந்து கண்ணனோர் பகிகளாய்க் கலந்து
நீட்டிரு ளிடையீ யாபொனக்கேட்க யான்செட்டி. நெடுவழி செல்வேன்
மாட்டி.ன் மீதிருந்த பொதிவிழுந்ததுகீழ் மற்றிதை யெடுத்துமீதேற்ற
வேட்டிவ வுனிருந்தேன்றுணையிலே னிந்தவேனை நீ வந்தையென்றார் (ரச)

என்னலும் போதியைத்துக்கி மாட்டேற்றி யிருட்டி ஸீவழிதெரியாமல்
துன்னலை யென்பின்வாவென வழைத்துக் கொண்டிந்திர யணித்துநீர்
நன்னகிமருங்கு நண்ணினனது தான்பெருகுறக் கண்டொருமூன்முன்
மன்னு சக்கரத்தை விடுத்துநீர் முழந்தாளளவுறப் புரிந்துமற்றதன்மேல் (ரரு)

வருகென வழைத்துக் கொண்டெருதோடு மனைபுகச் செய்தனன் மறைந்தான்
மருவிவர் சிலநாட்சென்றபின் மூன்று மாடுசேகரித்து மேன்மிளகாய்
சருபொதி யேற்றிக்கொங் கணதேசஞ் சார்ந்துவா ணிபஞ்செயச் சென்று
கருதவண் கடைவைத்தன ரவுருள்ளோர் கண்டொருமணங் கெவளவென (ரசு)

பாண்டிரங்கன்பேர் பற்றித்தவன் வடிவற் படிந்தவசத்துளோர் பார்த்து
வேண்டினகொண்டு விலைதருகென்ன விலைதந்து வேண்டின கொண்டார்
நண்டியசிலர் பூற்றவர் நினைவில்லா திருத்தலால் விலைதரா தேயும்
நீண்டகையளவும் வாரினர் சென்றார் நிகழுவோர் துட்டன்வந் துற்றான். (ரஎ)

எனதகந்தனக்கு நனிமிளகாய் வேண்டியதொரு பொதிதருகென்று [கி
வினவுமுன்கொடுபோபொதியெனக்கொண்டுவிராந்து செல்வோன்றனை நோக்
அனமிளகாயைக்கொண்டுகொள் கோணியென்வயிற் கொணர்ந்து நல்கென்றார்
பினரிவண் வருபோதிவன் வேறில்லை பெய்கலமென்றுடன் பெயர்ந்தான். (ரஅ)

இப்படி மிகையா வையுஞ் செல்வாயினபின் பங்கொன்று மின்றெனப்போய்
அப்பிடை முழுக்கிப்பூசைசெய்த யினியருந்திப் பின்னி தியானத்தில்
ஒப்புட னிருக்க முப்பொதி முழுது மூருளோர் கொண்டன ரிவன்போய்
எப்படி.க் கீவான் முதற்பொருளுண்ப தெவ்வித மெனக்கண்ணெண்ணி (ரக)

மானிடவேடங்கொண்ட லூர்வந்து வாங்கினர் வயிற்சென்று விலைநீர்
ஏனினந்தாரா திருக்கின்றீர் வினாவின்சென வவொலா நீயார்
தானினமினகாய்க் காரனே வெனலுந்தகுதுகாராம் செட்டி கடையார்
யானிவைகொண்ட தும்வயிற்றண்டற் கெய்தினெ னென்றன னெம்மான். ( )

தூக்கியு மதித்துங் கொடுத்தனனே நீ சொல்கெனத் தூக்கியே தரலால்
ஆக்கியதிற்பேரது துகாராமென்னலு மவன்றூக்கியே யளித்த
வூக்கினைப் புகல்கவென்னலுந் தூக்கி வழங்கியவகை வழாதுரைக்க
நோக்கினர் சரியென்றுறு விலையாருந்தந்தனர் னுவல்பொதி கொண்டோன். ( )

பாலடைந்துள்ள பணந்தரு கென்னவவன் யஜமானன் பாற்றருவேன்
ஏலநின் பாற்றாரேனெனப் பணந்தந்தாலன்றியேகிலேன் போனாற்
சாலவு முனிவாரெனத் தடுத்திருக்கச் சண்டியாய்த் தருகிலேனென்றான்
மாலவன்றன்னை விலைதராயாகின் மாய்வனின்னகத் தெனவவிய. (௫௪௨௭)

அவனிதேதருர் வந்தடுத்தென்றுனது பொதியைக்கொண்டகல்கெனவம்மான்
புவனியிற்சாக்கைக்கொண்டுபின்றிருப்பல் பொருந்துருதெனவவன்பொருனாய்
எவண நீ பணங்கொள்வாயெனக்கடுக்க வெம்பிரானங் கொருதாம்பைக்
கவர்தல் செய்தகத்துத்தரத்திடைப் பூட்டிக்கழுத்திடைச்சுருக்கிடக்கனன்றான்

அவ்வயினலம் பல்யாவருந் தெரிந்தங்கடித்தளாய்ப் பணந்தராயாகில்
இவ்வயினிற்ப் பானிவனிதாலெய்து மிரும்பழி யென்று கொண்டோனைக்
கவ்வயினுரப் பிப்பணந்தருவித்துக் கழுத்திடு சுருக்கையு நெகிழ்த்தார்
செவ்வயி னெண்ணிப்பணங்கொடுதுகாராம்செட்டி. பாற்சென்றனன்றிருமால்.

அங்குறு பொழுதவ்லூர் விசாரிப்புக்காரனாய்ப் பொருளெலாமளிக்க
இங்கு நீ பணந்தந்தாயிதே தென்றிரிந்தவ்லூருள்ளவர் யாரும்
துங்குறும்பொருள் கொண்டதன்விலை தராமனுக்ரவது முறையலவென்று
தங்கு தும்பொருளைத்தருகெனத் தந்தார் கொடு வந்தேனென்று மால்சாற்ற. ( )

ஒப்பினர் கொண்டோர் பணத்தைமற்றவன் கையுதவி நெய்வாங்கிவாவென்றார்
தப்பிலன் சென்றோர் செம்பது நிறைவுதரக்கொடி வந்துடன் கொடுக்க
மெய்ப்புறு துகாராமலிவினெய்கொண்டு மேவினனெனமிக மகிழ்ந்தித்
துப்பிடுஞ் சோறுண்டேகு நீ யென்னத்துளவ மாறுப்பபதற் கிசைந்தான். ( )

சதாசிவனப் போததி தியாயங்குச் சார்ந்தெனக் கிவ்வளவன்னம்
உதாரி நீதருகவெனலு மவ்விருவருடன முதுண்டனர் துகாராம்
அதான பின் சென்றிரிவருந் செல்லவந்தவூர்த் சிலர்வந்து
நிதான மில்லாதோர் பொதி மினகாயை நீ யொருதுட்டன் பாலீந்து. (௫௪௨௮)

பின்னுனக்காளாம் விடோறு யென்பானைப் பெறுவிலை வாங்கி வாவென்று
துன்னு விடுத்தாய் துட்டனீ யாதாற்றொடர்ந்தவன் கழுத்தினிற் சுருக்கிட்
டென்னதாவியை நீப்பேன்றரா யென்னிலென்று தூக்கிடு பொழுதியாங்கல்
மன்னியே தடுத்திப் பணந்தருவிக்க வாய்த்ததுன்னாலென வகுத்தார். (௫௪௨௯)

அந்த லூரார் சொல்வதும் பணமெல்லா மண்மியதும் முளத்தாய்நிங்
கிந்தமா செய்கை யியன்றதும் விடோபா வெழில் வினையாட்டெனத் தெரிந்து
நந்தலில் கண்ணெனன் பொருட்டிங்ஙனடைத் நேரிட்டதே யென்று
நொந்தனர் புகழ்ந்தாரது தெரிந்தாரு துவறுகாராமரைத் துகித்தார். (௫௪௩௦)

ஆங்கு நின்றவர் தம்மூர் புகவெண்ணியதர் வருபோதொரு மோசத்
கீங்கு செய்வஞ்சன் பித்தனாக் காப்பிற் செம்பொன் மேற்பூசியே திகழ்வித்
தோங்கியது காராஞ்செட்டிபாற் காட்டியுனக்கிது தருகின்றேன் விலைக்கு
வாங்குதியாநீ யென்னலும் பார்த்து மற்றிதம் குறுவிலை யில்லை. (நாஉடு)

என்னிடத் தென்ன வன்னிடத் துளதை யீதிமேற்றக் கதையுன்பால்
மன்னியான் வாங்கிக்கொள்ளுவே நென்னமற்றிதம் கொப்பின ருள்ள [ர்
பொன்னினைமுழுதுங்கொடுத்தக்காப்பைக்கொண்டுதம்மில்லிடைப் புகுந்தா
துன்னிய கடன்மந்த வன்னைக் கதனைக்காட்டிநீ தொகுவிலை செய்து. (நாஉச)

கடன்பொருள் கொண்டு மிகுந்ததை யெனக்குத் தருகெனக்கை தரக்கண்டு
கிடந்தெரிவானாய்ச் சிரித்து மற்றெவர்க்குத் தெரிவுறச் செயவவர் துணைவி
உடன்று தன்நிலைமே லெற்றினனாகி யுண்ணப்பண்டரி புரத்துள்ளோன்
மடன்பெறச் செய்தானென்றி மற்றில்லை மற்றவன் மண்ணை நேசித்து. (நாஉஉ)

கிரிகிலா யென்றேன் கேட்கிலை யிர்தச்செயல் வரச்செய்தனை யிதனில்
மரிவது நன்றிற் கிருந்தென்னை பயனா மடிந்தது குடும்ப மென்செய்வேன்
தெரிகிலை சிறிது மென்றுரப் புதலுஞ் செறிகடன் காரனுஞ் சென்றான்
எரிசினச்சி ஜாய்குடும்பர கஷணக்காயெய்தின னொருவணி கன்பால் (நாஉங்)

வாக்குநாணயமாய்ச் சிலபொருடருக வெறனன் மற்றவ னிவனுக்
காக்கமுள்ளோர்கள் சகோதர றொன்னவறிந் துனக்கெவளவு வேண்டும்
நோக்கி நீசொல்க வென்றன னிரண்டுநூறு பொன்றரு கெனக் கொண்டு.
சீக்கிரத்திலின் மேலிநாயகனை நோக்கினன் செப்புகின்றாளால். (நாஉச)

சீயினியேனு மோசம்போகாமனிலைத் துவாணிபஞ் செய்தி யென்று
மேயின பொருளைத் தந்தன ஞப்புவிற் பவொடு விராய்த் துகாராம்
சயின்பொதியிற் பிடித்தெரு தேற்றியெய்தினர் பாலே காட்டெனு மூர்
போயினர் விற்பப் பணத்துக்கு வெல்லங்கொண்டு விற்றுப்பொருளெல்லாம்.()

கொண்டனர்திரும் பிவணிகரோ டெய்தக்குறுகினன் வழியிலோர் குடும்பி
மண்டு சங்கிலியின் மரத்திழை கலப்பைமாட்டிய கழுத்துடை யவனாய்
அண்டிய வணிகர் முன்னெதிர்த் தியானோரத்தனை னரசினைக்கி லாமல்
விண்டெனூரிரக்க வேண்டினன் வந்தே நென்றனன்வணிகர்கள்வெறுத்தார்.

வெறுத்தபின்று காராம்பாலடைந்தையவேண்டிபொன்னிரண்டுநூற்றைம்பான்
மறுத்திலை தரிலென் குடும்பமும் வாழுமாட்டிந்தத் தண்டமுந்தீரும்
பொறுத்தருள் செய்க வென்றிரந்தனைப் போதவர்க்கருள் மிகப்பொங்கித்
தெறுத்த தண்டந்தீர்வகை யிருநூற்றைம்பது பொனுந் தந்தனர் செவ்வே. ( )

கண்டசெட்டிகளெல்லா மிவர்தம்மைக் கடுத்தின்னபடி செய்ததகுமோ
கொண்டவுன்மனைவிக்கென்சொல்வையென்றுகூறினர்பிரிந்து முன்சென்றார்
மண்டிவடனாடு சேரத்தகா தென்று மற்றிவர ரசிறை செலுத்தித்
தண்டமுந் தீர்தியென்றவன் குடும்பந் தாமுணச் செலவுக்குந் தந்தார். (நாஉஅ)

அம்மறையோன் கொண்டடை வொடுதுய்த்தவ் கருகொ ராமனானோக்கி
உம்மை நேரான ஹரிதனக் கன்பருலகத்தி லில்லை யாதவினும்
தம்மையெஞ்ஞானமும் ஜகபதிக்கத் தருவனென்றரி சாற்றினனவ்
வெம்மை தீர்ப்பதற் கென்பொரு ளுதவியதே யென்னுள மகிழ்ந்தனர் விரும்பி.()

இல்லிடை மனைவிக்கென் சொல்வதென் றங்கெண்ணினிருத்தலும் விடோபா
நல்லிய லன்பன் முதலையுங்கிடைத்த லாபத்தையுஞ் செலவழித்தான்
புல்லியவணிகர் போய்மனைவிக்குப் புகலின் மற்றவன் வெறுத்திவனை
அல்லல்செய் கிற்பாளே யெனத்துகாரா மாகிமுன் சென்றனன்மா. (௩௩௦)

சென்றுமுன்கடன்றத் தவனிடை வட்டிசேர்த் திருநூறு பொன்செலுத்தித்
துன்றுபொன் னைந்து ஹிஜாயிபாற் றருகவெனத் தரவவன் சொலுநீயே
நன்றுபோய்த்தருக வென்றன னாதற்கு நான்வெகு நாட்சென்று வந்தேன்
என்றுகோபிப்பா ளாதலா னீயே யீதியென்றிந்து போயினனே. (௩௩௧)

அவ்வணிகள் கொண்டவரிலான் பாற்சென்றைந்து பொன்னுத்தந்தங்கனைத்தும்
செவ்வயி னுரைத்தா னவளவொங்கே செப்புக வெனவெங்கே யேனும்
திவ்விய ஹரிநாமஞ் சொலித்திரிவான் சினந்திடே லென்றவன் சென்றான்
ஒவ்விய மறுநாள்வீடு வந்துற்றா ருதவரி பஜனைசெய் துற்றார். (௩௩௨)

உற்றபோ துடன்வந் துற்றனர் வணிகரோகினர் ஹிஜாயிபாலனைத்தும்
மற்றவன் கேட்டுலியந்து பொன்செலுத்தின வன்றிருமாலெனமதித்துப்
பெற்றதன் கணவனோடு பிணங்காமலிருந்தனனான் சிலபெயரச்
செற்றதவ்வுரிற் பஞ்சமிக்கதனற்றீனியில்லா தெருகிறந்த. (௩௩௩)

அன்னவஸ்திர நேராதஞரிடை யேயழுந்தியுந் கடன்கிடையாதும்
துன்னுவெம்புகித் குக்கிகைகண்டுத் துய்த்தும் வெம்புகி தொலையாமல்
இன்னலின் மூத்தமனை விநோயாலு மிறந்தனன் யாவருமெய்தி
மன்னியது காராமென்பவர் தம்மைநோக்கினர் சிற்சிலவகுப்பார். (௩௩௪)

தாங்கரு மின்னலரி பஜனத்தாற் சாருமென் றுரைத்தனமனை
நீங்கலவிடா யேற்றுன் பமேன்மேலு நேரிடுமினி யெனுநீக்கில்
ஒங்கியசுகத்திலுறுதி யென்றுரைத்தா ரோது பாண்டுரங்கனைப் பஜியார்
திங்கிலரோசா கார்களோ நீவிர்செப்புதல் செவ்விதன் றென்றார். (௩௩௫)

கண்ணாமங்கன் கனிந்தனர் புகன்றுகாலம் போக்குற்றனர் சிலநான்
நண்ணியபின்பு மூத்தகுமார னுமஞ்சந்தோபா வென்பானும்
விண்ணுலகடைத் தானவ னிடத்தன்பு மிக்கனராதலான் மிகவும்
எண்ணருந் துன்பத் தழுந்தினர் கொடிதேயிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையென்று.

இசிலிருந்தி யாரீடேறினர் சீச்சி யிதைவிட்டுத் தொலைப்பதே யினிதென்
றதில்வெறுப்புள் ராயெனக்கொரு பதின்மூன்றாண்டு நேர்காலத் திற்பாரம்
பொதிதலாய்ப்பதினேழாண்டிற்றாய்தந்தைபொன்றினர் பதினெட்டிற் றமைய
முதிர்வெறுப் புற்றுவனத்திடைச் சென்றார்முந் திருபட்டேனு மாண்டில். [ன்

மனைவியுஞ் சேயுமிறந்த னரின்னமனை யறஞ்செய்வதால் வருதல்
இனைவதேயன்றி வேறிலையினியா னெப்பொழுதினுந் திருமகள் கோன்
நினைவிலே காலங்கழித்திடல் வேண்டு மென்றெணி நெடியபோ பநாதென்
றனைவரும் புகலும் வராமிசை யேறியமர்ந்தனர் விழிகள் மூடினராய். (௩௩௬)

வேறு.

ஸ்ரீதரசன் சீவியுனைத் தியானித் தெவ்வாறு
சேவித்தல் வழத்தலெத்திறத்தி லெகிர் நோக்கல்
மாதவனே யெனப்பஜித்துச் சலமுணலுந் தவிர்ந்து
வகிந்தேழுநாள் வரையும் வராயிடத்தே யிருக்கும்
போதமல னரவாகித் துக்காராமர்ச் சூழ்ந்து
பொதி கோரங்கொடு சிறிப்பொருந்தி யதுதெரிந்தும்
திதறு கண்டிற் றவாமற்சிறிது மச்சமின்றித்
திருமா னுமங்கனையே செப்பின ராயிருக்க.

(௩௦௩௯)

அசரீரி பூமகன்கோ னரவாகி யுன்பா
லடைந்தன னென் றதுகேட்டுத் துக்காராமரரியே
நிசமாகி லரவுருவை விடுத்துப் பாண்டுரங்க
நிமலவடி வாய்வந்தா னேசமுற்றுப் பார்ப்பேன்
இசைவாயென் றரிநாமங் களையோகியிருக்க
விவரது நிச்சயபாவந்தனைத் தேர்ந்து கண்ணன்
நசைமேலிப் பொண்ணுடையு மைம்படையும் விளங்க
நான்கு புயங்களு முடியு நன்கொளிர் குண்டலமும்.

(௩௦௪௦)

பொலியவெகிர் தோன்றியென்னைக் காணவுள்ளத்தன்பு
பொருந்துதுகா ராமா காணென் றினிதுபுகல
மலியவொளிர் பரஞ்சோதி மயமாகிநின்ற
வழவுகண்டானந்த மிகப்புனக முடல்பொங்கத்
துலியவடி விடையொன்றி யிருந்தனரிங் கங்கே
துணைவனெனுங் காண்ஹையா தமையனாக்காணாமல்
மெலியவுட லீவர்மனையை யொழிந்தனராய் வெளியே
மேவிய நாளாதி ஜலபாணமு மில்லாமல்.

(௩௦௪௧)

ராமவியோ கத்தாலே பரதாழ்வான்வருந்தி
நாடிவந்தாற் போனகரு நாடுநெடுங்காடும்
ஆமயலெல்லாந்தேடி யம்மலைமேலேறி
யிண்போதங் கமலனையுந் தமையனாயு நோக்கி
ஏமமிக மெய்மறந்தோர் முயற்சியுமில்லாம
லெழிலரியைக் காணும்வகை யெனக்கியன்றதென்று
தோமறுகண்ணீர்பெருகிச் சாஷ்டாங்கமாகத்
தொழுதனரப் போதுடனே சுதரிசனக் கையன்.

(௩௦௪௨)

தழுவியெடுத்துத்துகா ராமனாத் தன்மருங்கிற்
றங்கவைத்துக் கொண்டுநினக் கென்வேண்டுமென்ன
வழுவிலன்னை துணைமறவாக் குழவியென நின்னை
மறவாமல் யானிருக்கும் வகையருளு கென்றார்
நழுவவிடா துங்களுக்கா யிவ்வகை யாம்வடிவு
நான்கொள்வே னின்விழைவு நல்கினன் மற்றினிரீர்
பழுதறுதும் மூர்புகுந்து பஜித்திருமி னும்மைப்
பகுத்தோ னெனலுமிடைப் பக்கலி னின்றிறங்கி.

(௩௦௪௩)

எட்டுறும்பும்படியக் கீழிற் பணிந்தார்தம்பி
 யெனுங்காண்னை யாவுமிறைஞ் சப்பரமன் மறைந்தான்
 மட்டறும்பு பொருப்பினிடைப் பரமனின்றபாத
 மலர்ச்சவ டின்னமு மிருக்கின்றன பின்புதுகாராம்
 கிட்டிடுதம் மிளவலொடு மூர்புகுந்தங்கருகே
 கிளருமிந்திராயணி தீரத்திருந்தார் பொழுது
 பட்டிசவு விடிந்தின்பு நீராடி நியமப்
 படியுமுடித் தெட்டாநான் பாரணையுஞ்செய்தார்.

(௩௪௪)

அமலனருள் பெருகவருந் துகாராமசாமி
 யதிகநனி விரக்தராய்க் காண்னையாவான
 விமலவிள வலேநோக்கி நமதுதந்தைக்குதவ
 வேண்டுகடன் சீட்டையெல்லாம் வினாந்துகொண்டுவெவக்
 கமலமுக மலர்ந்தருளிச் செய்தவை வந்த பின்பு
 கடன் வாங்கினோர் களிந்தக் காலத்தெத்திறத்தோ
 தமலமறத்தருவாரோ தருகிலரோ நீவிர்
 தகிரிப்பந்தஞ் செய்து தரக்கேட்பீரதனால்.

(௩௪௫)

வரவேண்டும் பொருட்கான சீட்டெல்லாமிந்த
 மாநதியில் விடுப்பது நன்றென்னலுங் காண்னையா
 உரவோர்நீர் விரக்தரா யினியாரோ குடும்பத்
 துள்ளவ நெவ்வாறு பிழைத்துய்யும் வகையென்னத்
 திரமாகவ வாவறுத்த துகாராமசாமி
 சிறிதுன்னி யவற்றையிரு பங்காகச்செய்து
 தரலான வொருபங்கைத் தம்பி கையிற்றந்து
 தமதுபங்கை யாற்றிலிட்டுத் தம்பிக்கீதறைவார்.

(௩௪௬)

ஒருவனாயும் வருந்தாமற் பொழுதுபோக் குறுகென்
 றுரைத்துமனைக் கேடும்வகை யுரைத்தருளிப் பின்பு
 திருவுறையு மணிமார்பன் கோயிலுக் குட்சென்று
 சேவித்தா ராண்டுகொண்ட பாண்டரங்கன்றன்னைத்
 தருவுறையுங் கானிடைச்சென் றுணவு பெற்றதுண்டு
 தம்மூர்க்கு மூன்றுகோசளவுறு பாண்டார
 அருவரை மீதேறி ஹரிநா மங்கள் புகன்றே
 யனுதினமும் விட்டலனை யகத்தமைத்துக் கொண்டு.

(௩௪௭)

அங்குறைந்தோர் சார்பொழு தத்தமித்தபின்பு
 ரணுகியிராமுமுது மருளமலனெளிர் வடிவம்
 பொங்குளத்தும் புறத்தும் விளங்குறக்கண்டும்புகழ்கன்
 புகன்றுதயில் கிறகின்றிப் பொழுதளவு நடித்துக்
 கங்குல் கழிகாலை யிந்திராயணிக்கு வந்து
 கலந்தாடிப்பூசை செய்து காண்வரை மீதேறித்
 தங்குமொரு புறத்திருந்து மால்பஜனை சாற்ற
 றவிராதிப்படி நானுஞ்சரித்து வருமோர் நாள்

(௩௪௮)

கிணமுமுருகுறு நதியினீராடிப் பூசை

செய்து கரைதனிலிருந்து விட்டல னுமத்தை
அனவரதம்புகல்வது போற்பஜித்திருக்கச் சமீபத்
தாயவொரு சோளக்கொல்லைக்காரன் பயிரிட்
டினையதற்குக் கதிர்தோன்றும் பருவமணித் தாயிற்
றென்றதற்குக்காவல் வைக்கவேண்டு மென்றங்கெண்ணி
மன்னமுறுந் துகாராமசாமி வயின்வந்து
வாளாகாலம் போக்கேல் வருகவென் பாலென்றான்.

(௮௪௧)

என்றெனது கொல்லையிற் புள்விலங்கு களைக்காப்பா
யேலுனக்கு முடிவிலலா மணங்களிப்பே நென்ன
நன்றெனச் சொன்னார் யாவதோது செயச் சொலினு .

நன்றென்னுந் துகாராம் சாமிதனை யழைத்துச்
சென்றெனக் காய்ச்செய்த பரணிதிலேறி யிருந்து
செய்தபயிர்கண்டு முதலா மளவுங் காத்துத்
துன்றெனச் சொல்லிப்போ னுன்று காராமசாமி
சொன்னபடி சோளக்கொல்லையிற் காக்கத் துணிந்தார்.

(௮௫௦)

பரணிருந்து விட்டல னுமங்களெல்லாம் புகழ்ந்து
பஜித்திருக்கும்போதுவந்து பகலிகள் பாற்சோளம்
முரணிலது தின்பதனைக் கண்டு துகாராமர்

முருந்த நெங்குநிறைந் திருக்கின்றான தனுவிறற்றை
இரண முறக்கடிவோ மேற்பாவ மெனக்கடியா
திருந்துதின்று வயிறுநிறை பகலிகளை நோக்கித்
திரன்மிகு புள்ளினமே நீருதகமினிப் பருகச்

சென்மினென்பார் தினந்தோறுந் திருமாலைப் பஜிப்பார்

(௮௫௧)

மனையிலுறுஞ்சி ஜாயிகணவரைக்காணு துரைந்து
மகளைப் பார்த்தெனக்கோ மிக்கதுபசி நானன்னம்
அனைய வருக்கிடாம லுண்ணே நவரைப்போய்த் தேடி
யழைத்து வருகெனக் காசிபாயி யெனுமுத்த
தனையை பலவயின் றோறுந்தேடிப் போய்த்து காராந்
சாமியிருந்துழி கண்டு தந்தாய் சாப்பிடற்கு
நினைவிலை யோவருக வெனக்கொல்லை தனைக்காக்க
நியமித்த முதலாளி யஸ்தமிக்குங் காறும்.

(௮௫௨)

கொல்லைதனை விடாதிருக்க வென்றன நெவ்வாறு
கூடும் வரவுனதனைக்குப் போய்ச்சொலென்று சொன்னார்
வல்லைமனைக் கணுகித்தன்றாய்க் குத்தன்றாதை
வகுத்ததுரை செய்யவவன் மனாள் ருண்ண வன்னம்
ஒல்லையி லுய்த்தவ ருண்டபின் பறிந்து கொடுதா
னுண்டன எவ்வாறு தினந்தோறு மிரவாகக்
குல்லையணி பாண்டிரங்கன்றனைச் சேவித்தேகிக்
குறித்த பரணிநுப்பாரோர் மாதவவாயாக.

(௮௫௩)

சாவல்வைத்தோன் கொல்லை விளைந்தது காணவந்து
கண்டனன் பார்த்தன வெல்லாம் வெறுங்கதிராயிருக்க
ஒவறு கோபங்கொண்டு காப்போரை நோக்க
வுவர்விடல் னாமம் வாயுணாப்ப வுறுபரண்மேல்
மேவலைக் கண்டியா னுண்ணை விசுவசித்துக் காக்க
வேண்டினதற்குக் கொல்லைவிளைவு கொள்ளை யிட்டித்
தாவறு மென்றமுடி முழுகச் செய்தனையே யென்று
தவவைவது மங்கவதைத் தானிழுத்துச் சென்றான்.

(௩௩௩)

அந்தவூர்த்தலைவனிடத் துய்த்துமுன்னே நிறுத்தி
யவன்காண வயிற்றிலெற்றிக் கொண்டுளது சொன்னான்
முந்தறின்ற துகாராமர் தமைநோக்கித் தலைவன்
முயன்றது நீயெண்ணை யெனமுழுமுதல்வனடியார்
இந்தமுதலாளி யெண்ணைப் பரணின் மீதேறி
யெய்து பசுளிகளைக் காக்கவிசைத்தன னவ்வாறே
வந்தபசுளிகளைக் காத்துவைகினென் போகா
வகைபோக்கினே நென்றால் வகுத்ததண்டம் பெறுவேன்.

(௩௩௩)

புள்ளினந்தம் வயிறுநிறையப் பொசித்ததன்றிப்
புகன்றபடி சூறைசெய்து போயின தொன்றில்லை
கள்ளமிலை மெய்யிதெனக் கேட்டன டொல்லோருங்
கலகலென நகைத்தன ரத்தலை வனதுகண்டங்
சூள்வவர் முன்பயிரிட் டோன்றனை நோக்கியுண்மை
யுரைத்தியுனக் கானகொல்லை யெவ்வளவு விளையு
கொள்ளவென மணங்குது நாற்பது விளையுமிதற்குக்
குறையா தென்றான் பயிர்செய்குடியா னேன்றானே.

(௩௩௩)

பறவைகளுண்ணக் கொடுத்தபடி யானீதானே
பழுதுசெய்தாயுழுது பயிரிட்டவன் சொற்படியே
பெறவளித்தல் செயவேண்டு மெனத்தலைவ னுரப்பிப்
பேசியளிப்பதற் குனக்குப் பெரிது பொருளில்லை
உறவதற் காதர வெழுதிக்கொடுக்க வெனத்துகாரா
முடனெழுதிக்கொடுத்தனர் பின்புறுதி செய்த தலைவன்
அறவழிந்த கொல்லைதனை நாம்போய்பார்ப்போமென்
றங்குள்ளோரொடு கூடியடைந்த தனைப்பார்த்தான்.

(௩௩௩)

பார்க்கவரு முன்கொல்லை யளவில் விளைவாகப்
பாண்டுரங்க னியற்றின னப்படி விளைவுபார்த்துச்
சேர்க்க வியந்தனர் கொல்லைக்காரனுங் கண்டெனக்குச்
சேரவிவை செயிலெழுதுந் சீட்டை யளித்திடவேன்
நேர்க்கவெனத்தலை வளிந்தத் துகாரா மன்றிருமா
னினைவுளதாலி னிவற்கு நெடுமால் செய்யருளால்
சீர்க்கவிளைவாய துனக்குளது கொள்கவென்று
செறிந்து விளைந்ததை யறுத்துச் சேர்க்கவுனாசெய்தான்.

(௩௩௩)

மலிந்துகுவையெய்தது முந்தூற்று நாற்பாணு
மணங்களவு கண்டு கொல்லைக்காரனுக்கு நாற்பான்
பொலிந்த வளவுள கொடுத்துக் கடன்சீட்டைக் கிழித்துப்
பொருந்து துகாராம் சாமிமுக நோக்கிக் காவல்
நலிந்துசெய்தபடியாலே மனமிரங்கி நாத
னன்றளித்த தென்றுமிகுந்தன வெல்லா நல்கப்
பலிந்தவிந்தச் சோளத்தி லொன்றேனு மானைப்
படாதிருக்க வினைந்ததிந்தப்படி யெல்லாம் கொண்டால்.

(௩௩௧)

எவ்விதத்துன்பத்துக் காளாக வியற்றறுறுமோ
வென்றனக்கு வேண்டா மென்றனர் தலைவன் கேட்டுச்
செவ்விதென மகதாஜி பண்டிதர் தம்மகத்திற்
சேர்த்து வைத்தான் மிகுந்துள சோளங்களெல்லாஞ் செவ்வே
அவ்விதங் கண்டானந்தங்கொண்டு துகாராம்
ரரிபஜனை செய்து கொண்டு வருநாளிலொரு நாள்
திவ்விய விடோபாவின் கோயில் பழுதாகித்
திகழ்வது கண்டது திருத்தச்சிந்தை கொண்டுமுயன்று.

(௩௩௨)

மண்குழைத்துக் கோயிலின் மேற்றட வியுடன் மிகவும்
வருந்துதலைத் தெரிந்து விடோபாவுக்கவருத்தம்
என்குழைக்க மகதாஜி கனவிற்போயினியுன்
னிடத்திருக்குந் தானியமெல்லா மெனது கோயிற்
கண்டெழுத்த வயினெல்லாஞ் செவ்வை செய்கவென்னக்
கனவிழித்தவ்வுராக் கக்கனவதனைச்சொல்லி
வின்குழைத்த சங்கொலியான் கோயிலுக்கெல்லோரு
மேவிவந்து துகாராமர்வேலை செய்யக்கண்டார்.

(௩௩௩)

கனவு நிகழ்ந்ததற்கிது வேகண் கூடென்றறிந்து
கற்சாந்து முதலவெல்லாங்கொண்டு பழுதகற்ற
முனர் நடுவாய் வைத்துள தானியங்களெல்லாஞ் செலவாய்
முற்றின பின்புனித நலமுடிப்பதில்லாதிருக்க
அனகதுகாராம் சாமி வருந்துதலைத் தெரிந்தா
னகளங்கன் மகதாஜி கனவிடைப்போய் முன்னர்ப்
புனமுடையோன் காத்ததனுக்கரை மணங்குச்சோளம்
புகன்றபடிதராது கொண்டு போயினன் மற்றவன்பால்.

(௩௩௪)

அரைமணங்குங் கொண்டென் கோயிற் புனிதமாக
வமைக்கவெனவது தெரிந்தங்கனவருக்கும் புகன்று
வரையளவு தரவாங்கி யூரிலுளோர்க்கெல்லாம்
வரிவைத்துப் பொருடிரட்டி மாதவன் கோயிலுக்குப்
புரைதவிர்த்துப் புனித நலம்பொருந்துறவே செய்யப்
பொருவிறுசா ராம்சாமி யளவிலின்பம் பொருந்தி
நிராமுடி மேய்த்தவன் கோயிற் சபாமண்டபத்தி
னின்றரி கீர்த்தனம்பாடி நிகழ் நடனமாடி.

(௩௩௫)

நாமதேவொடு ஞானதேவாதி நல்லோர்

நவின்றசாயித்தியம் ராமாயணம் பாரதமென்

ஞமதாகிய முத்திக்கடைவான கிரந்த

மனைத்துஞ் சேகரித்துக் கொண்டந்தப் பாண்டார

வாமவரை தனிலேறி யிருந்துகொண்டு நானு

மனைஞ்செய் துவந்தனர் மற்றவர் மனைவி தினந்தோ

றேமவரைக்கணுகி ரொட்டிசுரைக்குடுவை நீர்தந்

தினிதருத்திப் பின்பகத்துக்கெய்தி யுண்பதியல்பே.

(௩௪௪)

வேறு

ஆயவர் வருந்தி முன் விசுவம்பரர் கடவுளாகத்

தேய்வறு குலத்தை நாசஞ்செய் கருங்குறளன்றன்னை

ஏய்வுற விவ்வுர் வைத்தாரி வனிலென் கணவருக்கு

மாய்வறு பித்தங்கொண்டு மயங்குதலாகி நாளும்.

(௩௪௫)

இடைவிடாத வன்றன்றம மிசைத்தனர் திரிதலாவென்

னுடைமை கண்முழுதுந் தோற்றேனுணவு மில்லாமனாணும்

நலையுறு மக்கடாழ நலிவுறும்படி. நன்றாக

அடையுமென் குடும்பமெல்லர மயர்வுறலாயிற்றந்தோ

(௩௪௬)

இப்படிக்கியற்றி நின்ற விவனையுந்தெய்வ மென்றியாம்

எப்படிக்கருது கின்ற தினிக்கண்ணாலும் பார்ப்பாகா

தொப்பற்ப் பகவெல்லாங்காடேலெந்திடை யிராவில்

மைப்படிக்க கியல்வோன் கோயில்வந்து வைகறையாமட்டும்.

(௩௪௭)

கூத்தியல் கின்ற கொண்கர் குலம்வந்து புசிப்பதின்றி

ஏத்தினர் வரையிலேறி யிருத்தலாற்றினந் தோறேக

வாய்த்தது கால்கனென்று வருந்தினேனி னியெவ்வாறு

மாத்திரன் வரையிலேற மாட்டுவேனென வருந்தி.

(௩௪௮)

அப்பமு நீருங்கொண்டங்கணு குழிவெயிலில் வாடி-

வெப்ப முற்றடிக்கனென்று விரைவுறச் செல்லும்போதோர்

சர்ப்பவள்ளையுறு போலத்தைக்கவோர் கூர்முட்காலில்

வைப்பதில் வருந்தி வீழ்க்குடுவை நீர் கவிழ்ந்து வார்ந்த.

(௩௪௯)

மயங்கி மெய்மறந்து சற்றுநேரம் வாய்ந்ததன் பின்றேறி

உயங்கியகாலே நோக்கவுகிர நீர் பெருகலாகத்

தியங்கியம் முன்னே யீர்க்கச்செறிந்து வாராமையாலார்

தயங்கிய கரியகுள்ளன் சமைத்த தென்றுளத்திலோர்ந்து.

(௩௫௦)

முன்பந்தக் கரியகுள்ளன்றனக்கியான் முடித்த தென்னே

வன்பு கொண்டிவ்வாறெல்லாம் வகுக்கின்றனனக்கென் செய்கேன்

என்பனவுரைத்துச் சாலவினை வழியிரங்கிக்கண்ணன்

தன்படிவத் தோடங்குச் சார்ந்தனை சாரக்கண்டு.

(௩௫௧)

இவனின்கேன் வருகின்றான் மற்றிவன்முக நோக்கலாகா

தவனியிலென்று வாராவத்திசை முகந்திரும்ப

நவனிதக்கள் வனந்தத்திசை முனு நண்ணக்கண்டு

புவனியில் வேரோர் திக்கை நோக்கவு மங்கும் போந்தான்.

(௩௫௨)

எங்கும் வந்துறுகின்றனென்றிணை விழியிருகமூட
அங்குளந்தனிலுந் தோன்ற வறிந்து நான் வேண்டேனாகப்
பொங்குறு வயிரங்கொண்டு போந்தென்னை வருத்துகின்றான்
கங்குலினிற் தாணென்று கருதி நிந்திக்கலாக.

(௩௭௩)

அம்மனையென்று கூயங்கருகில் வந்தருளின்வள்ளல்
செம்மலிவ்வளவில் கோபஞ்செய்வதெனென் மேலென்று
விம்மவட்கினிமை கூறி வெறுத்திடேலென்றுட்காந்து
கம்மலரன்ன வன்னுள் காலைத்தன்றுடை மீதேற்றி.

(௭௪)

அணுவள வேனுந்துன்ப மின்றியம்முள்ளை வாங்கி
நணுகருட் கண்ணோக்க நங்கைதன்றுன்ப நீங்கி
எனுளுறை பவனை நன்றா யெதிரற நோக்கி நின்னை
துணுகறி வகத்துக்கொண்ட நோன்பினென் கணவரின்னும்.

(௩௭௫)

உண்டியில்லாமலுற்றா ஞங்கியான் செல்கின்றேனென்
றெண்டி நுமாலுக் கோதியே கப்பினெம்பிரானும்
அண்டினன் செல்ல வோங்கலமர் துகாராமசாயி
எண்டிருவரையு நீருங்கனலுஞ் சேர்ந்துததல் போலும்

(௩௭௬)

எண்ணருமமுது நஞ்சு நணுகி நண்ணுவதுபோலும்
எண்ணனும் ஜிஜாஸிதானுங் கலந்துறுகின்ற தென்றங்
கெண்ணதி சயித்திருக்க விருவரு மருகுசார
பண்ண நன்முகிலின் பாதம் வணங்கினர் நிற்கவள்ளல்.

(௩௭௭)

ஈழவினன் மகிழ்ந்து பேசத்தகு துகாராமசாயி
பழுவலின் மனையை நோக்கி மருவுவிட்டலனுக் கன்னம்
பழுதறப் படைத்தி யென்னப் பரிந்தப்பமொன்றை யெங்ஙன்
தழுவிருவருக்கு முண்ணக் கொடுப்ப தென்றிலச்சை கொண்டு.

(௩௭௮)

எனவருண் கின்றதினமண் கலக்கவிக்கரிய குள்ளன்
அனவினன் வயிறுசால நிரம்பினனாக வந்தோ
இணர்விரி துளவினுனக் கென்பசி யொருவனோனும்
உணவயிற்றுக்குப் போதாதோரப்ப மெனவுள் ளெண்ணி.

(௩௭௯)

அச்சுதன் முன்னர்வைக்கவ மலனுண்டவன் கலத்தில்
மெய்ச்சு நல்லென்னவர்க் கமிக நிறைத்தாடைமூடி
வைச்சுனன் துகாராம் சாமியாய்ந்துணர்ச்சி ஜாயியென்பார்
இச்சையிற் கலத்தினுடையே தெனத்திறந்து பார்த்தான்.

(௩௮௦)

பலவகைச் சுவையென்னம் பாத்திரத்திருத்தல் கண்டென்
குலதெய்வங் கொழுநற்காக வமைத்த தென்றுளத்திற்கொண்டு
நலதிகழை கண்டேராவோ பவானியோ நன்மைசெய்ய
வலபயிரவனோ விந்தவகை செய்த தெனவுணங்க.

(௩௮௧)

நீவணங்குகின்ற தெய்வமேதது நானே நின்முன்
ஆவன கலத்திலாக வமைத்தன னென்ன வையன்
மேவல் செய்யாளா யன்னமேவிரு வருக்கு நல்க
ஓவறவுண்டார் நன்னீ ருணச்சுத்தமு ஞற்றவேட்டார்.

(௩௮௨)

மலையினீ றொங்குமில்லாவகை தெரிந்து துவும் வள்ளல்
உலேவி னீயிழ் கேகையாற் றேண்டி னீரூறு மென்றான்
அலேவி லாதையன் காட்டுமவ்விடத் தகழ்ந்தான் கையால்
தொலேவி னீரூறக்கண்டு வியந்தன டோகைபோல்வான்.

(ராஅரு)

வெறுங் கலத்தன்ன மேவப்புரிந்த வனிவனே மெய்யாம்
உறுங்கருங் குறளன் மாயமந்திரமு ஞற்றவல்லன்
பெறுங் கணவனாயும் பிச்சேற்றி னன்றன் கைவசமும் பெய்தான்
இறுங் கவளவையுங் கொண்டா னென்னிவன் செய்கை யென்று.

(ராஅசு)

சுரந்தீர் கொடுவந்துண்ணக் கால்கைகள்சுத்தி செய்யத்
தரந்தர நல்கிப்பின்பு தானுநல்லன்ன முண்டான்
நிரந்தரத் தனைப்பதிக்கு நிமலனா நோக்கி நீண்டு
பரந்த வெற்புறிற் சிஜாயி படர்மிகும் வந்துமீள.

(ராஅரு)

இன்று தொட்டினி யிவ்வெற் பிவிருந்திடே லெனமால் சொல்லத்
துன்றுபொற்பதம் வணங்குந் துகாராமர் தமைத்தழிஇ மால்
சென்றுறு கோயில்சேர்ந்தான் சிஜாயி யோடினிது தம்மூர்
ஒன்றுறலாகி மரல்பே ரொழிகில ருணாத்திருந்தார்.

(ராஅசு)

வேறு.

சாதுக்கள் சேவைசெய்து சகலதீர்த்தங்களுஞ் சாதுக்கள் பாதப்
போதுற்ற தீர்த்தமெனப் புனைந்தாடிச் சாதுக்கள் புகழ்தலாகி
மீதுற்ற தீர்த்தனங்கள் கேட்கவருவோ ரங்குவிடு செருப்பை
மூதுற்றோர் போம்போது முன்னெடுத்து வைத்தடியின் முடிவணங்கி.

(ராஅசு)

உத்தம மிக்குறு குணங்களுடையராய்த்தைய சாந்தியுளத்தின் மேவும்
வித்தகராய் வருநாளி லொருநாள் வாழ்மனையின் வெளித்திண்ணை மேவி
நத்தமருஞ் செங்கரத்தா னுமநவின்ற்றிருக் கமனை நண்ணும்பாரி
சுத்தமுறத்துகி லுரிந்தோர் சுவரில் வைத்து நீராடத் துகாராம் சாமி.

(ராஅசு)

பக்கவிலோ றோழைப்பார்ப் பனிவந்தெற் குடுத்தவொரு படாமு மின்றி
மிக்கது யருறுகின்றேன் மானங் காப்பாற்ற மடிவேண்டுந் தந்தாற்
றக்க பலனுமக் குண்டு தருகென் னச்சுவரில் வைத்ததானை தன்னைக்
கைக்கவரிது யென்றவாட்குக் கண்காட்டப் பார்ப்பவரியுங் கைக்கொண்டாளாய்.

உம்புண்ணியத்தினுக் கோரள வில்லையுருக்குமணிவர னுமக்கு
நம்புந் தண்ணளி புரிவானனி யென்னக் கூவாமனங் காய்போதி
வெம்புந் துன்பற வென்று குறிப்பித்து வினாந்தேக விடுத்து வேணி
பம்புந் தண்புனலாடிக் களையிலிருந்தரி நாமம் பறித்திருந்தார்.

(ராகடு)

ஈங்கவர் தமனைவி யுடனீராடி யுடுத்த மடியிடத்தைப் பார்க்க
ஆங்கவணில்லா ததுகண்டறத் திகைத்தென் கருமத்தை யார்க்குச் சொல்வேன்
தாங்கவறு மோராடை தனையு மெவரோ கொண்டி சார்ந்தார் வீட்டின்
பாங்கர் பணிபுரியும்பு பாயியுஞ் சாணங்கொண்டு படர்வான் போனான்

(ராகக)

பெரியமகனான மகாதேவன் பின்னவனான விடோபாவோடு
தெரியநதிநீராடச் சென்றான் காசிபாயி பகீரதி கங்காழம்
வரியலு கின்றனர் வாசற்புறத்திருக்க வெவர்கொண்டு மறைந்தாரோ வென்
றரியதுன்பத் துடனினாச்சலிதும் போதிற்றாது லாவயல் வீடுள்ளான்.

(ராகஉ)

அவ்விரைச்சல் கேட்டுச் சிஜாயிகேட்கும் படியந்தணி யொருத்தி
செவ்விறு நூறுத்திட வஸ்திரமில்லை யென்றுரைக்கச் செவியிற்கேட்டேன்
எவ்விறுமாய்ப் போயிற்கு வென்றான் மற்றதுகேட்டுச் சிஜாயிபித்து
வவ்வியவென் னாயகரே யார்க்கேனுங் கொடுத்திருப்பார் மற்றிலென்று. (௩௩௩௭)
வருந்துறு போகிடைச் சம்பந்தி கடங்கண்மனை நடக்கு மணத்தைச் சொல்லப்
பொருந்தினர் ஐஜாயி ஐஜாயி யெனக் கூய்க்கொண்டு புருந்தன ரவ்வார்த்தை
திருந்துக் கேட்டுத் தனது மானரசூலணக் காக்கின்றதை செய்தாள்
அருந்துயருஞ் சினமுமிகுத்துத் தத்தளிக்க வருக்குமணி யாய்ந்து. (௩௩௩௮)

தனக்குரிய தானபழந் தானைதனை யெடுத்த வடன்றலை மேலிட்டான்
மனத்தொருக்கொள் ஐஜாயிகண்டு வியந்திதுதா மானிடர் வஸ்திர மன்றத்தக்
கனத்தகரு நிறக்குறும்பன் செய்கையென்று டிச்சயித்துக் காத்தான்மானம்
இனத்தவாழ்மு நென்னு மகிழ்ந்தந்த வஸ்திரத்தை யுடுத்திடையிற் புக்காள் (௩௩௩௯)

அந்தவஸ்திரத்தி னொளி வீடெல்லாங் காந்திசெய வடைந்தோர்கண்டு
முந்தவியந்தனர் மணத்தை மொழிந்து போயினர்பின்பு துகாராம்சாமி
நந்தமனைக் கேகின்மிகக் கோப்பிப்பாள் ஐஜாயியென நண்ணுமூல்
கந்தமலர்க் காண்புகுந்தார் கண்ணனடி கருகியிராக் கழிகைநான்கும். (௩௩௪௦)

சென்றபின்பு கோயில்வந்து விடோபாவைச் சேவித்துச் செங்கைகூப்பி
நின்றுவெண் கற்கைக் கொண்டொள மெனமாறும் நிகழ்த்தலானார்
ஒன்றுமவர் குரற்கேட்டு மகன்கயிலப்பங் கிரையுதவி யுய்த்தாள்
அன்றவர் துய்த்திராமம் பழம்படியே பறித்திருந்தா ரானபோது. (௩௩௪௧)

துயின் மேவக்கணக் சக்கிக்கொடு பாடப்பின்னு மிக்கதுக்கமேவப்
பயில்தென்ன சங்கடமென் றுண்ணினர்தங் குடுமிகனிற் பாசம்வீக்கி
வெயின்மணித்தூண்மிசைப் பிணித்து விழவளவுந் தூங்காமல் விமலநாமம்
சுயிலுதலோர். நான்கிரவிற் றுயில்சோம்பு கூடாமற்குறைத்து நானும். (௩௩௪௨)

யாத்தினைசெல் வோருக்குக் கால்பிடிப்பாரிராம மியம்புவோர்க்கு
வேர்த்திடி ந்கை விசிறிகொண்டு வீசுவரங் கவர்சொல்லும் வேலைசெய்வார்
சீர்த்தவெயிற் காலத்தில் வழிகடப்போர்க்குத் தாகந்தீர்ப்பாரந்த
ஊர்த்திறத்தி லெவோது சொல்லினுமப்படி மகிழவுருந்து கிற்பார் (௩௩௪௩)

இன்னபடி வருநாளி லொருகிழவேதியன் நடியூன்றிக் கொண்டோர்நான்
மன்னுசிரமத்துடனே வீதிவழிவரக்கண்டு மனம்பொறாராய்த்
துன்னுமவனிடைச் சென்று தூயவரோ நீர்நடக்கத் துயர் கூர்கின்றிர்
என்னதொரு முதுகிலேறிக் கொள்ளுநீர் மேவுமிடங் கொண்டுய்ப்பேன். (௩௩௪௪)

என்றலுமங் வேதியனான் விளக்கு நெய்வாங்கப் போகின்றே நென்றோத
நன்றமுதிற் கேருமெனப் பணத்தையும் பாத்திரத்தினையு நல்கக் கொண்டு
என்றுகடைக்கு வந்ததனைக் கொண்டு மறையோன் வீடுதுன்னித் தந்தார்
சென்றிலைநாட்குப்பினக் கிழவேதிய னுரார் தெரியச்சொல்வான். (௩௩௪௫)

எட்டுநாளைக்கு வருநான்வாங்கும் விளக்கு நெய்யிந்தத் துகாராம்
கிட்டிவாங்கித் தந்தநெய் பலநாட்காய திதுகிளர்வியப்பு
மட்டிலென வதுதெரிவான் மற்றொருவனும் மவரால் வாங்கித் தேர்ந்து
முட்டில் வியப்பினனாக யாருமவரால் வாங்கமுயல் வதாகி (௩௩௪௬)

பாத்திரமும் பணமுந்தந்தனராகத் துகாராமர் பரிலிற் கொண்டு
போய்த்தருக வெனவணிகன் மூன்பரப்பிப்பாத்திரத்தைப் பொருளுநல்கச்
சீர்த்தவணிகன் நெரிந்தெப்பாத்திரத்தி லெவ்வளவு செறிப்பதென் னத்
தீர்த்தரத்தவகைதெரியாதுனக்குத்தோற்றினபடியே செறித்தியென ருர். (௨௩௩)

வணிகனைத்தவர் கொடுத்தபொருளுக்குத் தக்கபடி வருவுமுறம்
அணியின் வைத்தபாத்திரங்க ளினைத்தினு நெய்தோற்றினவாறாகப் பெய்தான்
மணிநிறத்தான் ருசாரத்தப்பாத்திரங் கடமிலுள நெய்வழிவுமுறம்
திணிசுருக்கிடொருகோலிற்செறித்துத்தோளிடைத்தாங்கிச்செல்லலானார். ( )

அவரவர் தாந்தரு பொருளுக்கமைவாக வவர்பாத்திரத்தி னெய்தான்
கவர்கில நெய்வ ரவரு மொப்பும் வகை கலனுநெய் கண்ணன் செய்தான்
இவரு மவரிடைச் செல்ல வவரவருந் தங்கலந் தேர்த்தினிது கொண்டார்
உவர் பரமன் கோயிலுக்கு வந்தரி நாமம் புகன்றம் குறைவதானார். (௨௩௪)

இத்திறத்தாரா ரொல்லாந் தன்பதி பாற்றினந் தினமுழியல் கொள்கின்ற
அத்திறம் ஐஜாய்தெரிந்தென்பயித்தியகாரபதி யாலேவேலை
நித்தலுந் கொள்கின்றதன்நியோ ரொருத்தின் சமைதாங்க நிரப்புகின்றார்
தத்தமக்கேற்றபடி யெனவினாந்து வைதறினைக் கேட்டுத்தையலார்கன். (௨௩௫)

உனதுபதியாரிடத்து முழியஞ்செய்வதற் கொப்புமுதலைன்றோ
மனதொரு மித்தவர் டத்தாழியல் கொள்கின்றாரதற்கு வையலாமோ
எனலுமதினைக் கேட்டுச் சிஜாயிரீர் சொல்லுவது மியல்பேயென்று
தனதுமனம் பொறுத்திருந்தான் பின்பொருநாட்ஐஜாயி துகாராமசாமி. (௨௩௬)

முகநோக்கி யுமதுபிதாத் தனக்கின்று புண்யதிதி முடிப்பதற்குத்
தகவான தொன்றுமில்லை யென் செய்வதென் றுரைக்குமது தன்னைக்கேட்டு
மிகயான் போய் வனத்தடரு பறித்து வந்து தருகின்றேன் வேகவைத்துத்
தொகலான பிதார்களுக்குத் திருத்திசெய்கென்றரிநாமந்துதித்துச்சென்றார். ( )

அவ்வயினோர் கொல்லைதனிற் பயிரிட்டு விளைந்த கோதுமை யறுத்துச்
செவ்வை செய்வோன் துகாராமர் வரக்கண்டு நீயுங்கொய்சேர்ந்தென்றோத
நவ்வினராய்க் கூலியாளுடன் சேர்ந்துவிட் டலையுளங் கொண்டெற்
கெளவை மறந்தறுத்துக் கொண்டிருக்க வவர் தங்கணவி காணுகி. (௨௩௭)

சேறிவைது கொண்டிருக்கப் பாண்டரங்கன் துகாராம ராகிச்சென்று
மாறிநிதிக்கானவெல்லா மூட்டைசெய்து தலைமீது வைத்துக்கொண்டு
தேறும்வகை மனைபுருந்து ஐஜாயிடைத் தந்துநீ சீக்கிரத்திற்
சோறுகறி சமைத்தியெனச் சொல்லியுடன் கடைநோக்கித் துன்னினானால். ( )

தருமூட்டை தனையவிழ்த்து நோக்கவதில் வேண்டுவன சமைதல்கண்டு
கருதுனத்திற் களிதுங்க நானஞ்செய் துடனடற்குக் கடுகலானார்
மருவுகடைக்குப்போனோன் பாத்திரமும் வஸ்திரமும் வகைந்துகொண்டு
தெருவுதொறுஞ் சென்றறவோர்க் கின்துதிதிவருகவெனச் செப்பக்கேட்டோர்.

யாவருமல் கதிரியித்துத் துகாராம னின்றுதான கக்குடம்பம்
மேவலுற லாயினனெனக் களித்தாராய் மேவ வினாந்துவந்தோர்க்
காவலுட னுபசரித்தாசனங்கொடுத்துப் பூசித்தம் கமரச்செய்து
தாவறு புரோகிதரும் வரவிருத்திப் பவித்திரமும் தரித்துக்கொண்டு. (௨௩௮)

வெதவிதி வருவாமற் நிதிமுடித்தா யினபின்பு மெவுமுற்றோர்க்
சாதரவோ டிலையிலறு சுவையன்னம் படைத்துச் சங்கற்பதீர்த்தம்
மேதகவிட் டெல்லோருந் திருத்தியுடன் சாப்பிடமா விரும்பிச்செய்து
பாதமத்தஞ் சுத்திசெய்யப் பாணிதந்தா யினபின்பு பதியிருத்தி. (௨௧௩)

சந்தனம் புஷ்பப் தாம்பூலந்தந்தான் ஜிஜாயிமுகந் தன்னைநோக்கி [டான்
வந்தவர்களினிக் குடும்பச்சமையுணக்கென் றெவையுமுன்றன் மணுளன்கொண்
முந்தவென்ற ரதுகேட்டுச் சிஜாயியுந்தன் மனத்துவகை முதிர்வதாகி
இந்தவகை நம்பிக்கையிலலையெனக் கென்றுசொல்ல வெழிவிவண்ணன் (௨௧௪)

மற்றும்வந்த யாசகர்க்குச் சோறிட்டுச் சமையல்கெய்ய வாங்கிவந்த
பற்றுளபாத் திரங்களெல்லாஞ் சுத்திசெய்தங் கவரவர்பாற் படுத்திவந்து
துற்றுவன் போனகமென்று சொன்னபடியேசேர்த்துத் தோன்றானுணன்
நற்றுறு கோதுமையறுத்தோர்க்குக் கூலிநா லரிகை நல்கப்பெற்றார். (௨௧௫)

பெற்றதுட னுடம்பெல்லாந் தாளிமொய்க்க மனைக்குவந்து பெறுகென்றீந்து
மற்றிதுகொண் றெயிதிர்ச்சுத் திருத்திசெய்கென் றில்லாட்டு வகுக்கக்கேட்டு
முற்றினிருந் தாதை திதியிங் கிருந்தன்னமு மிட்டமர் முந்தினோர்க்குச்
சொற்றவிது பயித்தியமோ தாளிமொய்க்கச் சமைசுமந்தீர் சொல்லுமென்றான்.

வினவுதுகா ராம்சாமி திகைத்துவிழி நீர்பெருக விட்டலாசீர்
அனகபத்த பாலனக ருணநிதேவீ வந்தென் னகத்துன்மேவி
எனதுபிதாத் திதிமுடித் தீடேற்றிட யான்செய்த தவமேதோவென்று
மனதிளகி யுடனிருந்திங் குண்ணுற் போனதற்கு வருந்தலானார். (௨௧௬)

நீவந்தென்னுட னுண்டாலன்றி யுண்ணேனென் றிருக்கரிமலன் றேர்த்து
மேவுந்தன்னுருக் கொண்டு கிரிடகுண்டலங்க ளுடன் விளங்கக்கண்டு
கோவிந்தா வெனவணங்கிச் சுவாமியுந்தந் நடுவிருக்கச் சிஜாயிகூட்டத்
தேவுந்தம்முட னுண்ணவுண்டு மகிழ்கொண்டு மனந்திருத்தி யானார். (௨௧௭)

திருந்துதன தடியவரைத்தழுவி விடோபாத்தனது கோயில்சேர்த்தான்
பொருந்து துகாராம் சாமிஹரி நாமமிடைவிடார் புகல்வாராகி
இருந்துவரு நாளொருநா ளிரவில் விடோபா உவாழு நென்திரந்துநோக்கி
அருந்துதிசெய் நாமதேவாய் ந்முன்னவ தரித்தவக் காலத்தில. (௨௧௮)

சதகோடி கிரந்தஞ் செய்கிறே நென்றென் மேலீ ரிச்சயித்துச் செய்போ
துதவியாய் லிரைந்தெழுத வொருவருமின்றென்று நான்வரைத் தேனன்றோ
அத்தனிலஞ்சு கோடியே யையப்பத்தோ ரிலக்கமுள குறையதாக
இதமுடனே யின்றுதொட்டுக் கவிசெய்கென் றருளநன்றென் றிறைஞ்சிறிந்க. (௨௧௯)

கருணையார் கலிகடாக்ஷித் தாலிங்கனஞ் செய்து கரக்கச்சால
அருள்பெறுதுகா ராம்சாமி வேதவியாசரந் நாட்சொன்ன
பெருமைபெறு பாகவதத்திற் றசமஸ் கந்தத்திற் பின்னேகேள்வன்
மருவியபா லக்ரீடை களைப்பிரா கிருதத்தில் வணைவதாக. (௨௨௦)

கவிகன்செய்து மிடைவிடாதரி நாமம்புகன்று மரிசினங் கலந்தால்
சவியசுடர் மறைந்தவுடன் ஜாம நானகிலு மரிகீர்த்தனங்கள்செய்தும்
புவியிலவர் புகழ்விளங்கச் சிஞ்சுவடி மம்பாஜி பாவா வென்போன்
ருவிவறுசீர் தேருவுக்குக் கோசாயிப் பிராமணனாய்க் குறுகியாங்கே. (௨௨௧)

மடங்கட்டித் தனது குடும்பத்தொடு மாணக்கொடு மன்னுகின்றேன்
திடம்பெற்ற துகாராமர் புகழ்க்குமனம் பொருதவனாய்ச் சீறியின்னேன்
இடம்பெற்ற நாமபார்க்கப் பாடங்கள் படித்தவன் சூத்திரனேஜாதிக்
குடம்பட்டு வேதியரு மேவல்செய்தா சிருதர்களா யுழல்கின்றார்கள். (உஉ௧)

மறையவனாய் மகிமைபெற்ற வெண்ணையொரு வருந்திரும்பிப் பார்ப்பதில்லை
இறையனவுமிவ்வேனெய்ச்சுமிதற்கிவன்பாற்பெருமையென்னவிவ்வேனையோர்காற்
சுறைவுபெற வவமதித்து நம்புகழை மிருதிசெய்து கொள்ளவேண்டும்
தறையிலெனத் துகாராம சாமிதீர்த்தனநாளுஞ் சாற்றுஞ் சார்பில். (உஉ௨)

தினமும்வந் னன்னவரை யவமானஞ்செய்யச் சமயந் தேர்வோ னோர்நாள்
அனகஹரி தினத்திரவி லரிபஜனை செய்துறு சாதுக்களோடு
கனகவிமா னத்தைவலம் வரும்போது முட்களவர் காலிந்நைக்க
மனதொரு மித்தூன்றி வைத்தான் துகாராமசாமி யந்தமார்க்கமேவி. (உஉ௩)

வரும்போது பதத்திலொரு முட்டைக்க வந்தமுன்னை வாங்கிவிசி
ஒருங்காக வினியருஞ்சா துக்களடி முட்டைக்கு மென்ன வுன்னிப்
பொருங்கூர்மு னினைத்துமங்குச் சோதித்தொன் றில்லாமற் போக்கக்கண்டு
மருங்கோர்சா ரிருந்தவிகன் மம்பாஜி முனிந்தொருமுட் டடியைவாங்கி. (உஉ௪)

வந்தோடி யடிக்கவந்தத்தடி முறியமற்று மொருதடி கைவாங்கி
நொந்தாக மெலியவடித்தானதுவு முறியமற்று நோக்கி நேர்ந்த [ன்
கொந்தார்முட்டடி முழுதுங்கொண்டடி த்துக்கைசலித்து மடம்போய்ச்சேர்ந்தா
நந்தாத வன்பரடிக்க கயராதுந் தைத்தமுட்கு நலியுறும். (உஉ௫)

அடித்தவனை முனியாதுஞ் சற்றேனூத் துயராதும் ஹரிதன்னமம்
படித்துவலம் வந்துவிட்டலனைக்கண்டு தொழுதவனைப் பார்த்தியாவும்
நொடித்தெனையே னிவ்விதஞ்செய் தனையென்று மூன்றபங்க நுவலத் தீர்த்தன்
வடித்தகண்ணீ ரினனா னிததெரிந்து ஜிஜாஸியங்கு வந்துகண்டு (உஉ௬)

அன்பருடம் பினிந்நைத்த முள்ளெல்லா நோவாம லாய்ந்துவாங்கி
மூண்டதெரிந் தோளோடு நிற்கவிடோ பாவருட்கண் மூழ்கலாலே
வன்புபத்தி ரவந்தீர்த்த துகாராம சாமிமன மகிழ்ந்துநின்று
பின்பரிதீர்த்த தனஞ்செய்யப் பாகவத டொல்லோரும் பெரிதுகூடி. (உஉ௭)

நிறைவுறலுந் துகாராம சாமியந்த மம்பாஜி நேரா தேர்ந்து
முறையி னின்றேன் மம்பாஜி வரவில்லை யழைமினென முதுவோர்க்கோத
அறையுமுன றொருவன்போய்க் கண்டுடம்பு சுகமிலையென் றதனைக்கேட்டுப்
பொறை மனத்தன்பருக் கோதவுடனவன் வாழ்மடம்போந்து புருந்துகண்டு. ( )

அடித்தகர கொந்தனவோ வதனாலே யுடம்பெல்லா மயர்வாயிற்றேரு
முடித்ததவத் தினர்க்கென்று முன்னியவ னடிபணிந்து முகத்தைநோக்கிப்
பிடிப்பெ னனூர்தீர வென்றங்கவ னுடம்பெல்லாம் பிடித்துப் பெரியோளோநீர்
துடிப்பிலிராய்க் கோயிலுக்கு வருகென்று துகாராம சாமிசொன்னார். (உ௨௮)

அடியேன்மே லிவ்வளவு கோபங்கொள்வது தகவோ வடைகவென்றும்
நெடிதான சிரமமுறவபராதியாக யானேர்த்தேனென்றும்
கொடிதேது மிலதாகக் கூறுவன மம்பாஜி கேட்டுக்குன்றி
ஒடிவாகா நாணுடனே வருகதீர்த்தனைக்கென்றங் கவரோடுற்றான். (உ௨௯)

வந்தபின்பு துகாராமசாமி சொல்லங்கீர்த்தனத்தில் வருவுண்டாவ தெந்தவிடத்தென்று கெட்டவெண்ணத்தோடங் கிருந்தா னிணையிலன்பர் தந்தகைத் தாளம்வீண மிருதங்க மினிதொலக்கச் சாதுவானோர் முந்தவைக்கட் பரவசராய்ப் பாடிக்கொண் டிருந்தனரன்முடிவுகாண். (௨௩௩)

மனையில்வந்து ஜிஜாயி துயிலுறு போதிலிரண்டுகள்வர் வந்து முன்னே அணையவப்பா ஜிஞளவேஜி ஜாயிக்கு வாங்கியன்பி னளித்தகாரான் றணையவிழ்த்துக் கொடுமேற்கு முகமரை நாழிகைவழிதாஞ் சாரக்கண்ணன் நினைவுபர வசமாகித் துகாராமர் கீர்த்தனங்க ணிகழ்த்துகின்றார். (௨௩௪)

இங்கில்லிற் றாங்குகின்ற ளிவன்றேவி நாஞ் சம்மா வீருந்தோமாகில் கங்குல்கழிந்தாற் றுகாராமனை வீணைவருத்திக் கடிவாளென்று மங்குலிடைத் தண்டொருகைக் கொண்டவர்போ மார்க்கத்திற்கோராரும். பொங்குற நேர்த்தடிக்க வருவான் போலாகக் கண்டு போகும் கள்வர். (௨௩௫)

அஞ்சிவழி யிடையேதோ பூதம் வருகிறது நம்மையடிக்கவோவென் றெஞ்சிலந்த வழிவிலகிக் குறுக்கிலொரு வழிநோக்கி யேகவங்கும் விஞ்சிவரக் கண்டிமிசு பயங்கொண்டெவ் வழிமேவு வேமென்றெண்ணி நெஞ்சி லெண்டிக் கையுநோக்க வங்கங்கு முன்பெனவே நேர்ந்துநிற்க (௨௩௬)

பூதமோவிது பிரமரகூட்சோபசா சோநேர் புகுவதென்று நோதலா யுயிர்வாங்க வருகிறதென்றவ ருளத்தினோக்கியிதுக் கேதுபாயஞ்செய்து மெனுமிந்தத் துகாராம னரிதன்னமம் ஒதுவா ஓதலின் மற்றவன் மாட்டை நாங்கொள லாலுளம் பொருளாய். (௨௩௭)

விட்டலனோர் பூதத்தை விடுத்தனனீ துண்மையென்று மிகவுமஞ்சிக் கட்டவிழ்த்துக் கொடுவந்த மாட்டையங்கே யுய்க்கோமேற்கவரு மாவி துட்டநெடுங் கடளியென வதுதொடர மீண்டுசென்று மனையிற்றுன்னிக் கொட்டமிட்டுப் புறம்போந்து தம்மார் நோக்கிப் போகக் குறுகும்போது. (௨௩௮)

முன்பெனவே வழியிலெதிர் நின்றடிக்க வரக்கண்டு முகந்திரும்பித் துன்புடன் தேங்குறினும் விடாது நம்மைத் தொடர்வதுக்கென்செய்துமென்று அன்புடன்கோ யிலினின்று விடிவளவுக் கேட்பவர்க ளிணைவோருக்கும் என்பருகப் பாடுமவ ரிடத்துணைத்தா லன்றியிது விடாதென்றெண்ணி. (௨௩௯)

கோயிலுக்குள் வந்து துகாராமரடியினை பணிந்து குறுகிநின்று வாயிலுக்காணையரோடாஞ் சோரர்து மதுதிருமனைக்குளின்னு போயினைத்த கட்டவிழ்த்துக்கொடுசென்றோமெருமைதனைப்போமார்க்கத்தில் தீயினுக்கு நிகர் பங்கிப்பெரும்பூத மொன்றெதிர்ந்து செங்கைத் தண்டால். (௨௪௦)

எற்றவந்தது கண்டெத்திசையுறினும் விடாதடிக்க வெய்தலாலே பற்றலுற்ற வெருமைதனைக்கொடு போந்தும்மனையில் விட்டுப்பரிந்து மீண்டு சுற்றலுற்ற பூதமடியா தென்றெம்மார் புகுத்ததுன்னும் போதும் கறீறவரே விடாதடிக்க வருகின்றததனாலுங் கணவந்தோதில். (௨௪௧)

பூதமெதிர்ந்தாது செய்வீரென்றடைந்தோ மெனச்சோரர் புகன்றுவேண்ட மாநவருஞ் சபையிலுள்ள மற்றவரு மாச்சரிய மனத்துட் கொண்டார் மேதகுஞ் றீர்த்த காராமர் விழிமூடி விட்டலனைத் தியானஞ்செய்யப் போதலுறாத வனிருக்கச் சோரர் சொல்லு வதுமெயென்று புந்நிகொண்டு ( )

பாண்டிரங்காவாபததைப் பற்றறச்செய்தீன பந்தா பதுமநாபா
 ஈண்டு நின்றெம்பஜ்ஜைநனை வினவாமலெங்க கன்றாயினங்காலத்தில்
 வேண்டு பசுபாலனத்தை விரும்பியின்னம் பாலிக்க மேவுற்றாயோ
 தூண்டு பரித்தேரிரவி வருபோதா கியுமார்த்தி கொளத்தோன்றாயோ. (௨௪௬)

என்று நனிவேண்டு பொழுதெதிர்த்தனன் கைத்தடியொடு பாண்டிரங்கருபம்
 நன்று விளங்குமக்கண்டு துகாராமர் சோரர்தமை நயந்து நோக்கி
 இன்றுமக்க வெருமை வேண்டுறிலினி நீர் கொண்டு செல்லு மிகவின்றென்றார்
 ஆன்று நின்ற சோரரெமக்காவி தந்ததே போதுமென வகன்றார். (௨௪௭)

சோரர் வந்து சொல்லியதுந்தடியொடு பாண்டிரங்கன்றோன்றியது மன்பர்
 சாரநின்ற சோரருக்குச் சாற்றியது மவர்போன சமைவுந்தேர்ந்தங்
 காரவொன்றி னோரெல்லா மதிகயத்தாஹாகார மாயானந்தம்
 நேரநன்று துகாராமசாமிதனைக் கொண்டாடி நெகிழ்ந்தார் நெஞ்சம். (௨௪௮)

இன்னவை யெல்லாங்கண்டம் பாழிதுணுக்கென்ன வியந்து வெங்கி
 நன்னரிந்தத் துகாராமசாமி மிகுமகிமை கொண்ட நலத்தாலன்றோ
 பன்னகந்தாங்கும் புவியிலித்தனை சீர்த்திகளெல்லாம் படைத்தாரென்ற
 உன்னலுறவாறுகிச் செருக்கழிந்தானுலகளந்தோற் கார்த்தி செய்தார். (௨௪௯)

வேறு

புலரி கண்டபின் பன்பரிந் திராயணி போந்து
 அலரின் மூழ்கியாராதனை நாதுணுக்காற்றி
 நலரி சீர்த்தனைஞ் செய்து கொண்டிருந்தனர் நண்ணச்
 சிலரி ராரிகழ் செய்கையைச் சிஜாயிக்குத் தெரித்தார். (௨௫௦)

இன்றிராரிகழ் செய்கையிப்படி யதோவென்ற
 நன்றுநன்றென வினவுமுன் வியந்தத நங்கை
 நின்றமாமு முன்பிணிப் பின்னி நிற்பதுங்கண்டு
 தன்றுணைப்பதி தன்னிடத்தன்பு மிக்கனளாய் (௨௫௧)

அடகுமப்பமும் பாலொரு வள்ளத்து மமைத்துத்
 திடமனத்து நல்லன்பரில் லம்புகத் தேடிப்
 படரவந்தவர் தமையுபசரித்து முன்பரப்பி
 உடனவினாந்துணு மென்றனன்பருளுன்னி (௨௫௨)

என்றுமில் லுபசாரமின்றே தெனவியந்து
 நின்றபாரியை நோக்கினர் நீதிரகரணம்
 ஒன்றவுண்மகிழ்வொடு தினமொரு வள்ளத்திற்பால்
 நன்றளித்தி யெல்விட்டலன் மனக்கு நல்குவான் (௨௫௩)

என்னுமுன்றொரு செம்பினிற் பானிறைத்தீந்தான்
 அன்னதைக்கொடு போய்விட்டலன் றினையருத்திப்
 பின்னொய்தியுண் டிருந்தனர் நாடொறும்பேணிப்
 பொன்னினையகன் பருகப்பாலளித்துப் பின்புசிப்பார். (௨௫௪)

இப்படிச்சிலநான் கழிவெய்திடச் சிஜாயி
 கைப்புளத்து மனைக்குப்பாறயிரின்றிக் கையிலோர்
 செப்புறச் செறிபால்கொடு தினந்தொறுஞ் சென்று
 மைப்படிக்கரு நிறத்தினற் களிப்பதுவழக்கோ. (௨௫௫)

என்ன வெண்ணின் டந்தை பின்பினந் தொறுமெய்தும்
என்னியானபா கீரந் தன்னீநீ கண்ணன்
என்னர் நல்கியபால் குடிப்பது மெய்யோ நவிறி
என்னலு மகள் குடித்திறை யெந்தைக்கு மீவான்.

(௨௫௩)

எண்ணு டொரு மென்றனளது தெரிகருத்தால்
எண்ணி நான்றருவேனென நாதற்கு நவின்று
எண்ணுரு வொரு செம்பு பாறுக்கிட்டுச்சார
எண்ணினுளத் தெங்கணு நிறைந்துள விறைவன்.

(௨௫௪)

எம்மிடத் திறையேனு மன்பி லளிவணல்கும்
வெம்மை மிக்குள பாலையும் பருகுதல் விதியோ
செம்மை யன்றென மறுக்கிற் றன்பதி தனைச்சினந்து
பெய்மை சொல்லினை யெனவெறுத்தின லுறப் புரிவான்.

(௨௫௫)

பாதுசெய்வ தென்று றுமளவெய்தினள் ஐயோயி
வேதுகொண்டு பாலையும் கண்ணன் வாய்வெதும்பும்
கோதுதேர் கிலளாய்க் குடிப்பித்தனள் குடித்துத்
காதுசேர்துள வோனிதழ் கொப்புளந் தயங்கி.

(௨௫௬)

அனல்பொழுன் றலையசைத்த லிற்கண்டமு மனுங்கித்
தனிலொதுங்குநச் சார்ந்தது கோணலோர் சார்பு
வனிதைபால் குடித்தது கண்டு கல்லதாய் வயங்கும்
இனதுக்கின்னுயிரும் முளதேயென வியந்தாள்.

(௨௫௭)

பாண்டரங்கன்றன்றும் கன்றனைப் பார்த்தனள்தமிழ்
எண்டு கொப்புளந் கண்டதுவும் மதிசயமென்
றாண்டு நின்று போந்தனள் மனைக்கன்பர் தம்மகத்தில்
வேண்டு விட்டலன வர்மனத்தெய்தினன் விரைந்து

(௨௫௮)

நீயின்றுன் மனையான் கொடுபால்வர நேர்ந்தாய்
காரும் பால்கொடு வந்தெனைக்குடிப் பித்தாள் கடுகி
வாயுங்கொப்புள மாயினதுலகியன் மறந்து
நேயமென்னிடை வைத்தனையாதலானினையான்.

(௨௫௯)

மயக்கினேனென நாடொறு மென்னிடை வயிர்ந்து
நயக்கிலாப் பகையாயெனை வைவது நாளும்
துயக்கினீ தெரிந்திருந்து மற்றவள் வரத்தொடுத்துக்
கயக்கினுயென வன்பர் சிந்தனை மிகச்சலங்கி.

(௨௬௦)

பன்னிதன் முகநோக்கி நீ வெம்மை சால்பாலிப்
பொன்னினுதனுக் காற்றுருதனித்தவன் புழுங்க
இன்னல் செய்தனையோ வெனச்சிஜாயி நீ ரென்றும்
மன்னு கோயிலிற் கீர்த்தனைஞ் செய்துறும் வகுப்பில்.

(௨௬௧)

பன்னிரண்டி யோசனையெந் பரப்பினை விருந்தை
என்னு மவ்வனத்துண்டன என்னறனிரவனுக்
கின்னபால் வெம்மை யெற்கிலதாய்க் கொப்புளியையிற்
முன்னரோதியவது பொய்யே யர்மென மொழிந்தாள்.

(௨௬௨)

அது பொயென்பதற்கின்று நீர் சென்றறி கென்றாள்
முதுமெயன் பரங்கதற் கொன்று மொழிந்திலர் முடுகி
மதுவுலாந்துழாய் மார்பினன் கோயிலுண் மன்னி
விதுவைவென் முகத்திதழ் வெதும்புறு கொப்புள் கண்டார். (௨௬௩)

சாலவுந்துயர் கொண்டனர் விழிகணீர்ததும்ப
ஞாலமுண்டவ நினக்கிது நண்ணிற்றே வென்று
ஓலமுற்றழு திரங்கினர் பற்பலாறுணந்திங்
கேலமற்றிதற்கென் செய்கேனென்றனர் புலம்ப. (௨௬௪)

ஆயபோதி தழாகிய கொப்புளமாறி
ஏயகண்டங் கோணிய தின்றுஞ் செவ்வையாகாமல்
மேயதாயது கண்டன் பருள மகிழ்மேவிப்
போயினார் தமதில்விடைப் பல்வகை போற்றி (௨௬௫)

ஹரிதன்மே யனுதினம் பஜிப்பவராகிப்
புரியு நாளொரு நாளிடைச் சாங்கணை புறவம்
மருவினரவண் மசகங்கண் மொய்ப்பதின் வருந்திப்
பரிவிலாரிவையுணப் பயனாயதே பழுவம் (௨௬௬)

பிறவுயிர்க்குண வாவகிற்பயன் பிறிதில்லை
அறவு நன்றிது வென்று கொண்டாடினரவற்றைத்
தெறல்செயாதினல் சேர்கிலராகித் தஞ்சிந்தை
பறவை வாகனன் பால்வைத்துப் பஜித்தன ரிருந்தார். (௨௬௭)

அதுதெரித்தன னல்வழிச் செல்பவளுகி
மதுவுலாந்துள வத்தொடை மார்பினன் வந்து
கதுவியீந்துறு தோகையைக் கைக்கொடு கலக்கும்
கொதுகெலாஞ்செல நிசிமுற்று மோட்டிக் கொண்டிருந்தான். (௨௬௮)

விடிந்தபின் பன்பர் தேருவை மேவினர் விரிநீர்
படிந்துபூசனை யாற்றினர்ப ஐத்தனர் பகல்போய்
முடிந்தபின்நிருக் கோயிலின் முகுந்தனை முன்னி
வடிந்துகண்புனல் வார்தர வணங்கினர் வாழ்த்தி. (௨௬௯)

அன்றிராவெலாங் கீர்த்தனஞ் செய்து நாலாகத்
துன்றுசாமத்தின் மங்களாரதி செய்து துதித்தார்
நன்றிருக்கமா தேவன் முன்னவன் விடோபாபின்
என்றமக்களில் மூத்தவன் கல்லைப் பெய்தி. (௨௭௦)

வருந்தல்கண்டதற் காவளியாகிய மாதா
திருந்தவேண்டுப சாந்தியோ டெளடதஞ்சேர
அருந்தல்செய்வித் துந்கிரகில தாய்ப்பிணியாகப்
பொருந்த நோக்கவுஞ் சகிக்கில ளாய்மிகப் புலம்பி. (௨௭௧)

அன்னமெவ் வளவுஞ்செ லாகிம் மகனயர்தல்
உன்னுகின்றில லொன்பதி மதிமயக் குற்றார்
என்னையெய்குவே நெனவயன் மனையவ ளிடத்திற்
சொன்ன போதவன் வந்துபார்த் துன்னது துணைவன். (௨௭௨)

என்றுவிட்டலன் பஜனைசெய்வதி வியன்றாரோ
அன்றுதொட்டிமக் கெய்தின விண்ணலோ டினத்தும்
நின்றுநீதய ருறிலெண்ணை பயனென நிகழ்த்தத்
துன்றுமாவளி யாகிய ஜிஜாயியுஞ் சோர்வாய்.

(உ௭௭)

கடுஞ்சினத்தொடு நெறுநெறு வெணப்பல்லைக் கடித்து
வடிஞ்சுகள்ளுண்டு வெறிகொண்ட மார்க்கட மதைத்தேன்
சுடுஞ்சினத்தொடு கொட்டிய தெனவயற் றேகை
நெடுஞ்சொற் கேட்டுடனி மிர்த்தனை கொடுஞ் சொற்கணி ரம்ப.

(உ௭௮)

எனதுநாதனைத் தன்வசப்படுத்தி எனிதன்றிக்
கனநிரம்புமென் குடும்பமும் கலங்குறக் கண்டான்
மனதில் வருகம்போற் கருநிறக்குள்ள வடிவன்
எனவிகழ்ந்தனை பலபடி வைதனளிருக்க.

(உ௭௯)

நீரிறங்கிலதாய் வயிறுப்புது னிரம்பிச்
சோர்வுகொள் கரங்காலொடு நினைவுமூட் சுருங்கித்
தேர்வுறா நிலைமகற் குறவந் நிலைதெரிந்து
சார்வதாகிய கோபமுந் துன்பமுந் தாங்காள்.

(உ௮௦)

மகன் பிழைப்பதில் மடிவதே நிச்சய மெனத்தன்
முகங் கடுத்தனை பிள்ளையை யீர்த்தவன் முன்போய்
அகந்துணுக்குற வெறிவெனன் றதிரந்தன ளாகிச்
சகம் பழிப்புற மகற்கொடு கோயின்முன் சார்ந்தாள்.

(உ௮௧)

பகைவனே யெனத்தனை யெண்ணித்தன் முனேபடர்வாள்
வகைதெரிந்தரி நோக்கினன் மலர்மகள் வதனம்
மிகையி னெய்தியென் மேற்கொணர் மகன்றனை வீசி
அகைவு செய்துயிர் கொல்வனேற் பழியெவர்க்காகும்.

(உ௮௨)

சொல்லென் செய்வதிவ் வேளையென் றோதுறு சுருண
வல்லவன்முக நோக்கி யெங்ஙனு நிறைவடிவோய்
அல்லலேனுனக் ககிலமு மமைத்தளித் தழிப்பாய்
புல்லிலுன்னருள் விழுமகற் குயிர் பொருந் தாதோ.

(உ௮௩)

கங்குல் போக்குறக் கனலி யெண்ணுவ 'தெனக்கருதி
இங்கு நீயெனைக் கேட்ப தென்னெனா மனவெய்திப்
பொங்கு கோபத்தின் மிக்கவச் சிஜரீயிமுன் போந்து
மங்குல் வண்ணன்மேன் மகனைவீர் சற்கண்மி வந்தாள்.

(உ௮௪)

மீதுவீசுறே னில்லென வோருந்நா வினம்ப
மோதுவான்வரு வாள்வினா யுமமொழி முன்னிப்
போதுதிக்கையுஞ் சுற்றையு நோக்கினன் புகல்வ
தெது கல்லலதியாருள ரிரங்கென வெணுங்கால்.

(உ௮௫)

உலக சுந்தரி யுன்மகன் னுகடலம்
நிலவலாயது நீகொண்ட கொல்கென நிகழ்த்தக்
குலவுமைந்தனை நோக்கின னேயெலாங் குறைவாய்
இலகிமிக்க ஸபாதினா னெனச் சொல வினாதாய்.

(உ௮௬)

கல்லும் பேசின பிள்ளையும் பேசின கண்டேன்
எல்லங் கங்குலு மிங்குறு மிவனுக்குப் பழிதான்
புல்லுமென்றுநான் வீசமுனையிர் தந்து புரந்தான்
செல்லுஞ் செல்லுமென் மகிழ்நனா மயக்கற்குத் தினமும்.

(உஅக)

இவனுக்கின்னது செய்கிலனே விவனிரங்கான்
அவனிக்கண்ணிவன் மாயை வல்லானென வறந்து
கவனித்துத் தனதரும்பெறற் புதல்வற்கைக் கொண்டு
பவனத்தெய்தி யூட்டினனா லின்பொடு பரிந்து.

(உஅச)

இன்னதோர்ந்தன ரன்பர் பாண்டு ரங்கனுக் கென்னே
துன்னுற்செரமம் புரிந்தனனெனச் சூழ்ந்து
பன்னருந்திருக் கோயிற்குப் பகல்செலப் படர்ந்து
நன்னர்நின்றுள பாண்டுரங்கன் பதநாடி.

(உஅரு)

சேவைசெய்தனர் கீர்த்தனம் பாடினர் செறிய
ஆவயிற்புகு மொருவர்கங் காஜமவாளர்
தேவையன் படுவ்வளவு சாயித்தியஞ் செயினும்
யாவையுந் தெரிந்தெழுது வோருடனரிசை யிசைப்போர்.

(உஅசு)

சாங்கனம்மெனு மூரில்வாழொரு வர்சந்தாஜி
ஒங்கும் வாணிகர் வேதியரான மற்றவரோ
டாங்கு வந்துமெய் யன்பரிற் கலந்து பாடுமவர்
நீங்குறாந்தின மிருவரு மன்புள நிரம்ப.

(உஅஎ)

பொன் பிறங்கிய மார்பினன் புகழ்துகா ராமர்
பின்பு நின்றிரு வருந்தொடர் கூட்டிசை பேச
அன்பு பின்மள யாவரும் வந்துகேட் டகத்துள்
இன்பு முந்துற் சந்ததம் மெய்த.

(உஅஅ)

நாமகீர்த்தனங் கேட்டலி லுதனு மகிழ்ந்து
சாமநான்கினு மடிக்கடி யன்புரைத் தழுவப்
போம தாயிருள் புலர்தரு போதிலா ரதிசெய்
தேமகிழ்ந்தனர் யாவருந் தம்மிலே கினரால்.

(உஅக)

வே

பின்புருக்குமணியை நோக்கிப் பின்னைநனை
அன்பனை னன்பனுக் கருளல் வேண்டுமா
இன்புப தேசமென் றியம்பக் கேட்டவப்
பொன்பதி மொழிக்கெதிர் புரிந்து கூறுவா.

(உஅஉ)

ஆதியில் வீடண னனும னென்பவர்
சோதி நின்னித வுபதேசத் தாய்மையால்
மேதினி யழியினும் விளிவுறாநிலை
மீதியல் கின்றனர் மெய்ம்மை மேவியே.

(உஅக)

அப்படிக்குத் துகா ராமனாகுவான்
ஒப்பறு நின்னருட் குரியனாயினால்
செப்ப மொழிநிதப தேசஞ்செய்கென
மைப்படி நிறத்திரு மாலு நன்றெழு.

(உஅஉ)

மாக சுத்த தசமி வியாழ வாரத்தில்
ஆக நித்திரா செய்யுன்பர் சொப்பனத்
தேகனத்திரா பரப்பிந்நி ராயணி
வேகநற் நீர்த்தத்தில் விரும்பி யாடியே. (உகந)

மட்டலர் தண்டுழாய் மாலைகைக்கொடு
விட்டலர் கண்செய மேவு போகிலோர்
முட்டறு மறையவ னுகிமுன்வந்தான்
கட்டறு மன்பரங் கவளைக் கண்டனர். (உகச)

பரவச ராயுளம் பழுத்தவன்பினால்
கரதலத்தொடை யவண்கழுத்தி விட்டனர்
சிரனில னுறப்பாடிச் சேவித்தேத்தினர்
வரமறை யவனுள் மிகமகிழ்ந்தோ. (உகந)

அன்பர் தஞ்சிரத் திடையங்கை வைத்துநன்
கின்புறச்செவியிற் றன்றோ மமெய்துற
வன்புறவித வுபதேச மேல்வரு
துன்பற வருபினான் பின்னுஞ் சொல்கின்றான். (உகச)

இந்தமந்திரத்தினை யிந்நிலத்திலுஞ்
சிந்தனைக்குகந்தவர் தமக்குச் செவ்விதிற்
றந்தருள் குருபரம்பரை தவாமலே
வந்தனை தாச்செய்தி யெனலு மற்றவர். (உகஎ)

நல்லதேசிக மறையவினை நாடியென்
இல்லமேவிப்ப வித்திரஞ் செய்தியான்றர
வல்லதைச் சமைத்துண்டு மகிழ்கவென்றனர்
சொல்லவவ்வேதியனின்னிறுன்னுவேன். (உகஅ)

எனக்குணவிற்குக் காற்சேர் நெய்யீதியோ
மனக்கு வப்புறவென மகிழ்ந்து நன்றென்று
கனக்கரு நிறத்தனைக்கடி தழைத்தனர்
மனைக்கு வந்தில்லவள்வதனை நோக்கியே. (உகக)

நமதின மேவினர் மறைநாதர் மற்றவர்
அமுதுணற் காவனவளித்துச் சேரொர்கால்
நிமிர்தர நெய்யுநீ நேர்தியென்றனர்
கமையறு சினமிகி இக்கணவி கூறுவாள். (கா)

இம்மறை வேதிய நெங்குத் தோன்றினான்
மெய்மையா யிவனுக்கு வேண்டு நெய்யொடு
செம்மையா யுணவிற்குத் தக்க சேகரித்
தின்மையால் வருந்தும் யானெங்நவீ ருவேன் (காக)

பித்தனைப்பாத்திரவகையும் பேர்ந்தன
ஒத்தனவிற்றுரானுதவற் கோடுகள்
மொய்த்தன வன்றிவேறில்லை முந்துவார்
எத்தனை பேர்க்குண விவதென் செய்கேன். (காஉ)

மக்களும் யானுமே வயின்வளர்ப்பது
மிக்க தூர்பமதாய் விளைந்திருக்கவென்
பக்கல்வந் திப்படிப் பலிக்கு நேர்வது
தக்கதோவென மனஞ்சலித் துரப்பினான்.

(நாசா)

உரப்பது கேட்டவ னுற்றவேதியன்
இரப்பது கிடைப்ப தின்றென்ன வேகினான்
வரப்பது தவத்துகா ராமர் மந்திரம்
தரப்பெறு நினைவுடன் ரூம்விழித்தனர்.

(நாசா)

உத்தம குருவெதி ருற்றென் ஜன்மவா
பத்தறக் கடத்தின ரவர்புதத்தினுக்
குத்தக வினவுநெய் யுதவப் பெற்றிலேன்
இத்தனையோவென தன்பென் றெண்ணினார்.

(நாநு)

கேசவசைதன்யனெனக் கிளத்தினார்
மாசறு தன்பெய ரும்வருத்தெனக்
காசறு மிதவுப தேசமுந் தந்தார்
ஏசற வெனக்கவி மூன்றியம்பினார்.

(நாசா)

உயர்வற வுயர்ந்தவா னந்தமுற்றரி
பெயர்பல வோதினர் பின்புதம்வயின்
அயர்வறு மன்புகொண் டடைகின்றார்கட்கு
மயர்வற வம்மறை வருத்து வந்தனர்.

(நாநு)

இன்னமு மம்மறை வவரிடத்திலே
நன்னயத் தொடுபெற நாடுவோர்களுக்
கன்னவர் தம்முருக் கொண்டடைந்துளம்
மன்னுறு கனவிடை வழங்கி வாய்ந்துளார்.

(நாஅ)

வேறு.

பின்புதம்மனை யாள்கனாவிலு நன்மைபேசலில் பெற்றியான்
என்பதாலிவ னைத்துறந்திடி. லின்பமெய்துவ மில்லையேல்
பொன்புமானடி யார்திறத்தப ராதமாதல் பொருந்துமென்
றன்ப ரவ்வயி னின்றுநீங்கியோ ரரணியத்துற லாயினார்.

(நாசா)

பகலெலாம்ஹரி பஜனைசெய்தன ராகியேபகல் பட்டபின்
நிகரிலானுறை கோயிலெய்தியொர் யாமநான்கு நிரம்பவே
தகவதாகிய கீர்த்தனைஞ்செய்து தபனனீ டெயத்திலே
சுதமுலாநதி வந்துதோய்த்துறு சோலையெய்துவர் நாடொறும்.

(நாநு)

யாவராயிலு முணவளித்திடி லதனிலேயிறை யயில்வதாய்
மேவலாயினர் மதியிரண்டு மனைக்கண்மேவுத லின்றியே
கோவலானஜி ஜாயியிங்கய லாடொருத்தியை நோக்கியென்
பாவமோபதி பித்துநீஇப் பதியெய்தியும் முறைபதிபுகார்.

(நாகக)

திங்களான திரண்டசென்றுமென் வதன நோக்கிலர் திருமியும்
எங்குளின்மையை யிறையுமெண்ணில ரோனுமெம்மொடு முன்புபோல்
தங்கலாவது மில்லையிறக ணெனத்தயங்கினன் சாற்றினான்
அங்கனோர் தின மிந்திராயணி யணுகிளுள்புன லுக்கரோ.

(நாகக)

நீருண் மூழ்கினர் நின்றதன்பதி தன்னைநோக்கின ணீவிடொன்
சாருமாத மிரண்டதாகியும் உந்துசார்கிலிர் சார்மனை
நேரும் யானுமென் மக்களும்பசி நிமிரதும்வயி னிறைறவதோ
வாரும் யாளுசெலும் வகைதனைச்சொலு மென்றனாற்படி பற்றினான். (௩௯௯)

பற்றவன்பரு மக்குறுந்துணை பாண்டரங்க னுடன்பொனும்
பெற்றதந்தையொ டன்னையென்று பிறங்குபத்தி பெருக்கினால்
உற்றதுங்கட மக்குநேர்குறை யொன்றுமின்றென வோதினார்
மற்றநங்கையு நன்றுநீர்மனை வாருமென்ன வழுத்ததன். (௩௯௯)

யானுரைத்த படிக்கு நீயியை வாவெனென்றொரு ருளுநிற்
ருனுனக்கியை வாகவெய்துவனென்ன மற்றவன் சாற்றினான்
கோனுளப்படி மனைவரக்கொடு போயினாவர் கொண்டலை
மானுமெய்த்திரு மாறமும் வழுத்தியுற்றனர் மாநிலார். (௩௯௯)

முன்றிலார் துளவப்பொழிற் கணிருந்து கங்குன் மொழிந்திடு
கின்றமாதவனாமமேவிய கீர்த்தனம் வினவற்கவன்
துன்றேகலாயுஞ் சிஜாயி கடுத்து மற்றிவர் தொடர்வதென்
என்றன்மாமனை யென்றுசேறுமுன்னபர் கண்டிதமே சொல்வார். (௩௯௯)

ஹரிதமும் வினாவென் வயினடையு மற்றிவரசனுன்
சூரியவொன்பொருள் குறைவதென்ன வருறுவதேநல மெனவுனாய்
பெரிதுசேறினை மனையின்வேலை விடுத்துவந்தின பேசினாய்
அரிவைநிற்கிது தருவதன்றென வவளடங்கிய மைந்தனன் (௩௯௯)

இன்னதாகவி னங்கொருத்தரு மேகவஞ்சியிருந்தனர்
மன்னுகின்ற ஜிஜாயி யாலதறிந்தவன் பர்தமனைவியை
முன்னியென்னரு கெய்தியானினி மொழியுமாலரி கீர்த்தனம்
தன்னிலுன்மன மொன்றிநீவின வென்றுரைத்தனர் ஐதயரூன். (௩௯௯)

இவருரைப்படி வினவுறுதறில் யான்முனேதிய வாசகம்
தவறுமென்றரு கெய்தமற்றவ டனிமைகண்டுறு தையலே
எவமதேதரு மிவ்வுடற்றிரமில்லை யாதலினுளெலாம்
அவமதாகவுருமலுள்ளதனைத்திலும் விழைவற்றீர். (௩௯௯)

மக்களுந்நம தென்றுளத்தின் மதித்திடாம லனைத்துமால்
பக்கலாவ தெனத்துணிந்தொரு பாண்டரங்கனை யேபிதாத்
தக்கதாய்குரு தெய்வமென்று சலிப்பின்முக்கரணங்களும்
ஒக்கநிற் கவவன்சரண்டனை யொழியுறதுள் முன்னியே. (௩௯௯)

வரிவிதத்திலுனக்குறும் புகழ்மறு பிறப்பும் வராதுமாம்
பெரியமெய்ப்பத மெய்துமாதவி னினியுணவுடை பேணியிங்
கிரிவலக்கணு நேலெகாதசி யின்றுநானைது வாத்திப்
பரிதிபற்று வந்திராயணி படிதலாய் மனைபற்றியே. (௩௯௯)

உள்ள சொத்துகன்யாவு மாலடியார் பெறும்படியுதவிநம்
வள்ளல் விட்டலனைக்கருத்தின் மதித்திருத்தி வலிந்தெனத்
தென்ற மிப்பொருள் பத்தொடொன்று செய்யுளிற் றெரியச்செய்தார்
எள்ளில் பூரணபோத மென்றதனுக்கு நாமமியைந்ததே. (௩௯௯)

அனதவினாவின்னவரும் விரைவாய் விரக்தியடைந்துடன்
சிதைவிலாமதி நலமுறும்படி செய்வதாம் தனைச்சிஜாய்
இதையமேவவுரைத்து மாறனை யேத்தியாரதி செய்தனர்
உதையமாகு முனைதவினாயினருக்கு ஞானமுலாயதே.

(௩௨௬)

இறைவிரக்தி பிறந்து வைகறை யிந்திராயணியாடிமர்
மறைகளைத் தெரிவோரை மாமனை வரவழைத்துள பொருளெலாம்
நிறைவுளத்தொடனித்துவிட்டொரு நெகிழ் பொளற்கலை நீர்படிந்
துறையு ஞற்றபி னிடைபுகித்திடவுனியெயிற்க ணுலர்த்தினுள்.

(௩௨௭)

அன்னவேலையி லமுதுதித்தவ ளொருபுலச்சி யுருக்கொடங்
கின்னறீருமெ யன்பர்பக்க லெதிர்ந்தொர் வஸ்திர மீதிரேல்
நன்னராகிய புண்ணியம்பெரி தெய்து தும்வயி னல்கெனச்
சொன்னபோதி லெழுந்துபோயுலர் துகில்கொ மந்தனர் சொல்லுவார்.

(௩௨௮)

நானளித்தன னென்றுநீபிறர் தெரியுமாறு நவின்றிடேல்
மீனெனத்தகு விழியினுய்விரை வாகியேகென விட்டனர்
பாணனித்துள மக்கள்கண்டெ மம்மனைக்கது பகரலும்
கோணுரைத்த தயர்ந்துமாயை குலாவுகோப மிருந்துளாள்.

(௩௨௯)

எனது வல்லவ னென்றின்மேவ வழைத்துவந்தவ ரிசைவுற்ப
பனல்வினாவியோர் கரியனாகிய பாவிபாத நினைக்குமுன்
மனதின்மாளிகை யுளதெலாந்துடை பட்டதாயத மாலடி
உனலின் மேவுறு மிடியெலாமென வுருரைத்துள துண்மையே.

(௩௩௦)

என்னிடத்துள தாயதென்றொரு பெரியகலை யெடுத்துநான்
முன்னுகலை முறிப்பனென்றுடன் முனிவுகொண்டதின் மோதவே
உன்னி யெய்தினன் கோயிலுக்குமு னுறலும்விட்டல னுடலெலாம்
துன்னடுக்குட னருகுறுந்துணை விக்குநேரிது சொல்லுவான்.

(௩௩௧)

என்செய்வேனாவன் கல்லெடுத்தென திருபதத்திலு மிடுவதற்
கஞ்சுருதிவ னெய்துகின்றன எறிகியென்னலு மலருளாள்
வெஞ்சினங்கொடு மோதவஞ்சிலன் மேவுகின்றதை நோக்கிநீ
நஞ்சின் வெஞ்சின முடனெனதனை நலிகுவான்வர லேதென.

(௩௩௨)

வினவிவந்த ஜிஜாஸிராத்திரி மேவுமென்பதி விரகுடன்
சொனதினாவிறை யுன்னினேனில னடி யைவைகறை துன்னுமுன்
எனதிலுள்ளவெ லாமழிந்ததொர் மாறுமென்கலை யும்மிலா
தினல் வினாத்தத னுதினமெண்ணுநில யாவைமேவகி லாதவே.

(௩௩௩)

ஆதலாலிவ னடிகளைச்சிதை வாக்கவெய்தின னென்னலும்
போதுலாவிய மங்கைநன்கு பொருந்துன் வாழ்வை நினைத்துநீ
நோதன்மேவலை யென்றுபைம்பொன் விரகணுரெடு கச்சுநன்
மேதருங்கலை யுங்கைதந் தனைமேவு மின்பொடு கொண்டனன்.

(௩௩௪)

தந்தமென்கலை தனையுடுத்தினன் சாமிகோயிலே விட்டுடன்
முந்தினுள்வெளி வந்தபோது நலன்பர் கண்டெதிர் முறுவல்செய்
திந்தமென்கலை யேதுகையினில் யாதுசொல்லென வினவினார்
வந்தவாறு விளம்பிகையது மின்னதென்றும் வகுத்தனன்.

(௩௩௫)

நன்றும்ற்றது தருகெனச்சில நல்கிநான் மறையோர்தமக்
கன்றளித்தன ரன்பர்மிக்கதை யவரளித்தது கொண்டகம்
துன்றியுந் தன்னன்பர் பின்பு புனுவெனப்புகல் சுமமையிற்
சென்றொர்செட்டி யகத்திருந்தரி கீர்த்தனம்பல செப்பினார்.

(௩௩௩)

ஆகியங்குறு கின்றசெய்கை யறிந்துணர்ந்து சிவாஜிவி
வேகிமன்னவ னன்பரோதுறு விமலகீர்த்தனம் வினவமா
மோகியாகவினந்த நாடுறுவோர் மிலேச்சர்தன் முனைவரென்
றுகியாவரு மாறிவந்தனனுற்ற செட்டி மனைக்கணை.

(௩௩௪)

அங்கு மால்கதை செய்திருந்த மெயன்பர் சேவடியைப்பணிந்
தெங்கு மில்லதோர் புதுமையின் நெதி ரொய்தினெனென வின்புரூப்
பொங்கு சோதி விராவுதட்டு நிரம்பவே பொலன் மோஹராத்
தங்குமுன் புறவைத்து மிக்கதோர் தோத்திரம் பல சாற்றினான்.

(௩௩௫)

அன்னவொண் பொருள் கண்டு வேண்டலரா யெனக்கலர் தாமரைப்
பொன் மணுளனை யன்றி வேறொரு பொருளிலும் விழை வுற்றிலேன்
நின்னதாதர மேயுதார நிரம்பு கீர்த்தியை நீளயான்
முன்னனோவின வுற்றுளே னதுமுன் பறிந்தன னின்றென.

(௩௩௬)

இந்த வொண்பொருண் மீதிலேயிறையேனு மிச்சை யெனக்கிலை
தந்த நீயேனை நன்குமாமகிழ்தரவு ஞாற்றுதி யேற்றுழாய்ச்
சந்தாமலை கழுத்தணிந்தொரு சாமிவிட்டலுமும்வாய்
முந்தலாக வெகாதசித்திகி விரதமுற்றுதல் முன்னியே.

(௩௩௭)

வழுமறச்செய்து பாண்டுரங்கனென் மாலடிக்கடியானெனத்
தழுவுபேர்பெறு கின்றசேமகிழ் தருவதெற்கென ராபதி
பழுதினம்மற் வருளவிரக்தி தெரிந்துநன்கு பதங்களிற்
றொழுதொர்பக்க லமர்ந்தகீர்த்தனம் வினவினானரு டின்றுவான்.

(௩௩௮)

அச்சிவாஜி யிருக்க மற்றவனுக்கு வெம்பகை யானமி
லெச்சராஜன மைத்தகாவல ராலறிந்தன னிசியிலே
மெச்சிரண்டு சகத்திரத்தொகை வீரரானப டாணிமார்
அச்சவத் துருவிய வெவாளுட னனுக்கிரீர்ப்பிடி யமினென.

(௩௩௯)

ஏவினான்விரை விற்சினத் தவரெய்தினு ரிவணன்பர்தாம்
ஓவிலராதரி கீர்த்தனம் புகலுற்ற வேர்மனையைச் சுலாய்
மேவியுள்ளி லிருந்து கீர்த்தனம் வினவுவோரையும் வெளிவிடார்
நீவிர்மேவு சிவாஜியின்னவ னென்று காட்டுகிற் நின்றென.

(௩௪௦)

நலிவுசெய்தனரு ருவமாரிய ராபதிக்கரு கெய்தினேர்
வலியவீரர் சொல்வதை வகுத்தனர் வரைவில் கீர்த்தனம் வினவுவோர்
மெலிவதாயின னச்சிவாஜி வெளிக்க ணைப்படி மேவலென்
றொலிமிகாதனை வருநடுக்குட னொருவருக்கொரு வர்கள்சொல்வார்.

(௩௪௧)

அஞ்சுகின்ற தனைத்தெரிந்த னரன்பர்மேவிய வரசனுக்
கெஞ்சுருவகை சாப்பதெப்படி யென்றுகீர்த்தனம் வினவுமோர்
நெஞ்சினேடுறு கின்றவற்கு நிரம்பு துன்பமு நேருமோ
மஞ்சநேர்நி லிட்டலாவென மனம்வருந்தி வழுத்துவார்.

(௩௪௨)

என்னிடத்தினி தன்புகொண்டுவ னெய்தினேன் முடிவெய்துமேல்
உன்னிடத்தினி தன்புளேனுமு யேன்முடிப்பெ னெனுயிர்மலர்ப்
பொன்னிடத்தொளிர் மணிதிகழ்ந்துள பொற்ப சிம்பரபூரண
மின்னிடத்திகழ் சக்கரக்கர வேலையிற்றுயில் விண்ணவா.

(கசக)

என்றுமுன்படியே விரும்பியி யம்பலாயினர் கீர்த்தனை
துன்று வாயிலின் வந்தடர்ந்து துலுக்கலீர ரகத்துளோர்
பொன்றுமாவகை செயிலலாது பொருந்துவோரிறை காட்டிடார்
இன்றுமுன்பென வார்க்கவிட்டல நெய்தினுரை சுருவொடே.

(கசச)

வெளியில்வந்து படாணிகட்குமுன் விரவுகின்ற சிவாஜியான்
ஒளிவிளங்குமெ னூர்செல்வேனென வோதியோர்பரி யேறியே.
கனிதுளங்கு கடுப்பினங் கவர்காண வாசி கடாவினான்.
விளிவு கொண்டு தொடர்ந்து சென்றனர் வீரரத்தனை பேருமே.

(கசரு)

தொடரு வோராயு முன்பு செல்கிற தோன்ற மன்னையு நோக்கியூர்
அடருவோர் பலரா லகப்படலாகி மாள்வன வரசென
இடரின் முழ்கினர் பற்று பற்றென வேசுகின்றவர் யாவரும்
படருமித்தனை பேரிலே யொருவன் கைபட்டிலனேவென.

(கசசு)

விரைவு கொண்டு தொடர்ந்து சென்று டனேக மாட்டிலர் விட்டனர்
கரையறங்களை கொண்டு நின்றனர் கண்டு மற்றிவர் களையமால்
புரையுறுங் களையாற விட்டிடில் பொருள தன்மென முன்புநேர்
உரைவழங்கினன் வரவறிந்தன ருற்றுடன்றனர் பற்றவே.

(கசசு)

கிட்டுபோதாது முட்கனெங்கு நெருங்கியே கெழுமுற்றகான்
நெட்டிறும் பரல் பட்டழன்று நிலவரைப்பிலு நெடிதவர்
கெட்டு முன்றிடவேகடுப் புடனேகினு னிவர்கின்றமா
பட்டுருண்டிட வுடல் சிதைந்தனர் பட்டுமுண்மரமோதவே.

(சசஅ)

கால்களிற்றனர் கைகளிற்றனர் கண்டமிற்றனர் கைக்கொளும்
வேல்களிற்றனர் வாள்களிற்றனர் வெரினுமிற்றனர் மிக்கவெங்.
கோல்களிற்றனர் சூந்தமிற்றனர் கொண்டகைக் கடிவாளநீள்
வால்களிற்றன் பரியொடுற்றனர் மண்ணிலிவ்வகை வயவரே.

(கசக)

இன்னமும் பலதுன்பமெய்தின ரிருளிலே வழிதெரிவுற
தன்னரஞ் சிடவங்கு விட்டரியன்பர் பக்கலடைந்திவண்
டுன்னரும் படைவீரர் யாவர்களுந் தொலைந்தனர் சூழ்கலார்
நின்னருங்கவி கூறுகென்று நிகழ்த்தினு னடமாடினான்.

(கருடு)

ஆடுகின்ற வனதைதருஞ் சொலையன்பர் கேட்டக மகிழ்வுடன்
கூடுகின்ற சவைக்கணுற்றதோர் கோணநோக்கினர் குறையெலாம்
ஓடுகின்றதை யுற்றதாலென வுண்மை யென்று சிவாஜியும்
வீடுகின்ற களிப்பினோடு நேயவன் பருநிறையவே.

(கருக)

புலரிநேருது மளவுமாலரி புகழ் நிகழ்த்தின ராயுடன்
சூலவுமாரகிசெய்த பின்னுறுகோ நெழுந்து வணங்கியே
கலக மின்றருள் விடையுடன் பிரசாதமுங் கொடுக்குகியூர்
செலநினைத்தெழு போதுகண்டவர் செப்புகின்றனர் தெரியவே.

(கருஉ)

அரசநின்னை யடர்க்கவந்த படாணிகட்கு மினசுவமேல்
விரசியேகினை நிற்கொடர்ந்தவ வீரர்போய தெவ்விதமிவண்
பரசகீர்த்தனம் வினவவந்த தெவ்வித மெமக்கது பக்கொன்ப
புரசையானையி னுணுணாப்பது புதுமையென்றரி செயலென (௩௩௩)

ஒதிமாலடி யுட்கொளன் பரையுறவியந்து புகழ்ந்துகொண்
டாகிமாயமுரைப் பதற்கரிதா மெனப்பெரு கன்புடன்
நீகிசேர்தன தூர்புகுந்து நிலைத்திருந்தன நெடியகான்
பாதிராவிலை பின்றொடர்ந்த படாணிவீரர்கள் பதறினார். (௩௩௪)

பலருமெத்தினமும் படாதனபட்டுழன்று பயத்துடன்
செலவனுப்பின கோனிடத்துள் செப்பினார் பதிசென்றுளார்
அலகிலன்ப ரிடத்தடைந்தது மங்குநேரதி சயமுநன்
கிலகவுள்ளிடை யெண்ணி யெண்ணியெழிற் சிவாஜியுமிதுசெய்வான். (௩௩௫)
வேறு

பிரிவிலன்பர்தம தருமைகண்டு பொருள் பெரிதுகொண்டு தரில வைபெறார்
திரிவிலுன்பொருள் கடரிலிசைந்து கொள்வர் தெரிவமென்று பொதிசெறியநெ
பெரியகுண்டை முதுகுநிறைந் துருவுபிறிது கொண்டவர் பிறங்குமூர் [ல்
உரியநன்பவன மணுகிநெற் பொதியையு வண்விழுத்திய வரருகுநீஇ. (௩௩௬)

அடிவணங்கிது மதமுதினுக்கிது வமைக்கவென்று மிகுமன்புடன்
நெடிதிரந்து சொலிய கலவன் பரர செனவறிந்திதை நெகிழ்ப்புறில்
ஒடிவிலன்பி னுளநெடிதனுங்கு மெனவொன்று மோதுகிலராகியே
கழுதுதந்துணைவி வரவழைத்தவர் கருத்தினங்குவகை கழறுவார். (௩௩௭)

நின்றநீதிகொள் சிவாஜியா மரசனுய்த்த செந்நெவிதி னீரின்
கின்றவேண்டுவன கொண்டுமிக்கதை யிரப்பவர்க்குதவி நாளியென்
றென்றும்வேண்ட கிலையாயிருத்தி யெனவோத மற்றவ னுரப்பியே
...ருகின்ற சினமோடு கைதலைபுடைத்து வெம்பியிது கழறுவான். (௩௩௮)

இன்றயாசித மதாகிவந்ததனை யானென்மக்களுட னுண்பதற்
கொன்ற நீரிசைகிலீர் பிராமணர்க ளுண்ண நல்குகென வோகினீர்
நன்றதேது மதுபந்தி யென்றவை யனைத்து நன்மனை புகப்பெய்தான்
அன்றமற்றொரு தினத்திலன்பாரி கீர்த்தனஞ்செய் துறுமமைகியில். (௩௩௯)

தாளம் வீணை மிருதங்க மின்னிசை தரப்புகன்றுது தறனிலவர்
நீளநாளும் வருவனையல் விற்பவனினைந்து மேவுறுமந் நேரினில்
லாளுவன்றனை விலக்கினோயின் மகனரிது தப்பலுயிராதலிந்
நான்வன்செல்லையொழிகவென்னவ வணவிலைச்சிறிதும் வினவுறான். (௩௪௦)

மேவியன்புரி காதையிற்கக மிகுந்து கேட்டுறும் வேளையில்
ஆவிபோயினது குழுவியில்லிலை யலறியோவென வரற்றியங்
கோவிறுன்பமோடு செத்த பிள்ளையை யுரத்தின் மீதுற வெடுத்தினைத்
தேவியன்கதை செய்குஞ்சுவைக்கண்டு வெய்திமண்ணுற விழுத்தியே. (௩௪௧)

அன்பர்தமவதன நோக்கி தும்மிலெனருங் குழந்தையிற லாயதெம்
முன்புகொரி லொரு வரும்வினாவுகிலர் மொழியு மிக்கதை யமுறைதபு
இன்புபோலெனது பகிமயங்குற வியற்றியிக்கதை வினாவிட
வன்புசெய்தகினி நந்ததென்குழவி யென்றுவன்பழி சுமத்தினான். (௩௪௨)

அன்னவாறவ ஞ்ரைத்தபோதி லரிகதை தடைப்படு தலாயதங்
குன்னலாய்வினவு வோரொலாமுள முயங்கினாறுசு வைத்ததாம்
அன்னமுண் பொழுதில் மண் விழுந்ததென வவனைநோக்கி யரிகதைசெய்து
மன்னலானவிடை நீ பிணங்கொடுவரத்தகாதென வழுத்துவார் (௩௬௩)

இங்குநீ யிதனை யிட்டதாற் பயனெனாகுமிக் கதையியற்றுவோர்
மங்கலான வுயிர் வரவியற்றுமொர் மருந்துவைத் துறுகிஞர்கொலோ
தங்குகிற் கிலைபொபோ பயித்தியமுயங்கு தையலென வன்பர்கண்
டங்குரைந்தவொலார் முகங்களைபுநோக்கி யொன்றுசொல்லாயினார். (௩௬௪)

ஹரிதனுவமுதிற்கு மன்றையமு தானதெச்சிலென லாகுமால்
தெரிசிலாரமு துணிந்திராதி பல தேவர் நாமவ முதின்கிறப்
புரியநீரது தெரிந்து தேற லுறிலோது மின்விடல நாமமிக்
கிரியல் போனவுயிர் வருமெனச் சொல்லுநாமம் யாவருமியம்பினார். (௩௬௫)

ஆயநாமவொலியான் மிர்தங்க முதலறிவிலா வெவையுமவ்வைகத்
தேயவாய்விடல நாமமோத வெதிர்யாவும் விட்டலென துருவமாய்
மேயபோதினாயிற் பெற்றெழுந்தது மடிந்தபிள்ளையும் விட்டலன்
தாயநாம் மொழியத் தெரிந்தெவரு மகிசயித்து மகிழ்துன்னினார். (௩௬௬)

வாமநன் பெயரையோதி யங்கமரும் வளையில் விற்பவருமகனெழீஇ
நாமமோது தலுணர்ந்து மிக்கமகிழ் நணுகியன்பாடி நண்ணினன்
னேமமோடுடன் வணங்கியன்பொடெதிர் நின்று நல்லறிவிலேன் செய்யும்
தோமதைக்கமை செய்தருளுகென்று மகனைச்சுமந்து மனைதுன்னினான். (௩௬௭)

ஈதுகண்டவரெலாம் வியந்தரி தனாமமே யமுதின மிக்கதென்
றோதுகின்றவர்களாகி நாமவலியுணருமன்பரா வணங்கினார்
எதுமக்கரிய தென்று தோத்திரமியம்ப வன்பர் திருமாலடிப்
போது போற்றுத் லொடாரதிச்செயல் புரிந்திருந்தனர் பொருந்தவே. (௩௬௮)

இன்னதன்மை யவரிணையில் பத்தியினதுண்மை கண்டு தினமெழிலியை
அன்னவண்ணனவர் தம்மொடன்றுமுதல முதசெய்து வரலாயினான்
நன்னரின்னவண நாரணன் விரவி நன்கயின்று வரனாடெலாம்
பன்னலான பிரசித்தராகிமிகு புகழ்படைத்தனர் பராவலே. (௩௬௯)

எஞ்சில் சிஞ்சுவடி யென்னு மூரிடையிருந்த வேதியரொலார்களும்
விஞ்சுமன்பர் புகழ்வின வியாமொருவி நாயகன்றனது பாசனை
அஞ்சு நேமமுடனனுசரித்து வரலாயினே மதில்வி நாயகன்
நெஞ்சிரங்கி வெளியாகவில்லையொளி நிறநிரம்புருவ நின்மலன். (௩௭௦)

சிலமேது மிலையான சாதிவரு சிறியனோடு முணல் செய்வனோ
ஞாலமானதுரை செயினு நாமதனை நம்பியுண்மை யெனலாவதோ
எல நாமவனை வரவழைத்தறிது மென்ற வேதியர் கடலைவரும்
கோலமே விய்வனங்கொராளொடு குறித்து மேவுறவுணர்த்துவான். (௩௭௧)

யாமெலோருதமை நோக்குறக் கருகினே மெனக்கழறிததுகா
ராமனைக்கடிது கூவிமேவென நவின்னனுப்பினனயந்துசிறி
தாமணிப்பன வனுய்த்தவான் வருமுனே தெரிந்தனர் சழக்கிலா
நேமநீ டியமெயன்பர் சிஞ்சுவடியூர் குறித்து நெறிமேவினார். (௩௭௨)

வ்ரைவின் மேவுறுமவாள் வழிக்கணெதிர் மேவு மன்பரை வியந்துகண்
டொசெய்தானறியவுற்ற செய்கைதனை யன்பர் நன்றென வுரைத்துடன்
வரைவிலூர் வயினடைந் தழைத்துளவ மறையவன் பதியுள் வந்தனர்
புரையில் மற்றை யவனீரின் மூழ்கியியல் பூசை செய்புரை பொருந்தியேகௌ

மானசத்தினியல் பூசைசெய் பொழுது மருவுந் தனது நத்தனம்
தானசுத்த முறலால சுத்தமிலதாக நீ நனிசமைத்திலாய்
ஏனெனப் பணியி யற்றுவோன் வயினொறுப்பவேகின மனந்தனைக்
கூனலற்றறு நிநீஇவி நாயகனதுரிய பூசைசுருவைற முடஇ. (௧௭௧)

வெளியில் வந்தவுட னன்பர் கண்டினிதின் மேவு மஞ்சலி வீளைத்தலும்
தெளியவொன்றினவ னவனாயெப்பொழுது சேர்ந்ததிங் கெனவினாவினான்
களிகொளன் பரக வயினிருந்து கண்பதியைமுன்னலுறு காலேநீர்
சுளிவுகொண்டு மலரடவி சென்றபொழுதி வணடைந்தனனெனக்கொனார். ( )

வினவுவேதியன் வியந்து மற்றிவரை விபுல மெச்சவது மெய்யென
வனநிரம்பு மணிமார்பன் மற்றிவரோடனிதருந்துவது மாத்திரம்
நனரறிந்து கொளல்வேண்டு மென்றுமறை நவிலு நாவரது பந்தியின்
முனரருந்தொர் கலமிடலு மன்பர் முரஹரியு மென்னுடன்முயங்கியே. (௧௭௨)

உண்ணவெய்துவன வற்குமோரிலை பரப்பும்ன் னெனவுரைத்தனர்
அண்ணலுக்கு மறையோர்க் னோரிலை பரப்பியன்னவரை நோக்கிநீ
நண்ணு ஜாதி யுமிழிந்த தொள்ளி திலேசிலமுந் தவறுநாடலுன்
கண்ணடைந் தரியெவா றருந்துவ னெனக் கடிந்தி வுரை கழறினார். (௧௭௩)

சிலமுந்தவறில் ஜாதியுங் கொடு சிறந்து ஸீதரனைநம்வசத்
தேலவெண்ணுத லொணுது நாடொறு மியன்ற் சித்தமிரு சுத்தியின்
பாலதாக நடுவொழிதலின்றிவரு பத்தியிற் புருவன் விட்டலன்
நூலறிந்தவர்களையெனச்சொல்லுநுவல்வதொர் துமெனநொடிமுனே (௧௭௪)

இலைபரப்பி யறுசுவையி னுண்டியிட வடிவு காணும் வகையின்றியே
நிலைகுறைத்தலுறு போனகத்தை யவர் நெடிது கண்டு நிஜமெனவுணர்ந்
தூலையொழுக்கமுள ஜாதியின்ன் வயினுலக முண்டவரி யுண்பனேல்
தலைமை பெற்றருல சீலராநமது சார்பு சார்கிலனோவைவங்கரன். (௧௭௫)

என்று தங்குலனிலேய் செருக்கு மிகவெய்துமௌவிய மொடைங்கரன்
துன்றுதம் மொடுண வெண்ணி யவ்வயினடைந்து தோத்திர மிகச்சொலி
ஒன்றுகின்றிலது கண்டு நாணி ஹரியன்பர் மேவும் வயினுற்றுநீ
நன்றுமாலென வழுத்தி யைங்கரையுண்ண வென்றுடனவின்நனர். (௧௭௬)

அன்பரன்னது வினாவி நன்றென வமைந்து சற்றினி திருந்தனர்
முன்பு துன்றுமறை யோரெனீவர வழைத்திலாயெனலு மூடிகத்
திற்பினேறு மவன் விக்கரகத்திலிலை யிந்தவேளை கடலெய்தினான்
துன்பமேவொரு வனெய்துறுந்துயர் தொலைக்க நீர் பொறுமினென்று பின். ( )

வந்து விக்கிரகமேவி நின்றவொர் மருப்பினானிலை தெரிந்தவற்
குந்து தோத்திரமியம்ப விட்டவிலையுற்று மற்றைய முதுண்டனன்
தந்தி மாவதனன்னற்றந்துவது தனையறிந்து கொண்மினென்னனர்
முந்து மெய்யடி யரிலையிலோதன முறக்குறைந்ததுதன் முன்னினார். (௧௭௭)

முன்னியைங்கர னுறைந்தகோயிலிடை முந்திவஸ்திர நனைந்துறத்
துன்னல்கண்டிதனை மாயமென்றதிச யித்துமுற்றுநனை தூசினீர்
தன்னையங்கைகொ டெப்பிழிந்திது சமுத்திரத்தினது ஜலமென
மன்னும் வாயிலைத யூற்றியோர்ந்துவெளிவந்துரைத்தவனாரோக்கியே. (௩௮௩)

இன்னதெய்வரக சியமுனக்குவெளி யாயதெவ்வித மெனவின
அன்னவேதியனா நோக்கியன்பொனை யாண்டபாண்டொங்க னருளினால்
நன்ன றோர்த்தன னெனப்பிராமணர்க ணன்றுநன்றுதுகா ராமநீ
சொன்ன சோதிபிர மாதிகட்குமறி வரிதுறிந்தெளிது துன்னலே. (௩௮௪)

ஆதலாலுனது பத்தியைத்தெரியி லளவிலுன்பெருமை கட்டுநோர்
ஒதலாவதினி யொன்றுமின்றெம தொழுக்கமுந் குலமுமுன்னியாம்
மேதருங்கருவ முற்றுநன்பய னடைந்திலோமென விளம்பினார்
நோதலேதுமில் ரானவன்பரரி கதையநாளவனு வன்றுபின் (௩௮௫)

காலையேக விடைகேட்க வின்னமொருகா ல்வண்புருதல் கருதுகென்
றோலையேயு மறையோ ருணாக்க நலதென்ன வுத்தம ருணாத்துமீன்
வேலைமேவுபதி யருகிலோர்கழை விளைத்து விற்பவன் விரும்பினீர்
மாலேயெறினையு மன்புகொண்டு வருவாரா நோக்கினன் வணங்கினான். (௩௮௬)

சாமியென்குழைச மேவியன்னது தனைப்பவித்திர மியற்றினீர்
போமினென்றுமிக வேண்டவன்பார்நல தென்றவன் குழைச புக்கபோ
தேமிருங்கரி கொடங்கொ ராசனம் விரித்திருத்தியெளி யேனினிடத்
தோமினீர்புருத வெத்தவஞ் செய்துளெனென்று மிக்கதுதி சொல்லினான். ( )

பரமவீன்பரச மனுதினம் பருகுபண் பருக்குவினை கண்ணலின்
இரதமும்பருக வன்பினியவவ ரிச்சைமற்றதி விலாயினும்
தரநயந்தவவ னன்புகண்டது தனைக்குடித்து மகிழ்தாக்கினார்
விரவுமன்பின் னொர்கட்டு வேழமனை மேவுமக்கள்பெற நல்கென.

வேண்டிநல்கின னதைத்தடாது புயமேற்கொடீர் புருதமேவுபோ
தாண்டுகண்டிவினை யாடுபாலனை வோருமீகென வடுத்தெத்
தின்கெண்மவர் களுக்கெலாமிலை யெனாமலீந்து வரமிக்கதோர்
நீண்டகண்ணல்கொடு மேவினார்பதியி னிகழ்வெலா முணர் ஜிஜாயிதான். ( )

ஒருசுமைக்கழையி லொன்றுதானேமிக லுற்றதென்று நனிசீறியே
தருகரும்பவர் கரத்தினின்று மெதிர்தன் கரங்கொடு பறித்தனார்
வெருவுறும்படி யதைக்கொடோங்கி வெரிந்மீ தடித்தனன் விழுந்தகீழ்
இருகுறந்துணி யிருந்ததோர் துணிகை யிறுவதாகிமனை யெய்தினோர். (௩௯௦)

கண்டுகோபமில் ராகியேமனை விகடுமை கொண்டமுக நோக்கி
கொண்டிற்ற துணியொன்றுனக் கவனிகுறுகி ரண்டுதுணி தம்மிலொன்
றண்டுமெற்றொர்துணி மக்களுக்கென வமைத்தல் செய்தன னம்விட்டலன்
உண்டெனமேவு மகிழென் றுரைத்தன ருரைத்ததுட்கொடு ஜிஜாயியே. (௩௯௧)

உலகின்மேவும் விவகாரம் யாவையு மொழித்து வெட்கமு மொழித்தினைத்
திலகுசாந்தமுட னெய்தலற் புதமெனத் தெளிந்தின ருணத்தொடேய்
வலவர்தம்மைய ரியாயமாய் முதுகின்மோதினே னிதிலெனவரு மோவென்
றலமருந்துயர் கொட பரைப்பிழை பொறுக்கவென்றடி வணங்கினான்.

வேறு

நேசமிக நாயகர்க்கு நெடிதுதினந் தோறுமிரு
பூசனெசெய் துறுநாளிற் புட்பவதி யாயினர்கள்
காசிபாகேதிகங் காவென்னு மூவர்களும்
மாசின்மணக் குரியவராய் வளர்தல்கண்டு மாதாவும்.

(௩௬௩)

மனம்வருந்தி நாயகரை நோக்குவது வைக்கிசைந்த
கனம்பொருந்து புதல்விடக்குக் கலியாணம் புரிந்தருள
நினைந்திலிர்வா ளாவிருத்த னீதியோ நிரப்புகெனப்ப
புனஞ்செறிபைந் துளவனடி போற்று மன்பர் புத்திகொண்டு.

(௩௬௪)

புறம்போந்து தமது சஜாதியிற் பிறந்த புத்திரரிற்
சிறந்தோங்கு மணம்புரியத் தகுந்தவர் மூவரைத்தேடி
அறஞ்சேர்ந்த தமதுமனைக் கழைத்துவந்தங் குறவிருத்தி
நிறந்தேங்கு மறையவரு முறமணத்தை நிரப்பினராய்.

(௩௬௫)

பாலொடன்னந் தம்பதிக ளருந்தும்வகை யப்பகலில்
ஏலவிட்டு வைத்திருந்தா ரிணையசெய்கை மணமகரை
மேலளர்த்த தாய்தந்தை மாரறிந்து நமைவினவா
சாலமணம் புரிந்ததென்ன தகவென்று மறுதினத்தில்.

(௩௬௬)

வரிசையுடன் மனைக்குவந்து மணம்புரியும் வகையிலொன்றும்
துரிசதிலா தொருநான்கு நாட்சடங்குந் தொகவியற்றி
கரிசு மத்தம் பதிகளைத்தம் மனைக்கழைத்துக் கொடுகலந்தார்
ஹரிசௌரி திருநாம மறைந்துகொட ன்பருமிருந்தார்.

(௩௬௭)

வேறு.

பீடபர கணமென்னு மூரிலுறு மொருவேதி யன்பிற்றழவில் பண்டரியிலே
நீடவளர் தேவகிதன் மாமதலை கோயிலிடை நேயமுடனேமேவிநீள்
ஆடரவிலேநடன மாடமலனேயிகப ரச்சகமெனக் கருளுகென்
நீடமரடத்தினுட னேந்திருபகற்பொழுது னூவிலதிருந்தனனோ.

(௩௬௮)

ஐந்திருபகற்பொழு தகன்றிடவிடோபா வவன்கணவில் வந்தரிதின
ளிந்தியென முந்துபதி யேகியமர் ஞானபதி யின்கணில வன்புறுதியேல்
முந்துமவர் தந்திர முரைப்பொன வோதிடலு முன்னின னளிந்தியெனுமர்
வந்துறு சமாதிமு னிருந்தன னிராறுந் தன் மடையிலு திடமுடனனோ.

(௩௬௯)

அன்னவன வாறுறுதி யாயுணவிலாமலம் கின்றதை யறிந்தனருசாய்
இன்னவ னினைத்தபடி. பெய்தலரிதாகும்விதி யில்லையெனவே யிணையிலாப்
பின்னமறு ஞானபதி யன்னவனுடைக்கண வெதிர்ந்தனர் பிராமணனேநீ
நன்னர்மிரு தேருவெனுமூரில்வளர ன்பரிடை நண்ணிநினைவைச்சொலுதியேல்.

வேறு.

அத்துகா ராமருன் னகத்துஞன்னலைச்
சித்தமாய் முடிப்பார்நீ சேறியென்றனர்
வித்தகம் வேண்டிய வேதியன்விழித்
துத்தன துள்ளத்தி லுரைத்த தோர்ந்தனன்.

(௪௩௧)

சூத்திரன் நன்வயிற் றுன்னிற் றோமற
வாய்த்திக பரச்சகம் வழங்க வல்லனே
எத்துஞா னேசரிங் கியம்பிற் றென்னென
மாத்தனர் வொடுவந்தான் மன்னுதேருவே..

(௪௩௨)

வந்துமெய்யன்பொக் கண்டுமாரிலார்
முந்துமுன் னடந்தவை மொழியக்கேட்டவர்
மைந்துறு பகடுமா மறைசொல் வித்துமேல்
நந்துறு சுவடுதிர் நடக்கச்செய்தவர்.

(சாசு)

செயற்கருங் காரிய மென்னிற் சேர்வதோ
நயத்தரு மிதுவென வியப்பு நண்ணியே
மயற்கரை கடந்தவ ரனுப்பவந்தவற்
கியற்றுவ தென்னிலேதது செய்வேனென.

(சாசு)

பதினொர பங்கங்கள் பாடி மற்றதற்
கெதிரறு முத்தமஞான மென்றுபேர்
விதிமுறை வைத்ததனோடு மேவுறக்
கதிதரு முப்புடைக் கணியுந்தந்தனர்.

(சாநு)

இக்கனிதனை யுடைத்தினிது தின்றுநீ
மிக்கதாம் பதினொர பங்கமும் விழைந்
தொக்கமெயன் புடனுனர் தியேலுறத்
தக்கநின்னினை வெலாந்தழைக்கு மென்றனர்.

(சாசு)

என்றவரிந்ததை யேற்றவ் வேதியன்
துன்றருமிக் பரசுகத்தை வேண்டியான்
நன்றிவண டைதரநல்ல பிராகிர்தத்
தொன்றியகவி தரிலுதவு மோவென.

(சாசு)

ஆயிடையே விழுவெறிந் தனுப்பிய
மாயிருஞான தேவிடத்து வந்தனன்
மேயினபழம் படிவிரும்பி யுற்றான்
போயினன் விதினைப் புலத்தி லுன்னினார்.

(சாஅ)

இங்குற நடந்ததை யேழொ டாறெனப்
பொங்குறு கவிகளிற் பொருத்தி ஞானதேத்
தங்குறு சமாதியிற் சாற்றவுய்த்தனர்
எங்குநீடுறு ஜகதீச னன்போ.

(சாசு)

அன்னதை யவரிடத் தறியச்சாற்றினர்
மன்னபங்கங்களை வாங்கிப்போனவர்
உன்னவங் கொருவனு வேசனாயுற்ற
இன்னவ னிழுக்கின னெனவெருட்டியே.

(சாநு)

அங்குநின்ற கல்வகை யகற்றப் போயினான்
தங்குளுதந்த வேதியன்பின் செளரியைப்
பொங்குறப் புசுமுமெ யன்பர்தம்புடை
இங்குவந் தணுகின் பதிகனென்னவே.

(சாகக)

வேறு.

சிவாஜியெனும் வேந்தனிடைப் புராணம்வாசிக்கிறவற் கேவல்செய்வோன்
ஓவாதநெடு மூர்க்கன்பேரோ கோடோபா முரடனொழிவின் ஞானம்
தவாததுகா ராமரைக்கண் டடிவணங்க வவன்வணங்குந் தகவுநோக்கி
அவாவறுவோ ரவனிடைப்பேரளிகூர்ந் துதாமெழுதுத் தமஞானத்தை. (சாகஉ)

தென்பழனே டந்தார்மற் றவனவற்றைப் பழுதில்லாச் சிரத்தையோங்கும்
அன்பொடு கொண்டப்பழத்தை யுடத்தருந்திப்பதினொருபாட்டையுமவாசித்து
மன்பெறப் பாடம்பண்ண மறுவிலா ஞானபத்தி யுடனேவாய்ந்தான்
இன்பமிக முன்னும்தா பாத்திலுறும் வணிகனியன் ஞானேசர்க்கு. (சக௬)

தனதுநினை வுமுடிந்தா விலக்கம்பொன் றருவதற்குச் சமைந்திருக்க
அனகரரு ளானினைவு முற்றுதலாய் ஞானேச ரகத்திற்சென்று
கனகமனைத் துங்குவிக்க வொருவனு வேசிதனாய்க் கனகமெல்லாம்
மனநலத் துகாராம ரிடைச்செலுத்துகென வருளின்வழங்கக்கேட்டு. (சக௭)

அவ்வணிகன் துகாராமரருவந்து நிகழ்ந்த செயலினைத்துங்கூறி
எவ்வமறப் பொருளினைத்து மீந்தவர்த மழுவணங்கி யேத்திப்போனான்
செவ்வனந்தப் பொருளினைத்துங் கோடோபா தமையடைந்தசெவ்வினோக்கி
வவ்வுகென வறற்களித்தார் மற்றவன் வேதியன்வேண்டல் வாய்ப்பதானான்.

கோடோபா யானடைந்த காலத்திப் பொருள்வந்து கூடும்மென்று
நீடாதரத்தொடுதன் பதிபோய்ச்சேர்ந் தனனிந்தநிகழ்வனைத்தும்
பீடாரு சிவாஜியெனும் வேந்தனுணர்ந் தறிவில்லாப் பேதைக்கிங்ஙன்
வாடாத நலமளித்த துகாராமர் தமையின்னும் வணங்கவோர்கால். (சக௮)

வேண்டியிருந்தனனாக லோகமெனு மூருறை வேதியர்களுெல்லாம்
நீண்டியல் வாமானனன்பர் தமையழைத்துக்கொடு போந்து நிமலனோத்தற்
கீண்டிய கீர்த்தனமெல்லாங் கேட்கவொரு திங்களளவிருத்திக் கொண்டு
துண்டிய வன்புடனிருக்கத் துகாராமர் கீர்த்தனங்கடுதித் தங்குமற்றார். (சக௯)

அப்பதியிலெளிமை கைம்மை முதுமையுறு மொருபிராமணியங்கோர் நாட்
செப்பமிகு துகாராமர் தமையோக்கி நான் வேண்டிந்தினத்திலென்னில்
ஒப்புவந்து வந்துபோன கமருந்திகீர்த்தனங்களுநாத்தல் வேண்டும்
தப்பறு சீர்ப்பாண்டிரங்கன்றனதடியரே யெனமற்றவர் நன்றென்றார். (சக௧௦)

எளிமைதனிலே சிறந்த முதுமைப்பார்ப்பினி பின் பீரைந்து பேர்க்குத்
தளிகையிற் போனக மமைக்கத்தக்க வைக்குத்தகப்பணிகடாஞ் செய்தீட்டி.
அளியின் மிக்க துகாராமர் தமையழைக்க நானோக்கு மளவில்வானம்
துளிசெறியப்பெய்து குடியிருக்கு மனைச்சுவர் சாய்வு தோன்றிற்றாக. (சக௧௧)

கண்டு கிழப்பார்ப்பனி தான்றுகாராமசாமியயிற் கடுகிவந்து
மண்டிவிழி நீர்பெருக வருதுகொண்டு பாண்டிரங்கமாலுக்கன்பிற்
றொண்டு செய்யு முங்களுக்காராதனஞ் செய்வதற்காகத் தொழும்புசெய்து
கொண்டு வைத்தகலப்பை யெல்லாமழிவுற வென்மனைச்சவருங்கூலந்துசாய்.

மழைபெய்து பழுதுவந்து வாய்த்ததென் செய்வேனென்று மாழ்க்சிச்சொல்லிக்
குழைவெய்துவதைக் கண்டு துகாராமரழே லெனக்கை யமைத்துக்கூறித்
தழைவெய்த நின்னகத்தி லினிதுவந்து நீயிடம் போனகஞ் சாப்பிட்டு
விழைவெய்தப் பாண்டிரங்கன் கீர்த்தனஞ்செய்வோம்வெளியின்மேவுங்காறும்

பித்திவிழாதருள் செய்வான் பாண்டிரங்க் னென்னவவன் பெரிது நம்பித்
தத்தினியின்றென்று மனமகிழ்வொடு தன்னகஞ் சார்ந்தாளாக ஐரார்
இத்திறமாய்ச் சாய்ந்த சுவொப்படி வீழாதிருக்கு மிதுவீழாதேல்
சித்திரமேயவர் வந்து போமளவுமெனத் தம்மிற் செப்பிப்போனார். (ச௨௨)

ஈரிரண்டு தினங்கழிந்த பின்பந்தப் பார்ப்பனி தன்னில்லத் தட்டுச்
சாரமறை யோருடனே துகாராமர் தமையழைத்துச் செளரிநாமம்
ஆரநெடுங்கீர்த்தனஞ் செய்தானபின் புலந்தவர்களினவருக்கும்
நேரவுபசரித்துப்போனக மருத்தித்தானு முண்டு நிரம்பலாக. (௪௨௩)

அமைவு செய்த துகாராமர் பார்ப்பனியை நோக்கியினி தம்மேயுன்னிற் [ங்
சமைவுசெய்தபொருள்களெல்லாங்கொண்டு வெளிவருகவெனச்சாற்றக்கேட்ட
கிமையளவி லவன்கொண்டு வெளியில் வரச்சாய்ந்தசுவரிடிந்து வீழ்ந்த
துமையறு சேரன்பரவ்வுரதிகாரிக்கில்லமைத்தன்று தவச்சொன்னார். (௪௨௪)

அன்பர் சொன்னபடி யவ்வுரதிகாரி வீடுடனே யமையச்செய்து
துன்பமறப் பார்ப்பனிக்குத் தந்தவவினினிது பரிசுத்தமாக
இன்பமிகு துகாராமராலரி கீர்த்தனமொரு நாளியம்பச் செய்தான்
பின்பவ்வுர் வாழ்வோராலன்பர் விடைகொண்டு தம்மூர்ப்பேணி வந்தார். ( )

வேறு

வந்துநாம கீர்த்தனஞ் செய்தாருறலும் வாகோளி
முந்திவாழ் பவனாறுசாஸ்திரங்களில் முதல்வன்
மைந்துசேர ரசன்றன்சன் மானமும் வாய்த்தோன்
பந்திமேவிய நாமம் ராமேச்சுர பட்டன். (௪௨௫)

சாதுவாந் துகாராமெனு மன்பர் சத்தீர்த்தி
ஒதுவோர்சொல்ப பலபடி கேட்டுத் தன்னுளத்தில்
மாதுவேஷ முண்டா யவர்தமை யவ்மானத்
தீதுசெய்வதற் கெண்ணின னரசன் பாற்சென்று. (௪௨௬)

சூத்திரன்று காராமென்போன் நேருவிற்றேன்றி
மாத்திரம்பெறும் வேதசாரங்களை வாயால்
தாத்திரிக்கனே யாவர்க்கும் வெளிபெறச் சாற்றிச்
சீர்த்திசேரரி கீர்த்தன நாடொறுஞ் செப்பி. (௪௨௭)

வேதவேதியர் தமையுமோகிப் பித்து விராய்த்தன்
பாதமன்பொடு வணங்குறப் பண்ணிப்பற் பலவாய்ச்
சாதமேவிய தருமங்கள் யாவையுந் தவிர்த்துச்
ஸ்ரீ தான்றிருநாமமே பெரிதெனச்செப்பி. (௪௨௮)

யாரு நாமகீர்த்தனஞ்சொல் வியற்றினனதனால்
சாரு நால்வருணத்தருந்தத் மக்கியல்வாய்
நேரு நல்லறம்யாவையு நீத்தனர் நிருபா
ஒரு நீயென வுரைத்தனரைசுடன்படவே. (௪௨௯)

வேந்தன் கேட்டுடனப் படியோவென வெகுண்டு
சார்ந்தவூரகல் வுறத்துகாராமனைத் தவிர்த்தி
நேர்ந்து நீ யென்றவ்வுரதிகாரிக்கு நிருபம்
ஓர்ந்து செய்வகை யுய்த்தனனவனதை யுணர்ந்து. (௪௩௦)

வெருவியன்பர் பால்வந்ததைக் காட்டலு மெய்யன்
பொருவிலாதவர் விட்டலனுறைதருந் கோயில்
மருவியோர பங்கஞ்சொல்லி வாழ்த்திவா கோளி
துருவியேகினர் பட்டினைக் காணவுட் சூழ்ந்து. (௪௩௧)

பூக்கமேவியப்பட்ட னுனஞ்செய்துபூசை
நோக்கமாயுறுங் காலவ னில்லிடை துழைந்துள்
ஊக்கமோடுநின் றவனெதிர் கீர்த்தன முரைத்தார்
மாக்கடுஞ்சினங் கொண்டன்பர் வுதனத்தை நோக்கி.

(சநக)

நாலதாம்வரு ணத்தின னீஹரி நாமம்
ஏலவேயுணாக் கின்றனை யிதின்மறைப் பொருள்கள்
சாலவுள்ளன சமைத்துநீ சொல்வது தருமோ
ஞாலமீதிலுன் கவிவின வுருக்குநாகம்.

(சநச)

ஆனதாலினிக் கவிசொலே விதற்குமு னமைத்த
துனமாமந்தக் கவியெலா மொருமைசேர்த் தார்த்துச்
சானவிக்குநே ரிந்திராயணி தனில்விடுதி
போந வந்திடே லென்றந்தப் பட்டனும் புகன்றான்.

(சநரு)

கேட்டுமெய்யன்பர் தம்மதுர் மீண்டனர் கிட்டி
நாட்டு விட்டலன் றனைக்கண்டு நயனநீர் பெருகத்
தாட்டுனைக்கண் வீழ்ந்தெழுந்து நின்றொளிர் பரந்தாமா
பாட்டு நின்ன தேவலிற்பல பகர்ந்தனனன்றோ.

(சநௌ)

அவையெலாந்தகா வாயினபட்டன் சொல்வதினால்
இவையெலாமுற வேனியற்றினை வினையாட்டோ
நவையெலாமிலை யாகியவுணக்கியானவின்ற
குவையெலாம்புன லிடைவிடக்குறு கியதென்னு.

(சநள)

மீண்டு தங்கவிப் புத்தகம்யாவையும் வீக்கித்
தூண்டு நீரலைப் புனலிடைக்கொடு வந்து தாழ்த்தி
ஆண்டு நின்றுவந் தணிமணிப்பொற் சினகரத்திற்
பாண்டு ரங்கனைக் கண்டுசேவித்தடி பணிந்தார்.

(சநஅ)

இதனைக்கண்டால் லோடொலாம் யாருமீடேற
உதவித் தந்தமெய்க் கவியெலாம், புனலிடை யுய்க்க
மதமிக் குள்ளவப் பட்டனால் வந்ததேயென்னு
விதனத் துற்றன றொன்செய்வார் விம்முதலுற்றார்.

(சநக)

துட்டரானவர் சூத்திரன் சுருதியுட் பொருளை
மட்டிலாதபல் கவிகளில் வழுத்தியாவனாயும்
இட்டமாக்கித்தன் மகிமையைப் பெருக்குத வியல்போ
முட்டிலாததை மறையவர் கேட்பது முறையோ.

(சசஉ)

இனைய தோர்ந்திரா மேச்சுர பட்டரிவ்வாறு
புனைவுசெய்வது தக்கதன் றென்றுபோக் கடித்தார்
நினைவிலேதருக்கியதுகா ராமனா னிகழும்
வினையும்போயின வவனது மேன்மையும் வீந்த.

(சசக)

என்றுபற்பல விதங்களா யியம்பின ரிகழ்ந்தார்
அன்றுகோயிலிற் பணிந்தவ ரச்சுதன்றனை
நன்றுநோக்கி நின்னருளி னாலேயன் றோநாயேன்
துன்றுறக்கவி சொன்னதென் சூழ்ச்சியோ சொல்லாய்.

(சசஉ)

பலரும் பட்டனு மெனைநனி யிகழ்தரற் பாற்றோ
அலரும் பூமக ணையகனேயென வருது
புலருநெஞ்சொடு போற்றினர் கோயிலின் புறத்தார்
மலருநந்தன வனம்வந்தோர் பாரையில் வகிந்தார். (சச௬)

ஊனுறக்கம்விட் டரிதிருநாமங்களோதிக்
கோணுளத்தொடு கிடந்தனர் சாதுக்கள் குறித்து
மாணுறத்தரு மன்பர்பால் வந்துப சரித்தங்
கேனுறத்திருத்தியு மனமிசைகில ரிருந்தார். (சச௭)

பரிவு செய்துவா கோளிவாழ்வறு கின்றபட்டன்
ஔரிதன்னன்பருக் கிவ்வகை யாந்தைக்குழந் ததனால்
இரிதலாயின வவன்செய் நற்செய்கைக னொல்லாம்
பிரித லோர்கிலன் பெயர்ந்தனன் புனூச்சிவ பெருமான். (சச௮)

தனைவனங்குறப் பரிசன முடன்வரச் சார்ந்தான்
அனைய நற்றினன் துவாதசி யாதலி னாங்கே
வினையிலாவன கட்சித்தர் மேவுபூந் தோட்டம்
இனையதென்றுணராத்தி லுறைதடத்தெய்தி. (சச௯)

நீரிலாடல்செய் போதந்த நின்மலசித்தர்
யாரிவன்றடத் தெய்தியேதோசொலித் தினம்யான்
கோரியேநிமா சுச்செயுங்குளத் தினைக்கெடுத்தான்
நோரென்றுறச் சீறியோர்சா பத்தைநிகழ்த்த. (சச௧௦)

அனையசாபத்தி லெய்திய தழற்றுறு தாபம்
இனையனாகத்தி லெய்தலு மதுபொரு ணினந்து
தனையினங்கினர் களையுறுவோர்தமை நோக்கி
எனையழற்றுவதென்னிது தெரிகிலே நென்ன. (சச௧௧)

இந்த மாத்தட மிப்பகீர்நிமா சினிதியற்றச்
சொந்தமாதலி னீர்வந்து துளைதலைப்பொருமல்
எந்தமாச்செவி கேட்குறச் சாபமிட்டானீர்
வந்தமாபகீர் தனைவனங் குறிலது மாயும். (சச௧௨)

எனலும் பட்டன்யா னுத்தமவேதிய னிவனை
மனமிணங்குற வணங்கிடேனென் றந்தவாவிப்
புனலி னீங்கியே புறம்வந்து நனைதுகில் போர்த்தும்
அனலனுங்குரு தழற்றுறப் பரிசனர் யாரும். (சச௧௩)

நீர்முகந்துமேன் மேலவன்றல மிசைநிரம்பச்
சார்வுசெய்துமத் தழறணியாதுடற் றழற்றத்
தீர்வுவேண்டினன் றிகைத்தனன் றன்னிற்சேர்ந் தோடாப்
பார்வை செய்தியான் பிழைப்பதிங் கரிதெனப் பரிந்து. (சச௧௪)

பிறந்த நான்முதல் யான்செய்த தவமும் பேரறமும்
வறந்தவாயிந்தத் துயர்வந்து வாய்த்துத்துன் மரணம்
சிறந்த தாயதென் செய்வதென் றூர்செலத் திரும்பி
மறந்து மெய்மிக வருந்தினன் புலம்பினன் வந்தான். (சச௧௫)

வருதல் கண்டவர் யாவருமதித்தொரு துலுக்கன்
தருதலாகிய சாபத்தைச் சாகியிற் சிறந்தோன்
கருதலானதன் மவத்தினுற் கழிதர மாட்டான்
பொருதலாயின னவனுட னென்றனர் புகல்வார்.

(சுருந)

போதுமிங்கிவ னிப்பெருந்துயர் புகுதற்குச்
சாதுசஜ்ஜனராத் துகாராமரைச் சலிக்கக்
கோதுகூறி மற்றவர் கவியாவையுந் குலைத்த
தேது வென்னவு மெண்ணினர் பற்பல வியம்ப.

(சுருச)

பட்டெண்ணினாரா னேசர்தம்பால் வந்துபணிந்து
தொட்ட தன்னுடற் ருபத்தைப் போக்குமா துதித்தங்
கிட்டமாம்படி யிருந்தன னொருபுறத் திருக்க
விட்டலன் றனதடியர்தஞ் செய்கையை விளைப்பாம்.

(சுருடு)

உனலர் நித்தினா யுணைன்பதொரு பதின்மூன்று
தினமும் ஸீதர னுமஞ் செப்புத நெவிட்டலராய்
மனமொருங்கின ரிருந்துழி மாலருள் வடிவாய்
அனகர்முன்வந்து மற்றவர் தெளிவுறவறவான்.

(சுருசு)

நீமற்றென்னுடைக் குணங்களை யனுதின நெறுதாய்த்
தூமனத்தொடு பாடினை யதிலொரு தோஷம்
தாமுனாப்பதிலாற் றிடையிட்ட புத்தகங்கள்
ஆமனைத்தையும் யான்கொடாதமைத் திருக்கின்றேன்.

(நருள)

அதனை யெண்ணியோர் கவலையு மடைந்திடே லென்ன
இதமறைந்தனன் றமுவினன் மறைந்தனனேகி
மதனசுந்தர வடிவொடவ்வுரில் வாழ்சாது
முதல்வர் தம்வயினெய்தினன் கனவிடை மொழிவான்.

(சுருஅ)

நாளுமென்னடியே நயந்துறு துகாராமன்
நீளுமாற் றிடைவிட்ட புத்தகமெலா நிரம்ப
மூளு நீரிடை மிதந்துறு முதயத்தின் முந்திக்
கோளு மென்றுவற் புறுத்தினன் போயினன் கோயில்.

(சுருக)

கனவுகண்டவர் யாவரும் விழித்தனர் காலிப்
புனனிரம்புநீ ளாற்றிடை வந்துபுத் தகத்தின்
இனமிதந்துறக் கண்டனர் புதிது யெடுத்தெல்லாம்
அனகன்செய்கை யின்னதுகொலோ வெனவதிகசயித்து.

(சுருஉ)

கைகள் கொட்டினர் நாமகோஷஞ் செய்துகளித்து
வைகறைப் பொழுதே திருமால் வளர்கோயில்
பைகலக்குநர் தனத்துறு பாதை மேற்படுத்து
வைகலுற்றமெய் யன்பர்பால் வந்தனர் கண்டார்.

(சுருக)

அடிகளும்முடை யன்பினுக் கெளரியவனுண்
படியளந்துகொண் டவனெனப்பன் முறைபழிச்சி
ஒடிவிலன்புகொண் டொத்ததும் புத்தகமொருங்கும்
வடிவிலாற்றிடை மிதந்தன வரக்கொண்டு வந்தோம்.

(சுருஉ)

காணுந்நொலுந் துகாராமர் கண்விழித்து
மாணும்புத்தகம் யாவையு நோக்கினர் வருந்திக்
கோணும் வேதியன் சொன்னதுட் கொண்டுபுத் தகங்கள்
ஏணுறும்புன விட்டனன் காத்தனை யிதுவோ.

(ச.கா.ந)

வழுமாறு மாகிய தினமளவு மூணின்றிச்
சூழரித்தினாயுந் தவிர்ந்தேனை யுந்தொக்கில்
வாழுமாவுயிர் காத்தனை யிங்ஙனீ வருத்தம்
தாழுமாசெய்த வென்பிழை பொறுத்தி தண்ணளியால்.

(ச.கா.ச)

என்றொரோழ பங்கங்களிற் றேர்த்திர மியம்பி
மன்றலந்துள வணியும் வைகுந்த மாதவவென்
றென்று நேயமிக் குறைந்தன ரிருக்க ஞானேசர்
துன்றுகின்ற பொற்கோயிலின் புறத்தொருசூழல்.

(ச.கா.ந)

தங்குகின்றரா மேச்சுர பட்டேனாய் தாங்கான்
பொங்குமிக்கவி யுகந்தனிற் புவியையுத் தரிக்க
இங்குகின்றெழுந் தருளுஞானேச வென்றேறத்த
அங்குமற்றவன் கனவில்வர் தருளுட னைமவார்.

(ச.கா.ச)

நீதருக்கினை யாய்நெடு மாலடி நேயர்க்
கேதமுற்றப ராதநீயியற்றினை யிதனால்
காதல்செய்த துன்னுடவினைக் கடுங்கனல் கதுவி
ஆதலிற்றுக்கா ராமனாயினிச் சரணடைதி.

(ச.கா.எ)

அடைதியேலுன தங்கமெல்லாங் கொளுத்தனல் போய்
இடைதலேயன்றிப் பவக்கடல் கடத்தலு மெய்தும்
மிடைதுழாயவ னன்பரின்மிகை மிகச்செய்வோர்
குடையுந் தீர்த்தத்தும்பணிதெய்வத் துங்குற்றற் குலையார்.

(ச.கா.அ)

பிழையியற்றிடப் பட்டவப்பெருந் தகையோரோ
குழைவுறுந்துயர் கண்டருள் கூர்ந்தந்தக் குற்றம்
ஒழிவுறச்செய்வ தன்றிமற்றொருவர்க்கு மொண்ணு
தெழுகமற்றவ ரிடத்தென்ற ரினிதுஞானேசர்.

(ச.கா.க)

துயிலொழிந்துஞா னேசர்சொற்படி யுடன்குழ
இயலு நெஞ்சின னாகியுமன்பர்மு னெதிரப்
பயமுளங்கொடங் சுவர்புகழ் பற்பல படியாய்
மயலகன்றெழுதி னன்றனதனார் முற்றுமாற்ற.

(ச.எ.உ)

எழுதியொற்றன்றோ லீந்தனன் செலவிடித் திட்டான்
பழதிலார்வயிற் கொடுத்தனன் கொண்டென் படர்ந்தோன்
முழுதுநோக்கின ரங்கைத முற்றுணர் பட்டற்
கழியி நோய்வர லாகுமோ வெனத்தளர் வடைந்தார்.

(ச.எ.க)

பகைநட் பாம்புலி சர்ப்பமெல் லாந்துயர்பண்ணு
அகைவுசெய் நஞ்சுமுதமார் துன்புமின்பாகும்
புகையு மக்கினி ழீதளமாமனம் புனித
வகைய தாமெனில் ஸ்ரீதரன் கருணையும் வாய்க்கும்.

(ச.எ.உ)

எனவபங்க மொன்றெழுதினர் பட்டனுக்கீய
மனமொருங்கின ருய்த்தனர் வரக்கண்டு பட்டன்
அனவபங்கத்தை நோக்கலும் பகீரறை சாபம்
சனதுடம்பை விட்டகன்ற தாரோக்கியஞ் சார்ந்தான்.

(சஎ௯)

களிதுளங்கினனாய்த் துக்காராமரைக்காண்பான்
எளிதினெய்தினன் வருவதை யினிதறிந் தன்பர்
ஒளிநிரம்பு வேதியரை முண்காண்ப துத்தமென்
றனிவிளங்கிய மனத்தினரா யெகிரடைந்தார்.

(சஎ௯)

அடைந்தவன்பரைக் கண்டடிபணிந்தனன் பட்டன்
மிடைந்தவன்பினர் புலியையுத்தரிக்க மேவினிரீர்
உடைந்த புத்தியி னேனுமை மதிக்கிலே னுயர்ந்து
குடைந்து வெப்புறப் பட்டுனென்கொடுமையுட் கொண்டேன்.

(சஎ௯)

யான்செய் வெம்பிழை யாவையும் பொறுத்தருள் கிற்பீர்
தேன்செயுந்துள வோன்றிருவடி கன்புகிறந்தீர்
மான்செய் கண்ணினர் மயலுறும் வாழ்வினில் வல்லீர்
ஊன்செயும்பொறை வெறுத்துளீர் ஞானத்துதி யுடைத்தான்.

(சஎ௯)

என்றுரைத்திடக் கேட்டமெய் யன்பரந்தோயான்
குன்றுறத் தருங் குலத்தினே னடிமிசைக் குனிதல்
நன்றுமக்கிடோ வெணப்பட்ட னயந்தன னல்லீர்
இன்றெனக்கெழுதி யகவிநோக்கு முன்னேயான்.

(சஎ௯)

புனிதனாயினே னும்மடித் தாசனாய்ப் போந்தேன்
இனிதினும்மடி வணங்குறத் தக்கதே யெனக்குக்
களிவினும்மடி பிரிகிலே னெனவடி கலந்தான்
தனியடைந்தவன் நன்னெடு தம்பதி சார்ந்தார்.

(சஎ௯)

இன்னவன்பர்முன் சொன்ன வபங்களெல்லாம்
மன்னுதண்புன லிடைந்னயாததும் வருந்தச்
சொன்ன பட்டனுக் கெய்துசா பந்தொலைத் ததுவும்
உன்னியாவரு மன்பரைப் புகழ்ந்தன ருந்தார்.

(சஎ௯)

வேறு.

அனகடசித்தர் தாமுமிச்செய்கை யறிந்தியா னிட்டசாபம் போக்
கிணமஹாபுருடர் தாமுறுமூர்போ யினிதுநாங் காண்டு மென்றெண்ணி
வனமிருபுறவை விட்டிடன்மேவு மார்க்கத்தி னுறுஞ்செஞ்ச வடியூர்
தனதிடைமேவி யந்தவூர் த்தலைவ ஞானசிந்தாமணி தன்னில்.

(சஅ௯)

முன்றிலி னின்றதவ்கையின் மடக்குமுழுதுறப் பிச்சைபெய்கென்ன
ஒன்றியசிர்தா மணிமறையோன்பா லுற்றகா ரியஞ்செய்வோ னுடனே
துன்றியம் மடக்கிற் போனகக் கலப்பை சொரிதர வதுநிறைவறுதல்
இன்றிம்ம றின்னு மிடுவனவெல்லா மேற்றமற்றது நிரம்பிலதாய்.

(சஅ௯)

உற்றதுகண்டு மிகவியந்தளவில் பொருளுடைத் தலைவன்மா டுற்று
மற்றதை மொழிய வரும்கிதிகட்கு வாட்டமே வாவகை யினையார்
நற்றிய பொருள்க ளெனைத்துள வனைத்து நல்குதி யெனவவ னயந்திற்
பெற்றதானியங்க ளனைத்தும் மறநனிற் பெய்தனன் கொடுவந்து பெய்தும். ( )

மடக்கது நிரம்பா வகைதெரிந்தகத்துண் மறையவன் பால்வந்து வழுத்தச்
சடக்கென மறையோன் கணபதியுபாசனத் ததுநிரம் புறச்சமைத்தான்
இடக்கொடுப்பின்பல் வனகடசித்த டொய்தினர் தேருவென் றியலூர்
அடக்கரும் பொறிக ளடக்குமெயன்ப ரகத்துமுன் றிலின்வந்து நின்று (சஅ௩)

எனதுகை மடக்கிற் பிச்சைபெய்கென்ன வேற்றலுஞ் சிஜாயிகேட் டுன்றென்
றனதகத்தேது மில்லையா யிருக்குஞ் சமயத்தெச் சழக்கனே சார்ந்தான்
இனவிரப்பவனுக் கென்செய்வேனென்ன வேற்றவற்குப்பிச்சை யிடாமல்
சினவனன் றன்றென் றெண்ணியங்கிருந்த சிறுவிகல் காவகஞ்சேர்ந்து. (சஅ௪)

பாணையிலிருந்த மாவிலோர்பிடி கை பற்றினன் வெளிவரும்போது
மாணையே யுங்கட் ஐஜாயிகண்டவனை மறித்துக்கை திருகினன் வாங்கப்
போனவைபோகக் கையிலொட்டியமாவைப் பகீர்கடி னெயிற் புருத்தத்
தானது நிரம்ப வனகடசித்தர் தாங்கண்டு மிகவியப்பெய்தி. (சஅ௫)

பிச்சைகொண்டிட கங்காமுக நோக்கிப் பெயர் துகாராமரோ நீர்தாம்
நிச்சயம் சொல்லுகென்றனர் கங்காநீ பித்துகொண்டவன் றனைப்போல்
இச்சொல்சொல்லுகின்றயெனைப்பெண்ணென்றறியாயென்பிதாவேதுகாராம்
நிச்சலுமுதயத்தாடு நீராடி நெடியமால் கோயில்போய் நேர்ந்து (சஅ௬)

ஹரிதிரு நாமஞ்சொல்லி யங்கிருக் கின்றொனவனகடசித்தர்
தெரிவைசொற் படியே சினகரத் தெய்திச் சேர்துகா ராமனாநோக்கப்
பெரியசிற்சொருப வொளியடிவாகப் பிறங்குறக் கண்டடிபணிந்தார்
துரிசின்மெய்யன்ப ரவர்க்குப சரித்துத்தோ மறவிருக் கெனச்சொன்னார். (சஅ௭)

சொன்னவர் தம்பா விரண்டொன் வரையுந் தோமிலாக் கீர்த்தனன்கேட்டு
நன்னரானந்த பரவசராசி நயந்தவர் பால்விடைபெற்றுப்
பின்னரு ரடைந்தா ரனகடதாசர் பின்றுகா ராமர்தாம் பேசும்
இன்னிசை நாம் கீர்த்தனநாளு மினிதுகேட் டுன்பிடை மூழ்கி. (சஅ௮)
வேறு.

காமமேவிக் களித்தகத் திற்றுகா
ராமசாமியை நன்குபுணர்ந்தினி
தேமமெய்துற வெண்ணின ளாலகிற்
நாமமேய்குழ லாளொரு சுந்தரி. (சஅ௯)

அமைய நோக்கின ளாய்வரு நாளிலக்
கமையுளத்துகா ராமொர் காலத்தில
தமைய விட்டலன் றாளிடைச் சேர்த்திவன்
சுமை துறந்திருந் தாரொரு குழலில். (சஅ௧௦)

ஏகமாயவ டொய்திய தோர்ந்துமுன்
மோகமேவிய மொய்குழல் சுந்தரி
யாகமேய மெய் யன்பனாக் கண்டுநும்
போகமேவப் புருந்தனன் யானென்றான். (சஅ௧௧)

பின்னும் பேசுகின்றான் பெரியீருமை
மன்னுங்காதலினன் பலவைகினைன்
துன்னுகாலந்தொடர் கிலகின்றியான்
உன்னுஞ் செவ்வியந் துற்றதென் றுளரோ. (சஅ௧௨)

அடுத்துநாரி யறைந்ததுகேட்டுடல்
நடுக்கலாகிமெய்ஞ் ஞானநல்லோரெனை
எடுத்ததாயென வெண்ணுகின்றேனுன்னே
விடுத்தி நிண்ணினை வென்றுவிளம்பினார்.

(சகந)

அந்தவார்த்தை யனையவன் கேட்டிரீர்
இந்தமாற்றமி யம்பிவெறுப்பினால்
முந்தவென்னை முயங்க வலித்தினான்
றுந்தமேற்பழி யுய்த்தினா றேனென்றான்.

(சகச)

என்றபோதினாயே லெண்ணிடையறு
கின்றமூவிறு வைரியுங் கேசவந்
றுன்ற நீத்துத் துறந்துறு வேனைநீ
ஒன்றவோர்திவைக் கோல்கொண் டுறுகென்றார்.

(சகடு)

சொன்ன தோர்குல நென்றச் சுடர்த்தொடி
அன்னவை யினநாடிக் கொண்டன்பர்முன்
துன்னத் தம்முடன் மீதிடச்சொல்லினார்
பன்னுமாறிடப் பற்றியெயிரந்ததே.

(சகசு)

கண்டுகாரிகை யஞ்சிக் கலங்கினான்
விண்டுநீங்கி வெளிப்புறம் போயினான்
பண்டுபோலரி நாமம் பகர்வது
கொண்டு நாளுந் குறைவின்றிருந்தனர்.

(சக௭)

ஆகவிப்படி யன்பர் செய்யுங்கதை
லோகமென்னுமல் ஶ்ரீலுள்ளோர்வினாய்
ஏகவெம்முழை யென்றவர் வேண்டலிற்
போகவெண்ணிப் புறப்பட லாயினார்

(சகஅ)

வேறு.

கனிவுற்றுட னிசைபாடுறு கங்கா ஜிமவாளும்
தனிமுற்றுறு கவினேறு சந்தாஜி வணிகரும்
இனிதத்துட னுறுபட்டரு மியல்மிக்கபி னவரும்
துனிமொய்ப்புற நனிமொய்த்தவர் சொல்லுமாரு குற்றார்-

(சகக)

அருகெய்திய தறிந்தாரிலு ளவர்யாவரு மெதிர்கொண்
டுருகன்பொடு பணிவுற்றுட னூர்க்குட்கொடு சென்று
வருமொவ்வொரு மனைதன்னிலும் வழுவாதுறு மறையோர்
மருவுஞ்சுவையுறு போனகமகிழ்ந் துணடுற வகுத்து.

(௫௦௮)

ஹரிதன்கதை யகந்தோறுநன் காசுச் செயவமைத்துப்
பெரிதின்பொடு வருநாள்வனை பெய்தற் கமைவாகப்
புரிகின்ற சிவாஜிப் பெயர்புனை வோன்கதை புரிவோர்
தெரியின்சவை தெரியாமனிந் தித்துத்தனி திரிவான்.

(௫௦௯)

எளியோனெனி லுந்துட்டனெனுஞ் செய்கையி லியல்வோன்
களிமூழ்குறு கதைசெய்துறு கடைகண்டருள் காணான்
விளியோடுறு மவனைச்சவை மேவாவகை யென்னென்
றளிநீடுறு முறவோர்தின மாராய்ந்தனர் கேட்பார்.

(௫௦௨)

வினவுற்றவ ருணரக்கதை வினவற் கழைத்தாலும்
மனமொத்திலன் வருகின்றில நென்றரவண் வாய்ப்போர்
இனரிப்படி யுறுநாளிடை யொருவேதிய நென்போன்
கனமிக்குறு கடனலுளம் வருந்தித்தனி கனாவான்.

(௩௩௬)

ஞானதிபர் தாமேவுழி நணுகித்துதி நவின்று
தானுமதிக் காலமதாகக் கடைசார்ந்து
மேனான்று கடன்றீர்வகை வேண்டுற்ற வன்கனவில்
ஆனாதலஞ்செய்ப வரணுகித்தனி யறைவார்.

(௩௩௭)

நீசென்றுது காராமரினினை வைப்புக் லுதியேல்
ஆசின்றவர் கடன்றீர்வகை யருள்வாரொன வவனும்
நேசங்கொடு லோகப்பதிநிகழ் வோர்வயின் வந்தான்
மாசொன்றிலர் தெரிந்தப்பதி யதிகாரியை வாய்த்து.

(௩௩௮)

இவ்வேதியர் கடன்மிக்க வரிவர்க்கும் பதியோர்க்குத்
தவ்வாவரி வைத்துச் சரிதரு வோனையுந்தலிவா
தெவ்வாறெனினுஞ் செம்பொரு ளீட்டிக்கடன் நீர்த்துச்
செவ்வேபுரி கென்றரவண் நீர்த்தற்குடன் பட்டான்.

(௩௩௯)

ஊர்முற்றிலும் வரிவைத்தவ ருதவும்பொருள் கொண்டு
நோக்கைச்சரி புரிவோன் வயினேர்ந்தும் பொருள்வினவச்
சோர்வுற்றிருகாசங் கவனுதவக் கொடுசொன்னார்
சார்புய்த்தன னவைகண்டெகிர் சரிவிற்ப வன்காசை.

(௩௪௦)

கையிற்கொடொர் சிறுகற்கொடு கீறிக்கனக் மெனச்
செய்துற் றவனுக்குக் கடன்றீரும் பொருள்சேர்த்துப்
பொய்யற்ற வருதவக்கொடு போனான்மறைபுகல்வோன்
உய்யச்சவை யுள்ளோரனை வருநோக்கினர்வியந்தார்.

(௩௪௧)

இத்தன்மை யுணர்ந்தான் வளைவிற்குந்தொழி வினன்வந்
தத்தன்மை புரிந்தோர் வயினமரும் பரிசுக்கல்
எத்தன்மை புரிந்தேனும் தேற்பேனென வெண்ணிப்
பொய்த்தன்மை யிலன்பர்க்கனு தினமும் பணிபுரிந்தான்.

(௩௪௨)

ஆண்டோரளவுங் கீர்த்தன மறையுந் தொறுங்கேட்டற்
கீண்டாதாத்தொடு மேவிய வவன் வாங்குறவீயம்
தூண்டேறு களேற்றிக்கொடு சுமந்தெய் தினவிறக்கிப்
பூண்டார் பொதிய விழ்த்துள்ளுறு பொருண் முற்றவுநோக்க.

(௩௪௩)

எல்லாமிரசிதமாக வீருக்கத்தெரிந்தான் யான்
சொல்லாமிரசித முய்த்தனனென்னே யெனத்தானுக்குற்
றெல்லாவிலையுய்த்தோன் வயினுய்த்துப்புகல் சீருள்
வல்லேகொடு வருகென்றுது பொதிகார ரில்வகுத்தான்.

(௩௪௪)

பொதிகாரர் களவற்றைக்கொடு போய்த்தந்தவனிடையீண்
டகிலும் வகையறையும் பொழுதவன் யானளித்தது தான்
விதிசீருளை யன்றிப்புகல் வெள்ளிக்குவை யன்றென்
றெதிரோதினன் மீண்டேகுற விடுத்தான் பொதியெல்லாம்.

(௩௪௫)

மிட்டிங்கொடுவனை விற்பவன் பாலெய்தினர் விளம்பக்
கேட்டங்கவன் வியப்பெய்தினனாகிக் கிளரன்பர்
மாட் டி.ன்னனவறிவித்திடமண் ணுண்டருண்மாரான்
கூட்டிஞ்செயவிதுநின் விதி கொள்கென்று குறிப்பார்.

(௫௧௩)

எய்தும் பொருள்யாவுஞ் சகதீசன் நனதடியார்
கைத்தவர் வேண்டும் பலகருமங்களு மியலச்
செய்துன்புறாதீர் நல்வழிசேரப் புரிசுவையேல்
நொய்தினிக பரமேய்சுக னுனக்காமெனச் சொன்னார்.

(௫௧௪)

அருளும்படி கேட்டன் நவனரிதன் நடியார்பால்
மருவும் பணிபுரிவோமெனில் வாயாதனவாய்க்கும்
பொருளின் னிசைபுரிந் துற்றது புன்மைச் செயலென்னைத்
தெருள்கொண்டு விராகத்தொடு செறியும்பொருள் யாவும்.

(௫௧௫)

நலமேவிய வழியே செலநல்கிப்பலநாளும்
புலமேவிய வன்பர்க்குறு பணிசெய்துடன் பொருந்த
இலமேவிய மனையான் பதிதனை யெல்லியி லரிதன்
வலமேவிய கதை கேட்கவும் பகலிற்றனி மாயோன்

(௫௧௬)

பெயர் சொல்லவு மிவ்வாறு றுபித்தேற்றினன் நன்பால்
முயல்வாயுறு பணிசெய்துறு முடித்தா னிவனென்னு
மயலேது மிலாவன் பரைமதியான் முதிர்கோபச்
செயலேகொடு கொலை செய்வது சிந்தித்தொருதினத்தில்

(௫௧௭)

ஒருகொப்பரை நிறையப்புனல் வெப்பம்பெற வுளுற்றி
மருவப்பர னேற்றித்திரு மாலன் பரில்வந்து
பெருகத்தி செய்தில் வரப்பேசிக் கொடுவந்து
தருகொப்பரை யுறுசார்புற வைத்துத் தவிசிடையே.

(௫௧௮)

வெப்பப்புனன் முழுதும்மவர் மேல்வீழ்வுறப் பெய்தான்
செப்பப்புனல் விழலும்மவர் தேகம்மிக வெந்து
கொப்புட்பெற லாகத்திருமகள் கொண்டனைக் குறித்தோர்
மெய்ப்பற்றுறு கவிசொல்லினர் விமலந்கினி தன்பர்.

(௫௧௯)

உடனேயுட லுறுபுண்முழு தாறிச்சுக மூறத்
திடமேவின ரொழுந்தத்தவிடந் தீர்தவண் முற்றம்
படர்நீளவரைப் பந்தரிந் களமேவியபடலைத்
தொடர் மேவுற வீசித்த மதிடமேவினர் சூழார்.

(௫௨௦)

அன்னான் செயலது கண்டிடனரி சிறுதலாகி
மின்னாவளஞ்சூச் சுரநோய் மேவுற வமைக்கத்
துன்னையது தன்னன்மிகு துன்புற்றுயிர் சோர்வாய்
என்னாளும் விடா நோவுடனிருந்தான் பெரிதினைந்தான்.

(௫௨௧)

அப்போது சிவாஜிப்பெய ரான்வந்தவ னைக்கண்
டிப்போதிவளுக்கித்துய ரொவ்வாறணுகிற்றென்
றொப்பாதயலெங்கும்பர வுறநோக்குறு போது
தப்பாதவரைப் பந்தரிற்றும் தொங்கலைக் கண்டான்.

(௫௨௨)

இம்மாலை யிராவின்கதை யியற்றுந் துகாராமர்
தம்மார் பிடைத்துயல் வுற்றது தானென்றதை யோர்ந்து
நம்மாரியர் தமையில்லுழை நண்ணுகக்கொடு போந்திங்
கெம்மாசுசெய் தாளோவிதற் கென்செய்வதென் றினைய. (௫௨௬)

கூடப்புகுரா மேசுரபட்டப்பெயர் கொண்டோர்
நீடப்படு சேராகிய நிலமென்னென நினைத்தால்
நாடத்தகு நந்தேசிகர் நண்ணுற்றிவணன்னீர்
ஆடப்படலாற்சேறுள தாயிற்றெனல் போலும். (௫௨௭)

அதனாலவ ளுழன்மேனியி லளறப்புறின் வெம்மைக்
கிதனமெனவுடனேயவ னச்சேற்றினை யெடுத்துக்
கதனார்கொடி யான்மேனியிற் கதுவும்படி செய்தான்
உதனாலவ னூடல்வெப்பமொ ழிந்தாள்சுக முற்றான். (௫௨௮)

சுகமேவிவி யந்தேஹரி தொண்டர்க்குறுதுயரம்
மிகவேபுரிந் தேனையென விதனத்தொடு நாளும்
தகவேதுகா ராமர்செயுஞ் சரித்தத்திடை யன்பு
தொகவேவின விப்பல் பணிதொடர்ந்தே செயலானான். (௫௨௯)

வேறு

இப்படிக் கிவரிங் கெய்த விதுதெரிசிவாஜிராஜன்
தப்பறு லோகமென்னும்பதி வந்து சார்ந்தவ்வுரில்
ஒப்பிலன்புடையராயெல் லாரும்வாழ்வுறுதல் கண்டு
செப்பருமின்ப மேவித்திகழ் துகாராமர் தம்பால். (௫௩௦)

மேவி மந்திரிகளோடு விளங்கவர் பதத்தட்டாங்கம்
ஆவியல் புறப்பணிந்தங் கவர்களைத் தலங்கல் சார்த்தித்
தாவின் மெய்த்துதிகள் சாற்றத் தங்குகென் றுபசாரத்தோ
டேவின பழகேட் டங்கே யினிதிருந்தின்பு கூர்ந்து. (௫௩௧)

அன்பர் செய்கெய்வத்தன்மையான கீர்த்தனங்கள் கேட்டங்
கின்புடனிருக்கும் போதி லெழிற்றுக்காராமசாமி
பொன்பதி தன்னை நோக்கிப் புகழடியேற்கு நீயே
மன்பெருந்தந்தையாதே சிகன்சினே கிதனல்வாழ்வு. (௫௩௨)

ஜீவரகூக மெல்லா நீ யாதலால் வேரோற்றெய்வ
பாவனை யுளத்திற் பண்ணெனெனப்பலதுதி பகர்ந்து
மாவைவயிருந்து கேட்போர் வதனங்கணைக்கி நீவிர்
தாவமர் குடும்பந்தனைச்சு சற்றேனு நம்பல் செய்யீர். (௫௩௩)

விட்டலன்றனை நாளும்விரும்பியே பஜிப்போயில்
மட்டறுபவ முந்நீரைக்கடந்து வாழ்வுறுவீரென்று
கிட்டருவிரக்தி மார்க்கங் கிளத்தினர் கதைசெய்கிற்க
இட்டமாய் வீனவிவேந்தனெய் தினன் மிகுவிரக்தி. (௫௩௪)

மங்களாரதி செய்காறு மருவின னிருந்து பின்புத்
துங்கராமன்பர்க்கன்பு தொடர்ந்து வணங்கிக்கொண்டு
பொங்கவா வரசினீத்துப் போந்தொரு வனத்துண்மேவிச்
செங்கண் மாளாநாவிற் சிறந்திடப் பஜித்திருந்து. (௫௩௫)

கங்குலாமள விலன்பர்கதை செயுமிடத்தின் மேவிப்
பொங்கு மாணந்தங்கொண்டு புகலுங்கீர்த்தனங்கள் கேட்டுத்
தங்குதலாகி மந்திரிகடமை நோக்கிச் சாரீர்
இங்கு நீ ஒன்பாடென் னாவிகழ்த்தனனியலு நாளில்.

(௩௩௩)

மந்திரிமார்களுன்னி மருவு சங்குகளெல்லாம்
சிந்தில தெழுதியன்பர் தேவிபாற் சிவிகையோடு
முந்திட வுய்த்தார்தேவி முழுதுணர்ந்தின்காறும்
தந்திரமாக வொவ்வோர் குடிக்கெடச் சமைத்து வந்தார்.

(௩௩௪)

இனியர சிவல்களெல்லா மீறுறக்கெடுக்க வேண்டித்
துனிவரு சிவாறியென்னுந் தோன்றலைக் கெடுத்தாரீதால்
னனிவரும் பழியென்றெய்துஞ் சிவிகைமேலேறி நண்ணிப்
புனிதராம் பதியைக்கண்டு போற்றினள் வணங்கி நின்று.

(௩௩௫)

மலர் விழிகளினீர் மார்பில் வார்ந்துகக் கையின் முன்றானை
அலர்வுற வேந்திச்சீர் சாலன்போ யொருதாய்க்கோர் சேய்
சிலமுழுதாள் சிவாறியானை நிலை குலத்தீர்
உலகினையாளப் பிள்ளையொன்றுமின் மவனுக்காதல்.

(௩௩௬)

அரசினைத் துறவாதாள் வருள்செய்தங் கவற்குப்பிள்ளை
விசசவு மருள்செய்கென்று வேண்டினள் புலம்பிநிற்கப்
பரசுதல் கேட்டுமெய்யன் பார்க்கரு டோன்றிநன்று
புரசைமால் யானைவேந்தன் போதுவ னின்றிராவும்.

(௩௩௭)

வந்தபோ திதத்தைச்சொல்லி வாழ்விப்ப னவையுன்றன்
சிந்தினைப் படியேயென்று செப்பின ரிருக்கக் கங்குல்
முந்தலும் வேந்தனன்பர் மொழிகதை கேட்கவந்தான்
நந்தலிலன்பொன்று நவில்லைத் தடத்தலானார்.

(௩௩௮)

பவக்கடல் கடப்பதற்குப் பழிப்பினல் வினையேமூலம்
துவக்குநல் வினையாதென்னிற் றொடர்குல நிலைகளுள்ள
எவர்க்குமுன் விதித்ததாக வியல்கரு மங்களேயாம்
அவற்றினை யொழித்துவேறென் மழகிதென் மடைவா ரானால்.

(௩௩௯)

உலைபவக் கடலைந்த வொருவற்குங் கூடாதென்று
கலையெலா முரைக்குமெவ்வா நெனிற் புனல் கலந்தமச்ச
நிலைசுவை யுள்ளதென்று நெய்யில்வீழ்ந் துலைதல்போல
அலைவோ யன்றியின்ப மடைவுரு ரகிலநாதன்.

(௩௪௦)

உலகையுண் டாக்கிச்சேடனு லகினைத்தாங்கச் செய்தும்
சுலவுகடல்பேராமற் சூழ்வுறச் செய்தும்பானு
அலகுறு தாபத்தோடங் கவிர்வுறச் செய்துநிங்குள்
நிலவுதெளத்தினோடு நிவந்தவின் விளங்கச் செய்தும்.

(௩௪௧)

மனிதரிற் சாதிநான்கு வகுத்துறு மறையோர் தம்மில்
இனிதுறு பிரமசாரி யியல்குரு வினுக்கொப்பாக
நனிபணி விடைகள்செய்து நான்மறை பயின்றுநாளும்
கனிவுறு நிலைக்குத்தக்க கருமங்க ளியற்றிக்கண்ணன்.

(௩௪௨)

தனக்கர்ப்ப ணஞ்செய்தாங்குச் சார்தரல் வேண்டும்பின்பு
மனைக்கண்வாழ் வுறுபோதாறு வகைக்கருமங்கள்செய்து
கனக்கரு நிறத்தோர்க் கர்ப்பணஞ்செய வேண்டும்பின்னர்
நினைக்கும்வா னப்பிரத்த னாகுறிற் காமநீத்து

(௩௪௬)

திருநெடு மாலேநாளுந் தியானஞ்செய் துறுதல்வேண்டும்
கருதுசண் யாசியான காலத்திற் சங்கற்பத்தை
ஒருவிநாறணன் றன்னும மொழிவுறு தோதல்வேண்டும்
மருவுறும் பரமஹம்சம் வாய்ந்தபின் கருமஞ்சாதி.

(௩௪௭)

தவிர்ந்துநா ரணன் றன்னும மனுநினஞ் சாற்றல்வேண்டும்
நிவந்தகத் திரியனா னேர்ந்தசத்துருவை வென்றங்
சுவந்தயி டொல்லாந்தன்ன துறுப்பெனப் புரத்தல்வேண்டும்
சுவந்தமுக் கரணசுத்தி கொண்டருஞ் செய்தல்வேண்டும்.

(௩௪௮)

நீதியில் வருவுறும் விட்டலன் றனைநினைத்துத்
தீகிராப் பஹைநாளுஞ் செய்துறல் வேண்டும்ற்றைக்
கோதில்வையினே யானாற் றுரோகமில் கொள்கைசேர
ஊதியமதிகம்வேண்டா வாணிப முஞ்ற்றிநாளும்.

(௩௪௯)

ஶீதர னாமோகித் திகழ்த்துறல் வேண்டு நான்காம்
சாதியா னானமுன்னே சாற்றுமுக் குலத்துளார்க்கும்
திததீவாவல்செய்து முழுதொழின் முதலசெய்தும்
மாதவன் திருநாமங்கள் வாழ்த்திக்கொண் டுறுதல்வேண்டும்.

(௩௫௦)

இப்படிச் சீரிரண்டு வருணத்தி னுருந்தங்கட்
கொப்புறு குலத்திற்கேற்ற வொழுக்கத்தி னிழுக்கலின்றித்
தப்பற ஹரிதன்னுஞ் சாற்றினர் வருவராயின்
மெய்ப்பொரு ளானசெந்தா மமாமலர் விலோசனத்தான்.

(௩௫௧)

அவரவ ரிருப்பிடத்தே தரிசன மளித்துநாளும்
அவரவர் விரும்புகின்ற வவையெலா நிரம்பச்செய்வான்
அவரவர் தெரிந்துகொண்மி னென்றாரணேக்தமாக
அவரவர்க் கியலும்வண்ண மறைந்தனர் கீர்த்தனங்கள்.

(௩௫௨)

யாவருங் கேட்டானந்த மடைந்தன ரரசனுங்கேட்
டோவறக்கண்க ளின்னீ டொழுகுற வவசனாகி
மேவரும் பரமானந்த மேவினன் மெய்சாலன்பர்
தேவதே வனுக்குமங்க ளாரகி சிறப்பச்செய்து.

(௩௫௩)

உற்றவ டொல்லோருக்கு முறுபிர சாதமீயப்
பெற்றன ருகந்துசென்றார் பிறகுசீ வாழ்ந்தாரான்
கற்றமெய் யன்பர்வார்த்தை கடைப்பிடித் துலகையாண்டு
பற்றற ஹரிதன்னுமம் பகர்வதே பணியென் றோர்ந்தான்.

(௩௫௪)

அவன்கருத் தறிந்தன்னுண் ணன்னமெய் யன்பர்பாதம்
உவந்தனன் வணங்கிநீர்செ யுதவிக்கு முதலியுண்டோ
பவந்தெறு பரமற்கன்பீ டொனமக னொடுபடர்ந்தான்
தவந்தறிந் சிறந்தோர்காலை சாற்றுழி விரும்பிக்கேட்டு.

(௩௫௫)

நாவலு யெனும்பேர்கொண்ட வொருகுடி யானநல்லோன்
ஒவிலன் புடையனாகி யுறுதுகா ராமசாமி
மாவியல் வதனநோக்கி யடிகணீர் வருந்தா வண்ணம்
மேவிநன் னடனஞ்செய்கின் றேனது விளைக்குங்காறும்.

(௫௫௩)

பொறுத்தினைப் பாறுமென்று புனிதநன் னடனஞ்செய்து
மறுத்திரு மார்பனும் வழத்தின னினைத்த பின்பு
நிறுத்தின னிருக்கப்பின்பு நிமலமெய் யன்பர் முன்போல்
வெறுப்பறுங் கீர்த்தனங்கள் விளம்பினர் வியப்பயாரும்.

(௫௫௪)

அதுமுதனடனஞ் செய்தோனங் கடைபவருக்கெல்லாம்
மதுவிரி மலரின் மாலைவருத்தனன் சார்த்திவந்தான்
முதுமறைதெரியு மன்பரவன் முகங்காணுந்தோறும்
நதுசிர மபரிகாரி நண்ணினனெனச் சொல்கிற்பார்.

(௫௫௫)

வேறு

நான்மாத மளவுமவ்வூர் நண்ணிப்பின் றேருவெனு நகர்க்குவந்து
மாமார்பன் கீர்த்தனங்கள் வழங்கிமரு வினர்துகா ராமசாமி
பீமாசங்கரதல யாத்திணைபோகப் புனுவறு பேரறிஞரோடு
தேமாறிற் சிஞ்சவடி வாழுஞ்சிந் தாமணிவேதியன் பெயர்ந்து.

(௫௫௬)

வழியிலுறு தேருவுக்கு வந்தனனாகத்துகா ராமசாமி
மொழியுமவனைக்காண வருமளவில் வினைந்தெகிற்போய் முந்தான்மார்பன்
நழுவின்னம்ந் நிருவருஞ்சந் தோஷித்தார்பின்பு துகாராமசாமி
வழுவின்முகம் தனைநோக்கி யொருமறையோன்றனக்குணவுவழங்குகென்றான்

நன்றெனமெய் யன்பர்மனை தனிற்சென்றங் கொருவருக்கு நல்கத்தக்க
தென்றுறக்கண்டதையெடுத்துக்கொண்டெவரயாத்திணைக்குற்றோடொல்லோரும்
இன்றெமக்குந் தருகவெனத் துகாராம சாமியில்லை யென்னமாட்டா
தன்றுமனம் வருந்தித்தே வாதிதேவாமலர்மே லமலைக்கன்பா.

(௫௫௭)

இங்குறும்யாத்திணைக்கார டொல்லோர்க்குந் திருத்திசெய்தற்கென்செய்கேன்யா
பொங்குரின தருள்புரிய வேண்டுமென நினைப்பளவிற் புவனிநாதன்
தங்குதிர வருளாலே யொருவருக்குத் தக்கவது தானெல்லொர்க்கும்
பங்குபிரித் துதவும்வகை பெருகுதல்கண் டெல்லோர்க்கும் பகுத்தளித்தார். ( )

அளித்ததுகண் டறுசுந்தா மணிமறையோன் முதலானோ ரதிகயித்துக்
களிப்புறுசுந் தையினோடு துகாராமர் தமைப்புகழ்ந்து களிவிலுண்டு
தெளித்தவாசொல் கதையிரவிந்கேட்டுமகிழ் சிறந்தவராய்ச்செய்யவெய்யோன்
வெளிப்படுபோ தன்பரிடை விடைபெற்றி யாத்திணைக்கு மேவினோ. (௫௫௮)

அக்காலத் தொருமறையோன் ஞானதே வமர்சமாதிக் கணன்மித்
தக்கோரோ யெனக்கேம நல்குகெனப் பணிந்துதுதி சாற்றிமேவ
முக்காலந் தெரிஞான பதிமறையோன் கணவினிடை முந்திநீபோய்
மிக்காரின் மிக்கதுகா ராமரிடை லின்கருத்தை விளம்புகென்றார்.

(௫௫௯)

துயிலுணர்ந்தல் வாறுதுகா ராமரிடைத் துன்னியுந் கணவைச் சொன்னான்
பயின்மறையோ னனைதக்கேட்டு மெய்யன்பர் மனம்வருந்திப் பாண்டெங்கா
மயில் வடிவா நாணோதுர்ப் பலதீன னடிக்கடியிங் வகையாந்துன்பம்
செயிலெனக்கென்செய்வதெனத்தொழுதேத்திமறையோர்க்குச்செப்புகின்றார்

சிவாஜியெனும்வனையல்விந் போனிடைச்சென்றுகின்றதன்னைத் தச்செப்பியன்னை
எவாறுதவுகின்றனனோ வதைப்பெறுக நீயென்ன வெய்தும்பார்ப்பான்
அவாறுலோ கப்பதிக்கண் மேவிவனை விற்பவன்பா லடைவைச்சொல்ல
தவாதவனு நான்கிருப்புப் பாளத்தைத் தந்துசென்று சாற்றுகென்றான். (௫௬௩)

அப்பனவ நவந்நைத்தன் கிரமேற்கொண் டெனதுமிடி யகலவேண்டிச்
செப்பறுஞானேசரிடைச் செப்பினதற் கிவ்வாறு சேர்ந்ததேயென்
றொப்பில்விதி யெனத்தூன்புற் றறுபோதிற் சமைதாங்கா துயர்கோண்டோர
வெற்பிடை முப்பாளத்தைக் கிடத்தியொன்றைக் கொடுத்தேகு மேவினாய். ( )

மெய்யன்பார்தமைக் கண்ணிற்கவவர் கிடைத்ததெனனை விளம்புகென்ன
ஐயவிதேகிடைத்த தென்க்காட்டலு மெய்யன்பரதை யருளினைக்கச்
செய்ய செழும்பொன்னாகக் கொடுவந்தோன் வியப்பெய்தித் துன்பந் தீர்த்தான்
துய்யரவன்னை நோக்கிஞானதே வருளுனக்குச் சாந்ததென்று. (௫௬௪)

உன்குடும்பந்தனைக் காக்கவினிப்போதி யென்றுரைத்தா ருடனேபார்ப்பான்
நன்கதனைக்கொண்டு சென்றுகோண் ஹோவெற்பினிடை நண்ணிப் பார்க்க
முன்பிடுமுப் பாளமுங்காணானகி நமக்குவிதி முடிவீதென்று
தன்பதிபோய்ச் சேர்ந்துமிடி தீர்த்து நாடோறு மகிழ்தழைப் பதானுன்

முளாவொடு பீவராவென்னு நதிகளுறுஞ் சங்கமத்தின் மூழ்குங்காலம்
வளாவதலாற் றேரு வென்னு மூரிலுள்ள சிலர்மூழ்க் மருவும் போதில்
அளாவியன்பருஞ் சென்றார் மார்க்கத்திலோர் பெரியவரணியத்தின்
உளாகியதாட்டுக் கிடைமற்றதி லுலவுங்கொடிய செய்கையுடையவோர்நாய். ( )

அவ்வழிச் செல்வோர் மிடற்றைக் கடித்திரத்த பாணஞ் செய்வது வாயார்க்கும்
செவ்வனடங்காதது மாகியதன்பர் செல்வுழிக்கண் றெச்சினந்து
கவ்விடிற் றினைநேரே வரக்கண்டு துகாராமர் கலங்குருமல்
இவ்வகிலத் துறுஜீவ ரிடத்துவெறுப் பில்லென்மேல் வெறுப்பே நென்றார். ( )

என்னுமள வேசாந்த மெய்தியதற் நாய்பின்ன ரவணிகந்து
துன்னுநதிச் சங்கமத்தி னிடைமூழ்கிப் பாண்டரங்க னைத்துதித்து
மன்னினர்பின் பிடைபரந்த நாய்குரையா தொருவரையும் வாய்க் கொள்ளாமல்
முன்னுறு சாந்தங்கண்டு கிடைக்குத வாதாயிற்றே யெனமொழிந்தார். (௫௬௬)

ஆணத்த் தொடுபுலித்துக் கொண்டிருந்த துகாராமர் மத்தியானம்
தான்வந்த போதுடனே ராஞ்சணலூர் தனிலொருவே தியனரிற் சார்ந்தார்
பாணத்தபாணியடி யாடொன்றப் பனவனறிந் துடன்பாங்காக
ஞானந்த னுலுயர்ந்த மெய்யன்ப ருணச்சோறு நல்கிப்போற்றி. (௫௬௭)

எட்டுவருஷஞ்சென்று மிக்குழந்தை பேசாம லுமையாகித்
தட்டுதலா யினன்வேதந் தானோத வுபநயனந் தானெவ்வாறு
கிட்டுவதென்றுறு துயனாக்கிளத்தலுந் துகாராமர் பேசுகில்லா
முட்டுறமுச்சுதனைத் தம்மருகழைத்து விட்டலன்பேர் மொழிகவென்றார். (௫௬௮)

சொன்னவுடன் விட்டல விட்டலவென் றச்சுதன்சொல்லச் சூழ்ந்துநின்ற
அன்னையோடு தந்தை வியந்தானந்தல் கொண்டரிதனை பராலே
மன்னிய நம்மகன் பேசலாயிற்றேயென வவனாவாழ்த்தினரு
துன்னுறத் தம்மனையில் வைத்துக்கொண்டு சுதற்குப் வீதமணஞ்சூழ்ந்தாரோ. ( )

அங்குநின்று மீண்டவரும் போதிலன்பர் தமைநோக்கி யாட்டுக்காரன் எங்கள் கிடைக்குதவாதாயிற் றிந்தநாய்நீர் கொண்டேகுமென் னத் துங்கமிரு துகாராமர் நாவையாவென்று பின்னே தொடரக்கொண்டு தங்குதம்பூர்வர வேகாதசியன்றுண்ணுதரி பேர்தனைக் கேட்டநாய். (௫௮௭)

இருக்கவொரு நாளிலெலவடவூர்மால் ஜீயங்கே யெய்தியன்பர் திருக்கமலமுக நோக்கி யானித்த நியமஞ் செய்யும்படிக்குப் பெருக்கவருள் செய்கென்னத் துகாராம் ரவனிலைமை பெரிதுதேர்ந்து சுருக்கில் பகவத் கீதைதினமும் பாராயணஞ் செய்கென்று சொன்னார். (௫௮௮)

அப்படியேயவனுர் போய்த்தினமும் பாராயணஞ் செய்த மருநாளில் ஒப்பறு சீர்ப்பாண்டிரங்கனுக்கத் திருந்தரணத்தற்கொரு நாள் கேடமென்று செப்புறு மூர்ச்சோசியனங் கெய்திமாலஜி செய்யுஞ்செய்கை நோக்கித் தப்புற நீ படிப்பதனாலுனக்கு நரகங்கிடைக்கு மென்று சாற்ற. (௫௮௯)

அவன் சொல்லுவதை நம்பித்தினமும் பாராயணஞ் செய்வதனை விட்டான் இவன்கேடமெனுமூர் வந்திருக்கப் பாண்டிரங்கனவன் கனவிலெய்தி உவன் பாராயணஞ்செய்யுமதின் மகிழ்ந்து நாளிருக்கவு வனைச்செய்யா தெவன்விரோதஞ் செய்தாய் பழயபடியவன் வாசிக்கச் செய்யாயேல். (௫௯௦)

உனக்காபத்துக் களினியுறவரு மென்றுநாக்க வவனுதயத்தேகி மனக்கானபடி முன்போல் வாசியெனமாலஜியான் வழவினோதேன் எனக்காயாம்பூ றிறத்தோன் சம்மதமாயெனக்கு நியமித்தானென்னத் தனக்கானபடி முன்போல் வாசித்துத் தினந்தோறுஞ் சார்வதானான். (௫௯௧)

மெய்யன்பரான துகாராமர் கண்ணன் பாலலீலைகளை வேண்டிச் செய்யபங்கங்களை யிராமேச்சுரபட்டன் பார்த்துத்திருத்தல் செய்து மையன்றாய் வேறுவகை வாசிக்கலாயின் மற்றதனை நோக்கித் துய்யன் சீர்ப்பாண்டிரங்கன் பட்டன்முன்னே கனவிலவந்துசொல்லுகின்றான்.

பட்டாரீதுகாராமன் சரியாய்ச் சொன்னதைப் பழுதென்றறத்திருத்தி இட்டாய் மற்றுடெனக்குச் சம்மதமன் மெனலுமவன் மிகவியந்து நெட்டார்வங் கொடுதுகாராம் ரிடைத்தெரிவித்து நிகழ்ந்தவன்று தொடர்வான் கண்ணவர் சொல்லும்படி யெழுதிவாசித்துத் தொடர்ந்திருந்தான். (௫௯௨)

இப்படியாய்ச் சில தினங்கள் கழிந்த பின்பு கங்காஜிமவாளே யென்னும் சொற்பெறு வேதியரோடு சந்தாஜிவாணி பருந்தொடரக்கூலி ஒப்பறு மாதிர்த்த யாத்தினா போகக் கொண்டன் பருறு மார்க்கத்தில் தப்பறு கோதளைச்சுரமாமலையோடு சிங்கனாப்பூருஞ் சார்ந்தவூரில். (௫௯௩)

சரோவரமென்று தடங்கண்டதின் மூழ்கிக் கூடவந்தோர் தம்மை நோக்கி ஓரோ நால்வர்க்கோதன மிங்குறல் வேண்டு மென்னவவருடனே செய்ய ஹரோபவனென்றம் மலையிலுறுஞ் சம்பு நக்கனனாயடைத்துலோக வரோதயர் பாற்சடா மகுடத்தொடு பூதியுடம் பெல்லாம் வயங்கக்கையில். ( )

பலிவாங்கு பாத்திரங்கொண்டெதிர் நின்றிற்கும்மை நெடும்பகலாய்க்காண மலிவோங்கு காதலுட னுபவாங் கொண்டிருந்தேன் வந்திரின்றென் நலிநீங்கப் போஜனந்தந்திடல் வேண்டுமெனலு மன்பர் நயந்திருக்கப் பொலிவோங் குமாசனந்தந் திருத்தியுபசார மிகப்புரிந்துபோற்றி (௫௯௪)

சுமையல் செய்தபின்பு கங்காஜி மவாளை நோக்கி யிங்கியாந் தங்குகின்ற அமைவில் வந்தவதிதிக்குப்போனகந் தந்தானபின்ன ரமுதுசெய்வோம் கமைவினென்னக் கங்காஜி யப்படியே போனகமோர் கலத்தமைக்க உமைகொழுந னுல்வருக்குமுள்ள போனகமெல்லா முண்டுதீர்த்து. (ருஅக)

கரசத்திசெய்து கொண்டு தாம்பூலமும் பெற்றுக் கண்ணனன்பர் வரசத்த முகநோக்கி யாசிசொல்லித் தானுறையு மலேபோய்ச்சார்ந்தான் பரசுற்றுக் கங்காஜியன்போ நீர் சொன்னபடியே நன்று விரசுந்துநாமுஞ் சாப்பிடலெய்து மதிதி பசிவீயாதென்று. (ருஅச)

பாத்திரங்களிடையீ மொய்யாதபடி மூடிவைத்துப் பகரூர்சார்ந்து சீர்த்திரச் சாமக்கிரைக சேகரித்துக்கொடு வந்துசுமையல்செய்யப் போர்த்திருந்த பாத்திரத்தைத் திறக்கவவற்றிற்கறி போனகம்பொருந்த நேத்திரத்திற் கண்டு வியப்பெய்திய ரனதிதியாய் நேர்ந்தானென்று. (ருஅரு)

தெரிந்தன்பர் சேவைதண்ணுற் சிவனுருவங் கண்காணச்சேர்ந்ததென்று விரிந்தமுகிழ் கொண்டந்தப் போனகத்தை மூவருந்தாம் விரும்பியுண்டு திரிந்துபல தீர்த்தமுஞ் சென்றாடியங்குச் சிறந்தசினகரத்துஞ்சேவை புரிந்துபின்பு தேருவெனு மூர்க் குவந் தச்சதனமம் புகழ்ந்திருந்தார். (ருஅசு)
வேறு.

ஒருதினங்கதையு ஞற்றுறுபோதினு வணகேதன னுமமகத்தவம் பெருகவோதுவதினும் நடந்தும் பேசிலொவ்வரடி பேர்ப்பதனுக்கோர் அருமகப்பல னடைந்திடமென்ற ரன்னவாறெவரு மறைவறவற்றார் கருதுமோர்திரு நனமுமுனாத்து க்கைக்கயிற்றின் முடிக்கட்டிடப்பார் (சுஅஎ)

இன்னவாறு பனிரண்டு மதிக்காரியலுந்நாளிலொருவன் றினைநாளும் துன்னுதும் பிரமரக்ஷசுதானே தொலையுமாறி ஹோசுவரமுற்று மன்னுசேவை செய்துவந்தனனோர் நான்மருவு மப்பிரமரக்ஷசவற்கு முன்னொய்தி யொருயக்ய பலத்தைமுந்தெனக் குதவிலுன்னை விடுத்தே. (ருஅஅ)

மூத்தியெய்துவனெனச் சொலவந்த மொழிவினவி மறையோனதுசிறந்தை மெத்தவுங் குலைதலாயினியக்கு வினைமுடிக்கும் வலியின்றென வேபின் எத்திசைக் கணுமலைந்த விடங்கனெய்துறும் ஐனனானோக்கி யெனக்கோர் சுத்தயக்கு பலனீகொனமுன் சொல்வியும் மொருவருந்தரவின்றி. (ருஅக)

லோகமென்பதி யடைந்த விடத்திலுந் துளோனாயும் வினாவொருத்தன் யாகந்பல னளிப்ப நெனமாறாமோதி முடியிட்டதி லொன்றை வேகமா யுட னறுத்ததினோர் விட்டுவந்தமறை வேதியனுச்சி ஆகவப்புன றெளித்தலுமேவியமர்தரும் பிரமரக்ஷசுமுத்தி. (ருகஉ)

எய்தலுற்றதது வெய்தியபார்ப்பா னிருநிலத்தில் விழலாகி யெழுந்தியான் உய்த லுற்றனனெனக் களிகூர்ந்தா னுற்றவர் செயலறிந்தவர் யாரும் செய்தவப்பெருமையான் மிகுமன்பர் செப்புநாமவலி யிப்பொழுதிங்கு மெய்தழைக்க விழிகண்டனமென்று மெத்தவுங் களிவிளங்கினர் மாதோ. (ருகக)

நண்டுதேண் மதியினண் ணரிநாளினண்ணு பண்டரிநனது மெயன்பர்க் கண்டெறுங்குளிர் சுரத்துட லெய்ததாக யாத்தினா தவிர்க்கு மித்தகென் கொண்டுதீர்துமெனவே யருநள்ளு கூடவாமதிமுதிற் புனல்காணு தெண்ணெங்கலுறு கன்றுசகோரமேர் கொள்சாதகம் வகுலியெனவன்பர் (ருகஉ)

பாண்டிநங்கனடி கண்டிலராகிப் பரிதபித் துறுதலாயி னரந்நான்
ஈண்டுமீடொழு சதக்கருடன்மீ தெழுதுறுங் கொடியினோர் திரளெய்திற்
ரூண்டிவாழ்வுறு மெயன்பாபுங்கு உயணிகொள் பண்டரியடைந்திதெற்கு
நீண்டுகூறுமரி நாமவளுள்ளே நிறைவுறத் தெரிதலாகி மெயன்பர். (௫௬௩)

வருமவர்க்கு மரியாதைகள் செய்ய மனைவிடுத்துவெளிவந்தெதிர்கொண்டு
பெருகுமவ் வவர்தமக் குறலான பெருமைசெய்து துதிபேசினராகி
மருவுகண் களிடை நீர்பெருகச் சீர்மன்னு பண்டரி நன்மலை நினைந்து
கருதுமன்பின் ரொலோருமெதிர்ந்துன் கமலபாத மலர்கண்டுகளிக்க. (௫௬௪)

யானொருத்தனு மெதிர்ந்தடி காணுதிங் கிருக்கவினை யென்செய் துளேன்முன்
மீனிருத்து துவசத்தனை யீன்றவிட்டலாவடி யென்மேன்முனிவேனீ
தானருட் கண்மலர்கொண்டெனைநோக்கிற்சாருமிங்குவரொடெய்தியுனைக்கண்
டானமெய்ப் பரவசத்துடனின்பி னுடல்பாடல் புரிகித்கிலனேயோ. (௫௬௫)

என்றுபற்பல விதத்தினை வாகியிருப் தோடினை யிரட்டியபங்கம்
நன்றுதிட்டிய வண்ணனுறு வோர்பானல் கிவிட்டலனிடத்திதுதந்து
துன்றுமென்னுரை யுநன்கவ நெண்ணச் சொல்லுகென்று விழிநீர் சொரித்து
நின்றுமற்றவர் தமக்குப் சாரநேய முந்தழுவுவஞ்செய்துநின்றார். (௫௬௬)

நிற்கயாத்தினை செல்வோரிவர் நேரா நிலைதனக்குளம் வருந்தினராகிச்
சொற்கைவீனை மிளிர்ந்தாள் மிருதங்கத் தொனிமுழங்கஹரிநாமமொழிந்து
எற்கவின்ருலவு பண்டரியெய்தி யெதிருந்வைணவொழுந்புபொருத்தி
ஒற்கமின்றுபணி வுற்றுவிராவியொருவருக்கொருவர்தழுவிநீராடி. (௫௬௭)

புண்டலீகரடி நண்ணிவணங்கிப் போற்றியோங்குறு புரத்தைவலஞ்செய்
தண்டமேவ நிமிர்க்கபதி கம்பத்தரு கணைந்துபணிவுற்றரிநாமம்
கொண்டபாடல்பல கூறினார்மேவிக் கோயிலிற் குலவுவிட்ட லனைக்கண்
கண்டகங் களிதுளும்ப வணங்கிக் கவினுடற்றமுலியன்புகனிந்து. (௫௬௮)

குளிர்சரத்தோடுறு மன்பர்கொடுத்த குறைவில் பாடலடிமுன்னுறவைத்துத்
தெளிவினின்னெதிரடைந்து வணங்கத் திறமிலாமலுனதன் பரிசங்கித்
துளிகண்ரோடுறுசெய்கைகனினக்கேதோன்றுநாங்கொள்திர்சொல்வதுமுண்டோ
அளிரிரம்பு கருணாநிதியே யென்றனைவருந்துதி புரிந்தனராக (௫௬௯)

விட்டலன் சொலல் வினாவுமுணுள்ளம்விதிர்விதிர் தலரின் மின்னினே நோக்கி
மட்டிலென்னது மெயன்பனடந்து வருவதற்கு வலியின்றி வரைந்து
கிட்டவென்கண் வரவிட்ட வபங்கங் கெழுமல் கண்டெனுள் மினைகிறதாதல்
பெட்டவன்பினை நாமடைவுற்றுப் பெரிதனனிலை யுசாவுதல் வேண்டும்.(௬௮௦)

என்றனன்வின வியொண்கமலப் பெண்ணினை விலாயுனை வணங்கவனேகர்
துன்றுகின்ற தினமின்ற வணெய்திற்று களினின் சகுணவடிவு துலங்க
நன்றுசேவைசெய நாடாணர்காணர் நலிவுமேவுவ டொனச்சொல நாதன்
பொன்றதும் புசிறையொன்று விகங்கபூபதிக்கண் விழிபோக்கியுணர்ப்பான். ( )

ஈதுகண்டவுட னென்வயின் வல்லேயெய்து நீகருடனேறியெருவங்
கோதுறுங்கடித் மொன்றெழுதித்தந்து வணவேகி நகருற்றது காரம்
சாதுதன்வயி னளித்திது தன்னைத்தக்க நின்றபிரி வேறுறவேற்றிப்
போதுகொண்டவனை யென்னலு மந்தப்புக்கு நாயகனுடன் கொடுபோனான்( )

ஒருகணத்தி லுயர் தேகுநகர்க்கு ஞற்றொர் பண்டரியுந்துகைசநோக்கி
கருதிவிட்டலையே பரவசமாய்க் கண்களீருக விருந்ததுகாராம்
அருகுவந்தவர் தமக்கு நினைப்புண்டாகவே யினியயற்றிய நந்தன்
திருமுகம் தனைவழங்கி மெயன்பீர்தேக நன்கிலது தேர்ந்துமையின்றே. (சு௩௩)

முதுகிலேற்றி வருகென்றேனைவிட்டான்மொய்துழாய்முகில்விராந்துமைநோ
கதுமெனப் பிடறிலேறுக வென்னக் கருடனோதுத மெரிந்து துகாராம்
ஈதுகுலன்றிரு முகத்தைவிழிக் கண்ணினிதனைத்தையவிழ்த்துடனோக்க
முதுவைகுந்த முறுமளவும் விலங்காமுந்துமாயுன்பெறுகற்க துகாராம் (சு௩௪)

இன்னுமென்னிரு விபூதிகளுக்கு மிறைவனாகவினி நீயெனிடத்தின்
மன்னினோக் கவலியின்றி யிருக்கும் வகையறிந்துன் வயின்வந் துனைநோக்க
உன்னிலீண்டுமகிழும் சவகாலமுற்றதா வவனுறற் கொழிலில்லை
பன்னுமெற் கதுதனூலி விகங்கபதியை யுய்த்தனைவன் பிடர்மேனீ. (சு௩௫)

எறியிங்கு விராவற் புகுகென்ன வெழுதும் வாசகமனைத்துமுணர்ந்து
பாறுதம்பதியை நோக்கினையை பரமனோறு திருவாகனமான
மாறினின் முதுகில்யானினிதேற வாய்க்குமோவிது தகாதினியுய்த்த
நாறுபைந்துளவனின் முதுகேறி நண்ணல் வேண்டு மிவனுன் மகிழ்வெய்த. ( )

என்றடிக்கடி பணிந்தன ரிவ்வாறியலுகின்ற செயல் யாவமுணர்ந்து
துன்றுபுட் பதிவிராந்தனர் மீண்டுதுளவினாடி யடைந்துவணங்கி
நன்று சென்றது நடந்ததுமெல்லா நவிலலுந் திருவிரையகனுள்ளம்
கன்றிமென்மலரினங்கையைநோக்கிக்கடுகியாம்புரிவதேதினியென்றான் (சு௩௭)

என்னலுங் கமலமங்கைமனூளா வனியெனே புரிவதல் வயின்யாமே
நன்னுநற் சவமுடிந்த பிணைகிநன்கு கண்டுவருவோ மெனநாதன்
ஆன்னவாபுரிது மென்றமர்வாக வடைவினான்கு தினமானபின்வந்து
துன்னுமவைவனவர்கள் பண்டரியென்னுந் தூயவூர்தொழுதுபின்புதொடர்ந்தார்

பழுதில்வெண்ணெய் விளையாடல் செயக்கோபால் மாபுரமடைந்து பயின்ற
முழுதுமின்பினிடை மூழ்கினராகி முற்றுமாலரிதனும் மொழிந்து
வழுவில்விட்டல் னினல்விடைகொண்டு வந்தவூர்புகவழிக் கொடுபோனார்
அழிவிலின்புபெறுகின்ற துகாராம் வரினேவுமவரவர் வயினுற்றார். (சு௩௯)

உற்றபோதிலவர் பண்டரி நோக்கியுன்னி நின்றபடியே யசைவின்றி
நிற்றல்கண்டனர் வியந்திவர்தீர நீணிலத்திலெவருக் குறுமென்று
மற்றையன்பொ மகிழ்ந்துவணங்க வந்தவர்க்குமரியாதையொடன்பர்
முற்றுமன்பொடு தழிஇனோத்த முந்தினோர்கள் பிரசாதமளித்தார். (சு௪௦)

தந்தசாமி பிரசாதமருந்திச் சாமிபொன்னினுடனே சுகமேயோ
இந்தவுற்சவமு நன்குவிளங்கிற்றே கொலோவினிது கண்டுநூலிர்
முந்துரைத்தினொன வற்சவ நன்றேமுடி விலாமுதல் வனுஞ்சுக மென்று
சின்னதயிற்களிதுளும்ப விசைத்துச்சென்று கூடினர்செலுந்தமதூர்க்கே. (சு௪௧)

பண்டரிக்கு ஞானைபங்கயமென்கட் பரமனோன்றுமடியின் மீதுகிரீடம்
குண்டலஞ்செவிகளிற் கவின்மேவக்கொண்டு கைகளில் விளங்குறுசங்கம்
மண்டழற்றி கிரிதண்டொடு வல்வில் வலியகட்க மிலகப்பொனினுடை
தண்டழைத்துளவொடொண்மணிமாற்பிற்தழைவுற்ப்பலகலன்கடையங்க (சு௪௨)

பெண்களுக்கழகு தந்துவிளங்கிப் பெருகுநர் திருவுடன் கருடன்மேல்
கண்களிப்பவியர் கின்றனனாகிக் கருதுதேகு நகர்வந்து துகாராம்
எண்களிக்கமுன ரெய்கிமெயன்பர்க்கின் புறத்தழுவவெய்தவசம் போய்
விண்களிக்க வழுதந்தரு மொண்சீர் விமலன் வந்தனனெனக்கண்விழித்தார். ( )

கண்டுபொன்னடிவணங்கலுமண்ணிற்கவிழ்குழந்தைய யெடுத்திணை தாய்போல்
கொண்மொர்ப்புற வுணைத்தனையன் குளிர்புகொண்டென மகிழ்ந்து துகாராம்
சண்டனிந்து பயிற்மமக மேவச்செனரி செவ்வகமலர்பற்றினனோகி
விண்ணொன்றோடு விளங்க விருத்திமிக்கசீர்பல விழைந்து துதித்தார். (சுகச)

துதிவிரும்பி யுறுகண்ணன் முனிற்ற தொண்டரைப்பரிவுகொண்டோடுகெக்கி
மதியிடுறும் பசியிருந்த தெமக்குவருக வுண்டியெனமற்றதுகேட்டுள்
வதிதருந் துணைவி தன்முதநோக்கி வல்லையாகவுணவென்றுவருத்தார்
பதியுறைந்தமக ளப்பமமைத்துப் பற்றிலைக்கறி கடைந்து படைத்தான். (சுகரு)

அமுதுதேவருண வன்றருளை யனப்பமோடி னிகிலைக்கறி துய்த்தான்
'குமுதவாய்மலர் மிடுறோகை சுத்திகொண்டபின்னரவணின்றதுகாராம்
தமதுளவ் களிதுளவ் குறவார்த்தை தந்துபற்பல பினவர்விடைபெற்றுச்
சமயிலொண் கருடன் மீதுயர் பொன்னுந் தானுமேறியுறு பண்டரிசார்ந்தான்.

வேறு

ஒருமறையோன்விவேகசிந்துவெணுங்கிரந்தந்தனைப்பாராயணஞ்செய் தோர்ந்து
தெருளுதுவான் துகாராம் பெருங்கீர்த்தி தனையெவருஞ் செப்பக்கேட்டுக்
கருதுளத்தில் வைகுந்தவாசன் வாசத்தலமாய்க் கலந்தபோது
வெருவலுறுங் காடுமோடுகொல்லா மலவானேன் வினையென்று. (சுகள)

அன்னவரை மதியாமல் விவேகசிந்துதனைக் கேட்கிலமையு மெய்ம்மை
என்னவுன்னித்தேகு நகர்வந்திந்தி ராயணிதீர்த்திருந்து
பொன்னமர் மார்பன்றிரு நாமம்புகன்று வைகுமவர் தம்பாற்போந்து
நன்னரளாய்த் துகாராம் தமையோக்கி வினையமோடு நவிலுகின்றார். (சுகஅ)

ஸ்ரீமுகந்த ராஜனாற் செயப்பட்ட விவேகசிந்துதனையத்திரத்
தாமளவு படிக்கின்றே னீர் பிரியத்துடன் கேட்கலா வீடொன்ன
நாமொனுந் துகாராம் நன்றென் றோர்கம்பளத் தாற்றலை யுடம்பு
தாமெல்லா மறைவுற மூடிக்கொண்டம்மறையவற்றஞ்ச் சமைவுசொல்வார். (

உலகிலுறு சராசரங் கடமைநோக்கிக் கொண்டிவினவுறிலெனக்கு
விலகுமனம் வேறாகு மாதலாற் போர்த்தல்செய்து மேவுகின்றேன்
சொல்லவரீர் சொல்லுமென்ன மறையவன்மெய்தானென்றுசொலத்தொடங்கி
அலகில்பொரு ளொருஜாம வரையுந் தான்படித்துச் சொன்னாணங்கம்மா (சுஉ)

சொலுமளவுந் துகாராமோ தொன்றும் பேசாமற் றடிப்புறமல்
உலவின்றி யுறல்கண்டு மறையவன் கம்பளத்தை விலகுறுத்துண்ணேக்க
நலவன்பரிரு செவியுமிருவிரல் கொண்டிறப்புதைத்து நாமமோதிச்
சலசவிலோசன னையத்தியானித்துக் கொண்டிருந்தார். (தவறுறாமல். (சுஉச

அன்ன வகைதனைக்கண்டு மறையவன் சிந்தாகுல ஞாயளவிறாரம்
தன்னிலிருந் திருக்குவந்தோர் ஜாமமளவும் படித்துத்தள்ளுந்தேன் வீணை
என்ன வருந்துறுபோதிற் றுகாராமரவன் முகத்தைதெயுறநோக்கி
மன்னு கருமுதி னிறத்தோன் சகுணவடிவிலை மனத்தை வைத்தேனாது. (

வேறேயொன் றிறுமுருசி தோன்றவில்லை யெனக்காக மிருவருத்தப்
பேருகாதும னூர்க்குத் தயவுசெய்து செல்லுமெனப் பேசக்கேட்டுக்
கூறாதொன்றும் பின்பு துகாராமர் தனைநோக்கிக் குருசுவாமி
மாறேது மிலாதவரி மலரடியை யாண்காண வகுக்க வென்று. (௬௨௩)

அடியின்மிசை நெடி துவீழ்ந் தழுதிந்த விவேகசிந்தை யநேக நாளாய்ப்
படியின்மிசை யான்படித்துப் பயனென்றுங் காணாது பலர்பாற் சென்று
கொடியனியான் கூறியா ணவமீறித் திரிந்தும்பாற் குறுகியிந்நான்
கடியமனத் துடன்பரிட்சை செய்வந்த பிழைபொறுத்துக் காத்தல்வேண்டும். ( )

அருளுடையீர் பாண்டரங்கற் கன்புடையீர் அடியர்களுக் கணுக்கிர கிக்கும்
பொருளுடையீர் மருளுடைய புலையர்தமை யீடேற்றும் பொருவிலாத
செருளுடையீர் சீவகாருணியமுடையீரென்று செப்பி யுள்ளத்
திருளுடைய விதோபதே சர்செய்க வெனவேண்ட விரங்கி யன்பர். (௬௨௪)

அன்னவனை யருகழைத்துச் சிரமீது கரகமல மமைத்தி லங்கும்
பொன்னவனை யுரத்துவைத்தோன் றிருநாம மந்திரத்தைப் போதஞ்செய்து
நின்னதூர் தனக்கேகிப் பஜனைபுரிந் திருத்தியெனப் போக்கி நேய
மன்னுதுகா ராமர்தம தில்வந்து திருமால வழுத்தி வாழ்ந்தார். (௬௨௫)

வேறு

மற்றொரு தினத்தயலி லோகமெனவாழார்
உற்றவர்கள் கீர்த்தன முஞ்ஞவதுகேட்க
நற்றினர் மெயன்பா யழைத்து நகர்நண்ணித்
துற்றவினிதாசிய சுவைப்பத மமைத்தார். (௬௨௬)

யாருமினிதாயுண வயின்ற பினிராவில்
சீரினரிகீர்த்தன மியம்புதல் செய்வித்துச்
சாருமுதயத்திலியலராதி சமைத்து
நேரின மகிழ்வுற்ற பினிராம்பிய மெயன்பர். (௬௨௭)

ஒருவருமுறமல வுற்றற்றொரு வாவிப்
பாருபுனலிலாடியரி பூசனை புரிந்தார்
நமளவிலாடு புனல்வாவி யுவர்மாறிப்
நக் கலவின்புனல் பரந்துளதெனானும். (௬௨௮)

ன்பொரு தினத்திரவு தன்னிலரிபேபோ
ன்பொருவில் கீர்த்தன மகிழ்ந்தனருரைக்க
அன்பினளவில்லவரடைந்தனர் வினாவி
இன்பின் மிகுபோதிருவ டய்தினர் துறந்தோர். (௬௨௯)

அத்துறவினோரிரு வருந்தனி மெயன்பர்
ஒத்துரை செயுங்கதையிலோது திருநாம
பத்தியை நிறீ இப்பழகு சாதனைகளிற் சீர்
உத்தம நன்மால் பெயருரைப்பதெனவோதி. (௬௩௦)

எக்கருமமுஞ் செயவியன்றதுவுமாகி
முக்கியமதாகு நமுருந்தனதுநாமம்
தக்கதொரு நான்கு வருணத்தினர் தமக்கும்
மிக்கபவ நீந்த வெளிதாகவும் விளங்கும். (௬௩௧)

விண்டு பெயரோதுவதின் மிக்கதிலை யென்று
கொண்டிரை செய்கின்றது குறித்துறு துறந்தோர்
மண்டினை மாயவனொடு வெளியில் வந்து
தண்டுதலிலாத நகராடலை வனிற்போய்.

(சுநக)

நீடுலகம் யாவுமனு நீதிபுரிதாது
கோடு வெணு மன்னவ குலத்திழிதலானேன்
மாடுதிரு நாமம் வினவத்தருவ தோமால்
பீடுரை செயத்தருவ தோவிழி பிறப்போன்.

(சுநச)

சாது ஜனராகியியல் சத்தருமமேசெய்
வேதியரை மால் பெயர் விளம்பும் வகைசெய்து
ஆதியிலவர்க்குரிய காரிய மனைத்தும்
தென விடுக்கும் வகை செய்தனன் மயக்கி.

(சுநரு)

கருமவழி ஞானவழியைக்கடிதல் செய்து
மருவுமறை யோர்தனை வணங்குறவி யற்றி
குருவென வுயர்ந்து வழிபாடு கொளுகின்றான்
ஒருவனழி சூத்திர குலத்துறு துகாவே.

(சுநசு)

நீருமறையோனொன நிலாவுதல் செய்கின்றீர்
சீருறுபுணவிலின செய்கை தெரியீரோ
சாரும்வகை கூலியவனுக் குரியதண்டம்
நேரும்வகை செய்வதிலை யேலுயினா நீப்பேம்.

(சுநஎ)

என்றனர்க மண்டலமு மேந்து திரிதண்டும்
நின்றநிலையே விழுவெறிந்து நிபிர்சீற்றம்
துன்றியிவை சொல்லுமளவில் வினவுதோன்றல்
நன்று பொறு மென்றவரை நோக்கிநவில்கின்றான்.

(சுநஅ)

நீவிரனசெய்து புகழ்நீடுறு துகாராம்
மேவும்வகை செய்வனிவண் மேவுறில் விவாதம்
ஒவிலது செய்பொழுது தோல்விபுறு வோருக்
கேய்வதொரு தண்டமதி யற்றுவவென்றே.

(சுநக)

லோகநகருற்ற மறையோரொடு துகாராம்
வேகமொடு மேவும்வகை பத்திரம் விடுத்தான்
ஆகவருபத்திர மறிந்தவ டொலோரும்
எகின்முடிவாவதெவனோ வெனவினைந்தார்.

(சுசஉ)

அன்னவர்வருந்துத லறிந்தனர் துகாராம்
என்னவரினுந் தடையியற்றிட விடோபா
நன்னருகின்ற பொழுதே னலிவதானீர்
இன்னல்விடுகென்ற பயமீந்தன டொழுந்தார்.

(சுசக)

தாளமுடன் வீணைமிருதங்க மொலிதங்க
ஆளரித ஓமமயரா ததைதல்கொண்டு
நீளவருவோரொடுகிறைந்துறுபுணவின்
காளமுகின்மேவு பொழிவெய்கினர் கலந்தார்.

(சுசஉ)

ஊரருகிலுற்ற பொழிலுற்றபுனை மூழ்கித்
தீரமதிருந்துபுரி பூசைசெய்த பின்பு
நாரணனனறும் நவில்கீர்த்தனை நயந்தல்
கார்வமொடு செய்துற வறிந்தனை ரஜாரார்.

(சுசுந)

கீர்த்தனம் வினாவமகிழ்கின்ற நினைவோடு
சீர்த்திறம தாயபொருள் செங்கைகொடுவந்து
தீர்த்தனடியா நெதிர் சிறப்பு மிகவைத்து
கூர்த்ததிறலன் பரமுகம்பிடுதல்செய்தார்.

(சுசுச)

நாடுறு மெயன்பருந நண்ணியதுதாது
கோடுவெனு மன் னுணர்தலாகி யெதிர்கொள்வான்
பிடுறுசுமங்கல மொடெய்த விகல்பெற்று
நீடுதுறவோ ரிருவரும் வழியினேர்ந்தார்.

(சுசுரு)

சூத்திர குலத்துறுதலாகிய துகாராம்
பேர்த்திய னடக்கைகள் பெருந்தகை நுமக்கு
வார்த்தை பலவாக முன் வகுத்ததை மறந்து
சீர்த்திரமதாக வெதிர்செல்வதெனை யென்றார்.

(சுசுசு)

என்றவர்சொலும் பொழுதிலேந்த லுலகியாரும்
சென்றெதிர் கொளும்பரிசி யானுமெதிர் செல்கைக்
கொன்றுவன் விவாதமதி லோரமதிலாமல்
நன்றுநடுவே புரிவனென் றெதிர்நவின்ருள்.

(சுசுஎ)

அன்பரிடை யெய்தியெதிர் பூசனையமைத்து
முன்புறவணங்கி மொழிகீர்த்தனை முயன்றுள்
இன்புறப் லோரொடு மிசைசந்தினிது கேட்டு
மன்புன கரும்பிய வசத்தொடு வதிந்தான்.

(சுசுஅ)

அந்தவண்மயத்தொரு ஐடாமுனியனாகி
சுந்தரதி கம்பரன் விபூதிமெய்துலங்க
வந்துதிகழன்பரை வணங்கி யுமைநோக்க
முந்துநெடு நாணனி முயன்றுகொ டிருந்தேன்.

(சுசுக)

இன்றுநிறை வேறின மனோதமெனக்கென்
றன்றவரை நன்குதழு விக்ககன மண்மித்
துன்றின் னிருந்தவெவ ருங்களி துளங்கி
நன்றிவ ணடைந்தவிவு னரிபதிதானே.

(சுருடு)

மூர்த்தியெனு மூவருந வாசியுயலுந்தத்
தாத்தினாய ரோவென வியந்தனர் தழைக்கக்
கீர்த்தனை முடிந்தவுட னோதிகிளர்த்திச்
சீர்த்தபிர சாதமெவ ருக்குமருள் செய்தார்.

(சுருக)

அன்னபொழு தங்குமறை யோர்திலகனா
மன்னனென மாலடி யர்தங்கழல்வணங்கி
என்னதுபதிக்கினிதி நெய்தியெமை நீவிர்
நன்னர்புரி கிற்கென நயந்தினி துரைத்தான்.

(சுருஉ)

நன்மென நகர்க்குளுட னண்ணினவரோடு
சென்றன ரிருக்கவர சீந்தவுழை சேர்ந்தந்
கொன்றினரோ லாருமினி துண்டபினர் மாலே
துன்னுமளவிறுறவி னேரிருவர் தன்ன.

(சுருந)

வைத்தரச னீரிருவ ரும்பொரு துகாராம்
மெய்த்தகதை செய்யுமள வாகியவிலவேளை
ஒத்தன விவாதம் துஞற்றுமி னுஞற்றில்
எய்த்தவனா யொத்தபடி யிப்பொழு தொறுப்பேன்.

(சுருச)

தப்பவிடு கின்றில னெனக்கடி-து சாற்ற
ஒப்பியிரு வோருமு னுடற்றிவளை வெல்வோம்
இப்பொழுதுபாருமென வெய்தினர் துகாராம்
அப்பொழுது கீர்த்தனை யி லன்பினுனா செய்வார்.

(சுருந)

வேறு

வான்மீகி யஜாமேளன் பிரகலாதன் கணிகைவன் கஜேந்திரன்
ஊன்மேயுந் தவளை துரு வன்றிரொள பதிமுதலோ ருண்மையாக
மான்மேவுந் திருநாமம் வழத்தியந்த மகிமையாலன் றோவானம்
தான்மேவி னுரிதனில் வேறில்லை சாதனங்க டாமுண்டென்று.

(சுருச)

சொல்பவனின் மூடனில்லை யெனநாம சித்தாந்தத் துணிவுகறி
எல்லவரும் விட்டலன் ற னுமமேபறியுங்க ளென்றுசொல்ல
நல்லவனை தனிவிருந்தோர் யாவரும் விட்டலனும நவின்னுதத்தம்
வல்லவுடன் மறந்துவிடோபா மயமா யசைவற்று வதிதலாநர்.

(சுருந)

எகிரிருந்த துறவினர் தாமிருவருந் துகாராம் சாமிபாதம்
முதிரும்பு கொண்டெழுந்த சாஷ்டாங்கத்தொடு வணங்கிமுருந்தனும்
துதிபுரிந்தா ரதுகண்டு தாதுகோடெனு மன்னன்று வோரோரீர்
மதிமிருந்த துகாராமெ வெல்லவந்திங்ஙனம் வணங்கல் வழியன்றாதல்.

(சுருஅ)

உமைவேட தாரிகளென்றுன்னு கின்றேனி னித்தண்ட மூமக்கு ஞற்றச்
சமைவுறுகின்றே னெனலுஞ் சன்னியாசி களரசே துகாராம்சாமி
இமையவருந் காண்பரு நாராயணனுய்ச் சங்குசக்கரங்கை யேந்தி
அமைவருந்தோணுன்கொடுதோன்று தலாலேவணங்கினம்யாமெனவறைந்தார்.
அறைவதுகேட் டரசனி வரரிபஜனைக் காகாதாராத லாலே
சிறையிடைவைத் தொறுப்பெனச் சேறுதலுந் துகாராம் சாமிதேர்ந்து
முறைபுரிவோ யிவரையினி முனியேலென்றமைவு செய்துமுருந்தத் காங்கே
நிறைவுறமங்க ளாரதிசெய் தெல்லோர்க்கும் பிரசாத நிரப்பல் செய்தார். ( )

ஆனபின்புமுன் பிவர்தமருந் பெறுகோடோபா வென்பான் பிராடா
தானெனு மூர்போய்ச் சேர்ந்தான் புராணம் வாசித்தங்குச் சார்தலாக
ஞானமகாபண்டிதர் சூழ்ந்தொரு சுலோகத்துக்கு நன்கருத்தம்
ஊனமுறவுணாப்பது கேட்டுப் பிசகென்றுள்ள பொருளதற் குணத்தான். ( )

வேறு

வினவியாரும் வியந்தின்ன மூடனுக்
கினநன்றாரன மியைந்த தெவ்வாறென
மனதிலெண்ணிப் பொருள் சொல்லும்வல்லமை
எனவிதத்துணக் கெய்திய தென்றனர்.

(சுசஉ)

என்னலுந் துகாராம ரினிதருள்
மன்னிவாய்த்துள நென்றனம்மற்றவர்
பொன்னின்மார்பனைப் போற்றுகின்றோரருள்
துன்னியாவுந் துலங்குமென்றாரோ.

(௬௬௩)

அன்பர்தம்மரு ளாலிவனெய்திய
இன்பஞானத்தி னேச்சிஞ் சுவடிவாழ்
மன்புவிச்சுரர் கேட்டுமகிழ்ந்தவர்
நன்புர்த்துற நாடிபொருவனை.

(௬௬௪)

போயழைத்து வருகெனப்போக்கினார்
ஆயவன்றுகா ராமரணுகிடம்
மேயநாளாவர் சொல்லும்வியன்கதை
தூயசிற்தையிற் கேட்டுடன் றுன்னினான்.

(௬௬௫)

விழித்தகண்கள் விழித்தபடிக்குறச்
செழித்த வன்பின வசஞ் சிறந்தவன்
பழுத்த விண்ணிசை பாடுகின் றோரொடும்
தழைத்தெல் லோரொடும் தானுமயங்கினான்.

(௬௬௬)

யாரு மெய்ம்மறந் தெய்துமப் போதவன்
சாருநாதன் நலத்தில் விளக்கிடை
நேருந்திச்சுடர் நேர்ந்து விதானத்திற்
சேரும் யாவுஞ் சிதைத்திட லாயதே.

(௬௬௭)

அன்னகாலத் தணிமிசு கோந்தியா
வென்னுமூரிடை யெய்துந் துலக்கரில்
மன்னுசக்கிலிச் சேக்கு மஹம்மது
முன்னுஞான முகிர்ந்து விளங்குவோர்.

(௬௬௮)

அனைவரும் வந்துகேட் டங்கிருக்கமா
மனைமுனிந்தவன் மாக்கதை செய்துகொண்
டினைவதின்றி யிருந்தவர் தாமெழிஇப்
புனைவிதானத்தைப் போக்கித் துடைத்தனர்.

(௬௬௯)

துடைத்து முன்பிடந் துன்னுதல் கண்டவர்
அடைத்த வைம்புலத் தீரில் வமையத்திற்
கிடைத்துச் செய்ததெ நென்று கிளத்தலும்
படைத்தசெய்கை பகருகின் றாரோ.

(௬௭௦)

ஒங்குதேகு வெனப்புக் லூரிடைத்
தீங்குதீரரி சேவடி வாழ்த்துவோர்
ஆங்கு மால்புகழ் செப்புமப் போதரி
பாங்கு மேற்கட்டி தீப்பற்றிற் றாயதே.

(௬௭௧)

அந்தத்தீயை யவித்துத் துடைத்திவண்
வந்துந்நெனென மற்றதுகேட்டவர்
முந்திற்றூர்தெரிந் தாற்றில ரோமுதிர்
உந்தத் தீயினை யென்ன வசாவினார்.

(௬௭௨)

சில மேய்கதை செப்புகின் றேருடன்
மாலினும் மகத்துவங் கேட்டவன்
சால யாவருந் தம்மெய் மறந்தனர்
ஏலும் வெந்தழ் லெய்தலறிந்திலர்.

(௬௭௬)

எனலு மங்குறை யீசனே யாயிலும்
அனலவித்தருள் செய்கில ரோவென
வினவினாவ விமலன் மெய்யன்பர் தம்
மன நிலாவி மயங்கின னென்றனர்.

(௬௭௭)

வினவி னோரந்த மெய்யறி வேமென
அனைய தேருக்கோ ரானையனுப்பினார்
துணைவுடன் சென்று சோதித்து வந்தவன்
இனையர்தேற வியம்பினன் மெய்யென.

(௬௭௮)

தேறி யாவருஞ் சேக்கு மஹம்மது
வீறு ஞானம் வியந்து கொண் டாடியே
மாதின் மற்றவர் தாள்கள் வணங்கியங்
கீறிவின்பத் தழுந்தின டொன்பவே.

(௬௭௯)

முன்பு சிஞ்சுவழி நின்றமுந்தினோன்
அன்பின் மூழ்கி யவசத்த னாயன்பர்
இன்புநீட வியற்றுங் கதைவினாய்த்
துன்பி லாதவண் டென்னின னானாமே.

(௬௮௦)

அவனை யேவு மவரவன் மீள்கிலா
தெவ னெனாமற் றெருவனை யேவினார்
அவனு முன்புவந் தோனென லாகமற்
றெவனென வுய்த்த யாவரு மெண்ணினார்.

(௬௮௧)

எண்ணினார் குலவேற் றத்தை விட்டுநாம்
அண்ணி யன்பபாக் காண னன்றாமென
உண்ணினேந் தங்கொரு விவெல்லோர்களும்
நண்ணுந் துக்காராம் ரறிந்தனர்.

(௬௮௨)

தாமெதிர்ந்து தரிசிக்க வேண்டுமென்
றேமனங்கொ டெதிர்வரக் கண்டனர்
நாம நான்மறை வல்லவர் நண்ணினோர்
நேமமாக வணங்கினர் நின்றனர்.

(௬௮௩)

உம்மைக்காண வந்தோமெளி தாகவே
நும்மை யிவ்வழி நோக்கின மென்றவர்
தம்மை நன்கு தழுவி மகிழ்ந்தனர்
செம்மை யன்பபா நோக்கினர் செப்புவார்.

(௬௮௪)

கலிவழங்குறு காலத்திலே நும்மால்
பொலிவதான புதுமை கண்மிக்கன
நலிவதின் றி நடத்துந் துவிர்வார்
வலியிலேமுன்வழங்குவென்றனர்.

(௬௮௫)

என்னவன்ப ரிவர்க்கொரு சோதனை
முன்னர்க்காட்ட முயன்றன ராகியே
நன்னருநு வைக்கீழினர் நாடுக
மன்னுநான்மறைவல்லவோயென்றார்.

(சு அந)

கீறுமவ்வுழி நோக்கக்கிளர்ந்தன
வீறுபஞ்ச நிறம்புறமேதகு
பேறுசாலும் பிரமகுலத்தினர்
ஈறுகாணரு மீசனிலவொரு

(சு அச)

உன்னியீச னுலககுருவென
மன்னினு நெனமற்றவர் சேவழி.
துன்னியாருந் தொழுதனர் தோத்திரம்
பன்னினு ரவர்க்கன்பர் பகருவார்.

(சு அரு)

பிருகுவென்னும் பிராமணன் காலுதை
மருவு ஸ்ரீ வச்சலாஞ் சனமற்றிதென்
தருள்சிறந் தெனதையன் வகித்தனன்
தெருள்சிறந்தனார் செய்யத்தருவதோ.

(சு அக)

இழிகுலத்திலுற்றேனை வணங்குதல்
பழி துமக்கெனப் பார்த்திலிரோபுவி
தொழுகுலத்தினர் ஞென்றுதித்தனர்
வழுவிலன்பர்க்கு மற்றவர் கூறுவார்.

(சு அஇ)

ஜாதியீன சண்டாளரோ யாயினும்
ஆதிநாம மனாகுவ ராயிலிம்
மேதினர்க்குண்மிகச் சிறந்தோர்க்குறு
கீதிலாக்குலத்தோ ஞெனத்தோந்தனம்.

(சு அஈ)

ராமநாம மியம்பியன்றோ வனத்
தாமதோர் புற்றமர்ந்தவ னாகியோர்
சேமமெய்திச் சிறந்தனர் ஸ்ரீஹரி
நாமகீர்த்தனத்தா லுயர் நன்மையீர்.

(சு அஊ)

உம்மையாங்க ளுக்கந்து தொழுதுயர்
செம்மை பெற்றன மென்றுநச் செப்பினீர்
எம்மையும்மடி யானொன வெண்ணுமென்
றம்மைதி ரன்பபாத்த தழுவிக்கொண்டார்.

(சு அஉ)

எங்களுருக்கெழுக் வெனக்கொடு
தங்களு ரிடைச்சார்ந்து தினந்தொறும்
செங்கண்மால்புகழ் செப்பவினவினார்
திங்களென்று செலச்சேவை செய்தோ.

(சு அஊ)

அன்ன காலத்திலோர் குடியானவன்
மன்னவ்வு ரிடைவாசி யென்றேறிமீத்
துன்னுறக்கத்தொடு செலத்தோமிலார்
பன்னுபண்டரி நின்றொரு பத்தர்தாம்.

(சு அஊ)

மேவுபோதவனைக் கண்டவீரநீ
தாவு வாசியிற் றாங்குனை சார்கின்றாய்
யாவதுன் செயலென்ன வினவினார்
வாவுவாசியில் வந்தவன் சொல்கின்றான்.

(குகக)

வளமிசூந் துயர்தேகி நகரில்வாழ்
அளவிலன்பரரி கதைகேட்டனன்
உளநிரம்ப பொருமதி காறும்பான்
கிளரிரா முழுதுந் துயில்கெட்டன.

(குகக)

அதனினித்திரா யெண்ணையமிழ்த்திய
திதனில்வேறிலை யென்று விளம்பினான்
மதனைத் தருமாஸடியார் வினாய்
எதனிலெய்துவதிங்கென வெண்ணுவார்.

(குகக)

நீரிமற்கை நிரம்புறு தேகிவாழ்
சீரியற்கு முனைப்பொருள் செப்பியிவ்
வூரினார் பெறலோங்குசன் மானம்பான்
சூரியற்கு முன்மின் மினிதுன்னுமோ.

(குகக)

ஆகலா லிவ்வகனகர் துன்னுத
லோதகாதெனவூர்ப் புறத்தேகினார்
ஈதுதேர்ந்து மெயன்ப பொழுந்தவர்
போதுநீ னெறிபோக விரைந்தனர்.

(குகக)

சென்றுகண்டவளைத் தழுவிச்செவே
நின்றபோதவர் நேசமுடன்முழிஇ
ஒன்றலாகி மெயன்ப ரொளரிமுகம்
நன்றுகோக்கி நவிலுகின்றாரோ.

(குகக)

இடபமா மதியில் லென்மகனுக்குக்
கடிமணஞ் செயக்காதலித்தேனது
முடியநீரூள் முற்றுகென் றேதலும்
திடமெய்யன்பர் நன்றென்றவர் சேரவே.

(குகக)

அழைத்துக்கொண்டு வந்தங்கவர் சேர்ந்துந்
தழைத்தவோரகந் தந்து தினந்தொறும்
செழித்த கீர்த்தனஞ் செய்துறச்செய்தனர்
இழைத்த மற்றவரோர் மதியெய்தவே.

(எ௩)

பண்டரிப்பரமன் பதம்பற்றிய
தொண்டலோ யினியென்பதி துன்னுற
மண்டுநல் விடையீகென மாறிலா
ஒன்றபோதன ஞானினர்க்கோதுவார்.

(எ௩)

இந்த நல்லவர்க்கியாவருஞ் சேர்ந்தொரு
வந்த மாய்வரி வைத்து மணப்பொருள்
தந்து செல்ல விடைதருவீனோ
அந்த வூரினரவ்வை செய்தனர்.

(எ௩)

தந்த வொண் பொருடானமை யாதென
வந்த தாசர் மனந்திருந்தாததைச்
சிந்தை கொண்டு மெயன்பர் திருந்தலூர்
அந்தணுளரை நோக்கியுரைமருவார்.

(வாசு)

உம்பில் யாவர்வரி வைத்துதவுறார்
தம்மை யோதுகவென்னலுஞ் சாற்றினார்
செம்மை தீரொரு வன்பட்டு நூல் செய்வோன்
எம்மொடொத்தினி தீகிலனென்னவே.

(எாசு)

ஈகலான்வயி னேகிமற்றி யான்சொன்ன
தாகவேண்டு திரின்னு மம்பொன்னென
வேகமோடவர் சென்றுற வேண்டினார்
போகநீர்பொரு ளின்றெனப் பொங்குவான்.

(எாரு)

காமம்வேரறக் கட்டவன் போற்றுகா
ராமரீகுமென நனிராவெலாம்
தாமரற்று கின்றானது தன்னினீர்
ஆமறப்பய நென்றடைந் தென்றுமே.

(எாசு)

செய்யுஞ் செய்கைவிடுத் தறத்தேம்பினிர்
வய்தினீர்ஒனையுங் கொடுத்தற்கென
வையக்கேட்டவன்றன் மனையாள்வந்து
வெய்யதன்கண வற்குவிளம்புவான்.

(எாஎ)

பெருமையிற் சிறந்தோர் சொலைப்பேணியுன்
அருகிலெய்திய வந்தணரைக்கடிந்
தொருவுகின்றனை யொள்ளிய தன்றிதால்
வருநமக்கினி மாற்றருந் துன்பங்கள்.

(எாஅ)

ஆதலாருனக் காமள வீகெனக்
காதலாள் சொல்லுங் கடுகிக்கனன்
ஞேதுமாதர வொண்பொருளேதுள
பேதையே யெனலும் மந்தப்பெண்கொடி.

(எாசு)

தாகச்செம்பு தனைக்கொடு தந்தவர்
போகச்செய்தனைப் போற்றினன் பொள்ளென
ஆகக்கொண்டவ ரன்பர்முன் வைத்தனர்
காருத்தற் கன்பர்கண்டு கைக்கொண்டனர்.

(எாரு)

பட்டுநூலிழை பண்புடை யோனிவன்
மட்டிலீகையன் மானைச்செம் பீந்தனன்
முட்டிலென்ன முன்னான் மறையோரிது
கிட்டிபித்தனை யென்று கிளத்தினார்.

(எகக)

நன்றுசோதித்து மென்றெழு நாக்கொணர்
கென்றுமூட்டி யதிவிட்டுக் காப்ச்சினர்
கன்றுசேற்றங் கடிந்த மெய்யன்பினர்
அன்றுபித்தனை யம்பொலனாயதே.

(எகஉ)

கண்டியாரும் வியந்தனர் கைதொழு
தெண்டிசா முகந்தன் னிலுமிங்கிவர்
கொண்டசீர்க்கு நிகரொவர் கூறிடில்
அண்டமீது மின்முமெனப் போற்றினார்.

(எகந)

பொன்னஞ் செம்பினைப் போற்றிதாசர்கை
மன்னநல்கியும் மாநகராரும்க்
கென்ன நல்கினு மேற்றமெனக்கொடு
துன்னுகென்று சொன்னார் துகாராமரோ.

(எகச)

வந்தனஞ் செய்து தந்ததை மற்றவர்
சிந்தையிற் களிகொண்டென் சென்றனர்
முந்துபண்டரி பின்பம் முதநகர்
அந்தணாளரி லன்பர்விடைபெற்றார்.

(எகநி)

சென்று லோகமெனும் பதிகேர்ந்தவண்
நன்று கீர்த்தனஞ் செய்து நாளிலே
ஒன்றநல்லரு னுற்றவரோடு பின்
நின்றுபாடு நெறியுறு கின்றவர்.

(எகநி)

வேறு.

ஆகிய கோ டோ பாவென் பவர் துகாராமர் தம்மை
வாகுற நோக்கித் தீர்த்த வகைபல வாடுதற்குப்
போகுதறனிலே யாசை பொங்கின தெனக்குறே
ஏகுறு வழிக்கு வேண்டுஞ் செல்வுக்கின்றென் செய்கிற்பேன்.

(எகநி)

எனமிக வேண்டுகின்றோர்க் கிரங்கித் தாமிருக்கும் பீடத்
தினது கீழொரு விராகனிருந்ததை யெடுத்து நல்க
அனகனா நோக்கிப் பூமியதினுள்ள தீர்த்தமெல்லாம்
இனிதுகொண்டெவ் வாறாடலியற்றுவே நெனவினாவ.

எகஅ)

அதற்கு மெய்யன்பர் சொல்வா ரளித்தலிவ் விராகன்றன்னை
இதத்துடன் மாற்றி நல்லோர்க் கீந்தினி துண்டு நீயும்
மிதந்தொரு காசமுன் றுனையின்மிக முடிந்துசெல்லும்
பதத்திடை வேண்டுகான் மற்றதுனை யவிழ்த்துப் பார்த்தால்.

(எகக)

யானுதலின விராகனாகவே யிருக்கு நாளும்
நீனமில்லாது வேண்டுஞ் செலவு செய்துகொண்டு சென்று
நீரினை தீர்த்தமெல்லா நெடிதினி தாடிமீண்டு
நானருள் விராகன் றன்னை நல்குதி யென்கணென்றார்.

(எகஉ)

அவர் நலதென்றுள்ளே மிக்காச்சரியங் கொண்டென்தே
இவர் சொனதறிதல் வேண்டுமென்று தன்மனையிற்சென்று
கவர் விராகனை மாற்றுந்றோர் காசனை முடிந்துகொண்டு
தவர்தமக்கீந்து தாமுஞ் சட்டசுவையொடு சாப்பிட்டு.

(எகக)

மறுதின முடிந்தகாசை யவிழ்த்தனர் நோக்கமாயம்
தெறு துகாராமர் தந்ததேதிக விராகனாக
உறுவதுகண்டு மிக்க வுவுப்புடனன்பர் பால்வர்
கிறுகிய லன்போ நீரிசைச்சது பழுக்கின்றென்றார்.

(எகஉ)

ஒருவருந் தெரியாவண்ண மொளித்திமற் றிதனையென்று
கருதும பங்கமூன்று பாடிக்கை தந்துகாசி
மருவிசுவேசற் கொன்றும்வரு கங்காதேவிக்கொன்றும்
நிருமகட் கினியமார்பன் சேவடிக் கொன்றமாக.

(௭௨௭)

நிவேதித்து வருதியென்ன நிமலரை வணங்கித்தீர்த்தம்
தவாதுற்று நானஞ்செய்யச் சார்ந்தனர் முன்னேகாசி
அவாவூற்றுச் சென்றுகங்கை யாடிமற் றதனைநோக்கி
ஒவாவன நதிகளெல்லா முனக்கெனப் பெருகுகிற்போய்.

(௭௨௮)

பண்டரிப் பரமன்னப் பத்திர முனக்குத் தந்தார்
கண்டுகொள் ளெனலுங் கங்கை கங்கைக் கரத்தை நீட்ட
மண்டவி ரொளிக்கை கண்டு மயங்கினர் நிற்கவாங்க
அண்டின யாருங்கண்டாச் சரியங்கொண் டந்தக்கையில்.

(௭௨௯)

பொன்னொளிர் தாலிகச்ச புடைவையே யாகியான
நன்னர்செய் பொருள்களெல்லா நல்கினர் பூசித்தேத்த
முன்னுறு கோடோபாவு முதுமொழிக் கவிஞர் நாவாற்
பன்னுறு கவியை நல்கப் பற்றுனை பயத்தாழ்ந் தன்றே.

(௭௩௦)

கண்டவர் துகாராம்சாமி கவிக்கிந்தக் கங்கையன்பு
கொண்டுகொண்டாளே யென்றுவியந்து கொண்டாடலுற்றார்
அண்டுகோடோபா காசியமர் விசுவேசன் பாற்சென்
றெண்டுகுண்புசால் விறைஞ்சினர் வழுத்திச்சொல்வார்.

(௭௩௧)

எனதுதேசிகருனக் கோரின் கவிதந்தார் கேளென்
றனகவொண் கவியைப்பாடவ லருகத்தலை யசைத்தான்
மனநெகிழ்ந்து விசுவேசன் மற்றது தெரிந்தியாரும்
கனகவிபாடி னோனாக் கணக்கறப் புகழ்தலானார்.

(௭௩௨)

பின்புகோடோபா நான்குதிங்கள்ங் கிருந்துபே
மன்புகழ் கையக்குவந்து மாலடி வணங்கிப் பாதத்
தின்புடன் கவியைவைத்தங் கெழிற் றுகாராமர்தந்த
பொன்பெறத் தக்கோர்க்கீந்து பிதுர்க்கடன் பொலியச் செய்தார்.

(௭௩௩)

காசொன்று முடிந்துகொண்டங் கவனொரீ இக்கருநங் தீர்த்தம்
மாசொன்று மின்றியாடி மகிழ்ந்தனர் மீளும்போது
தேசொன்று மன்பர்த்தத் சொம்பொனும் விராகன்றனை
ஆசொன்று மிலர்பானல் காதகத்து வைத்திட நினைத்து.

(௭௩௪)

மனைவந்து புருந்துபின்புமாண்டுகா ராமர்பாதம்
தனைவந்து வணங்கிநிற்கத் தருந்துகா ராமசாமி
இனைவந்த வுனக்குமுன்னே யானல்கப் படுவிராகன்
முனைவந்து கொடாததென்னோ மொழிகென முறுவல் பூத்தார்.

(௭௩௫)

கைதப்பிப் போயிற்றந்தக் கனகநல் விராகனென்று
மெய்தப்பி யுரைத்தார்கோ டோபாவது விமலர்கேட்டங்
கைததப் படியோவென் னுவறைவதொன் றிலராயுற்றார்
நொய்தப்ப டிறுசொற்கோ டோபாமனைதுழையிண்டார்.

(௭௩௬)

துக்காராம் சுவாமிகள் சரித்திரம்.

நாசுக

வந்தகத்திருந்துமுன் முன்றூணியில் முடிந்துவைத்தி
ருந்தபொற் காசுதன்னை நோக்கலும் வெறுமையாய
மைந்ததைத் தெரிந்துசால மயங்கின ராகியந்தோ
இந்தவென் விதிக்கென் செய்கேனென மனம்வருந்தி னைந்து.

(எகா)

யான்சொல்பொ யெனக்குத்தானே பவித்தது மெய்யாயிற்றால்
வான்செறி குருத்துளோகம் வந்ததுமன்றி நாளும்
ஊன்செறி யுடம்புபோற்றும் குடும்பர க்ஷணையுமேரயந்த
தேன்செம்பொ னுசையாலன் றேவென வேங்கியுற்றார்.

(எகா)

அப்பதிதனிற் றுகாரா மரிகதை நடத்து மோர்நான்
ஒப்பறு பாண்டரங்க னுருவத்தின் மனம்பதிந்,
தப்பறுமவ சத்தோடச் சநார்ந்தனன் கதைசெய்துற்றார்
மெய்ப்படி கேட்டுற்றேரு மெய்ப்மறந் தோவம் போன்றார்.

(எகா)

அவ்வமயத்திற்றீப மனைத்திற்கு நெய்வாக் குற்றுச்
செவ்வைசெய் வோருந்தேக மறந்தன ரிருக்கத்தீபம்
கவ்வழலவிந்ததாகக் காரிருந் பரவாதன்பர்
மெய்வழங் கொளிவிளக்கிப் பகலென விளங்கிற்றம்மா.

(எகா)

ஜாமமூன் றளவுமன்பர் தாழ்வுறார் பாண்டரங்கன்
நாமநன்குரைத்துச் சாமநான்கிலா ரதிசெய்தேத்தித்
தாமவணி ருந்தபோது சரீரத்திற் காந்தியோய்வ
தாமள வாகித்தேகத் தடங்கின தியாருங்கண்டார்.

(எகா)

இருளுந் லாகயாண்டு மெரிவிளக் கனைத்துந் தீர்ந்து
திருநெயர் திரியுந்தேய்வு தானின்றிப்பாத்திரத்தும்
திருவிளக்கிடத்து முற்றதிறந் தெரிந்ததி சயித்துப்
பொருவருந் சோதியன்பர் புரமென மகிழ்வுபூத்தார்.

(எகா)

வேறு

இவ்வாறு லோகமெனு மாப்பதி யெய்தி யுற்றுத்
தவ்வாத தீர்த்தித் துகாராமொன் சாமியீண்டு
மெய்வாழ்வு சேருந் தமதூர்வயின் மேவியாண்டுச்
செவ்வாய் முகுந்தன் நிருக்கோயிலிற் சென்றுநின்று.

(எகா)

தொழுதார்வமோடு படிவீழ்ந்தெழீ இத்தோன்ற நோக்கிப்
பழுதேது மில்லாப் பரந்தாம வெம்பாண்டு ரங்கா
முழுதாகெனக் குமகிமைத்தனை மேவமூட்டி
வழுவாதெவர்க் கும்பிரியந் தரவாய்ப் பதாக்கி.

(எசா)

சுவையாறுபெய் சோறுதுய்த்துச் சுகந்துன்னலாகி
நவைமேவிய சோம்பொடு நித்தினை நன்குமேவி
இவைமேவலாறு நெழிமை சங்கீர்த்தனைஞ் செய்
பவையோவலாகு மெனநான்பயம் பற்றினின்றே.

(எசா)

இனைவாகி நிற்குமெளி யேனிலை தன்னையேதும்
நினையா திருக்கை நினக்குத்தகு ந்தியாமோ
முனைவாவெவர்க்கு மினியேனு மென்மேன் முயன்று
வினைவேரறுந் துண்டிச்சேவற வேண்டுகென்றார்.

(எசா)

அக்காலையில் விட்டல் மூர்த்தி நன்காய் நகைத்துத்
தக்காயுனிட்டந் தருவேன்விறைந் தின்னஞ்ஞங்கேல்
இக்காலையென்று தழுவுப்பணிந் தேத்தி யன்பர்
புக்கார்மெய்ஞ்ஞான பதிமேவு பொற்கோயிலம்மா.

(எசக)

வேறு

கோயிலிற் சபாமண்டபத் திடைநின்று குறித்துத்
தாயிலன்புடை ஞானதேவரைத் தனிதாழ்ந்து
வாயிலின்புறப் பலவகைத் தோத்திரம்வகுத்து
மேயினு ரொருபாலுற மீளுறுபோது.

(எசச)

வழியிலே யினாயெடுத்துறு பகழியின் வகைகள்
பழியிலன்பனாக் கண்டன பறந்தன பார்த்து
முழுவதும் பிராணிக் கிடத்தபேத முன்னுது
தழுவியானுறப் பேத மிப்பகழிக டமக்கேன்.

(எசரு)

என்னை நோக்கிமற் றிவைகளோடுவதை யெண்ணியக்கால்
நன்னராகில தெனதுள மென்பதை நவிலும்
இன்ன வென்னுளம் பரிசுத்த மெய்தள வீங்கே
துன்னலே நல னென்னப்பாண் டெங்களைத் தொழுது.

(எசசு)

மனனஞ்செய் தகைசவற்றுச் சித்திரமெனவாய்ந்து
கனலொர் நான்கு நின்றலும் விடோபா மனங்கனிந்து
தனதுமெய் யன்பரிடத்திலெல் வுயிர்களுஞ் சார்ந்து
பினமுழுதுற வருளின ன்வவயிற் பேதம்.

(எசஎ)

இன்றி நிர்ப்பயத் தெய்திய பகழிகளெவையும்
துன்றியன்பர் தந்தோளினுந் தலையினுந் துன்னி
நின்றிருத்தலுஞ் சரித்தலு மரமென நிரம்பி
நன்றியன்றன தெரிந்தகை வுற்றனர் நண்ண

(எசஅ)

பயந்துறந்தன பகழிகள் சரித்தன பார்த்து
நயந்திப் போதுதான் சமபுத்தி யெனக்குநல்கினன்சீர்
வயந்தனைத் தருமாவென மனமிக மகிழ்ந்து
பெயர்ந்து ஞானதே முன்னின்று கீர்த்தனம்பேசி.

(எசக)

நண்ணினிரிவர் பின்புறத் துற்றுநா டோறும்
பண்ணினார்கவி பாடவுந் தாளமும் யாழும்
மண்ணினர்மிரு தங்கமும் வாசிக்க வுந்தாம்
திண்ணினர்பதி நான்குபே ரன்பபாத்த் தேடி.

(எரு)

வந்து கண்டனர் நிர்ப்பயத் தொடுபகழி வகைகள்
முந்துகின்றன வியந்தியம் வாசித்து மொழிந்தார்
பிந்துநின்றன்ப ரொடுபல கீர்த்தனம் பின்பு
தந்துமங்களா ரதியறி வீசனாத் தாழ்ந்து.

(எருச)

விடைகொண் டண்டினர் தேருவென் றுரைபதிமேவு
நடைதொடர்ந்த சங்கதிபலருஞ் சொலநாடி
மிடைவுறும் புள்ளின்மெய் யுடையன்பரை வியந்தந்
கடைய வேண்டினர் சிஞ்சுவடியிலுள வறவோர்.

(எருஉ)

ஒருவன் தன்னையே வினாவ னேடிவந் துடைப்பான்
பெருகுமன்பர் கீர்த்தனம்பல பேசிக்கொண்டிருந்தார்.
மருவுங் கீர்த்தனங் கேட்டும் தவறொடு மயங்கித்
திருநன்முகமே செவிமடுத்திருந்தனன் சேர.

(எடுக)

சொல்லவந்ததை மறந்திராப்பக லங்குத்துன்ன
நல்லவந்தனர் மூன்றுநாள்வரை லரனாடி
இல்லேழுந்துத லென்றுதாடே வெண்ணி
எல்லையொன்றினர் மெய்யன்பு பிற் தனரிதனை.

(எடுச)

எதிர்ந்தநாந் தரிசித்திடல் வேண்டுமென்றெண்ணி
முதிர்ந்தநான் மறையோர் வருவழி யீடைமுந்தப்
பொதிந்தபுள்ளுட லன்பரைப் பொருந்துறநோக்கி
அதிர்ந்துரைத் தனரதிகயமிது வெனவருகே-

(எடுதி)

மேவி மெய்யன்பரவர் தமை வணங்கலும் விரும்பித்
தாவிலந்தனரன்பரை வணங்கினர் தழுவித்
கூவி மேவினர் தம்மதூர் குறைவற முந்நான்
ஒவில் கீர்த்தனங்கேட்டு பசரித்தனருறைய.

(எடுசு)

வேறு

அந்தணுள் தமகத்து நல்விடை
தந்ததாக மெய்யன்பர் தம்மதூர்
முந்தலாயுதன்மம்பி கோயின் முன்
வந்தமால் புகழ் வணங்கிப் போற்றினார்.

(எடுஎ)

காளமேக நேர்கரிய தினத
யாள கோகுலர்க் கெளிய விட்டல
நீள நின்மல நிரியிலும்மலர்
தாளமேவு சேரதயாபர.

(எடுஅ)

பாண்டரங்க செம்பது மலோசன
தூண்டுதேர் வலசு முகசந்தர
நண்டு வெங்கலியினி துலாவமால்
பூண்டுபாவமும் பொய்யும் பொங்கின.

(எடுக)

ஆதலாலெனை யெதனுக்காகவோ
பூதலந் தனிற்பொருந்த வித்தனை
நீதமாயது நிரம்பிற் மென்னையுன்
பாததாமரையடையப் பண்ணுவாய்.

(எடுஉ)

இனிவினாந் தெனுவேத்தி வேண்டிடக்
கனிவுகொண்டென் கமலலோசனன்
துனிவினைந்திடேற் சோமவாரநேர்
பனிதெறுங் கதிர்பரவு காலையே.

(எடுக)

நீநினைத்த வாரிரம்ப முற்றுவேன்
நானெனச்சொல் நனிநனங்கைதன்
சொன்முதகத்தினை நோக்கிக் கோவலா
யாசிலுதபுட நான்நினைநு கேட்டியால்.

(எடுஉ)

பத்தர்தஞ்சிகா மணிக்குப்பாலையே
ஒத்தவிந்திராயணி யதோரத்தில்
மெய்த்ததின் பதம்போலும் வீடமைத்
தத்தலத்தி லுன்னடியர் யானாயும்.

(௭௬௩)

ஈட்டியன்ன றோழவற்கின் போனகம்
ஊட்டிநின் பதத்துய்த்தல் செய்யவென்
மாட்டியன்றதோர் காதல்வாமனோ
வேட்டியென்ன மாதவனும்வேண்டினான்.

(௭௬௪)

விசுவகருமனை மேவக்கடவிரீ
கசியுமின்னதிக்களையிலே திகழ்ந்
தொசிவறும் பரமபதமொத்ததாய்
வசிவுறும்புதுமனை யொன்றாக்கென்றான்.

(௭௬௫)

அத்தினத்தன தாகவட்டமா
சித்தியாவையுந் தந்துசேர்வுற
முத்திமேவுநன் முதல்வர் முத்தர்மா
வித்தியாதரர் வீணநாரதர்.

(௭௬௬)

சனகராதியோர் சுகர்செழுந்தவர்
அனகருத்தவரம்ப ரீடர்மா
கனகனற்சுதர் கருதாம்குரர்
இனகணக்கிலோடொவரு மெய்தினார்.

(௭௬௭)

விட்டலன்றுகாராமர் மேவினோர்
கட்டடங் கவுங்கலந்து வைகுற
மட்டலர்ந்த பூங்கை செங்கையால்
இட்டமாய்ப் பரிமாற்ற் கெய்தினான்.

(௭௬௮)

ஈதுநோக்கி யிந்திரனை யாதியோர்
சாதுவாந் துகாராமர் தந்தவம்
எதுநேர் கணக்கில்லை யென்றுவான்
மீதுநின்று பூமழை விழச்செய்தார்.

(௭௬௯)

பொற்கலத்துறப் போனகம் புசித்
தெற்கலந்த வெல்லோரு மின்புநீஇ
நற்கரங்களாய்ச்சுகந்தநன்மலர்
ஒற்கமெல்லிலையு தவப்பெற்றனர்.

(௭௭௦)

தாசராந் துகாராம சாமியை
நேசநாமகீர்த்தன நாம்புறப்
பேசவேசெய்துபெருகுமின்பநர்
மூசமூழ்கினார்முழுதும்யாவரும்.

(௭௭௧)

பாற்குணப்பரிசுத்தம்பற்றியே
நோற்கும்பன் னென்றாய்துவலுறுத்தி
ஏற்கப்பூரணெய்துங்காறும்
மாற்கத்தெய்தினார்மகிழ்நிரம்பவே

(௭௭௨)

ஐந்துநாள்வனாயாக யாவரும்
முந்துமுற்சுவமுடிவதானபின்
வந்துகூடுமுற்றிதி கொண் மாலையில்
நந்துமேவுசெங்கை யனல்குவான்.

(எஎக)

நன்றுநீ துகாராமநாமனே
இன்றிராவருயாமநான்கிலும்
ஒன்றுகீர்த்தனமுரைத்துக்காலையில்
துன்றுவைகுந்தந்தொக்கினோடென.

(எஎச)

சமுவினான்றுகாராமசாமியும்
வமுவினமாலடிவணங்கியின்பமா
நமுவில்வாரியுண்முழ்கிநண்ணிரா
முமுதும்பாடினாருமுருந்தன்கீர்த்தனம்.

(எஎரு)

யாருமோவியத் தெய்தக்காலையில்
நேருமங்களா ரதிநிரம்பினார்
ஊரும்பண்டியை யுதைத்தவுத்தமன்
சேருமன்பரை நோக்கிச் செப்புவான்.

(எஎசு)

உலகத்தெய்திநீ யுத்தரித்தனை
பலகற்றென்புகழ் பாடிவாழ்ந்தனை
நிலவுற்றெய்திவி மாணநின்றது
குலவுற்றெய்துகென் நினிதுகடநினான்.

(எஎஎ)

வேறு

உடனவிட்டலன் தனிநுதான் வணங்கியுறு மன்பர்தம்மின் மருவும்
மடமிக்க வட்குவமு வாவைகுண்டமரு வற்கியானிவமயம்
திடமுற்று மேவுகிற தாலுனக்கு முனநன்கு செப்பு திறநீ
விடகிற்கி லாதெனுடன் மேவுகென்று விரைவுற்றொராளை விடலும்.

(எஎஅ)

அவ்வான் விராந்து மனைமேவியன் பரனாவாசகங்க ளறைய
ஒவ்வாமலைந்து மதிமேவுகர்ப்ப முளனானிதன்றி மனையில்
தவ்வாகறந்து வருமேதியோடு தகவானபிள்ளை களையும்
எவ்வாறிகந்து வருவேனிலேயே யிசையாதெனப் புகலவே.

(எஎக)

அச்செய்கை யன்பருள நன்குதேறவான் வந்துகூடறவினவித்
தற்செய்கைமாறு கிலளின்னமீது தவிராட னாதுவிதியை
எச்செய்கைகொண்டு தெறுவிப்பதில்லை யெதனாலு மென்றுதமது
முற்செய்கையெனின யெனமேவுசீடர் முதலோரை நோக்கிமொழிவார். ( )

இப்போதியான் வைகுந்தத்தை மேவுகிறதாலொருங் குயினிரீர்
ஒப்பார்குடும்ப முடனோவிலாம லுளநிச்சலங் கொடுருவே
எப்போதும் விட்டலனையே பறிப்பதியல் வாயினிக்கவியுக்
வெப்போலி நல்ல விபவத்தின் மேலிளாத வீடுபெறுவீர்.

(எஅக)

என்றங்கணுள்ள பெரியோரொவர்க்கு மினிதானவந்தனமுடன்
துன்றுஞ்சனங்க ளனைவர்க்கு மங்களமு நன்குசெய்து சொல்லி
நன்றின்பமாக வெல்லோருநல்கு விடைபெற்று நண்ணிவெளியே
... நற்புகூட ஹரிநாமமோதி யுறுபோதுகண்ட வெவரும்.

(எஅஉ)

அவர்கொன்ன வாய்மை தனைநன்குசாவி யவரைப்பிரிந் துறுதலில்
எவருங்கலங்கி யிருகண்கணீர் களிழியத்துயர்ந்து சலியா
இவர்தம்மை யோவியினி யாரிருப்பதிலை யென்றுகாணமியலும்
தவர்தம்மிலாக நினைவார்சிலோர் கடமதூறா யோவரினைவார். (எ.அ.க)

சில்லோரிறந்து விடனன்ற தென்பர் சிலரென்று கேட்ப தினியிந்
நல்லோர்விளம்பு கதையென்றுரைத்து நலிவின்கண் வீழ்வர் சிலரால்
எல்லோருமின்பு பெறவென்று காண்பதிவர் தம்மையென்பர் சிலராய்ப்
பல்லோருமின்ன படியேபுலம்பு படுகாற்சி ஜாயிபதிதான். (எ.அ.ச)

இந்தாயணிக்கணினி தெய்திரின் றொரிருபத் தொடேழுக்கவிசன்
முந்தாதரத்தி னொடுகூறுபோது முதுவானிருந்து முழுதும்
நந்தாவொளிக்கொ டொருமானமங்கு நணுகிற்று நித்தருடனே
வந்தார்நிறைந்து பிரமாதிடேவர் மலர்மாரிபெய்து மகிழ்வாய். (எ.அ.இ)

ஜயவென்றுரைத்து வருவோர்விமான நிராதங்க மங்குறெரியா
இயலொன்றமேவி யொளிர்சோதி மானமெதிர் கண்டிராமரினிசாய்
முயலுஞ்சகாப்த மூவைந்துநூறு முப்பானிரட்டி பன்னொன்
றுயரும்விரோதி வருடங்கடைக் கணுறுமாத பகுளதுதிகை. (எ.அ.ஈ)

மதிவாரநேரு முதயத்தி ஞ ன்கு கடி கைக்கணேறி வழியே
எதிர்வாரநெருங்க வினிடெய்தினார் மெய்யெழில் சேர்வைகுந்தமிதெலாம்
முதிர்காதல்கொண்டு கண்டோர்களுக்கு முனராயர் பாடி பிரியாத்
துதிமேவுகண்ணன் வருபோதிலுற்ற துயர்போல்வ தானதுயரே. (எ.அ.ஊ)

வேறு

இதுதெரிந்து ஜ்ஜாயி யென்பாள்வயிற்
றதிரமோதி யலறித்தன் மக்களோ
டெதிருமிந்தா யணிக்கரை யெய்தினுள்
பதியையின்னணிடைப் பார்த்துப்புலம்பினுள். (எ.அ.உ)

கணவரோவெறி கொண்டவர் கட்டுரை
புணர்வதினனது மெய்யெனப் போற்றிலேன்
உணர்வி லார்குழ றுற்றனொன்றுற்றேன்
அணவினார்வின மெய்யாயென்ற ரற்றினுள். (எ.அ.ஊ)

ஈதுமெய்யெனத் தேர்வுறு வேனெனில்
சாதுவான பதியொடு சார்குவேன்
கோது கூர்மதியாற் குழுகெட்டெனென்
எதுசெய்வனினி யென்றிரங்கினுள். (எ.அ.ஊ)

இந்தவாறத்த மெய்துறுங் காறுமுள்
நொந்து தன்மனை நோக்கினள் போயுற்றாள்
வந்தயாரு மவ்வாறு மனைபுக்கார்
முந்துதம்பிகான் ஹையா முதலினோர். (எ.அ.க)

கூடப்பாடிக் குலாவுபன் னான்குபேர்
வாடப்பெற்றுடன் மன்னு மெய்யன்பரை
நாடத்தக்கது நன்றொருகாலென
நீடக்கிடடினாவ்வுழி நோர்ந்தோ. (எ.அ.உ)

ஒருதரம் மெனினுங் காண்கிலோமெனில்
பிரிசுவோ முயின்று பிதற்றினர்
மருவினார் முத்தினமங்கு வைகுநாள்
சருவுதம்பிதமை யராயெண்ணியே.

(எகந)

ஒவியென்னுங் கவிகொண்டுறத்துதி
தாவிலாதங்குச் சாற்றுறு போதுவான்
மேவுமன்பர் தமெய்க்கஞ் சுகத்தையும்
வீவினாத்தை யுந்தரை வீழ்த்தினார்.

(எகச)

வீழ்த்தகண்டு வியந்தனர் யாவரும்
தாழ்ந்துவேண்டிய நங்கட்குத் தக்கது
வாழ்த்தவன்பர் வரவிடுத்தாரொஞ்ச்
குழ்ந்து பட்டரனுமி துன்னவே.

(எகரு)

பஞ்சமித்திதி பற்றிப் பல்லாண்டி லும்
செஞ்செவே செய்யுஞ்செய்கையெலாஞ்செய்து
விஞ்சமுற்சவமாத் விளக்கினார்
எஞ்சுரூதத்தியாபியல் கென்பவே.

(எகசு)

ஐந்துமாத மகலச்சிவாயி யார்
தந்து நன்மகனைத் தருநாமந்தான்
முந்துநாரண னென்னமொழிந்தனள்
வந்தபுத்திரன் மாமதியாயினான்.

(எகஎ)

தந்தைபோலரி கீர்த்தனஞ்சாற்றுவான்
முந்தினாளுமுயல்வுழிக் காண்ஹையா
உந்துறுங்கனவில் லுபதேசத்தாம்
வந்தியம்பிவை சூந்தத்தின் மன்னினார்.

(எகஅ)

இதற்குமுன்பு செந்தூர் வாடியென்னுமூர்
அதற்குள்ளே விங்கதாரி யென்றாகிய
சிதைப்பி லாக்கவர் சேட்டெனு நாமத்தான்
பதைப்பி னாசையும் பாசமு நீத்துளோன்.

(எகஆ)

சிலனாய்த் துக்காராமரைச் சேவிக்கும்
காலந்தன்னிலோர் நாட்கண் ணனன்பரை
ஏலநோக்கி யெனதந்தகாலத்தில்
சாலநும் மைத்தரிசிக்க வேண்டினேன்.

(அா)

இந்தநல்லர மெற்கரு ளென்றவன்
முந்தவேண்டு முறைதெரிந் தன்பரும்
தந்திருந்தன ரவ்வரந் தான்பெற்ற
அந்தமானவற் கந்தம் வந்தணயிற்றே.

(அாக)

அந்தகாலம் வந்தண்மலு மற்றவன்
புந்திகூர்துகா ராமர் பொருந்தற
உந்தினொரு வன்றனைத் தோகுநீர்
வந்துதம்பியைக் கண்டுவருகென்றான்.

(அாஉ)

தம்பியும் பட்டருந் துகாராமர்தம்
அன்புசேர்கிறு மைந்தனு மாகியோர்
நம்புறுங்கவர் சேடுறு நன்மனைக்
கின்புகூர்ந்துற வெய்தின ரன்பரும்.

(அளந)

கண்டுபூசித்துக் காடுமுழக் கண்ணன்மெய்
தொண்டர்மற்றவற் கின்னரு ளேசரந்
தண்டுபட்டற்கு மன்புடைத் தம்பிக்கும்
விண்டுநாமம் விளம்புதம் மைந்தற்கும்.

(அளந)

ஆசிகூறியகன்றபின் மூவரும்
தேசகூர்நிறுத்தேருவைச் சேர்ந்தனர்
மாசிலாதரி கீர்த்தனம் வாழ்த்தினன்
னேசராகி நெடிகுருந் தாரரோ.

(அளந)

வேறு

பின்பகிண கங்காதரர்க்கு நீளோபாகோ சாமிக்கும்பேர்
அன்பொனுந் துகாராமசாமி கனுவின்கண்வந் தருள்செய் துற்றார்
மன்புவியி லின்னமுந்தம் மைத்துதிப்போர்க் கருள்செய்து வருகின்றார்
டின்பமுறப் பல்லாண்டு பல்லாண்டென்றடியொல்லா மினிதுவாழ்த்த (அளந)

துகாராம் சுவாமி திருவடிகளே சரணம்.

ஆகச்சரித்திரம் அடக்கு செய்யுள் ருதுநாகயன.

முற்றிற்று.

பெத்ததாசர்சரித்திரம் கட்கா அஷ்டகம்.

மினார் மணியரி—துனா சனன்மனா
ருனாய் கனரசாள்—தெனார் தஞ்சையுறை
மினார் செசாசல—பொனா செட்டிமனை
மினார் பகிரதி—மினார் பெறுசினார்
மனா ரமைச்சரா—யினார் பகலுமல்
உனா ஸ்ரீ ஹரி—தனா நவிலவோ
ரினா ஸ்ரீ கமிசை—பொனா வணவழி
யினால் பெயர்வுழி—முனா விடைமகா
ரினா கெழல்செ—லனா ஸ்ரீ கவடி
யினா விடறுற—துனா மேய்ப்பவார்
பினா லோடிவன்—தினா மொழிசொல
வினா வினாருற—கொனார் துவாதச நாம மதுகண்டார்
இவர் பெத்த தாச ரொனவே மீண்டார்

அதாய்ந் திவர்களா—லெதா சனெனலா
யதா விதசரீ—ரிதா நெனவுணர்ந்
துதா சனமடைந்—துதா வயம்விடுத்
துதா மணியிழிந்—துதா நரஹரி
முதா லயத்தினிற்—சதா ஸ்ரீ ஹரி
பதாம் புயநினைந்—ததா யுறவினோர்
புதா டலறிச—முதா யரேடிவந்
தெதா விவிதரீ—ரிதா நமதிஹ்
நதா மெனவோர்—விதாய முஞ்சொலா
துதா னுறவெலோர்—விதா விதமுரைத்
தெதா லுமிசையா—ததாய்ந் துநாமம்
ரிதான குர்ணம்—இதா வணம்வைதி—மாறுமென வந்தார்
தாசர்விலை கொளாதனைவர்க்கு மீட்டார்

தமா சனமதை—யுமா தரவினோர்
புமான் விரகினோ—னமா பெறுகெனச்
சுமா வுதவியே—சுமா நமதிலா
பெமா னுறைவிடத்—துமா மகிழ்வின்வந்
தமா நரிதனா—மமா சறவியம்
பிமா தவருற—இமா நெறிதெரிந்
தமா மனைபுளார்—விமா வலிகைசா
ருமா ணிதுவெனா—அமா லகல்வுறத்
தமா வியல்வெலாம்—நமா வெனமுபவன்
ஹமா றுதலிலை—எமாண் வினைகளும்
பொமா நதுசெயும்—கமார் சேதுந
மா முழுகநீர்—வமாசுருமென—ஓதியவன் நின்றார்
அதுகேட்ட தாச-ரீதுநவில் கின்றார்.

சு

எலா தீர்த்தமுஞ்—செலா தரங்கம்வாழ்
 நலா னுமமே—சொலா நிற்பதே
 உலா சமெய்ப்பல—மலால் வேறிலே
 பொலா மக்களே—நிலா தலைதலா
 விலாம் பயனெனச்—சுலாவி நின்றவர்
 குலாவு பித்தமே—நிலாவி மிக்க தென்
 றுலாவு சேதுபு—னலாட நீர்வர
 விலாயி நேதெனூந்—தலாய தீகென
 நலார் நகைசெய்தே—ஒலா தவோடுகை
 புலா கவேதர—வலார்கள் கொண்டு போய்ப்
 பலான தீர்த்தமு—மெலான சேதுவுங்
 கலாய் நனைத்துவந்—தலார் நிறத்தினுன்—நாமநவில் கின்னூர்
 கையிலேதந் திடலு நோக்கினர் புகன்னூர்.

ரு

தரா ததுகொடு—விரா வினிரிது
 புரா தனமெனத்—தரா தலநதி
 உராயினதென—அரா வமளியான்
 பெரா யினசொலு—வரா யெனிலிது
 பரா வுறுபொனும்—நிராய் குதிரொனப்
 பிரா னுடையபெ—யரா லயர்கென
 முரா ரிதனடி—யரா னவரெணிப்
 பரா முனெபொனா—கரா மனைநினை
 வரா கியதிசு—யராயினர்பினை
 நரா திபனரி—உரா கியபதம்
 அராய் வுறிலன்—விரா ததுகொலோ
 பரா யணருளீர்—விராய் மொழிகென-யாரு மதுசொல்லார்
 உறைபோ தவனுற்ற மதிவல்லார்.

சு

மனா ஹரிபெயர்—தனால் மகிழ்பவர்
 சொனால லதுவே—றுனார் மொழிவனோ
 எனா முனமனன்—அனா ரெனதவை
 யினா குகவெனப்—பொனாக வேடடைத
 முனாள்புரி நரைர்—மனாதர முடன்
 அநாளரசன் முன்—வினாவிட விட
 மினாநாவரி—தனதுயர் பதம்
 எனாமளவெனக்—கொனார் கஜபதி
 பனாமுனம் வரும்—எனதனதிடம்
 சொனாலையள—வினாவறலென
 மனாரு நாயகன்—நனாவலரே நீர்
 எனாது பெயரால்—இனாகியகவி-சொல்கவென வண்டார்
 ஹரிபக்தரான வருடனே விண்டார்.

எ

பொயா நரந்ரி—மெயான வடிய
 னாயானினிதுரை—செயாமகிழுவேன்
 ஓயாரமிகுமுன்—னையானுரை செயேன்
 அயாவென மனன்—வெயாகியகழு
 தையார் திருமனே—டியாவிடவிவர்
 கையாற்பணிதல் கண்—டையார் திருமணின்
 நியாதுவரல்செய்—நையாதிவருறத்
 தியானெனு மனன்—எயாதென்கொல்ப
 ணியாபெனலும—நியாயுனையெயு
 னாயாமிதுவென—ஐயானன்னிகர்
 கையாகியவவன்—வையாருகிரபு
 லியானேபடையாற்—செயாதன செய்துந்-தாசர் மெலிவாகார்
 நலிவுற்றுநேசவுயிரதேகார்.

எடார்துளவினான்—நடாவிபுகழ்
 விடாவடியரை—இடாகியகழுப்
 படாதெரிவுற—அடாதன செய்த
 முடாவெனமனம்—றடாமனையினர்
 கடாமவசராய்த்—தொடாநலிவுறக்
 கொடாகியபயங்—கொடாளரசனெந்
 திடாதடியபாப்—பிடாரிகளேந்
 திடாதனமிசை—நடாதரமிகன்
 பொடார்வுறவிரீஇக்—கடாவியல் செய
 மடாவருபொனி—நடா கியஹரி
 வடாமலரடி—யுடார் நினைவது
 கடாவுறவர—எடா மிசைவுறத்-தாசர கடார்ந்தார்
 அதுகண்டோர்கள் மிகுவன்பு கூர்ந்தார்.

முற்றிற்று.

